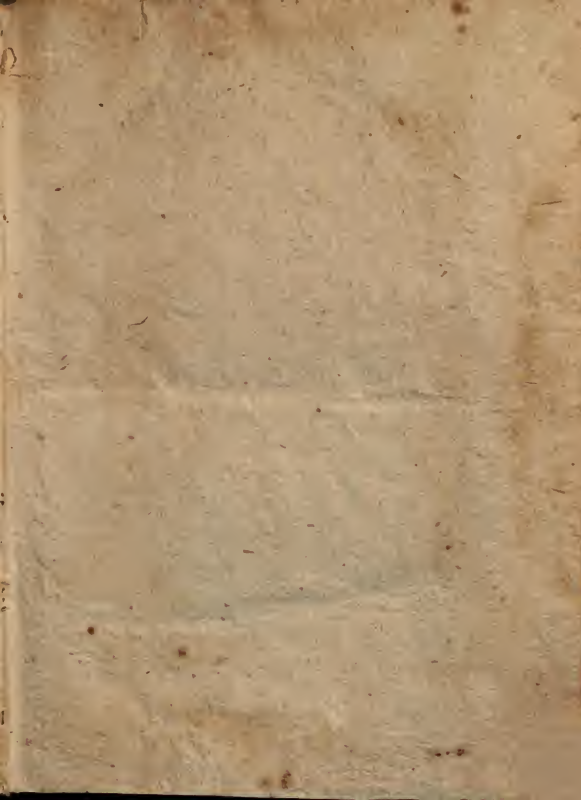

H. 102

D E
CANONICIS
ET DIGNITATIBVS,

ALIISQVE INFERIORIBVS

Beneficiariis Cathedralium, & Collegiatarum
Ecclesiarum, eorūque Officio tam in
Choro, quàm in Capitulo:

ELEGANS ET PERUTILIS TRACTATVS.

 AUGUSTINO BARBOSA, Lusitano, V. I. D.
Protonotario Apostolico, & insignis Ecclesie
Vimaranensis Thesaurario Maiore.

Ultima Editio, ab ipsomet Auctore multis in locis locupletata.

LVGDVN I,
Sumptibus **LAVRENTII DVRAND.**

M. DC. XXXIV.
CVM PRIVILEGIO REGIS.

ILLVSTR^{mo} ET REVER^{mo}

D. D. BERNARDO
ATTAYDIO

MAGNO PRIORI INSIGNIS
ECCLESIAE VIMARANENSIS,

AVGVSTINVS BARBOSA eiusdem
Ecclesiae Thesaurarius.

I nihil, Illustrissime, & Reuerendissime
Domine, tam naturale ex Vlpiani sen-
tentia quàm eodem genere quidquam
dissoluere, quo est colligatum, nihil con-
tra tam naturale, sententia mea, quàm co-
dem & recolligere, quo est aliquando
dissolutum. Cùm verò tam auctoritas in me tua, quàm ob-
sequium in te meum æquè naturalia sint, vt putà à Maiori-
bus

bus utrique hæreditario tibi iure tradita, mihi nexu relicta; & ea hinc temporis cursu, inde itea potissimum absentia quasi dissoluta videri possint, religandi modus sicut mihi imprimis expetendus, ita & non alius exquirendus fuit, quam qui ab ipsis utriusque Parentum studiis in nobis non degeneranter, ut spero, continuatis, sponte se quadam naturali oblatu est. Et iam à memoria tibi non excedisse puto quanta cum auctoritate Excellentissimus Pater tuus patre utebatur meo; nam neque mihi excidit quanta cum veneratione, quantoque obsequio meus tuum observaret, & coleret. Tanta quidem hinc inde quanta utriusque fortuna par esset, & quæ transcendentem tui gradum descendentem mei ita libraret, ut uterque quod erat ab altero æqua lance haberetur. Quæ memoria me ita stimulat, ut patris mei pietatem violare mihi viderer si eius studium in Excellentissimum Patrem tuum non inceptum modò, sed longè productum in te ego continuare, totisque viribus complecti non conarer, illius quidem mensuram ut saltem non coarctasse me gaudeo, ita & Patris te tui egregiè ampliassse gratulor; qui Regis nostri apud Casaream Maiestatem Legatum agens prius altioris scilicet militiæ tyrocinium, post & in summo Lusitanici Regni, solique patrij prætorio præfectus assumptus Regem non quasi ex Regis imperio, sed naturali quodam fervore ita pro Rege agit, ut natus in illo videri possit non factus. Gloriæ tibi tantò maioris quantò rarioris exempli, & in quo primò tum Catholicus Rex Lusitanorum fidem spectabilem sibi esse indicavit, tum ipse posteris ne dum suis, sed & nationi omni, cuius oculos in se solùm quasi in antesignanum sibi spectandum rapuit, viam ad ampliores honores promerendos aperuit. Quippè qui Castri Ayri Comes in primum Regalis ascensus gradu pede insistens ad Principatus ascendendi modum ostendit, reclinatorij hinc virtutis,
hinc

hinc pietatis firmitate suffultus. Cuius tu vestigiis sedulò
inhærens, eiúsque te imitatore non segnem exhibens,
tuorum etiam Maiorum omnium laudes ad viuum refe-
rens, alios ad æquè strenuè agendum gloriosa æmulatione
prouocas. Qui Magnus nostræ Vimarancensis Ecclesiæ
Prior factus, & ad maiorum honorum ascensus accinctus
maximum in Sacerdotio euadere posse te monstras, si mo-
re suo tamen non pugnabit fortuna virtuti. Hac potissi-
mum ætate, qua quas Deus accendit in Orbe lucernas po-
nendas super candelabra, vt luceant omnibus, homines
dexteram Excelsi mutantes sub modio ponunt, ne si foris
ardeant, ipsorum tenebras detegentes miseræ illos in sua
felicitate arguant; sic in quo felices se putant, in eo miseri
deprehendantur; quando sicuti nemo agnoscitur miser,
nisi qui felici comparatur, sic & nemo obscurus, nisi qui
præclaro. Qui quidem vt debitos merentibus honores
suffurari possunt, suffurantur enim non conferentes, merita
tamen auferre non potentes, non intelligunt in eo illos
extollere, in quo reprimere putant, sicut in eo alios detur-
pare, in quo ornant. Et hac ratione illustrabit magis Am-
plitudinem Tuam hominum iniuria, & gloriam amplia-
bit inuidia, tanti mihi solaminis, vt sim licet despectus om-
nibus, tibi soli, vt spero, conspectus, reputabo me sub tua
Sublimitate sublimen. Vale Romæ Kalendis Aprilis
M. DC. XXXII.

INDEX CAPITVLORVM QVÆ
in hoc Tractatu continentur.

Cap. 1.	C ANONICI unde dicantur, & quot species diuidan- tur?	pagina 4
Cap. 2.	Cathedrales, & Collegiataſ Eccleſias erigere, & in eis Canonica- tus inſtituere quis valeat?	19
Cap. 3.	Canonicorum numerus an, & quando augeri, diminuiue poſſit, & de Canonicis ſupranumerariis?	29
Cap. 4.	Dignitates, & inferiora beneficia an, & que ſint in Cathedrali- bus, & Collegiatis Eccleſiis præter Canoniciatus?	37
Cap. 5.	De Archidiacono,	49
Cap. 6.	De Archipreſbytero,	64
Cap. 7.	De Decano,	70
Cap. 8.	De Theſaurario, Sacriſta, & Cuſtode,	72
Cap. 9.	De Primicerio, Cantore, & Prepoſito,	75
Cap. 10.	De Magiſtro ſchola, ſive Scholaſtico,	80
Cap. 11.	De Prioribus,	82
Cap. 12.	Canonici, & Prabenda in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis qua?	90
Cap. 13.	Dignitates, & Canonici ad Cathedralia, & Collegiataſ Eccleſias qua atate, & qualitate eligendi?	100
Cap. 14.	Canonicatum, & Præbendarum promiſſio ad quos ſpectet?	120
Cap. 15.	Canonicatus, ſive Dignitatis poſſeſſio qualiter capienda?	138
Cap. 16.	Canonici, ſive Dignitates an, & quando, & ſub qua pænâ tenean- tur ſuſcipere Ordines annexos ſuis Canonicatibus, Dignitati- bus, Officiis, vel Præbendis?	147
Cap. 17.	Canonicus in Eccleſia Cathedrali an, & intra quod tempus tenean- tur Fidei profeſſionem emittere, & ſub quibus pænis?	155
Cap. 18.	Canonici in Eccleſia Cathedrali, & Collegiata qualiter inter ſe præcedant, & quid quoad alios intra, & extra propriam Eccle- ſiam exiſtentes?	167
Cap. 19.	Canonici Eccleſiarum Cathedralium an dicantur habere dignita- tem, & poſſint à Sede Apoſt. dari delegati, ſeu in Conſerna- tores eligi?	180
Cap. 20.	Canonici qualiter reſidere debeant, & non reſidentes quibus pæ- nis puniantur?	186.

Cap. 21. Canonici quis distributionum quotidianarum capax?	193
Cap. 22. Canonici quando distributiones quotidianas amittat, & quibus illa sic amissa accrescant, & an sibi remitti, & donari valeant?	205
Cap. 23. Canonici absentes an, & quando statuto, vel consuetudine quoad lucrandas distributiones pro praesentibus haberi possint, vel non?	213
Cap. 24. Canonici à choro absentes quibus casibus lucentur distributiones quotidianas?	220
Cap. 25. Canonici à choro absentes qui lucentur fructus, non tamen distributiones quotidianas?	232
Cap. 26. De Canonico Penitentiario,	237
Cap. 27. De Canonico Theologo, seu Lectoralis,	245
Cap. 28. De Canonico Adiunctis,	261
Cap. 29. De Canonico Coadiutoribus,	270
Cap. 30. Canonici an, & quando optare possint?	281
Cap. 31. Canonico officium per se, & non per substitutos adimplendum,	289
Cap. 32. Canonici an, quando, & quomodo teneantur associare, & reducere Episcopum venientem ad Ecclesiam celebraturum, vel divina Officia auditurum?	294
Cap. 33. Canonici an, & quando, & quomodo Episcopo celebranti, aut alia Pontificalia exercenti assistere, & inseruire teneantur?	302
Cap. 34. Canonico Officium in canendo, & assistendo in choro quod?	309
Cap. 35. Canonico Capitulum quis congregare valeat, & quo tempore?	318
Cap. 36. Canonici in Capitulo quomodo sedere debeant, & quid in Episcopo, Vicario, & Protonotario Canonici?	323
Cap. 37. Canonici quis vocem in Capitulo habeat?	328
Cap. 38. Canonici in electionibus capitulariter faciendis an teneantur servare formam, cap. quia propter, de clec. & quia dicatur maior pars, & sanior Capituli?	335
Cap. 39. Canonici absentes quando, & quomodo ad Canonicales tractatus vocandi sint?	340
Cap. 40. Canonici an possint licite ordinariè abesse à Capitulis, seu congregationibus Capitularibus, & an peccet mortaliter si notabiliter absint?	349
Cap. 41. Canonici qui voce in Capitulo priventur?	360
Cap. 42. Canonico Capitulum quam habeat auctoritatem?	374

---

*Imprimatur, si videbitur Reuerendiss. P. Mag. Sacri Palatii
Apostolici. A. Episc. Bellicastren. Vicesg.*

TRactatum de Canonicis, & Dignitatibus eximij, ac laboriosi V. I. D.
D. Augustini Barboſæ Lusitani, de mandato Reuerendiss. P. Nicolai Ric-
cardij Sacri Palatii Apost. Magist. perlegi, nihilque inueni quod vel Reli-
gioni Catholicæ, vel bonis moribus aduerſetur, imò dignum existimo ut
cum plurimis, ac doctissimis aliis eiusdem Auctoris tractatibus in lucem
prodeat. Romæ Kalend. Octobris, 1631.

Ita est. Ioannes Franciscus Ferentissimus manu propria.

*Imprimatur. Fr. Nicolau Riccardius Sacri Palatii Apostolici
Magister, Ord. Prædicat.*

A P P R O B A T I O.

NOs infrà scripti in Sacra Theologiæ facultate Magistri, fidem facimus
perlegisse librum cui titulus est, *Elegans & perutilis Tractatus de Canoni-
cis, & Dignitatibus, &c.* Auctore Augustino Barboſa Lusitano, &c. nihilque in
eo Orthodoxæ fidei Catholicæ, Apostolicæ, & Romanæ contrarium reperis-
se. Lugduni die 29. Iulij, anno 1631.

Fr. Cl. Cochet. Fr. Ioan. Portier.

Summa Privilegij Regis Christianissimi.

LVdonicus XIII. Dei gratiâ Galliarum, & Nauarræ Rex Christianissi-
mus singulari Privilegio sanxit, ne quis per vniuersos Regnorum suo-
rum fines, intra sex annos à die finitæ impressionis computandos, imprimat
seu typis mandandum curet, & venale habeat Opus quod inscribitur, *Ele-
gans ac perutilis Tractatus de Canonicis & Dignitatibus, Auctore Augustino Bar-
boſa I. V. D. Lusitano*, iam ante-hac Romæ editus, nunc verò multis ad-
ditionibus illustratus, præter Laurentium Durand Bibliopolam Lugdunen-
sem, aut illos, quibus ipsemet concesserit. Qui secùs faxit præter librorum
confiscationem, quater mille librarum illatione multabitur, uti latius patet
in litteris datæ Bellocaiti, 10. Iulij 1629.

Ex mandato Regis.

Signatum, COVPEAV.

Defuit excudi 30. Iulij, 1634.

D E
C A N O N I C I S,
E T D I G N I T A T I B V S
C A T H E D R A L I V M

E T C O L L E G I A T A R V M
Ecclesiarum,

E O R V M Q V E O F F I C I O
tàm in Choro quàm in Capitulo.

S V M M A R I V M.

- 1 *Canonici à Canone dicuntur.*
- 2 *Canonici olim in cœtus congregati seorsum à cæteris habitabant.*
- 3 *Canonici omnes antiquis temporibus cum suo Episcopo sub certa regula, mensæque communi vixerunt.*
- 4 *Canonicorum duo sunt genera.*
- 5 *Canonici Regulares sunt qui monasticam vitam in claustris ducunt.*
- 6 *Canonici Regulares appellantur quasi duplici obligatione vita Canonicali adstricti.*
- 7 *Canonicus Regularis est propriè Canonicus.*
- 8 *Canonicatus appellatione venit etiam Canonicatus Regularis.*
- 9 *Canonici Regulares subdividuntur in duas classes, vna est illorum, qui in Ecclesia Cathedrali Regulari, seu alia non Cathedrali Canonici Regulares sunt.*
- 10 *Canonici Regulares Cathedralium, seu aliarum Ecclesiarum habent bona saltem ad usumfructum, & possunt de illis inter viros ad opera pia disponere.*

- 11 *Cathedrales Regulares in Anglia plures existunt, & dua sunt in Sicilia.*
- 12 *Episcopus in Canonicos Regulares Cathedralium, exceptis iis, quæ concernunt Regularia instituta, habet omnimodam iurisdictionem, licet non sit Religiosus, ut num. seq.*
- 13 *Episcopus si fuerit simul Abbas in sua Cathedrali Regulari, habet omnimodam iurisdictionem in Canonicos Regulares suæ Cathedralis etiam in iis, quæ concernunt Regularia instituta.*
- 14 *Episcopus si fuerit simul Abbas in sua Cathedrali Regulari repræsentat duplicem personam, videlicet proprii & veri Abbatis in concernentibus Regularia instituta, & simul proprii Episcopi quoad reliqua.*
- 15 *Episcopus Abbas dum confert Canonicatum, aut Dignitatem in sua Cathedrali Ecclesia Regulari, non confert tanquam Abbas, sed tanquam Episcopus.*
- 16 *Canonicus Regularis prouisus per Episcopum de Canonicatu, vel Dignitate in Ecclesia Regulari non potest amoveri per superiorem Regularem.*
- 17 *Episcopus Abbas in iis, quæ ad regulam pertinent, vicaria uti debet potestate alicuius Monachi tanquam melius versati in iis, quæ ad regulam huiusmodi spectant.*
- 18 *Clerici seculares si recipiantur in Ecclesia Cathedrali Regulari pro celebratione Divinorum, tenentur celebrare Officium Regulare, nec sunt admittendi ad seculare pro evitando scandalo.*
- 19 *Canonici Regulares S. Augustini plures sunt in Regno Hispaniarum, & precipue habent ius administrandi, quæ suo victui sunt destinata.*
- 20 *Canonici Regulares Hispaniarum non differunt à cæteris Regularibus capacibus honorum in communi, quoad ea, quæ communia sunt omni Religionis, sicut vivere sine proprio, abstinere à negotiationibus, & similib.*
- 21 *Canonici Regulares in Hispaniis degentes licet habeant portiones separatas, non habent tamen ratione dominij, cum non sint capaces, sed solum ratione administrationis.*
- 22 *Portiones, quas habent Canonici Regulares, eis conceduntur de licentia Superioris ad usus suos peculiare honestos & necessarios, vel convenientes, & sic paratis dicta bona dimittere ad libitum Superiorum.*
- 23 *Canonicis Regularibus non licet portiones, neque alia bona quoad dominium obtinere.*
- 24 *Canonicus, qui portionem, vel bona ista possidet, ut non sit animo paratus etiam ad Superioris nutum relinquere, peccat manifeste contra votum solennis paupertatis, & tenetur restituere.*

25 *Canonicorum Regularium classis alia est illorum, qui sub clauſtro, & obedientia ſicut alij veri Religioſi viuunt absque ullo adminiſtrandi iure.*

26 *Lateranenses.*

27 *Sancti Ruſi.*

28 *Aroaſia.*

29 *Sancti Victoris.*

30 *Premonteſenſes.*

31 *Mantuan.*

32 *Sancti ſepulchri.*

33 *Sancta Crucis Conimbricenſis.*

34 *Gronodaël.*

35 *Vuudeſenſes.*

36 *Frigionaria.*

37 *Sancti Saluatoris.*

38 *Sancti Georgij in Alga.*

39 *Sancti Petri de Monte Corbulo.*

Canonici Regulares ſub clauſtro & obedientia ſicut alij veri Religioſi, à quibus, & quo tempore inſtituti?

40 *Canonici Regulares Cathedralium ſunt eiſdem ordinis, & conditionis cum reliquis Canonicis Regularibus Eccleſiarum inferiorum.*

41 *Canonici Regulares in pœnalibus, & exorbitantibus non comprehenduntur Monachorum appellatione.*

42 *Canonici Regulares non poſſunt eſſe patrini eleuando baptizatum de fonte ſicut nec Monachi.*

43 *Canonicis Regularibus non licet admittere intra clauſuram Monasterij mulieres, etiam omni ſuſpicionem maiores obſequiorum honeſtorum præſtandorum cauſa.*

44 *Canonicis Regularibus non licet intereſſe agitationi tauorum.*

45 *Canonici ſeculares dicuntur, qui ius habent Canonie, & Præbende in Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia.*

46 *Canonicorum ſecularium origo demonſtratur.*

47 *Canonici Episcoporum fratres, & conſiliarij, & cum eo vnum quodammodo corpus efficiunt, & eidem conſilium, & auxilium in negotiis Eccleſiarum pertractandis præſtant.*

48 *Canonicorum Collegium olim dicebatur conſilium Episcoporum, hodie vocatur Capitulum à capite, ſub quo regi & congregari debet ad præbenda conſilia.*

49 *Metropolitane ciuitatis Caſarauguſta ſecularizatio.*

50 *Secularizatio in Eccleſiis præter qualitatem Regularitatis nihil aliud immutat.*

Ex quibus colligitur antiquis temporibus omnes Canonicos cū suo Episcopo sub certa regula, mensaque communi vixisse, *cap. dilectissimis. 12. q. 1. cap. in omnibus de consec. dist. 1. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Canonici §. 1. Lufit. noster. Sebast. Cæsar. in doctissima sua relect. de ecclesiast. hierarch. p. 3. disp. 12. §. 6. n. 1. Ant. Fabric. de re benefic. tit. de dupl. benef. n. 27. vbi ex Cæl. Rhodog. lect. antiq. lib. 5. cap. 10. egregiè adnotauit quòd sicut in schola Pythagorica, qui primas partes in adiudicando tenebant, Canonici, siue armonici dicebantur, ita in Christi schola, quæ est ecclesiastica, Clerici primi ordinis, digniorisque gradus Canonici appellabantur. Quàm beati tunc temporis Canonici, quàm felices Clerici intra Ecclesiæ septa habitantes, nec vllam periculosatum discussionum, mundanarum occupationum, celebrandarum comotationū, agitandarum comensationum, conueniendarum muliercularum, exetendarum graffationum, libidinum, turpitudinum occasionem habentes, sed diuinis tantùm cōtemplationibus, laudibus, precibus, concionibus, officiis, cantibus, sacrificiis vacantes & tanquam Angeli quidam terrestres in paupertate, castitate, & obedientia degentes, & solùm Dei gloriam & suam, aliorumque salutem procurantes.*

Horum quidem Canonicorum duo genera extiterunt, alterum eorum, qui communi vitæ paupertatis quoque votum adiunxerūt, & Canonicorum Regulatium nomen acceperunt; alterum eorum, qui præter communia bona ipsi etiam singuli proprium aliquid obtinebant, qui quoniam non certæ regulæ erant addicti, idèd non Regulares Canonici, sed Canonici simpliciter sunt appellati, Colliguntur hæc ex Ioan. Molan. in tract. de Canonicis, & eorum vita lib. 1. sepe per tot. qui tantùm quoad etuditionem, & antiquitatem Canonico- rum scripsit, Marc. Anton. Marfil. de redditib. eccl. p. 1. c. 7. n. 21. cum seqq. Stephan. Durant. de ritibus Eccles. lib. 2. cap. 1. n. 5. & cap. 24. & cæteris omnibus, qui de hac materia scripserunt.

Dux quoque hodie reperiuntur Canonicorum species, quidam enim sunt Canonici Regulares monasticam vitam in claustris ducentes, qui hoc nomen sibi non sumpserunt, vt aliqui petperam arbitrantur, sed Concilia cecumenia, & Pontifices Maximi sic eos appellarunt in cap. nullus, & in cap. mandamus 19. q. 3. & in rub. de statu Mon. h. & Canonicorum Regular. & in cap. quod Dei timorem, & in cap. singulis, vers. hoc ipsum eod. tit. & in cap. sanè, de Regular. Nec abs re Canonici Regulares appellantur, quasi duplici obligatione vitæ Canonicali adstricti, id est, viuendi simul ex communi Ecclesiæ pa-

- trimonio ; & non habendi patrimonia separata ad differentiã aliorum , qui simplici nomine Canonici appellantur , quasi vno modo Regulares, dum scilicet viuunt ex Communi Ecclesiæ patrimonio, valentes tamen haberi patrimonia sæcularia separata , & sic Canonicus Regularis propriè appellatur Canonicus , vt homo animal, quia species propriè continetur sub nomine generis , vt eleganter dicit Bald. receptus à Nau. *commento 1. de Regular. n. 3.* qua ratione
- 7 rectè defenditur glos. *verbo beneficiis in Clem. dispendiosam, de iudic.* quatenus habet Canonicum Regularem esse propriè Canonicum,
- 8 vt ibi tenent Card. *q. 5. n. 13.* & Imol. *n. 3.* & sub nomine Canonici-
tus venire etiam Canonicatum Regularem per *d. glos. tradunt Nau. d. n. 4. vers. addo 14. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 11. q. 3. num. 38. Rot. decis. 667. n. 1. p. 4. diuers.*
- 9 Sed hi Canonici Regulares subdiuiduntur in duas classes , vna est illorum , qui in Ecclesia Cathedrali Regulari , seu alia non Cathedrali Canonici Regulares sunt obtinentes suas portiones loco
- 10 Canonicatum, & ius administrandi, quæ suo victui sunt destinata, & habent bona saltem ad vsumfructum, Cavalier. *decis. 606. n. 6.* & possunt de illis inter viuos ad opera pia disponere, Nau. *cons. 13. n. 2. & 3. de statu monach. vbi ponit exemplum in Canonicis Ecclesiæ Archiepiscopalis Casaraugustanæ, & Pampilonen. refert Cavalier. d. decis. 606. n. 7.* vbi alias Rotæ decisiones citat. Horum plures Cathedralis Regulares in Anglia existentes refert Host. *in cap. causam, quæ in princ. de iudic. duas in Sicilia, Panormitanam scilicet, & Montis Regalis commemorat ibidem Abb. sub n. 8. vers. & dic quod in Sicilia.*
- 11 In huiusmodi Cathedralium Canonicos Regulares Episcopus, exceptis iis, quæ concernunt Regularia instituta , habet omnimodam iurisdictionem, c. *1. ne Sede vacan. gloss. fin. in cap. nullus vers. ut Episcopus etiam secularis, de elect. lib. 6. vbi Anch. n. 3. vers. sed aduerte Ioann. Andr. num. 3. vers. in gloss. vlt. Gem. num. 7. vers. in eadem gloss. Franch. num. 3. vers. in gloss. fin. Corn. cons. 193. num. 4. & 5. lib. 2. Rot. decis. 69. n. 2. par. 1. recent.* etiam quod procedatur in forma iudicij, Bertachin. *de Episcopo lib. 4. p. 2. q. 35. n. 81. Rot. decis. 15. & decis. 69. num. 6. par. 1. recent.*
- 12 Et cò magis locum habent supradicta si Episcopus fuerit simul Abbas , & sic procederet Abbatiali , & Episcopali simul vnitis potentiis , vt loquitur Abb. *in d. cap. causam quæ num. 10.* quem refert Lotter. *de re benefic. lib. 1. q. 18. num. 14. vbi num. 7.* hoc intelligit licèt non sit Religiosus , quia tunc omnimodam iurisdictionem in Canonicos.

nonicos Regulares suæ Cathedralis, etiam in iis, quæ concernunt Regularia instituta, exercere poterit: nam in eo repræsentatur duplex persona, videlicet proprii, & veri Abbatis in concernentibus Regularia instituta, ut firmitur Gemin. *in d. cap. nullus, sub nu. 7. vers. in eadem glos.* & simul proprii Episcopi quoad reliqua, scilicet non pertinentia ad Regularia instituta, ut patet *ex d. cap. nullus*, quo fit ut dum confert Canonicatum, aut Dignitatem in sua Cathedrali Ecclesia, non conferat tanquam Abbas, sed tanquam Episcopus; nec enim est alibi iure cautum in Ecclesiis Cathedralibus Abbati competere ius conferendi, & propterea licet Episcopus etiam ibi sit loco Abbatis; tamen dum actum collationis non exercet tanquam Abbas, sed tanquam Episcopus, impossibile est, ut eundem exerceat tanquam in suum obedientiarium, ut firmavit Rota *in Pampilonen. Thesauraria 23. January, 1617.* coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, cuius meminit Lotter. *d. lib. 1. q. 33. n. 118.* ubi *n. 115.* subdit ex eadem ratione quod Canonicus Regularis prouisus per Episcopum de Canonicatu, vel Dignitate in Ecclesia Regulari non potest amoueri per Superiorem Regularem, & iste Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Regularis obligatur Fidei professionem emittere intra duos menses à die electionis, vel à quo admititur ad participationem mensæ Capitularis, iuxta formam Concilij Tri. sess. 24. *de resor. cap. 12. vers. prouisi*, ut decisum attestatur Nicol. Garc. *de benef. par. 3. c. 3. n. 16.* quæ refero Ego ipse *de officio, & potest. Episc. p. 3. alleg. 61. n. 6.* sed cur nõ possit esse delegatus Papæ sicut secularis dicemus infra.

Verum in his, quæ ad regulam pertinent, Episcopus vicaria uti debet potestate alicuius Monachii tanquam melius versati in iis, quæ ad regulam huiusmodi spectant, ut obseruant Io. Andr. & Gemin. *in d. cap. nullus*; hincq; dum visitat adhibet unum Regularem ad minus, ut disponitur in Extrauag. *debent Superioribus suis, de offic. Ordin. inter communes*, nec tenetur explicare an quod faciat faciat, magis ut Episcopus, quam uti Abbas, prout docet Panor. *in d. e. causam que sub n. 10. vers. & etiam puto*, sed quouis modo procedere posse censuit Rot. *decis. 69. num. 6. p. 1. recent.* etiam priuatiue quoad omnes alios Regulares ex eadem Rot. *decis. 121. n. 4. d. p. 1. recent.* & etiam si mensæ sint separatae, ut *in d. decis. 69. num. 9.* refert Lotter. *d. lib. 1. q. 18. à num. 14.* Principiam verò prærogatiuam habet status hic Ecclesiæ Regularis, ut si qui clerici seculares in ea sint recepti, vel recipiantur pro celebratione Diuinorum, teneantur ij celebrare Officiu Regulare, nec sint admit- tendi ad seculare pro euitando scâdalo, ut optimè docuit Vitalin. *in Clem.*

Clem.unic.ſub n. 53. verſeodem modo, de celebrat. Miſſar. quod probauit Rot. ead. p. 1. recen. dec. 79. n. 3. vbi n. 5. & dec. 84. per tot. ſubdit nec cōtrariū poſſe per Episcopum ſtatui, vt reſert Lotter. d. lib. 1. q. 18. n. 19.

- 19 In Regnis Hiſpaniarum, & præſertim in Cathalonia, plures ſunt Canonici Regulares S. Auguſtini, qui ſuas obtinent portiones loco Canoniciatuum, & habent ius adminiſtrandi, quæ ſuo victui ſunt deſtinata, vt per Nau. in c. nullam n. 31. verſ. 12. 18. q. 2. Ludou. Lop. in inſtructor. Conſcient. p. 1. cap. 154. verſ. quarto adiecit, Petr. Nauar. de reſtit. lib. 3. c. 1. n. 169. Petr. Cened. præſt. & can. queſt. lib. 1. q. 20. n. 14.
- 20 qui quidem Canonici Regulares non differunt à cæteris Regularibus capacibus bonorū in cōmuni quoad ea, quæ cōmunia ſunt Religioni, ſicut viuere ſine proprio, abſtinere à negotiationibus, & ab officio aduocandi in cauſis, & huiusmodi, vt ſunt verba formalia S. Thomæ opuſc. 19. contra impugnantes Religionem c. 2. col. 7. lit. B. verſ. quod autem obicitur ſol. mihi 150. Ioan. Trull. de Canoniciſ Regularib. lib. 1. c. 8. n. 7. in fine, Petr. Cened. d. q. 20. n. 15. in fine, & propterea licet habeant dictas portiones ſeparatas, non habent tamen ratione dominij cū non ſint capaces, ſed ſolū ratione adminiſtrationis, Nau. in d. c. nullam 18. q. 2. n. 24. & 28. cum ſeq. vbi latiffimè, & per conceſſionem dictarum portionum non conceditur, quod ipſi habeant aliqua bona ſingulariter quoad dominium, imò neque ad vſum aliter qua Regula permittit Petr. Nau. d. lib. 3. c. 1. n. 176. ſcilicet ad victum ſuum, & ad alia opera pia, & remuneratoria, Nauar. conſ. 70. n.
- 22 2. de Regular. Sed illæ portiones eis conceduntur de licentia Superioris ex dicta cauſa ad vſus ſuos peculiareſ honeſtoſ, & neceſſarioſ, dummodo ſint parati dicta bona dimittere ad libitum Superiorum, Iacob. de Graſſ. in aureis dec. p. 1. lib. 3. c. 5. n. 55. & p. 2. lib. 3. cap. 50. n. 35. & ſic dominium bonorum remanet ſemper penes Superiorem, Petr. Nau. d. c. 1. n. 170. idèd non licet dictiſ Canoniciſ prædictas portiones, neque alia bona quoad dominium obtinere, Nau. in
- 23 cap. non dicatiſ 12. q. 1. num. 1. & 2. & Canonicuſ, qui dicta bona, vel
- 24 portionem ita poſſidet, vt non ſit animo paratuſ etiam ad Superioris nutum relinquare, peccat manifèſtè contra votum ſolemne paupertatiſ, & tenetur dictam portionem reſtituere, & à ſe animo abdicare, vt eſt communis ſententia Doctorum, de qua Pet. Nau. d. c. 1. n. 161. latiffimè Pet. Cened. d. q. 20. n. 25. & Fr. Io. Hieron. Cened. in traçt. inſcriptio pobreza Relig. c. 49. per tot. prout eoſ, aliâque ſuprà relata, & cumulat elegantèr Rot. in Gerunden. admin. 11. Decèb. 1630. corā Reuerendiſſ. D. mco Coccino Decano admirabilis eruditioniſ viro.

Altera Canoniorum Regularium classis est illorū, qui sub clau-
stro & obedientia, sicut alij veri Religiosi viuunt absque vllō admi-
nistrandi iure. Et ex his plures reperiuntur Cōgregationes, de quib.
in præsentiarum erit à nobis mentio faciēda, & in primis primo lo-
co se offerunt Canonici Regulares Lateranenses, sic dicti ab Eccle-
sia S. Ioannis Laterani in Vrbe, vbi eorum Congregationem collo-
catam esse aliqui credunt à S. Leone Magno Pont. intra annū 440.
& 457. Sicut refert Cæsar Franciotti Clericus Regularis Sanctæ
Mariæ de Luca, in *historia Sacra Lucensi edita anno 1613. Itale*, in Ec-
clesiæ S. Tuidiani *statim in princ.* quē vt vult Onufrius Panuinus de
septem stationibus Vrbis, vbi de Ecclesiā Lateranensi à S. Gelasio Papa
Sancti Augustini discipulo ab anno 555. & deinceps durauit ibi ea-
dem Congregatio per 800. annos vsq; ad Pontificatum Bonif. VIII.
qui sublatis Canonicis Regularibus Sancti Augustini seculares in-
troduxit anno 1300. Reformata est hæc Congregatio Lateranensis
à Congregatione Frigionaria, quæ instituta, seu potius reformata est
à S. Fridiano Episcopo Lucensi intra annum 560. & 588. quo dura-
uit eius Episcopatus. Induuntur Canonici Regulares Lateranenses
tunica, alba, & rochetto ex bisso tenuissima, pallium, & pileum ni-
grum portant. Habent Romæ Monasterium ad S. Mariam de Pace,
possident multa, &q; pulcherrima per Italiā. Agunt de his Canoni-
cis ex professo Gabr. Penniottus in *historia tripartita de origine Cano-
nicorum Regularium*, Plato de bono statu Relig. lib. 2. c. 23. Fr. Emman.
quest. Regul. tom. 1. q. 3. art. 1. Paul. Morigia de *origine Relig. lib. 1. cap. 8.*
Sylu. Marul. in *occe. mo Relig. lib. 1. à pag. 1.* Fr. Ludou. Miranda in *man.
Prælat. tom. 1. q. 4. art. 13.* Soar. tom. 4. de *Religione tract. 8. c. 7. num. 7. cum
seqq.* Illustiss. & Reuerendiss. D. meus Roder. à Cunha in *comment. ad
cap. generalis 12. n. 9. dist. 54.*

Item Canonici Regulares Sancti Rufi, qui, vt multi volunt, à Sã-
to Ruffo S. Pauli Apostoli Discipulo instituti fuerunt, de quo ipse
ad Romanos cap. 16. vers. 13. *Ex me salutem dicite Ruffo selecto in Do-
mino, eiusque matri, quam non aliter atque meam matrem obseruo.* Hunc
scribit Dorotheus in *Synopsi* fuisse Thebanum Episcopum, addit
Ioan. Maurolicus in *suo Martyrologio* venisse postea Gallias, & Aue-
nionis factum fuisse Episcopum, ibique introduxisse Canonicos
Regulares, de anno nihil omnino scitur. Cæterum Claudius Ro-
bertus in *sua Gallia Christiana tit. de Abbatibus* littera R. verbo Sanctus
Rufus, negat hanc Congregationem dictam esse S. Rufi, quod eam
Sanctus Rufus instituerit, imò contendit S. Rufum nunquam fuisse

Lugdunensem Episcopum, addit verò propterea sic appellatâ, quia præcipuum eius domicilium, & familiæ caput erectum sit sub inuocatione S. Rufi in Vrbe Valentina in Gallia, cuius etiam nobilis Prioratus est Lugduni, à quo mirum in modum hæc familia nobilitata est, atque errandi occasio orta, vt putaretur S. Rufus talis familiæ institutor. De his agunt Sylu. Matul. in *oceano Relig. lib. 1. pag. 5.* Aymar Falco in *historia Antoniana p. 2. tit. 22. c. 3.* Petr. Griffus in *historia Canonorum sect. 13. n. 16. & 17.* Festum S. Rufi in Martyrolog. Romano celebratur. 21. Nouembris. Est & alius item Sanctus Rufus primus Episcopus Auenionensis 12. Nouembris.

- 28 Item Canonici Regulares Aroasiæ instituti à duobus piis Sacerdotibus Connone, & Holdemaro in Monasterio Aroasiæ secundo ferè lapide à Bapalma Artesiæ oppido, versus finem Regni Galliæ in Diocesi Attrebatens. anno 1097. Pontifice Urbano I I. Imperatore Occidentis Henrico I V. Orientis Alexio Conneno. Ab hoc Monasterio Aroasiæ familiæ Aroasiæ capite exordium, & nomen sumpserunt Canonici huiusmodi. Habuerunt frequentissima per Belgium, & Galliam monasteria, quorum cathalogum describit Miræus loco proximè citando, sed hodie non existunt. De illis latè Crussenius *Monast. August. p. 2. c. 17.* Aubert. Miræ. *de orig. Canonico- rum Regularium cap. 10.*

- 29 Canonici quoque Regulares Sancti Victoris, qui nomen sortiti sunt à monasterio Sancti Victoris propè muros Parisienses Abbatiali titulo illustri, ædificatum fuit à Ludouico Crasso Galliæ Rege anno 1113. vt referunt Crussenius in *monast. Augustiniano p. 2. c. 19.* Aubert. Miræ. *de origine Canonico- rum Regularium cap. 12.* vbi grande Vitriaci Cardinalis de Canoniciis S. Victoris elogium transcribit, æque ea enumerat cænobia, tam virorum, quàm mulierum, quæ huiusmodi Canonici habuerunt. Cæterum iam deserunt, licet monasterium, quod toti Congregationi præficiebatur, adhuc floreat; Fuere ex hac familia Hugo, & Richardus de Sancto Victore scriptores magni nominis.

- 30 Præmonstratenses item Canonici Regulares, sic dicti à monte Præmonstrato in Diocesi Laudunensi Suffraganea Remensi in Gallia, instituti à Norberto Archiepiscopo postea Magdeburgensi Germaniæ Primates, sub Regula S. Augustini, & instituto Canonico- rum Regularium anno 1120. Pontifice Calixto I I. Imperatoribus Occidentis Henrico V. Orientis Ioanne Conneno. Vtuntur hi Canonici albis vestibus, nimirum tunica, super quam deferunt Rochettū tenuissimi

tenuissimi lini, siue byssi, gestant in capite album pileum, in humeris pallium Carmelitano non dissimile, acceperunt hunc habitum à Sanctissima Virgine, vt passim Auctores refertunt, Generalis, & Abbates (sic appellant Supetiores) Ordinis sunt perpetui, vigent maximè per Galliam, Germaniam, Flandriam, Hispaniam, apud Italos ferè nulla eorum sunt monasteria. Romæ habitare incipiunt. De his agunt S. Antonin. 2. *phistorie tit. 15. cap. 19. & tit. 17. c. 2. §. 2.* Ioan. Pichard. *in notis ad epist. 25. & 247.* Paul. Morigia *in origine Rel. g. lib. 1. cap. 57.* Syluest. Marul. *in oceano lib. 12. pag. 172.* Galter. *in tab. chronograph. saculo 12. pag. 647.* Card. Baron. *annalium Eccles. tom. 12. anno Christi 1120. & 1134.* Fr. Emman. *quest. Regul. tom. 1. q. 3. art. 16.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 21. q. 2.* Soar. *tom. 4. de Relig. tract. 9. lib. 2. c. 5. n. 5.* Claud. Robert. *in Gallia Christiana tit. de Abbatibus litt. P. verbo Permonitratum, latè Aubert. Miræ. in chron. horum Canonorum, quam edidit Coloniz Agrippinz anno 1613.* Festum S. Norberti celebratur 6. Iunij, & illius Officium sub ritu semiduplici in toto Orbe recitari posse censuit Sacra Rituum Congregatio sub die 14. Nouembris 1620.

Item Canonici Regulares Mantuani à S. Marco instituti referuntur, sed Monasterium Mantuanum fundauit eius Vrbs Episcopus Henricus anno 1150. Pontifice Eugenio III. Imperatoribus Occidentis Corrado III. Orientis Emmanuele Conneno. Præter hoc Mantuanum, atque alterum in oppido Nesi, prope Patauium Mantuano annexum, nullum aliud est in tota Congregatione monasterium. De his agunt Paul. Morig. *in origine Relig. lib. 1. c. 9.* Syluest. Marul. *in oceano Relig. lib. 1. pag. 36.* Placet illis annectere alios per omnia similes Spiritus sancti apud Venetos Canonicos etiam Regulares, qui duo tantum possident monasteria Venetiis alterum, alterum Patauij, quod appellant Sancti Michaelis, sed vtrumque magnis redditibus abundans. Nullus ad hanc Congregationem admittitur nisi Venetus sit, & nobilis, ferunt eundem habitum atque Canonici Regulares Lateranenses cum pileis quadratis, & panno albo, item pallia alba cum exeunt domum. De his agunt Ioan. Andr. *in Clem. 1. de elect. Paul. Morig. d. lib. 1. c. 61.*

Canonici Regulares Sancti Sepulchri instituti creduntur post Hierosolymas recuperatas per Gotsfredum anno 1099. vt putat Franc. Medic. in libro, qui scribitur *habitus cleri Romani.* Extat Cælestini II. constitutio sub Dat. 10. Ianuarij 1153. quo honorificata est Canonicorum S. Sepulchri in Hierosolymis cõmendatio, propterea

hoc anno illam atteximus. Induebantur nigro colore, ferebant pallium ſuper Rochettum, in quo aſſutæ erant ad latus ſiniſtrum quinque Cruceſ ex purpura, grandis media, & ſupra ſe, & infra ſe ad angulos ſuos paruulas ſuſtinerent, placuit hic numerus, & figura in memoriam Paſſionis Chriſti. De his agit Sylueſt. Marul. *in oceano Relig. lib. 1. pag. 30.*

- 33 Canonici Regulares Sanctæ Crucis Conimbricensis, ſic dicti à celebri monaſterio Sanctæ Crucis illius ciuitatis, quod ampliſſimis redditibus ædificauit Alphonſus Enriquez, primus Luſitaniæ Rex anno 1131. Innocentio II. Pontifice, Imperatoribus Occidentis Lothario II. Orientis Ioanne Conneno, ibique ſepultus iacet in Sacello maximo, à læua parte Altaris, vnà cum filio Sanctio Regni ſucceſſore, qui in eadem capella è regione patris, ad dextrum latus æquali maſoleo quieſcit. Fuere primi huius Congregationis inſtitutores Domnus Tellus Archidiaconus Conimbricensis, Domnus Michaël eiufdem Eccleſiæ Prior, Domnus Ioannes Canonicus, & Magiſter ſcholæ, Domnus Theotonius primus Prior dicti Monaſterij Sanctæ Crucis, Domnus Odorius Sancti Iacobi Preſbyter, & eiufdem Sanctæ Crucis Prior clauſtralis, Domnus Petrus Preſbyter, & alij quinque, quorum nomina inuenire non potui, confirmauit Innocentius III. anno 1135. Habuerunt multa ſub ſe monaſteria in Regno Portugalix, quod non egrediuntur, quæ temporis viciffitudo ab illa abduxit, & aliis Ordinibus, ſiue menſis Episcopalibus applicauit. Nunc poſſident vnum de viginti, inter quæ ampliſſima ſunt Sanctus Vincentius Vlyſſiponenſis, Grijo, Refoyos, Portucalenſis, & Moreira. Induunt alba tunica, ſuperpilliceo lineo, almutia, ſiue capuccio, & pallio nigro; habent Generalem ad triennium, Priores Conuentuum ſunt à Capitulo cuiuſcunque Cœnobij conſtituente Generali: De his agunt historiographi Luſitani *in chron.* Alphonſi Enriquez, Gabr. Pennortus *in historia tripartita lib. 2. c. 59.* Illuſtriſſ. D. meus Roderic. à Cunha *in ſua historia Episcoporum Portugalenſum p. 2. c. 2.* Feſtum Sancti Theotonij primi Prioris, quem maximè colunt, celebratur 18. Februarij.

- 34 Canonici item Regulares Gronendaël, id eſt vallis viridis, ſic dicti ab ipſo loco Gronendaël in diœceſi Cameracenſi iuxta Scaldem fluuium. De his agunt Sylueſt. Marul. *in oceano Religionum lib. 1. pag. 38.* Poſſeuin. *in apparatu, verbo Ioannes Viſbroch, & Ioannes Schonouen*, celebres illius alumni, Gabriel Pennor. *in historia tripartita lib. 2. c. 66. n. 2.*

Canonici Regulares Vindefemenfes, fic dicti à prædio Vuinde-
 fchein tertio à Dauentria Germaniæ inferioris lapide, ad Insulam
 fluuium fua collocato prope Zuuollam Traiectenfis Diœceſis, illic
 erectum viſitur Monafterium horum Canonicorum, ſub inuoca-
 tione Beatæ Mariæ Virginis, à Gerardo magno, & Ioâne Buſebrouc
 ædificatum anno 1387. Pontifice Urbano VI. Imperatoribus Occi-
 dentis Venceſlao, Orientis Andronico III. Addidère ſe breui tem-
 poris ſpatio huic Monafterio Canonicorum huiusmodi capiti in
 ſola Germania inferiori, ac tractu Rhenano centum viginti viro-
 rum Monafteria, ſceminarum triginta, plura horum numerat Au-
 bert. Miræ. in orig. canon. Regular. cap. 13. & nonnulla narrat Gabr.
 Pennot. in hiſtoria tripart. lib. 2. cap. 62. cum tribus ſeqq. Cæterum ſcribit
 Cruſen. in Monafterio Auguſtiniano par. 3. cap. 21. ſe ex auctoritate Se-
 dis Apoſtolice (eſt Cruſenus familiæ Eremiticæ Auguſtinianæ
 alumnus, vir muneribus, & litteratura in Ordine ſatis notus, viue-
 bat anno, 1622.) interuiſſe iſtorum Capitulo generali Tongris cõ-
 gregato, ac ibi vix numeraffe viginti Priores, ex quibus nonnulli
 ſolum titulum gerebant, addit tamen hos diſciplinæ Regulares
 valdè eſſe obſeruantes.

Canonici Regulares Frigionariæ, fic dicti à Monafterio Sanctæ
 Mariæ in Sylua Frigionaria (ſunt Frigiones aues quædam in Italia)
 cui multitudine Frigionum illac ſe recipientium nomen indidit nõ
 longè à Luca inſtituti à P. Domno Bartholomæo ex nobiliſſima
 Columnenſium familia, & à P. Iacobo de Auogradio Bononienſi
 Doctore emerito, familiæ Prædicatorum quondã Religioſo laico,
 anno 1406. Pontifice Gregorio XII. Imperatoribus Occidentis Ro-
 berto, Orientis Andronico III. Collocati ſunt ab Eugenio IV. in
 Eccleſia S. Ioannis Lateranenſis in Vrbe, iuſſique ſunt à Frigiona-
 ria dici Lateranenſes, cum Lateranenſium Canonicorum fuerint
 reformatores, quod nomen adhuc retinent, vtuntur eodem habitu,
 quo Canonici Lateranenſes, de quibus ſupra, ſunt Romæ ad San-
 ctam Mariam de Pace, in regione Pontis. De illis agunt Paul. Mo-
 rig. in origine Relig. lib. 1. cap. 8. Sylueſt. Marul. in oceano Religionum
 lib. 1. pag. 4. Fr. Emman. quaſt. Regular. tom. 1. q. 3. art. 1. Azor. inſtit. mo-
 ral. p. 1. lib. 12. cap. 22. q. 3. verſ. anno item, Gabr. Pennot. in hiſtor. tripart.
 lib. 3. cap. 8.

Canonici Regulares S. Saluatoris fic dicti à primo monaſterio,
 quod habuerunt ſub oraculo Saluatoris in Sylua lacus non longè
 à Senis, inſtituti à Fratre Stephano Eremita Sancti Auguſtini, an-

no 1408. Pontifice Gregorio XII. Imperatoribus Occidentis Roberto, Orientis Andronico III. Appellatur nonnunquam Scopetini à monasterio, quod initio institutionis habuerunt prope muros Florentiæ sub nomine Sancti Donati Episcopi Fessulani. Vtuntur eisdem vestibus, ac Canonici Lateranenses, præterquam quod patientiâ portant, & palliû nigrû deferunt cum foras procedunt. Possident ad XL. Monasteria per Italiâ, Generalis trieniû non excedit. Fuit per Sacram Rit. Cong. concessû sub die 26. Septemb. 1620. ut qui hucusque vti sunt bireto albo possint eodem modo in posterû vti nigro. Sunt Romæ ad Sanctû Petrû ad vincula. De illis agunt Polidor. Virgil. *de sauentor. rerû lib. 7. c. 3.* Gualter. *in tab. chronog. saculo 15. anno 1408. pag. 717.* Paul. Morig. *in orig. Relig. lib. 1. c. 40.* Syluest. Marul. *in oceano Relig. lib. 5. pag. 322.* Fr. Emm. *q. Reg. tom. 1. q. 3. art. 3.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 22. q. 3. vers. anno Christi*, Cæf. Franciotti *de Sanctis Vrbis Luca, in Ecclesia Sancta Maria foris porta, pag. 565. & 590.*

- 38 Canonici Regulares Sancti Georgij in Alga sic dicti ab Alga, siue Alega patua insula distante duobus miliaribus à Venetiis, quia ibi situm est primum eorum monasteriû, sub nomine Sancti Georgij, instituti à D. Antonino Corario Bononiensi, & Episcopo Ostiensi, anno 1408. Pontifice Gregorio XII. Imperatoribus Occidentis Roberto, Orientis Andronico III. Dicuntur etiam Canonici cærulei ab habitu, quem gerunt. Professionem emittunt à Pontificatu Pij V. habent tredecim principalia per Italiam domicilia, aliqua per Siciliam. Sunt Romæ ad Sanctum Saluatorem in Lauro. De illis agunt Gualt. *in tab. chronog. saculo 15. anno 140. pag. 717.* Hieronym. Roman. *de Republ. Christiana lib. 6. cap. 30.* Paul. Morigia *in origine Religion. lib. 1. cap. 44.* Syluest. Marul. *in oceano Relig. lib. 5. pag. 337.* Azor. *instit. moral. par. 1. lib. 12. c. 22. q. 3.* Sunt & in nostra Lusitania alij Canonici Cærulei (quos vulgus appellat Sancti Eligij fratres) ibi plura, & amplissima obtinent monasteria, sed quæ independentia sunt ab Italis; & de istis agunt Fr. Emman. *quest. tom. 1. q. 3. art. 1.* Soar. *de Relig. tom. 4. tract. 9. lib. 2. n. 4.* Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha *in historia Episcoporum Portugalensium par. 2. cap. 27.*

- 39 Et denique Canonici Regulares Sancti Petri de Monte Corbulo, sic dicti à primo eius monasterio, sub patrocinio sancti Petri in Monte Corbulo in diœcesi Florentina, duodecimo à Senis lapide ædificato Pontificatu Iulij II. intra annum 1503. & 1512. quo ipse durauit, instituti à quodam Petro Regurisi, vel Mediolanensi Monacho

nacho Carthusiano, ferunt habitū. Canonicorum à principio fuisse canusini coloris, nimirum tunicam, rochetum, & capuccium, siue almutiam, sed anno 1521. mutatum esse in nigrum. Amant hi maxime solitudinem, sectantur hospitalitatem, rigide secum agunt, ac de labore manuum viuunt. De his agunt Trull. *de canonicis Reg. lib. 10. cap. 10. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 22. q. 3. vers. est & alia Congregatio*, Gabr. Pennot. *in trip. art. histor. lib. 2. cap. 54. n. 5.*

Canonici Regulares Cathedralium Ecclesiarum, de quibus supra egimus à num. 9. usque ad num. 18. sunt eiusdem Ordinis; & conditionis cum reliquis Canonicis Regularibus Ecclesiarum inferiorum, & aliis quorum supra mentionem fecimus à num. 19. tum quia eorum Ecclesiam vocat monasterium S. Augustinus in sua regula, tum etiam quia eundem fere habitum cum aliis Canonicis Regularibus gestant, eandemque professionem emittunt, quod plura Iuris Canonici loca confirmant, in quibus præfati Canonici Cathedralium vocantur Regulares, professi, & monachati, ut constat ex cap. innotuit, & cap. cum Fvintonensis, de elect. & aliis, ideoque veniunt appellatione Monachorum, sicut alij Regulares Canonici, ut per S. Thom. 2. 2. q. 189. art. 8. ad 2. Panor. *in cap. quod Dei timorem num. 2. de statu mon. August. Ticinen. in propugn. Canon. Ordin. cap. 5. Fr. Emman. question. Regul. tom. 1. q. 1. art. 3. & tom. 3. quest. 49. art. 3. Ludou. Miranda in man. Prælator. tom. 1. quest. 10. art. 6. nouissime Hieronym. Roderic. in compendio quest. Regular. resol. 2. 1. num. 1. & resol. 123. nu. 8. Soar. tom. 4. de Religion. lib. 1. cap. 9. num. 12. sed in pœnalibus, & exorbitantibus Monachorum appellatione non comprehendi Canonicos Regulares, tenent Nauar. *comento 3. de Regul. num. 40. Ilidor. Moscon. de maiest. milit. Eccles. lib. 1. par. 4. cap. 1. de Regular. pag. 515. Campan. in diuersor. Iuris Canon. rub. 12. cap. 1. num. 3. quos refero in tract. de appellatiua verborum utriusque Iuris signif. appellat. 154. numero 5.**

Hinc colligitur primò Canonicos regulares non posse esse paternos eleuando baptizatum de fonte, sicut nec Monachos, quia id prohibens Monachis lex, cum fundetur in religione, ac Canonicos etiam regulares extenditur, ita Nauar. *conf. 10. de statu Monach. Fr. 43 Emm. d. tom. 1. q. 3. art. 2. Hieron. Roder. eius nepos d. resol. 21. n. 2. Secundo colligitur eadem ratione non licere dictis Canonicis Regularibus admittere intra clausuram monasteriorum mulieres etiam omni suspitione maiores, obsequiorum honestorum præstadorum causa, & eas temere eas admittentes incidunt in pœnas Cõstitutionis Pij V. ita*

- ita Fr. Emman. *d. tom. 1. q. 48. art. 4. & tom. 3. q. 68. art. 3. ad fin.* Nauar. *commento 4. de Regul. n. 65.* Sanch. *in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. c. 17.*
- 44 *n. 31. refert & ſequitur Hieron. Roderic. d. reſol. 2. 1. n. 3. Tertio colligitur ex eadem quoque ratione iſtis non licere intereſſe agitationi taurorum ex Bulla Clementis VIII. cuius verba apertè iudicant, exceptis monachis, cæteriſque cuiuſcunque Ordinis, & inſtituti Regularibus, ita Nau. in cap. non dicatis 12. q. 1. n. 12. Fr. Emman. d. q. 31. art. 3. Hieron. Roderic. de reſol. 2. 1. n. 4. & reſol. 134. n. 4.*
- 45 Hæc de Canonicis Regularibus dicta ſufficiant, veniamus igitur ad ſeculares de quibus tantum deinceps à nobis erit agendum, dicuntur enim qui ius habent Canonix, & Præbendæ in Cathedrali,
- 46 vel Collegiata Eccleſia, *cap. dilectus filius, de præbend.* quorum origo deſcendit à clericis illis in minoribus Ordinibus conſtitutis Sacerdotalibus ſubditis, qui ſub eiſdem certa quædam in Templo miniſteria explebant, ibique ab eis ſtipendia ex re eccleſiaſtica accipiebant, qui & pſallendi officio fungebantur, in clauſtris habitabant, ſimul omnes in vno dormitorio dormiebant, & in vno reſectorio reſiciebantur, quò faciliùs poſſent ad horas Canonicas celebrandas occurrere, ac de vita, & conuerſatione moneri, & doceri; vnde nec eo mulieri intrare permittebatur, victum ad menſuram, & veſtitum iuxta facultatem Episcopii accipiebant. vt habetur in Conc. Turon. *ſub Carolo Magno c. 23.* nec plures quàm ferret Eccleſiæ facultates accipi ab Episcopo poterant, vt in Conc. Aquifgran. *l. ſub Ludouico Pio Imper. c. 117.* Conc. Agathen. *111. c. 8.* & Laodicen. *c. 15.* Azor. *milit. moral. p. 2. lib. 3. c. 11. q. 12.* Vndè Canonici à canone, ideſt regula vocabantur, quia canonice, & ſub regula viuere tenebantur cum ſuo Episcopo, communi menſa, & dormitorio vtentes, vt ſuprà diximus. Et ſic Episcopii perfectioni ſuo ſtatui valdè congruè rite vacantes religioſam vitam cum ſuis Canonicis ducebant, arctiſſimòque voto adſtricti loco Cathedrali Eccleſiæ proximo in vnum habitabant, prout ad hæc vſque tempora aliquibus in locis Canonica, hoc eſt Canoniorum habitatio Cathedralibus Eccleſiis coniuncta conſpicitur.
- 47 Poſtea verò huiuſmodi ordinibus Clericorum honoris titulus, & Ordo ſacer adiunctus, & certæ Præbendæ ex Eccleſiæ fructibus assignatæ fuerunt, vt Episcopii Fratres eſſent conſiliarij, *cap. nouit, de hiis, quæ ſunt à Præl. vbi Abb. Rot. in Caſarauguſtana Synodi 13. Februarij 1626. coram Reuerendiſſ. D. meo Coccino, Decano, verſ. & hæc ſententia, & cum eo vnum quodammodo corpus efficerent, & eidem conſilio*

consilium, & auxilium in negotiis Ecclesiæ pertractandis præstaret, ut infra demonstrabimus, quamuis antea quoque consiliū, & consensum clericorū in nonnullis Ecclesiæ negotiis requirere tenerentur Episcopi, ut in *c. 1. & in c. 1. nuper. eod. tit. & in c. Episcopus nullius 15. q. 7. & in c. si. cū gl. 1. q. 5. & in c. si quis vult 16. q. 7. & in c. sine exceptione 12. q. 2.* Hoc autem Canoniorum Collegium siue corpus cum ipso Episcopo, olim dicebatur consilium Episcopi, ut in *cap. antepen. 12. q. 2. iuncta gloss. 1.* hodie vocatur Capitulum à capite, sub quo regi vel congregari debet ad præbenda consilia, huius verò caput est ipse Episcopus, *d. c. nouit, c. cum clerici, de verbor. signif. Rot. in d. Casar. augustiniana Synodi coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, & de eo infra cap. vlt. aliquid dicemus.*

Illud demum adnotare oportet, quod licet antiquis temporibus plures Cathedralis, & Collegiatæ extiterint Regulares, tamen hodie maior earum pars abrogata regularitate in statum transiit secularem, & inter omnes notissima est Metropolitana ciuitatis Cæsaraugustæ, ut videre licet in *Bulla reductionis eiusdem in secularem fel. record. Clementis VII. sub Dat. Roma apud Sanctum Marcum. Anno Incarnationis Dominica 1604. Idib. Iulij*, quam ad me transmisit D. Ioannes Fuertes, illius Ecclesiæ Canonicus, vir quidem omnigena virtute præditus Romæ degens pro causis præminentiarum inter suam Ecclesiam ex vna, & Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Pilari ex altera in Rota à pluribus annis vertentibus, in quibus Ecclesiis secularizatio præter qualitatem Regularitatis, nihil aliud immutauit, Abb. in *cap. 2. num. 9. Innocent. num. 4. in verbo monialium, de capell. monach. Rip. resp. 31. alias 3. de elect. Rot. decis. 174. num. 7. parte 1. recent. & decis. 452. num. 4. coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, & in Gerunden. administrationis. 26. Februarij 1629. corā R. P. D. Verospio, in princ.*

S V M M A R I V M.

- 1 Canonici eriguntur, & Canonici creantur, vel in ipsa erectione Ecclesiæ Cathedralis, aut Collegiatæ, vel post eam erectam.
- 2 Papa solus ad augendum cultum diuinum erigere, & constituere potest Ecclesiam in Cathedralis, & ipsam in Metropolitanam.
- 3 Cathedralis in erectione, quæ sint consideranda, ostenditur.
- 4 Cathedralis ita dicitur, quia penes ipsam est Cathedra in qua magistrorum magna dignitas designatur.

- 5 Cathedra proprie accipitur pro ſede Doctōris, ac Prælati.
- 6 Eccleſia ſub verbo abſque ulteriori expreſſione alicuius Sancti, vel adiectōne particula Cathedralis, tanquam antonomatiſticè ſumpta intelligitur Eccleſia Cathedralis.
- 7 Cathedralitas ex quibus probetur, oſtenditur.
- 8 Collegiatam erigere nullus inferior à Papa poteſt.
- 9 Collegialitas ubi non conſtat de fundationis initio ex coniecturis, & indi-
ciis probatur.
- 10 Collegialitatis coniectura, & indicia quæ ſint, oſtenditur.
- 11 Collegialitatis qualitas probata eſt ſufficienter etiam ex collationibus
Canonicatum, & aſſignatione ſtali in choro, & loci in Capitulo.
- 12 Canonicoꝝ trium numerus congruus eſt ad Collegiatam conſtituen-
dam.
- 13 Collegiata cenſetur illa, quæ habitu exiſtit.
- 14 Collegialitatis potiſſima coniectura eſt, ſi in Eccleſia adſit aliquis vti
caput, & clerici vel Canonici vti membra.
- 15 Collegiata ſignum manifeſtum eſt, quando Canonici ſeu clerici in Ec-
cleſia faciunt propria ſtatuta.
- 16 Collegiata ex ſignis, & aliis ſufficientibus exiſtimatur, licet de fun-
datione & privilegio non conſtet.
- 17 Collegialitatis indicium ſufficiens non erit actus congregandi ſe ad
ſonum campanæ, niſi alia ſigna concurrant ad faciendum collegium
neceſſaria.
- 18 Collegiata inſignis ex quibus probetur, oſtenditur.
- 19 Collegiata inſignis ab eius erectione præcedit aliis Collegiatis quamvis
antiquioribus.
- 20 Collegiata ſimplex præcedit omnibus Eccleſiis ſimplicibus, & quæ tan-
tum Parochiales ſunt, etiamſi antequam erigeretur in Collegiatam
illis cederet.
- 21 Canonicatus in Eccleſiis Cathedralibus, & Collegiatis inſtituere quis
valeat, oſtenditur.
- 22 Canonicatus beneficiꝝ appellacione venit in materia non odioſa.
- 23 Beneficia quævis auctoritate Episcopali creari poſſunt.
- 24 Canonicatum ſupranumerarium ad futuram præbendam creare non
poteſt Episcopopus, nec alius inferior à Papa.
- 25 Canonicus creatus à Papa cæteris paribus præferendus eſt factō ab in-
feriore.
- 26 Canonici propter dignitatem, quam habent, & præminentiam ſupra
alios clericos ſignū aliquod habere debent, ut dignoſcātur à cæteris.

- 27 *Signum aliquod concedere Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, vel concessum mutare in consulta Sede Apostolica non potest Episcopus.*
- 28 *Concil. Trid. requirit ut in omnibus Cathedralibus Ecclesiis Canonici omnes habeant annexum Ordinem Presbyterij, Diaconatus, & Subdiaconatus.*
- 29 *Episcopus in Ordinum distributione pro Canonicatibus debet requirere consilium Capituli, sed non tenetur illud sequi.*
- 30 *Concil. Trid. hortatur, non autem precipit, ut Episcopi curent, quod Dignitates omnes, & dimidia saltem pars Canonicatum in Cathedralibus Ecclesiis, & Collegiatis insignibus per illos conferantur tantum Magistris, vel Doctor. aut Licentiatis in Sacra Theologia, aut iure Canon.*
- 31 *Fructuum Præbendarum tertia pars inter distributiones assignari debet, ubi talis portio non fuerit deputata.*

Cathedrales. & Collegiatas Ecclesias erigere, & in eis
Canonicatus instituere quis valeat?

CAPVT II.

VM Canonicatus erigantur, & Canonici creentur, & instituantur, vel in ipsa erectione Ecclesiæ Cathedralis, aut Collegiata, vel post eam erectam, ut melius propositæ quæstioni satisfaciamus, primum à nobis erit explicandum, qui possint Ecclesiam Cathedralē, seu Collegiatam constituere, & ex quibus probetur Cathedralitas, & Collegialitas, & deinde patebit resolutio quæstionis.

In primis certi Iuris est solum Papam ad augendum cultum divinum erigere, & constituere posse Ecclesiam in Cathedralē, cap. precipimus, 16. quæst. 1. Rebuff. in praxi benefic. titul. de erect. in Eccles. Cathedr. num. 1. & 5. Azor. institut. moral. parte 2. lib. 5. cap. 29. quæst. 25. in princ. & lib. 6. cap. 30. qu. 2. & 4. Gambar. de officio Legati à Latere titul. de variis Ordinariis nominib. num. 160. Nicol. Garc. de benefic. parte 12. cap. 5. num. 1. Monet. de commutat. ultim. volunt. cap. 11. num. 251. ubi num. 252. idem dicit de erectione Ecclesiæ Cathedralis in Metropolitanam, latè Loter. de re benefic. lib. 1. quæst. 11 à princ. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. parte 3. alleg. 68. num. 5. in qua

erigenda conſideranda ſunt iſta, videlicet. Primò, quòd locus ubi erigenda erit habeat populum nobilem, & numeroſum, itaut abſq; huiuſmodi erectione populus pateretur in Diuinis, ſic vt ad maiorem commoditatem adminiſtrandi Diuina fiat. Secundò, quod populus habeat nobilitatem in moribus, & honeſtate; terriò, vt ibi ſit copia Sacerdotum, ne Sedis Episcopalis vileſcat, ita Iſidor. Moſcon. *de maiest. milit. Eccleſ. lib. 1. c. 1. §. in princ. litt. B.* Et dicitur Cathedralis, quia penes ipſam eſt Cathedra, in qua magiſtrorum magna dignitas deſignatur, vt ex Hieron. notat Toſtat. *ſuper Matth. c. 1. q. 70.* aſſerens Cathedralam propriè accipi pto Sede Doctòris, ac Prælati, prout etiam in Cathedra Petri Eccleſia Romana denotatur ex traditis per Ioan. Scotanum *contra hereticos interrog. 5. de Primatu Petri, & Eccleſie Romanæ fol. mihi 87. verſ. ſubiiciam*, Iſidor. *d. c. 1. §. in princ.* Ioan. à Cochlet. *in ſchol. ad preces primar. lit. E. verbo in ſingulis Cathedralib.*

6 Sub verbo tamen Eccleſie abſque vltiori expreſſione alicuius Sancti, vel adiectione particulæ *Cathedralis* apud Iuris interpretes tanquam antonomatiçè ſumpta, intelligitur Eccleſia Cathedralis, iuxta antiquum ſtylum Curie Romanæ. Monach. *in cap. quamnis num. 5. poſt gloſſ. ibidem in verbo non extendit, de præbend. in 6. vbi Gemin. §. final. num. 10. poſt med. Abb. in cap. cum ſuper num. 6. de ſepult. Mandof. ſuper regul. 26. Cancel. quaſt. 3. num. 5. & 6. in fine. verſ. Romæ autem*, Gambar. *de offi. io Legati à Latere. lib. 10. num. 270.* Stephan. Gratian. *diſcept. ut. forenſ. cap. 893. num. 32. Rot. deciſ. 233. num. 4. & 13. parte 1. diuerſor. & in Caſuranguſtana Cathedralitatis 1. c. Martij 1630. coram Reuerendiſſimo D. meo Coccino Decano,*

7 *in qua plura adducuntur adminicula ad probandam Cathedralitatem, videlicet antiquiſſimus ritus celebrandi feſtum Dedicationis, qui ſane ritus nec tolerari, nec ſeruari poterat, niſi admiſſa Eccleſie Cathedralitate Greg. XV. deciſ. 493. num. 2. Rot. deciſ. 616. num. 4. & 5. part. 1. recent. item facultas exigendi decimas in territorio ciuitatis ſoli Cathedrali competentes, iuxta terminos cap. quoniam, & cap. cum contingat. vbi gloſſ. & Doctores, de decim. & tradita per Rebuff. in tract. illius tit. quaſt. 6. num. 12. Rot. in Pampilonen. congrue 7. Aprilis 1595. coram bonæ mem. Card. Millino, quæ loquitur in Eccleſiis Hiſpaniarum, cam ſequitur etiam in deciſ. 429. n. 6. corâ Gregorio XV. ius extrahendi defunctorum cadauera ex alieniis Parochiis, illaque ſepeliendi, quod Eccleſiis omnibus de Iure prohibitum, ſolis Cathedralibus indulgetur, cap. ex parte, il 1. cap. cum liberum, cap. cum ſuper, cap. in noſtra, vbi Doctores, de ſepultur.*

indi

indistincta saltem de consuetudine (quicquid sit quoad moderatio-
nem per concordias, & sententias) Sacramentorum omnium ad-
ministratio, iuxta terminos *cap. 3. & vli. vbi* scribentes, *de Paroch. &*
cap. Presbyteri, de consecrat. dist. 4. necnon prærogatiuæ præminentia-
rum, atque alia huiusmodi, de quibus in simili *Pute. decis. 343. lib. 2.*
in correctis. Item Cathedralitatem ostendit delatio Sanctissimi Sa-
cramenti in die eius festo, cum processio in die Corporis Christi à
Cathedrali debeat inchoari, & ibidem finiri, vt censuit Sacra Ri-
tuum Congreg. in *vna Tirafonen. sub die 19. Augusti 1619.*

Nullum etiam inferiorem à Papa posse erigere Ecclesiam in 8
Collegiatam meritò concludunt *Rebuff. in praxi benefic. tit. de erectio-
ne in Collegiatam, Paul. Fusc. de Visitat. lib. 2. cap. 1. num. 6. Azor. institut.
moral. par. 2. lib. 5. cap. 29. q. 25. & cap. 30. q. 8. Filliuc. tract. 41. de benefic.
cap. 3. num. 112. Massibr. in sua praxi habendi concursus pral. 2. dub. 1. &*
censuit Sacra Congregatio Concilij in *vna Conuersana, 27. Iunij,*
1626. prout refert *Lottet. de re benefic. lib. 1. quæst. 14. nu. 49.* Quamuis
nonnulli non contemnendæ auctoritatis viri existimauerint Epi-
scopum posse erigere Parochialem Ecclesiam in Collegiatam,
vt per text. in *cap. quoniam, de vita, & honest. cleric. tenent ibidem Abb.*
antiq. numero 1. Ioann. Andr. numero 3. Butr. numero 2. ad fin. Panor.
*numero 2. & 6. Imol. qui attestatur de communi numero 1. quos re-
tulit, & sequi visa est rota in Regien. vniõis 12. Maij, 1625. co-
ram Reuerendissimo D. meo Coccino; & licet Nicol. Garc. de
benefic. part. 12. cap. 5. numero 4. asserat aliquando Ecclesiam erigi
in Collegiatam per Episcopum, sed solere fieri auctoritate Apo-
stolica.*

Collegialitas, vbi non constat de foundationis initio, ex conie- 9
cturis, & iudiciis probatur, *Innoc. in cap. postulasti, de iure patron. Ioan.*
Andr. & alij in cap. nobis, eodem tit. Alex. conf. 75. n. 2. lib. 4. Roman.
conf. 436. numero 6. Decian. conf. 6. numero 1. & 2. lib. 2. Rot. decis. 584.
numero 2. & decis. 585. numero 2. par. 4. diuersor. & apud Mantie.
decis. 215. numero 1. & inter recent. decis. 637. sub numero 2. part. 1.
& in Asculana Parochialis S. Lauren:ij, 20. Maij, 1585. coram Orano,
*& in Cremonen. Prapostura 24. Maij 1621. coram bonæ mem. Rem-
boldo, & in Placentina Archipresbyteratus 17. Maij 1623. coram R. P. D.*
meo Pirouano, & in Asculana Plebania 13. Ianuarij 1624. coram
R. P. D. Merlino.

Coniectura autem, & indicia collegialitatis potissima sunt quòd 10
Canonici consueverunt congregari ad libitum principalis Digni-

- tatis illorum capitis, seu illius ad quem de Iure, vel consuetudine spectat congregare Capitulum, ad sonum campanæ, & quod haberent sigillum commune, ac esset quoque communis arca, itaut fructus communiter diuiderentur, vt colligitur ex tex. in cap. tertio loco, de probat. & in cap. cum Ecclesia Sutrina, de causa possess. & propr. & de communi sigillo in cap. significauit, de appellat. & in cap. dilecta, de excess. Prel. De arca, & massa communi in l. 1. §. quibus autem. ff. quod cuiusque vniuers. nom. & demum quodd ex huiusmodi indicis, vniuersali scilicet congregatione, seu tractatu in forma Capituli, ac sigillo, & arca communi plenè, & concludenter desumatur probatio collegialitatis ecclesiasticæ, tradunt Doctores in cap. nobis, de iurepatr. vbi Abb. numero 28. Felin. in cap. accedentes numero 2. de prescript. Roman. conf. 436 numero 7. Decian. conf. 6. numero 1. & 2. lib. 2. Aym. conf. 134. numero 5. Barbar. conf. 17. numero 3. & 4. lib. 1. Cardin. in Clem. statutum quæst. 4. de elect. & in Clem. 2. numero 10. de etate, & qual. Alex. conf. 75. numero 2. lib. 4. Mascard. de probat. concl. 584. numero 3. Rebuff. in concord. sis. de collat. in §. volumus vers. collegialitatis, & passim sequitur Rot. decis. 584. numero 2. & decis. 585. numero 2. par. 4. diuers. Mant. decis. 175. numero 1. & decis. 215. numero 1. Gregor. X V. decis. 482. numero 4. & fuit resolutum in Placentina Propositura 4. Decembris 1628. coram R. P. D. meo Pirouano, & in dictis Asculana Parochialis, & Cremoney. Propositura, & in dicta Placentina Archipresbyteratus, in qua fuit dictum qualitatem Collegialitatis probatam esse sufficienter etiam ex collationibus Canonicatum, & assignatione stalli in choro, & loci in Capitulo factis per Canonicos Capitulariter congregatos prouisos de Canonicatibus, quippe quæ fieri non possunt absque Collegiali nomine.
- 12 Numerus autem trium Canonicorum congruus est ad Collegiatam constituendam, Innoc. in cap. postulasti, numero 1. in princ. de iurepatr. Felin. in cap. accedentibus, numero 1. vers. & nota, de prescript. Roman. d. conf. 436 numero 6. Lambert. de iurepatr. par. 1. lib. 2. quæst. 5. in princ. num. 3. Caualer. decis. 649. n. 6. Reuerendiss. D. Coccin. decis. 296. num. 4. Rot. in d. Asculana Plebania coram R. P. D. Merlino.
- 13 Qui si recesserint, vel saltem de presenti non existat Collegiata, adhuc tamè sufficit illâ habitu esse ad hoc vt censi debeat Collegiata, Felin. in d. cap. accedentes, n. 2. vers. possit etiam, Innoc. in cap. postulasti n. 1. de iurepatro. Archid. in cap. licet canon. sub n. 2. de elect. lib. 6. Mascard. de probat. concl. 584. n. 5. cū aliis, quos refert, & sequitur Rot.

in Cremonen. Præpositura 25. Februarij 1622. coram bonæ mem. Remboldo.

Item potissima Collegialitatis coniectura est, si in Ecclesia adsit aliquis vti caput, & clerici, vel Canonici vti membra, Alex. conf. 74. num. 4. lib. 4. Mantica. decis. 215. sub num. 1. vers. unde, Rot. in d. Cremonen. Præpositura 24. Maij 1621. coram bonæ mem. Remboldo, & in d. Asculana Plebania coram R. P. D. Merlino. Manifestum quod que est signum Collegiatæ, quando Canonici, seu clerici in Ecclesia faciunt propria statuta, Mantica. decis. 175. sub numero 1. vers. item quia habent, & d. decis. 215. sub numero etiam 1. Et ex istis signis, & aliis sufficientibus Collegiatam esse existimandam, licet de fundatione, & priuilegio non constet, censuit Sacra Rituum Congreg. in vna Caputaquen. 16. Ianuarij 1620. Sed non est necessarium, vt omnes hæc cōiecturæ simul concurrant, sed sufficit aliquas adesse, ex quibus id argui possit, & verosimile creditur, vt per Rot. d. decis. 584. num. 2. par. 4. diuers. Mantica. d. decis. 215. sub numero 5. vers. nec etiam.

Non erit tamen sufficiens collegialitatis iudicium actus congregandi se ad sonum campanæ, nisi alia signa concurrant ad faciendum Collegium necessaria, Caputaq. decis. 295. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 19. num. 14. & 15. Beltram. in annot. ad Gregor. XV. decis. 482. lit. C.

Quæ autem dicatur Collegiata insignis non est in Iure determinatum, Doctores enim diuersimodè loquuntur, nam Card. Mantica. decis. 175. numero 2. ad ostendendum quòd Collegiata, de qua in ea decisione agebatur, non esset insignis, asserit hoc probari ex numero Canonorum exiguo, modicis redditibus, & qualitate seruitij, & depositionibus testium, traditque hoc esse arbitrium, citâs Doctores in cap. statutum, de rescript. lib. 6. & Alberic. de diction. verbo, insignis, quibus addo Lap. Specul. & Tiraq. ac alios apud Menoch. de arbitr. casu 158. n. 4. In diiudicatione huiusmodi insignitatis fieri potest consideratio ex qualitate loci, prout decisum fuit à Sacra Rituum Congregatione in vna Collegiatæ Ecclesiæ S. Pauli ciuitatis nouæ Firmanæ diocesis ad instantiam D. Ludouici Centosforeni mei studiosissimi, qui obtinuit prædictâ Collegiatam dici insignem eo quòd oppidum, in quo sita est, insigne reddat numerus quatuor mille habitatorum, hoc est, focularia 820. quatuor Regularium, & vnū Sauctimonialium monasteria ibi existentia, copia peritorum, & nobilium, refert Ioan. Anton. Massobr. in tract. de Synodo Episcopi cap. 4. dub. 14. num. 9.

Lugdunenſem Episcopum, addit verò propterea ſic appellatâ, quia præcipuum eius domicilium, & familiæ caput erectum ſit ſub inuocatione S. Ruſi in Vrbe Valentina in Gallia, cuius etiam nobilis Prioratus eſt Lugduni, à quo mirum in modum hæc familia nobilitata eſt, atque errandi occaſio orta, vt putaretur S. Ruſus talis familiæ inſtitutor. De his agunt Sylu. Marul. in *oceano Relig. Lib. 1. pag. 5.* Aymar Falco in *hiſtoria Antonianâ p. 2. tit. 22. c. 3.* Petr. Griſſeus in *hiſtoria Canonicoꝝ ſect. 13. n. 16. & 17.* Feſtum S. Ruſi in Martyrolog. Romano celebratur. 21. Nouembris. Eſt & alius item Sanctus Ruſus primus Episcopus Auenionenſis 12. Nouembris.

- 28 Item Canonici Regulares Aroaſiæ inſtituti à duobus piis Sacerdotibus Connone, & Holdemaro in Monasterio Aroaſiæ ſecundo ferè lapide à Bapalma Arteſiæ oppido, verſus finem Regni Galliæ in Diœceſi Attrebatenſi. anno 1097. Pontifice Urbano I I. Imperatore Occidentis Henrico I V. Orientis Alexio Conneno. Ab hoc Monasterio Aroaſiæ familiæ Aroaſianæ capite exordium, & nomen ſumpſerunt Canonici huiusmodi. Habuerunt frequentiffima per Belgium, & Galliam monaſteria, quorum cathalogum deſcribit Miræus loco proximè citando, ſed hodie non exiſtunt. De illis latè Cruſſenius *Monast. Auguſt. p. 2. c. 17.* Aubert. Miræ. *de orig. Canonicoꝝ Regularium cap. 10.*

- 29 Canonici quoque Regulares Sancti Viſtoris, qui nomen ſortiti ſunt à monaſterio Sancti Viſtoris propè muros Pariſienſes Abbatiali ritulo illuſtri, ædificatum fuit à Ludouico Craſſo Galliæ Rege anno 1113. vt referunt Cruſſen. in *monast. Auguſtiniano p. 2. c. 19.* Aubert. Miræ. *de origine Canonicoꝝ Regularium cap. 12.* vbi grande Vitriaci Cardinalis de Canoniciſ S. Viſtoris elogium tranſcribit, æque ea enumerat cœnobîa, tam virorum, quàm mulierum, quæ huiusmodi Canonici habuerunt. Cæterùm iam deſierunt, licèt monaſterium, quod toti Congregationi præſciebatur, adhuc floreare. Fuere ex hac familia Hugo, & Richardus de Sancto Viſtore ſcriptores magni nominis.

- 30 Præmonſtratenſes item Canonici Regulares, ſic dicti à monte Præmonſtrato in Diœceſi Laudunenſi Suffraganea Remenſi in Gallia, inſtituti à Northerto Archiepiſcopo poſtea Magdeburgenſi Germaniæ Primate, ſub Regula S. Auguſtini, & inſtituto Canonicoꝝ Regularium anno 1120. Pontifice Calixto I I. Imperatoribus Occidentis Henrico V. Orientis Ioanne Conneno. Vtuntur hi Canonici albis veſtibus, nimirum tunica, ſuper quam deferunt Rochettū tenuiſſimi

tenuissimi lini, siue byssi, gestant in capite album pileum, in humeris pallium Carmelitano non dissimile, acceperunt hunc habitum à Sanctissima Virgine, vt passim Auctores referunt, Generalis, & Abbates (sic appellant Superiores) Ordinis sunt perpetui, vigent maximè per Galliam, Germaniam, Flandriam, Hispaniam, apud Italos ferè nulla eorum sunt monasteria. Romæ habitare incipiunt. De his agunt S. Antonin. 2. p. *historia tit. 1 §. cap. 19. & tit. 17. c. 2. §. 2.* Ioan. Pichard. *in notis ad epist. 2 §. & 247.* Paul. Morigia *in origine Rel. g. lib. 1. cap. 57.* Syluest. Marul. *in oceano lib. 12. pag. 172.* Galter. *in tab. chronograph. seculo 12. pag. 647.* Card. Baron. *annalium Eccles. tom. 12. anno Christi 1120. & 1134.* Fr. Emman. *quest. Regul. tom. 1. q. 3. art. 16.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 21. q. 2.* Soar. *tom. 4. de Relig. vn. tract. 9. lib. 2. c. 5. m. S.* Claud. Robert. *in Gallia Christiana tit. de Abbatibus litt. P. verbo Permonstratum, latè Aubert. Miræ. in chron. horum Canonorum, quam edidit Colonæ Agrippinæ anno 1613.* Festum S. Norberti celebratur 6. Iunij, & illius Officium sub ritu semiduplici in toto Orbe recitari posse censuit Sacra Rituum Congregatio sub die 14. Nouembriis 1620.

Item Canonici Regulares Mantuani à S. Marco instituti referuntur, sed Monasterium Mantuanum fundauit eius Urbis Episcopus Euricus anno 1150. Pontifice Eugenio II. Imperatoribus Occidentis Corrado II. Orientis Emmanuele Conneno. Præter hoc Mantuanum, atque alterum in oppido Nesi, prope Patauium Mantuano annexum, nullum aliud est in tota Congregatione monasterium. De his agunt Paul. Morig. *in origine Relig. lib. 1. c. 9.* Syluest. Marul. *in oceano Relig. lib. 1. pag. 36.* Placet illis annectere alios per omnia similes Spiritus sancti apud Venetos Canonicos etiam Regulares, qui duo tantum possident monasteria Venetiis alterum, alterum Patauij, quod appellant Sancti Michaëlis, sed vtrumque magnis redditibus abundans. Nullus ad hanc Congregationem admittitur nisi Venerus sit, & nobilis, ferunt eundem habitum atque Canonici Regulares Lateranenses cum pileis quadratis, & panno albo, item pallia alba cum exeunt domum. De his agunt Ioan. Andr. *in Clem. 1. de elect. Paul. Morig. d. lib. 1. c. 61.*

Canonici Regulares Sancti Sepulchri instituti creduntur post Hierosolymas recuperatas per Gotsfredum anno 1099. vt putat Franc. Medic. in libro, qui scribitur *habitus cleri Romani.* Extat Cælestini II. constitutio sub Dat. 10. Ianuarij 1153. quo honorificata est Canonicorū S. Sepulchri in Hierosolymis cōmendatio, propterea

hoc anno illam atreximus. Induebantur nigro colore, ferebant pallium super Rochettum, in quo assutæ erant ad latus sinistrum quinque Cruces ex purpura, grandis media, & supra se, & infra se ad angulos suos paruulas sustinerent, placuit hic numerus, & figura in memoriam Passionis Christi. De his agit Syluest. Marul. *in oceano Relig. lib. 1. pag. 30.*

- 33 Canonici Regulares Sanctæ Crucis Conimbricensis, sic dicti à celebri monasterio Sanctæ Crucis illius ciuitatis, quod amplissimis redditibus ædificauit Alphonsus Enriquez, primus Lusitanix Rex anno 1131. Innocentio II. Pontifice, Imperatoribus Occidentis Lothario II. Orienris Ioanne Conneno, ibique sepultus iacer in Sacello maximo, à læua parte Altaris, vnà cum filio Sanctio Regni successore, qui in eadem capella è regione patris, ad dextrum larus æquali mausoleo quiescit. Fuere primi huius Congregationis institutores Domnus Tellus Archidiaconus Conimbricensis, Domnus Michaël eiusdem Ecclesiæ Prior, Domnus Ioannes Canonicus, & Magister scholæ, Domnus Theotonius primus Prior dicti Monasterij Sanctæ Crucis, Domnus Odorius Sancti Iacobi Presbyter, & eiusdem Sanctæ Crucis Prior claustralis, Domnus Petrus Presbyter, & alij quinque, quorum nomina inuenire non potui, confirmauit Innocentius II. anno 1135. Habuerunt multa sub se monasteria in Regno Portugalix, quod non egrediuntur, quæ temporis vicissitudo ab illa abduxit, & aliis Ordinibus, siue mensis Episcopalibus applicauit. Nunc possident vnum de viginti, inter quæ amplissima sunt Sanctus Vincentus Vlyssiponensis, Grijo, Refoyos, Portucalense, & Moreira. Induuntur alba tunica, superpilliceo lineo, almutia, siue capuccio, & pallio nigro; habent Generalem ad triennium, Priores Conuentuum fiunt à Capitulo cuiuscunque Cœnobij confirmante Generali: De his agunt historiographi Lusitani *in chron.* Alphonsi Enriquez, Gabr. Pennottus *in historia tripartita lib. 2. c. 59.* Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha *in sua historia Episcoporum Portugalensium p. 2. c. 2.* Festum Sancti Theotonij primi Prioris, quem maximè colunt, celebratur 18. Februarij.

- 34 Canonici item Regulares Gronendaël, id est vallis viridis, sic dicti ab ipso loco Gronendaël in diœcesi Cameracensi iuxta Scaldem fluuium. De his agunt Syluest. Marul. *in oceano Religionum lib. 1. pag. 38.* Possuini. *in apparatu, verbo Ioannes Visbroch, & Ioannes Schonouen*, celebres illius alumni, Gabriel Pennor. *in historia tripartita lib. 2. c. 66. n. 2.*

Canonici Regulares Vindefemenfes, fic dicti à prædio Vuinde- 35
 ſchein tertio à Dauentria Germaniæ inferioris lapide, ad Inſulam
 fluium ſita collocato prope Zuuollam Traiectenſis Diœceſis, illic
 erectum viſitur Monafterium horum Canonicorum, ſub inuoca-
 tione Beatæ Mariæ Virginis, à Gerardo magno, & Ioâne Buſebrouc
 ædificatum anno 1387. Pontifice Urbano VI. Imperatoribus Occi-
 dentis Vencellao, Orientis Andronico II. Addidère ſe breui tem-
 poris ſpatio huic Monafterio Canonicorum huiusmodi capiti in
 ſola Germania inferiori, ac tractu Rhenano centum viginti viro-
 rum Monafteria, ſceminarum triginta, plura horum numerat Au-
 bert-Miræ. *in orig. canon. Regular. cap. 13.* & nonnulla narrat Gabr.
 Pennot. *in hiftoria tripart. lib. 2. cap. 62. cum tribus ſeqq.* Cæterum ſcribit
 Crufen. *in Monafico Auguftiniano par. 3. cap. 21.* ſe ex auctoritate Se-
 dis Apoſtolice (eſt Crufenus familiæ Eremiticæ Auguſtinianæ
 alumnus, vir muneribus, & literatura in Ordine ſatis notus, viue-
 bat anno, 1622.) interfuiffe iſtorum Capitulo generali Tongris cõ-
 gregato, ac ibi vix numeraffe viginti Priores, ex quibus nonnulli
 ſolum titulum gerebant, addit tamen hos diſciplinæ Regulares
 valde eſſe obſeruantes.

Canonici Regulares Frigionariæ, ſic dicti à Monafterio Sanctæ 36
 Mariæ in Sylua Frigionaria (ſunt Frigiones aues quædam in Italia)
 cui multitudine Frigionum illac ſe recipientium nomen indidit nõ
 longè à Luca inſtituti à P. Domno Bartholomæo ex nobiliſſima
 Columnenſium familia, & à P. Iacobo de Auogradio Bononienti
 Doctore emerito, familiæ Prædicatorum quondã Religioſo laico,
 anno 1406. Pontifice Gregorio XII. Imperatoribus Occidentis Ro-
 berto, Orientis Andronico II. Collocati ſunt ab Eugenio IV. in
 Eccleſia S. Ioannis Lateranenſis in Vrbe, iuſſique ſunt à Frigiona-
 ria dici Lateranenſes, cum Lateranenſium Canonicorum fuerint
 reformatores, quod nomen adhuc retinent, vtuntur eodem habitu,
 quo Canonici Lateranenſes, de quibus ſupra, ſunt Romæ ad San-
 ctam Mariam de Pace, in regione Pontis. De illis agunt Paul. Mo-
 rig. *in origine Relig. lib. 1. cap. 8.* Sylueſt. Marul. *in oceano Religionum*
lib. 1. pag. 4. Fr. Emman. *quæſt. Regular. tom. 1. q. 3. art. 1.* Azor. *inſtit. mo-
 ral. p. 1. lib. 12. cap. 21. q. 3. verſ. anno iſem,* Gabr. Pennot. *in hiflor. tripart.*
lib. 3. cap. 8.

Canonici Regulares S. Saluatoris ſic dicti à primo monaſterio, 37
 quod habuerunt ſub oraculo Saluatoris in Sylua lacus non longè
 à Senis, inſtituti à Fratre Stephano Eremita Sancti Auguſtini, anno,

no 1408. Pontifice Gregorio XII. Imperatoribus Occidentis Roberto, Orientis Andronico III. Appellatur nonnunquam Scopetini a monasterio, quod initio institutionis habuerunt prope muros Florentiæ sub nomine Sancti Donati Episcopi Fessulani. Vtuntur eisdem vestibus, ac Canonici Lateranenses, præterquam quod patientiā portant, & palliū nigrū deferunt cū foras procedunt. Possidēt ad XL. Monasteria per Italiā, Generalis triēniū non excedit. Fuit per Sacram Rit. Cong. concessū sub die 26. Septēb. 1620. ut qui hucusque vti sunt bireto albo possint eodē modo in posterū vti nigro. Sunt Romæ ad Sanctū Petrū ad vincula. De illis agunt Polidor. Virgil. *de iuuentor. rerū lib. 7. c. 3.* Gualter. *in tab. chronog. sæculo 15. anno 1408. pag. 717.* Paul. Morig. *in orig. Relig. lib. 1. c. 40.* Syluest. Marul. *in oceano Relig. lib. 5. pag. 322.* Fr. Emm. *q. Reg. tom. 1. q. 3. art. 3.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 22. q. 3. vers. anno Christi*, Cæf. Franciorti *de Sanctis Urbis Lucae, in Ecclesia Sancta Mariae foris porta, pag. 565. & 590.*

- 38 Canonici Regulares Sancti Georgij in Alga sic dicti ab Alga, siue Alega parua insula distante duobus miliaribus à Venetiis, quia ibi situm est primum eorum monasteriū, sub nomine Sancti Georgij, instituti à D. Antonino Corario Bononiensi, & Episcopo Ostiensi, anno 1408. Pontifice Gregorio XIII. Imperatoribus Occidentis Roberto, Orientis Andronico III. Dicuntur etiam Canonici carulei ab habitu, quem gerunt. Professionem emittunt à Pontificatu Pij V. habent tredecim principalia per Italiam domicilia, aliqua per Siciliam. Sunt Romæ ad Sanctum Saluatorem in Lauro. De illis agunt Gualt. *in tab. chronog. sæculo 15. anno 140. pag. 717.* Hieronym. Roman. *de Republ. Christiana lib. 6. cap. 30.* Paul. Morigia *in origine Religion. lib. 1. cap. 44.* Syluest. Marul. *in oceano Relig. lib. 5. pag. 337.* Azor. *instit. moral. par. 1. lib. 12. c. 22. q. 3.* Sunt & in nostra Lusitania alij Canonici Carulei (quos vulgus appellat Sancti Eligij fratres) ibi plura, & amplissima obtinent monasteria, sed quæ independentia sunt ab Italis; & de istis agunt Fr. Emman. *quest. tom. 1. q. 3. art. 1.* Soar. *de Relig. tom. 4. tract. 9. lib. 2. n. 4.* Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha *in historia Episcoporum Portugalensium par. 2. cap. 27.*

- 39 Et denique Canonici Regulares Sancti Petri de Monte Corbulo, sic dicti à primo eius monasterio, sub patrocinio sancti Petri in Monte Corbulo in diocesi Florentina, duodecimo à Senis lapide ædificato Pontificatu Iulij II. intra annum 1503. & 1512. quo ipse durauit, instituti à quodam Petro Regurisi, vel Mediolanensi Monacho

nacho Carthusiano, ferunt habitū Canonicorum à principio fuisse canusini coloris, nimirum tunicam, rochetum, & capuccium, siue almutiam, sed anno 1521. mutatum esse in nigrum. Amant hi maxime solitudinem, sectantur hospitalitatem, rigide secum agunt, ac de labore manuum viuunt. De his agunt Trull. *de canonicis Reg. lib. 10. cap. 10.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 22. q. 3. vers. est & alia Congregatio*, Gabr. Pennot. *in tripart. histor. lib. 2. cap. 54. n. 5.*

Canonici Regulares Cathedralium Ecclesiarum, de quibus supra egimus à num. 9. usque ad num. 18. sunt eiusdem Ordinis, & conditionis cum reliquis Canonicis Regularibus Ecclesiarum inferiorum, & aliis quorum supra mentionem fecimus à num. 19. tum quia eorum Ecclesiam vocat monasterium S. Augustinus in sua regula, tum etiam quia eundem fere habitum cum aliis Canonicis Regularibus gestant, eandemque professionem emittunt, quod plura Iuris Canonici loca confirmant, in quibus præfati Canonici Cathedralium vocantur Regulares, professi, & monachati, ut constat ex cap. innotuit, & cap. cum Vintonensis, de elect. & aliis, ideoque veniunt appellatione Monachorum, sicut alij Regulares Canonici, ut per S. Thom. 2. 2. q. 189. art. 8. ad 2. Panor. in cap. quod Dei timorem num. 2. de statu mon. August. Ticinen. in propugn. Canon. Ordin. cap. 5. Fr. Emman. question. Regul. tom. 1. q. 1. art. 3. & tom. 3. quest. 49. art. 3. Ludou. Miranda in man. Prælator. tom. 1. quest. 10. art. 6. nouissime Hieronym. Roderic. in compendio quest. Regular. resol. 21. num. 1. & resol. 123. nu. 8. Soar. tom. 4. de Religion. lib. 1. cap. 9. num. 12. sed in pœnalibus, & exorbitantibus Monachorum appellatione non comprehendi Canonicos Regulares, tenent Nauar. commento 3. de Regul. num. 40. Ilidor. Moscon. de maiest. milit. Eccles. lib. 1. par. 4. cap. 1. de Regular. pag. 515. Campan. in diuersor. Iuris Canon. rub. 12. cap. 1. num. 3. quos refero in tract. de appellatiua verborum utriusque Iuris signif. appellat. 154. numero 5.

Hinc colligitur primò Canonicos regulares non posse esse patres eleuando baptizatum de fonte, sicut nec Monachos, quia id prohibens Monachis lex, cum fundetur in religione, ac Canonicos etiam regulares extenditur, ita Nauar. conf. 10. de statu Monach. Fr. Emm. d. tom. 1. q. 31. art. 2. Hieron. Roder. eius nepos d. resol. 21. n. 2. Secundo colligitur eadem ratione non licere dictis Canonicis Regularibus admitttere intra clausuram monasteriorum mulieres etiam omni suspitione maiores, obsequiorum honestorum præstatorum causa, & eas temere eas admittentes incidunt in pœnas Constitutionis Pij V. ita

consilium, & auxilium in negotiis Ecclesiæ pertractandis præstaret, vt infra demonstrabimus, quamuis antea quoq; consiliū, & consensus clericorū in nonnullis Ecclesiæ negotiis requirere tenerentur Episcopi, vt in c. 1. & in c. sua nuper. eod. tit. & in c. Episcopus nullius 15. q. 7. & in c. si cū gl. 1. q. 5. & in c. si quis vult 16. q. 7. & in c. sine exceptione 12. q. 2. Hoc autem Canonicorum Collegium siue corpus cum ipso Episcopo, olim dicebatur consilium Episcopi, vt in cap. antepen. 12. q. 2. iuncta gloss. 1. hodie vocatur Capitulum à capite, sub quo regi vel congregari debet ad præbenda consilia, huius verò caput est ipse Episcopus, d. c. nonit. cū clericis, de verbor. signif. Rot. in d. Casir. augustana Synodi coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, & de eo infra cap. ult. aliquid dicemus.

Illud demum adnotare oportet, quod licet antiquis temporibus plures Cathedralis, & Collegiata extiterint Regulares, tamen hodie maior earum pars abrogata regularitate in statum transiit secularem. & inter omnes notissima est Metropolitana ciuitatis Cæsaraugustæ, vt videre licet in Bulla reductionis eiusdem in secularem fel. record. Clementis VII. sub Dat. Romæ apud Sanctum Marcum. Anno Incarnationis Dominica 1604. Idib. Iulij, quam ad me transmisit D. Ioannes Fuertes, illius Ecclesiæ Canonicus, vir quidem omnigena virtute præditus Romæ degens pro causis præminentiarum inter suam Ecclesiam ex vna, & Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Pilari ex altera in Rota à pluribus annis vertentibus, in quibus Ecclesiis secularizatio præter qualitatem Regularitatis, nihil aliud immutauit, Abb. in cap. 2. num. 9. Innocent. num. 4. in verbo monialium, de capell. monach. Rip. resp. 31 alias 3. de elect. Rot. decis. 174. num. 7. parte 1. recent. & decis. 452. num. 4. coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, & in Gerunden. administrationis. 26. Februarij 1629. corā R. P. D. Verospio, in princ.

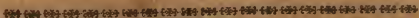
S V M M A R I V M.

- 1 Canonicatus eriguntur, & Canonici creantur, vel in ipsa erectione Ecclesiæ Cathedralis, aut Collegiata, vel post eam erectam.
- 2 Papa solus ad augendum cultum diuinum erigere, & constituere potest Ecclesiam in Cathedralis, & ipsam in Metropolitanam.
- 3 Cathedralis in erectione, quæ sint considerata, ostenditur.
- 4 Cathedralis ita dicitur, quia penes ipsam est Cathedra in qua magistrorum magna dignitas designatur.

- 5 *Cathedra proprie accipitur pro ſede Doctōris, ac Prælati.*
- 6 *Eccleſia ſub verbo abſque ulteriori expreſſione alicuius Sancti, vel adiectione particula Cathedralis, tanquam antonomatiſticè ſumpta intelligitur Eccleſia Cathedralis.*
- 7 *Cathedralitas ex quibus probetur, oſtenditur.*
- 8 *Collegiatam erigere nullus inferior à Papa poteſt.*
- 9 *Collegialitas ubi non conſtat de foundationis initio ex coniecturis, & indiſciis probatur.*
- 10 *Collegialitatis coniectura, & indiſcia quæ ſint, oſtenditur.*
- 11 *Collegialitatis qualitas probata eſt ſufficienter etiam ex collationibus Canoniatuum, & aſſignatione ſtali in choro, & loci in Capitulo.*
- 12 *Canonicorum trium numerus congruus eſt ad Collegiatam conſtituendam.*
- 13 *Collegiata cenſetur illa, quæ habitu exiſtit.*
- 14 *Collegialitatis potiſſima coniectura eſt, ſi in Eccleſia adſit aliquis uti caput, & clerici vel Canonici uti membra.*
- 15 *Collegiata ſignum manifeſtum eſt, quando Canonici ſenſu clerici in Eccleſia faciunt propria ſtatuta.*
- 16 *Collegiata ex ſignis, & aliis ſufficientibus exiſtimatur, licet de foundatione & privilegio non conſtet.*
- 17 *Collegialitatis indiſcium ſufficiente non erit actus congregandi ſe ad ſonum campanæ, niſi alia ſigna concurrant ad faciendum collegium neceſſaria.*
- 18 *Collegiata in ſignis ex quibus probetur, oſtenditur.*
- 19 *Collegiata in ſignis ab eius erectione præcedit aliis Collegiatis quamvis antiquioribus.*
- 20 *Collegiata ſimplex præcedit omnibus Eccleſiis ſimplicibus, & quæ tantum Parochiales ſunt, etiamſi antequam erigeretur in Collegiatam illis cederet.*
- 21 *Canonicatus in Eccleſiis Cathedralibus, & Collegiatis inſinuere quis valeat, oſtenditur.*
- 22 *Canonicatus beneficiorum appellatione venit in materia non odioſa.*
- 23 *Beneficia quantum auctoritate Episcopali creari poſſunt.*
- 24 *Canonicatum ſupranumerarium ad futuram præbendam creare non poteſt Episcopos, nec alius inferior à Papa.*
- 25 *Canonicus creatus à Papa ceteris paribus præferendus eſt ſceto ab inferiore.*
- 26 *Canonici propter dignitatem, quam habent, & præminentiam ſupra alios clericos ſignū aliquod habere debent, ut dignoſcatur à ceteris.*

- 27 Signum aliquod concedere Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, vel concessum mutare in consulta Sede Apostolica non potest Episcopus.
- 28 Concil. Trid. requirit ut in omnibus Cathedralibus Ecclesiis Canonici omnes habeant annexum Ordinem Presbyterij, Diaconatus, & Subdiaconatus.
- 29 Episcopus in Ordinum distributione pro Canonicatibus debet requirere consilium Capituli, sed non tenetur illud sequi.
- 30 Concil. Trid. hortatur, non autem præcipit, ut Episcopi curent, quod Dignitates omnes, & dimidia saltem pars Canonicatum in Cathedralibus Ecclesiis, & Collegiatis insignibus per illos conferantur tantum Magistris, vel Doctor. aut Licentiatibus in Sacra Theologia, aut iure Canon.
- 31 Fructuum Præbendarum tertia pars inter distributiones assignari debet, ubi talis portio non fuerit deputata.

Cathedrales, & Collegiatas Ecclesias erigere, & in eis
Canonicatus instituere quis valeat?

C A P V T II.

V M Canonicatus erigantur, & Canonici creentur, 1
& instituantur, vel in ipsa erectione Ecclesiæ Cathedralis, aut Collegiata, vel post eam erectam, ut melius
propositæ quæstioni satisfaciamus, primum à nobis
erit explicandum, qui possint Ecclesiam Cathedralē,

seu Collegiatam constituere, & ex quibus probetur Cathedralitas,
& Collegialitas, & deinde patebit resolutio quæstionis.

In primis certi Iuris est solum Papam ad augendum cultum di- 2
ninum erigere, & constituere posse Ecclesiam in Cathedralē,
cap. præcipimus, 16. quæst. 1. Rebuff. in praxi benefic. titul. de erect. in
Eccles. Cathedr. num. 1. & 5. Azor. institut. moral. parte 2. lib. 5. cap. 29.
quæst. 25. in princ. & lib. 6. cap. 30. qu. 2. & 4. Gambar. de officio Legati à
Latere titul. de variis Ordinariis nominibus. num. 160. Nicol. Garc. de be-
nific. parte 12. cap. 5. num. 1. Monet. de commutat. ultim. volunt. cap. 11.
num. 251. ubi num. 252. idem dicit de erectione Ecclesiæ Cathedra-
lis in Metropolitanam, latè Loter. de re benefic. lib. 1. quæst. 11 à princ.
Ego ipse de officio, & potest. Episcop. parte 3. alleg. 68. num. 5. in qua 3

erigenda conſideranda ſunt iſta, videlicet. Primò, quòd locus ubi erigenda erit habeat populum nobilem, & numerolum, itaut abſq; huiusmodi erectione populus pateretur in Diuinis, ſic vt ad maiorem commoditatem adminiſtrandi Diuina fiat; Secundò, quod populus habeat nobilitatem in moribus, & honeſtate; tertio, vt ibi ſit copia Sacerdotum, ne Sedis Episcopalis vileſcat, ita Iſidor. Moſcon. *de maiest. miſ. tit. Eccleſ. lib. 1. c. 15. in princ. litt. B.* Et dicitur Cathedralis, 4 quia penes ipſam eſt Cathedra, in qua magiſtrorum magna dignitas deſignatur, vt ex Hieron. notat Toſtat. *ſuper Math. c. 1. q. 70.* aſſerens Cathedralam propriè accipi pro Sede Doctōris, ac Prælati, prout 5 etiam in Cathedra Petri Eccleſia Romana denotatur ex traditis per Ioan. Scoraniū *contra hereticos interrog. 5. de Primatu Petri, & Eccleſie Romanæ fol. mhi 87. verſ. ſubiiciam*, Iſidor. *d. c. 15. in princ.* Ioan. à Cochier. *in ſchol. ad preces primar. lit. E. verbo in ſingulis Cathedralib.*

6 Sub verbo tamen Eccleſie abſque vltiori expreſſione alicuius Sancti, vel adiectione particulæ Cathedralis apud Iuris interpretes tanquam antonomatiçè ſumpta, intelligitur Eccleſia Cathedralis, iuxta antiquum ſtylum Curie Romanæ. Monach. *in cap. quamuis num. 5. poſt gloſſ. ibidem in verbo non extendit, de præbend. in 6.* ubi Gemin. *ſ. final. num. 10. poſt med. Abb. in cap. cum ſuper num. 6. de ſepult. Mandos. ſuper regul. 26. Cancel. quaſt. 3. num. 5. & 6. in fine. verſ. Roma autem*, Gambar. *de officio Legati à Latere. lib. 10. num. 270.* Stephan. Gratian. *diſceptat. forenſ. cap. 893. num. 32. Rot. deciſ. 233. num. 4. & 13. parte 1. diuerſor. & in Caſaruguſtana Cathedralitatis 1. Martij 1630. coram Reuerendiſſimo D. meo Coccino Decano,*

7 *in qua plura adducuntur adminicula ad probandam Cathedralitatem, videlicet antiquiſſimus ritus celebrandi feſtum Dedicationis, qui ſane ritus nec tolerari, nec ſeruari poterat, niſi admiſſa Eccleſie Cathedralitate Greg. XV. deciſ. 493. num. 2. Rot. deciſ. 616. num. 4. & 5. part. 1. recens. item facultas exigendi decimas in territorio ciuitatis ſoli Cathedrali competentes, iuxta terminos cap. quoniam, & cap. cum contingat. ubi gloſſ. & Doctōres, de decim. & tradita per Rebuff. in tract. illius tit. quaſt. 6. num. 12. Rot. in Pamplonenſi congrua 7. Aprilis 1595. coram bonæ mem. Card. Millino, quæ loquitur in Eccleſiis Hiſpaniarum, eam ſequitur etiam in deciſ. 429. n. 6. corā Gregorio XV. ius extrahendi defunctorum cadauera ex alienis Parochiis, illæque ſepeliendi, quod Eccleſiis omnibus de Iure prohibitum, ſolis Cathedralibus indulgetur, cap. ex parte, il 1. cap. cum liberum, cap. cum ſuper, cap. in noſtra, ubi Doctōres, de ſepultur.*

indi

indistincta saltem de consuetudine (quicquid sit quoad moderatio-
nem per concordias, & sententias) Sacramentorum omnium ad-
ministratio, iuxta terminos *cap. 3. & vlt. vbi* scribentes, *de Paroch. &*
cap. Presbyteri, de consecrat. dist. 4. necnon prerogativæ præeminentia-
rum, atque alia huiusmodi, de quibus in simili Pute. *decis. 343. lib. 2.*
in correctis. Item Cathedralitatem ostendit delatio Sanctissimi Sa-
cramenti in die eius festo, cum processio in die Corporis Christi à
Cathedrali debeat inchoari, & ibidem finire, ut censuit Sacra Ri-
tuum Congreg. in *vna Tirasonen. sub die 19. Augusti 1619.*

Nullum etiam inferiorem à Papa posse erigere Ecclesiam in 8
Collegiatam merito concludunt Rebuff. *in praxi benef. tit. de erectio-
ne in Collegiatam, Paul. Fusc. de Visitat. lib. 2. cap. 1. num. 6. Azor. institut.
moral. par. 2. lib. 5. cap. 29. q. 25. & cap. 30. q. 8. Filliuc. tract. 41. de benefic.
cap. 3. num. 112. Maslobr. in sua praxi habendi concursum pral. 2. dub. 1. &*
censuit Sacra Congregatio Concilij in *vna Conuersana, 27. Iunij,*
1626. prout refert Lotter. *de re benefic. lib. 1. quæst. 14. nu. 49.* Quamvis
nonnulli non contemnendæ auctoritatis viri existimauerint Epi-
scopum posse erigere Parochialem Ecclesiam in Collegiatam,
ut per text. in *cap. quoniam, de vita, & honest. cleric. tenent ibidem Abb.*
antiq. numero 1. Ioann. Andr. numero 3. Butr. numero 2. ad fin. Panor.
*numero 2. & 6. Imol. qui attestatur de communi numero 1. quos re-
tulit, & sequi visa est rota in Regien. unionis 12. Maij, 1625. coram*
Reuerendissimo D. meo Coccino; & licet Nicol. Garc. de
benefic. part. 12. cap. 5. numero 4. asserat aliquando Ecclesiam erigi
in Collegiatam per Episcopum, sed solere fieri auctoritate apo-
stolica.

Collegialitas, vbi non constat de foundationis initio, ex conie- 9
cturis, & iudiciis probatur, Innoc. *in cap. postulasti, de iure patron. Ioan.*
Andr. & alij in cap. nobis, eodem tit. Alex. conf. 75. n. 2. lib. 4. Roman.
conf. 436. numero 6. Decian. conf. 6. numero 1. & 2. lib. 2. Rot. decis. 584.
numero 2. & decis. 585. numero 2. par. 4. diuersor. & apud Mauric.
decis. 215. numero 1. & inter recent. decis. 637. sub numero 2. part. 1.
& in Asculana Parochialis S. Laurentij, 20. Maij, 1585. coram Orano,
& in Cremonen. Præpositura 24. Maij 1621. coram bonæ mem. Rem-
boldo, & in Placentina Archipresbyteratus 17. Maij 1623. coram R. P. D.
meo Pirouano, & in Asculana Plebania 13. Ianuarij 1624. coram
R. P. D. Merlino.

Coniectura autem, & indicia collegialitatis potissima sunt quòd 10
Canonici consueverunt congregari ad libitum principalis Digni-
tatis

- tatis illorum capituli, seu illius ad quem de Iure, vel consuetudine spectat congregare Capitulum, ad sonum campanæ, & quod haberent sigillum commune, ac esset quoque communis arca, itaut fructus communiter diuiderentur, vt colligitur ex tex. in cap. *tertio loco, de probat.* & in cap. cum Ecclesia Sutrina, de causa possessor. & propr. & de communi sigillo in cap. significauit, de appellat. & in cap. dilecta, de excess. Pral. De arca, & massa communi in l. 1. §. quibus autem. ff. quod cuiusque vniuers. nom. & demum quod ex huiusmodi indicis, vniuersali scilicet congregatione, seu tractatu in forma Capituli, ac sigillo, & arca communi plenè, & concludenter desumatur probatio collegialitatis ecclesiasticæ, tradunt Doctores in cap. nobis, de iurepatr. vbi Abb. numero 28. Felin. in cap. accedentes numero 2. de prescript. Roman. conf. 436. numero 7. Decian. conf. 6. numero 1. & 2. lib. 2. Aym. conf. 134. numero 5. Barbat. conf. 17. numero 3. & 4. lib. 1. Cardin. in Clem. statutum quæst. 4. de elect. & in Clem. 2. numero 10. de etate, & qual. Alex. conf. 75. numero 2. lib. 4. Mascard. de probat. concl. 584. numero 3. Rebuff. in concord. sit. de collat. in §. volumus vers. collegialitatis, & passim sequitur Rot. decis. 584. numero 2. & decis. 585. numero 2. par. 4. diuers. Mantie. decis. 175. numero 1. & decis. 215. numero 1. Gregor. X V. decis. 482. numero 4. & fuit resolutum in Placentina Prepositura 4. Decembris 1628. coram R. P. D. meo Pirouano, & in dictis Asculana Parochialis, & Cremonens. Prepositura, & in dicta Placentina Archipresbyteratus, in qua fuit dictum qualitatem Collegialitatis probatam esse sufficienter etiam ex collationibus Canonicatum, & assignatione stalli in choro, & loci in Capitulo factis per Canonicos Capitulariter congregatos prouisos de Canonicatibus, quippe quæ fieri non possunt absque Collegiali nomine.
- 12 Numerus autem trium Canonicorum congruus est ad Collegiatam constituendam, Innoc. in cap. postulasti, numero 1. in princ. de iurepatr. Felin. in cap. accedentibus, numero 1. vers. & nota, de prescript. Roman. d. conf. 436. numero 6. Lambert. de iurepatr. par. 1. lib. 2. quæst. 5. in princ. num. 3. Caualer. decis. 649. n. 6. Reuerendiss. D. Coccin. decis. 296. num. 4. Rot. in d. Asculana Plebania coram R. P. D. Merlino.
- 13 Qui si recesserint, vel saltem de presenti non existat Collegiata, adhuc tamē sufficit illā habitu esse ad hoc vt censeri debeat Collegiata, Felin. in d. cap. accedentes, n. 2. vers. possit etiam, Innoc. in cap. postulasti n. 1. de iurepatro. Archid. in cap. licet canon. sub n. 2. de elect. lib. 6. Mascard. de probat. concl. 584. n. 5. cū aliis, quos refert, & sequitur Rot.

in Cremonen. Prapositura 25. Februarij 1622. coram bonæ mem. Remboldo.

Item potissima Collegialitatis coniectura est, si in Ecclesia adsit aliquis vti caput, & clerici, vel Canonici vti membra, Alex. conf. 74. num. 4. lib. 4. Mantica. decis. 215. sub num. 1. vers. unde, Rot. in d. Cremonen. Prapositura 24. Maij 1621. coram bonæ mem. Remboldo, & in d. Asculana Plebania coram R. P. D. Merlino. Manifestum quodque est signum Collegiatæ, quando Canonici, seu clerici in Ecclesia faciunt propria statuta, Mantica. decis. 175. sub numero 1. vers. item quæ habent, & d. decis. 215. sub numero etiam 1. Et ex istis signis, & aliis sufficientibus Collegiatam esse existimandam, licet de fundatione, & priuilegio non constet, censuit Sacra Rituum Congreg. in vna Caputaquen. 6. Ianuarij 1620. Sed non est necessarium, vt omnes hæc cõiecturæ simul concurrant, sed sufficit aliquas adesse, ex quibus id argui possit, & verosimile creditur, vt per Rot. d. decis. 584. num. 2. par. 4. diuers. Mantica. d. decis. 215. sub numero 5. vers. nec etiam.

Non erit tamen sufficiens collegialitatis indicium actus congregandi se ad sonum campanæ, nisi alia signa concurrant ad faciendum Collegium necessaria, Caputaq. decis. 295. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 19. num. 14. & 15. Beltram. in annot. ad Gregor. XV. decis. 482. lit. C.

Quæ autem dicatur Collegiata insignis non est in Iure determinatum, Doctores enim diuersimodè loquuntur, nam Card. Mantica. decis. 175. numero 2. ad ostendendum quòd Collegiata, de qua in ea decisione agebatur, non esset insignis, asserit hoc probari ex numero Canonorum exiguo, modicis redditibus, & qualitate seruitij, & depositionibus testium, traditque hoc esse arbitrarium, citâs Doctores in cap. statutum, de rescript. lib. 6. & Alberic. de diction. verbo, insignis, quibus addo Lap. Specul. & Tiraq. ac alios apud Menoch. de arbitr. casu 158. n. 4. In diiudicatione huiusmodi insignitatis fieri potest consideratio ex qualitate loci, prout decisum fuit à Sacra Rituum Congregatione in vna Collegiatæ Ecclesiæ S. Pauli ciuitatis nouæ Firmanæ diœcesis ad instantiam D. Ludouici Centofloreni mei studiosissimi, qui obrinuit prædictâ Collegiatam dici insignem eo quòd oppidum, in quo sita est, insigne reddat numerus quatuor mille habitatorum, hoc est, focolaria 820. quatuor Regularium, & vnû Sanctimonialium monasteria ibi existentia, copia peritorum, & nobilium, refert Ioan. Anton. Massobr. in tract. de Synodo Episcopi cap. 4. dub. 14. num. 9.

num. 9. & ſeq. & Ego ipſe in collect. ad cap. ult. num. 3. de verbor. ſignif.

- 19 Et Collegiata inſignis ab eius erectione præcedit aliis Collegiatis quamvis antiquioribus, vt cenſuit Sacra Rituum Congregatio in
20 una Firmita 24. Martij, 1612. ſicut & Collegiata ſimplex præcedit omnibus Eccleſiis ſimplicibus, & quæ tantum Parochiales ſunt, ex eadem S. Congregatione in una Nolana 10. Iulij 1602. & in Senogallien. 23. Martij 1619. etiamſi antequam erigeretur in Collegiatam illis cederet, vt in Terracinen. Sonniſſæ, 25. Februarij, 1606. Quis autem dicatur locus inſignis tradit Nauar. conſ. 1. aliàs 3. de verbor. ſignif. Et plura de inſigni noſtra, & Regia Collegiata S. Mariæ de Oliueira oppidi Vimaracenſis Bracharen. diocæſis dixi de officio, & poteſt. Epifcopi p. 3. alleg. 60. n. 7.

- 21 Deueniendq nunc ad reſolutionem quæſtionis propoſitæ, videtur concludendum ad illum ſpectare Canonicius in Eccleſiis Cathedralibus, & Collegiatis inſtituere in actu erectionis, cui de iure ſpectat illam facere, hoc eſt Papæ, vt ſuprà probauimus, quia vnum ſine alio ſtare non poteſt, cum ſaltem numerus trium Canonico- rum ad Collegiatam conſtituendam requiratur, vt pariter ſuprà oſtendimus. Poſt erectam verò, & dictum numerum creatum, Epi-
22 ſcopi erit, ſi velit, alios nouos Canonicos antiquis ſubſtituere, vel ultra extantes, cum congrua portione alios de nouo creare; nam cum Canonicatus ſint beneficia, & illorum appellatione in materia non odioſa comprehendantur, ex citatis per me in tract. de appella-
23 tiua verborum vtriuſque Iuris ſignif. appellat. 32. num. 11. & quæuis beneficia auctoritate Epifcopali creati poſſint, ſecundum gloſ. verbo ſi beneficiorum, verſ. quia conſtat in Clem. 2. de decim. Caſ. de Graſſis de- ciſ. 13. n. 9. de præbend. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 5. n. 7. Caualer. de- ciſ. 639. n. 8. Melch. Lorſer. de re benef. lib. 1. q. 5. n. 40. Rot. in Monopoli- tana hebdomada 1. Iulij 1613. coram bonæ mem. Patriarcha Manza- nedo, & in Meſſiten. Legati p. 24. Ianuarij 1629. coram R. P. D. Duno- zetto, benè ſequitur ipſum ſua Epifcopali auctoritate Canonicius creare poſſe. Sed de Dignitatibus eſt magis inter Doctores contro- uerſum, vt in ſequenti cap. videbimus.

- 24 Non poterit tamen Epifcopus, nec alius inferior à Papa, etiam poſt erectionem creare Canonicius ſupranumerarium ad futu- ram præbendam, vt cenſuit Sacra Congregatio Concilij his ver- bis. Ex hoc decreto expectatiuarum abrogatarum colligitur non poſſe erigi Canonicius ſupranumerarium ad futuram præbendam, prout reſert Nicol. Garc. de benef. part. 6. cap. 1. numero 5. Gonzal.

ad regul. 8. Cancell. §. 1. proæm. num. 64. ubi num. 65. subdit procedere in Capitulis, ut neque Capitula Ecclesiarum possint Canonicos supranumerarios creare super futuram præbendam, & testatur sic censuisse eandem Sacram Congregationem, cuius meminit Zypar. in analytica postremi Iuris ecclesiast. enarrat. libr. 3. de concess. præbende num. 2.

Inter Canonicos verò creatos à Papa, & alios factos ab inferiori 25 illa reperitur differentia, quòd creatus à Papa cæteris paribus præferendus est facto ab inferiore. Bart. in l. 1. num. 2. C. de albo sriben. & ibi Alex. sub lit. B. Boët. de auctor. magni Consilij num. 81. Gouzal. ad regul. 8. Cancell. §. 3. proæm. num. 114. Aloyf. Ricc. in collect. decis. par. 4. collect. 1430. vers. hinc infertur primo, data enim in omnibus paritate semper est præferendus prouisus à Papa propter eius ampliorum prærogatiuam, cap. si à Sede, de præb. lib. 6. Clem. 1. §. neutro ut lice pendet.

Signum aliquod habere debent Canonici propter dignitatem, 26 quam habent, & præminentiam suprà alios clericos, ut dignoscantur à cæteris, sicut tradunt Nouat. forens. q. 24. num. 15. tom. 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. par. 4. resol. 363. num. 1. quod quidem signum concedere Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, vel concessum mutare inconsulta Sede Apostolica non potest Episcopus, 27 ut censuit Sacra Rituum Congregatio in una Hydruntina 1. Septembris 1612. nec etiam de nouo concedere Almutiam, ut declarauit eadem Sacra Congregatio in una Camarinena. 25. Ianuarij 1602. & in alia Placentina 16. Ianuarij 1620. aut capam, sine priuilegio, & expressa licentia Sedis Apostolicæ, eadem Sacra Congreg. in Eluen. 10. Ianuarij 1604. & ideo reperi eandem Sacram Congregationem concessisse Canonicis Ecclesiæ Placentinae prouincia Bononien. 12. Martij 1616. & Canonicis Papie 13. Iunij 1614. & Canonicis Collegiata Sancti Secundi Asten. ciuitatis, 16. Maij 1601.

Requirat Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 12. vers. neminem 28 etiam, ut in omnibus Cathedralibus Ecclesiis Canonicatus omnes habeant annexum Ordinem Presbyterij, Diaconatus, & Subdiaconatus, & ut dimidia saltem pars Canonorum Presbyteri, cæteri verò Diaconi, aut Subdiaconi, nisi consuetudo laudabiliter haberet ut plures, vel omnes sint Presbyteri, de quo latè Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resol. 238. Vgolin. de officio Episcopi cap. 19. in princ. n. 1. vers. tertio, Nouat. in singular. Canon. concl. 16. quod quidem Concilij

Trident. decretum locum non habet in Ecclesiis Collegiatis, sicut aiunt Nauarr. *conf. 3. de tempor. ordin. in antiq. alias conf. 5. de atate, & qualitate, in nouis*, Zerol. *in praxi. Episcop. parte 1. verbo benefic. §. 5.*

- 29 In hac Ordinum distributione debet requirere Episcopus consilium Capituli, illud tamen non tenetur sequi, & ita declaratum fuisse à Sacra Congregatione Concilij refert Zerol. *in sua praxi Episcop. par. 2. verbo Capitulum*. Assignandus est Ordo non personis, sed Canonicatibus, aut præbendis singulis, sicut ex voto eiusdem Sacræ Congregationis resoluit Piafec. *in praxi Episcop. parte 2. cap. 3. num. 7. in princ.* Non tamen poterit Episcopus cogere, ut omnes Canonici afficiantur Sacerdotes, sed sufficiet si media pars Canoniceorum Presbyteri fiant, inter quos debet esse præcipuè principalis dignitas, cæteri verò Diaconi, aut Subdiaconi, Aloyf. Ricc. *d. resol. 238. num. 2.*
- 30 Monet præterea idem Concil. citato *cap. 12. vers. hortatur*, eos ad quos spectat de iure, ut (ubi commodè fieri potest) eurent quòd Dignitates omnes ecclesiasticæ, & dimidia saltem pars Canoniciatum in Cathedralibus Ecclesiis, & Collegiatis insignibus per illos conferantur tantum Magistris, vel Doctoribus, aut Licentiatis in Sacra Theologia, vel in Iure Canonico iuxta mentem antiquorum Canonum, *ut in cap. ad decorem, de institut.* referunt Zerol. *in praxi Episcop. parte 1. verbo Capitulum, §. 10. & verbo Canonici, §. 2.* Vgolin. *de officio Episcopi cap. 19. in princ. num. 1. vers. tertio*. Et hortari non verò præcipere aduertunt Homobon. de Bonis *de examine ecclesiast. tract. 1. cap. 9. quæst. 56.* Moslef. *in sum. Theologia moralis tract. 6. cap. 7. num. 6.* Nicol. Garc. *de benefic. parte 7. cap. 7. num. 7.* Massobr. *in praxi habendi concursum requisit. 10. dub. 6. numero 7. secundum Romanam impress.*
- 31 Statuit demum idem Concilium Trident. *sess. 22. de reform. c. 3.* ut tertia pars fructuum præbendarum inter distributiones assignetur ubi talis portio non fuerit deputata, ut saltem spe præmij Canonici Ecclesiæ inseruiant, refert Isidor. Moscon. *de maiestate milit. Ecclesiæ lib. 1. parte 1. cap. 15. pag. 297. vers. quartum requisitum*, Nicol. Garc. *de benefic. parte 3. cap. 2. num. 467. cum seqq.* ubi refert decisum detractionem huiusmodi ex fructibus esse faciendam non secundum taxam antiquam, prout in libris Capitulorum, seu aliis, sed secundum valorem currentem, & numero 468. pariter resolutum asserit deducendas esse prius pensiones, & alia onera
legi

legitimè imposita quandiu illa durauerint, antequam detractio hæc fiat, & quòd de fructibus alteri reservatis non sit ista detractio donec reservatarius vixerit, & numero 481. subdit obtinentem in Cathedralibus, & Collegiatis Dignitatem, licet vocem in Capitulo non habeat, nec distributiones quotidianas cum cæteris participet, detractio tertie partis fructuum esse obnoxium, & nu. 492. addit Dignitates, quæ sunt de iurepatronatus, detractio tertie partis fructuum esse obnoxias nisi repugnet fundatio, cui Tridentinum d. cap. 3. prout & sess. 21. cap. 3. minimè derogavit, & infra alio in loco hac de re latius tractabimus.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonici in Cathedralibus Ecclesiis tot numero debent esse quot pro servitio Ecclesiæ satisfacere possint.
- 2 Canoniorum numerum determinatum augere non licet nisi augeantur proventus.
- 3 Canoniorum numerum augere tantum potest Papa quando Canonici in electione facta coram Papa iurarunt non augere, vel statutum numerum taxans fuit à Papa, vel longissimo tempore confirmatum, alias Episcopus cum Capitulo posset.
- 4 Numerus Canoniorum is dicitur definitus, quem in Ecclesia Cathedrali Episcopus cum consilio Canoniorum, in inferioribus Collegiatis ipsarum Canonici cum Episcopi consensu de super accedente præfuerint.
- 5 Canoniorum ultra numerum non certum auctoritate Papa potest quis in Canonicum recipi sine præbenda.
- 6 Supranumerarius appellatur qui fuerit receptus extra numerum.
- 7 Numerus certus Canoniorum, & Præbendarum in Cathedralibus, & Collegiatis quandoque nullus est, interdum est certus numerus Canoniorum, sed nullus numerus, nec distinctio Præbendarum, interdum est certus numerus Canoniatuum, & Præbendarum, inter se distinctarum, nonnunquam est certus numerus Canoniatuum, & totidem sunt Præbende, sed ea distincta non sunt.
- 8 Canonicus in Ecclesiis receptus propriè non dicitur habere successorem, nec eius Canonicatus vacare dicitur sed confestim quòd titularis decedit, supprimitur, expirat, & cessat.
- 9 Canonicus non succedit Canonico in honore, & onere, sed Capitulum.

- 10 *Commissio causæ facta alicui tanquam Canonico, non transit eomortuo ad successorem in Canonatu.*
- 11 *Delegatio facta Dignitati non expresso nomine proprio transit ad successorem, eo quòd illum verè habeat.*
- 12 *Canonici supranumerarij illi dicuntur, qui in Canonorum collegium cooptantur, & Canonici creantur ultra numerum certum Præbendarum, & Canoniatuum absque ulla præbenda illis statim attributa.*
- 13 *Canonorum supra numerum due sunt species, una iuris, alia facti.*
- 14 *Canonicus supranumerarius receptus simpliciter de mandato Papæ in aliqua Ecclesia, in qua est certus numerus Canonorum, non illi derogando, aut non mandando recipi cum plenitudine iuris Canonialis, non habet ius Canonie, stallum scilicet in choro, & vocem in Capitulo, & alias omnes prerogativas, quibus ceteri Canonici gaudent.*
- 15 *Canonicus supranumerarius receptus cum expressa Papæ derogatione de certo Canonorum numero, vel cum plenitudine iuris Canonialis, habet ius Canonie.*
- 16 *Canonici quando sunt privilegiati super numero certo, si postea aliquè supra numerum admittant, non possunt uti exceptione numeri contra Papam volentem aliquem supra numerum constituere.*
- 17 *Canonici supranumerarij, an & quando possint esse delegati Papæ, & distributiones quotidianas habere, remissum.*
- 18 *Canonici iure possunt numerum Præbendarum minuire, cum annuarum redditus non sufficiunt ad sustentandos commodè Canonicos.*
- 19 *Canonici auctoritate Papæ confirmati cum præfinitione numeri, & decreto irritante, non possunt supprimi per Episcopum.*
- 20 *Tennitas Ecclesiæ, ac eius redditus diminuti probandi sunt, cum beneficiæ de sui natura præsumantur congrua.*
- 21 *Pralati seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopalem non possunt Canoniciatus suppressione etiam in casibus, quibus Episcopi possint in sua diocesi.*
- 22 *Collegiata Ecclesiæ Prælatus suppressionem Præbendarum tenuium facere non potest, licet esset exemptus, & Ecclesia insignis.*
- 23 *Capitulum Sede vacante, non potest suppressione Canoniciatus.*
- 24 *Vicarius Episcopi, vel Capituli Sede vacante non potest Canoniciatus suppressionem facere etiam in casibus, quibus posset Episcopus.*
- 25 *Canoniciatus, seu Præbenda ubi suppressenda sunt in Ecclesia aliqua Collegiata, quæ Cathedralis non sit, ultra consensum Capituli inferioris*

ferioris Ecclesiæ, requiritur etiam consensus Capituli Cathedralis.

- 26 Consensus patroni, siue Ecclesiastici, siue laici, ac inferioris collatoris, & electorum requiritur in suppressione Canoniciatum, si illi ad aliquorum præsentationem, seu electionem spectant.

Canonicorum numerus, an & quando augeri, diminuiue possit, & de Canonicis supranumerariis?

CAP V T III.

N Cathedralibus Ecclesiis tot numero Canonici debent esse, quot pro seruitio Ecclesiæ satisfacere possint; vnde in eius erectione determinatur numerus saltem duodenarius, vt Episcopus dum Diuina celebrat, suo muneri satisfacere possit, & decor Prælati conseruetur, sic prouentus pro Canonicis tot sint, quot sufficienti pro honesta sustentatione eorum, & vt commodè omnia Ecclesiæ onera sustinere possint, ita ex Abb. & Felin. tradit Isidor. Moscon. *de maiest. militantis Eccles. lib. 1. cap. 15. de Eccles. Cathed. pag. 292. sub lit. A.*

Augere autem numerum determinatum Canonicorum, non licet nisi augeantur prouentus, & tale augmentum à Papa tantum fieri potest, quando Canonici in erectione facta coram Papa iurarunt non augere, vel statutum numerum taxans fuit à Papa, vel longissimo tempore confirmatum, aliàs Episcopus cum Capitulo posset, Abb. *in cap. cum accessissent, de constit.* Isidor. Moscon. *vbi proxime*, is enim dicitur diffinitus numerus, quem in Ecclesia Cathedrali Episcopus, cum consilio Canonicorum, in inferioribus Collegiatis ipsarum Canonici cum Episcopi consensu desuper accedente præfinierint, Læi. Zech. *de Rep. Eccles. cap. 24. de Canon. num. 4. vers. casu*; vnde potest quis ultra numerum Canonicorum, dummodo non sit certus auctoritate Papæ in Canonicum recipi sine præbenda, Pa-6 nor. *in cap. cum M. n. 30. de constit. & in c. relatum n. 2. de præbend.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 11. q. 3.* vbi subdit in quibusdam Ecclesiis Germaniæ, Italiæ, ac Galliæ solere iuuenes, dum litteris operam dant, in collegium Canonicorum cooptari, & admitti, quibus tamen Præbenda statim non datur, sed postea cum aliqua eorum Canonico, & possessore vacat, & q. 6. tenet quòd sine præbenda possunt plures in Canonicos recipi; & qui sic fuerit receptus extra

numerum appellatur supernumerarius, Abb. & Felin. *in d.c. cum M. Iſidor. Moſcon. ubi ſuprà verſi aliqui.*

- 7 Quod ut melius percipi poſſit ſciendum eſt in Eccleſiis Cathedralibus, & Collegiatis aliquando nullam eſſe diſtinctionem, numerumve Præbendarum, nec certus Canonicorum numerus, ut in caſu *tex. in cap. ex parte 10. de conceſſ. præbend. & in cap. dilecto, & in cap. vacante, de præbend. Bald. conf. 472. lib. 2.* Nonnunquam eſt certus numerus Canonicatum, ſeu Canonicorum, ſed nullus numerus nec diſtinctio præbendarum, ut *in cap. fin. §. ſi autem, de conceſſ. præbend. lib. 6.* Card. Tuſch. *pract. conſul. tom. 6. lit. P. conſul. 470. num. 2.* Quandoque verò non ſolùm certus eſt numerus Canonicatum, & præbendarum, ſed etiam ex præbendæ realiter, actualiter, & perpetuò ſunt inter ſe diſtinctæ, itaut non ſit vnum beneficium Eccleſiaſticum, ſed dos vnius actualiter, & omnino diſtincta ſit à dote alterius iuxta *tex. in cap. lilter. 11. de conceſſ. præbend. & in Clement. fin. de præbend. Lap. alleg. 14. numero 4. & 5.* Cardin. Tuſch. *tom. 1. lit. C. conſul. 32.* Interdum eſt certus numerus Canonicatum, & totidem etiam ſunt præbendæ, ſed ex diſtinctæ non ſunt, immo bona ſunt quoad dominium Capituli communia, ſuper quibus bonis quaſi in confuſo abſque actuali aliqua diſtinctione inſtitutus eſt numerus præbendarum correfpondens numero Canonicatum, ut diſtinguit Monet. *de optione Canonica cap. 2. quaſtion. 2. numero 16. & 17.*

- 8 Inter quæ illud eſt ſingulari nota dignum, quòd in Eccleſiis receptus, hoc eſt non numeratis iuxta priorem modum Canonicus propriè non dicitur habere ſucceſſorem, nec eius Canonicatus vacare dicitur, ſed conſeſtim quòd titularis decedit, ſupprimitur, expirat, & ceſſat, ac eſſe definit, & nouus conſtituitur in perſona ſequentis. *cap. dilecto 25. verſ. præterea, de præbend. ibi, præterea licet in Eccleſia, in qua non eſt certus numerus præbendarum, nulla etiam vacante, in Canonicum quis poſſit assumi, cum intelligantur ad quoddam ius eligi, quod ex electorum aſſenſu de nouo creatur, & cum electo in Canonicum naſcitur, & deſinit eſſe cum deſuncto, & ibi notant Imol. numero 7. Butr. numero 8. & Abb. numero 9. gloſ. verbo conſentire in cap. quod ſicut 28. de elect. Bald. d. conf. 472. in princ. lib. 2. Anchar. in cap. ſi gratioſè num. 5. de reſcript. in 6. Abb. in cap. quoniam Abbas col. 5. & ibi Felin. col. 3. de officio delegat. D. Barboſa in l. filoſam. §. fin. num. 28. ff. ſoluto matrimonio. Cardin. Tuſch. d. conſul. 470. numero 2. Anton Raguc. de voce Canonici. in Capitulo q. 22. num. 1. Cardin. Mantica. deciſ. 229. numero 1.*

Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 3. n. 9. & 10. Nicol. Garc. de benefic. par. 1. cap. 2. num. ult. & fuit dictum in Syracusana Canonatus 1. Februarij, 1623. coram R. P. D. meo Pirouano. Quæ resolutio intelligitur quoad dispositionem de tali Canonatu uti reseruat, nisi Papa concederet gratiam illum impetranti facta mentione, quod Ecclesia, ubi Canonatus ille existerat, non erat numerata; quia tunc sustinebitur talis gratia non ex vi vacationis, aut reservationis ullius; sed ex intentione Papæ volentis remouere obstaculum non vacationis, & providere perinde ac si Canonatus verè vacasset, ita Gonzal. d. §. 3. à n. 23. ubi n. 26. subdit in hoc casu posse procedere opinionem Flamin. Parisii, & aliorum tenentium Canonatum Ecclesiæ non numeratæ posse resignari.

Sed quicquid sit credo in Ecclesiis quibuscunque Canonicum⁹ non succedere Canonico in honore, & onere, sed Capitulum, Innocen. in cap. quod sit col. 1. de elect. & idè commissio causæ facta alicui tanquam Canonico non transit eo mortuo ad successorem in Canonatu, d. cap. quoniam Abbas, de offic. deleg. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. C. conclus. 38. numero 3. & 4. quamuis delegario facta Dignitati non expressio nomine proprio transeat ad successorem eo quod illum verè habeat, ut probat d. cap. quoniam Abbas, & docent Nicol. Garc. de benefic. part. 6. cap. 2. numero 29. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 12. in princip. numero 73. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 92. numero 2. cum seqq. Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 27. à numero 6. Bellet. disquisit. clerical. part. 1. tit. de clerico debitore, §. 4. num. 8.

Supernumerarij Canonici illi dicuntur, qui in Canonicorum Collegium cooptantur, & Canonici creantur ultra numerum certum præbendarum, & Canonatuum absque vlla præbenda ipsis statim attributa, ut ex Gloss. & Abb. in d. cap. cum M. resoluit Azor. instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 11. quæst. 13. In Ecclesiis scilicet in quibus consuetudine, priuilegio, vel statuto est certus numerus præbendarum constitutus, non in aliis; quia ubi non est certus numerus Præbendarum, vel Canonicorum, si vnus, aut plures recipiantur in Canonicos, ij numerum non excedunt, ita Azor. d. c. 11. q. 14. Horum autem duæ sunt species, vna iuris, alia facti; iuris est quando Papa mandat Capitulo ut recipiant in Canonicum, & fratrem, & illi conferant ius Canoniciæ, & per talem receptionem efficitur Canonicus; alia est quando Papa creat Canonicum suprà numerum, & mandat quod tali Canonico à se facto assignetur locus, & stallus, de quibus Federic.

- Federic. de Senis *conf.* 290. n. 5. & 6. Card. Tuſch. *tom. 1. lit. C. concl.* 33. n. 2. cum ſeqq. Vel melius diſtinguendum quoad hoc propoſitum inter receptum ſimpliciter de mandato Papæ in aliqua Eccleſia; in qua eſt certus numerus Canonicorum, non illi derogando, aut non mandando recipi cum plenitudine Iuris Canoniciſ, & inter receptum cum expreſſa Papæ derogatione de certo Canonicorum numero, aut vbi ab illo expreſſum mandatum emanauit de eo recipiendo cum iuris Canoniciſ plenitudine, in primo caſu receptus, vt in eo, vltra numerum non habebit plenum ius Canoniciæ, veluti ſtatum in choro, vocem in Capitulo, & alias omnes prærogatiuas,
- 15 quibus careri Canonici gaudent, in ſecundo vero ſic, Læſ. Zechi. d. cap. 24. de *Canonicis* n. 4. verſ. *cauſa verò*, vbi ſubdit quòd quando à Papa impetratur Canoniciſ, qui ſit ſupra numerum, debet id in litteris exprimi, aliàs impetratio non valeret, Monet. de *diſtribut. quotid. par.* 2. q. 1. n. 5. cum multis ſeqq. vbi n. 10. id limitat, vt non procedat vbi ſit conſuetudo, quòd Canonici ita vltra numerum recepti non habeant iura Canoniciæ, vel quòd non poſſint adminiſtrare iura Canoniciæ niſi priùs fuerint installati, tunc enim ad limires installationis conſequentur iura Canoniciæ, & ideò ſi ſolùm fuerint installati in choro, conſequentur ea, quæ ſunt chori, & ſi fuerint installati in Capitulo, habebunt ea, quæ ſunt Capituli, & addit Læſ.
- 16 Zech. citato loco ex Abb. in cap. pro illorum, de præb. quod vbi Canonici ſunt priuilegiati ſuper numero certo, ſi poſtea aliquem recipiunt ſupra numerum non poſſunt vt exceptione numeri contra Papam volentem aliquem ſupra numerum conſtituere.
- 17 An autem, & quando iſti Canonici ſupranumerarij poſſint eſſe delegati Papæ, & debeant habere diſtributiones quotidianas, dicam commodiùs infrà ſuis in locis.
- 18 Quæ ſupra diximus de augendo numero determinato Canonicorum, id quoque intelligendum eſt vbicunq; de eo diminuendo actum fuerit, cum pariter de vtroque ſimul agant, & vnica reſolutione concludant Iſidor. Moſcon. d. cap. 15. de *Eccleſiâ Cathedralibus* pag. 292. verſ. *augere*, Læſ. Zechi. d. cap. 24. de *canonicis* n. 4. verſ. *ſecundum* Azor. inſtit. moral. par. 2. lib. 3. cap. 11. q. 10. vbi reſoluit etiam Canonicos Iure poſſe numerum Præbendarum minuere, cum annui earû redditus nō ſufficient ad ſuſtentandos cōmodè ſexdecim, v. g. Canonicos. Et hac de re Concil. Trid. ſeſſ. 24. de reſor. c. 15. ſic ſta-
tuit. In Eccleſiis Cathedralibus, & Collegiatis inſignibus, vbi frequentes adeoq; tenues ſunt præbende ſimul cū diſtributionibus quotidianis vt ſuſ-
ſtinenda

sinendo decenti Canonicorum gradui pro loci, & personarum qualitate non sufficiant, liceat Episcopis cum consensu Capituli, vel aliquot simplicia beneficia, non tamen Regularia, iis vnuere, vel si hac ratione prouideri non possit, aliquibus ex iis suppressis, cum patronorum consensu, si de iure patronatus laicorum sint, quarum fructus, & proventus reliquarum Præbendarum distributionibus quotidianis applicentur, eas ad pauciorum numerum reducere, ita tamen ut tot supersint, quæ diuino cultui celebrando, ac dignitati Ecclesiæ commode valeant respondere. Hactenus Conc. de quo Vgolin. de offic. Episcopi cap. 52. §. 1. num. 4. Monet. de distribut. quotid. parte 1. quest. 5. num. 27. cum seqq. & de commutat. vltim. ir. volunt. cap. 12. n. 113. cum seqq. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 819. à num. 1. vbi n. 2. subdit quod Canonicatus auctoritate Papæ confirmati cum præfixione numeri, & decreto irritanti non possunt supprimi per Episcopum, Ego ipse de officio, & potest. Episcopi parte 3. alleg. 67. per tot. vbi à num. 5. resoluo probari debere tenuitatem Ecclesiæ, ac eius redditus diminutos esse, cum beneficia de sui natura præsumantur congrua, & illorum redditus potius aucti, quàm diminuti, & num. 2. in fine, addo illud Concilij decretum locum non habere si Ecclesiæ Cathedrales, aut Collegiatæ insignes non sint, quæ autem tales dicantur ostendi suprâ cap. 2. num. 18.

Et cum ibi Concilium vtatur particula, Episcopis, non autem ²¹ Ordinariis, quæ latius patet, existimo huiusmodi facultatem Episcopis tantum, & non aliis conuenire, ac proinde Prælatos seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopalem non posse huiusmodi Canonicatus suppressione etiam in casibus, quibus Episcopi possint in sua diocesi; ita Nicol. Garc. de benefic. p. 12. c. 2. num. 75. & seq. Monet. de distribut. quotid. p. 1. c. 5. n. 30. vbi hinc subdit Collegiatæ ²² Ecclesiæ Prælatum hanc suppressionem Præbendarum tenuium facere non posse, licet esset exemptus, & Ecclesia insignis, idem repetit de commutat. vltim. volunt. cap. 12. à num. 124. vbi num. 135. id ipsum affirmat de Prælatibus Regularibus circa beneficia Regularia suarum Ecclesiarum.

Vnde colligo Capitulum Sede vacante non posse hanc suppressionem ²³ facere, ut docent Cuch. instit. maior. lib. 2. tit. 9. num. 87. Azor. instit. moral. par. 2. lib. 3. c. 38. q. 9. Monald. conf. 41. num. 5. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. p. 4. resolut. 535. Monet. d. cap. 12. à num. 117. vbi num. 122. idem dicit de visitatore, seu administratore loco Capituli Cathedrali Ecclesiæ vacanti dato. Deinde colligo nec Vi-

carium Epifcopi, vel Capituli Sede vacante eam ſuppreſſionem facere poſſe etiam in caſibus, in quibus poſſet Epifcopus, cuius eſt Vicarius, ſecundùm Rebuff. in *praxi benef. ſit. de forma Vicariatus* n. 102. Sbroz. de *officio Vicarij* lib. 2. q. 116. n. 9. Nicol. Garc. d. par. 12. c. 2. n. 69. Stephan. Gracian. diſcept. forenſ. c. 278. num. 35. Monet. d. cap. 12. n. 129. cum ſeqq.

- 25 Quatenus verò Concil. d. cap. 15. deſiderat Capituli conſenſum, addit Monet. d. cap. 12. num. 251. ſufficere tacitum, ſeu quòd ſuperueniat poſt actum licet ex interuallo, & num. 250. meritò tenet, quòd quando agitur de ſupprimendis aliquibus Præbendis, ſeu earum numero minuendo in Eccleſia aliqua Collegiata, quæ Cathedralis non ſit, iuxta terminos Concil. d. loco, omnino requiratur conſenſus, vel certè vocatio Capituli prædictæ inferioris Eccleſiæ ratione intereſſe, quod ex tali ſuppreſſione, ſeu diminutione prætendere poſſet, & ulterius requiritur etiam conſenſus Capituli Cathedralis, & à num. 255. latè tractat quomodo taxandi ſint redditus Præbendarum cum earum aliquæ ſupprimendæ ſunt, ſeu quæ reddituum portio, & quantitas remanere debet ſingulis Præbendis illius Eccleſiæ non ſupprimendis, & num. 289. concludit decretum præſatum Concilij non habere locum in ſuppreſſionibus ad tempus, ſed tantùm in perpetuis.

- 26 Secundùm eandem Tridentinam Synodum ſæpè citato c. 15. in ſuppreſſione huiusmodi facienda regulariter neceſſarius eſt conſenſus patroni ſive eccleſiaſtici ſive laici, ac inferioris collatoris, & electorum, quatenus Canonatus ad alicuius præſentationem, ſeu electionem ſpectent, ita Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 201. & à num. 205. Monet. d. c. 12. n. 226.

S Y M M A R I U M.

- 1 Dignitates in Eccleſiis Cathedralibus, & Collegiatis ad conſeruandam augendamque Eccleſiaſticam diſciplinam inſtituta ſuerunt.
- 2 Dignitates nouæ in Eccleſia Cathedrali abſque Apoſtolica auctoritate inſtitui non poſſunt.
- 3 Intellige de Dignitate, quæ eſt omnino noua, quippe quæ aliàs non reperitur in Eccleſia.
- 4 Epifcopus, ſeu Capitulum de eius conſenſu Dignitatem iam communiter inſtitutam pro vniuerſali Eccleſia, in aliqua particulari creare poteſt.

- 5 Archidiaconatus, & Archipresbyteratus etiam in Collegiatis Ecclesiis de Iure communi sonant tantum in Dignitatem.
- 6 Archipresbyter ruralis dignitatem habet si Collegium, Conuentum, vel duas Capellas, aut saltem prerogatiuam in Cathedrali habuerit, alias secus.
- 7 Dignitates Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum ex consuetudine, vel institutione Ecclesie dignoscuntur.
- 8 Consuetudo signat locum sedendi, eundi, & standi.
- 9 Consuetudo plurimum operatur ad dignoscendum, quanam sit prima Dignitas in aliqua Ecclesia.
- 10 Dignitas prima in aliqua Ecclesia qua sit dignosci potest ex communi reputatione, & publica fama loci.
- 11 Dignitas probatur talis ex eius expressione facta in collationibus Apostolica, aut Ordinaria auctoritate factis, & ex declaratione facta per Capitulum, & ex pluribus actibus, & functionibus Capitularibus.
- 12 Dignitas talis esse probatur si eam obtinens habet administrationem rerum ecclesiasticarum cum iurisdictione.
- 13 Dignitas dicitur ubi est iurdictio, vel illam obtinens habet prerogatiuas sedendi ante alios tam in Choro, quam in Capitulo cum nomine Dignitatis.
- 14 Dignitas, Personatus, & Officia inter se maxime differunt.
- 15 Dignitas annexum habet Officium, vel rerum ecclesiasticarum administrationem cum iurisdictione etiam in modicis causis.
- 16 Dignitatem habere est habere iurisdictionem in foro exteriori.
- 17 Iurisdictionem habens Ecclesiasticam in foro exteriori annexam persona ratione beneficii, largè dicitur dignitatem habere.
- 18 Officium simplex cum perpetua rerum administratione quandoque Dignitas appellatur secundum consuetudinem Ecclesiarum.
- 19 Personatus est quadam prerogatiua in Ecclesia post existentes in Dignitate, sicut habere locum honorabiliorem in Choro, & primum locum in processionibus.
- 20 Praeeminentia sola non ponit quem in Dignitate.
- 21 Officium simplex in Ecclesia est quid diuersum à Dignitate, & Personatu.
- 22 Officium non est Dignitas etiamsi haberet quis ratione Officii administrationem aliquarum rerum sine tamen aliqua prerogatiua in Choro, & in Capitulo ultra alios sui ordinis.
- 23 Officio quando esset annexa Dignitas, vel in Officio concurrerent ea

- ſigna ex quibus eccleſiaſtica Dignitas diſcernitur, tunc Officium diceretur habere Dignitatem.
- 24 Officium largo modo dicitur habere omnis, qui habet aliquod onus, vel curam, ſeu adminiſtrationem, aut cuſtodiam.
- 25 Præpoſitura non eſt Dignitas, quia non habet nomen ſonans in Dignitate à Iure communi, ſed officium appellatur, niſi ex conſtitutione Eccleſiæ, vel conſuetudine loci aliud fuiſſet inſtitutum, vel niſi eſſet prima in Cathedrali, aut Collegiata.
- 26 Primiceriatuſ eſt officium, non Dignitas, niſi probaretur ipſum communi opinione habitum fuiſſe pro Dignitate.
- 27 Plebania officium appellatur non Dignitas, etiamſi Plebanuſ haberet curam animarum, Baptiſmum, & Chriſma, poſſetque Capellanoſ ſui Plebanatuſ excommunicare, & confirmare.
- 28 Plebania quando eſſet Collegiata, ipſiuſque Eccleſiæ Plebanuſ eſſet caput, haberetque præminentiam, & iuriſdictionem in Canonicos Eccleſiæ, tunc conferretur in Dignitate conſtitutus.
- 29 Prioreſ tunc cenſentur in Dignitate conſtituti ſi ſunt Collegiati, & habent præminentiam, vel iuriſdictionem in Eccleſiâ, aliâſ ſecus.
- 30 Prioreſ ſeculareſ reſpectu Regularium ſunt perſona principaleſ, quæ in Collegiatiſ Eccleſiâſ toti præſunt Canonicorum Collegio.
- 31 Decanatuſ acceptuſ pro ſimplici beneficio non eſt nomen Dignitatiſ, niſi habeat iuriſdictionem, aut niſi pro Dignitate habeatur in Eccleſiâ.
- 32 Decanuſ dum locum Archipreſbyteri in Eccleſiâ obtinet tanquam ſubrogatuſ eadem poteſt quæ Archipreſbyter, & hac ratione dicitur Dignitaſ.
- 33 Cantoria de Iure communi non eſt Dignitaſ, ſed officium.
- 34 Theſauraria de Iure communi non eſt Dignitaſ, ſed officium eccleſiaſticum habet, ex conſuetudine vero, & ſtatutiſ Eccleſiarum Cathedralium inter Dignitateſ referri capit.
- 35 Theſauraria ex quibuſ probetur Dignitaſ, oſtenditur.
- 36 Beneficia inferiora in Cathedralibuſ, & Collegiatiſ Eccleſiâſ reperiuntur, quæ non ſunt de corpore Capituli.
- 37 Aſiſij, ſeu Manſionarij ſunt, qui in eadem Eccleſiâ aſſiduè, & veluti permanenter officium canendi in Choro, & Divina celebrandi obire tenentur.
- 38 Portionarij idem ſunt quod Aſiſij, & non dicuntur habere Præbendam ſicut Dignitateſ, & Canonici, ſed Portionem, id eſt partem fructuum.

par. 1. quaſt. 4. numero 18. & part. 4. quaſt. 7. num. 120. caſu 116. vbi citat Bertachin. & alios, exiſtimant poſſe Episcopum huiusmod inferiores Dignitates creare.

- 3 Ego tamen ſub diſtinctione totam hanc rem cõponendam eſſe exiſtimo, vel enim Dignitas, que eſt erigenda, eſt omnino noua, quippe quòd alia non reperitur in Eccleſia, & tunc non poteſt creati ſine licentia Papæ, quo caſu intelligendi veniunt *tex. in d. c. 1. diſt. 22. & citati pro prima ſententia ex Imol. in cap. cum acceſſiſſent n. 4. de conſt.* Vel fuit iam inſtituta communiter pro vniuerſa Eccleſia, quales ſunt Archidiaconatus, Archipreſbyteratus, & ſimiles, & tũc non ſolũ Episcopum, ſed etiam Capitulum cum illius conſenſu huiusmodi Dignitatem in aliqua Eccleſia creare poſſe obſeruat Imol. *4. numero 4. adducens d. cap. 1. diſt. 22. & cap. præcipimus 16. quaſt. 1. & cap. ſicut 8. de exceſſ. præl. & reſpondet ad d. cap. cum olim,* per quòd videtur quòd in creatione nouæ Dignitatis in Eccleſia requiratur auctoritas Papæ, ex eo procedere, quia ibi ad cautelam de neceſſitate fuit petita licentia à Papa vel quòd Episcopus volebat ſolus ſine conſenſu Capituli inducere nouam Dignitatẽ in Eccleſia, cuius tamen conſenſum requiri ſi Episcopus ex Dignitatibus Eccleſiaſticis velit Dignitatem in Eccleſia conſtituere tenent Fulu. Pacian. *de probat. lib. 2. cap. 28. n. 11. Card. Tuſch. tom. 2. lit. D. concl. 422. n. 5. Imolam reſert, & ſequitur Maſſob. in praxi habendi concurſum præl. 21. dub. vñico à num. 12. ſecundũ Romanam impreſſ. vbi num. 16. ſubdit conſuetudinem inoleuiſſe, vt Episcopus ne dum in Collegiatis, & Parochialibus ſimplicibus etiam paganorum. erigant Rectorias in Dignitates, verũ etiam in Cathedralibus, & Rot. in vna Fozoliuſien. Decanatus 4. Iulij 1590. coram Card. Mantic. inter eius impreſſas deciſ. 114. n. 3. cum ſeqq. cenſuit Capitulum ſine conſenſu Episcopi in ipſo actũ interueniente non poſſe Dignitatem in Eccleſia conſtituere, clarè præſupponens hanc noſtram ſententiam, quam quidem cum prædicta diſtinctione expreſſè ſequitur Gambar. *de offi. & poteſt. Legati de latere*, cuius tractatum opera Auguſtini Fentiliij mirificè illuſtratum habemus *lib. 5. tit. de poteſt. Legati in erigendo nona beneficia n. 12. & 13.**

- 5 Quædam ſunt Dignitates, quæ de iure tales ex nomine tantũ præſumuntur, alix quæ ex conſuetudine, vel inſtitutione Eccleſiæ dignoſcuntur, alix demum quæ ex adminiſtratione, cum iuriſdictione, vel prærogatiuis cognosci poſſunt. De Iure communi ſonant tantũ in Dignitatem Archidiaconatus, & Archipreſbyteratus.

tus secundum Aretin. *conf.* 23. *num.* 4. Federic. de Senis *conf.* 80. *numero* 2. *vers.* *considerantur* ergo, Pute. *decis.* 89. *num.* 1. *lib.* 3. *in correctis*, Fulu. Pacian. *de probat.* *lib.* 2. *cap.* 27. *numero* 48. & 66. Catd. Tusch. *tom.* 1. *lit.* A. *concl.* 685. *num.* 3. Monet. *de Conseruat.* *cap.* 5. *num.* 88. & 89. & plures, quos refero in tract. de appellatiua verborum vtriusque Iuris signif. appellat. 72. *numero* 4. Rot. *decis.* 326. *numero* 1. *part.* 2. *diuers.* vbi de Archipresbytero. Et hoc intelligo etiam de Archidiacono, & Archipresbytero Collegiatæ cum Bald. *conf.* 1. *in fine lib.* 1. Federic. de Senis *d. conf.* 80. *nu.* 2. *vers.* *considerantur* ergo, Cardin. Tusch. *d. con-* 6
cl. 685. *num.* 6. imò etiam de Archipresbytero rurali si collegium, conuentum, vel duas capellas, vel saltem prærogatiuam in Cathedra, aut præminentiam in Collegiata habuerit, aliàs secus, Feder. de Senis *d. conf.* 86. *num.* 1. *in fine*, Franch. *in cap.* 1. *numero* 4. *ne cleric. vel monachi lib.* 6. Castren. *conf.* 66. *num.* 4. *lib.* 1. Cardin. Tusch. *d. concl.* 685. *num.* 12.

Ex consuetudine quoque, vel institutione Ecclesiæ dignoscuntur Cathedralium, & Collegiatarum Dignitates, *d. cap.* cum olim 6. *de consuet.* Boër. *decis.* 268. *n.* 7. Pacian. *d. cap.* 27. *numero* 19. Rot. *decis.* 29. *numero* 3. *par.* 2. *diuers.* vnde per illum text. tenet ibi Bald. *notab.* 1. quòd consuetudo signat locum sedendi, eundi, & standi, prout 8 eum cum multis aliis refert Salgado *de proteet. Regia tom.* 1. *part.* 2. *cap.* 9. *numero* 18. *in fine*, nam illa plurimum operatur ad digno- 9
scendum quænam sit prima Dignitas in aliqua Ecclesiâ, & ideo attenditur potius solitum ipsius Ecclesiæ, quàm Ius commune, Grammat. *decis.* 64. *n.* 17. & 18. Mantic. *decis.* 175. *n.* 3. Ita etiam com- 10
munis reputatio, & publica fama loci Boër. *decis.* 286. *nu.* 8. Mantic. *d. decis.* 175. *numero* 3. Gregor. XV. *decis.* 482. *numero* 3. Rot. *decis.* 585. *numero* 2. *part.* 4. *diuers.* & fuit dictum in Cephaluden. Archidiaconatus 18. Martij 1624. coram bonæ mem. Dunozerro sen. quas refert, & sequitur Ferentill. *in annot. ad decis.* bo. mem. Buratti in Taurinen. 11
Thesaurariæ 15. *Aug.*, 1620. inter eius impressas *decis.* 473. vbi ex *numero* 6. fuit dictum Dignitatem probari esse talem ex eius expressione facta in collationibus Apostolica, aut Ordinaria auctoritate factis, & ex declaratione facta per Capitulum, & ex pluribus actibus, & functionibus Capitularibus, & ex communi reputatione in Ecclesia pro tali.

Probatum etiam Dignitas esse talis, vbi eam obtinens habet ad- 12
ministrationem rerum ecclesiasticarum cum iurisdictione, ita Abb. *in cap. de multa num.* 2. *vers.* *communiter tamen*, de præben. & ibi Ioann. de

- de Imola *sub num. 39. vers. sed Archidiaconus*, Butr. *numero 24. vers. qualiter autem*, Archid. *in cap. 1. num. 2. col. de consuet. lib. 6. vbi Anchar. num. 6. & Gemin. numero 7. Pacian. d. lib. 2. cap. 27. numero 7. Monet. de*
- 13 *Conseruator. cap. 5. num. 84. Dignitas enim dicitur vbi est iurisdictione* Boët. *d. decis. 286. num. 2. Franc. Aretin. cons. 23. num. 1. Caualer. decis. 649. num. 7. Vel vbi illam obtinens habet prerogatiuas sedendi ante alios, tam in Choro, quam in Capitulo cum nomine Dignitatis, quamuis iurisdictionem non habeat, vt notat Archid. in d. cap. 1. n. 2. col. 2. vbi dat exemplum in Archidiacono Parmæ, qui licet nullam administrationem, nec vllum officium exerceat de rebus pertinentibus ad Archidiaconum, tamen in Ecclesia Dignitatem censetur habere, quod idem notarunt plures, quos refert, & sequitur Pacian. d. cap. 27. ex n. 15.*
- 14 Sed est notandum in Ecclesia Cathedrali, seu Collegiata ultra Dignitates reperiri nonnunquam Personatus, & Officia, quæ inter se maximè differunt secundum Archid. *in c. 1. de consuet. lib. 6. & quæ notant Doctores in cap. d. multa, de Præbend.*
- 15 Dignitas namque annexum habet Officium, vel rerum ecclesiasticarum administrationem cum iurisdictione etiam in modicis causis, Hoied. *de incompat. benefic. par. 1. cap. 7. num. 1. Sbroz. de Vicario*
- 16 *Episcopi lib. 2. quest. 27. num. 15. Monet. de commutat. ultim. volunt. cap. 5. numero 84. habere enim dignitatem est habere iurisdictionem in foro exteriori, vnde olim habebant omnes huiusmodi iurisdictionem, quamuis hodie non omnes, sed aliqui tantum secundum*
- 17 *consuetudinem Ecclesiarum, & qui habet iurisdictionem largè dicitur Dignitatem habere, quod de iurisdictione ecclesiastica in foro exteriori intelligitur, & de ea, quæ est perpetuò annexa personæ ratione Dignitatis, vel beneficii, quod quis in titulum perpetuò obtinet Innocen. in d. cap. de multa in fine, vbi Ioan. Andr. sub num. 13. vers. ex quo autem putatur. & Butr. n. 23. col. 4. in fine, Abb. n. 22. vers. quinta conclusio, Pacian. de probat. lib. 2. cap. 27. n. 8. Monet. de Conser. cap.*
- 18 *5. n. 41. quare Vicarius Episcopi, qui habet iurisdictionem non habet propterea Dignitatem. Verum quandoque officiū simplex cum perpetua rerum administratione Dignitas appellatur secundum consuetudinē Ecclesiarū, quamuis de iure cōmuni Dignitas non dicatur, vt sunt Thesauraria, & alia de quibus infra, & quamuis hodie multis in locis Dignitates iurisdictionē non habeant, non propterea minimè est Dignitas, quæ de iure communi Dignitas nominatur.*
- 19 Personatus autem est quædam prerogatiua in Ecclesia post existentes.

stentes in Dignitate, sicut habere locum honorabiliorem in choro, & primum locum in processionibus, & Capitulis, & huiusmodi supra ceteros eiusdem Collegij, vel Capituli, sed minus quàm illi, qui sunt in Dignitate constituti, est tamen sine officio, vel iurisdictione, etsi quandoque sit nomen etiam competens Dignitati, & nonnunquam officio simplici, vide Archid. in d. cap. 1. num. 2. vbi Ioan. Andr. num. 2. & Gemin. num. 8. item Imol. in d. c. de multa, sub num. 29. & Butr. num. 24. vers. personatus autem, Sbroz. d. lib. 2. quest. 27. num. 12. Petr. Greg. partit. Iuris Canonici lib. 1. tit. 27. c. 2. num. 6. Monet. de Conseruat. c. 5. n. 85. Hoied. de incomp. benefic. par. 1. c. 9. num. 2. Corras. de benefic. par. 4. c. 3. num. 6. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. quest. 1. num. 90. & 91. Filliuc. in quest. moralib. tom. 3. tract. 41. cap. 1. num. 24. Massob. in praxi habendi concursum prælud. 16. secundum Romanam impress. Pacian. d. c. 27. num. 23. Nec per istam simplicem prærogatiuam, quam super alios sui ordinis Canonicos habet, dicitur habere Dignitatem, quia sola præminetia non ponit quem in Dignitate, Gemin. in d. c. 1. n. 8. Aretin. conf. 23. num. 5. col. 2. Pacian. d. cap. 27. sub num. 23.

Officium verò simplex in Ecclesia est quid diuersum à Dignitate, & Personatu, vt colligitur ex cap. quia sæpè, & ex cap. fin. de præbend. in 6. & tradunt Imol. in d. cap. de multa num. 40. vers. officium verò, Pacian. d. cap. 27. numero 27. Monet. de Conseru. cap. 5. numero 86. hinc inferentes officium non esse Dignitatem, etiamsi haberet quis ratione officij administrationem aliquarum rerum, sine tamen aliqua prærogatiua in choro, & in Capitulo ultra alios sui ordinis, vt est Sacrista; vel quando officium habet onus annexum sine honore, & sine prærogatiua honoris, vt sunt syndici, aduocati, procuratores, castaldus, œconomus, & vicedominus, & addit Pacian. etiamsi tale officium esset perpetuum, & etiam custos, Sacrista, vel alius de consuetudine haberet officium dandi distributiones præsentibus, & eas subtrahendi absentibus, & non interuenientibus Officiis diuinis, quia hæc esset potius simplex subtrahctio, quàm præminetia, vel potestas suspendendi. Verùm quãdo officio esset annexa Dignitas, tunc officium diceretur habere Dignitatem, l. honor. in princ. ff. de mun. & honor. Innoc. in d. c. de multa in fine, Pacian. d. cap. 27. num. 30. Idem erit quando in officio concurrunt ea signa ex quibus ecclesiastica Dignitas discernitur, quia tunc certissimum est stricta appellatione Dignitatis ipsum quoque officium contineri, sicut & ipse Personatus continetur; nam & Iura-

- quandoque officium appellant Dignitatem, vel Personatum, vt post alios concludit Gemin. *in d.c. 1. n. 8. vers. ex his deciditur de offi-*
- 24 *co*, quem refert Pacian. *d.c. 27. n. 34. vbi n. 37. subdit quod omnis, qui*
habet aliquod onus, vel cura, seu administrationem, aut custodiam
largo modo dicitur habere officium.
- 25 Ex quibus primò colligitur Præposituram non esse Dignitatem,
 quia non habet nomen sonans in Dignitatem à Iure communi in-
 troductum, & consequenter officium appellatur, vt patet *ex cap.*
dudum, il 1. prope fin. de elect. Ioan. Andr. in d. cap. 1. num. 3. de con-
suet. libro 6. vbi Gemin. sub num. 8. Cardin. Tusch. tom. 2. litt. D. con-
clus. 419. num. 20. Pacian. d.c. 27. n. 39. vbi subdit hoc esse verissimum
etiamsi Præpositus sederet ante omnes in choro, quia per hoc non
censeretur habere Dignitatem nisi ex constitutione Ecclesiæ, vel
de consuetudine loci aliud fuisset institutum; quia præminentia
sedendi est signum Personatus, non Dignitatis, vt egregiè consu-
luit Aret. conf. 23. n. 5. vers. his breuiter præmissis. Vel nisi prima in Ca-
thedrali, aut Collegiata, seu Conuentali existeret, vel haberet sub
se clerum, & capellas, Massobr. in sua praxi habendi concursum præl.
25. dub. 1. Rot. in Vicentina Parochialis 20. Februarij 1617. coram bonæ
mem. Vbaldo sen.
- 26 Secundò colligitur Primiceriatum esse officium non Dignitatē,
 vt consuluit Alex. conf. 77. *in causa n. 5. vers. & ad illud ostendendum*
vol. 2. vbi in vers. prædictis obstat, subdit quod tunc Primiceriatus est
Dignitas quando probatur ipsum communi opinione habitum
fuisse pro Dignitate, aliàs secus, refert & sequitur Pacia. d.c. 27. n. 47.
& 52. Monet. de Conseru. c. 5. n. 93. quicquid dicat Aretin. d. conf. 23.
n. 5. vers. nos possumus.
- 27 Tertiò colligitur Plebaniam officium appellari non dignitatē, vt
in c. quod Dei timorē, de statu monach. Ioan. Andr. in d.c. 1. n. 3. Pacian. d.
c. 27. n. 9. vbi subdit procedere etiamsi Plebanus haberet curam ani-
marū, & Baptisimum, & Chrisma, possetq; Capellanos sui Plebana-
tus excōmunicare, mittere edictum, & confirmare, quoniā talia non
facerēt Dignitatem cū possent de consuetudine etiam ad Cano-
niā pertinere ratione suæ præbendæ, & tamen Canonicus non dici-
tur esse in Dignitate, vt eleganter hæc omnia tradit Feder. de Senis
- 28 *conf. 80. Factū tale col. fin. Verum quando, Plebania esset Collegiata,*
ipliusq; Ecclesiæ Plebanus esset caput, haberetq; præminentia, &
iurisdictionē in Canonicos Ecclesiæ, tunc censeretur in Dignitate
constitutus, vt concludunt Gemin. in d.c. 1. n. 9. col. 3. & ibid. Franch.

n.6. *vers. & quid de Plebanis*, Feder. de Senis *d. conf. 80. n. 2. col. 2.* quos refert, & sequitur Pacian. *d. c. 27. n. 62.*

Quartò colligitur, quòd dictum est de Plebanis, idem quoque dicendum de Prioribus, qui tunc demum censentur in Dignitate constituti, si sunt collegiati, & habeant præminentiam, vel iurisdictionem in Ecclesia, aliàs secus, Feder. de Senis *conf. 132. Casus talis est*, plures quos refert Pacian. *d. c. 27. num. 65.* Monet. *d. c. 5. num. 2. §. & 94.* Et seculares respectu Regularium sunt personæ principales, quæ in Collegiatis Ecclesiis toti præfunt Canonikorū Collegio, vt colligitur ex superscript. *text. in cap. ult. de maior. & obed.* In nostra Lusitania manifesta sunt exempla in Prioribus Collegiatarum Vimaranen. Valentix, Cedofeten. & similibus, & istos solos, & non alios, qui Ecclesiis præfunt nō Collegiatis, Dignitates esse ex Fulu. Pacian. resoluit Sebast. Cæsar *in relect. de eccl. hierarch. par. 3. disp. 13. §. 1. num. 1.*

Quintò colligitur Decanatum acceptum pro simplici beneficio non esse nomen Dignitatis nisi habeat iurisdictionem, aut nisi pro Dignitate habeatur in Ecclesia, ita Card. Tusch. *tom. 2. lit. D. concl. 41. n. 22.* Pacian. *d. cap. 27. num. 76.* Monet. *de Conseruat. cap. 5. num. 92.* De Iure namque nullam habet iurisdictionem cum careat iure Prælaturæ in Capitulo, cuius ipse est pars, Abb. *in cap. post electionem sub num. 9. circa fin. vers. item puto, de concess. præbend.* dum verò locum Archipresbyteri in Ecclesia, obrinet, tanquam subrogatus eadem potest, quæ Archipresbyter, & hac ratione dicitur Dignitas, Rot. *decis. 17 sub n. 1. vers. sed caue, de concess. præb.* Petr. Greg. *Syntagm. Iuris lib. 1. §. c. 21. num. 12. & de benefic. cap. 10. num. 24. & in part. Iuris Canon. lib. 2. tit. 9. c. 5. num. 4.* sicque est intelligenda Putci *decis. 209. num. 2. lib. 3.* quatenus vult Decanum respectu Capituli non regulari personam priuatam, sed habere Prælaturam cum iurisdictione in Capitulo, cui præest, & sic habere dignitatem voluit Rot. *decis. 533. n. 4. p. 2. recent.*

Sextò colligitur Cantoriam de Iure communi non esse Dignitatem, sed officium Ecclesiasticum, vt resoluunt Oldrad. *conf. 146. Factum de consuetudine Ecclesie col. 2.* Putc. *decis. 89. lib. 3. in correctis*, Pacian. *d. lib. 2. c. 30. n. 11.*

Septimò colligitur Thesaurarium de Iure communi non esse Dignitatem, sed officium ecclesiasticum habere, vt tradunt Rebuff. *in praxi titul. secul. benefic. quotuplex num. 9.* Petr. Gregor. *Syntagm. Iuris libro 15. cap. 39.* Anton. Fabric. *de re benefic. titul. de benefic. cum*

- Dignitate num. 59.* De consuetudine autem, & omnium ferè Ecclesiarum Cathedralium statutis inter Dignitates referri cœpit, vt per Abb. in *cap. de multa num. 23. vers. secus, de Præbend.* vbi Quintin. in *repet. num. 89. circa med.* Azor. in *titul. moral. p. 2. lib. 3. c. 13. q. 1. 4. & 5. ante fin. vers. tandem*, Rot. in *Pampilonen. Thesauraria 23. Ianuarij 1617.* coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, & latè in *Taurinen. Thesauraria 15. Maij 1620.* coram bonæ memoriæ Buratto, inter
- 35 eius impressas *decis. 473. ex num. 5.* vbi aliqua ponderata fuerunt ex quibus probari visum fuit Thesaurariam esse Dignitatem, primò ex collationibus tam Apostolica, quàm Ordinaria auctoritate factis de illa tanquam tertia Dignitate. Secundò ex declaratione Capituli, visione Bullæ erectionis Thesaurariæ, & aliis iuribus in prothocollis Capituli existentibus, ex quibus constabat Thesaurariam de qua ibi esse tertiam Dignitatem post Pontificalem; Tertio ex pluribus actibus, & functionibus Capitularibus factis, videlicet conuocatione Capituli in absentia obtinentium maiores Dignitates, & in simili maioritatem ponderauit eadem Rot. *decis. 518. n. 3. p. 1. diuers.* Quartò resultat probatio communis reputationis nedum Capituli, quòd se congregauit de mandato Thesaurarij vti illius Præsidis in defectum obtinentium maiores Dignitates, sed etiam aliorum penes quos communiter habita fuit pro Dignitate, quam reputationem ponderauit Rot. *d. decis. 518. n. 2. & magis in specie eadem Rot. decis. 29. n. 3. p. 2. recent.*
- 36 Ultra Dignitates, Canonicatus, seu Præbendas in Ecclesia Cathedrali, seu Collegiata alia reperiuntur inferiora beneficia, quæ non sunt de corpore Capituli, vt tradit Gonzalad *reg. 8. Cancel. gl. 45. in princ. n. 38.*
- 37 Huiusmodi sunt Assisij, seu Mansionarij, qui videlicet in eadem Ecclesia assidue, & veluti permanenter officium canendi in choro, & Diuina celebrandi obire tenentur, de quibus fit mentio in *cap. si quis Episcopus 1. q. 1. & in c. penult. vbi gloss. verbo Assisios, de cleric. non resid.* & de illis agunt latè Alberic. in *dition. verbo Assisij*, Selu. de *benefic. par. 1. q. 2. num. 47.* Petr. Gregor. *syntagm. Iuris lib. 1. c. 23. à num. 11.* Azor. *institut. moral. par. 2. lib. 3. c. 9. quest. 1.* Iacob. de Graff. in *aureis decis. parte 1. libro 2. cap. 97. num. 15.* Anton. Fabric. in *praxi & theor. benefic. titul. de reliquis stipend. Eccles. ex numero 12.* Vincent. Filliuc. in *quest. moral. tom. 3. tract. 41. cap. 1. num. 17.* Masfobr. in *praxi habendi concursus prel. 21. num. 6. secundum Roman. impressi.*

Portionarij item, qui videntur idem importare quod Assisij, & 38
sunt de inferioribus beneficiis, non dicuntur habere Præbendam
sicut Dignitates, & Canonici, sed portionem, idest partem fructuū,
Pute. *decis. 43* 1. n. 4. lib. 1. in *correctis*, Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. glos. 45.*
à num. 39. Et ideo non sunt de Capitulo, quod à solis Canoniciis 39
constituitur, Compstel. in *cap. 1. num. 4. vers. nunquid Portionarij, de*
elect. Caputaq. decis. 84. par. 1. Gonzal. *d. glos. 45. n. 39.* Iacob de Graff.
in *anreus decis. par. 1. lib. 2. cap. 97. num. 15.* vbi subdit, quod portiones
ipsæ beneficia sunt, quæ iurisdictione, & administratione carent, &
sunt veluti cibaria, quæ diaria Vlpianus appellat in *l. antepen. ff. de*
alim. & cibar. leg.

Sunt tamen Portionarij in aliquibus Hispaniæ Cathedralibus, 40
qui multas prærogatiuas, & præminentias habent, quibus gaudent
Canonici, vt de Portionariis Ecclesiæ Carthaginen. dicit Pute. *d.*
decis. 43 1. n. 1. quod habent vocem in Capitulo, præterquam in ele-
ctionibus, & prouisionibus, & de Portionariis Hispalen. *est decis. 4. in*
princ. p. 2. diuersor. Et de Portionariis Corduben. ex Rotæ *decis. Gon-*
zal. d. glos. 45. n. 45. ait esse de Capitulo generali, at in electionibus,
prouisionibus, admissiōibus, & aliis actibus similibus votum non
habere. Sed non ex eo, quod isti Portionarij admittuntur in Capitu- 41
lo, & ibi habent vocem possunt dici de Capitulo, Gemin. in *cap. fin.*
n. 5. ad fin. vers. aut querimus, de præbend. in 6. nec Canoniciis æquales,
prout verè non sunt, vt fuit dictum in *Hispalen. præminentiarum 4.*
Iuni 1625. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, etam si
eos præcederent accidentaliter, prout de Portionariis Hispalen.
censuit eadem Rot. *decis. 416. sub num. 7.* his verbis: *Non obstat, quod*
Portionarij in Sacris constituti præcedant Canonicos non existentes in Sa-
cris, hoc enim non competit illis ratione maioris, vel æqualis dignitatis, sed
ratione statuti conditi in odium non existentium in Sacris, & sic ratione
Ordinis, non autem dignitatis, nam cum postea Canonicus iniatur, ascen-
dit super omnes Portionarios.

Idem à fortiori dicendum de dimidiis Portionariis, nam di- 42
midia portio est de inferioribus beneficiis Ecclesiæ Cathedralis,
vt per Gemin. in *tract. de expectatiuis numero 98.* Flamin. *Parif. de*
resignat. benef. lib. 2. q. 1. numero 117. Gonzal. *ad regul. 8. Cancell. glos. 5. in*
princ. n. 99.

Et denique sunt Quartenarij, Tertianarij, & dimidij Præbendati, 43
præcipuè in Cathedralibus Portugaliæ, qui solum dicuntur ibi ha-
bere inferiora beneficia, & ideo vocem in Capitulo non habent,

Rot. in Vlixbonen. Quartenaria 15. Ianuarij 1624. coram Reuerendissimo D. mco Coccino Decano in vers. neque huic, Ego ipse de officio, & potest. Episcopi par. 1. tit. 1. cap. 3. num. 16. Sebast. Cæsar. in rehët. de eccl. s. hierarchia disp. 12. §. 1. num. 21. vbi aduertit non repugnare, quod ex dimidijs præbendis, si consuetudo, vel Ecclesiæ statutum vim habeat (prout adest in Ecclesia Elboren.) valeant integri Canonici constitui, ac subinde eos obtinentes ad Capitulum, & communes tractatus admitti possint, & debeant tanquam veri, & integri Canonici.

S V M M A R I V M.

- 1 Archidiaconus Græco vocabulo dicitur quasi ministrorum princeps.
- 2 Archidiaconus principalem habet Dignitatem post Episcopum.
- 3 Archidiaconus est dignior Archipresbytero, & Primicerio in voce, loco, & administratione.
- 4 Archidiaconus de Iure est prima dignitas in Cathedralibus Ecclesijs.
- 5 Archidiaconus, qui oculus Episcopi dicitur, in omnibus Ecclesijs, vbi fieri potest, eligendus est, qui sit Magister, seu Doctor, aut Licentiatum in Theologia, vel Iure Canonico.
- 6 Intellige de iis tantum Archidiaconis, qui vel curam habent animarum, vel iurisdictionem, iuxta tit. de offic. Archid.
- 7 Archidiaconi iurisdictionem contentiosam habentes debent esse Doctores, & promoti in publico gymnasio.
- 8 Archidiaconus nullus reperitur in tota Hispania, qui totam illam Iuris communis retineat potestatem.
- 9 Archidiaconi in Hispania non obligantur esse Doctores, aut licentiatum.
- 10 Actas 25. annorum requiritur in Archidiacono habente curam annexam, in alijs, quibus ea non inest. 22. anni completi sufficiunt.
- 11 Visitare Clericos omnes debet Archidiaconus tertio quoque anno, si Episcopus ipse non possit.
- 12 Archidiaconus quare dicatur oculus Episcopi ostenditur.
- 13 Visitationem si quam Archidiaconus legitimè exercere consuevit, assumpto Notario de consensu Episcopi facere per se ipsum tantum debet.
- 14 Archidiacono ad visitationem expediendam poterit Episcopus terminum

terminum præscribere, commitatum, & equitatum.

- 55 Distributiones quotidianas non amittit Archidiaconus interim dum visitauerit Ecclesiam, iura, vel redditus sua præbende.
- 16 Distributiones quotidianas non percipit Archidiaconus, qui propriam Ecclesiam non visitat, sed solum Ecclesias suæ Diocesis.
- 17 Archidiaconus dum visitat Ecclesiam suæ præbende, non percipit fructus illius Canoniciatus, quem obtinet ex dispensatione, vel ex illius Ecclesiæ consuetudine.
- 18 Archidiaconi ad officium pertinet Episcopo ministrare, & solemniter celebraturo Episcopo sacrum Euangelium cum voluerit legere, & illos designari qui illud & Epistolam cantent.
- 19 Electiones, & responsoria Diuini Officii Lectoribus, & Cantoribus assignare pertinet ad Officium Archidiaconi.
- 20 Archidiaconus tanquam prima Dignitas post Pontificalem in Choro alia superior, & maior habetur.
- 21 Vasa diuinis Ecclesiæ vñibus dicata sedulo custodire pertinet ad Archidiaconum.
- 22 Clericos ad Ordines promouendos, examinare, atque probare, eosque Episcopo nomine S. Ecclesiæ ordinandos offerre spectat ad Archidiaconum.
- 23 Episcopo celebranti solemniter, vel etiam Missam solemnem, & Vesperas audienti à dextris assistit Archidiaconus.
- 24 Archidiaconus respicit, ut Primicerius, & Sacrista, vel custos iuueni sibi muneris sollicitudinem diligenter exequantur.
- 25 Abbates, & Abbatissas in sede sua collocat Archidiaconus.
- 26 Iurisdictionem licet inferiorem in multis habet Archidiaconus.
- 27 Clericorum lites, & inurgia modica tamen audit Archidiaconus.
- 28 Beneficiis priuat, & auctoritate Episcopi punit Archidiaconus.
- 29 Censuras imponit Archidiaconus, non tamen sine Episcopi auctoritate.
- 30 Archidiaconus instituit in beneficiis curam animarum habentibus de auctoritate tantum, & mandato Episcopi, vel si hoc habeat ex præscriptione.
- 31 Archidiaconus ratione sui muneris non potest curam committere animarum.
- 32 Beneficiorum in possessionem corporalem mittit Archidiaconus institutos ab Episcopo.

- 33 *Iuriſdictionem quando habeat Archidiaconus, ostenditur.*
 34 *Archidiaconus poſt Episcopum dicitur eſſe Vicarius in omnibus.*
 35 *Vicarij munus exercet Archidiaconus ipſo iure abſque aliquo facto, Episcopopo abſente, & eius Officialibus, non autem Sede vacante.*
 36 *Archidiaconus à Vicario Episcopii in quo diſſerat, ostenditur.*
 37 *Archidiaconi iuriſdictio hodie per conſuetudinem eſt immixta.*
 38 *Archidiaconus de iure maior eſt omnibus poſt Episcopum, & Archipreſbyter eius ſubiaceat iuriſdictioni.*
 39 *Conſuetudo in aliquibus Eccleſiis introduxit ut Archipreſbyter, vel Præpoſitus, aut alia Dignitas Archidiacono præferatur.*
 40 *Archipreſbyter in ciuitate Paduæ ex antiqua conſuetudine præcedit Archidiaconum, & quomodo probetur hæc conſuetudo, ostenditur.*
 41 *Archidiaconus cur de iure præferatur Archipreſbytero, ostenditur.*
 42 *Archidiaconus de iure præcedit Archipreſbytero in adminiſtratione, cum in Diuinis Archipreſbyter præcedat Archidiaconum, niſi Archidiaconus ſit etiam in Preſbyteratus Ordine conſtitutus.*
 43 *Dignitati prima ſpectat, & ea impedita ad ſecundam, & ſucceſſiue ad tertiam, deferre Sanctiſſimum Sacramentum, abſente, vel impedito Episcopo in eius feſtiuitate, necnon Miſſas, Veſperas Pontificales cantare.*
 44 *Archidiaconus Sacerdos in celebratione Miſſarum ſolemniū, abſente Episcopo eſt præferendus Archipreſbytero, & n. 45.*
 46 *Miſſas Pontificales per ſe ipſum celebrare non valens Episcopus, non poteſt in præiudiciū prima Dignitatis, ad quam id ſpectat, alteri ſibi bene viſo pro libito voluntatis demandare.*
 47 *Dignitas prima pro libito ad munus ſibi incumbens non poteſt aliū ſibi bene viſum Canonicū, aut Dignitatem ſubſtituere, ſed in eomunere proximor Dignitas ſuccedere debet.*
 48 *Dignitas prima licet ſit coadiutor cum futura ſucceſſione, nihilominus iuxta formam litterarum coadiutorie ad eum ſpectabit abſente coadiuto functiones illi incumbentes facere, & exercere.*
 49 *Archidiaconus, & Archipreſbyter ſi in funeralibus de eadem Cathedrali concurrant, danda eſt præcedentia Archipreſbytero ratione ſtolæ.*
 50 *Archidiaconus ſi ſit prima dignitas debet exercere officium Preſbyteri aſſiſtentis cum Pluuiiali Episcopo celebranti, illique candelam, & palmam benediſſam miniſtrare.*
 51 *Archidiaconus dum in aſſiſtentia eſt apud Episcopum, intelligitur præſens in choro tam in Eccleſia Cathedrali, quàm in alia.*

- 52 Archidiaconus, qui sustinet Baculum Episcopi dum celebrat solemniter,thurificandus est immediatè post Diaconos assistentes.
- 53 Archidiaconus, qui sit ex privilegio Protonotarius, nō lucratur fructibus, & distributiones sui Archidiaconatus si cum habitu Protonotarij in Ecclesia, choro, processionibus, ac diuinis Officiis assistat.
- 54 Protonotarij habitu uti non potest Archidiaconus in publicis functionibus, in assistentia Episcopi, nec in aliis actibus sibi tanquam Archidiacono competentibus.
- 55 Vicarius Episcopi Archidiacono tam in choro, quàm vbilibet precedit.
- 56 Vicarius generalis absente Episcopo debet habere primum locum super omnes Dignitates & Canonicos, non obstante consuetudine in contrarium.
- 57 Vicarius foraneus ratione sui officij nullā habet precedentiam in choro, sessionibus, processionibus, & aliis actibus, & functionib. Ecclesiasticis.
- 58 Doctores referuntur de Dignitate, Officio, & iurisdictione Archidiaconi agentes.

De Archidiacono.

CAPVT V.

PRIMA Dignitas Ecclesiastica in Cathedralibus Ecclesiis est Archidiaconatus de Iure communi, vt infra ostendemus, propterea de Archidiacono nunc primū agere proposuimus, qui Græco vocabulo quasi ministrorum princeps est appellatus *cap. 1. dist. 21.* Archos enim princeps, Diaconos ministrum, seu famulum Græcè significat, Petr. Greg. *Syntagm. Iuris lib. 2. c. 20. in princ.* Anastas. Germon. *de Sacrorum immunit. lib. 3. c. 3. in fine*, Sebast. Cas. *de Ecclesi. hierar. p. 2. disp. 12. §. 1.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 3. c. 14. q. 1.* Castald. *in praxi caremon. lib. 1. sect. 8. c. 7. n. 3.* & principalem habere dignitatē post Episcopum probat tex. in c. 1. ibi, *post Episcopum, de offic. Archid.* vnde digniorem esse Archipresbytero, & Primicerio in voce, loco, administratione, & aliis consuluit Barbat. *conf. 5. lib. 2.* quem refert Card. Tusch. *tom. 1. lit. A. cōl. 482. n. 6.* quia de Iure regulariter Archidiaconatus est prima Dignitas, Aretin. *conf. 23. n. 3. vers. quia de Iure communi, addn. ad Greg. XV. decis. 411. n. 5.* Rot. in *Andrien. Archidiaconatus, 5. Decembris 1625. coram R. P. D. Asserlino.*

7 Eligendus est autem Archidiaconus, qui oculus Episcopi dicitur, in omnibus Ecclesiis ubi fieri potest, qui sit Magister, seu Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel iure Canonico, ut statuit Trid. Concil. sess. 24. de reform. cap. 12. & tradunt Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 4. n. 68. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 7. c. 6. num. 41. Nicol. Garc. de benef. parte 7. cap. 7. num. 36. Galignet. de iure publico lib. 3. tit. 21. n. 1. Aloyf. Ricc. in praxi aucta resol. 238. à num. 2. & in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 248. num. 4. & decis. 305. num. 11. par. 4. Benius de priuileg. Iuriscons. parte 2. priuileg. 28. num. 2. Molfes. in sum. Theolog. moral. tract. 6. cap. 7. num. 62. Homobon. de Bonis, de examine Eccles. tract. 1. cap. 9. q. 55. Nouar. in singul. Canonic. conclus. 41. Sebast. Calear. d. disp. 12. §. 1. num. 9. Ego ipse de offic. & potest. Episc. par. 3. alleg. 60. num. 60.

6 Quod quidem intelligitur de iis tantum Archidiaconis, qui vel curam habent animarum, vel iurisdictionem, iuxta tit. de offic. Archid. non autem de his, qui verè animarum cura, & omni prorsus iurisdictione carent, ita Sacram declarasse Congregationem referunt Anastas. Germon. de indultis Cardinal. §. quibusvis num. 4. Campan. d. n. 41. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. decis. 473. in 3. edit. aliàs resol. 497. in 2. edit. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. num. 20. Massobr. in praxi habendi concursus requis. 10. dub. 6. secundum Romanam impress. Nouar. d. conclus. 41. num. 2. Nicol. Garc. d. cap. 7. num. 41. ubi num. 40. refert pariter resolutum huiusmodi Archidiaconos iurisdictionem contentiosam habentes debere esse Doctores, & promotos in publico gymnasio, aliàs gradus eis non suffragari ex Bulla 63. Pij V. quod etiam tradunt Massobr. d. dub. 6. num. 6. & Nouar. ubi supra num. 4.

8 Sed cum n. hodie ipsorum Archidiaconorum in curia vel imperitia, seu Episcoporum potentia omnis penè iurisdictione extincta sit, nec in tota Hispania vnus reperiatur Archidiaconus, qui totam illam Iuris communis retineat potestatem, ut testantur Zerola in praxi Episcop. verbo Archidiaconus, Lxl. Zechi. de Re Publ. Eccles. titul. 24. à num. 13. merito notant iam hodie apud Hispanos cessare obligationem illam Trident. quòd sint Doctores, aut Licentiati, ut ante omnes scripsit Nauarr. in man. cap. 25. num. 135. referunt, & sequuntur Vasconcel. in harmon. rub. Iuris Canon. sub tit. de offi. Archid. in princ. Nicol. Garc. d. cap. 7. à num. 37. Sebast. Calear. d. §. 1. n. 10.

10 Si verò Archidiaconus habeat curam animarum annexam etas
víginti

viginti quinque annorum requiritur, licet in aliis Dignitatibus, quibus ea non inest, viginti duo anni completi sufficiant, ut statuit Concil. Trid. d. cap. 12. *vers. ad caseras*, & tradunt per me citati d. alleg. 60. n. 65. quibus addo Massobr. d. requis. 10. dub. 11. n. 24. Nouar. in singul. Canon. concl. 15.

Officium Archidiaconi de iure quidem communi est circa Clerum præcipuè, cui omnium Clericorum cura post Episcopum demandatur, ipse enim debet clericos omnes tertio quoque anno, si Episcopus ipse non possit, visitare, cap. 1. & cap. ad hæc, de offic. Archid. & propterea dicitur oculus Episcopi, quia lustrans actus totius Ecclesiæ, si quem videat proximum esse peccato, referat ad Episcopum, ut inquit Clemens Papa in cap. Diaconi il. ubi glos. 93. dist. Visitationem autem, si quam legitimè exercere consuevit, assumpto notario de consensu Episcopi facere per se ipsum tantum debet, ut statuit Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 3. Felician. Comen. in man. visitat. lib. 1. tit. 3. *vers. Archidiaconi*, Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 2. num. 14. Sbroz. de officio Vicarij lib. 2. quæst. 120. num. 10. Flores de Mena, variar. lib. 3. quæst. 24. num. 23. Ego ipse, d. p. 3. allegat. 73. num. 22. & ad illam expediendam poterit Episcopus ei terminum præstitui, & præscribere comitatum, & equitatum ne oneri sit Ecclesiis, quas visitauerit, prout declarauit Sacra Congregatio, ut attestatur Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 62. pag. 213. quem refero Ego ipse d. allegat. 73. num. 39. Et interim dum visitauerit Ecclesiam, iura, vel redditus suæ præbendæ non amittit distributiones quotidianas, cum visitando prædicta iura, & loca seruiat Ecclesiæ in re vtili, sicut resoluunt, & per Sacram Congreg. fuisse decisum referunt Azori. institut. moral. parte 2. lib. 7. c. 7. quæst. 10. Monet. de distribut. quoti. d. p. 2. quæst. 11. num. 63. Nicol. Garc. de benefic. p. 3. cap. 2. num. 333. & seq. Cened. practic. & Canon. quæst. libro 1. q. 1. num. 35. Ego ipse, d. parte 3. allegat. 53. num. 163. me citato in illo loco Sanctarel. var. q. 11. num. 9. Si verò non visitauerit propriam Ecclesiam, sed solum Ecclesiam suæ diocesis, quamuis illam visiteret ex officio, & iure sibi competenti, tunc non posse percipere distributiones tenent Monet. d. q. 11. n. 63. Cened. d. q. 1. n. 36. & 74. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 332. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib. 1. tit. 6. lib. 6. de Visitat. n. 81. & 108. Sanctarel. d. quæst. 11. num. 10. Ego ipse, d. alleg. 53. num. 126. Sic etiam eadem durante visitatione non poterit ipse Archidiaconus percipere fructus illius Canoniciatus, quem obinet ex dispensatione, vel ex illius Ecclesiæ consuetudine,

fuetudine, ſtante quòd fructus Canonicatus diſtincti ſint à fructibus præbendæ, niſi pro tribus menſibus vacationis ex cauſa à Concilio permiſſis, prout deciſum atteſtantur Nicol. Garc. d.c.2.n.332. in 2. dub. & Armendar. d.l.6.de Viſitat. numero 82. animaduertentes hæc de lucrandis fructibus locum habere, niſi extet Eccleſiæ conſuetudo, vt Archidiaconus viſitans nihil fructuum percipiat, quæ ſeruanda erit.

- 18 Secundò ad officiũ Archidiaconi pertinet Epifcopo miniſtrare, vt cenſuit S.Rit.Cong. in vna Piſaurien.10. Iunij 1600. & ſolemniſter celebraturo Epifcopo Sanctum Euangelium cum voluerit legere, & eos ante probatos designare, qui Euangelium, & Epistolam cõtent, c.perleſtũ 25. diſt.c.2. de offic. Archid. Azor. inſtit. moral. p.2. lib.3.c.14.q.2.
- 19 verſ. deinde, Galgancet. de iure publico lib.3. tit.21.n.5. Lectiones quoque, & reſponſoria Diuini Officij Lectoribus, & Cantoribus aſſignare, atque Acolytos, qui cereos, & thuribulum deferant, & qui minora gerant officia ordinare, & omnia denique, quæ ad diuinorum Officiorum celebrationem pertinent diſponere, gloſſ. & Doctores in d.c.1. Sebaſt. Cæſ. d. §.1.n.7.
- 20 In choro enim ranquam prima dignitas poſt Pontificalem, aliis Superior, & maior habetur, & illi in choro permanenti ſpectat in principio Matutini, Horarum Canonicarum, ac Veſperarum intimare *Pater noſter*, quo dicto eidem pariter ſpectat eius manu ſignum dare, vt incipiatur, *Domine labia mea*, &c. vel *Deus in adiutorium meum*, &c. ipſique etiam ad Primam pertinet dicere, *Dies, & actus noſtros*, &c. *Ad iutorium noſtrum*, &c. & *Deus nos benedicat*, &c. Ad Completorium. *Noctem quietam*, &c. *Benedicat, & inſtodiat nos*, &c. & in fine Horarum, & Matutini. *Dominus deſ nobis*, &c. Et antequam finis ſignum per ipſum detur, nemo officio expleto è choro egredi valet, ita S. Congreg. Cardinalium negotijs Epifcoporum, & Regularium Præpoſitorum in vna Theatina, ſub die 18. Aprilis 1617.
- 21 Tertio ad eundem pertinet vaſa diuinis Eccleſiæ uſibus dicata ſedulo cuſtodire, vt dicitur in cap. ea quæ, 3. de offic. Archid. Azor. d. cap. 14. quaſt.2. §. deinde verſ. ad eundem pertinet, Sebaſt. Cæſ. d. §.1. num. 8.
- 22 Quarto clericos ad Ordines promouendos examinare, atque probare, cõſque Epifcopo nomine Sanctæ Eccleſiæ ordinandos offerre, cap. ad hæc, cap. vi noſtrum, de offic. Archid. cap. vnic. de ſeruſtin. in Ordine facien. Quaranta in ſumm. Bullarij verbo Ordo, verſ. ſubſe

subsequenter, Azor. d. cap. 14. quæst. 2. vers. deinde, Campan. in diuersis
 Inris Canon. rub. 3. à numero 15. Galgan. de iure publico lib. 3. tit. 2. 1.
 numero 7. Castald. in praxi caremon. lib. 1. sect. 8. cap. 7. numero 3.
 Sebast. Cæsar. d. §. 1. numero 8. vers. eius, Ego ipse, de officio, & potest.
 Episcopi part. 2. alleg. 10. num. 21. & in ipsa ordinatione, atque in con-
 secratione Chriftmatis, & aliis similibus Episcopo ministrare, cap.
 Acolytus, cap. Ostiarius, 23. dist. Et demum Episcopo celebranti so- 23
 lemniter, vel etiam Missam soleinnem, & Vesperas assistenti à dex-
 tris modo suo loco præscripto assistere, vt animaduertit Castald.
 citato loco.

Quintò dispicere, vt Primicerius, & Sacrista, vel custos iniuncti 24
 sibi numeris sollicitudinem diligenter exequantur, cap. perlectis, 25.
 dist. cap. ea qua contra, de offic. Archid.

Sextò Abbates, & Abbatissas in sede sua collocare, d. c. vi nostrum, 25
 de offic. Archid. Sebast. Cæsar. d. §. 1. n. 8. vers. ad Archidiaconum.

Non solùm autem exercet officium Archidiaconus, sed iuris- 26
 dictionem quoque habet in multis, licet inferiore, cap. ad hæc, de
 offic. Ordin. Narbona de appellat. à Vicario ad Episcopum, part. 1. nu-
 mero 30. nam ipse de iure quidem communi antiquiori, de quo
 in d. cap. perlectus vers. Archidiaconus 25. dist. & in d. cap. ad hæc, Cleri- 27
 corum lites, & iurgia, modica tamen audit, Azor. d. cap. 14.
 quæst. 2. vers. deinde, Galganet. d. tit. 2. 1. numero 6. vers. iurgia, Sebast. 28
 Cæsar. d. §. 1. numero 5. & auctoritate Episcopi punit, & priuat bene-
 ficiis, cap. licet, de pænis, cap. referente, de præbend. & censuras imponit, 29
 non tamen sine Episcopi auctoritate, cap. Archidiaconus, de offic. Ar-
 chid. Azor. d. cap. 14. quæst. 2. vers. atque hæc quidem, Galganet. d. tit. 2. 1.
 numero 6. nec sine, vel ex speciali consuetudine, non autem nomine
 proprio, Zech. d. tit. 24. numero 13. vers. ad Archidiaconum quoque,
 Soar. d. censur. disput. 2. sect. 2. numero 9. vers. denique, Sebast. Cæsar. d. §. 1.
 num. 12.

Instituatur quoque in beneficiis etiam curam animarum ha- 30
 bentibus, de auctoritate tantùm & mandato Episcopi, d. cap. ad
 hæc, cap. n. m. satis, eod. tit. cap. si in plebibus 63. dist. cap. nullus 16. quæst. 7.
 vel si hoc habeat ex præscriptione, vel consuetudine nomine, &
 vice Episcopi legitinè præscripta, Ego ipse, de officio, & potest. Episco-
 pi p. 3. alleg. 72 num. 185. vbi respondeo textum in d. cap. n. m. satis, so-
 lùm prohibere consuetudinem, seu magis præscriptionem, per quã
 Archidiaconus intendit instituere in beneficiis nomine proprio. Et 31
 ideo Archidiaconum ratione sui muneris non posse curã cõmittere

animarum per tex. in d. cap. cum ſatis, reſoluunt Azor. d. c. 14. q. 2. verſ. atque hæc quidem, Galganet. d. tit. 21. n. 6.

- 32 Mittit denique in corporalem beneficiorum poſſeſſionem inſtitutos ab Epifcopo, d. cap. ad hæc, Cou. lib. 3. var. cap. 16. n. 7. verſ. tertius, ubi aduertit quòd quamuis in cap. licet Epifcopus, de præbend. lib. 6. reſponſum ſit ad Epifcopum pertinere miſſionem in beneficiorum poſſeſſionem, illud poteſt intelligi non quidem de ipſa miſſione in poſſeſſionem corporalem, ſed de ſententia, aut decreto, quo Epifcopus pronuntiat inſtitutum in poſſeſſionem mittendum fore, ſeu de ipſa corporalis poſſeſſionis traditione; vel poteſt intelligi vt procedat de conſuetudine, ſecundum quam hodie ad Epifcopum, non verò ad Archidiaconum ſpectat corporalis poſſeſſionis traditio, vt tradit Flamin. Paris. de reſignat. benef. lib. 10. q. 6. n. 32.
- 33 Non tamen habet in omnibus Ordinariam iuriſdictionem, ſed in iis tantum, quæ à Iure, vel conſuetudine ei ſine ſpeciali mandato Epifcopi competunt exequenda, cap. fin. de offic. Archid. Videtur autem ei de iure communi competere iuriſdictio in viſitando, & corrigendo in modicis tantum cauſis, nã inquit tex. in d. c. ad hæc, ardua negotia non debere abſque maioris ſui præſentia terminare; reliqua verò, quæ ad eum pertinent, plena auctoritate exequitur, Roman. conſ. 371. In propoſita, n. 4. ubi quod Archidiaconus non habet iuriſdictionem in criminalibus, nec in ciuilibus arduis, ſed tantum in ciuilibus pauci valoris, refert Card. Tuſch. litera A. conſuſione 482.
- 34 numero 9. Quare Archidiaconus poſt Epifcopum dicitur eſſe Vicarius in omnibus, dicto cap. 1. de officio Archidiaconi ibi, vt Archidiaconus, poſt Epifcopum ſciat ſe Vicarium, &c. d. cap. ad hæc, Gloſ. in cap. Pontifices 7. q. 1. Anton. de Prettis, in clypeo paſtoralis officij, cap. 6. n. 39. Marant. de ordine iudic. p. 4. diſt. 5. princ. n. 7. Rebuff. in praxi tit. forma Vicariatus, n. 199. Sbroz. de officio Vicarij lib. 1. q. 3. n. 17. Franc. Leo in theſauro fori eccleſ. p. 1. cap. 10. n. 2. verſ. ſexta, Azor. d. cap. 14. q. 2. Moner. de diſtrib. quotid. p. 2. q. 1. n. 26. verſ. ratio, Narbona de appell. à Vicario ad Epifcopum, p. 1. n. 22. quos refero Ego ipſe, de officio, & poſſeſ. Epifcopi
- 35 p. 3. alleg. 54. n. 16. Vnde ipſo iure abſque aliquo factò, Epifcopo abſente, & eius officialibus, Vicarij munus exercet, Cardin. Tuſch. tom. 1. lit. A. conſ. 482. n. 10. Sbroz. d. lib. 1. q. 2. nu. 15. & q. 36. n. 10. non autem Sede vacante, nec etiam infra illos octo dies, quibus à Capitulo Sede vacante Vicarij electio facienda eſt, iuxta formam Conc. Trid. ſeſſ. 24. de reform. cap. 16. quia lura ſupra allegata loquuntur tantum Sede repleta; tum quia intra illos octo dies totum Capitu-
lum.

lum potest, & debet administrare; quare ita tenent Quarant. in sum. Bullarj, verbo Sede vacante, §. duodecimo quæro vers. primo, Aloyf. Rice. in praxi rerum fori eccles. post resol. 505. in notab. de materia Vicarij à Capitulo Sede vacante, vers. primo, Ego ipse, d. alleg. 54. n. 163. Quamuis Archidiaconum sustinere Vicarij vices Sede vacante, dum agitur de electione Vicarij à Capitulo post Folet. & Abb. teneat Sbroz. d. lib. 1. q. 61. & in addit. ad q. 3. eod. lib. 1.

Differt tamen Archidiaconus à Vicario Episcopi, quod Archidiaconi officium est dignitati annexum, nec potest ad nutum amoueri, sicut Vicarius simplex: præterea simplex Vicarius ea exequitur quæ ad Episcopum ex officio pertinent, quibus tamen ob plurimas occupationes deferuire non potest, Archidiaconus verò officium habet ab Episcopi officio separatum, nec potest Episcopus eius officium exercere.

Quamuis hodie Archidiaconi iurisdictio per consuetudinem sit immunita, & ad Vicarium Episcopi pertineat, & officium licet in ministrando Episcopo in collatione Ordinum, & Chrismatis consecratione, & aliis similibus retineat, tamen secundum consuetudinem Ecclesiarum, eius officium attenditur; consuetudo enim per diuersa loca præualet in Officiis, cap. cum olim, de consuetudine, cap. ad hæc, de excessib. Prælatorum. Vbi autem cessat consuetudo, ius commune attenditur, ut in tit. de offic. Archidiacon. & casu, quo Archidiaconus de consuetudine esset aliis Dignitatibus inferior, prout in aliquibus Ecclesiis est tertia, vel quarta Dignitas, retineret tamen Officium ministrandi Episcopo in Sacramentis, iuxta ritum vniuersalis Ecclesiæ; ut etiam supra attigimus.

Similiter de iure communi Archidiaconus maior est omnibus post Episcopum, & Archipresbyter eius subiacet iurisditioni, d. cap. 1. cap. ad hæc, de offic. Archidiacon. cap. 1. de offic. Archiepiscopi. & colligitur ex Ordine titulorum de Officio vtriusque in Decretal. Barbat. conf. 5. n. 18. lib. 2. Steph. Grærian. de septe. forens. cap. 111. n. 80. Azor. d. p. 2. l. b. 3. cap. 15. q. 2. & 3. Card. Tusch. d. lit. A. concl. 482. ex num. 11. in hoc tamen etiam præualet consuetudo Ecclesiarum, ut Archipresbyter, vel Præpositus, aut alia Dignitas Archidiacono, & aliis Dignitatibus præferatur, quia rationabilis esse potest diuersa in locis, in rebus consuetudo propter diuersas causas, vel Officia singulis Dignitatibus attributa, Card. Tusch. d. lit. A. concl. 482. n. 22. & exemplum ponit Alex. conf. 142. viso processu, lib. 6. in ciuitate Paduæ, vbi Archipresbyter præcedit Archidiaconum ex antiqua consuetudine & sic

ſic installat Abbatiſſas exemptas, & beneficiatos in ciuitate, Archidiaconus verò beneficiatos extra ciuitatem. Quæ quidem conſuetudo, cùm ſit contra Ius Canonicum, debet eſſe præſcripta per quadraginta annos, aliàs non releuat, Barbat. *conf. 5. n. 6. verſ. præmiſſo etiam, lib. 2. Corn. conf. 155. col. pen. lib. 4. Bart. conf. 136. lib. 1. Crauet. de antiq. tēporū, §. 1. in 4. p. n. 9. vbi n. 12. & ſeq. reprobat Arct. cōſ. 23. refert Card. Tuſch. d. cōcl. 482. n. 24. vbi n. 25. cū Alex. d. cōſ. 142. n. 6. ait tēpus vacātis Dignitatīs deduci debere, & n. 29. poſt Gem. in c. pen. n. 6. de offi. deleg. l. 6. dicit quòd eadē eſt cōſuetudo in Eccleſia Taurinenſi*

41 quæ in Paduana. Ratio autē Iuris cōmunis eſt Archidiaconus Archiprebytero præferatur (cùm alioquin Prebyter Diacono ſit ſuperior, c. *Dicamus, cum ſeqq. 93. diſt. cap. ſtatnimus, de maior. & obed.*) eſt Dignitas, & Officiū cū propter miniſterium ſemper Epīſcopo adhæreat, ac propterea oculus dicatur Epīſcopi, Archiprebyteri verò Officiū non eſt miniſtrare, cū Diaconus, non Prebyter ſit miniſter, ſicut ergo Diaconus Prebytero, ſic Archidiaconus miniſtrat Epīſcopo, ac propterea eſt ſupra ceteros maior apud Epīſcopum, ſicut Cardinales apud Romanum Pontificem maiores Epīſcopis. In aliis verò Dignitatibus Diaconi conſtituti non debent Prebyteris anteferri, *cap. peruenit, il. 1. 93. diſt. niſi auctoritatem gerant Prælati maioris, cap. fin. ead. diſt.* Sed & ipſi Archidiaconi cauere debent iuxta præceptum, *cap. fin. 94. diſt.* ne dominari in Sacerdotibus velint, nec in Clericos tyrannidem exercere, quod nec ipſis Epīſcopis eſt permiſſum.

42 Intellige ſupradictam reſolutionem, quatenus habet Archidiaconum præcedere Archiprebyterum, vt procedat in adminiſtratione, cū in Diuinis Archiprebyter præcedat Archidiaconum, Gloſ. verbo ſubeſſe, verſ. ſed duas, in *cap. 1. de officio Archiprebyteri*, Boë. de auctoritate magni conſilij, num. 73. Anton. de Prettis, in *clypeo Paſtoralis officij*, cap. 637. Aloyſ. Ricc. in *praxi rerum ſori Eccleſ. reſol.* 556 in 2. edit. & p. 4. eiufdem *praxi reſol.* 394. num. 1. niſi Archidiaconus ſit in Prebyteratus Ordine conſtitutus, Bero. *conf. 22. num. 31. lib. 1. Cardin. Tuſch. d. l. i. A. concluſ. 482. num. 16.* quia tūc cū ſit par etiam in Ordine, & maior in adminiſtratione, debet præcedere Archiprebyterum abſente Epīſcopo in celebratione Miſſarum in diebus ſolem nibus, & aliis relatis in quadam deciſione Sacre Congregationis Rituum, in vna Regien. 9. Decembris 1600. cuius Card. Tuſch. loco proximè citato, quæ ita habet. *Cenſuit Sacra Congregatio Archidiaconum dictæ Eccleſiæ, qui prima Dignitas poſt Pontificalem exiſtit,*

flit, & Sacerdos nunc est, non quidem ex obligatione, sed ex sua voluntate, & deuotione, in decantatione Missarum in diebus solemnibus, delatione Sanctissimi Sacramenti, benedictione candelarum, cinerum, & palmarum, & aliis huiusmodi actibus, & functionibus Sacerdotalibus Episcopo absente præferendum esse Archipresbytero, neque allegatam consuetudinem, quæ legitimè probata non fuit, eidem Archipresbytero ad excludendum Archidiaconum Sacerdotem, in casu de quo agitur, suffragari: refert etiam Marc. Anton. Genuens. in sua praxi Archiepiscopali Neapoli. cap. 52. in nouissima editione.

In Metropolitana Ecclesia Barensi quatuor adesse Dignitates, 43
nempe Archidiaconum, Archipresbyterum, & duo Primicerios Sacrae Rituum Congregationi narratum est, & pro parte Archidiaconi petitum ad quam ex dictis Dignitatibus spectet Sanctissimum Sacramentum absente, vel impedito Archiepiscopo in solenni eius festiuitate, & per Octauam in processione deferre, & Missas, ac Vesperas Pontificales cantare diebus in quibus Archiepiscopus si esset præsens, vel non impeditus cantaret, necnon Missas, & Vesperas infra annum distribuere. Eadem Sacra Rituum Congregatio, vt sæpe alias in similibus, ita nunc declarauit munia prædicta absente, vel impedito Archiepiscopo ad primam Dignitatem, vel ea impedita ad secundam, & successiue ad tertiam, vel quartam, & omnibus Dignitatibus absentibus, vel impeditis ad primum, vel secundum Canonicum pertinere, *sub die 19. Ianuarij 1608. Idem etiam fuit decisum in vna Pisaur. 21. Martij 1609. & in Lamacen. 11. Nouembrijs 1614. & in Aretina 30. Ianuarij 1610. nisi ad alium pertineat absente Episcopo prædictas functiones facere iuxta Ecclesiae Constitutiones, & antiquam, ac immemorabilem eiusdem Ecclesiae consuetudinem, vt alias censuit eadem Sacra Congregatio, in vna Inuenacen. 9. Maij 1609.*

Idem quoque fuit resolutum in Rota, *in vna Viterbien. celebratio- 44
nis Missarum 11. Decembris 1609. coram bona niem. Cardin. Sacramen-*
to, quam decisionem, quia in hac materia singularis est, hic de verbo ad verbum transcribere operæpretium duxi. prout sequitur. Stante, quod modernus Archidiaconus Viterbien. est Sacerdos, dubitavi an in celebratione Missarum solemniū absente Episcopo ipse sit præferendus Archipresbytero. Et licet pro resolutione ad fauorem Archidiaconi sufficere viderentur decisiones Sacrae Congregationis super Ritibus, quæ dabantur, nec Rota contra illas fuisset aliquid vnquam attentatum: nihilominus quia informantes pro Archipresby

chipsbytero inculcabant multas Iuris conclusiones, quibus instabant fati fieri per decisiones Rotaes iuxta Constitutionem Pij I V. ac etiam super hoc porrexerunt Memorabilia Sanctissimo, qui iussit fieri iustitiam, Domini examinando quæstionem, censuerunt prætensionem Archidiaconi esse iustam, & benè fundatam auctoritate, & ratione. Auctoritate Host. in cap. 1. numero 5. *vers. quid si Archidiaconus, de offic. Archipresb.* quem ibi sequuntur Ioan. Andr. Archid. Butr. & alij passim. Et vanitas dicebatur dicere quòd Host. non loquatur de celebratione Missarum, sed de simplici præcedentia, in quibus ponit regulam Officij celebrationis Missarum ad fauorem Archipresbyteri, & postea format quæstionem, quid si Archidiaconus esset Sacerdos, & tunc dicit quòd Archipresbyter ei cedere debet, quod est intelligendum retentis eisdem terminis, & vt exceptio sit de regula, & sic vt cedat quoad celebrationem Missarum; & facit quia distinctio an sit Sacerdos, vel ne, minimè erat necessaria quoad præcedentiam, cùm nemo sit qui nesciat præcedentiam deberi per Archipresbyterum Archidiacono, & ita post Hostiensem intelligunt Bero. *conf. 22. num. 31. libro 1. Card. Tusch. in d. verbo Archidiaconus, conclus. 482. num. 15.* Eandem conclusionem ad fauorem Archidiaconi firmat Gloss. in cap. Pontifices, *ver. qua licita, iuncta gloss. in ver. qua Sacerdotes 7. quæst. 1.* & ne videretur oblita casus, in quo adesset Dignitas Archipresbyteralis, allegat tex. in c. perlectis 25. dist. vbi de Archipresbytero, & illius Officio fit particularis mentio. Ratio etiam nō videtur deficere pro Archidiacono, quippè quia ipse simpliciter loquendo est dignior, & eminentior Archipresbytero, & ob hanc rationem illi in Ecclesia & extra præcedere debet, vt admittunt omnes in d. c. 1. & latius prosequitur Barbat. *conf. 5. lib. 2. per tot.* Cōueniens igitur videtur maiestati Sanctiss. Sacramenti, & decentiæ Ecclesiæ, vt per digniorē celebretur, nisi aliàs obstat defectus Ordinū.

- 45 Non obstat, quòd hoc munus specialiter reperiatur demandatum Archipresbytero, d. c. 1. *vers. in Episcopi absentia*, quia non propterea prohibetur Archidiacono, si ex aliis Iuris regulis potest ad illum spectare; & non est nouum in Iure, quòd idem Officium pluribus competat, ordinatiuè tamen, itaut vnus alteri præferatur, vt in terminis celebrationis Missarum prosequitur Bero. *conf. 22. num. 23. cum pluribus seqq. libro 1.* Non etiam obstat, quòd celebratio Missarum sit de iis, quæ spectant ad Ordines, & in istis Archipresbyter dicatur maior Archidiacono; Gloss. Hostiens. & alij, in d. cap. 1. quia

quia Doctores loquuntur cum præsupposito quòd Archidiaconus sit qualis necessitas illius Dignitatis illum expostulat, hoc est simplex Diaconus, non enim ex necessitate tenetur suscipere Sacerdotium, *cap. gesta, cap. ubi, 74. dist. cum concord.* secus si fiat Sacerdos, quia tunc respectu Ordinis non est amplius maior, sed par, ut bene se ipsum declarat Host. *in d. cap. 1. num. 5. vers. cum sit par in Ordine,* quem alij sequuntur. Et facit, quia Ordo Sacerdotalis non inest dignitati, sed personæ, in cuius anima imprimitur character, & licet una Dignitas requirat personam maioris Ordinis, quàm altera, non propterea loquendo propriè dici potest, quòd una Dignitas sit Ordine Sacro maior, quàm altera. Atque hinc eortuit aliud fundamentum quòd qualitas Sacerdotis sit accidentalis, cum illam ex necessitate suæ Dignitatis non teneatur suscipere, proinde non sit attendenda; *ad notata in l. qui habent, ff. ad tutel.* quia si considerentur solæ Dignitates, nullo modo eis inest Ordo sacer, si verò attendantur personæ, utrique inest accidentaliter. Vnde cum in hoc sint pares, illa debet præferri, quæ in cæteris est dignior, per præallegata, & ita conclusum fuit. Hactenus Rota.

Sed poterit dubitari, an impedito, seu nolente Episcopo Mis-
 sas Pontificales per se ipsum celebrare possit, id munus alteri sibi
 beneuiso pro libito voluntatis demandare? In quo dubio Sacra
 Rituum Congregatio *in una Algarum. sub die 20. Februarij 1601.*
censuit non posse in præiudicium primæ Dignitatis, ad quam spe-
ctat, & in Puteolana præminentiarum, sub die 9. Decembris 1617. &
in Meliten. 4. Aprilis 1615. Nec ipsa prima Dignitas pro libito in
 locum suum alium sibi beneuifum Canonicum, aut Dignitatem
 substituere poterit, sed in eo munere proximiorẽ Dignitatem
 succedere, & deficientium, vices ab aliis immediatè succedenti-
 bus debere declarauit eadem Sacra Rituum Congregatio, *in vna*
Adrien. eodem die, & anno. & in una Ciuitatis Castellana oppidi
Arignani, sub die 22. Ianuarij 1618. & in alia Adrien. etiam 22.
Ianuarij 1618. iunctis per Me adductis, infra in cap. qualiter Ca-
nonicorum Officium per se, &c. Quamuis ipsa prima Dignitas sit
 coadiutor cum futura successione, quia adhuc ex forma litterarum
 coadiutoris ad eum spectabit, absente coadiuto, illas functiones,
 actus, & iurisdictiones facere, & exercere in omnibus, quas faceret
 ipse coadiutus si præsens esset, ut declarauit eadem S. Congreg. *in*
vna Paduana 14. Februarij 1615.

Verum quando de ead. Cathedrali concurreret in funeralibus

Archidiaconus, qui est prima Dignitas, & Archipresbyter, qui est secunda, & cui incumbit cura animarum, & defert stolam, qui que in Ecclesia dum facit officium præcedit, an debeat etiam in via præcedere, nulla probata ex alterius parte consuetudine: Sacra Rituum Congr. in una nullius, seu Troiana sub die 4. Maij 1613. declarauit dan-
dam esse præcedentiam Archipresbytero ratione stolæ refert Iul. Laur. var. lucub. tom. 1. lit. 2. c. 3. n. 211.

50 Archidiaconus, si sit prima dignitas, debet exercere officium Presbyteri assistentis cum Pluuiiali Episcopo celebranti, iuxta formam Cæremonialis, illique Candelam, & Palmam benedictam ministrare, si sit in Sacerdotali Ordine constitutus, ead. S. Rituum Congreg. in una Reatina 10. Ianuary 1609. vbi etiam quod recusans
51 cogendus est pœnis & censuris, & in Brixien. 28. Maij 1616. Et dum in assistentia est apud Episcopum intelligitur præfens in Choro tam in Ecclesia Cathedrali, quàm in alia, vt in una Camerinen. 15. Martij 1608.

52 Archidiaconus, qui sustinet Baculum Episcopi dum celebrat solemniter, thurificandus est immediatè post Diaconos assistentes, vt censuit eadem Sacra Rituum Congreg. in una Eracharen. 28. Aprilis 1607. quamuis sit primus Archidiaconus, & alias prærogatiuas habeat, in eadem 19. Ianuarij 1608.

53 Archidiaconus, qui sit ex priuilegio Protonotarius non lucratur fructus, & distributiones sui Archidiaconatus, si cum habitu Protonotarij in Ecclesia, Choro, & processionibus, ac diuinis Officijs assistat, & si voluerit in sua Ecclesia vti habitu Protonotarij, reputatur tanquam extraneus, & ei locus assignandus est, non inter Dignitates, & Canonicos, sed post Abbates.

54 Et non potest in publicis functionibus in assistentia Episcopi, ac alijs actibus sibi tanquam Archidiacono competentibus vti habitus Protonotarij, sed suo habitu Canonicali, vt censuit eadem Sacra Rituum Congregatio, in una Asculana in Apulia 6. Martij 1610.

55 Et licet Archidiacono solita sedes in Choro adimi non possit, attamen Vicarius Episcopi illum tam in Choro, quàm vbilibet præcedere debet, vt declarauit Sacra Congregatio Cardinalium, negotijs Episcoporum, & Regularium præpositorum in una Theatina. 56 6. Iulij 1618. nam Vicarius generalis absente Episcopo debet habere primū locum super omnes Dignitates, & Canonicos, non obstante consuetudine, aliisque in contrarium, sicut censuit Sacra Rituum Congregatio, in una Andrien. 7. Augusti 1610, &

in alia Ferrarien. 20. Decembris 1614. & in Meliten. 13. Julij 1619. ubi quod præcedit Capitulo, & Clero. Vicarius verò foraneus ratione sui officij nullam habet præcedentiam in Choro, sessionibus, processionibus, & aliis actibus, & functionibus Ecclesiasticis supra Archidiaconū, seu Archipresbyterum, & alios Presbyteros ipso Vicario antiquiores, & digniores, sed debet Vicarius stare, sedere, & incedere, in loco suæ receptionis, & dignitatis, ac si non esset Vicarius tam cum cotta quàm sine illa, non obstante quacumque ordinatione Episcopi in contrarium: præterquàm in congregationibus, quæ singulis mensibus de mandato Episcopi fiunt, in quibus tanquam Episcopi delegatus præcedere debet omnibus, non tamen in processionibus, Missis, & aliis, quæ fiunt ante Congregationem, ita declaravit sæpissimè eadem Sacra Rituum Congregatio in Brundusina. 71. Nouembris 1600. Marsicen. 11. Aprilis 1601. Regien. 2. Martij 1602. Tropien. 25. Ianuarij 1603. Neocastrin. 13. Aprilis 1607. Licen. 16. Octobris 1604. Tranen. 29. Ianuarij, & 24. Septembris 1605. Vmbriaticen. 25. Februarij 1606. Algaren. 17. Nouembris 1607. Nucerin. 25. Iunij 1611. Leotin. 7. Julij 1612. Hydruntin. Soleti 2. Martij 1613. Licien. 15. Februarij 1614. Mediolan. Corbetta 3. Nouembris 1616. Compfan. terra Auletta 12. Martij 1618. Messanen. terra Castri 7. Septembris 1618. Spoletan. terra Cascia 23. Martij 1619: Messanen. terra Nugara eadem die, S. Seueri oppidi turris maioris 20. Aprilis 1619. Messanen. Castri Regali 28. Septembris 1619. Syracusana 22. Augusti 1620. Muren. 30. Martij 1621. Sallernit. 27. Martij 1628. & Neritonen. 22. Decembris 1629.

De Dignitate, officio, & iurisdictione Archidiaconi, qui plura scire cupit, legat l. 4. tit. 6. p. 1. Lancell. Conrad. in templo omnium Indic. lib. 2. cap. 8. Guillelm. Durand. in Speculo Iuris lib. 4. sub tit. de officio Archid. Sarmien. lib. 3. select. cap. 15. Grammat. decis. 64. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. & 2. verbo Archidiaconus, Lx1. Zech. de Republ. Eccles. tit. 24. n. 13. cum seqq. Petr. Gregor. syntagm. Iuris lib. 25. cap. 20. Anastas. Germon. de sacrorum immunit. lib. 3. c. 3. Azor. institut. moral. p. 2. lib. 3. c. 14. Fr. Hieron. Roman. de Republ. Christiana, lib. 3. c. 10. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1618. Card. Tuschæom. 1. lit. A. concl. 482. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 7. n. 36. cum seqq. Galganet. de iure publico lib. 3. tit. 21. Sebast. Cxf. de Ecclesiast. Hyerarchia p. 3. disp. 12. §. 1. de Archidiaconis. Sbroz. de officio Vicarij, lib. 1. q. 3. à n. 16. & lib. 2. q. 25. per tot. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 2. q. 1. n. 84. & 85.

S V M M A R I V M.

- 1 Archiprebyter poſt Archidiaconum primam habet dignitatē, & n. 4.
- 2 Archiprebyter dicitur quaſi Prebyterorum primus ſive præfectus.
- 3 Archiprebyter vocatur decanus Prebyterorum.
- 5 Archiprebyter eſt duplex, unus urbanus, & alius ruralis.
- 6 Urbanus Archiprebyter eſt qui in Vrbe degens, dignitati præeſt in Cathedrali vel Collegiata Eccleſia.
- 7 Ruralis, vel foraneus Archiprebyter eſt qui ruri Eccleſia præeſt Parochiali, ſeu Plebania.
- 8 Decanus ſolet appellari omnis ille, qui alicuius ordinis primus eſt.
- 9 Officium Archiprebyteri ciuitatis in Cathedrali Eccleſia quod ſit de Iure communi, oſtenditur.
- 10 Miſſas diſtribuit inter Dignitates, & Canonicos Archiprebyter, non ſemper uni ſed ſucceſſiuè per ordinem.
- 11 Archiprebyter ſi non potuerit, vel noluerit celebrare Miſſas ſibi incumbentes, non poteſt pro ſuo arbitrio eas alteri delegare, ſed alia Dignitates, & Canonici per ordinem ſubintrant in eius locum.
- 12 Archiprebyter non debet ſe intromittere in regimine chori, quod ad ſolum Cantorem pertinet.
- 13 Archiprebyter quamuis ſit prima dignitas in choro, debet tamen cedere primum, ac digniorem locum celebranti.
- 14 Archiprebyter quomodo dicatur in cap. 2. de offic. Archip. Sacerdotibus Cardinalibus præeſſe, oſtenditur.
- 15 Epifcopo ſolemniſter celebranti aſſiſtit Archiprebyter, & Sacerdotibus tunc præcipit, ut ſacris ſe veſtibus induant.
- 16 Pœnitētes in feria quarta Cinerū ab Eccleſia expellit Archiprebyter, & Feria quinta in Cana cum reconciliantur, Epifcopo repreſentat.
- 17 Fontes benedicit Archiprebyter, & Pœnitentiam, aliâque Sacramenta pro Epifcopo eo infirmo, vel abſente miniſtrat.
- 18 Archiprebyter eſt quaſi Parochialis Sacerdos omnium poſt Epifcopum, videlicet in adminiſtratione Sacramentorum.
- 19 Cathedralis dicitur Parochia totius ciuitatis, vel Diœceſis.
- 20 Archiprebyter omnibus de Diœceſi Sacramenta adminiſtrare poteſt.
- 21 Confeſſiones omnium de Diœceſi audit Archiprebyter, & abſoluit, præterquam à caſibus Epifcopo reſeruatīs.
- 22 Pœnites ſolemniſter Epifcopo inconſulto non abſoluit, vel reconciliat Archiprebyter.

- 23 *Pœnitentiarius hodie in singulis Cathedralibus decreto Concilij Trid. instituti iubetur ad Confessiones pro Episcopo audiendas.*
- 24 *Vicarius natus Episcopi quoad spiritualia dicitur Archipresbyter.*
- 25 *Iurisdictio, & aliorum cura Archipresbytero incumbens per contrariam consuetudinem hodie sublata videtur.*
- 26 *Officium Archipresbyteri hodie secundum consuetudinem Ecclesiarum attenditur.*
- 27 *Archipresbyter ruralis eam habet auctoritatem propter Parochiale officium, quam ei Episcopus dare voluerit.*
- 28 *Archipresbyteri officium non omnis Plebanus habet, sed is tantum, quem Episcopus statuerit.*
- 29 *Archipresbyteri preferendi sunt in processionibus Vicariis Parochialium Ecclesiarum.*
- 30 *Vicarius non dicitur possidere nomine proprio, sed eius à quo deputatur.*
- 31 *Archipresbytero ratione stola debetur præcedentia.*
- 32 *Decisio Sacre Rote Romana refertur.*
- 33 *Archipresbyter nullam habet iudicalem iurisditionem in suo Archipresbyteratu, sed omnia debet referre Episcopo, nec aliquid contra eius decreta ordinare potest.*
- 34 *Archipresbyter in Parochianos non habet iurisditionem fori contentiosii, sed tantum pœnitentialis.*
- 35 *Archipresbyter non potest inobedientes coërcere, atque pœnam iniungere, sed omnia debet Episcopo denuntiare ad effectum, ut contra eos, prout ipsi visum fuerit, procedat.*
- 36 *Archipresbyter potest amicabiliter, & non per viam Iuris iurgia inter Sacerdotes, & Clericos orta in sua Ecclesia componere.*
- 37 *Archipresbyter minora, seu minima, quæ expediri possunt absque figura iudicij, per se ipsum determinare potest.*
- 38 *Doctores referuntur de dignitate, officio, & potestate Archipresbyteri agentes.*

De Archipreſbytero.

CAPVT VI.

- 1 ARCHIPRESBYTER post Archidiaconum primatu
habet dignitatem, vt probat tex. in c. ult. de offic. Archip.
Vnde quemadmodum inter Episcopos Episcoporum
primus siue antiquissimus dici cœpit Archiepiscopus,
& inter Diaconos primus, siue cæteris antiquior dictus est Archi-
diaconus, ita primus Presbyterorum Archipresbyter vocatur, quasi
2 Presbyterorum primus, siue præfectus, Mart. in votis nouiss. decis. voto
3 77. num. fin. ideo vocatur Decanus presbyterorum, Rot. decis. 533.
n. 5. p. 2. recent. & dicitur maior, ac dignior Cantore, eadem Rot. decis.
4 315. n. 2. d. p. 2. & olim sicut post Episcopum Archidiaconus honore,
dignitate, & iurisdictione primus erat, sic post Archidiaconum pro-
ximus est Archipresbyter, vnde & post tit. de officio Archidiaconi pro-
ximè sequitur tit. de officio Archipresbyteri, ita Azor. instit. moral. p. 2.
lib. 3. cap. 15. q. 1. Sebast. Cæsar Lusitanus in doctissima sua relectione de
ecclesiastica hyerarch. p. 3. d. sp. 12. §. 2. n. 1.
- 5 Est autem duplex Archipresbyter, vnus vrbanus, & alius ruralis,
6 seu foraneus, vrbanus est qui in vrbe degens dignitati præest in
7 Cathedrali, vel Cõlegiata Ecclesia; ruralis verò, vel foraneus,
qui ruri Ecclesia præest Patochiali, seu Plebanix, cap. si in plebibus,
8 63. dist. & hic propriè videtur dici Decanus in cap. ad hæc, in fine, de
offic. Archid. non quòd necessariò decem præesse debeat, sed quia
facta translatione à perfectione denarij numeri Decanus solet ap-
pellari omnis ille, qui alicuius ordinis primus, & præcipuus est,
Petr. Greg. syntag. Iuris lib. 15 cap. 21. numero 13. Sebast. Cæsar. d. §. 2.
num. 9.
- 9 Officium Archipresbyteri ciuitatis in Cathedrali Ecclesia de iu-
re quidem communi est primò curare, vt cæteri Sacerdotes diuina
Officia, & Missas ritè celebrent, & eorum vitæ, & moribus ac cor-
rectioni post Episcopum præest, sicut Archidiaconus cæteris cle-
ricis, & eorum necessitatibus prouidet cap. perlectis, vers. Archipresby-
ter 25. dist. cap. 1. 2. & 3. de offic. Archipresb. Azor. d. c. 15. q. 3. Galignet.
10 de iure publico lib. 3. tit. 2. à num. 3. Sebast. Cæsar. d. §. 2. n. 5. & Missas
distribuit inter Dignitates, & Canonicos, non semper vni, sed suc-
cessiuè per ordinem, nempe solemniores inter dignitates, & solem-

nes inter Canonicos, seruata eorum prærogatiua, vt omnes honorentur, prout censuit Sacra Rituum Congregatio *in vna Tarentina Cryptalium* 27. *Februarij* 1610. & *in eadem Tarentin. Cryptalium* 24. *Octobris* 1609. fuit resolutum Archipresbyterum ius distribuendi Missas ipso impedito secundæ Dignitati; deficientibus Dignitatibus primo Canonico, & sic per Ordinem successiuè, vnde si ipse non potuerit, vel noluerit celebrare, non potest suo arbitrio Missas alteri delegare, sed Dignitates, & Canonici per Ordinem subintrare in eius locum, vt supra dictum est, ita *in d. Tarentin.* 3. *Septembris* 1605. vbi etiam fuit dictum quod non debet se intromittere in regimine Chori, quod ad solum Cantorem pertinet, & quamuis sit prima Dignitas in Choro, debet tamen cedere primum, ac digniorem locum celebranti, eadem Sacra Rituum Congregatio *in vna Arboren. in Sardinia* 27. *Iulij* 1610.

Archipresbyterum etiam Sacerdotibus Cardinalibus præesse, & eorum ministerium, & vitam prouidere ait Leo Pont. *in cap. 2. de offic. Arch. presb.* quod ad Sacerdotes principales referendum esse explicat ibi *Gloss.* sed qui sint isti principales, seu Cardinales Sacerdotes, qui Archipresbyteris subsunt, non dicit, & ideo reiectis latè traditis per Quintanad. *Ecclesiast. lib. 4. ex num. 42.* non malè, vt ipse credit, explicat Duaren. *de Sacram. Eccles. ministr. lib. 1. cap. 8. & cap. 13.* dum interpretatur loqui Pontificem de Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, qui cum Episcopo rem diuinam faciunt, atque vnum corpus constituunt, & in hunc sensum dicuntur Cardinales Sacerdotes, tanquam principales, eò maximè quia text. ille agit de illis, qui per singulas horas solemne agere debent Officium per totum anni cursum, quod Canonicis incumbit Cathedralium, & de his magis agere videtur dictus tex. à Quintanad. *citato loco*, relatus *in cap. fraternitatem* 71. *dist.* ibi, *Eccl. sic tuæ Deo propitio constituere Cardinalem*, alioquitur enim ibi Gregorius Episcopum Neapolitanum, & in eiusdem Ecclesiæ iubet constitui Gratianum Diaconum Cardinalem, quod ad Parochos adæquare, & propriè referri non potest.

Secundò, Episcopo solemniiter celebranti assistere, & Sacerdotibus runc præcipere, vt sacris se vestibus induant, & quomodo ad Missam procedere debeant, *c. Officium, de offic. Archipresb.* *Azor. d. c. 15. q. 3.* & absente, vel infirmo Episcopo ad vicem eius Missarum solemniam, & diuina Officia celebrare, *d. c. perlectus, c. 1. & 2. de offic. Archiep. c. Pontifices*, & ibi *Gloss. 7. q. 1.*

Tertiò, feria quarta Cinerum cum pœnitentes ab Ecclesiâ expelluntur,

pelluntur, eorum capitibus cineres imponere; item feria quinta in Cœna Domini cùm reconciliatur in ingressu Ecclesiæ eos Episcopo repræsentare, Pont. Rom. p. 2. tit. de expuls. publ. pœnit. feria quarta Cinerum, pag. 543. Castald. in praxi caremon. lib. 1. scēt. 8. c. 7. n. 5.

- 17 Quartò in absentia Episcopi, vel ipso infirmo fontes benedicere, & Pœnitentiam, aliâque Sacramenta pro ipso Episcopo ministrare, d. cap. 2. de offic. Archip. & ipsi specialiter cura incumbit in communicatione Corporis & Sanguinis Domini, d. cap. Officium, iuncta gloss. eod. tit. Azor. d. cap. 15. q. 3. Et denique sicut Archidiaconus Episcopo in his, quæ ad ministri Officium pertinent, ex Officio adiuvat, ita Archipresbyter in his, quæ ad munus Sacerdotis
- 18 spectant, eidem inseruit, c. 1. 2. & 3. eod. tit. & est quasi Parochialis Sacerdos omnium post Episcopum, in administratione videlicet Sacramentorum, cap. in cap. 50. dist. d. cap. Officium, vbi Gloss. verbo à
- 19 foris, Dignitate enim præest, & habet curam animarum in Cathedrali, quæ Parochia totius Ciuitatis, & Diœcesis dicitur, Vbald. par. 1. cap. 1. num. 5. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 27. num. 24. & seq. Lauor. var. Lucubrat. tom. 1. tit. 2. cap. 11. num. 64. Piasec. in praxi Episc. p. 2. cap. 3. num. 24. vers. circa festum. Card. in Clem. dudum, §. verum, de sepult. quæ
- 20 refert Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de bonis Cleric. §. 3. num. 43. Nam & ipse omnibus de Diœcesi Sacramenta ministrat, Gloss. verbo subdito, in cap. 2. de Pœnit. lib. 6. Ant. Cuch. lib. 5. inst. maior. tit. 4. num. 168. Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 27. num. 1. Galet. in margarita casuum
- 21 Conscientiæ, verbo Sacramentum 2. ac proinde Confessiones omnium de Diœcesi audit, & absoluit, ac pœnitentias iniungit, d. cap. Officium, Azor. d. cap. 15. q. 8. vers. quare, Sbroz. de offic. Vicar. lib. 2. cap. 14. num. 2. Oldrad. cons. 230. num. 2. in fine, præterquàm in casibus Episcopo reseruatis sine ipsius auctoritate, secundum Host. & Ioan. Andr. in cap. si Episcopus, de Pœnit. & remiss. in 6. Syluest. in sum. verbo
- 22 Archipresbyter, q. 2. Azor. d. c. 15. q. 8. Nec solemniter pœnitentes eo inconsulto absoluit, vel reconciliat, Gloss. per tex. ibi, in d. cap. Officium, cap. 2. eod. tit. Sed hodie ex Decreto Concilij Trid. sess. 24. de
- 23 reform. cap. 8. vers. Pœnitentiarius, proprius Pœnitentiarius in singulis Cathedralibus institui iubetur ad Confessiones pro Episcopo audiendas, de quo multa videbis apud Salaz. de Mendoça in libello de institut. Canonicatus Pœnitentiariæ, Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 4. num. 140. cum multis seqq. Nouat. in fin. Canon. conclus. 17. & plures alios per Me citatos, de officio & potest. Episcopi, parte 3. allegat. 55.
- 24 Et quoad supradicta spiritualia dicitur Archipresbyter Vicarius

natus Episcopi, Glof. verbo suo subdito, in d.c.2. de Penit. & remiss. lib.6. Bald. conf. 161. Casus super quo, num. 11. lib.2. Catd. Tusch. tom. 1. list. A. concl. 485. num.2. Bero. in rub. de offic. deleg. num.9. & conf.22. numero 3. volum. 1. Decian. resp. 16. num.20. vol.2. Sbroz. de officio Vicarij, libro 11. q.3. num.18. & lib.2. q.14. num.2. Azor. d.cap.15. quæst.4. vers. alter verò, Monet. de distribut. quotid. p.2. q.1. num.26. vers. ratio, Narbona, de appellat. à Vicario ad Episcopum par.1. nu.22. & Ordinaria à lege ratione Officij, & Dignitatis sibi tributa, fruitur iurisdictione, Glof. verbo referant, in cap. ult. de offic. Archip. Azor. d.c.15. q.6. Narbona, d.par.1. num.30. Monet. d.q.1. n.26. in fine. Verùm in his omnibus Archipresbyteri iurisdictione imminuta videtur, quæ ad Vicarium hunc Episcopi spectat, & sic iurisdictionem, & aliorum curam Archipresbytero incumbentem per contrariam consuetudinem hodie sublatam videri refert Monet. dict. quæst. 1. num.28. vt de Archidiacono diximus, & secundùm consuetudinem Ecclesiarum, eius Officium attenditur, quia generaliter in hac materia exaudientem esse consuetudinem firmarunt Host. in fine sum. d. titul. de offic. Archip. Rot. decis.9. de prebend. in nouis, Boër. decis.286. n.5. Nic. Garc. de benef. p.3. c.4. n.26. & p.5. c.1. n.256. cum seqq. quamuis à iure communi id retinere videatur quòd Episcopo celebranti assistat, & fontes consecret, & similia Sacramentalia exequatur, Pont. Roman. & Castald. citatis locis.

Archipresbyter ruralis eam habet auctoritatem, præter Parochiale Officium, quam ei Episcopus dare voluerit, vide cap. cum ab Ecclesiarum, de Offic. Ordin. & in Concil. Trident. sess. 5. de reformat. cap.2. salubriter disponitur. vt Archipresbyteri, & alij curam animarum habentes diebus saltem Dominicis, & festiuis solemnibus plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pascant salutaribus verbis docendo ea quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, annunciandòque eis cum breuitate, & facilitate sermonis vitia, quæ eos declinare, & virtutes quæ sectari oporteat. De iure autem communi, de quo in c. fin. de offic. Archipresb. præest plebibus, vt scilicet non solum imperiti vulgi sollicitudinem gerat, verùm etiam Presbyterorum, qui per minores Ecclesias habitant, & quauisquisque industria diuinum opus exerceat, Episcopo suo denunciet, nihil autem eo inconsulto, nec contra eius Decreta facere debet, ita Duaren. de sacris Ecclesie ministr. libro 1. cap. 8. Petr. Greg. d. lib.15. cap.2.1. nu.14. Azor. d. cap.15. q.4. vers. alter, Sebast. Cæf. d. §.2. n.2.

- 28 Vnde non omnis Plebanus habet huiusmodi Archipresbyteri officium, sed is tantum, quem Episcopus statuerit; & hi vocari solent Visitatores, aut Vicarij foranei, quorum opeta Episcopus
- 29 in tota vtitur Diœcesi, *cap. ult. de offic. Archipresbyt.* Sunt autem Archipresbyteri præferendi in Processionibus Vicariis Parochialium, ut censuit Rot. *decis. 326.* Fuit conclusum *part. 2. diuers. ex eo*, quia nomen Archipresbyteratus de Iure sonat in dignitatem. Rot. *decis. 309. de præbend. in nouis, & decis. 1. de offic. Archipresbyt. in antiq.* Vicarius verò non dicitur possidere nomine proprio, sed eius à quo deputatur, Vitalin. *in Clem. unic. num. 22. & 23. de officio Vicarij, Lap. alleg. 1. num. 7. vers. secus in temporalibus;* & potentius est ius, quod quis habet iure proprio, quàm alieno. Ias. *in l. more, num. 4. de iurisdic. omn. Indic.* refert Theodos. de Rubeis, *in singul. ex Sac. Rota Rom. decisionibus selectis p. 1. circa decis. Lancell. pag. 343. vbi pag. 348. refert in vna Pampilonen. antelationum 10. Maij 1577. coram Card. Lancelotio sen. fuisse dictum*, quòd sicut Archipresbyter debet præferri Vicario Parochialis, ita etiam illi quòd est præferendus Clerus dicti Archipresbyteratus. Et Archipresbytero ratione stolæ deberi præcedentiam, censuit Sacra Rituum Cong. *in nullius 12. Maij 1612.*
- 32 Quam autem habeat iurisdictionem Archipresbyter in suos Parochianos, Clericos, & Sacerdotes nullibi melius explicatur, quàm in vna Matheranen. officij Archipresbyteratus 11. Decēbris 1598. coram Litta, impressa per Farin. *post lib. 2. Consil. decis. 129.* cuius tenor talis est; *Stante resolutione facta in hac causa sub die 15. Iunij proximi præteriti, quòd tam Archiepiscopo, quàm Archipresbytero dandum sit mandatum de manutenendo in iis tamen, quæ unicuique competunt tam ex dispositione Iuris communis, quàm Conc. Trid. hinc descendendo ad particularia nondum decisa dubitatum fuit an circa infra scripta tria capita esset ita fundata intentio ipsius Archipresbyteri contra Archiepiscopum, ut ei dari debeat mandatum de manutenendo.*
- 33 Primum caput est, an possit sumere informationis super Matrimonii à forensibus contrahendis, & illas transnittere Ordinario pro gratia obtinenda, iuxta dispositionem Conc. Trid. c. 7. sess. 24. de reform. Matrim. circa quod fuit resolutum Archipresbyterum posse quidem in executionem dicti Conc. Trid. sumere informationes super Matrimonii à forensib. indistincte iuxta declarationem Illustriss. interpretum eiusdem Concilij, de qua in sum. *Archiepisc. n. 5. & vterius intelligēdo de informatione assumenda extrajudicialiter, & non in figura iudicii, nec cū receptione testium formaliter, cum ista fieri non possint absq; iurisdictione, quam Archipresbyter ipse nō habet, cū*
eius

eius effectus sit omnia referre ad Episcopū, nec aliquid contra eius decreta ordinare, ut dicit tex. in c. fin. in fine, de offic. Archipresb. ubi expressè Abb. sub n. 1. vers. quæro an sit Archipresbyter. Tamen non posse procedere contra quemquam in figura iudicii; & facit quia Archipresbyter non habet iurisdictionem fori contentiosi in Parochianos, sed tantum fori penitentialis, ut tenet Petrus de Perus. in tract. de union. Eccles. cap. 7. n. 3. Card. in Clem. 1. q. 2. & 7. de præb. ubi etiam Imol. n. 7. hoc notat.

Secundum caput est; an possit sibi inobedientes in eius officio coercere, & eisque pœnam iniungere? Circa quod fuit resolutum eum non posse inobedientes in eius officio coercere, nec pœnam eis iniungere, cum corrigere, & imponere pœnas absque iurisdictione esse non possit, quam Archipresbyter non habet, licet habeat facultatem eos admonendi, ut munera eis iniungenda præstent, & faciendâ suo loco, & tempore faciant, prout decet; in casu inobedientiæ habent facultatem referendi omnia Episcopo ad effectum, ut contra eosdem, prout illi visum fueris expedire, procedat; ita notat Anchar. in d. Clem. 1. in fine, & alij Canonista in cap. 1. & 3. de offic. Archipresb.

Tertium caput est, an possit iurgia inter Sacerdotes, & Clericos orta in sua Ecclesia componere, & excitantem clamorem in Choro, vel sacrario punire? Circa quod Domini dixerunt eum posse amicabiliter, & prout decet bono Religioso, iurgia inter Sacerdotes, & Clericos orta in sua Ecclesia componere; sed non per viam Iuriæ, excitantes autem clamorem, vel discordias seminantes in Choro, vel in Sacrario posse quidem admonere, ut à prædictis desistant, sed non propterea eos punire posse, cum, ut dictum est, ius coercendi, & puniendi præsupponat iurisdictionem fori contentiosi, quam non habere Archipresbyterum ex supra dictis liquet.

Nec supradictis obstare dixerunt Domini quod Archipresbyter minora, seu minima per seipsum determinare possit, absque eo quod referat Episcopo, ut dicit gloss. in d. cap. fin. in verbo referre, in fine, de offic. Archipresb. cuius dictum sequitur Abb. in vers. obliu. quia intelligi debet de his minoribus, seu minimis, quæ determinare possit absque figura iudicii, vel in figura iudicii, secundum tamen ordinem ipsius Episcopi, ut declarant addentes ad dictam gloss. & probant verba finalia dicti tex. ibi, cuncta tamen referant ad Episcopum, ne aliquid contra eius decreta ordinare præsumant.

De Officio, munere, & potestate Archipresbyteri qui plura alia scire cupit, consulat Gregor. Lop. per. tex. ibi, in l. 8. tit. 6. par. 1. Lancelot. Conrad. in templo omnium Iudic. lib. 2. cap. 11. Guillelm. Durand. in speculo Iuris, lib. 4. sub tit. de offic. Archipresbyt. Emman. Sà, in aphorism. verbo Archipresbyter, Duaren. de Sacris Eccles. ministr. lib. 1. cap. 8.

administratio competit, vt per Roder. Zamoren. in *speculo humanæ vite*, lib. 2. cap. 13. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori Eccles.* p. 4. resolut. 394. n. 6. habetque in Collegio primam vocem, Cassan. in *catologo gloriæ mundi*, p. 4. confid. 37. Aloyf. Ricc. d. resolut. 394. n. 6. & ideò Rot. decis. 533. n. 5. & 6. p. 2. recent. dixit quòd vbi Archidiaconus non adest, in illius locum succedit Decanus.

Dignitas prima semper est, & vocatur prima Dignitas, licèt Vicarius generalis sedeat in suo loco, vt declarauit S. Rituum Congr. in *una Placentina* 19. Maij 1607. in 4. dub. Et habet munus Ordinandi processiones intra, & extra Ciuitatem absente Episcopo, eadem S. Congreg. in *una Tarentina* 10. Ianuarij 1597. Vicario autem præsente, ad illum spectabit; eadem S. Congreg. in *Vigilien.* 28. Septembris 1630. & in *Bisumina* 3. Aprilis 1631. eadem S. Congreg. in *una Tarentin.* 10. Ianuarij 1597. At verò nouissimè S. Congreg. Rituum. in *Cassanen.* 5. Martij 1633. censuit munus ducendi, dirigendique processiones absente Episcopo esse Vicarij generalis functiones solemnes, quas, si Episcopus præsens esset, obiret, Episcopo absente, vel impedito spectant ad digniorè de Capitulo, non autem ad hebdomadarium, eadem S. Congreg. Rit. in *Pennen.* 15. Februarij 1633. Et Decano Capituli, & non Cantori pertinent aliquæ præminentia in Choro, & præsertim mandare incipi Officia, dare ictum in signum incipiendi lectiones, & facere signum exeundi de Choro, eadem S. Congreg. in *una Vlixbonen.* 2. Septembris 1597.

Nullò Concilij Tridentini Decreto statutum est, vt qui Decanatum consequi velit, is necessariò sit Magister, vel Doctor, aut Licentiatus in Theologia, aut Iure Canonico, vt rescripsit Sacra Congreg. Concilij Archiepiscopo Hispalen. teste Nicol. Garc. de *benef.* p. 7. c. 7. n. 43.

Plura de officio, & munere Decani si quis scire cupit, consulat Fr. Hieron. Roman. de *Repub. Christiana* lib. 3. cap. 10. in princ. Azor. *instit. moral. par. 2. lib. 3. cap. 17.* Cardin. Tusch. *præf. conclus.* tom. 2. lit. D. *onclus.* 60. Flamin. Paris. de *resign. benefic.* lib. 1. *quæst.* 1. numero 86. Vincent. Filliuc. in *q. moral. tom. 3. tract.* 41. c. 1. numero 29. Isidor. Moscon. de *maiest. militantis Ecclesiæ*, lib. 1. part. 1. cap. 13. paulo post principium.

& locus in quo asseruantur, Cimiliarchium appellatur *in d. §. ult. & Cimibile, seu Ciminilia à nostris Pōt. in c. cum inter 29. de verb. signif. & in c. ea quæ, de off. Archid. & in c. 1. in fine 25. dist.*

Propter quam illarum rerum sacrarum administrationem, & 4
custodiam olim Thesaurarius nullam Dignitatem, aut beneficium,
sed tantum officium Ecclesiasticum habebat, vt tradunt Rebuff.
in praxi titul. seculare benef. quotuplex num. 9. Petr. Gregor. d. cap. 39. Anton. Fabric. de re beneficiar. titul. de benef. cum Dignitate, num. 59.
deinde ex consuetudine, omnium ferè Ecclesiarum Cathedralium 5
statutis inter Dignitates referri cepit, vt per Abbat. *in cap. de multa, num. 23. vers. secus, de prebend. vbi Quintin. in repet. numero 89. circa med. Azor. institut. Moral. par. 2. lib. 3. c. 13. quæst. 1. 4. & §. ante fin. vers. tandem, Rot. in Pampilonen. Thesauraria 23. Ianuarij 1617. coram Reuerendiss. D. meo Decano, & latè in vna Taurinen. Thesauraria 15. Martij 1620. coram bon. mem. Buratto, inter eius impressas decis. 473. ex num. 5. vbi aliqua ponderata fuerunt, ex quibus probari visum 6
fuit Thesaurariam esse Dignitatem, primò ex collationibus tam Apostolica, quam Ordinaria auctoritate factis de illa tanquam tertia Dignitate, secundò ex declaratione Capituli, visione Bullæ, erectionis Thesaurariæ, & aliis iuribus in prothocollis Capituli existentibus, ex quibus constat Thesaurariam esse tertiam Dignitatem post Pontificalem, tertio ex pluribus actibus, & functionibus Capitularibus factis, videlicet conuocatione Capituli in absentia obtinentium maiores Dignitates, & in simili maioritatem ponderauit eadem Rot. *decis. 518. num. 3. par. 1. diuers. quartò resultat probatio communis reputationis nedum Capituli, quod se congregauit de mandato Thesaurarij vti illius prætidis, in defectum obtinentium maiores Dignitates, sed etiam aliorum penes quos communiter habita fuit pro Dignitate, quam reputationem ponderauit Rot. d. *decis. 518. n. 2. & magis in specie eadem Rot. *decis. 29. n. 3. parte 2. recent. & circa dignoscendam primam Dignitatem plurimum operari communem reputationem, & publicam famam loci tradunt Boër. *decis. 286. n. 8. Rot. *decis. 585. num. 2. parte 4. diuers. Mantica. *decis. 175. num. 3. Greg. *decis. 482. num. 3. & fuit dictum in Cephaluden. Archidiaconatus 18. Martij 1624. coram bona mem. Dunozetto sen. cum alijs per Terentill. ad dictam *decis. Buratt. 473.*********

Custos autem ille dicitur, cui ea, quæ Ecclesiæ competunt, cu- 8
stodienda committuntur, quamuis enim in plerisque ministerijs idem videtur atque Thesaurarius, seu Sacrista, vt insinuat, *cap. 2.*

- ad fin. vers. in terminis, de offic. Custodis, & Azor. d. cap. 16. q. ult.* attenditur tamen origine diuersa sunt officia, vt constat ex diuersitate titulorum in Decretalibus, quia verisimile non est Gregorium I X. in earum compilatione duos, diuersosque titulos eiusdem Officij
- 9 vnum post alterum inutiliter addidisse. Quapropter videtur Custodem fuisse tantum ministrum Sacristiæ, eidemque additum, vt ex Anton. de Butr. dicit Gloss. *in rub. eiusdem tit.* quam sequitur Petr. Gregor. *d. lib. 15. c. 39. num. 7. & partitionum Iuris Canon. lib. 2. tit. 9. cap. 5. num. 10.* Nam vltra munia Sacristæ incumbencia seruandi scilicet, & custodiendi vtenilia Ecclesiæ, quæ etiam custodi incumbunt, *cap. 1. eod. tit.* ad eius munus vltra spectat signa dare ad horas Canonicas recitandas per tintinnabuli pulsationem, & luminaria Ecclesiæ accendere, & ignem vigilanter custodire ne extinguantur, *d. cap. 1. vinum, hostias, incensum, & alia ad Altaris sacrificium necessaria præparata habere, ac denique elemosynas, & alia iussu Archidiaconi inter pauperes distribuere, vt habetur in cap. 2. eod. tit.* prosequuntur Azor. *d. cap. 16. quæst. 7. Card. Tusch. lit. D. conclus. 419. num. 24. Galganet. de iure publico, lib. 3. tit. 33.* quæ omnia Sacristæ, seu Thesaurario de Iure non competunt. Hodie tamen ex consuetudine hæc omnia in Ecclesiis inferioribus Sacristæ, seu Thesaurarij propria sunt, & in Cathedralibus Thesaurarij minoris, proindeque attenditur consuetudine idem vtriusque censetur esse officium, ad quam fortassis consuetudinem quorundam Ecclesiarum respexit tex. *in d. cap. 2. in fin. vers. hi tres, eod. tit.* dum Custodis appellatione Sacristam comprehendere videtur, nullam tamen habent Dignitatem, seu beneficium Ecclesiasticum, sed subsunt Thesaurario maiori, & ad eius nutum ponuntur, & de competentis salario ab illo prouidentur, vt omnium ferè Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiarum seruat vsus.

S V M M A R I V M.

- 1 Primicerius est primus in Choro cantantium, & dicitur secundum alios quasi primus cantor, seu primus ratione cantus, quia ceteros docet quid sit canendum in Choro.
- 2 Cantorum schola fuit instituta in Ecclesia Cathedrali.
- 3 Primicerios alij sic dictos credunt, quia primi erant, qui in cera præsentiam, & absentiam ceterorum adnotabant.
- 4 Primicerius melius sic dicitur quasi primus in eo Officij genere, & antesignanus in qualibet arte.

lectis, vers. ad Primicerium 25. *dist. lxxl. Zech. de Republ. Eccles. tit. 24. à num. 16. Petr. Greg. syntagm. iuris lib. 15. cap. 22. à princip. Sebast. Cæf. in relect. de Ecclesiast. hierarchia quæst. 2. præm. num. 10. Initium institutionis Dignitatis huiusmodi credit Azor. in suis. Moral. parte 2. lib. 3. c. 16. quæst. 1. ex eo processisse, quia olim in Ecclesia Cathedrali fuit Cantorum schola instituta, quorum munus erat Officia diuina, Horarias preces in Choro pie, & studiose cantare, vt diuinæ laudes religiosè celebrarentur, huic scholæ vnus præficiebatur, cuius cura, studio, & opera Clerici ad cantum, & Chorum destinati docebantur, vt in Sacrorum librorum lectionibus, & in diuinis Officiis, & precationibus Ecclesiasticis probè exercitati essent; hic igitur præfectus Primicerius appellari cæpit.*

3 Alij, ex quorum numero est Anton. Fabric. *in praxi, & theor. de re benef. tit. de benef. cum Dignitate, ex n. 54.* putant Primicerij veram ethymologiam duci ex veteri more antecharræ, vel membranarum inuentionem in cera, seu in ceratis tabulis scribendi: quia scilicet isti velut in albo primi scribebantur, vel quia primi erant, qui in cera præsentiam, & absentiam cæterorum adnotabant.

4 Ego verò Primicerium dictum existimo à primatu, vt sicut Officio, ita & nomine à Primatu, & Præposito differat; dicitur Primicerius quasi Primus in eo Officij genere, & antesignanus in qualibet arte, Alciat. *in rubr. C. de Primicer. libro 12. Conan. comment. iuris Civilis, libro 4. cap. 14. num. 6. Azor. d. q. 1. Cæl. Rhod. libro 12. lection. antiq. cap. 6. ad fin.* explicantes Primicerium in illa rubrica dici primum Notarium Principis, vel Magistratum illum, qui Principis litteris cereum signum imponebat, sequitur Gerard. *in anchora, titu. verbo Primicerius*, vnde inferiores Notarios secundos cerios, & tertios cerios dici notat Guido Pancirol. *in thesauro var. lect. lib. 1. c. 7.*

6 Primicerij autem Officium de Iure Ecclesiastico est docere Diaconos, & reliquos Clericos cantandi formam, cisque Lectiones ad Matutinum cantandum distribuere, modum cantandi in Choro pro solemnitate, & tempore ordinare, *cap. vnic. de offic. Primicer. & alia circa diuina Officia exercere*, quæ ad Archidiaconum spectare ostendimus, eo tamen absente, & minori cum iurisdictione, nisi in aliqua Ecclesia Primicerius accipiatur, aut idem sit qui & Archidiaconus de Iure cõmuni, Gloss. *in d. cap. vnic.* Nam & ipse quod necessarium fuerit pro reparatione Basilicarum Sacerdoti denunciat, Epistolas Episcopi pro diebus ieiuniorum

Parochianis per Ostiarios dirigit, Clericos delinquentes, distinguit, & quos emendare non valet, eorum excessus Episcopo refert, & eo absente datur ei substitutus, & alia his similia, vt docet Ilidor. *in cap. perfectus. versic. ad Primicerium* 25. *distinēt.* Colliges hæc ex Gregor. Lop. per rex. ibi *in l. 5. tit. 6. par. 1.* Cassan. *in catalogo gloria mundi*, p. 4. *confid.* 42. *fol.* 97. *Grammat. decis.* 64. n. 6 *cum sequentib.* Azor. *instit. moral.* p. 2. *lib.* 3. *cap.* 16. Læi. Zech. *ad Republ. Eccles. tit.* 24. *à n.* 16. Petr. Gregor. *syntag. Iuris*, *lib.* 15. *cap.* 22. Cardin. Tusch. *præct. conclus. lit. P. conclus.* 650. Galganet. *de iure publico lib.* 3. *tit.* 21. Sebast. Cæs. *in relect. de Ecclesiast. hierarch.* p. 3. *disp.* 12. §. 3. qui multa de Officio, & po-
7
testate Primicerij referunt. Ille autem ad regendum Chorum de-
stinatus à suo Officio non est dimouendus, vt assistat Episcopo, vt
declarauit S. Rituum Congreg. *in vna Monopolitana* 6. *Septembris*
1603.

Circa locum Primicerio tribuendum notat Castal. *in praxi ca-* 8
rem. lib. 1. *sect.* 8. *cap.* 7. n. 5. *vers. inter ceteros*, illum vbique fuerit, vide-
licet in Choro, in comitiis, & in omni consensu Canonicorum,
gradum & beneficiorum habere locum, quem subdit iuxta loco-
rum consuetudinem diuersimodè statui, ac propterea consuetudini
stare oportere, & Sacra Rituum Congreg. *in vna Capuana* 28. *Aprilis*
1607. censuit Primicerium licèt dubitetur an sit Dignitas, debere 9
in Processionibus capere Pluuiale sicut Dignitatem, & non Plane-
tam sicut Canonicum.

Præcentor, *de quo fit mentio in cap. cum olim, de consuetudine,* & 10
Cantor idem sunt quod Primicerius, nam hæc tria nomina idem
ferè significant; solum enim pro diuersitate locorum fit nominis,
non tamen muneris, seu Officij mutatio; itaut qui alicubi dicitur
Primicerius, alibi Cantor, seu Præcentor nominetur, vide Put. p. 3.
decis. 89. in vtraque edit. vbi dicitur Cantorem habere officium non
tamen simplex, sed cum administratione, eo quòd primus intonat,
& dat Ordinem gerendorum in Choro, Azor. *d. lib.* 3. *cap.* 12. q. 1. vbi
q. 2. ait Succentoris Officium, cuius fit mentio *in cap. inter dilectos, de* 11
excessib. Prælat. esse absente Cantore, siue Præcentore incipere Can-
tum in Choro, Antiphonas, & Psalmos inchoare, vnde in quibus-
dam Ecclesiis vocatur Vicecantor, quia Cantoris vice fungitur.

Cantor enim, qui est Dignitas in Cathedrali, debet suum munus 12
obire, vel per se ipsum, vel per Vicecantorem à se assumendum, &
ab Episcopo approbandum, qui non sit de iis, qui alioquin Choro
sunt obligati, vt censuit Sacra Rituum Congreg. *in vna Lucerna* 19.

- 13 Martij 1611. nam Cantoris munus eſt diſtribuire Lectiones, Antiphonas, & Prophetias, eadem S. Congreg. *in vna Hydruntina* 6. Decembris 1613. & Chorum regere, itaut in eo gubernando nec Archipreſbyter, nec alius quiſpiam debeat ſe intromittere, ex eadem Sacra Congreg. *in Tarentina Cryptaliarum* 3. Septembris 1605. Et nouiſſimè eadem S. Congreg. Rituum conſulta de Cantoris huiuſmodi munere in vna *Caffanen.* 5. Martij 1633. declarauit illud eſſe diſtribuire lectiones, Antiphonas, Prophetias, Chorum regere, & gubernare, ordinare tabellas, & functiones eccleſiaſticas per turnum ordine ſucceſſiuo, ſubiunxitque Caſonicos exire volentes de Choro, non Cantori, ſed digniori de Capitulo in Choro exiſten. veniam petere debere.
- 14 Præpoſiti ſecundùm nominis proprietatem dicuntur omnes aliorum præfecti, & qui aliis præſunt, vt probat tex. *in cap. quamuis* 9. *in princip. de verbor. ſignif.* vnde præpoſiti caſtrorum dicebantur, qui præfecti erant militibus præſidij cauſa degentibus in Prouinciis, *de quibus in l. viros. C. de diuerſ. offic. lib. 12.* & præpoſiti labarorum, *vt in tit. C. de præpoſit. labarorum cod. lib. quem ſic legunt Vaſq. ad 3. par. S. Thom. q. 111. art. 4. Orozco, en ſus Emblemas morales, lib. 1. cap. 9. fol. 44. verſo, Tiraq. ad Alexand. ab Alexand. lib. 4. dierum genial. cap. 2. pag. 437. Cardin. Baron. tom. 3. annal. Eccleſ. anno Chriſti 312. pag. 58.*
- 17 quicquid legat labarorũ Gerarch. *in ancora titul. verbo præpoſitus labarorũ.* Erat enim labarũ ſignum illud nobile, quod ante Imperatores ferebatur à tempore Cõſtantini Imper. ex auro, & lapidibus pretioſis Crucis ſigno inſignitum, vt etiam ex aliis, & ad varios præpoſitorum modos in Republica Romana congerit Guid. Pancirol. *in theſauro var. lect. 1. cap. 85.* notans ad iſtorum exemplum nomen hoc in eadem ſignificatione ductum fuiſſe ad præfectos Clericorum alicuius Eccleſiæ, & qui quandam Prioratus curam ſuper alios gerunt *vt probatur in dicto cap. quamuis.*
- 18 Præpoſitus licet non habeat Digitatatem à Iute Comuni introductam, ſed officium, vt notant Io. And. *in cap. 1. n. 3. de conſuet. lib. 6.* vbi Gem. *ſub n. 8.* & Archid. *n. 3.* in quibuſdam tamen Eccleſiis toti Canonicorum Collegio præſcitur, Aloyſ. Ricc. *in praxi rerum fori Eccleſ. reſol. 558. n. 3. in 2. edit.* & quamuis in Iure Canonico nullus reperiatur ſpecialis titulus de Officio Præpoſiti, eius tamen non raro fit mentio in reſponſis Romanorum Pontificum, *vt in cap. ſaluator. 1. q. 3. & in cap. cum inter 25. & in cap. dudum 22. de elect.* & propriè
- 19 dicuntur qui in multis Germaniæ, Poloniæ, Flandriæ & Angliæ Eccleſiis.

clésiis Cathedralibus siue Collegiatis præcipuam gerunt Dignitatem cum animarum cura, & iurisdictione, eo quòd toti Canonico-
rum Collegio præsent, & sic in Archidiaconorum locum in illis
partibus creduntur successisse, ita Petr. Gregor. *synagm. Iuris lib. 11. cap. 18. à n. 6. Lxl. Zech. de Republic. eccles. tit. 24. n. 15. & tit. 26. à princ. Azor. institut. moralium, parte secunda, lib. 3. cap. 18. g. 1. Anton. Fabric. in praxi, & theoria benefic. tit. de benef. cum Dignitate, à n. 38. Fulu. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 27. num. 39. cum seqq. iuncto n. 45. Sebast. Cæf. de Ecclesiast. Hierarch. p. 3. disp. 12. §. 5. Castald. in praxi caremon. lib. 1. 20
sect. 8. cap. 7. n. 6. vbi subdit quòd in illis partibus in quibus talis re-
peritur Dignitas iuxta locorum consuetudinem honorarium lo-
cum obtinere debet in Choro, & præcipuè cum diuina celebrantur
Officia, Rot. decis. 865. n. 8. & decis. 866. n. 1. apud Farinac. in 1. collect. nouiss. aliàs p. 4. diuers. vbi quòd Sedes Præpositi in illis partibus post
Pontificalem sit dignior. Et tunc, quando scilicet fuerit prima Di-
gnitas in Cathedrali, sen Collegiata, vel Conuentuali Ecclesia, ha-
bueritque sub se Clerum, & Capellas, præsumitur de Iure Præpo-
situra Dignitas, aliàs secus, vt pluries fuit in Rota resolutum, &
signanter in Aquen. Monasterij 31. Maij 1598. coram Cardin. Lan-
cellotto, & in Dertusen. Prioratus 5. Maij 1614. coram Reuerendiss.
D. meo Coccino, & in Vicentin. Parochialis 20. Februarij 1617.
coram Vbald. sen. quas refert Massob. in praxi habendi concursum,
prælud. 15. dub. 1. secundum Rom. impress.*

S V M M A R I V M.

- 1 Magister Scholæ, nonnullis Scholasticus, alijs Scholarchus, est Scholæ præpositus siue præfectus.
- 2 Scholasticum, id est obtinentem Scholasteriam instituendi formam præscribit Concil. Trid. sess. 23. de reform. cap. 18. vers. deinde.
- 3 Scholasteria necessario conferenda est Doctori, vel Magistro, aut Li-
centiato in Theologia, vel Iure Canonico, dummodo sit in aliqua
vniuersitate approbata graduatur.

De Magistro Scholæ.

CAPVT X.

I **I** M in Ecclesiis Cathedralibus vnus constitui sole-
bat qui Clericos omnes inferiores, Cantum, Latinum
sermonem, & alias artes, ac disciplinas docebat, vt sci-
rent Latine legere, scribere, loqui, & Cantare, & vt quæ
de Officiis diuinis recitabant probe intelligerent, hic
Magister Scholæ dicebatur, qui modò in nonnullis Ecclesiis dicitur
Scholasticus, aliis Scholarchus, hoc est Scholæ præpositus, siue præ-
fectus, de quo licet in Iure titulus specialis non extet, nec ab eo co-
gnitus fuerit eo modo, & forma, qua in vsu est in omnibus serè
Hispaniarum Ecclesiis, in eis tamen iam hodie ex particularibus
Ecclesiarum statutis, & istorum beneficiorum erectione de princi-
palioribus est Dignitatibus Cathedralium. Vide Duaren. *de benefice.*
lib. 10. cap. 1. Hieron. Roman. *de Republ. Christiana, lib. 3. cap. 10. in*
med. vers. Mestre scuola, Greg. Lop. *l. 7. tit. 6. par. 1.* Petr. Gregor. *synagma.*
Inris lib. 1. cap. 19. Sandou. *de offic. Can. p. 5. cap. 3.* Azor. *instit. moral. par.*
2. lib. 3. cap. 2. Fulu. Pacian. *de probat. lib. 2. cap. 27. ex n. 107.* Sebast.
Cæf. *de Eccles. Hierarch. p. 3. disp. 12. §. 4.* qui omnes latè tractant de of-
ficio, munere, & Dignitate Magistri Scholæ.

De eo explicitè fit mentio in Concil. Trident. *sess. 23. de reform. cap. 18. vers. deinde*, ubi postquam multa de seminario eligendo piè, & sanctè statuit, formā præscribit constituendi Scholasticū id est obtinentē Scholasteriam, his verbis. *Deinde ut cum minori impensa huiusmodi Scholis instituendū provideatur, statuit Sancta Synodus, ut Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & alij locorum Ordinarij Scholasterias obtinentes, & alios, quibus est lectiois, vel doctrinæ munus annexum ad docendum in ipsis scholis instituendos per se ipsos, si idonei fuerint, alioquin per idoneos substitutos ab eisdem Scholasticis eligendos, & ab Ordinarij approbandos etiam per subtractionem fructuum cogant, & compellant. Quod si iudicio Episcopi digni non fuerint, alium, qui dignus sit, nominent omni appellatione remota: quod si neglexerint, Episcopus ipse deputet. Docebunt autem prædicti quæ videbuntur Episcopo expedire. De cætero verò Officia, vel Dignitates illæ, quæ Scholasteria dicuntur, non nisi Doctoribus, vel Magistris, aut Licentiatis in Sacra Pagina, aut in Iure Canonico, & alijs per-*
sonis

sonis idoneis, & qui per se ipsos id munus explere possint, conferantur, & aliter facta promissio nulla sit, & inualida, non obstantibus quibusvis privilegiis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus.

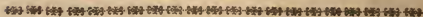
Vnde colliges Scholasteriam necessariò conferendam esse Doctori, vel Magistro, aut Licentiato in Theologia, vel Iure Canonico, aliàs prouisionem esse nullam, & tradunt Benius *de privilegiis Iurisconsult. priuileg.* 2.8. n.6. Molfes. *in summ. Theologia Moral. tract. 6. cap. 7. num. 61.* dummodo sit in aliqua vniuersitate approbata graduatus, quamuis non sit ex illis, quæ existerent in illa regione, in qua esset Scholasteria, prout refert decisum Nicol. Garc. *de benef. parte 7. cap. 7. num. 35.* quem cito Ego ipse, *de officio, & potest. Episcopi, parte 3. alleg. 60. num. 62.* Huic profectò patrocinator sententiæ Illustriss. & Reuerendiss. D. meus Torquatus Perottus, quem summæ auctoritatis, & honoris hic causa nomino, Saxofraatenfis patritius, Urbani VII. intimus Cubicularius, & maior Capellanus, ac proximus, vir & morum, & generis nobilitate conspicuus, cui quidem præterquam quod veluti suorum iure hæreditario diuite eruditionum cornu (ut aiunt) copia circumfluat; nihil adhuc est potius, & antiquius quàm sui ciuis Bartoli ingenio, labore, & meditatione lustrare, & implere vestigia. Itaque non mirum est, si hanc litterarum, quam in se videt, in aliis quoque pulchritudinem decimet; atque eos quidem iuuandi, protegendis, & prouehendi amore, & Officio prosequatur. Quid plura? Vir præterea, quem si suis de virtutis, naturæ, & fortunæ dotibus ignorasses, inuendo dumtaxat, ex angusta facie, ad omnia summa natum iudicares.

S V M M A R I V M.

1. *Priores in duplici sunt differentia, quidam seculares, alij Regulares.*
2. *Priores seculares, alij rurales, alij Collegiales qui toti præsunt Canonorum Collegio.*
3. *Priores rurales dicuntur, qui curam animarum absque Collegio habent, & sic Parochialem simplicem.*
4. *Priores Collegiales, qui in Ecclesiis Collegiatis toti præsunt Canonorum Collegio, Dignitatem habere dicuntur, & non alij.*
5. *Dignitas principalis in Collegiata debet esse constituta in ætate 25. annorum incæptorum.*

- 6 *Dignitas prima in Collegiata necessario non requiritur ut sit Doctor, aut Licentiatu in Theologia, vel iure Canonico.*
- 7 *Prior an aliquando possit excusari à residentia, ostenditur.*
- 8 *Prior Collegiata non habet precedentiam super Canonicos Cathedralis.*
- 9 *Prior Collegiata si in Cathedrali interest, simul cum illius Dignitatibus, & Canonicis duplici ductu thuribuli thurificandus est.*
- 10 *Prior magnus insignis Ecclesiæ Vimaransenfis inter omnes Collegiatarum Lusitaniæ Priores primas tenet.*
- 11 *Ecclesiæ Collegiata Vimaransenfis inter omnes Regni insignior, & antiquior est.*
- 12 *Ecclesiæ Vimaransenfis, sub Beata Virginis tutela, quæ de Oliva nuncupatur, Ioannis Regis Lusitania, huius nominis Primi, sumptu & munificentia primum extructa.*
- 13 *Ecclesiæ Vimaransenfis sex habet ex Capitulo Dignitates, & Præbendas viginti octo.*
- 14 *Prior magnus Vimaransenfis omnibus præst in Ecclesiæ, & Vicarium nominat, ad quem minora crimina in Primitiali visitatione referuntur, ad Primate verò graviora spectant.*
- 15 *Prior magnus Ecclesiæ Vimaransenfis nunc est Illustriss. & Reverendiss. D. meus D. Bernardus Attaydius.*

De Prioribus.

CAPVT XI.

- P**RIORES in duplici sunt differentia, quidam seculares, alij Regulares. Seculares, alij Rurales, alij Collegiales dicuntur. Rurales sunt, qui curam animarum absque Collegio habent; & sic Parochialem simplicem, de quibus loquitur text. in cap. licet Canon. de Elect. libro 6. ut ait Federic. de Senis, cons. 86. Casus talis est, quem refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 6. litt. P. conclus. 707. numero 15. Collegiales verò sunt personæ principales, quæ in Collegiatis Ecclesiis toti præsunt Canonicorum Collegio, ut colligitur ex superscriptione text. in cap. ult. de maior. & obediens. & istos solos, & non alios qui in Ecclesiis præsunt non Collegiatis dignitates esse, ex Selua de benefic. parte 1. quæst. 2. num. 61. tradit Monet.

Monet. de Conseruatorib. cap. 5. numero 25. & 94. & ex Fulu. Pacian. resoluit Sebast. Caesar in relect. de Eccles. hierarchia p. 3. d. 13. §. 1. n. 1. & diximus supra c. 3. n. 29. & 30.

Et iste Prior, cùm sit principalis Dignitas in Ecclesia Collegiata, & regulariter habeat curam animarum in foro interiori, vel exteriori, debet esse constitutus in ætate 25. annorum inceptorum, vt resoluunt Nicol. Garc. de benefic. parte 7. cap. 4. numero 65. Filiuc. in quest. moralib. tom. 3. tract. 41. cap. 5. numero 3. quos refero Ego ipse de officio, & potest. Episcopi parte 3. allegat. 60. numero 64. Non tamen necessàriò requiritur, vt sit Doctor, vel Licentiatus in Theologia, aut Iure Canonico, quamuis illi Ordinaria iurisdic-tio cum omnibus Iuribus quasi Episcopalibus competat, & Collegiata Ecclesia exempta sit, quia hoc nullibi cauetur, & Concil. quando loquitur de Dignitatibus sess. 24. c. 12. de reform. hortatur vt conferantur Doctoribus, non præcipit, ita ex sententia S. Congr. resoluit Nicol. Garc. p. 7. c. 7. n. 33.

Sed an aliquando excusetur à residentia solet ab aliquibus in dubium reuocari, at id nullibi meliùs potest decidi, quàm ex declaratione Sacræ Congregationis Concil. in hæc verba: Prior insignis Ecclesiæ Collegiatæ obtinuit Prioratum præuio examine, & approbatione, vt sit in beneficiis curam animarum habentibus, in cuius litteris collationis dicitur Prioratui huiusmodi curam Parochianorum dictæ Ecclesiæ, quæ etiam Parochialis existit, imminere cum cura etiam iurisdictionali, & inter statuta dictæ Ecclesiæ confirmata à Visitatore Apostolico disponitur, quòd in dicta Ecclesia vnus debeat esse Prior, qui præ cæteris nominis prærogatiua, & duplici Præbenda perfruatur in Ordine Sacerdotali existens, ibique faciens assiduè residentiam personalem nisi secum super residentia dispensarum fuerit per eum, qui potestatem habeat dispensandi tanquam personam, cui, seu cuius Dignitati, & officio Parochianorum eius cura imminet principaliter animarum; qui etiam habet distinctas cameras in domo Canonicali: in eadem tamen Ecclesia assiduè retinentur duo Capellani, qui actu exercent curam animarum ad formam dictorum statutorum, & antecessores per longum tempus, & vltra 50. annos non residerunt, immò domus Canonicalis ad longum tempus & à multo tempore locata reperitur laicali familiæ. Quæritur an Prior modernus de Iure ad residendum in dicta Ecclesia, & in illius domo Canonicali prædicta dicatur obligatus? S. Congreg.

Concil. die 20. Aprilis 1602. reſpondit hunc Priorem ad reſidentiam teneri.

- 8 Et quamvis Prior Collegiatæ non habeat præcedentiam ſupra
 9 Canonicos Cathedralis, eſt tamen, ſi ibi intereſt, ſimul cum illius Dignitatibus, & Canonicis duplici ductu thuribuli thurificandus, vt cenſuit Sacra Rituum Congreg. in vna Tuſcanen. 19. Auguſti 1619.
- 10 Inter omnes Collegiatarum Luſitaniæ Priores noſter magnus
 11 Vimaraneſis Prior primas tenet, ſicut & noſtra Collegiata Eccleſia inter omnes Regni inſignior, & antiquior eſt, illa enim in decentiori loco conſtructa cum nobili Priorali Palatio, Sancti Benedicti Monialium quondam cœnobium fuiſſe conſtat, conditumque anno à partu Virginis nongenteſimo decimonono. Hæc ædificij forma ſub Beatæ Virginis tutela, quæ de Oliua nuncupatur, Ioannis Regis Luſitaniæ huius nominis Primi ſumptu, & munificentia primùm extructa, exterius magnifica, gratiſſimæque proſpectu, intus triplici teſtudine conformata, Beatum Damaju Pontificem Max. Patronum, & conciuem agnoſcit, itémque Torquatum Sancti Iacobi Hiſpaniarum præſidis, vt creditur, diſcipulum; eſt enim ipſius corpus ad duo milliaria ſepultum in templo, quod Monafterium olim S. Auguſtini fuerat; nũc tamen vnitum menſæ Capitulari huius Collegiatæ Eccleſiæ exiſtit. Sex adſunt in Capitulo Dignitates, Præbendæ viginti octo. His omnibus magnus Prior præeſt, cuius redditus ad ſex millia ſcuta, aſcendunt, vt refert Emm. de Faria, y ſoſa en el epiſthome de las hiſtor. Portugueſas p. 4. c. 8. verſ. Igleſias
- 14 Collegiadas, ille Vicarium nominat, ad quem minora crimina in Primatiali viſitatione referuntur, ad Primateſ verò grauiora, iuxta cõcordiam inter Archiepiſcopum Bracharen. & præfatum Priorem initam, ac Apoſtolica auctoritate confirmatam, quam originalem, & authenticam caſu inueni in Bibliotheca Vaticana, cuius copiam ibi fideliter mea manu tranſcripſi ex libro Honorij Papæ III. anno 1. & 2. fol. 197. & hic inferendam duxi prout infra n. 14.
- 15 Inſignis huius Eccleſiæ, & illuſtris cleri ingēs nunc eminet Prior Illuſtriſſ. & Reuerendiſſimus D. meus D. Bernardus Artaydiuſ Illuſtriſſimi, & Excellentiſſimi Domini D. Antonij Artaydij Caſtri de Ayro Comitis filius: qui quidem genitor præter heroicam antiqui generis claritudinem, qua ſpectabilis fuerat; eò adhuc redditur ſpectabilior; quodd olim ad Cæſaream Maiestatem Regis noſtri Catholici Orator miſſus, officium tanto ſplendore adminiſtrauit, vt tam facun

facundam viri eloquentiam, eloquentem facundiam, singularem in rebus tractandis spirantem prudentiam non potuerit Cæsar ipse non præconiis exornare, non obseruare, non admirari. Deinde ex Oratore Prætor totius Regni Lusitanix creatus, vix enarrari potest qua morum integritate, qua legum, Iurisque prudentia, quo Religionis studio, qua muneris vigilantia illud gubernare incipiat. Itaque vir hic tantus edocuit Maiorum suorum gloriam maiorem esse potuisse, si quæ ei virtus meritorum prodiga, promerendi ornamenta præbuit, Fortuna occasionibus auara non inuidisset. Filius tanto parente dignus ipsius implens vestigia non tam augustis Gentilium suorum natalibus innixus, quam propriis virtutibus confirmatus hunc Prioratum Regio munere obtinuit, vbi sapientiam, quam cum liberalibus coniunctam artibus à puero didicit, cum omni modestia, & candore semper excolens, velit nolit, merita maiora explicat; neque sefellit opinio siquidem senilibus ipse iunior excellens dotibus ad Vimaransense Pontificium euehitur, qua in specula constitutus dignior in dies magis, ac magis ampliorum Dignitatum incrementis efficitur. Concordiæ autem confirmatio, cuius supra meminimus, est vt sequitur.

Archiepiscopo Bracharen.

SAcrosancta Romana Ecclesia, & c. vsque consouere, ea propter Ven. in Christo F. tuis iustis postulationibus grato concurrentes assensu, compositionem inter Ecclesiam tuam, & Vimaranen. Prioratum super subiectione. ac aliis iuribus Diocesano ipso debitis amicabilem initam mediantibus dilectis fil. F. Zamoren. & F. Astoricens. Archid. iudicibus super iis à sede Apostolica delegatis sicut sine prauitate prouidè facta est, & ab utraque parte spontè recepta, & hæcenus obseruata auctoritate Apostolica firmamus, & presenti scripti patrocinio communimus. Ad maiorem autem euidenciam compositionis eiusdem tenorem ipsius. prout in litteris delegatorum ipsorum perspeximus contineri, de verbo ad verbum presentibus fecimus annotari, qui talis est. In nomine Domini, Amen. Quam fragilis est mortalium memoria, vt potè incudo, & lubrico constituta:

ideo necessarium fuit scriptura remedium propterea, quæ quotidie oblitentur, & ad obliuionis tendunt interitum. Hac itaque pagina in perpetuum valitura notum sit omnibus tam presentibus, quam futuris, quod cum inter Archiepiscopum Dominum S. & Capitulum Bracharen. ex una parte, & D. Priorem, & Canonicos, ac Portionarios Vimaranen. ex altera super subiectione, & aliis iuribus Diocesano Episcopo debitis, restitutione etiam quorundam ablatorum, & quibusdam aliis in nostri scilicet F. Zamoren. & F. Astoricen. Archidiaconorum iudicium à Domino Papa Innocentio bonæ memoria delegatorum presentia quæstio verteretur, placuit partibus dictam controuersiam per compositionem amicabiliter terminari, quæ in hunc modum processit, ut Bracharen. Archiepiscopus liberam, & absolutam habeat, & exerceat iurisdictionem in Priore & Ecclesia Vimaranen. quam habet de iure in aliquo suo suffraganeo Episcopo, & eius Ecclesia, hoc addito, quod ipsi Priori posset dare cedendi licentiam si ad alium locum se transferre vellet, & quod possit eum amouere, vel suspendere in perpetuum si causa exegerit seruato ordine iudiciario. In Canonicis verò, & Portionariis illam habeat iurisdictionem Archiepiscopus, & in illis casibus eam exerceat, quam habet de iure, & in quibus casibus eam exercet in Canonicis, & Portionariis alicuius Ecclesie sue suffraganeæ Cathedralis: Prior verò iurisdictionem habet in Canonicis suis, & Portionariis quæ habet Episcopus Diocesanus in suis Canonicis, hoc excepto de quod grauioribus, quæ depositionem, vel suspensionem perpetuam exigunt, cognoscat Archiepiscopus, & non Prior. In aliis autem Clericis, & Laicis Vimaranen. iurisdictione, quam hætenus habuit, eidem Archiepiscopo non denegetur. Vocatus autem Prior Vimaranen. ad Synodum veniat Bracharam semel in anno, collocandus in loco honorabili secundum prouidentiam Domini Archiepiscopi. Præterea procuracionem Canonicam, quæ ratione visitationis debetur semel in anno exhibebit dicto Archiepiscopo idem Prior in optione Archiepiscopi permanente utrū velit hospitari intus in Claustro, vel

in domo Prioris cum dictam procuracionem receperit. Item quatuor Capella, scilicet Ecclesia Sancti Pelagij, & Sancti Michaelis de Castello, & Sancte Eulalia de Forromondaes, & Sancti Michaelis de Creixomir sint liberae à prestatione census, & respiciant plenarie Priorem Vimaranen. Pro duabus autem Capellis, scilicet Sancti Vincentij de Masquotelos, & Sancti Petri de Azurei exoluat Prior in Kalendis Maij sex aureos annuatim, & non amplius, hoc adiecto quòd Ecclesia Vimaranen. soluat tertiam partem de omnibus eidem relictis in vltima voluntate ab omnibus illis, qui non fuerint de Villa Vimaranen. Si autem ciuis Bracharen. apud Vimaranen. Ecclesiam elegerit sepulturam, vel aliquid eidem reliquerit, medietas remaneat apud Ecclesiam Bracharen. & è conuerso idem iuris seruetur, putà si Vimaranen. Burgen. sepulturam elegerit apud Ecclesiam Bracharen. vel aliquid ei legauerit. Promissum fuit etiam ex parte Prioris Vimaranen. quòd cum Burgen. Vimaranen. voluerit facere testamentum, Clerici Vimaranen. qui praesentes fuerint hortabuntur eum, vt aliquid relinquat tanquam matri suae Ecclesiae Bracharen. In Ecclesijs autem alijs extra Burgum in quibus Vimaranen. Ecclesia ius obtinet patronatus, habeat Archiepiscopus iura sua secundum quòd hactenus habuit, & Prior praesentet in eis Clericos, & Archiepiscopus confirmet, vel eius Vicarius. Super restitutione autem ablatorum facienda Priori, & fautoribus suis, & Ecclesiae Vimaranen. ab Archiepiscopo hoc placuit inter partes, vt Archiepiscopus interrogetur, quod bona fide dicat verum, & ea, quae recognouerit ad se peruenisse, vel culpa sua fuisse deperdita, restituat. Super ijs vero, de quibus responderit sic, bona fide dicet quod haec non peruenierunt ad me, nec perierunt culpa nostra, stetur verbo Archiepiscopi, vt non teneatur de eis. De alijs vero de quibus dubitauerit Archiepiscopus, stetur iuramento Prioris, & Canonici, & Gonsalui Canonici Vimaranen. ita quod iurent in veritate sic esse. Si quae vero dicentur ad homines Archiepiscopi peruenisse, vel eorum culpa deperiisse, exhibeat iustitiam Archiepiscopus de hominibus illis, Actum fuit

fuit etiam ut Canonici, & alij Clerici Vimaranen. tam fautores Archiepiscopi, quam Prioris ad præbendas, & omnia beneficia sua, quæ habebant tam in Ecclesia Vimaranen. quàm alibi, restituerentur: Præterea actum est, ut iniuriæ utrinque illatæ remitterentur, statimque præsentēs id humiliter impleuerint. Pro iis autem, quæ superius scripta sē adimplendis, & obseruandis præstitit utraque pars in nostris manibus super Sacra Euangelia iuramentum. Præterea Actum fuit, ut si Burgen. Vimaranen. in quæstione, quam dicunt se habere contra Archiepiscopum Bracharen. non potuerint per se, vel per communes amicos concordare, Prior, & Canonici Vimaranen. sine offensa Archiepiscopi iuuent eos, ita tamen quod in causa ipsa aliquam malitiam non procurent; insuper de Voluntate communi utramque partem ad hanc compositionem firmiter obseruandam penes præfatos iudices potestas coërcendi remansit. Facta fuit ista compositio apud Beneuentum in Ecclesia Sæcti Petri sub Era 1290. mensis Octobris 10. Kalendis Nouembris, quæ ut perpetuum robur obtineat, eam sigillis nostris, & Domini Archiepiscopi, Prioris, & Capitulorum suorum facimus communiri. Nulli ergo, &c. nostre confirmationis infringere, vel ei, &c. vsque contraire. Si quis autem, &c. vsque incursumus, &c. Dat. Lateran. 4. Idus Ianuarij, Pontif. nostri Anno secundo.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonica est ius spirituale per quod quis habet non solum stallum in choro, & locum in Capitulo, sed etiam ius ad præbendam, & facultatem actu percipiendi distributiones quotidianas.
- 2 Præbenda est spirituale ius recipiendi certos proventus in Ecclesia competentes ex diuino Officio, cui præbendatus deseruit.
- 3 Præbenda propriè dicitur quando bona Ecclesiæ sunt diuisa.
- 4 Canonica portio, seu distributio duplex est.
- 5 Præbenda dicitur à præbeo, quia præbet redditus ad congruam sustentationē, vel à prædio, quasi sis quoddam prædiū pro dote assignatum.
- 6 Præbendarum plures sunt species.

- 7 *Præbenda sumpta largè pro ipso titulo beneficij, est ius præcipiendi præuentus in Ecclesia ratione officij.*
- 8 *Præbenda interdum sumitur pro patrimonio, & redditibus ipsius beneficij.*
- 9 *Canonicatus trahit ad se præbendam, cum non possit esse sine præbenda saltem diu.*
- 10 *Canonica est mater præbendæ.*
- 11 *Beneficij in impetratione non est opus sacre mentionem de præbenda illi annexa.*
- 12 *Præbenda unita, & accessoria dicitur quoque res spiritualis, & sequitur naturam principalis, quamuis in bonis temporalibus consistat.*
- 13 *Præbendæ, appellatione venit spiritualis ubicunque agitur de collatione, vel de titulo conferendo.*
- 14 *Præbendæ quandoque accipitur pro certa portione per se distincta nihil spiritualitatis habente, & laico conceditur pro labore temporali.*
- 15 *Præbendæ temporales quamuis sint plures, & habeantur insimul cum aliqua Dignitate, non inducunt incompatibilitatem.*
- 16 *Præbendæ temporales possunt vendi sine aliqua labe simoniae, & permutari propria auctoritate.*
- 17 *Præbendam temporalem obtinentes non obligantur horas Canonicas recitare.*
- 18 *Canonica, & præbenda in quibus differant, ostenditur.*
- 19 *Canonica est ius habendi sedem in choro ad cantandum, & legendum, ac vocem in Capitulo, proneniens ex electione, seu receptione in fratrem.*
- 20 *Præbenda de se non habet sedem in choro, nec vocem in Capitulo.*
- 21 *Præbenda spiritualis est beneficium ecclesiasticum.*
- 22 *Canonicus potest sine præbenda creari nisi statuto, aut consuetudine aliud caueatur.*
- 23 *Canonica supra numerum ad futuram præbendam hodie erigi non potest.*
- 24 *Præbenda, & beneficium tanquam genus, & species distinguuntur.*
- 25 *Canonica, & Præbenda Canonica est quocunque alio beneficio præstantior, & honorabilior.*
- 26 *Beneficij appellatione in materia odiosa non venit præbenda.*
- 27 *Beneficium quod vacaret in Cathedrali si concedat Papa, non comprehenditur Præbenda Canonica.*
- 28 *Canonicatum sibi impetrans an, & quando teneatur facere mentionem de Præbenda, ostenditur.*

— — — — —

Canonia, & Præbenda in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis quæ?

C A P V T XII.

- I**N Canonici duo diuerſa iura reperiuntur, canonice ſcilicet, & Præbendæ, *Rot. decif. 221. n. 1. p. 1. recent.* Canonia eſt ius ſpirituale, per quod quis habet non ſolum ſtallum in choro, & locum in Capitulo, quæ ſunt propriæ, & particulares prærogatiuæ Canonici, *Seraphin. decif. 1495. n. 2.* (vnde ea, quæ ſunt diuini Officij, necnon & Capitulares actus ſi cætera requiſita habeat, exercere poteſt) verum etiã ius ad præbendam, & facultatē actu percipiendi diſtributiones quotidianas, niſi ignorantia cantus, vel quid ſimile obſtet, vt multis explicat *Monet. de opin. Canon. c. 7. q. 1. à n. 6.* & in parte *Azor. inſt. moral. p. 2. lib. 3. c. 11. q. 1.* quod ius oritur ex receptione in fratrem *Seraph. decif. 474. n. 3. Rot. decif. 684. n. 3. p. 1. diuerſ.*
- 2** Præbenda verò eſt ſpirituale ius recipiendi certos prouentus in Eccleſia cōpetentes ex diuino officio, cui præbendatus deferuit, *gl. verb. receperint in c. cū M. de conſtit. Hoſt. in ſum. tit. de præb. n. 28. Iacob. de Graſſ. in aureis decif. p. 1. lib. 2. c. 97. n. 9. Zech. de Repub. eccleſ. c. 24. de Canon. ſub n. 2. Monet. d. c. 7. q. 1. n. 13.* vbi dicit præbendā eſſe ius ſpirituale oriens ex Canonia quoad ea, quæ ſpectant ad perceptionem fruſtuū, & prouentuum eccleſiaſtici beneficij, ſicut eſt colligere decimas, primitias, & oblationes cōpetentes ex diuino Officio, cui inſiſtit tanquā vnus de Collegio. Et propriè dicitur Præbenda quādo bona Eccleſiæ ſunt diuiſa, *c. ex parte, de conceſſ. præb.* ſed quando ſunt indiuiſa, magis propriè dicitur portio, *Innoc. in c. dilectus, de præb. Iacob. de Graſſ. d. n. 9.* quæ quidem Canonica portio, ſeu diſtributio duplex eſt, vna quæ pro victu conceditur ſeruientibus Eccleſiæ, & recitantibus diuinum Officium, altera quæ datur aſſiſtentibus tantum in Eccleſia, & iſta potiùs dicitur portio Canonica, quàm diſtributio quotidiana, *Viu. commun. opin. 194. & 195. Iſid. Moſcon. de mai. milit. Eccleſ. lib. 1. p. 1. c. 16. pag. 302. verſ. Canonica.*
- 3** Dicitur præbenda à præbeo, quia præbet redditus ad congruam ſuſtentationem, *Bonifac. Vitalin. in Clem. ſin. num. 38. verſ. vnde merito dicitur, de præben. Rot. decif. 26. num. 1. verſ. præterea præbenda, de præbend.*

præbend. in nouis. Vel dicitur à pretio, quòd quis pto labore recipit, Card. in d. *cl. m. fin. num. 11. q. 11. Rot. decis. 33. sub. num. 1. vers. dicitur à pretio, de rescript. in nouis*, Ioann. Selua de *benefic. parte 1. quest. 30. n. 17.* Iacob. de Graff. d. *par. 1. lib. 2. c. 97. n. 9. in fine.* Vel forsan dici posset quod dicatur à prædio, quasi præbenda sit quoddam prædium ipsius beneficii pro eius dote sibi assignatum, sicut dicimus de beneficio vnito alteri accessoriè quòd sit quoddam prædium illius, Gonzal. d. *gloss. 5. §. 1. à n. 20.*

Præbendarum plures sunt species, de quibus gloss. d. *verbo receperint in d. cap. cum. M. vbi Abb. num. 21. Felin. num. 3. Dec. num. 32. Mant. num. 26. & Ripa num. 70.* vbi quinque refert, Hoied. de *incompatibil. benefic. par. 1. cap. 12. num. 2. & 3.* vbi ponit quinque modos præbendarum, Gonzal. ad *reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 1. per tot.* Aloyf. Ric. in *coll. et. decis. parte 4. collect. 749.* Card. Tusch. *tom. 6. litt. P. conclus. 469.*

In summa ad tres reduci solent. Prima est illius, quæ sumitur 7 pro ipso titulo beneficii, & sic largè pro omni beneficio, seu iure percipiendi prouentus in Ecclesia ratione officij, vt in rubricis de *præbend. & de concess. præbend.* ita Felin. in *cap. postulasti num. 4. de rescript. Rot. decis. 62. eod. titul. in antiq. Selu. d. par. 1. q. 3. num. 9. & 17. Rebuff. super concord. rub. de collat. §. 1. verbo Canoniciatum, & præbendam in fine*, Gonzal. d. *gloss. 5. §. 1. n. 3.* Nicol. Garc. de *benef. parte 1. c. 1. num. 9.* & in hoc sensu accepta venit semper, & vbicunque de ecclesiastico beneficio mentio habetur, arg. *cap. tua 31. de verber. signif. ibi, nos igitur auctoritate præsentium declaramus, quòd in hoc casu præbenda, ac alia beneficia generali beneficiorum nomine continentur, & idè illa non potest renunciari sine auctoritate Superioris, ac de illa in impetratione beneficii debet fieri mentio tanquam de vero titulo, & beneficio, & de qualitate talis præbendæ facienda est mentio in illius impetratione, & non potest permutari nisi cum alia re spirituali, vt de omnibus latè Gonzal. d. §. 1. à num. 7. vsque ad num. 13.*

Secunda species est illius, quæ sumitur pro patrimonio, & reddi- 8 tibus ipsius beneficii, & tunc dicitur accessio titulo canonice, & quædam annexio rei spiritualis titulum, & canoniam sequens, c. *maioribus, cap. relatum, cap. dilecto de præbend.* Cassad. *decis. 17. num. 4. sub eod. titul.* Gig. de *pension. quest. 33. num. 2.* Pute. *decis. 196. lib. 2. in correctis* vbi dicit quòd non idè o præbendæ videntur annexæ Canonicatibus quòd esset certus numerus Canonicorum, & præbendarum;

- ſed ex eo probatur annexio, quod tituli vnà cum præbendis mutarentur, vel præbendæ eſſent tituli ſpirituales; & præbenda ſic acceſſoria, & annexa titulo beneficij non tanquam de per ſe, ſed vti acceſſorium venit appellatione beneficij; nam eo ipſo quòd quis recipitur in Canonicum debetur illi præbenda tanquam prædium, & redditus Canonicatus, *d. cap. cum M. & ibi gloſſ. verbo receperint*,
 9 *de conſtit. Gonzal. d. §. 1. num. 16.* Et Canonicatus trahit ad ſe præbendam, cùm non poſſit eſſe ſine præbenda ſaltem diu, *cap. ſi quis obiecerit 1. quaſt. 3. d. cap. relatum.* Ac ſicut obligatio eſt mater actionis *licet 42. §. ea obligatio ff. de procurat. & parit actionem princip. Inſtit.*
 10 *de verbor. oblig.* ita Canonica eſt mater præbendæ, & eam parit, ac ſe habet ſicut mater ad filiam, Hoſt. *in Sum. titul. de præbend. num. 1.* Compoſtel. *in d. cap. cum M. col. 3.* Guillelm. de Monte Lauduno & Card. *in Clem. ſin. de præben. q. 10. Rot. decif. 11. de conceſſ. præb. in antiq. & decif. 33. de reſcript. in nouis, Prob. ad Monach. in rub. de præbend. lib. 6. num. 6. Franc. Marc. Delphin. decif. 1272. num. 1. parte 1. Iacob. de Graſſ. d. par. 1. lib. 2. cap. 97. num. 12. Gonzal. d. §. 1. num. 15. & 17. Monnet. de optione Canonica cap. 7. q. 1. nu. 4. Aloyſ. Ricc. in collectan. decif. 11
 11 *parte 4. collect. 749. in fine.* Vnde fit, vt hoc caſu in impetratione beneficij non opus ſit facere mentionem de præbenda illi annexa, Staphil. *de litteris gratia titul. de qualitat. & ſtatu beneficij, §. circa iſtam num. 2. Felin. in cap. noſtra coroll. 33. num. 30. de reſcript. Gonzal. d. §. 1. num. 24.*
 12 Et huiuſmodi Præbenda vnita, & acceſſoria, dicitur quoque res ſpirituale, & ſequitur naturam principalis, vt reſoluit Gonzal. *d. §. 1. num. 23.* quamuis in bonis temporalibus conſiſtat, quia eſt annexa Canonicatui, vnde à digniori totum illud ius denominatur arg. *d. cap. relatum. & d. cap. dilectus il. 1. de Præbend. Iacob. de Graſſ. d. cap. 97. num. 10. in fine.* Et vbicunque agitur de collatione, vel de titulo conferendo appellatione Præbendæ intelligitur ſemper de Iure ſpirituale, vnde quando Papa narrat vacare Præbendam, & illam confert, ſemper intelligitur de ſpirituale, ita Zabarel. *conf. 126. n. 4. Card. Tuſch tom. 6. liſt. P. concl. 465. n. 5. Gonzal. d. §. 1. in fin.*
 14 Tertia ſpecies eſt illius, quæ accipitur pro certa portione per ſe diſtincta nihil ſpiritualitatis habente, velut pro quodam prædio, & commoditate temporali, de qua loquitur text. *in cap. penult. de Magiſt. & laico conceditur pro labore temporali, qualis eſt illa, quæ conceditur ſymphoniacis, ſimbaliſtæ, Magiſtro muſicæ, organiſtæ, Procuratoribus, Aduocato, Syndico, & ſimilibus, gloſſ. d. verb. receperint**

perint in d.cap.cum M.vbi Rip.d.n.170.Roman.conf.228.n.8. Selu. de benefic.p.1.q.7.n.4. Duaren. de sacris Ecclesminist.lib.2.cap.8. Nauar. in cap. quando, de consec. dist. 1. notab. 7. n. 24. Iacob. de Graff. d. cap. 97. n. 7. Pech. in reg. beneficium n. pen. de regulis Iuris lib. 6. Petr. Greg. de re benefic. cap. 11. n. 15. cum seqq. Rebuff. in concord. tit. de collation. §. 10. vers. Canoniatum, & Præbendam in fine, Gonzal. d. §. 1. num. 6. & 26. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 1. n. 8. Sebast. Cæf. in relect. de Eccles. hierarchia p. 3. dist. 12. §. 6. n. 29.

Vnde fit, vt istæ Præbendæ temporales quamuis sint plures, & 15 habeantur in simul cum aliqua Dignitate, non inducant incompatibilitatem, Caputaq. decis. 356. num. 3. par. 2. dicens quoddammodo vna monialis potest retinere duas, & tres præbendas sine dispensatione, refert, & sequitur Gonzal. d. §. 1. num. 27. Et possunt vendi sine ali- 16 qua labe simoniæ, Caputaq. decis. 237. num. 1. & per tot. par. 2. & d. decis. 356. num. 6. Rot. decis. 265. num. 2. par. 2. diuers. Soar. de Relig. tom. 1. lib. 4. de simon. cap. 24. num. 21. Gonzal. d. §. 1. num. 28. & propria auctoritate vti res temporales permutari possunt, Cardin. in d. Clem. fin. sub num. 11. de Præben. Gonzal. d. §. 1. num. 29. Et illas obtinentes non 17 tenentur Horas Canonicas recitare, Nau. de horis Canon. cap. 7. nu. 26. Stephan. Durant. de ritibus Ecclesie lib. 3. cap. 22. n. 1. Sebast. Cæf. d. §. 6. num. 29.

Ex quibus colligitur aliud esse Canoniam, & aliud Præbendam, 18 vnamque ab altera non parum differre, quia Canoniam est ius habendi sedem in choro ad cantandum, & legendum, ac vocem in 19 Capitulo proueniens ex electione, seu receptione in fratrem, vt in cap. in Genesi, & ibi glos. verbo vel quasi, de elect. glos. in cap. relatum, & in cap. pro illorum, & in d. cap. dilectus il. 1. de præben. & d. verbo receperunt in d. cap. cum M. vbi Abb. n. 22. Felin. à n. 13. & Rip. num. 170. glos. in pragm. Sancti. tit. de elect. cap. sicut §. quanta, verbo Ecclesia, & in tit. de collation. §. item censuit verbo Præbendarum, Hoied. de incompatibil. benef. p. 1. cap. 12. n. 1. Petr. Greg. de re benefic. cap. 10. n. ult. Monct. de opt. Canon. cap. 7. n. 6. Præbenda verò ex se non habet sedem in choro, nec vo- 20 cem in Capitulo, & titulus Canonice est receptio in fratrem, titulus verò Præbendæ collatio, vt in cap. cum in Ecclesiis, de Præben. in 6. Card. conf. 103. Rip. lib. 2. responsorum cap. 33. num. 4. & in d. cap. cum M. num. 25.

Differunt quoque Canoniam, & Præbendam, quia Præbenda spiri- 21 tualis est beneficium ecclesiasticum, vt supra resoluius, Canoniam vero de per se non est beneficium, vt in cap. fin. §. in illis, de concess. Præben.

lib. 6. & in cap. in nostra 32. de rescript. ibi, aliquando in aliis recepti licet nondum in eis ecclesiasticum beneficium sint assequuti, apertè enim agit de illis, qui ex vi mandati Apost. in Canonicos iam fuerunt recepti, & tamen clarè ait adhuc beneficium ecclesiasticum assequutos non esse, ergo probat Canonicos, qui Præbendam non habent beneficium ecclesiasticum non habere, vt animaduertit ibi Abb. notab. 2. Barbat. num. 28. & Felin. in princ. multis rationibus comprobat Rot. decis. 26. in princip. & per tot. de Præbend. in nouis, & post eam Anton. Fabric. de re benef. tit. de titulo, & institut. numero 9. 21. & 34. cum seqq.

- 22 Ex dictis etiam inferitur posse quem in Canonicum recipi sine Præbenda, nam olim Canonici erant absque vlllo Præbendarum distincto numero, vt testantur Ioan. Andr. Abb. Butr. & alij in d. cap. cum M. quos referr, & sequitur Azor. instit. moral. par. 2. lib. 3. cap. 11. q. 1. in fine, sed nullum ius habet cum re non sit, sed tantum nomine Canonicus, & in herba, vt vulgò dicitur, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo beneficia, §. ad Dignitatem, vers. Præbenda, Azor. d. cap. 11. q. 4. & 5. Sebast. Cæsar in relect. de ecclesiastica hierarchia disp. 12. §. 6. n. 50. nisi consuetudine, aut statutis Ecclesiarum aliud caueatur, quia tunc receptus siue auctoritate, & consensu ipsorum Canonicorum, siue auctoritate Papæ iura Canonici consequi debet, & nomine, titulo, honore, & commodo Canonicus est, aliæque iura beneficiarij habet, vt benè Sebast. Cæf. sic necessariò intelligendus d. c. 12. §. 6. n. 45. in multis enim Ecclesiis consuetudine est introductum, vt plures homines in Canonicos admittantur, quibus deinde ordine quodam seruato, quæ vacuæ sunt Præbendæ conferuntur, vt testatur Azor. d. lib. 3. c. 11. q. 6. in principio.

- 23 Olim quandoque in Canonicum extra numerum quis recipiebatur cum expectatione futuræ Præbendæ, vt ex multis Iuribus Decretalium, & Sexti videre licet, sed iam hodie id non licet ex decreto Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 19. vbi decernit S. Synodus mandata de providendo, & expectatiuas, & alias quascunque gratias ad vacatura nemini amplius concedi, ex quo decreto censuit S. Congreg. non posse eligi Canoniam supra numerum ad futuram Præbendam, vt refert Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 1. proæm. n. 64. & 65. Quamuis in Ecclesiis, vbi sunt instituti Canonici sine Præbenda, illam expectantes, qui dicuntur titulares, id non videatur sublatum ex dicto decreto, vt in sequenti declaratione. *An in Ecclesia Salamantina in qua extant 24. Canonici, quorum duo postremi*

Præbendam expectant, consuetudo immemorialis hætenus observata, & à Pio IV. Motu proprio confirmata, & ex certa scientia, qua antequam vacet aliquis Canonicatus, cuius electio spectat ad Canonicos, eliguntur à Capitulo, præcedente licentia Episcopi, duo vel tres expectantes locum ultimi Canonici sine Præbenda vacaturum, ad quem iuxta gradum expectantis denno à Capitulo eligitur vnus, & admittitur præcedente approbatione, & confirmatione Ordinarij, censeatur sublata ex Decreto Concilij cap. 19. sess. 24. de reform. Congregatio respondit hanc consuetudinem non comprehendendi illo Decreto Concilij, refert Nicol. Garc. de benef. part. 6. cap. 1. num. 5.

Distinguitur tamen Præbenda, & beneficium tanquam genus, & 24 species, quia beneficij appellatio complectitur omnes alios beneficiorum titulos, ex quibus ratione officij spiritualis Clericis competit ius percipiendi redditus ecclesiasticos iuxta beneficij definitionem, de qua Sebast. Medic. de definit. p. 2. cap. 16. Hoied. de incompatibil. benef. in præfat. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. in princ. à num. 2. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 2. Squillante de priuilegijs clericor. cap. 4. n. 1. At verò Præbenda spiritualis accipitur pro iure illo, quod competit Canonico ad percipiendas distributiones, & alios redditus ecclesiasticos ratione sui Canonicatus, & ita intelligitur tex. in cap. cum in Ecclesijs, de Præbend. lib. 6. quatenus præbendam ponit tanquam quid diuersum à beneficio, nam beneficium posuit tanquam genus, Præbendam tanquam speciem quandam qualificatam, quod magis ostenditur ex tex. in cap. tua 32. de verbor. signif. vbi dubitabatur utrū appellatione beneficij contineretur Præbenda, & respondet Pontifex Præbendas, & alia maiora beneficia contineri, sic manifestè sentiens Præbendam esse quandam beneficij speciem ab alijs beneficiorum speciebus distinctam.

At cum Canonica, & Præbenda Canonialis sit quocunque alio 25 beneficio præstantior, & honorabilior, cap. statutum, in princ. de Præbend. lib. 6. Azor. dicta par. 2. lib. cap. 1. q. 16. in princ. idè in materia odiosa non venit appellatione beneficij, vt resoluunt plures per me citati in tract. de appellatiua verborum vtriusque Iuris signific. appell. 32. num. 11. Nec vbi concedit Pontifex ad petitionem rogantis 27 beneficium, quod vacaret in Cathedrali, comprehenderetur Præbenda Canonialis, secundum Archid. in cap. alienationes 12. q. 2. & in cap. cum non de Sacerdotali, de Præbend. lib. 6. Felin. in cap. in nostra corol. 39. de rescript. Corral. de benef. par. 1. cap. 5. num. 4. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 6. num. 61. Etiam si fiat in litteris specialis mentio de
Cathæ

Cathedrali, cap. *quamuis, de Præbend. in 6. Calderin. conf. 31. eodem tit. Staphil. tit. de modo, & forma impetr. §. circa tertium num. 8. Selu. de benef. p. 3. q. 11. qualis. 21. n. 38. Franc. Marc. decis. 525. p. 1. Flamin. Parif. de resignat. benef. lib. 10. q. 2. n. 25. Sebast. Cæf. d. disp. 12. §. 6. ex n. 38. vbi n. 42. limitat hoc non procedere in Ecclesiâ, in qua alia non sunt beneficia, nisi Præbendæ.*

- 28 Quæstio est dubia an impetrans sibi Canonicatum teneatur in impetratione mentionem facere de Præbenda, ita quod si hoc tacitum fuerit impetratio subreptitia censeatur? Quidam tenent absolute impetrantem non teneri commemorare Præbendam, siue illa distincta sit, siue vnita Canonicatui; ita Petr. de Anchar. in reg. accessorium col. 26. n. 14. *vers. licet, de regul. Iuris in 6.* cuius opinionem refert, & sequitur Dec. in cap. cum adeo col. 1. n. 2. de rescr. Selua d. p. 3. q. 15. *vers. vigesima sexta qualitas.* Alij non pauciores existimarunt teneri nominare Præbendam, aliàs impetrationem minimè carere vitio subreptionis, quia potest esse Canonicatus sine Præbenda, & vice versa Præbenda sine Canonicatu, ita Rot. decis. 2. *Vtrum si Canonicus, de Præbend in antiq. & decis. 33. Quidam habens Canonicatum, de rescr. in nouis, firmant in d. cap. cum adeo. Panor. in 3. notab. Barbat. col. 3. n. 18. Imol. in 3. notab. Ioan. de Anania n. 1. & Felin. col. 1. qui videntur loqui casu, quo Canonicatus sit distinctus à Præbenda; nã si simul sint annexi (vt in omnibus ferè Hispaniæ Ecclesiis sunt) puto appellatione Canonicatus, & è conuerso venire Præbendam, vt per Bald. conf. 472. in causa Prioris n. 4. *vers. dubitabatur an si quis lib. 2. Ægid. Bellom. conf. 34. n. 4. & 5. vers. puto quod non, Iacob. de Graff. d. cap. 97. num. 11. Card. Tusch. som. 1. lit. C. concl. 29. n. 6. vbi n. 13. ex Bald. d. conf. 472. n. 3. lib. 2.* subdit appellatione Præbendæ non venire Canonicatum quando vtrumque exprimitur in litteris, nisi in Francia, vbi de consuetudine Canonici appellantur Præbendarij, & citat Ægid. Bellemer. d. conf. 34. n. 7.*

S V M M A R I V M.

- 1 Laici Canonici institui prohibentur.
- 2 Canonici eo Ordine initiati esse debent, quem Præbenda requirit, vel saltem in tali aetate, vt infra legitimum tempus valeant ordinari.
- 3 Pauperes non sunt de Præbendis Ecclesiæ Cathedralis prouidendi, nisi sint litterati.

- 4 *Canonicus Cathedralis Ecclesia qua litterarum scientia praeclatus esse debeat, ostenditur.*
- 5 *Cantum requisitum scire tenetur in Canonicum promouendus.*
- 6 *Canonicos cogere potest Episcopus ad ediscendum cantum Gregorianum, etiam per subtractionem fructuum.*
- 7 *Examinandus non est ab Ordinario super litteratura, seu idoneitate scientiae praeclatus per Sedem Apost. in forma dignum de Canonicatu, cuius Ordinem requisitum iam habet.*
- 8 *Approbatus ad Dignitatem Ordinem sacrum annexum habentem, examini nihilominus subiiciendus est ad suum Ordinem annexum suscipiendum.*
- 9 *Canonicatus Subdiaconalis in 21. Diaconalis in 22. & Sacerdotalis in 24. anno obtineri potest.*
- 10 *Canonicatum obtinens in Ecclesia Cathedrali ante factam Ordinum distributionem in ea saltem aetate oportet esse constitutus, ut infra annum ad Subdiaconatum possit promoveri.*
- 11 *Canonicatus, & Portiones integrae in Cathedrali requirunt attingentiam 21. annorum si non habeant annexum Ordinem Presbyteratus, vel Diaconatus.*
- 12 *Præbendam Presbyteralem vacantem poterit Episcopus conferre illi, qui Diaconalem, seu Subdiaconalem habet, & has illi, qui aetatem habet pro his obtinendis, & Canonicatus natura est attendenda, & non Parochialis ei accessoria, & in perpetuum unita.*
- 13 *Canonici supranumerarii possunt recipi in anno 14. sed adueniente tempore præbendæ debent esse in aetate integra.*
- 14 *Aetas promouendorum ad Canonicatus Collegiatarum Ecclesiarum illa requiritur, quæ ante Concil. Trid. præscribebatur, & sic quatuordecim annorum.*
- 15 *Prouiso in 13. ætatis anno de Canonicatu in Ecclesia Collegiata; ubi vigore statuti Ecclesie prouisi ante realem possessionem, & fructuum perceptionem debent expectare per biennium, obstat Concil. sess. 23. cap. 6. de reform.*
- 16 *Portiones dimidia in Cathedralibus neque Ordines Sacros, neque aetatem ad illos requisitam exigunt.*
- 17 *Canonicus Collegiata, quæ curam exercet animarum, quam exigit aetatem, ostenditur.*
- 18 *Ad Dignitates, quibus cura animarum subest, nullus est promouendus, qui saltem 25. suæ ætatis annum non attigerit, & in clericali Ordine versatus doctrina ad suum munus exequendum*

- neceſſaria, ac morum integritate commendetur.
- 19 Aetas incipit à die natiuitatis, non autem à die Baptiſmi.
- 20 Cura iurisdictionalis Dignitati adhærens requirit in promouendo ad illum vt ſaltem 25. ſue ætatis annum attingat.
- 21 Aetas 25. annorum incæptorum requiritur in principali Dignitate Collegiata Eccleſia.
- 22 Ad Dignitates, vel Perſonatus Cathedralium, quibus animarum cura nulla ſubeſt, requiritur ætas 22. annorum completorum.
- 23 Dignitates Collegiatarum Eccleſiarum quam ætatem requirant, oſtenditur.
- 24 Illegitimi in Canonicos non ſunt promouendi.
- 25 Diſpensare poteſt Episcopius cum illegitimis ad Canonicatus Eccleſiarum Collegiatarum, quid autem circa Canonicatus Cathedralium Eccleſiarum, oſtenditur num. 26.
- 27 Neophiti non prohibentur in Canonicos aſſumi ſi aliàs reperiantur idonei.
- 28 Eccleſia in Hiſpaniis quæ habeant ſtatuta puritatem ſanguinis requirantia, referuntur.
- 29 Statuta aliquarum Eccleſiarum in Hiſpaniis puritatem ſanguinis requirantia non videntur improbanda.
- 30 Statuta puritatem ſanguinis requirantia in obtinentibus Canoniciſunt exorbitantia, & pænalia, ac proinde ſtriçtiſſimè interpretanda.
- 31 Statutorum rigor vt excludatur, ſatis eſt de ſanguinis impuritate non conſtare.
- 32 Prouiſi in Eccleſiis puritatem ſanguinis exigentibus ad effectum, vt admitti poſſint, non grauantur onere probandi ſe deſcendere ex Chriſtianis antiquis, ſed Capitulo excipienti illos deſcendere ex origine infecta incumbit onus probandi.
- 33 Natus inter Chriſtianos non grauatur onere probandi ſe eſſe natum ex puris Chriſtianis, ſed hoc in dubio præſumitur.
- 34 Purus vnusquiſque præſumitur dum non probatur contrarium.
- 35 Purum ſe probare quis debet quando cauſa appellationis interpoſita per priuſum eſſet deſerta, vel quando pro parte Capituli eſt probata aliqua macula.
- 36 Puritas ſanguinis probatur per teſtes deponentes de publica voce, & fama, & communi hominum exiſtimatione.
- 37 Fama inconcuſſa in antiquis plene probat quando habet originem à ſide dignis, & orta eſt ex iuſtis, & probabilibus cauſis.

- 38 *Sententia lata inter duos facit ius quoad omnes in causa status, & quando agitur de iure reali, veluti de puritate, aut nobilitate sanguinis.*
- 39 *Nobilitas, & puritas sanguinis optimè probatur quando ostenditur descendentes ab eodem genere, & origine habuisse officia ad qua nonnisi nobiles, & puri sanguinis admittuntur.*
- 40 *Impuritas sanguinis potest probari per testes deponentes de existimatione, fama, & auditu.*
- 41 *Fama ad probandam impuritatem non aliter recipitur, quàm si sit perpetua, & illæsa apud omnes, & appareat oriri potuisse ex aliqua probabili causa, quæque contrariis probationibus non debilitatur.*
- 42 *Fama recens, & præcipuè qua post litem contestatam incipit, non probat impuritatem.*
- 43 *Testes ad probandam famam impuritatis debent attestari se audiuisse à maiori parte populi, prout in negotiis gravibus exigitur.*
- 44 *Testis super puritate, vel impuritate debet etiam non interrogatus rationem dicti sui concludentem reddere.*
- 45 *Impuritatis probatione facta ex parte Capituli, potest nihilominus proutis contraria probatione probare suam puritatem.*
- 46 *Puritatis, & impuritatis facta æquali probatione, semper prævalet illa, quæ est pro puritate.*
- 47 *Admissus simul utri purus ad Canonicatum, si illum resignet, potest alium in eadem Ecclesia obtinere absque nova probatione.*
- 48 *Portugaliæ in Regno excluduntur à Canonicatibus Cathedralium descendentes ab Hebræis usque ad septimam generationem.*
- 49 *Beneficij ecclesiastici capaces de iure sunt descendentes ab Hebræis.*
- 50 *Constitutio disponens de Canonicatibus non comprehendit quaternarias, & alia inferiora beneficia Cathedralium.*
- 51 *Dignitates principales in Collegiatis in Regno Portugalia obtinere non possunt descendentes ab Hebræis.*
- 52 *Principalis idem significat quòd prima.*
- 53 *Dictio, ipsæque est persona! s. m.*
- 54 *Pluralis loquutio resolvitur in plures singularitates quando dispositio loquitur de pluribus subiectis copulatis, non autem de uno tantum.*
- 55 *Brenium interpretatio à communi stylo, & usu Curia sumenda est.*
- 56 *Reg. 3. Cancel. comprehendit tantum primas Dignitates in Collegiatis, non autem inferiores.*

- 57 *Indultum primariorum precum dum reseruat principales in Collegiatis, comprehendit solum primas.*
 58 *Reservationes an sint odiosæ, vel potius favorabiles, ostenditur.*
 59 *Statuta excludentia à beneficiis descendentes ab Hebrais nihil favoris continent, sed odiosa sunt, & à iure exorbitant.*
 60 *Rota à Capitulis consuetam pietatem, & reuerentiam erga litteras Apost. plurimum desiderat.*

***

Dignitates, & Canonici ad Cathedrales, & Collegiatis Ecclesias qua ætate, & qualitatibus eligendi?

C A P V T XIII.

- L** I G E N D I sunt Canonici Cathedralis Ecclesiæ qui sint clerici, nam laici institui Canonici prohibentur, cap. 2. de instit. sicut cuiuslibet alterius ecclesiastici beneficii incapaces esse probari, cap. cum ad cō, de rescript. cap. ex litteris, de transact. tradunt Abb. in cap. Ioannes, num. 7. de cleric. coniug. Syluest. verbo beneficium, il 3. numero 8. Ludouic. Gom. de expectat. numero 89. Gig. de pensionib. quest. 86. num. 7. & quest. 22. num. 16. Rebuff. in praxi titul. de different. inter rescripta gratia num. 38. Lambert. de iure patron. parte 1. libro 2. qu. 7. art. 2. num. 15. Sclu. de benefic. parte 3. q. 6. Azor. institut. moral. parte 2. lib. 6. cap. 2. quest. 5. Perez de Lara, de capellan. & anniuers. lib. 2. cap. 5. à num. 2. Nicol. Garc. de benefic. par. 1. cap. 1. à num. 9. Sanch. de Matrim. libro 7. 2. disp. 42. num. 14. Immo nec tantum in aliquo Clericali Ordine constituti, sed eo Ordine initiati esse debent, quem Præbenda requirit, vel saltem in tali ætate, ut infra legitimum tempus valeant ordinari, iuxta text. in cap. licet Canon. & in cap. cum ex eo, de elect. lib. 6. ita Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 12. vers. neminem, Vgolin. de officio Episcopi cap. 19. in princ. num. 1. vers. tertio, & infra cap. seq. hac de re plenè videbimus.
3. Pauperes non sunt de præbendis Ecclesiæ Cathedralis providendi, ut monent Staphil. de litteris Gratia, §. nona forma expectatiuarum num. 40. & 41. Ludou. Gom. de expectat. num. 76. Rebuff. in praxi benefic. tit. de rescriptis in forma communi, & in forma pauperum, numero 181. Ridiculum enim vulgo foret rudem, & pannosum clericum Canonicum Ecclesiæ Cathedralis videre, iuxta illud, quod dicit gl. verbo

committantur in cap. statutum in princip. de rescript. lib. 6. Staphil. ubi su-
prà n. 42. Ludou. Gom. de expectat. n. 102. ad med. vers. ridiculum, nam
cùm pauper præsumatur vilis persona, quia paupertas dicitur vili-
tas, vt probat tex. in l. 2. vers. quid enim, ibi, & paupertatis detegi vili-
tatem, Cod. quando, & quibus quarta pars lib. 10. glol. verbo vilium, in
auth. de mandatis Principum, §. sit tibi, collat. 3. & Canonicatus, vel Præ-
benda in Ecclesia Cathedrali sit magnus honor, & præminencia,
cap. quamuis, §. quamquam de præb. lib. 6. Rot. decis. 26. n. 6. de præb. in no-
uïs, & decis. 2. de filiis Presbyt. etiam in nouis, idèo pauper non est de
Præbendis Ecclesiæ Cathedralis prouidendus, nisi sit litteratus,
quia quotidie olim viri inopes litterati ad Prælaturas, & consulto-
rum Principum munera, & ad alias sublimes Dignitates promoue-
bantur, Rebuff. de priuileg. scholar. priuileg. 43.

Canonicatum aliquem Cathedralis Ecclesiæ, seu in ea Dignita- 4
tem non habentem iurisdictionem impetrans maiori præditus de-
bet esse scientia, quàm is, qui simplex, & residentia carens vellet
consequi beneficium; nam cum teneatur præter peritiam, & scien-
tiam litterarum, ad industriam, & consilium in Capitulo, debet ha-
bere mediocrem scientiam, & eam saltem, quæ sit necessaria ad eo-
rum munus exequendum; & ad Ordinem, quem Canonicatus re-
quirit, exercendum, Abb. in cap. cum in cunctis in princ. num. 4. de elect.
Menoch. de arbit. casu 42 §. n. 25. Monet. de distribut. quotid. par. 2. q. 19
n. 37. vnde illum solertiùs examinatores debent interrogare, stri-
ctiorique examine cum eo vt; quia beneficium simplex, perpetuam
tamen requirens residentiam comparatur Curato, ex Lap. alleg. 116.
incipit Hispanus sub n. 2. per doctrinam Innoc. & Ioan. Calder. in
cap. clericos, de cler. non resid. refero Ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 3.
alleg. 60. n. 69. tenetur quoque talis in Canonicum promouendus 5
cantum requisitum scire, Concil. Prouin. Mediol. iv. sub tit. de distrib.
vers. ut diuinis Offic. Monet. d. q. 19. n. 35. in tantum quodd potest Epi- 6
scopus Canonicos cogere ad ediscendum cantum Gregorianum
etiam per subtractionem fructuum, vt censuit S. Cong. Concilij in
vna Tropien. 9. May 1620.

Qui iam Sacerdos est, & prouisus per Sedem Apost. in forma di- 7
gnum de Canonicatu, super litteratura, seu idoneitate scientiæ,
examinandus non est ab Ordinario, & idem de quocunque Ordine
sacro illi Canonicatui requisito. Vnde S. Cong. Cõsilij cõsult in
iis, qui Diaconi, vel Subdiaconi, aut Presbyteri sunt, petuntq; admit-
ti in Cathedralis Ecclesiæ Canonicatus, qui eum Ordinem sacrum,

- quem habent, requirunt, ſibi in forma dignum collatos, opus non eſſe examine, quod ad explorandam litteraturam pertinet; eos verò, qui Sacros Ordines nondum ſuſceperunt, examinandos eſſe an illa habeant adiumenta doctrinæ, quæ ex præſcripto Sacri Concilij Trid. neceſſaria ſunt illi Sacro Ordini, qui Canonici, quem conſequi volunt, erit annexus, refert Nicol. Garc. *de benef. p. 6. c. 2. n. 234.*
- 8 Et eadem S. Cong. reſpondit cum, qui approbatus eſt ad Dignitatem Ordinem ſacrum annexum habentem, examini nihilominus ſubſciendum eſſe ad ſuum Ordinem ſuſcipiendum tam eius Epiſcopi, qui non contulit Dignitatem, quàm eius, qui contulit, niſi tamen ſtatim cum collatione Dignitatis examinatus, & ordinatus fuerit iuxta præſcriptum Conc. *ſeſſ. 23. de reſor. cap. 5.*
- 9 Ad Canonicatum Eccleſiæ Cathedralis licet olim quidam ſeptennium completum, alij decimum quartum annum neceſſarium exſtimauerint, quia tamen hodie attentata diſpoſitione Conc. Trid. *d. c. 12. verſ. neminem*, omnes Canonici Cathedralium tenentur habere Ordinem Sacrum, ideò nulli in tales recipiendi ſunt, qui eo Ordine ſacro non ſint initiati, quem requirit, aut in tali ætate, ut infra tempus de lure, vel eadem Sancta Synodo (hoc eſt annum) ſtatutum initiari valeant, ergo dū ad Subdiaconatum promoueri quis poteſt in 21. ad Diaconatum in 23. ad Presbyteratum in 25. ex eod. Concil. *ſeſſ. 23. de reſor. cap. 12.* inde fit quòd Canonicatum Subdiaconalem in vigefimo primo, Diaconalem in vigefimo ſecundo, & Sacerdotalem in vigefimo quarto anno obtinere poterit, ita Flamin. Paris. *de reſignat. benef. lib. 4. q. 9. num. 11.* Zerol. *in praxi Epiſc. p. 1. verbo beneficum, §. 2. & 3.* Campan. *in diuerſ. Iuris Canon. rub. 7. cap. 6. num. 26.* Monet. *de diſtrib. quotid. par. 2. q. 19. ex num. 12. Iſid. Moſcon. de maiſt. milit. Eccleſ. lib. 1. par. 1. cap. 15. pag. 297. verſic. at alij Zech. de Repub. eccleſiaſt. cap. 24. de Canonic. num. 3. verſ. ſecundo, Seraph. deciſ. 1138. n. 1.* Aloyſ. Ricc. *in praxi aurea reſol. 239.* Paul. Laymann *in Theologia moralis lib. 4. tract. 2. cap. 14. num. 1. verſ. porro, Squillante de priuileg. cleric. cap. 4. num. 65.* Quòd etiam ante factam aliquam Ordinum diſtributionem (de qua ſeq. cap. agemus) agnoſcunt Armendar. *in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 20. l. 1. de ætate num. 6. & 7.* Nicol. Garc. *de benef. part. 7. cap. 4. numero 29.* vbi teſtatur Sacram Congregat. Concilij in vna Algarbien. cenſuiſſe quòd etiam in Eccleſia, vbi non fuit facta diſtributio Sacrorum Ordinum, requiritur quòd prouiſus de Canonicatu ad minus attingat 22. annum, & quòd collatio facta habenti xx. tantum non valuit, Ego ipſe *de officio, & poteſt. Epiſcopi*

par. 3. allegat. 60. num. 70. vbi resoluo obrinentem Canonicatum in 16
 Ecclesia Cathedrali non habentem annexum ordinem Presbyteratus, vel Diaconatus ante factam Ordinum distributionem in ea saltem ætate oportere esse constitutum, vt intra annū ad Subdiaconatum posset promoueri. Et ita ad Canonicatus, & Portiones integras in Cathedrali requiri attingentiam, 21. annorum, vt intra tempus à Iure, & ab eodem S. Concil. statutum possit sacrum Ordinem Subdiaconatus suscipere, scilicet intra annum, resoluit Gonzal. ad regul. 8. Cancell. Glos. 5. numero 95. & Præbendam Presbyteralem vacantem poterit Episcopus conferre illi, qui Diaconalem, seu Subdiaconalem habet, & has vlli, qui ætatem habet pro his obrinendis, ex sententia S. Congregat. resoluit Nicol. Garc. de benefic. part. 7. cap. 4. numero 26. Et procedere quamuis Canonicatui huiusmodi vnita esset accessorie, & in perpetuum Parochialis, cum non illius, sed Canonicatus natura sit attendenda, referunt decisum Anastas. Germon. de indultis Cardinalium verbo quibusvis numero 6. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 9. in princip. numero 4. Seraphin. decis. 1138. Nouar. in sing. Iuris Canon. concl. 16. in fin. Campan. d. cap. 6. à numero 20. Garc. de benefic. part. 7. cap. 4. numero 30. vbi testatur Sacram Congregationem censuisse in hæc verba. *Si neque ante, neque post Concil. Tridentinum nullus Ordo siue Diaconalis, siue Presbyteralis Canonicatui annexus fuit, & Parochialis Ecclesia legitime, & perpetuo esset Canonicatui vnita tanquam principali accessorium, attendenda est natura Canonicatus, non autem Parochialis, & ita sufficit, vt is, cui collatio facta est, sit in ea ætate xx. annorum, qua in Canonicatus collatione requiritur.*

An autem eadem ætas exigatur in Canonicis supranumerariis, 13
 qui in aliquibus Ecclesiis ex priuilegio Apostolico solum participant de distributionibus quotidianis, & nullam obtineant præbendam, sed ad primò vacaturam iuxta eorum prouisionem admittuntur, est quæstio difficilis, sed proposita in S. Cong. in vna s' enasien. sub die 13. Martij 1603. fuit resolutum quod tempore receptionis dicti Canonici possunt admitti in anno 14. sed adueniente tempore præbendæ, debent esse in ætate integra, vt supra.

Circa ætatem verò promouendorum ad Canonicatus Collegiatum Ecclesiarum nihil innouauit Conc. Trid. sed id relictum est intra terminos, qui ante dictum Concil. Trident. præscripti sunt, vt censuit Sacra eiusdem Conc. Congregatio, sicut attestantur Gonzal. d. gloss. 5. num. 92. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. num. 21. pag. 330. Aloyf.

Aloyſ. Ricc. *in praxi rerum fori eccleſ. deciſ. 73 §. in 1. edit. aliàs reſol. §. 12. n. 3. in fine in 2. edit. & nouiſſimè par. 4. eiufdem praxiſ reſol. 57. num. 2.* Arnendar. *in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 1. tit. 20. l. 1. de atate n. 8.* Squillante *d. cap. 4. n. 64.* Illuſtriſſ. D. meus Roderic. à Cunha *in comment. ad cap. 2. n. 2. diſt. 78.* Ego ipſe *d. par. 3. alleg. 60. n. 71.* At cùm ante Concilium Tridentinum de Iure communi ætas 14. annorum exigeretur, vt colligitur *ex cap. ſuper inordinato, iuncta gloſ. verbo pueri, de præben. igitur dictam ætatem 14. annorum & hodie ſufficere reſoluunt Rebuff. in praxi tit. de diſpenſ. ætatis n. 2. Piaſec. citato loco, Monet. de diſtribut. quotid. p. 2. q. 19. n. 14. Galet. in margarita caſuum Conſcient. verbo Canonicus 3. pag. 29.* Aloyſ. Ricc. *in d. ſua praxi aurea reſol. 239. num. 5.* vbi id intelligit ſi huiuſmodi Canonicatus Eccleſiarum Collegiatarum nullum requirant Sacrum Ordinem, aliàs enim deberent de illis prouidendi eſſe conſtituti in illiſ Sacriſ Ordinibz, quos requirunt ipſi Canonicatus, vel in ea ætate quòd infra tempus à Iure ſtatutum poſſint ad illos promoueri, id eſt infra annum,

15 prout ſuprà diximus circa Canonicatus Cathedralium Eccleſiarum. Vnde Sacra Congreg. Concilij *ſub die 14. Auguſt. 1686.* cenſuit prouiſo in decimo tertio anno ætatis de Canonicatu in Eccleſia Collegiata vbi vigore ſtaturi Eccleſiæ prouiſi ante realem poſſeſſionem, & fructuum perceptionem debent expectare per biennium obſtare decretum Concilij *ſeſſ. 23. cap. 6. de reſor. ita Nicol. Gare. d. p. 7. cap. 4. n. 13.*

- 16 Ex hiſ patet quid dicendum de Portionibus in eiſdem Collegiatiſ Eccleſiis, cum Trid. Concil. *in d. cap. 12.* loquatur in Canonicatibus, & Portionibus Cathedralium; quinimò cùm eiſ verba exprimant Portiones in Cathedralibus, non debent extendi ad dimidias portiones in eiſdem Cathedralibus, in quibus propterea neque Ordines Sacros requiri, neque ætatem per Concil. requiſitam ad illos Ordines neceſſariam eſſe tenuerunt Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloſ. in princ. n. 93. & Campan. d. c. 6. n. 28.*

- 17 Quid ſi Canonicatus, aut aliud quodpiam beneficium, ſiue hebdomada ſit in Collegiata Eccleſia, quæ curam exerceret animarum, quam exigit ætatem, huius loci eſt inueſtigare; in quo dubio ſic eſt diſtinguendum, aut agimus de Collegiata in qua penes vnũ Canonicũ perpetuò reſidet animarũ cura, ſeu penes duos dimidios præbendatos (vt in noſtra inſigni Collegiata Vimaraneſi.) & tunc nullus alius præter iſtos coguntur in ætate annorum 25. eſſe tẽpore impetrationis, iuxta tex. *in cap. cùm in cunctis, §. inferiora, de elect.*

Campan. d. cap. 6. nu. 30. in princip. Aut mensatim duo ex hebdomadarius eliguntur à reliquis, ut curæ animarum vacent, & licet talis cura non pertineat ad singulos Canonicos Collegiatæ, sed ad Collegium, seu Capitulum unicam personam Rectoris representans, Pute. decis. 282. lib. 1. in correctis, Gonzal. d. glos. 6. n. 71. ita quod ipsorum quilibet dici Curatus nequeat, Mandos. cons. 20. n. 8. & 9. Campan. d. n. 30. post med. attamen in proposito casu arbitror quod annis 25. non minor sit habilis ad hanc curam: nam actu illam exercet, tamen habitu penes totum Collegium illa resideat, ut tenere videtur Campan. loco proxime citato.

Ad Dignitates, nempe Decanatum, Archidiaconatum, & alias, 18 quibus cura animarum subest, nullus est promouendus, qui saltem 25. suæ ætatis annum non attigerit, & in clericali Ordine versatus doctrinæ ad suum munus exequendum necessaria, ac morum integritate commendetur, ita colligitur ex c. cum in cunctis, de elect. & ex c. licet Canon. eod. tit. lib. 6. & ex Concil. Trid. d. c. 12. in prim. & probant Massob. in sua praxi habendi concursus, requis. 10. dub. 11. num. 24. secundum Romanam impress. Nouat. in singular. Iuris Canon. conclus. 14. Squillante de privileg. cleric. cap. 4. num. 72. Campan. d. cap. 6. num. 22. Ego ipse in collect. ad d. cap. cum in cunctis, §. inferiora num. 30. & censuit Sacra Congr. Concil. in Cottonien. 4. Decembris 1627. ubi fuit de- 19 cisum ætate 25. annorum inceptorum requiri ad obtinendam dignitatem, cui subest animarum cura, ac etiam fuit resolutum ætatem incipere à die Natiuitatis, non autem à die Baptismi: quod procedit quamuis cura iurisdictionalis sit, ut per Nau. cons. 41. de ætate, & qualis. in utraque edit. Sayr. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 4. Vnde 20 ad Dignitatem principalem in Collegiata requiri ætatem 25. anno- 21 rum inceptorum, cum regulariter habeat curam animarum in foro interiori, vel exteriori resoluit Nic. Garc. de benef. p. 7. r. 4. n. 65. Intel- lige supradicta si principaliter cura subest, non verò ubi accessoriè Parochialis vnita sit Dignitati; quia tunc non ætas ad Curatum requisita, sed quæ ad Dignitatē idonea, erit quoq; in hoc de quo agimus casu sufficiens, ut referunt decisum Galet. in margarita casuum Conscient. verb. Parochus, §. 6. Campan. d. c. 6. n. 22. vers. id tamen.

Ad cæteras verò Dignitates, vel Personatus, quibus animarum 22 cura nulla subest, clericos alioquin idoneos, & 22. annis non minores esse asciscendos statuit idem Conc. Trid. d. c. 12. vers. ad cæteras, & referunt per me citati d. alleg. 60. num. 65. quibus addo Massobr. d. requis. 10. dub. 11. num. 24. Nouat. in singul. Canon. concl. 15. Squillante de.

privileg. cleric. cap. 4. num. 74. Qui quidem 22. anni ad Dignitates requisiti debent esse completi, ut resoluunt Nau. *conf. 4. de atate & qualitat. in utraque edit. Sayr. in floribus decis. sub illo tit. decis. 4.* Mandos. *in tract. de atate minor. cap. 5. num. 10.* Lessi. *de iustit. lib. 2. cap. 34. n. 108.* ubi dicit illam formulam, *ut non sit minor viginti duobus annis*, insinuare annos 22. debere esse completos, Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 591. num. 9.* Nicol. Garc. *de benefic. par. 7. cap. 4. num. 70.* Armendar. *in addit. ad recap. legum Navarrae, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis num. 2.* Squillante *d. cap. 4. num. 75.* Massobr. *d. requisit. 10. dub. 13.* Nouar. *d. concl. 15. num. 2.* Ego ipse *d. alleg. 60. num. 65.* Et ideo S. Congr. Concil. *sub die 20. Septembris 1631.* censuit dignitatem in Ecclesia Cathedrali non habentem animatum curam non posse conferri, nisi qui habuerit 22. annos completos, & Episcopum non posse dispensare. Contra Emm. Sà *in aphorismis, verbo beneficium, num. 31.* Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verb. beneficii, §. 1. vers. ad Dignitates,* Henriq. *in sum. lib. 14. c. 10. §. 10. in fine,* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 5. quest. 3. in fine,* existimantes dictos 22. annos sufficere inceptos, & non requiri completos.

- 23 Supradicta absque dubio procedunt in Dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium, quoad alias verò in Collegiatis existentes requisita ætatis remanere in dispositione Iuris communis resoluunt, decisumque referunt Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. glos. 9. n. 92.* Piafec. *in praxi Episc. parte 2. cap. 5. num. 21. pag. 330.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. decis. 735. in 1. edit. aliàs resol. 512. num. 3. in fine in 2. edit. & in praxi aurea resolut. 239. num. 2.* Nouar. *d. conclus. 15. num. 2.* Squillante *d. cap. 4. num. 76.* Fr. Emman. *quest. Regul. tom. 1. quest. 11. art. 2. & in addit. ad Bullam composit. num. 4.* ubi refert Christophorum Vellam Archiepiscopum Burgensem contulisse Dignitatem Scholastrix Collegiatæ Ecclesiæ *de Aguillar del Campo*, cuidam Scholari, qui non habebat maiorem ætatem 17. annorum, & cum litigaretur super hoc fuisse iudicatum collationem esse Canonicam, & iuridicam, refero Ego ipse *d. alleg. 60. num. 67.* Contra Nicol. Garc. *d. par. 7. cap. 4. num. 59. & 62. cum seqq. & Armendar. d. l. 7. de Episcopis num. 2.* existimantes, decisumque referentes prædictos 22. annos, qui desiderantur ad Dignitates in Cathedralibus, requiri etiam ad eas, quæ sunt in Collegiatis.

- 24 Illegitimi in Canonicos non sunt promouendi, illi enim sine Patris, vel Episcopi dispensatione nullum beneficium Ecclesiasticum habere possunt iuxta gloss. communiter receptam *in cap. fin. de filiis presbyt.*

presbyt. vt per Nau *conf. 6. num. 1. eod. tit.* Quòd in Canonicis non Regularibus est indubitabile, in Regularibus autem Ecclesiæ Cathedralis non videtur ita certum quin aliquam non patiatur difficultatem; nam qui tenent Canonicatum in Cathedrali esse Dignitatem saltem largè, videntur sentire illegitimum Regularè non posse ad illum promoueri absq; dispensatione per tex. in c. 1. de filiis presb. & quæ ibi notauimus à n. 3. iunctis iis quæ tradit nouissimè F. Hier. Roder. in *compen. quest. Reg. resol. 52. n. 47.*

Cum his illegitimis ad Canonicatus Ecclesiæ Collegiatæ etiam 25 insignis dispensat Episcopus, Bellet. *disquis. cleric. p. 1. t. 1. de discip. cleric. §. 3. num. 27.* Nicol. Garc. de *benef. par. 7. c. 2. num. 69.* Ego ipse de *offic. & potest. Episcopi par. 2. alleg. 45. n. 20.* prout etiam dispensat ad dimidias Portiones, seu inferiora beneficia Ecclesiæ Cathedralis, Flamin. Paris. de *resign. benefic. lib. 2. q. 1. n. 17.* Gonzal. ad *regul. 8.* Cancell. *glos. 5. num. 98.* & seq. Nicol. Garc. d. c. 2. num. 69. Bellet. d. §. 3. num. 26. Ratio est, quia tam Canonicatus in Collegiatis, quàm dimidiæ Portiones, & huiusmodi inferiora beneficia in Cathedralibus non habent sibi annexum Ordinem sacrum, nec illius ætatem requirunt, vt probaui d. *alleg. 45. n. 21.* & 24.

Tota autem difficultas est, an Episcopus possit dispensare cum 26 illegitimis ad obtinendos Canonicatus in Cathedralibus? vna sententia negatiuam tenet partem, quam expressè sequuntur Ioan. Monach. in c. 1. num. 7. de filiis Presbyt. in 6. Rebuff. in *praxi tit. de dispens. super defectu natal. num. 10.* & seq. Zerol. in *praxi Episcop. parte 1. verbo Canonici §. 3.* Altera sententia affirmat, eamque tuentur glos. verbo *beneficium in d. c. 1.* Gemin. ibi num. 6. Anchar. num. 1. Domin. num. 7. & Franch. num. 6. Selu. de *benefic. par. 3. q. 61. in fine.* Nau. *conf. 3. num. 4. de ætate, & qualitat. in antiq. & cons. 4. de filiis Presb. in nouis.* Azor. in *inst. moral. parte 2. libro 6. c. 3. quest. 11.* Campan. in *dinerf. iuris Canon. rub. 11. c. 13. num. 82.* Ego verò nec vni, nec alteri opinioni absolute adhærendum esse sentio, sed existimo primam habere locum de Iure nouiori Concilij Trid. *sess. 24. de reform. c. 12.* quo attento omnes Canonicatus Ecclesiæ Cathedralis requirunt aliquè ex Sactis Ordinibus facta illorū distributione, ad quos cum non possit Episcopus cum illegitimis dispensare, sequitur quòd etiam non poterit ad beneficia, quæ sibi illos habet annexos; at secundā sententiam procedere de Iure antiquo, & vbi nulla facta sit Ordinum distributio; ita intelligunt, & distinguunt Maiol. de *irregul. lib. 3. c. 8. n. 11.* Zerol. d. p. 1. verb. *Canon. §. 3.* Henriq. in *sum. lib. 14. c. 8. §. 10. ad fin.* Sayr. de *cenfur.*

lib. 6. c. 11. n. 13. Auil. in ſimili tract. p. 7. diſp. 3. dub. 6. notab. 3. Leſſi. de Inſtit. lib. 2. c. 34. n. 86. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 85.

- 27 Neophyti verò non prohibentur in Canonicos aſſumi, ſi aliàs reperiuntur idonei, vt probat *cap. eam te, de reſcript.* quòd cùm loquatur de Eccleſia Tornacen. ſatis probat hoc procedere etiam in Eccleſia nobili, cum Eccleſia illa Belgio ſit pluribus nominibus inſignis, & qualificata, vt aliàs conſideraui *de offic. & poteſt. Episcop. p. 1. tit. 2. gloſſ. 17. num. 27.* & ideo ita docent Marquard. *de Iudeis p. 3. c. 5. n. 7. & ſeq.* Reuerendiſſ. D. Anton. Ricciul. *in tract. de Neophytis c. 4. num. 2.* Tales enim ad Fidem conuerſi ſunt honorandi propter adeptam ſacri Baptiſmatis dignitatem, & non vituperandi, vt latè probant Montalu. *l. 2. gloſ. tanadiro tit. 3. libro 4. fori, Soar. tom. 1. c. cmmn. opin. libro 1. tit. 16. num. 17. pag. 212.* Vaneg. *parte 1. tit. de las diferencias de libros, lib. 3. del officio y uſo de la raxon, c. 9. pag. 122.* quia non eſt diſtinctio Iudæi, & Græci, nam idem Dominus omnium diues in omnes, qui inuocant illum, Apoſt. ad Rom. cap. 10. *Omnes nos in vnum corpus baptizati ſumus ſive Iudæi, ſive Gentiles, &c.* idem 1. ad Corinth. 12. *& in omnes nationes gratia Spiritus ſancti effuſa eſt, Act. 10. in fine.*
- 28 In Eccleſiis tamen Tolctana, Gienen. Corduben. Oxomen. Legionen. & Oueten. extant ſtatuta à Sede Apoſt. confirmata, quòd in eis Canonici, & Portionarij vbi fuerint, debeant eſſe deſcendentes à Chriſtianis antiquis, nulla Hebræorum, Saracenorum, aut Hæreticorum labe infectis, quæ in cauſa ſunt, vt paſſim Rota Romana ſuper puritate ſanguinis admittendorum ad huiusmodi Canoniciatus, & Portiones deſatiget, infamix perpetuentur in familiis, pax & tranquillitas Reip. perturbetur, odia creſcant, & grauia diſſidia inter vtrumque populum, itaut qui veteres habentur Chriſtiani minus ſe credant nouis, & iſti difficiliùs in Catholica puritate ſolidentur, quod non quidem ſtatutorum huiusmodi, ſed hominũ, quorum natura ad malũ ſemper prona eſt, vitio accidit; nam & Pontificũ mens, & intentio in illis conſirmandis ſancta fuit propter honorẽ Cathedraliũ huiusmodi cõſeruandũ, tum quia ij à tali radice, & genere profecti non benè conueniunt cũ aliis in moribus, gratòq; cõuictu, nec huiusmodi ſtatuta videntur improbanda cũ non generaliter conſtituant differentiã generis, nec præcipiãt ſimpliciter quod neophyti, & deſcendentes ab eis non poſſint obtinere beneficium, id enim non erat admittendũ, ſed prohibent ne poſſint illa obtinere in his particulãrib. Eccleſiis, quo caſu prohibitio poteſt aliqua ratione fulciri;

fulciri; nempe vel quia Ecclesia sit valde celebris, & hoc sibi vsurpat in signum suæ nobilitatis, vel quia præcipiens quòd in aliqua Ecclesia non possint beneficiari nisi descendentes ab antiquis Christianis, & quòd reppellantur descendentes à neophytis, non est eos excludere, sed prouidendos qualificare; & prouisionem neophytorum restringere, & hac ratione probari huiusmodi statuta concludit Ant. Ricciul. in *tract. de neophytis c. 6. n. 7.* Circa quorum statutorum intellectum plura sunt notanda; quæ passim discuti solent vbi hac de retractare oportet.

Et primò illa exorbitantia esse, & pœnalia, ac proinde strictissimè interpretanda, quia auferunt prædictis à Iudæis originem trahentibus habilitatem, quæ aliàs eis competeret de Iure communi, in *cap. eam te, de rescript. &* notauit Rot. in *Vlixbonen. quartenaria 13. Iann. rij 1624.* coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, & tum multò magis quia ista pœna illis infligitur propter delicta alterius, *cap. non debet, &* ibi *glos. de regul. Iuris in 6. cum concordantiis ibidem per me adductis; &* idè sic docent Abb. *num. 7. Felin. num. 12. Rip. num. 29. vers. ultimo noto in d. cap. eam te, Perez de Lara de capellan. lib. 2. cap. 4. num. 39. Cardin. Mantica. decis. 307. nu. 1.* vbi loquens de statuto Toletano dicit illud esse odiosum, & contra Ius commune, & idè strictissimè interpretandum, Ricciul. *d. tract. de neophytis cap. 7. num. 1. & 2. Rot. in Colimbrien. Canoniciatus 13. Iunij 1616.* coram bonæ mem. Cardin. Sacrato, & 5. Decembris eiusdem anni coram Cardin. Verospio.

Secundò est notandum, vt earundem Ecclesiarum statutorum rigor excludatur, sat esse de sanguinis impuritate non constare, sicut multoties resoluit Rot. *decis. 163. num. 31. par. 1. recentior. & decis. 182. num. 4. ead. par. 1. & decis. 186. num. 1. & 2. par. 1. diuersor. Mantica. decis. 274. num. 1. &* coram S. mem. Gregor. XV. *decis. 298. num. 1. & decis. 455. num. 2.* vbi latè Beltramin. *num. 15. &* nouissimè in *Legion. puritatis sanguinis 26. Maij 1631.* coram R. P. D. Quçipo *statim in princ.* Ratio est, quia huiusmodi statuta disponunt quòd repellantur impuri, vnde quando non constat aliquem esse impurum, neque pûrum, casus est omissus, & remanet in dispositione Iuris communis, *l. commodissimè. ff. de liber. & posth. &* in his terminis notauit Ricciul. *d. cap. 7. à n. 3.*

Tertio est notandum prouisos in huiusmodi Ecclesiis ad effectum, vt admittantur, non grauari onere probandi se descendere ex Christianis antiquis, sed Capitulo excipienti illos descendere ex
O 3 origine

- origine infecta incumbere onus probandi. Ratio est quia huiusmodi statuta non imponunt prouisus necessitatem probandi suam puritatem, & sic illa remanet in dispositione Iuris, d. l. commodi §. mē, ac proinde nec à nobis grauari debent ad illam probandam, l. illum, §.
- 33 *optimā. C. de collat. Surd. decis. 271. n. 9.* De Iure enim nemo natus inter Christianos grauatur onere probandi se esse natū ex puris Christianis, sed hoc in dubio præsumitur, *cap. veniens, in fine, de presbyt.*
- 34 *non baptiz.* vbi Card. num. 6. Anchar. num. 6. Butr. num. 5. & Abb. numero 1. & vnusquisque putus præsumitur dum non probatur contrarium ad *lab ea parte. ff. de probat. Mantic. decis. 274. num. 1. Rot. decis. 182. num. 4. par. 1. recent. & in Bracharen. Archidiaconatus 12. Maij, 1623.* coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano. Eandem rationem coadiuuat, quod prouisus in his Ecclesiis dum petit admitti, nō petit vtī descendens ex antiquis Christianis, neque se qualificat esse talem, sed petit immissionem vigore suæ prouisionis, quam si Capitulum vult excludere, tenetur probare causam exclusionis, *cap. dilecti, de except. l. 1. in princip. vbi glos. ff. si quadrupes pauper. fecisse dicatur;* ex quibus hoc est iam in Rotā indubitabile, vt constat ex decisionibus citatis per Ricciul. d. cap. 7. numero 8. vbi numero 13. hoc extendit etiam si prouisio habeat clausulam postquam statuto satisfeceris, & numero 15. extendit etiam quando Capitulum reiecit prouisum tanquam impurum; nam si prouisus appellauit in causa appellationis, onus probandi imputitatem incumbit Capitulo, sicut incumberebat in prima instantia.
- 35 Dupliciter tamen declaratur hoc tertium notabile, & primò ne procedat quando causa appellationis interpositæ per prouisum esset deserta, tunc enim ipse grauatur onere probandi se purum, Seraphin. *decis. 255. ante num. 2. Ricciul. d. cap. 7. n. 16.* vbi plures Rotæ decisiones refert; & ratio est, quia tunc insurgit præsumptio pro gestis pro Capitulo, & prouisus venit per viam restitutionis in integrum, vel querelæ, quo casu tenetur iustificare causam suam, & ostendere plenè iniustitiam sententiæ. Declaratur deinde ne procedat quando pro parte Capituli est probata aliqua macula, tunc enim si prouisus vult illam diluere, tenetur probare se purum explicitè, & positiuè, Seraphin. *decis. 50. vers. quod si Capitulum,* Mantic. *decis. 274.*
- 36 Quartò est notandum certissimum esse in Iure sanguinis puritatem probari per testes deponentes de publica voce, & fama, & communi hominū existimatione, vt sæpè sæpius resoluit Rot. & signatèr *decis. 167.*

decif. 167. num. 49. & decif. 494. num. 4. par. 1. recens. Mantie. decif. 317. num. 2. & coram S. mem. Gregor. XV. decif. 498. num. 4. & compluribus relatis Gutier. lib. 3. pract. q. 14. num. 33. cum in antiquis fama in-
 concussa plenè probet quando habet originem à fide dignis, & orta ³⁷
 est ex iustis, & probabilibus causis, cap. de parentela 35. q. 6. si arbiter. ff. de probat. Bart. in l. de minore, §. plurimum, num. 15. ff. de quest. & in Hippol. num. 108. Valasc. conf. 187. num. 8. & post multos Ioan. Garc. de notabilit. glos. 18. §. 1. ex num. 6. Farinac. in praxi crimin. q. 47. ex numero 101. quæ doctrina maximè procedit in probatione nobilitatis, & puritatis, aut alterius qualitatis, secundum tex. in l. providendum, C. de postulando, Tiraquel. de nobilit. cap. 37. num. 84. cum aliis per Farin. ubi supra. Et quando non discordat præsentī statu, sed ei conuenit, prædicta doctrina non habet contradictorem, ex Abb. in cap. veniens il. 1. de testib. Rip. in l. rem quæ nobis in fine, ff. de acquir. possess. Corn. conf. 26. lib. 4. Socin. conf. 194. in fine, lib. 2. vt refert Ioan. Garc. d. §. 1. ex num. 8. & Gutier. d. q. 14. num. 34. & Rot. in d. Legionen. puritatis sanguinis.

Quintò est notandum in causa status, & quando agitur de iure ³⁸
 reali, veluti puritare, aut nobilitate sanguinis, sententiam latam inter duos facere ius quoad omnes iuxta regul. text. in l. ingenuum. ff. de statu homin. & ibi glos. Bart. & Doct. in l. 1. §. fin. & in l. 2. & 3. in princip. ff. de liber. agnos. Cou. pract. cap. 13. numero 5. Pinel. in l. 1. par. 3. numero 50. C. de bonis mat. Parlad. lib. 2. rerum quotid. cap. fin. §. 1. numero 1. Solis de censib. lib. 3. cap. 2. numero 14. Peregr. de fidei com. art. fin. numero 84. latè Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 9. §. 1. ex numero 84. & ad huiusmodi statuta puritatis considerauit Rot. decif. 271. numero. 2. par. 2. recens. & coram Sanctæ mem. Gregor. XV. decif. 486. numero 9. & agens de nobilitate sanguinis Ioan. Garc. d. tract. glos. 6. num. 48. cum iura sanguinis sint realia, naturalia, & perpetua omnibus quos tangit, l. qui aliena, §. fin. ff. de negot. gestis. l. iura sanguinis, ff. de regul. iuris, idè immutabilia, §. fin. Instit. de Iure natur. & sententia ad fauorem vnus lata omnibus prodest, vt notat Angel. in d. auth. vt liceat matri, & auiæ, §. ad hæc, Tiraq. de nobilit. cap. 37. numero 2. & 7. Otalora in simili tract. 2. part. 3. princip. cap. 8. numero 5. Surd. decif. 289. numero 17. Cott. in memorabil. verbo sententia pag. 759. Salgado de prosect. Regia par. 4. cap. 8. numero 312. Et in terminis statutorum præfatarum Ecclesiarum, Mohed. decif. 3. Achil. decif. 5. de sentent. & re indic. Crescent. decif. 18. de probat. Gregor. XV. decif. 498. num. 9. Reucrendiss. D. Coccinus decif. 68. num. 14. Rot. d. decif. 494. numero 5. part. 1. recens.

- 39 recent. Et eſſe optimum modum probandi nobilitatem, & puritatem ſanguinis quando oſtenditur deſcendentes ab eodem genere, & origine habuiſſe officia ad quæ non uili nobiles, & puri ſanguinis admittuntur milies notauit Rota, & ſignanter apud Caſ. de Graſſis *decif. 2. n. 1. verſ. quarto, qui filij ſint leg.* Seraph. *decif. 297. n. 4.* Rot. *decif. 176. n. 7. p. 1. recent. & decif. 248. poſt 2. vol. conſil.* Farin. & eleganter in d. *Legionen. puritatis ſanguinis.*
- 40 Sexto eſt notandum, impuritatem ſanguinis poſſe probari per teſtes deponentes de exiſtimatione, fama & auditu iuxta gloſ. in l. 1. ff. de probat. Martil. in l. de minore. §. plurimum nu. 88. ff. de queſt. Auen. dan. in ſuo Dictionar. verbo Iudao, Hoied. de incompatib. benef. par. 1. cap. 23. n. 140. Azeued. ad rub. tit. 2. lib. 6. nona Recop. Mantic. *decif. 274. n. 9.* Gutier. lib. 3. praſt. q. 14. n. 17. Perez de Lara de capellan. & annuerſ. lib. 2. cap. 4. n. 14. Rot. in Cordubem. dimidia portionis 11. Februarij 1628. coram R. P. D. Duran. prope fin. & in d. *Legionen. puritatis ſanguinis.*
- 41 verſ. impuritas. Et fama non aliter recipitur, quam ſi ſit perpetua, & illaſa apud omnes, & appareat oriri potuiſſe ex aliqua probabili cauſa, quæque contrariis probationibus non debilitetur, vt ex multis Rotæ deciſionibus reſoluit Ricciul. d. cap. 7. num. 19. nam origina- ta ex cauſis non probabilibus eſt ſuſpecta, Mantic. *decif. 274. num. 9.* & *decif. 317. n. 3.* Rot. in d. Cordub. dimidia portionis, prout & illa, quæ non à fide dignis, & omni exceptione maioribus originem trahit, ſecundum tex. in cap. licet ex quadam, de teſtibus, ibi, ſed à fide dignis, & omni exceptione maioribus, Bart. in d. l. de minore. §. plurimum, num. 15. Ruin. conſ. 52. num. 7. lib. 5. Oſalc. *decif. 105. num. 17.* Afflic. *decif. 337. num. 2.* Maſcard. de probat. conſ. 849. num. 14. & hæc teſtium quali- tas debet ſpecificè probari, Molin. de primogen. lib. 2. cap. 6. num. 30. Et denique illa, quæ non eſt temporis antiqui, ſcilicet centum anuorū, prout exigitur Curt. ſen. conſ. 82. n. 11. Menoch. conſ. 345. n. 41. Man- tic. de tacitis, & ambig. conuent. lib. 2. 3. tit. 5. num. 10. cum fama recens,
- 42 & præcipuè, quæ poſt litem conteſtatam incepit, nullius ſit mo- menti, d. licet ex quadam, ibi, & ante litem, notā quia ea fama dicitur potiùs vana vox vulgi, vel falſus rumor populi, cap. qualiter il 2. de ac- cuſat. vbi gloſ. verbo & inquirendum, Maſcard. de probat. conſ. 748. num. 8. Valaſc. conſ. 177. num. 8. Mantic. *decif. 174. num. 9. in fine.* Sanch. de Matrimon. lib. 2. diſp. 46. num. 6. Rot. *decif. 494. num. 15.* & *decif. 167. num. 29. par. 1. recent.* Et teſtes ad probandam famam impuritatis de- bent atteſtari ſe audiuiſſe à maiori parte populi, prout in negotiis grauib. exigitur, Bart. in d. l. de minore. §. plurimum nu. 20. ff. de queſt. Caſſad.

Cassad. *decis.* 3. numero 1. de probat. Mantic. *d. siul.* 5. numero 9. Mascard. *conclus.* 749. numero 2. & 9. Sanch. *d. libro* 2. *disput.* 46. num. 16. *vers.* quarta est, & reddere causam scientiæ, & dicti sui, Mascard. *d. conclus.* 749. numero 11. Hoied. *d. c.* 28. num. 140. Ruin. *conf.* 158. n. 23. lib. 3. nam cum qualitas puritatis, vel impuritatis sensu corporeo non percipiatur, sed intellectu duntaxat cognoscatur, testis etiam non interrogatus rationem sui dicti concludentem reddere debet, Barr. *in l. solam* num. 3. Bald. num. 1. Salic. num. 2. Castr. num. 6. C. de testib. Greg. XV. *decis.* 325. num. 3. & compluribus relatis Farin. *de testib.* 9. 70. num. 6.

Septimò est notandum, facta probatione impuritatis ex parte Capituli posse prouisum contraria probatione probare suam puritatem, Seraph. *decis.* 50. *vers.* quòd si Capitulum, Ricciul. *d. c.* 7. num. 20. Et si contingat fieri duplicem probationem æqualem, nempe puritatis, & impuritatis, semper præualet illa, quæ est pro puritate, quia in concursu semper præualet fama bona, Hoied. *d. c.* 3. n. 143. & 146. Perez de Lara *de Capellan.* & *annuvers.* lib. 1. c. 4. ex n. 35. Mantic. *decis.* 274. n. 6. & 12. Rot. *decis.* 167. n. 27. & *decis.* 182. n. 9. p. 1. recent. & in d. *Legionen.* puritatis sanguinis in fine, Ricciul. *d. c.* 7. num. 22. ubi n. 26. resoluit admissum semel uti purum ad Canonicatum, si illi resignet posse aliam in eadem Ecclesia obtinere absque noua probatione, quia cum semel constiterit de generis qualitate non est opus alia demonstratione, & n. 30. & seqq. resoluit Indos, & Ethiopes recen- ter ad Fidem conuersos non excludi ab Ecclesiis, à quibus vigore statuti repelluntur descendentes à Iudæis vel Mauris, nisi eadem statuta repellat neophytos, vel descendentes ab infidelibus, & n. 33. post Perez de Lara subdit expositos non repelli ab Ecclesiis, in quibus vigent statuta quòd admittantur tantum descendentes ab antiquis Christianis.

Pro nostro Portugalix Regno extant quoque Pontificiæ aliquæ Constitutiones, quæ in parte huiusmodi ab Hebræis descendentes excludunt, nam S. mem. Clemens VII. per eius litteras in forma Breuis sub die 18. Octobris 1600. statuit, ut ex tunc Canonicatus, Præbendæ, ac Dignitates in Cathedralibus Ecclesiis, principalisq; ipsæ Dignitates in Collegiatis, nec non Parochiales Ecclesiæ, & earum perpetuæ Vicariæ, cæteraq; ecclesiastica beneficia curâ animarum habentiâ in Regnis Portugalix, & Algarbiorum existentia nõ conferrantur aliquibus personis de genere, seu stirpe Hebræorum descendē- tibus usque ad septimum gradum inclusiue, quas interas postmodum

etiam ſanctæ mem. Paul. V. ſub die 17. Ianuarij 1612. cōfirmavit, & innouavit, de nouo declarans illas habere locum in cuiuſuiſ Ordinis Regularibus Eccleſiis, & ad illos extendi qui ſub quouis prætextu Vicariæ etiam amouibilis curam animarum exercere intenderint.

- 49 Qua de re Rot. in d. Vlixbonen. *Quartenaria* 15. Ianuarij 1624. coram Reuerendiſſ. D. meo Coccino Decano ita cantat. *Quantum* attinet ad primam difficultatem *Capitulum* nihil probat, & *Capitulo* alleganti impuritatē incumbit onus probandi illam, quia de Iure nemo natus inter Chriſtianos grauatür onere probandi ſe eſſe natum ex puris Chriſtianiſ, ſed in dubio præſumitur ex reg. tex. in c. ſin. de præſumpt. & in l. ab ea parte, ff. de probat. & in punct. Seraph. decif. 50. & 355. Mantic. decif. 274. num. 1. & decif. 307. n. 2. Immo ſi *Capitulum* dictam impuritatem probaret, non reſcinderet, quia nihilominus eſſet capax beneficij eccleſiaſtici, eam ſc. de reſcript. ibi, pro eo quod Iudæus extiterit ipſum de-
- 50 dignate non debes, Nec huic ultimo dicto obſtarent *Brenia Summorum Pontificum Clementis VIII. & Pauli V.* quia loquuntur de Dignitatibus, & Canoniciatibus, unde non comprehendunt iſtas *quartenarias*, quæ ſunt diuerſa à Dignitatibus, & Canoniciatibus, ſed remanent in diſpoſitione Iuris communis, l. commodiſſimè, ff. de liber. & poſth. ſecundum quod impuri ſunt capaces beneficiorum, d. c. eam ſc. in ſine. Haſtenus Rota. Idem quoque ex eadem ratione dicendum eſt de Tertianariis, dimidiis Præbendis, & aliis inferioribus beneficiis iuxta per me dicta c. anteced. num. vlt.

- 51 Et quatenus dicta Breuia eaſdem perſonas excludunt à principalibus Dignitatibus in Collegiatis, ibi, *principalesque ipſa Dignitates in Collegiatis*, illas tantum comprehendunt, quæ primæ ſunt, non autem inferiores, ex ſequentibus.
- 52 Primò attenta particulæ. *principalis*, ſignificatione, cum idem importet quod prima, Plin. in Paneg. Troiani, *ut ille nos principalibus rebus exiſtmet dignos*, Iureconf. Paul. in l. pen. ff. quæadmod. teſtam. aper. verba, *principalium tabularum*, de primo teſtamento intelligit. In eadem ſignificatione ſumitur particula, *Princeps*, teſte Cic. in Verrem, act. 7. *quiſquis in fuga poſtremus ita in periculo princeps*. Liui. lib. 1. de cad. 3. de Annibale ita ait: *Princeps pralium inibat, ultimus conſecto prælio recedebat*.

- 53 Secundò ex diſpoſitione, & verbis prædictorum Breuium, dum enim loquuntur de Cathedralibus, ſimpliciter loquuntur de Dignitatibus, dum verò agunt de Collegiatis non ſimpliciter, ſed de Dignitatibus principalibus loquuntur, per neceſſe dicendum eſt ibi de ſolis

solis primis Dignitatibus, non autem de aliis inferioribus agi, quòd facile colligitur ex ista discretiua loquutione, quæ clarè demonstrat intentionem, *quantum, §. idem. respondit, ff. de fundo instr. latè Surd. conf. 426. n. 18. lib. 3.* Deinde hoc ipsum deprehenditur ex illa particula, ipsaque quæ est personalissima, ac proinde non ad alias quàm ad primas Dignitates dumtaxat extendenda, *Bald. conf. 304. libro 4. Natt. conf. 163. n. 8.* plures citati per me *de dictionibus vsufreq. dict. 177. n. 5. secundum Lugdun. impress. & passim dicimus de claus. à nobis ipsis, in Breuib. Cameralibus apponi solita, quòd non extendatur ad alios Pontifices, vt videtur probare tex. in cap. litteris 39. d. rescript. iunctis iis, quæ adduximus in tract. de clausul. vsufreq. claus. 90.* Nec obstat quòd Pontifices in dictis Breuib. vsi fuerunt plurali verbo, *principalibus*, quia cùm non de vna Ecclesia Collegiata, sed de omnibus Ecclesiis Portugalix agerent, idèd dum controuertitur de aliqua ex istis, tunc eius respectu pluralitas resoluitur in singularitatem, quando enim dispositio loquitur de pluribus subiectis copulatis, non autem de vno tantùm, pluralis loquutio resoluitur in plures singularitates, *l. 2. §. fin. ff. de condit. institut. Signor. post Butrigar. quem allegat, in conf. 92. n. 10. versitem huic non potest adaptari, citati per me in tract. de appellatiua verborum utriusque Iuris significat. appell. 169. n. 1.*

Tertiò, attento communi stilo, & vsu Curix, à quo horum Breuium interpretatio sumenda est, *Veral. decis. 84. n. 3. & 4. parte 2. Rot. decis. 196. n. 2. parte 1. recent.* Stylus autem Curix docet particulam illam, *principales*, de primis dumtaxat intelligi, vt in fortioribus terminis videmus *in reg. 3.* Cancell. quæ non loquitur simpliciter de Dignitatibus in Cathedralibus, sicut in dictis Breuib., sed de maioribus post Pontificalem, & de principalibus in Collegiatis, & tamen comprehendere primas tantùm Dignitates in Collegiatis, non autem ceteras Dignitates inferiores resoluunt ibi *Mandos. q. 3. n. 2. vers. contrarium, Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 21. num. 7. Nicol. Garc. de benef. par. 5. cap. 1. num. 262. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. parte 1. art. 2. gl. f. 17. num. 30. & parte 2. alleg. 45. num. 16. & par. 3. alleg. 57. n. 7.*

Eodem modo intelligitur Indultum primariarum precum à Paulo V Ferdinand. Imp. concessio, dum in §. 2. habet hæc verba, *dumodo Dignitates ipse in Cathedralibus, & Metropolitanis post Pontificales maiores, aut Collegiatis principales, &c.* & idèd Erasmi. à Cochier in schol. super illa verba, *aut Collegiatis principales, lit. N. pag. 42.*

quærit tantummodo quæ dicatur principalis Dignitas, quæ ibi excluditur, & ſe remittit ad dicta *in comment. ad d. reg. 3.* Cancell. Et denique ſic intelliguntur, & practicantur diſpenſationes Apoſtolicæ pro illegitimis dum excipiunt principales Dignitates in Collegiatis, vt primas tantum diſtributiue capiant, ſicut quotidianus vſus obſeruat, qui eſt notorius, & probatione non indiget, Manticeſ. 59. n. 8. & 9.

- 58 Non obſtat, quod exempla ſupra adducta de reſeruatione *reg. 3. Cancellariæ*, Primariis precibus, & diſpenſationibus pro illegitimis videntur eſſe odioſa, ac proinde nil mirum ſi reſtringantur, & ſtrictè interpretentur, quia illa nihilominus aliqua ex parte fauorabilia conſiderari poſſunt, at Breuia præſata à Iure exorbitant, & odioſiora ſunt. Nam quoad reſeruationes licet quodammodo odioſæ cenſeantur reſpectu Ordinariorum, nihilominus fauorabiles iudicantur non habito reſpectu ad incidens præiudicium Ordinariorum, ſed ad principalem Papæ intentionem, quæ eſt prouidere clericis, pauperibus, & perſonis benemeritis Romanam Curiam ſequentibus, Simon. *de reſeruat. quæſt. 5. circa finem*, Rot. *decif. 457. num. 11. parte 1. diuerſ. & in Comen. capella 7. Febr. viij 1620.* coram bonæ memoriæ Reimbodo. Et quoad primarias preces dicendum eas etiam poſſe dici fauorabiles, cum Pontifex illas concedens motus fuerit ob fauorem, & merita Cæſaris, iuxta doctri-
nam Baldi *in l. 1. colum. 10. verſ. ſed hic quæro de effectu, C. de ſumma Trinit.* & Bart. *in l. exceptionem, ff. de condition. indeb.* cum quia Principum priuilegia latè ſunt interpretanda, *l. vlt. ff. de conſtitut. Princip.* vt videmus in facultatibus diſpenſandi, quæ vti fauorabiles extendi poſſunt, Sanch. *de Matrim. libro 8. diſput. 2. num. 1. cum ſequentib.* etiam ad caſum mixtum Pute. *decif. 39. num. 1. ad fin.* & in ipsis diſpenſationibus poteſt aliquo modo ratio fauoris conſiderari Sanch. *d. lib. 8. diſput. 1. à num. 5.* Aloyſ. Ricc. *in praxi aurea reſolut. 195.*

- 59 Quod autem iſta Breuia ſint odioſa, & à Iure exorbitent latè conſtat ex dictis, & quod in eis nihil fauoris conſiderari poſſit ex eo apertè oſtenditur, quia ſi illa propter odium parentum, vel propter ſuſpicionem, quæ haberi poteſt, ne deſcendentes ex illo genere infecto, maiora crimina imitentur, rationabilia, & in aliquo fauorabilia exiſtimemus, hoc eſſet ſi ad ſummum ad quartum gradum fuiſſent reſtricta, argum. *cap. 2. §. credentes, & cap. vt commiſſi, §. credentes, & cap. ſtatutum il 2. de hæret. libro 6.* Sed cum illa prohi

prohibeant ne beneficia ibi expressa personis ab Hebræis originem trahentibus usque ad septimum gradum inclusivè, vllis non exceptis, conferantur, iam odium parentum, vel suspicio à Iure considerata, in existentibus ultra illum quartum gradum minimè potest timeri, cum si quæ macula parentes tetigit ultra quartum gradum præsumatur extincta, *non facile, ff. de gradibus, cap. non debet, de consanguinit. & affin.* tum quia in veteri lege etiam Moabita: ultra illum gradum non repellebantur ab Ecclesia, *cap. cito 1. q. 1. vt optimè consideravit Reuerendiss. D. Anton. Ricciul. d. tract. de neophytis cap. 6. num. 15.*

Demum quia in exequutione litterarum executorialium Rota, 60 pro falso de impuritate notatis plura nascuntur impedimenta, & datur occasio recurrendi ad Iudices laicos, ipsa Sacra Rota à Capitulis consuetam pietatem, & reuerentiam erga litteras Apostolicas in huiusmodi negotiis plurimùm desiderat, cum aliquando necdum tot subterfugiis partitionem protrahere tentent, sed etiam Notariū exhibentem litteras Rotaes, & procuratorem, vel ipsum principalem instantem pro exequutione actioribus verbis impetunt, & à Iudicibus secularibus absque metu censurarum capi faciunt, graue enim delictum, & deterrimi exempli est inobedientia, & contumacia, *glos. in cap. duo sunt 96. dist. Abb. in cap. 1. n. 10. & ibi Rip. n. 29. de iudic. Cou. in cap. alma mater par. 1. §. 9. num. 3. de sent. excom. lib. 6.* quippe quæ ex contemptu proficiscitur, & alios ad contempnum prouocat, & ideo censuris coercenda, ita hæc omnia piè dicit Rot. *in Cordub. dimidia portionis 1. Iulij 1630. coram R. P. D. Merlino.*

S V M M A R I V M.

1. Canoniciatum, seu Prabendarum Ecclesia Cathedralis prouisio ad quem, seu quos pertineat non est expresso Iure cautum.
2. Prouisio Prabendarum in Cathedralibus ex communi Doctorum sententia est simultanea Episcopi, & Capituli.
3. Prouisio Prabendarum in Cathedralibus licet ad Episcopum, & Capitulum simul pertineat, tamen vno illorum impedito, vel conferre nolente alter confert validè.
4. Prouisio Prabendarum in Cathedralibus non debet fieri per Episcopum, & Capitulum collegialiter.
5. Dignitates Ecclesiarum Cathedralium sunt simultaneæ collationis Episcopi, & Capituli.

- 6 Portiones, & dimidia Portiones Ecclesie Cathedralis sunt simultanea collationis Episcopi, & Capituli.
- 7 Collationibus simultaneis Episcopi, & Capituli tantam potestatem habet Episcopus solus per se quantam habet totum Capitulum, & è contra.
- 8 Vox Episcopi, vel alterius Pralati tanta est, quanta solius Capituli quando de iure speciali ius eligendi spectat ad Episcopum, & Capitulum simul, vel ad Pralatum, & Capitulum, non ita quando de iure communi electio spectat ad Pralatum, & Capitulum.
- 9 Beneficia simultanea collationis si Episcopus conferat uni, & Capitulum alteri neutra collatio valebit, quia adinuicem se impediunt.
- 10 Papæ prouiso de beneficiis simultanea collationis in casu discordiæ inter Episcopum, & Capitulum, est valida.
- 11 Capitulum tradendo possessionem prouiso ab Episcopo de beneficio simultanea collationis, an censeatur etiam ipsum conferre, remissuè.
- 12 Episcopus si in collatione beneficii simultanea collationis expresserit se conferre vigore alternatiue, Capitulum tradendo possessionem non potest intelligi, quod contulerit.
- 13 Sede Episcopali vacante collatio stante simultanea spectat ad Capitulum iure proprio.
- 14 Regula 2. alias 3. Cancell. non capit beneficia spectantia ad collationem Capituli.
- 15 Collegiata Ecclesie secularis Canoniciatus, seu Præbenda vacantes spectant ad electionem, & presentationem Pralati inferioris, & Capituli eiusdem Ecclesie Collegiata, & ad institutionem Episcopi de iure communi.
- 16 Administratio in Collegiatis Ecclesiis spectat simul ad omnes.
- 17 Forma cap. quia propter, de elect. non requiritur in Canoniciatum, & Dignitatibus prouisionibus faciendis.
- 18 Ecclesia non viduatur per inferiores.
- 19 Canonici votantes in Capitulo non extra votare debent.
- 20 Consuetudine, seu præscriptione, vel statuto introduci potest, quod Præbenda collatio in Cathedralibus ad solum Episcopum, vel è conuerso ad solum Capitulum spectet.
- 21 Collatio Præbendarum, & Canoniciatum quando ad Episcopum tantum spectat, vacationes in mensibus Ianuarij, Februarij, Aprilis, Maij, Iulij, Augusti, Octobris, & Novembris, ad Papam spectant.
- 22 Alternatiua gratia gaudens Episcopus si resideat apud Ecclesiam, aut Diocesim suam verè, & personaliter, in mensibus Februarij, Aprilis, Iu-

nij, Augusti, Octobris, & Decembris, Canonicatus, & Prabendas vacantes prouidet.

- 23 Alternatiua non gaudet Episcopus absens etiam ex causa à Concilio approbata.
- 24 Alternatiua acceptatione recepta in Dataria in aliquo mense Apost. non incipit vsus illius nisi toto mense peracto, secus si in mense Ordinarij.
- 25 Menses Aprilis, & Octobris semel facti Apost. propter absentiam Ordinarij, semper remanent Apostolici quamuis ipse reueriatur de nouo.
- 26 Menses Februarij, & Augusti semel per absentiam Ordinarij facti Apostolici talis esse non desinunt reuertente Ordinario ad suum Episcopatum.
- 27 Episcopus si initio mensis, vel per momentum absuerit à sua Diœcesi nihil illi proderit si eodem mense redeat antequam vacet beneficium quominus Papa de eo prouideat.
- 28 Episcopus si initio mensis praesens fuerit, & vacauerit beneficium, illudque vi alter natura contulerit, moxque recesserit, nihilominus irrita erit illius prouisio, & Papa prouidebit.
- 29 Menses Iunij, & Decembris nunquam sunt Apostolici quamuis Ordinarius nunquam resideat.
- 30 Prouisus ab Episcopo ad suae gratiam validitatem nihil tenetur iustificare, quia prouidet Motu proprio Ecclesiis, non autem personis.
- 31 Prouisus ab Ordinario quando agit ad exclusionem prouisi Apost. de beneficio uti de reseruato ratione mensis, tenetur probare vacationem in mense Ordinario.
- 32 Ordinarij in prouisione non requiritur expressio beneficiorum, quae obtinet is, cui confertur.
- 33 Fructus beneficij collati ab Ordinario non exprimuntur in eius prouisione.
- 34 Episcopus non ponit clausulam non obstantibus, &c.
- 35 Episcopi in collatione requiritur presentia duorum testium.
- 36 Forma collationis, quae fit per Episcopum de Canonicatu, & Prabenda Ecclesiae Cathedralis vacantibus per obitum, ponitur.

Canonicatum, & Præbendarum prouiſio ad quos ſpectet?

CAPVT XIV.

1 D quem ſeu quos pertineat prouiſio Canonicatum, ſeu Præbendarum Eccleſiæ Cathedralis non eſt expreſſio Iure cautum, quia Iura omnia, quæ hac de re loqui videntur, vel loquuntur ſecundùm conſuetudinem, & ius ſpeciale Eccleſiæ, de qua agebatur, vel narratiuè, & ex ſuppoſitione factum poſſibile ſupponendo, non autem diſpoſitiuè, & ita loquuntur textus. ſi bene expendantur, in *c. ſin. de ſupp. neglig. Pral. & in cap. ea noſcitur, de hiis, quæ ſiunt à Pralat. & in cap. poſtulaſtis, de conceſſ. Præbend. & in cap. à collatione, de appellat. in 6. cum aliis in hac materia allegari ſolit, & ideo non mihi viſum fuit Iura expendere, quæ intentum probare non poſſunt, ſed potiùs Doctores recēſcere, qui quæſtionem hanc optimè diſputarunt. Quare Compoſtel. in *cap. cùm Eccleſia Vulterrana 31. de elect.* quem ſequuntur Selu. de *benef. par. 2. q. 22. caſu 4. à n. 12. Duaren. de benef. lib. 3. cap. 4. Buſſat. conſ. 126. num. 45. lib. 2. Quintanad. eccleſiaſt. lib. 1. cap. 5. num. 4.* exiſtimauit prouiſionem huiusmodi ſpectare ad Episcopum cum conſenſu Capituli.*

2 At communis Doctorem ſententia tenet ad Episcopum, & Capitulum ſimul ſpectare, & dicere ſolet prouiſionem Præbendarum in Cathedralibus eſſe ſimultaneam Episcopum, & Capituli, ita gloſ. verbo poſtulaſtis in *cap. cùm Eccleſia Vulterrana*, gloſ. verbo communiter in *d. cap. ſin. de ſupp. neglig. Pral. Federic. de Senis conſ. 232. Caſus talis, in princip. Ioan. Andr. num. 14. in d. cap. cùm Eccleſia, vbi Panorm. col. 3. n. 8. Anan. num. 4. verſ. nota quòd in Eccleſia, Rebuff. de nominat. q. 8. num. 3. & conſ. 60. Mandos. in reg. 8. Cancell. q. 14. ex num. 2. & conſ. 28. num. 7. & conſ. 29. num. 1. Rendina in *prompt. recept. ſent. tom. 1. tit. 3. num. 9. Nicol. Garc. de benef. par. 5. cap. 4. ex num. 13. Card. Tuſch. tom. 1. lit. A. concl. 35. ex num. 1. & lit. E. concl. 261. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 45. num. 5. cum ſeqq. Aloyſ. Ricc. in *collect. deciſ. par. 4. collect. 1388.* & ſecundùm hanc ſententiã fuit ſæpè ſæpiùs in Rota tentum, & ſignanter apud Caſſador. *deciſ. 22. de Præbend. & apud Pute. deciſ. 172. lib. 3. in vtraque edit.***

edit. & apud Mantie. *decif.* 56. numero 2. & apud Seraphin. *decif.* 1296. num. 7. & apud Caualer. *decif.* 97. n. 2. & parte 1. recent. *decif.* 132. num. 2. cum seq. & in Virgelen. *optionis* 10. *January* 1622. coram bonæ mem. Remboldo, quorum vno impedito alter solus confert, 3 Oldrad. *conf.* 200. *Principium*, Feder. de Senis *conf.* 1. num. 7. *vers. preterea*, Card. Tusch. *tom.* 3. *litt.* E. *concl.* 262. Flamin. Paris. *de resignat. benef. lib.* 7. q. 23. num. 39. nam licet collatio, si ab altero eorum tantum fiat, nulla sit, tamen ex quo ius conferendi competit cuilibet in solidum, si vnus conferre nolit, censetur consentire collationi per alterum factæ, ex adductis per Gonzal. *d. glos.* 45. à num. 69. & Pure. *decif.* 116. *lib.* 3. notabiliter dicit quodd huiusmodi collatio non 4 debet fieri per eos collegialiter, quia Episcopus, & Capitulum in hac prouisione considerantur vt duo corpora, quæ ad inuicem non confunduntur.

Amplia supradictam resolutionem procedere etiam in Digni- 5 tatibus Ecclesiæ Cathedralis, vt bene resoluunt Cassad. *decif.* 22. *sub num.* 2. *de Præbend.* Rebuff. *conf.* 60. *col.* 2. *vers.* & licet varie, Nicol. Garc. *d. parte* 5. *cap.* 4. numero 20. vbi in *addit.* num. 21. plures Rotæ decisiones refert, Caualer. *decif.* 238. à *princ.* vbi *num.* 2. aduertit quod potest induci diuersa, vel contraria consuetudo, & Nicol. Garc. *d. loco num.* 27. refert quodd in multis Ecclesiis Hispaniæ quamuis in Præbendis Capitula habeant collationem cum Episcopo, in prouisione tamen Dignitatum nihil habent, sed ad solum Episcopum spectat, vt in Ecclesia Burgen. Segobien. Carthaginen. & Aulæ.

Amplia etiam in Portionibus, & dimidiis Portionibus Ecclesiæ 6 Cathedralis habere locum simultaneam Episcopi, & Capituli collationem, vt pluries Rota iudicauit in decisionibus citatis per Gonzal. *d. glos.* 45. n. 42. & per Nicol. Garc. *d. c.* 4. n. 21. & per Aloyf. Rice. *d. collect.* 1388. *vers.* nihilominus.

Et in his collationibus si. ultantels Episcopi, & Capituli tantam 7 potestatem habet Episcopus solus per se, quantam habet totum Capitulum, & è *contral.* *Titio*, & *hæredibus*, ff. *de usufruct. l. mulierum libris* ff. *de hæred. l. sit.* *Selu. de benef. par.* 2. q. 17. num. 9. Rot. *de is.* 783. *lib.* 3. *parte* 3. *diuers.* Gonzal. *d. glos.* 45. à n. 51. Nicol. Garc. *d. c.* 4. num. 28. Verum hac in re Rota in *una Casirauugustana electionis* 20. *Martij* 1623. coram Reuerendiss. D. meo Cocino Decano censuit opinionem Host. in *c. postulat.* *de concess. Præb.* tenentis tantam esse vocem Episcopi, vel alterius Prælati, quantam solius Capituli, habere 8

locum quando de Iure speciali ius eligendi spectat ad Episcopum, & Capitulum simul, vel ad Prælatum, & Capitulum, non ita quãdo de Iure communi electio spectat ad Prælatum, & Capitulum, quia tunc vox Prælati computatur pro vna voce, secundum Collect. in d.c. postulasti n. 5. Abb. n. 14. Imol. n. 15. vers. quod tamen an sit verum, Anchar. n. 9. vers. contrariũ determinat ipsi, Card. n. 5. Ioan. Andr. n. 10. & latissimè in c. pen. de appel. in 6. Feder. de Senis cons. 1. ex n. 7. Abb. cons. 37. n. 2. in fine, & n. 3. p. 2. & fuit resolutum in Placentina voti 26 Aprilis 1599. & 6. Novembris 1600. & 16. Decembris 1604. coram bonæ mem. Penia.

- 9 Si autem Episcopus conferat vni, & Capitulum alteri, neutra collatio valebit, quia adinvicem se impediunt, vt post multos à se relatos resoluunt Gonzal. d. gloss. 45. num. 58. Nicol. Garc. d. c. 4. num. 29. vbi num. 33. cum seqq. ex multis Sacræ Rotæ decisionibus
- 10 ostendit, quòd cùm neutra collatio valeat, si Papa prouideat tertio etiam sequenti die, ille dicitur habere potius ius, & eius prouisio erit bona, refert Gonzal. vbi supra, n. 62. se vidisse sæpe prouideri à Sede Apostolica de tali beneficio iure præuentionis, & prouisiones Apostolicas effectum habuisse, & citat Rot. in Hispanen. portionis 19. Ianuarij 1594. coram bonæ memor. Card. Pamphilio Sen. vbi etiam fuit dictum, quòd stante dicta discordia inter Episcopum, & Capitulum Papa non tenetur conferre tale beneficium vni, vel alteri ex nulliter per Episcopum, & Capitulum prouisis, nec gratificari digniori.
- 11 Sed vtrum Capitulum tradendo possessionem prouiso ab Episcopo de Canonicatũ, Dignitate, vel portione huiusmodi, censetur etiã ipsam conferre, est multũ controuersum, & Rota fuit diuisa, vt apud Pute. decis. 119. in fin. lib. 3. in correctis, & Achil. decis. 4. n. 2. de Præb. Card. Caualer. decis. 238. n. 5. vide apud eos.
- 12 Verũ si Episcopus in collatione expressit se conferre vigore alternatiuæ (quæ qualitas non potest conuenire collationi Capituli) ipsum Capitulum tradendo possessionem non potest intelligi quòd contulerit, cùm eam tradiderit vti filius obedientiæ in vim præcedentis collationis factæ per Episcopum, præsertim cùm in illo actu absque vlla contradictione expresserit velle parere litteris Episcopi.
- 13 Sede autem Episcopali vacante collatio stante simultanea spectat ad Capitulum Iure proprio. cap. 1. de sede vacante, lib. 6. Rebuff. in prædictis c. 1. ut. de deuolut. à num. 74. Quarant. in sum. Bullarij verbo

verbo Capitulum Sede vacan. vers. quæ conclusio pag. mibi 138. & consequenter non intrat reg. 2. alias 3. reservatoria, quia non capit be- 14
neficia spectantia ad collationem Capituli, ut fuit dictum in Sal-
mantina portione 25. Junij 1599. coram recolendæ mem. Card. Mil-
lino, ubi etiam fuit resolutum procedere etiam quod vigore con-
cordiæ provisio spectaret iure proprio ad liberam collationem il-
lius, qui est in turno, quia per hanc concordiam non dividitur pro-
prietas iuris conferendi, sed remanente communione in proprie-
tate dividitur tantum exercitium, propter quam divisionem exer-
citij ius conferendi spectat ad illum, qui est in turno, & ideo etiam
est locus alternatiuæ ad favorem Episcopi; quia provisio in suo
turno propter divisionem exercitij spectat ad eius liberam colla-
tionem, & non cum aliis, sed Sede Episcopali vacante hoc funda-
mentum cessat; quia concordia in hoc casu non habet locum, &
cessante cōcordia cessat divisio exercitij, & remanet collatio com-
munis, & existente collatione communi, collatio Sede Episcopali
vacante est libera Capituli, ut supra diximus.

Collegiatæ quoque Ecclesiæ secularis Canonicatus, seu Præben- 15
dæ vacantes, spectant ad electionem, & præsentationem Prælati in-
ferioris, & Capituli eiusdem Ecclesiæ Collegiatæ, & ad institutio-
nem Episcopi de iure communi, ita Federic. de Senis *conf.* 34.
Queritur per tot. & conf. 73. num. 2. vers. nam aliqui, Put. *decis.* 130.
libro 1. in correct. Card. Tusch. *tom. 1. litt. C. conclus.* 36. à princ. &
conclus. 459. ex num. 2. Gonzal. *d. gloss.* 45. ex numero 50. nisi contra-
ria sit consuetudo, quæ attendi debet ex eod. Federic. de Senis *d.*
conf. 34. num. 2. & Card. Tusch. *d. conclus.* 36. num. 2. & 3. qui etiam
tenent in prima erectione Ecclesiæ Collegiatæ ordinationem spe-
ctare ad Episcopum, ex quo à principio non extat Capitulum. Sic 16
etiam apud omnes simul debet esse administratio, *cap. novit, cap.*
quanto, cap. ea noscitur, ubi Abb. num. 4 de iur. quæ fiunt à Prælat. sine
consensu Capit. Lap. *alleg.* 31. Ioan. Selua *de lencf. parte 2. quæst.* 22.
num. 45. Fr. Ein nau. *quæst. Regi l. tom. 2. q. 62. art. 7. & 8. & q. 78. art. 12.*
& 13. Rot. in Gerund. n. administrationis 16. Februarij 1629. coram
R. P. D. Verospio.

Non requiritur tamen in huiusmodi Canonicatum, & Digni- 17
tatum provisionibus faciendis observare formam, *cap. quis propter,*
de elect. cum illa non se extendat ad inferiores Dignitates, Abb. *in*
cap. Ecclesia vestra num. 7. *de elect.* Imol. *ibidem n.* 3. Franc. Marc. *decis.*
922. num. 3. *libro 1. Rot. in Leodien. Decanatus* 15. Decembris 1627.

- 18 coram R. P. D. meo Pirouano, quia Ecclesia non viduatur per inferiores, gloss. Abb. Ioan. Andr. Butr. & Imol. in d. cap. quia propter, Frac.
- 19 Marc. d. decis. 922. num. 1. lib. 1. Rot. in d. Leodien. Decanatus. Debent tamen ipsi Canonici votantes votare in Capitulo non extra, ita ut voces eorum, qui votauerint extra Capitulum non sint computanda ad augendum numerum, immò uti contempti potuerunt petere electionem sine eorum interuentu factam cassari, Butr. in cap. auditis num. 18. vers. sed certe, & in cap. Ecclesia, num. 9. & ibi Anch. Abb. & ceteri, de elect. idem erit si consignata voti cedula in manibus Præsidentis non aliter expectato scrutinio continuo è Capitulo exierint, cum vota dari debuerint in ipso actu scrutinij, non autè, expressè tex. in cap. penult. §. fin. in fine, de elect. libro 6. Butr. in cap. in Genesi num. 22. & 28. in fine, & ibi Abb. num. 11. eod. titul. in Decretalib. & optimè aduertit idem Abb. numero 7. & in d. cap. quia propter num. 12. non esse speciale in casu illius tex. proximè relati, sed generale in omnibus explicandis per Capitulum, & vniuersitatem, ut collegialiter, & simul in vnum consensus, vel dissensus præstetur, & Butr. in cap. auditis num. 8. eod. tit. notat quòd etiam ante formam d. cap. quia propter, exigebatur consensus, ut in vnum, & certo tempore, & ad idem allegari solet Bald. in l. & suum, §. dic tamen, num. 1. ff. de pactis, & ibi Angel. num. 1. immò etiam Butr. in d. c. in Genesi num. 28. postquam dixit formam d. cap. non habere locum in electionibus inferiorum Dignitatum, subdit, si ille tamen actus spectet ad Capitulum, fiat per Capitulum à congregatis, ut Capitulum, & simul in vnum. Nec contrarium sentit Card. cons. 103. num. 10. dum ait sufficere quòd Canonici singulariter consentiant, dummodo in Capitulo, quia per illud aduerbium, singulariter, non excludit simultaneum Capituli consensum; sed excludit communem illam electionem post scrutinij publicationem ab vno nomine Capituli per verba singularis numeri faciendam in terminis, d. cap. quia propter, & d. cap. in Genesi, ut per gloss. in eod. cap. in Genesi, verbo communiter, & verbo repeti, & Abb. ibi not. lib. 4. in tertio requisito, ex cap. sicut de elect. lib. 6. Ita Rot. in Hispan. Canonibus 18. Februarij 1619. coram bonæ mem. Buratto inter eius impressas, decis. 380.
- 20 Verum licet ut suprà diximus ex communi Doctorum resolutione, Præbendæ in Cathedralibus sint simultaneæ collationis Episcopi, & Capituli, & in Collegiatis ad Capitulum spectet electio, seu præsentatio, & ad Episcopum confirmatio, seu institutio, consuetudine

tamen, seu præscriptione, vel statuto potest contrarium introduci, videlicet, quòd vel ad solum Episcopum sine Capituli consilio, consensu vel interuentu, seu alio ministerio spectet, vt in cap. ex frequentibus, de instit. vel è conuerso ad solum Capitulum, vt in cap. ex parte de concess. præben. ita Cassad. decis. 22. n. 2. de Præbend. Rebuff. conf. 60. col. 2. vers. quod tamen fallit, Gonzal. d. glos. 45. in princ. n. 71. Rot. decis. 166. n. 1. p. 1. diuers. & decis. 134. p. 3. lib. 3. etiam diuers. Caualer. decis. 97. n. 3. & decis. 238. n. 2.

Quando verò Præbendarum, & Canonicatum huiusmodi col-²¹ latio ad Episcopum tantum spectat, si idem erit si ad Capitulum simul vacationes in mensibus Ianuarij, Februarij, Aprilis, Maij, Iulij, Augusti, Octobris, & Nouëbris ad Papam spectant, in reliquis verò mensibus ad Episcopum, vt habetur in reg. 8. alijs 9. Cancellariæ. Si²² verò Alternatiuæ gratia gaudere velit Episcopus, gratificationis ergo illi petenti, & acceptanti iuxta formam, quam ponunt Fusc. de visit. lib. 2. cap. 28. n. 33. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 62. in fine, & Ego ipse in formulario Episc. form. 89. 90. & 91. concedit sua Sanctitas, quādiu apud Ecclesiā, aut Diocesim suam verè, ac personaliter residerit dumtaxat, vt in mensibus Februarij, Aprilis, Iulij, Augusti, Octobris, & Decēbris Canonicatus, & Præbendas vacantes ad liberam ipsius dumtaxat, non autem aliorum cum eo dispositiōnē, seu præsetationē, vel electionem, nec etiā cū cōsilio, vel assensu, seu interuentu Capitulorum, vel aliorū, aut alijs pertinente, libere prouidere valeat, dummodo alijs dispositioni Apost. reservati, seu effecti nō fuerint, sicut pariter legitur in ead. reg. 9. Cancellariæ. Vnde²³ colligitur Episcopum non residentem in sua Diocesi Alternatiua non gaudere, quamuis absens sit ex causa à Concilio approbatā, nā licet olim attento tenore regulæ Greg. XIII. cōtrariū voluisset Flamin. Paris. de resign. lib. 1. q. 10. n. 58. quia in illa tunc non erat appositā dictio illa, vere, attamen cū hodie adit in moderna regula, dicendum videtur veram residentiam præcisè requiri, & non sufficere fictā, & ideo ita Sanctissimum respondisse referunt Nicol. Garc. in addit. ad suum tract. de benef. p. 5. c. 1. n. 463. Ioan. Anton. Masobri. in praxi habendi concursum prælud. 23. dub. 3. secundum Romanam impress. & faciunt quæ tradunt Galet. in marg. vti casum Consuetudine verbo Episcopus, Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 156. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 43. n. 84.

Sed circa vsum Alternatiuæ huiusmodi, an & quando amittatur, & 4
& quot menses ea amissa remaneant Episcopo, solet sæpe sæpius

dubitati, pro cuius dubij decisione quatuor regulæ sunt à nobis proponendæ, & explicandæ. Prima igitur est. *Alternatiua acceptatione recepta in Dataria in aliquo mense Apost. nõ incipit vsus illius nisi toto mense peracto, scilicet si in mense Ordinarij.* Ratio est, quia acceptatio, vel non acceptatio Alternatiuæ est in sola facultate Ordinarij, qui si acceptauerit in principio alicuius sui mensis sibi, imputet, cum potuisset acceptare post finem talis mensis, si verò acceptauit in aliquo mense Papæ non est rationi consonum, vt hoc Papæ præiudicet cū ipse etiam posuerit in facultate Ordinarij quando velit acceptare alternatiuam.

- 25 Secunda regula. *Menses Aprilis, & Octobris semel facti Apostolici propter absentiam Ordinarij semper remanent Apostolici quamuis ipse reuertatur de noua.* Ratio est quia Ordinarius lucratur illos duos menses Papæ, Aprilem scilicet, & Octobrem absque aliqua mensium ipsius permutatione, & nullo alio nisi residentia onere adiecto. Vnde cum eos gratis accipiunt, æquissimum erit, vt quantumcunque paruo tempore à sua Diœcesi abfuerit, illos amittat, ita vt semel facti Apostolici semper remaneant Apostolici vsque ad vltimum diem illius mensis, quo abfuerit. Et licet ratio exigere videretur, quod redeunte Episcopo, & sic cessante causa suspensionis vsus alternatiuæ, cessat effectus suspensionis ad regulam cessante causa cessat effectus; cum tamen fuerit ab initio acquisitum ius Papæ in illo mense integraliter, & non per dies mensis, intrat limitatio, quod cessante causa non cessat illius effectus, vbi ius iam fuit quæsitum alteri ex causæ existentia; quamuis enim illa postea deficiat, ius tamen illud quæsitum retinetur, Ioann. Andr. in regul. decet. numero 5. ad fin. vers. & idem in similibus de regulis Iuris in 6. Tiraquel. in tract. cessante causa, limitat. 11. numero 1. & 2. Non obstat, quod hoc modo Episcopus egeret noua acceptatione alternatiuæ: quia cum ipse per absentiam non amittat proprietatem alternatiuæ, sed solum suspendatur illius vsus, & Papa habet ius quæsitum in illo mense, resultat quod finito mense absque alia noua acceptatione intret vsus alternatiuæ, vt in simili habet indultum percipiendi fructus beneficiorum primi anni vacantium vsque ad quinquennium si alicui de speciali priuilegio fructus dicti primi anni debeantur, licet non possit gaudere fructibus primi anni, in quibus alteri est ius quæsitum, non propterea amittit indultum, sed eo vti poterit in fructibus anni sequentis, Glos. fin. in cap. si propter in 2. intellectum vers. alij dicunt, & ibidem Butr. numero 4.

& 1. *versus ista ratio, de rescript. in 6.* Nec etiam obstat si dicatur, quòd si Episcopus non gauderet usu alternatiuæ statim post eius reditum, contractus diceretur claudicare, atque ita vel standum esse alternatiuæ in totum, vel ab ea recedendum, *l. iulianus, §. si quis colludente, ibi, aut stetur emptioni, aut discedatur, ff. de action. empti;* quia datur diuersitatis ratio inter reservationem octo mensium, quæ est pura, & inter eius limitationem ad fauorem Ordinariorum cum qualitate residendi, qua stante diuersitate, & quòd propter absentiam Episcopi fuit acquisitum ius Papæ in illo mense integrali statim à principio, vt dictum fuit, contractus non dicitur claudicare, nec Episcopus ab eo potest recedere, vltra quòd non est inconueniens, vt contractus possit claudicari, vbi adest ratio diuersitatis, *glos. & Castren. in d. §. si quis colludente, Cagnol. in l. singularia numero 160. cum seqq. ff. si certum pet. Surd. decif. 187. numero 11. vers. propterea.* Ex quibus hanc secundam regulam firmavit Rota in *Papen. beneficij 10. Aprilis 1617. coram bonæ mem. Martino. Andrea.*

Tertia regula. *Menses Februarij, & Augusti semel per absentiam 26*
Ordinarij facti Apostolici, tales esse non desinunt reuerente Ordina-
rio ad suum Episcopatum. Ratio est, quia sicut Papa concessit Episco-
 pis gratiam hanc distributiue in singulos alternatos menses pro-
 pter residentiam, ita censetur exigere eandem residentiam in sin-
 gulos eosdem menses integros, adèd quòd non sequuta residentia
 initio mensis illico totus mensis sit affectus, neque superueniens
 residentia in ipso mense tollat eam affectionem, quæ semel à prin-
 cipio totum mensem tanquam vnum indiuiduum peruasit, quem-
 admodum qui diurnas operas dare damnatus est, si non à manè,
 sed à sexta diei hora det, nihil dedisse videtur, *l. 2. ff. de annuis legat.*
 Mens enim Papæ concedentis, & Episcopi acceptantis sufficit, vt
 ex illa distributione tempotis in menses certos dicatur constitu-
 tum indiuiduum, id quod alias natura diuiduum est, *l. cum eiusdem,*
ff. de a lit. edicto. Vnde si initio mensis Episcopus, vel per momen- 17
 tum abfuerit à sua Diocesi nihil illi proderit si eodem mense re-
 deat antequam vacet beneficium quominus Papa de eo prouideat;
 reservat enim *reg. 8. aliàs 9. Cancellaria,* non beneficia vacatia in mē-
 sibus ibi enumeratis, sed ipsos mēses, & sic partem anni integram,
 proindèq; cū initio mēsis propter absentiam Episcopi sit ius quasi-
 tu Papæ ratione mēsis semper ille mensis remanet reservatus, vt in
d. Papen. beneficij, coram bonæ mem. Martino Andrea, & prius in

Faentina Canonici 16. Decembris 1585. coram Card. Blanchetto, & exactè fuit etiam deductum, *decif. 144. à num. 1. par. 2. recent.* E con-
 18 nerſo ſi initio menſis præſens fuerit Episcopuſ, & vacauerit bene-
 ficium, illudque vi alternatiuæ contulerit, moxque receſſerit, nihi-
 lominuſ irrita erit illiuſ prouiſio, & Papa poſſidebit tanquam de
 reſeruato: nam ab aduentu colligitur Episcopuſ non habuiſſe ani-
 mum reſidendi per totum menſem, §. *pauonum, verſ. reuertendi autem*
animum, *Inſtit. de verum diuiſ.* perinde ergo ac ſi nec tunc præſens
 fuiſſet; quia non dicitur iſ eſſe in loco quem corpore occupat, qui
 mente, & animo abeſt, l. *poſtlimini, captiuuſ, ff. de capt. & poſtlim. reuerſ.*
 cum latè adductis per Rot. apud Greg. *decif. 10. n. 3. & 4. & per tot. reſi-*
dentia enim non conſtituitur ex ſola præſentia, ſeu commoratione
 continua, Archid. in *circa canon. n. 5. de elect. in 6.* & in hiſ terminis
 ſic cenſuit Rot. in *Eluen. beneficij S. ſaluatoris 30. Octobris, 1602.* coram
 bonæ memor. Card. Lancellotto, *decif. 613. num. 1. par. 4. diuerſ. & 15.*
Novembris eiufdem anni, coram bonæ mem. Penia, impreſſa per Mar-
 cheſ. *de commiſſ. tom. 1. pag. 350. in 2. impreſſ.* quarum meminit Lotter.
de re benef. lib. 2. q. 29. n. . .

- 19 Quarta regula. *Menſes Iuny, & Decembris nunquam ſunt Apoſtolic*
quamuiſ Ordinariuſ nunquam reſideat, ita Nicol. Garc. *de benef. par. 5.*
cap. 1. num. 506. in fine, ubi ſubdit ita videri communi ſententia, &
 praxi receptum, quicquid contrarium teneat Gonzal. *gloſ. 43. à n.*
121. & nihiſ firmari audeat Rot. in d. Papien. beneficij, verſ. nec etiam, in
ſine. Ratio eſt, quia cùm Papa retineat ſibi medietatem ſuorum octo
 menſium, Ianuariuſ ſcilicet, Maiuſ, Iuliuſ, & Nouembrem, in
 quibuſ nullo caſu voluit competere Ordinario iuſ aliquod etiam
 perpetuò reſidenti, æquiſſimuſ etiam erit, quòd Ordinariuſ ſibi
 etiam retineat medietatem ſuorum quatuor menſium, Iuniuſ ſci-
 licet, & Decembrem, in quibuſ nullum vnquam iuſ poſſet compe-
 tere Papæ, Ordinario nunquam in ſua Diœceſi reſidente: Nam in
 alternatiuæ acceptione dicitur Ordinariuſ quaſi contrahere cum
 Papa ſub ſpecie cuiuſdam permutationis menſium ex adductis per
 Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloſ. 43. num. 106. & gloſ. 58. num. 14.* Vnde ra-
 tio poſtulat, quòd æqualitas inter Papam, & Episcopuſ ſeruetur, ſi-
 cut inter omneſ contrahenteſ de Iure ſeruari iubet *tex. in l. ſi id*
quòd, §. ſin. ff. de reſcind. vendit. Quòd autem ſeruata ſit æquitas in ſu-
 prædictiſ reguliſ apparet ex eo quòd Papa iuxta primam partem re-
 gulæ 8. Cancel. habet octo menſeſ, nempe Ianuariuſ, Februariuſ,
 Aprileſ, Maiuſ, Iuliuſ, Auguſtuſ, Octobrem, & Nouembrem;

Ordinarius verò quatuor, Martium, Iunium, Septembrem, & Decembrem. Vnde in alternatiua lucratur Ordinarius menses Aprilis, & Octobris, mutuâtque Martium pro Febuario, & Septembrem pro Augusto; menses autem Iunij, & Decembris nec lucratur, nec mutuât, sed illos retinet, ut priùs, quos idem menses fixos appellamus.

Vidi sæpè sæpiùs dubitari extra Curiam an Canoniciatus vacans de mense Septembris Episcopo gaudente alternatiua; sed tunc temporis absurdè à sua diocesi, spectet ad prouisionem ipsius Episcopi, vel potiùs ad Papam? Pro Episcopo stante quod acceptauerit alternatiuam, & resederit personaliter apud Ecclesiam, vel diocesim, facit quia licet secundum alternatiuam mensis Septembris sit reservatus; tamen ex quo Episcopus tunc temporis non resedit, cessauit alternatiua, quæ non solum acceptationem, sed etiam residentiam requirit; & idem intrauit reg. 8. mensium, secundum quam mensis Septembris est Ordinarij, & sic hanc partem Episcopi sustinent, Anastas. Germon. *de indultis*, Cardinal. §. *volumus*, num. 18. Fr. Leo *in thesauro fori Eccles. p. 1. c. 18. n. 4.* Nicol. Garc. *de benef. par. 5. c. 1. num. 688.* Monet. *de opt. Canonica c. 3. num. 95.* propè fin. & in his terminis tenuit Rot. *in Sulmonen. Canoniciatus 4. Martij 1583.* coram Cantuccio.

Sed contrarium, imò ad Papam huiusmodi prouisionem spectare, verum est, & ex eo suadetur, quia dictus mensis Septembris sicut & Martij, qui aliàs erat Ordinarij vigore acceptationis alternatiuæ efficitur Apostolicus, per quam acceptationem non dicitur Episcopus consequi merum priuilegium, nec illa acceptatio est si plex remotio obstaculi; sed per concessionem Papæ, & acceptationem Episcopi fit quædam permutatio mensium, ut per Mohed. *decis. 3. de rescript. num. 1.* quia Papa ex octo mensibus reservatis, Ianuario scilicet, Febuario, Aprile, Maio, Iulio, Augusto, Octobre, & Novembre, concedit Episcopo quatuor, Febuarium, Aprilem, Augustum, & Octobrem; & viceuersa Episcopus ex suis quatuor, Martio scilicet, Iunio, Septembri, & Decembre, dimittit Papæ duos, Martium scilicet, & Septembrem, & sic lucratur Ordinarius menses Aprilis, & Octobris, mutuâtque Martium pro Febuario, & Septembrem pro Augusto: Vnde inter Papam, & Episcopum initur quoad hoc quædam conuentio, seu quasi contractus, propterea non possit Episcopus post acceptationem absque scientia, & consensu Papæ ab huiusmodi permutatione,

& conuentione recedere, & dicere se nolle uti alternatiua, & vel-
le ad menses Ordinarios redire, *Pute. decis. 88. lib. 3. Achil. decis. 2.*
num. 3. super regul. modif. indulti, additio ad Simonat. *de reservat.*
benef. quas. 71. num. 5. & regulare est contractus ab initio esse vo-
luntates, ex post facto necessitatis, *L. sicut, C. de action. & obligat.*
cum adductis per me in tract. *Axiomatum Iuris v. s. freq. Axiom.*
57. numero 4. aliàs sequeretur inconueniens quod ius conferendi
Sedis Apostol. esset in incerto, & quod esset in facultate Episco-
pi facere de mensibus reservatis Ordinarios, & liceret ei residen-
do frui mense Februarij, & propter absentiam mense Martij, &
deinde post reditum mense Aprilis, & sic de aliis mensibus Au-
gusti, Septembris, & Octobris, quod absurdum ponderauit Rot.
in causa Faentina Canonatus 16. Decembris 1585. coram Blan-
chetto, ubi etiam fuit consideratum quod alternatiua concessa Epi-
scopus ad illos inuitandos ad residentiam, contrarium effectum
operaretur. Ex quibus hanc partem meritò sustinent Mandos. *conf.*
18. num. 8. & 9. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 43. à n. 106. latè &
eleganter Rot. in Salmonen. alternatiua 14. Maij 1610. coram Card.
Lancellotto iun. recedens ab alia decisione Salmonen. Canonica-
tus, cuius suprà memini.

Non obstat quòd licet alternatiua contineat pactum permuta-
tionis mensium inter Papam & Ordinarium; tamen hoc pactum
sit qualificatum, illa qualitas quandiu apud Ecclesias resederint,
ita ut cessante qualitate residentie videatur cessare pactum; nam
quamuis respectu Ordinarij ad effectum ut ipse possit uti benefi-
cio alternatiue, pactum sit qualificatum hac qualitate residen-
tie, tamen respectu Papæ dum in secunda parte concessionis al-
ternatiue reservat sibi alios menses, talis reservatio est pura, &
non qualificata, cum in ea non sint addita illa verba, *quandiu,*
&c. quia potius Papa reservat sibi alios menses ut præfertur, sci-
licet modo quæ suprà in regula, si purè reservauit, & consequen-
ter pactum respectu Papæ sibi alios sex menses reservantis non est
qualificatum, sed purum. Ratio diversitatis est, quia cum regu-
la incipiat à reservatione pura octo mensium dum postea limitat
reservationem, requirit qualitatem residentie ad inducendum
Ordinarios ad residendum: nam contemplatione residentie Pa-
pa concedit alternatiuam, dum verò alios sex menses sibi reservat,
tunc non repetit eandem qualitatem, quia facultas Papæ non de-
bet pendere à beneplacito Ordinariorum residentium, vel non re-
sidentium,

fidendum, nec propterea potest dici pactum claudicare stante concessione Papæ cum hac qualitate, & acceptatione Episcopi cum eadem qualitate, & sic accedente consensu utriusque, *dict. l. sicut, Cod. de actionibus & obligationibus. Rot. in d. Salmonen. alternatiua.*

Nec obstat quod per abusum Episcopus perdit alternatiuam, & reuertitur ad quatuor menses Ordinarios, quia prædicta procedunt in suis terminis ob consensum Papæ; nam aut volumus Episcopum conferentem in mensibus Papæ propter huiusmodi abusum iure ipso privari beneficio alternatiuæ, itaut non sit necessaria alia Papæ acceptatio, vel declaratio, & tunc in hoc casu, adest contentus Papæ ab initio in concessione ipsius alternatiuæ recedendi ab alternatiua, & permutatione in ipsius acceptatione ab Episcopo facta, sequuta ipsius Episcopi contrauentione, itaut Episcopus non possit amplius uti huiusmodi beneficio absque nouo consensu, & noua concessione ex parte Papæ, & noua acceptatione ex parte Episcopi, quæ non applicatur in casu quando Episcopus ob non residentiam non potest frui beneficio alternatiuæ; nam in hoc casu nullus adest Papæ consensus, nec dissoluitur permutatio prædicta facta in acceptatione alternatiuæ; sed tantum suspenditur illius usus durante absentia, & consequenter non potest Episcopus firma remanente concessione, & acceptatione alternatiuæ ob non residentiam ipsius redire ad menses in dicta acceptatione datos Papæ. Aut volumus etiam in hoc casu amissionis alternatiuæ propter abusum requiri acceptationem & consensum expressum vel tacitum Papæ, & tunc eo magis procedunt supra adducta quod Episcopus non potest ab alternatiua recedere, & ad suos menses redire sine consensu Papæ.

Nec etiam obstat quod hoc modo Episcopus ex sex mensibus sibi concessis duos tantum habeat; quia duos amittit ex quo non residet, cum absens non possit gaudere beneficio alternatiuæ propter verba regulæ, *quandiu verè, & personaliter residerit*, alios verò duos menses vigore concessionis, & permutationis, ut dictum est, inire propter acceptationem alternatiuæ, & cum Episcopus mediante acceptatione alternatiuæ duos menses lucratur ex Apostolicis, hoc potest æquivalere periculo admitrendi duos ex Ordinariis, & nihilominus sibi imputet, vel quia alternatiua acceptauit, & acceptando ita conuenit,

nit, vel quod postquam illam cacceprauit residentia deseruit.

Nec denique obstat quod alternatiua non habeat locum Episcopo absente propter prædicta verba *quandiu resederint*, per quæ in d. Salinonen. Canonizatus fuit dictum quod Episcopus amittit alternatiua statim, atque recedit à diœcesi, & intrat reseruatione octo mensium; quia hoc procedit quoad ipsius præiudicium, qui cum non adimpleat ex parte sua, non potest gaudere commodo permutationis; sed non inde sequitur quod alternatiua sit resoluta, & possit fieri præiudicium Papæ absque eius consensu ad effectum ut Episcopus possit providere in mensibus ad eundem Papam vigore alternatiuæ spectantibus, ut fuit resolutum in *Maoriacen. Canonizatus* 15. Novembris 1593. coram bonæ memoriæ Cardinal. Millefio.

- 30 Cum iam ex supradictis clarè appareat ad quos, & in quibus mensibus Canonizatum, & Præbendarum prouisio spectat, remanet, ut saltem pauca quædam circa collationem, & qualiter sit facienda dicamus, omiſſa verò illa, quæ sit à Papa, utpotè quia Romanæ Curia stylus circa eius formam omnibus patet, in collatione tamen ab Episcopo facienda est adnotandum prouisum ab eo ad suæ gratiæ validitatem nihil teneri iustificare, quia Ordinarius tanquam informatus de statu Ecclesiæ, & personarum prouidet Motu proprio Ecclesiis, non autem personis, Felin. in cap. ad aures, numero 15. de rescript. Cardinal. in Clem. ult. numero 13. de offic. Ordin. Selu. de benefic. parte 3. quæst. 25. Menoch. de arbitrar. casu 201. numero 154. & seq. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. §. 6. proœm. num. 10. & gloss. 5. num. 173. & 184. Seraph. decis. 1026. num. 3. & decis. 1467. num. 1. Rot. decis. 190. num. 1. p. 2. recent. & in Placentina Canonizatus 14. Ianuarij 1600. coram Card. Lancellotto, & in Pampilonen. de Aguero 12. Ianij 1609. coram Ortembergio, & in nullius beneficij S. Sixti 26. Iunij 1615. coram Card. Sacrato, & in Leodien. Canonizatus S. Dionysij 27. Martij 1623. coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, & in eadem 25. Maij 1626. coram R. P. D. meo Pirouano. Quod procedit etiam si Ordinarius prouisus vigore indulget; quia nihilominus non desinit prouidere Motu proprio, Put. decis. 395. numero 2. lib. 3. in correctis, & sequuta est Rot. in ea, & Leodien. Canonizatus coram Reuerendiss. D. meo Decano, & R. P. D. meo Pirouano, limitatur tamē hæc resolutio quando Ordinarius prouidet ad preces prouisi, Buratt. decis. 484. num. 6. Et quando pro

prouisus ab Ordinario agit ad exclusionem prouisi Apost. de beneficio vti de reseruato ratione mensis, tunc enim tenetur probare vacationem in mense Ordinario, in quo fundat intentionem suam, Ferret. *conf. 2. n. 13. lib. 1. Pute. decis. 2. 06. lib. 3. in correctu*, Marescot. *var. resol. lib. 2. c. 2. n. 179. & seq.*

Ex qua principali resolutione iam primò colligitur non requiri in huiusmodi prouisione per Episcopum facienda expressionem beneficiorum, quæ obtinet is, cui confertur, Ioan. de Selua *de benefi. p. 3. q. 12. n. 53. Menoch. de arbitr. casu 201. n. 150.* Secundò colligitur nec esse opus exprimere fructus beneficii collati sicut in prouisione Apostolica, Felin. *in d. cap. ad aures n. 15. de rescript. Cassad. super regul. Cancell. decis. 31. n. 5. Sarnen. de valore exprimendo q. 3. ex ea etiam ratione qua Ordinarius præsumitur habere certam notitiam beneficiorum, & impetrantium suæ Diocesis, ex quo præsumitur eam diligenter visitare, Felin. in d. cap. ad aures n. 15. Tertiò est notandum, Episcopum non ponere clausulam non obstantibus, &c. Rebuff. *in concord. in forma mand. Apost. verbo non obstantibus*, quia nullus inferior à Principe hac clausula vti potest, vt resoluunt per me citati in tract. de claus. vsufreq. clausul. 82. n. 2. secundum Lugdunen. impressi. Denique est notandum in collatione Episcopi ad multa requiri præsentiam duorum testium iuxta glos. *in verbo litteras in cap. post cessionem, de probat. Rot. in Viridunen. Canonicius 12. Maij 1589. coram Gipsio, Pelegrin. decis. 15. lib. 1. in manuscriptis.**

Forma collationis factæ per Episcopum familiari præsenti de Canonicatu, & Præbenda Ecclesiæ Cathedralis vacantibus per obitum.

Dom. Rodericus à Cunha Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Archiepiscopus ac Dominus Bracharæ Augusta, Hispaniarumque Primas, &c. Dilectio nobis in Christo N. in lure Canonico Licentiatò familiari nostro clerico N. Diocesis, salutem in Domino sempiternam. Grata familiaritatis obsequia, quæ nobis hætenus impendisti, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistis, necnon litterarum scientia, vita, ac morum honestas, aliâque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personam tuam tam familiari experientia,

quàm etiam fide dignorum testimoniis iuuari percipimus, nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiâ liberales. Cùm itaque Canonizatus, & Præbenda Cathedralis noſtræ Eccleſiæ Bracharenſis, quarum collatio, prouiſio, & omnimoda diſpoſitio ad nos hac vice ſpectare dignoſcuntur, & quos quondam N. qui extra Romanam Curiam de menſe Aprilis, nobis perſonaliter, & verè reſidentibus, alternatiue beneficio gaudentibus, diem clauſerit extremum, vacauerint, & vacent ad præſens, nos volentes tibi, qui à dilectis noſtris examinatorebus in Dioceſana Synodo deputatis, examinatus, & idoneus, repertus fuiſti, qui etiam continuus commenſalis noſter, & in Sacro Subdiaconatus Ordine conſtitutus exiſtis, præmiſſorum obſequiorum, & meritorum tuorum intuitu gratiam facere ſpecialem, Canonizatum, & Præbendam prædictos ſic, ut præmittitur, vacantes cum plenitudine iuris Canonizalis, ac omnibus iuribus, & pertinentiis ſuis tibi auctoritate noſtra Ordinaria tenore præſentium conſerimus, & prouidemus de eiſdem. Tèque coram nobis perſonaliter conſtitutum in corporalem poſſeſſionem Canonizatus, & Præbenda, iuriumque & pertinentium prædictorum per annuli noſtri traditione, & bireti tui capiti tuo impoſitionem inducimus, & inueſtimus de eiſdem emiſſa prius Orthodoxæ fidei profeſſione iuxta formâ traditâ in Bulla ſel. record. Pij I V. necnon recepto à te in manibus noſtris corporali ad Sancta Dei Euangelia iuramento, quod Sanctiſſimo Romano Pont. ac nobis, & Succeſſoribus noſtris Archiepiſcopis Bracharenſibus gratiam, & communionem Sanctæ Sedis Apoſt. habentibus, obediens eris, & fidelis, ac Sanctæ Matri Eccleſiæ, noſtrisque, & Succeſſorum noſtrorum parebis mandatis, eidemque Canonizati, & Præbenda, ac ipſi Eccleſiæ ſecundùm ipſius ſtatuta, & conſuetudines, ordinationeſque deſeruies, & deſeruiri facies in Diuinis, iurâque, & libertates eiſdem Eccleſiæ, ac Canonizatus, & Præbende prædictorum manutenebis, & deſedes pro poſſe, nihilque quod ad dictis Canonizatum, & Præbendam pertinet, alienabis, ſeu diſtrahes, ſed alienata, & diſtracta ad ius, & proprietatem eorundem

Canonicatus, & Præbendæ reduces, & reduci procurabis pro posse. Quocirca vniuersis, & singulis personis ecclesiasticis, & præsertim Decano, Canonicis, & Capitulo dictæ nostræ Ecclesiæ Bracharen. aliisque Notariis, ac Tabellionibus publicis quibuscunque per ciuitatē, & Diocēsim nostras prædictas, ac aliās vbilibet constitutis, tenore præsentium committimus, ac damus in mandatis, quatenus ipsi, vel eorum alter, qui super hoc fuerit requisitus ad prædictam Ecclesiam accedant, seu accedat, teque, vel procuratorem tuum tuo nomine in corporalem, realem, & actualem possessionem Canonicatus, & Præbendæ, iuriumque & pertinentium prædictorum ponant, & inducant, ac defendant inductum, amoto exinde quolibet illicito detentore, ac te, vel procuratorem tuum tuo nomine in præfata Ecclesia Cathedrali in Canonicum recipi faciant, seu faciat, & in fratrem, stallo tibi in choro, & loco in Capitulo ipsius Ecclesiæ cū plenitudine iuris Canonici assignatis, tibi que de ipsorū Canonicatus, & Præbendæ fructibus, redditibus, & prouentibus iuribus, & obuentibus vniuersis integrè respondeant, & faciāt ab aliis quantum in eis fuerit, plenariè, & integrè responderi. Contradictores eadem auctoritate, & per censuram ecclesiasticam compescendo. In quorum omnium, & singulorum fidem, & testimonium præmissorum præsentis litteras fieri, & per Notarium nostræ Camere Archiepiscopalis inscriptum subscribi, & publicari mandauimus, sigilli que nostri iussimus, & fecimus appensione muniri. Datum Bracharæ Augusta in nostro Archiepiscopali Palatio sub anno à Natiuitate Domini ... Indictione ... die verò ... Mensis ... Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris ac D.N. ... præsentibus N. N. testibus ad præmissa specialiter vacat is, habitis, atque rogatis.

S V M M A R I V M.

- 1 Prouisio de Canonicatu sine Dignitate, quæ sit de Capitulo, capitulariter capi debet, & aliter capta non est manutenibilis.
- 2 Possessio capitulariter capta in Capitulo dicitur, etiam aliquibus Canonicis

- nonicis contradicentibus, vel illis ad alia negotia ibi congregatis.
- 3 Poſſeſſio, quod ſit capitulariter capta ſufficien-
ter probatur per teſtes de-
ponentes fuiſſe captam coram repræſentantibus maiorem, & ſanio-
rem partem Capituli.
  - 4 Inſtrumentum narrans tantummodo poſſeſſionem Canonici fuiſſe
captam coram Notario, & teſtibus nulla facta mentione de præſen-
tia Capituli, non probat pro ſuſtinenda manutentione.
  - 5 Poſſeſſione Canonici in apprehenſione debet Capitulum congrega-
ri, & ab eodem ſic congregato poſſeſſio tradi.
  - 6 Poſſeſſio debet capi in ſede propria Canonici ſeu Dignitatis.
  - 7 Poſſeſſio non capitulariter capta de Canonatu non ſuffragatur quam-
vis fuiſſet capta de mandato executoris litterarum Apoſtol.
  - 8 Poſſeſſio de Canonatu ſine conſenſu Capituli ſeu capitulariter, non
valet etiam ſi data eſſet facultas capiendi eius poſſeſſionem propria
auctoritate.
  - 9 Poſſeſſio de Canonatu capta à Canonico de Capitulo, ſed non capitula-
riter, non valet.
  - 10 Conſuetudo Eccleſiæ capiendi poſſeſſionem Canonici etiam non ca-
pitulariter valet.
  - 11 Capitulum ſi denegauit tradere poſſeſſionem, tunc ea aliter capta ha-
betur ac ſi capitulariter capta eſſet.
  - 12 Impedimento aliquo exiſtente propter quod poſſeſſio capitulariter adi-
pisci non poſſit, ſufficit ſi aliter acquiratur.
  - 13 Capitulum ſi habet iuſtam cauſam non tradendi poſſeſſionem, tunc
non ſuffragatur poſſeſſio non capitulariter capta.
  - 14 Impedimentum ab alio quàm à Capitulo præſtitum non excuſat à ca-
piendi poſſeſſione capitulariter ſed illud tantum, quod ab ipſo Capitu-
lo præſtatur.
  - 15 Canonici ſi ſucceſſiuè poſt adeptam poſſeſſionem non capitulariter, ſus
aliàs legitimè captam ex patientia Canoniorum ad actus Canoni-
cales Canonici tantum competentes admiſſus fuerit, tunc cenſetur
legitimus poſſeſſor.
  - 16 Canonici poſſeſſio quod ſit legitimè capta iuſtificatur ex actibus
Canonicalibus per Canonicum geſtis cum præſentia, & patientia
Capituli.
  - 17 Canonicus iniuſſè poſſidens ſuperueniente ſibi nouo titulo valido po-
teſt continuare poſſeſſionem ipſam de facto mu-
tato ſolum primo iure, & titulo poſſeſſionis, qua mutatio ipſo ſtatim facta intelligitur
data notia ſecundi tituli.

- 18 *Canonicus falsus si diu stetit in possessione, & deinde à Papa obtinuit promissionem, non est necessaria noua apprehensio, & installatio.*
- 19 *Renunciatio strictè est interpretanda, ut minus laedat renunciantem.*
- 20 *Renuncians, siue cedens libère licèt dicatur perdere dominium, & possessionem saltem de iure, attamen si postea incumbat de facto, & realiter inhereat possessioni, adhuc ad statum est manutenendus, & reintegrandus si spoliatus.*
- 21 *Possessionis noua acquisitio de manu executoris non contradicit retentioni primæ possessionis naturalis.*
- 22 *Possessione Ecclesiæ, seu Canonicatus capta, censetur capta possessio omnium bonorum, & iurium dictæ Ecclesiæ, seu Canonicatus.*
- 23 *Intellige de bonis in quorum possessione constat Ecclesiam reperiri, & sic de illis, quæ de præsentibus erant vacantia.*
- 24 *Episcopus cum consensu Capituli statuere non potest, ut aliquid minimum soluatur in ingressu Canonicorum.*
- 25 *Episcopus non licet quicquam sibi capere pro collatione Canonicatus, non obstante quacunque consuetudine etiam immemorabili.*
- 26 *Canonici cogi non debent, ad quid soluendum in ingressu, etiam si conuerui debeat in restitutione prædiorum, & bonorum Capituli.*
- 27 *Dulcioria multa prohibentur exigi à Capitulo pro admissione in possessionem alicuius noui Canonici.*
- 28 *Consuetudo donandi aliquid in ingressu, & admissione alicuius ad Canonicatum est sublata per Concil. sess. 24. c. 14. de reform.*
- 29 *Consuetudo siue statutum admittitur per quod aliquid exigitur ab obitinentibus Canonicatus, quod non in ipsorum exigentium utilitatem, sed Ecclesiæ, in aliisq; pios usus conuertatur.*
- 30 *Constitutio facta per Episcopum, & Capitulum post Concil. Trid. ad soluendum certam quantitatem ratione nouæ possessionis Canonicatus, quæ integrè cedat in fabricam, valet.*
- 31 *Consuetudo valet, ut fructus primi anni referantur heredibus beneficiarj.*
- 32 *Consuetudo, ut per triennium fructus Canonicatum à nouis promissis exigi non possint, est abusus.*
- 33 *Consuetudo, quæ imponit onus recepto, quod tendit in utilitatem Canonicorum, non valet, secus in utilitatem Ecclesiæ.*
- 34 *Consuetudo Ecclesiæ Astensis quod fructus spectent ad Capitulum, donec Beneficiatus sit Sacerdos, est obseruanda.*

Canonicatus, siue Dignitatis possessio qualiter capienda?

CAPVT XV.

1 OS T prouisionem titē factam superest, vt eius vigore possessio capitulariter capiatur de quocunque Canoniatu, siue Dignitate, quæ sit de Capitulo, ita Innoc. *in cap. in litteris*, & ibi Ioan. Andr. col. 5. *vers. credimus etiam*, Butr. & alij communiter, de *restitut. spoliat.* Federic. de Senis, *conf.* 61. numero 5. Cassad. *decis.* 8. de *causa possess.* Gonzal. *ad regul.* 8. Cancell. §. 3. *proxm.* numero 81. Seraphin. *decis.* 1044. Stephan. Gratian. *disceptat. forens.* cap. 992. numero 23. Beltramin. *ad Gregor. XV. decis.* 364. litt. B. Coccin. *decis.* 235. numero 11. Caualer. *decis.* 359. numero 3. Borat. *decis.* 522. numero 10. vbi Ferentill. *in annot. Rot. decis.* 1156. *parte 3. diuers.* & *decis.* 701. *num. 5. parte 2. recent.* & *in nullius Castri Durantis Prapositura* 3. *Iulij* 1613. coram bonæ mem. Remboldo, & *in Cesarangustana onerum eadem die*, & *anno* coram R. P. D. meo Pirouano, & *in Alexandrina Archipresbyteratus* 28. *Iunij* 1627. coram R. P. D. Merlino, & ideo possessio aliter capta non est manurenibilis, Stephan. Gratian. *d. cap.* 992. *n. 24.* Rot. *in Meten. Canonicatus* 4. *Iulij* 1619. coram R. P. D. meo Pirouano, & *in aliis relatis per Beltramin. vbi supra*, latè Ferentill. *ad decis. Buratti* 318. vbi plures ampliaciones, & limitationes affert.

2 Dicitur autem capitulariter capta possessio in Capitulo etiam aliquibus Canonicis contradicentibus, Rot. *in Carthaginen. Canonicatus* 6. *Aprilis*, & 25. *May* 1609. coram bonæ mem. Card. Lancellot. iun. Vel illis ad alia negotia ibi congregatis, iuxta gloss. *verbo factum in c. si Capitulo, de concess. prab lib.* 6. Rot. *in Theatina iurisdictionis Sancti Ioannis in Venere*, coram Reuerendiss. D. meo Decano, & *in Legionen Canonicatus* 16. *Decembris* 1622. coram bon. mem. Patriarcha Manzanedo, & *in Sorana beneficij* 11. *Ianuarij* 1630. coram R. P. D. Merlino.

3 Probatur sufficienter possessio capitulariter capta per testes deponentes fuisse captam coram representantibus maiorem, & saniorē partem Capituli, Butr. *decis.* 522. *n. 5.* Vnde in vna *Syracusina*

Canonicatus 1. *Februar.* 1623. coram R. P. D. meo Pirouano fuit dictū 4
quod cū instrumentum narret tantummodo possessionem fuisse
captam coram Notario, & testibus in stallō Canonicali, nulla facta
mentionē de præsentiā Capituli, tunc congregati, merito posses-
sionis actus remanet inualidus, & irrelevans pro sustinenda manuten-
tione; quia in apprehensione possessionis *Canonicatus* debet Capi- 5
tulum congregari, & ab eodem sic congregato possessio tradi, *cap. si*
Capitulo, iuncta glos. de concess. prab. in 6. Rot. decis. 701. n. 5. part. recent.
Ferret. conf. 220. n. 13.

Et debet possessio capi in sede propria Canonicali, seu Dignita- 6
tis, ut resoluunt *Innoc. in c. in litteris n. 7. vers. item si sint deputata, de*
restitu. sp. l. Bald. in l. 2. n. 54. vers. respondeo ad primū, C. de servit. & aqua,
& fuit resolutum in *Vercellen. unitatis Capituli* 12. *Iunii* 1598. coram
bonæ mem. Penia, & in *Tarraconen. Canonicatus* 26. *Iunii* 1609. co-
ram bonæ mem. Ortembergō, & nouissimè in *Bracharen. Archi-*
diaconatus 2. *Decembris* 1630 coram Reuerendiss. D. meo Coccino, &
coram Cavalier. *decis. 198. n. 1.*

Quæ quidem supradicta resolutio, quatenus habet minimè suf- 7
fragari possessionem non Capitulariter captam de *Canonicatu*, seu
Dignitate, quæ sit de Capitulo, ampliatur aliquibus modis, & primò,
ut procedat etiam si possessio fuisset capta de mandato execu-
toris litterarum Apostol. Abb. in c. 2. n. 16. *de consuet. & in c. transmissam*
n. 3. de elect. *Callad. d. decis. 8. de causa poss. si.* firmavit *Rot. in d. Me-*
ten. Canoniciatus.

Ampliatur secundò, etiam si data esset facultas capiendi posses- 8
sionem *Canonicatus* propria auctoritate, quia nihilominus sine
consensu Capituli, siue capitulariter non valet, *Pute. decis. 20. alijs*
22. lib. 2. Mandos. in tract. Signatura grata, tit. d. regressu, col. 3. vers.
illa verba.

Ampliatur tertio etiam si capta fuisset à *Canonicis* de Capitulo, sed 9
non Capitulariter, *Callad. d. decis. 8. num. 1. Rot. decis. 3. lib. 3. parte 3.*
diuers.

Tribus alijs modis limitatur eadem resolutio, & primò stante 10
consuetudine in Ecclesia capiendi possessionē *Canonicatus* etiam
non capitulariter, *Burat. decis. 748. n. 12. vbi n. seq. declaratur quomo-*
do probetur talis consuetudo.

Limitatur secundò quando Capitulum denegauit tradere posses- 11
sionem, quia tunc aliter capta habetur ac si capitulariter capta fuis-
set, *d. c. si Capitulo, de concess. prab. lib. 6. & ibi An. har. num. 2. vers. quaro,*

- poſt gloſſ. *ibi verbo exequatur*, Greg. XV. *decif.* 364. n. 2. Caualer. *decif.* 369 n. 4. Rot. *in d. Caſarauguſtana onerum* 3. *Iulij* 1623. coram R. P. D. meo Pirouano & *in Alexandrina Archipreſbyteratus* 28. *Iunij* 1627.
- 12 coram R. P. D. Merlino. Et ſemper exiſtente aliquo impedimento, propter quod poſſeſſio capitulariter adipiſci non poſſit, ſufficit ſi aliter acquiratur, vt aliis deciſionibus relatis fuit dictum *in nullo Prapofitura Caſtri Durantis* 3. *Iulij* 1623. coram bon. mem. Remboldo.
- 13 Intellige hanc ſecundam limitationem procedere quatenus Capitulum ſine iuſta cauſa præſter impedimentum, vel recuſet tradere poſſeſſionem, quia ſi habet iuſtam cauſam non ſuffragatur poſſeſſio non capitulariter capta, vt fuit dictum *in d. Caſarauguſtana onerum*, & *in his terminis loquitur deciſio in Alexandrina Archipreſbyteratus*, de qua ſupra, & fuit reſolutum *in Canallicen. Canonicatus* 4. *Ma'tij* 1616. corā bon. mem. Card. Sacrato, teſte Beltramino *vbi ſupra*, ſubdens dicta deciſione firmari quodd vlteriùs requiritur Capitulum fuiſſe legitimè congregatum, & abſque iuſta cauſa recuſaſſe tradere poſſeſſionem. Nec impedimentum ab alio quàm à Capitulo præſtitum excuſat à capienda poſſeſſione Capitulariter, ſed illud tantum, quod ab ipſo Capitulo præſtatur, vt ſupponitur *in d. c. ſi Capitulum*, & *ibi Anch. n. 2.* & fuit reſolutum *in d. Meten. Canonicatus* coram R. P. D. meo Pirouano.
- 15 Limitatur tertio ſi Canonicus ſucceſſiuè poſt adeptam poſſeſſionem ex patientia Canonicorum ad actus Canonicales Canonicis tantum competentes admiſſus fuerit, Innoc. *in c. in litteris*, & *in c. ex parte*, de *reſtit. ſpol. col. vlt.* Caſſad. *d. deciſ.* 8. n. 3. Rot. *decif.* 91. n. 6. p. 1. *re-ecen.* & fuit dictum *in Carthaginen. Canonicatus* 5. *Aprilis*, & 25. *Maij* 1609. coram bonæ mem. Card. Lancellotto iun. vbi dicitur procedere non obſtante aliqua præcedente contradictione Capituli, Rot. inter impreſſas Reuerendiſſ. D. mei Coccini Decani, *decif.* 235. n. 11. & 12. & *in d. Alexandrina Archipreſbyteratus*, Eurat. *decif.* 522. n. 12. vbi
- 16 habetur Canonicatus poſſeſſionem quodd ſit legitimè capta iuſtificari ex actibus Canonicalibus per Canonicum geſtis cum præſentia, & patientia Capituli; quæ tamen patientia non ſufficit ad vaſſandam poſſeſſionem in præiudicium tertij, qui ante actus prædictos Canonicales apprehendit poſſeſſionem Capitulariter, Rot. *decif.* 1156. *verſ. nec patientia*, p. 3. *lib. 3. diuerſ.* & fuit dictum *in Callien. Canonicatus* 29. *Ianuarij* 1619. coram Card. Pamphil. iun. optimè Ferrentil. *in annot. ad deciſ.* 318. Euratii.

Sed potest dubitari, an apprehendens capitulariter possessionem ¹⁷ alicuius Canonici sibi nulliter per Ordinariū collati, & deinde sciens illius collationem spectare ad Sanctissimum ab eo impetrare prouisionem cum decreto, quod renunciaret præsentioni, & institutioni, ac possessioni exinde sequutæ, ac dictum Canonici uti reseruatū & non aliter in futurum possidere se velle declaret, si ne noua possessionis apprehensione postquam decreto satisfecit sit manutenendus? in quo dubio est resoluendum talem Canonicum superueniente sibi nouo titulo mediante prouisione Apostolica potuisse continuare possessionem ipsam de facto mutato solum primo iure, & titulo possessionis, *l. non solum, §. quod vulgo, ff. de r. sucap. l. 3. §. illud, l. qui bona, §. 1. cum ibi notatis, ff. de acquir. possess. Rot. apud Achil. decis. 4. de causa possess. & prop. Pute. decis. 165. num. 3. l. b. 1. & decis. 441. eod. lib. & in recent. decis. 200. num. 8. par. 1. Hieron. Gabr. conf. 51. num. 1. & 28. lib. 1. quæ mutatio ipso iure statim facta intelligitur data notitia secundi tituli, etiam absque alia declaratione iuxta consil. Decy, 400. quod sequitur Rot. ut per Achil. d. decis. 4. Pute. d. decis. 441. lib. 1. Crescent. decis. 168. aliàs 5. de restitut. spoliat. Rot. decis. 224. num. 2. par. 1. diuers. & decis. 601. num. 3. par. 3. diuers. Cardin. Mantice. decis. 71. num. 1. neque opus erat, ut exiret de possessione, & postea iterum ingrederetur ad *l. cum nemo*, & ibi glos. in verbo *extrinsecus*, C. de acquir. possessio. Pute. d. decis. 441. lib. 1. & Achil. d. decis. 4. ubi quod hæc opinio est magis æqua, & consona Iuribus, & semper seruatur à Rota, ut in decis. 345. num. 4. & decis. 613. num. 5. par. 1. & decis. 143. num. 4. par. 2. diuers. & in Tuden. Parochialis 4. Nouembris 1591. coram bonæ memoriæ Cardin. Pamphilio, in quibus fuit reprobaturum, consil. 131. lib. 1. Socini sen. contrarium sentientis. Et in pui Ro ¹⁸ dicit Bald. in l. 2. num. 63. vers. sed pone, C. de seruit. & aqua. quod si falsus Canonicus diu steterit in possessione, & deinde à Papa obtinuit prouisionem, non est necessaria noua apprehensio, & installatio, quia ipso iure fit quædam conuersio ex nouo titulo superueniente, Baldum sequitur Crauet. conf. 171. num. 1. vers. secundo pro hæc, ubi n. 19. declarat Baldi sententiam non procedere quando ante prouisionem Papæ ius tertio fuerit quæsitum, & Crauetam sequitur Riminald. iun. conf. 100. n. 25.*

Non obstat renunciatio facta de prima possessione, quia eatenus ¹⁹ renunciauit canonicus quatenus credidit esse consultum suæ possessioni, & continuationi, sicque hæc renunciatio ex defectu consensus non operaretur, & consequenter primam possessionem à se

non abdicasset; ad dimittendam enim possessionem requiritur animus, d. l. 3. §. in amittenda, vbi Alexand. ff. de acquiren. poss. Callador. decis. 4. numero 3. de restitut. spoliant. Paris. conf. 114. numero 7. lib. 4. Rot. apud Achil. decis. 11. de pens. & renunciatio strictè est interpretanda, vt minus lædat renunciantem quàm fieri possit, l. si domus. ff. de seruitutibus. urban. pred. Becc. conf. 111. sub numero 3. Surd. conf. 446. numero 22. & propterea renunciatio restrictiue ad possessionem inde sequutam non est trahenda ad omnem possessionem, ad Clem. quod circa, de elect. Bald. in l. 2. numero 2. C. de legibus, Roland. conf. 86. numero 33. lib. 2. Et hæc duo, scilicet quod quis renuntiet presentationi, & possessioni inde sequuta, & quod velit possidere ex prouisione Apostolica, non inuicem repugnant, quia vult insistere in possessione de facto, & reicere primum titulum possessionis.

- 20 Secunda quoq; possessio, scilicet postquã renunciauit, est manutenibilis, quia etiã liberè cedens, & renuncians, hæc dicatur perdere dominium, & possessionẽ saltẽ de iure, artamen si postea incumbat de facto, & realiter inhaereat possessioni, adhuc ad statũ est manutenendus, imò, & reintegrandus si spolietur, Innoc. in c. super hoc de renunciat. Calder. conf. 4. cod. tit. & sequitur Rot. decis. n. 2. in nouis cod. tit. Callad. d. decis. 4. restit. spol. n. 2 & 4. vers. credit tamen, vbi firmat dictum Innocentij procedere etiam in beneficiatibus si incumbens possessioni de facto habet titulum præsumptũ, vnde multò magis quãdo habet verũ, & Canonicũ ex prouisione Apostolica & sequitur Gom. super reg. de annali q. 57. in princ. Paris. de resig. l. 1. q. 5. n. 28.

- 21 Neque obstat, quod renunciatio facta per Canonicum fuerit in executionem decreti litterarum Apostolicarum, in quibus committitur executori, vt illum introducat in possessionem, quia acquisitio nouæ possessionis de manu executoris non contradicit retentioni primæ possessionis naturalis. Et meriti Papæ satisfactum videbatur si intelligatur dictum decretum ad cumulandum possessioni, ad tradita per Callad. d. decis. 4. numero 12. & seq. de restit. spol. Menoch. de adipsien. remed. 4. quest. 41. numero 337. & seq. Gabr. in m. concl. 7. numero 6. de acquir. poss. Ita eleganter habentur hæc omnia in d. Alexandrina Archipresbyteratus coram R. P. D. Merlino.

- 22 Capta possessione Ecclesiæ, seu Canonicatus censetur capta possessio omnium bonorum, & iurium dictæ Ecclesiæ. seu Canonicatus, Rot. decis. 171. num. 2. & decis. 199. num. 6. & decis. 658. nu. 1. par. 2.

recent. Caualet. decis. 240 numero 2. & decis. 565. numero 2. Buratt. decis. 80. num. 5. & in Leodien. Parochialis 4. Iulij, 1625. coram R. P. D. Merlino.

Intellige de bonis in quorum possessione constat Ecclesiam re-
periri, Beltramin. *ad decis. Gregor. XV. 54. numero 3. & decis. 364. num. 6.*
Rot. in Romana beneficij, de Cacabatis 13. Nouembrij 1623. coram
R. P. D. Nauarro. Et sic de illis quæ de præsentī vacantia, Rot. *decis.*
312. num. 3. par. 1. recent. & decis. 171. num. 3. par. 2. recent. Caualet. decis.
105. n. 3.

Decreto sacri Concil. Trid. *sess. 24. de reform. cap. 14. prohibetur,* 24
vt in admissione ad possessionem Canonicatum, aut Præbenda-
rium, vel partem prouentum, seu ad distributiones quotidianas cer-
tæ conditiones, seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissio-
nes, compensationes uel illicitæ, aut etiam quæ in aliquibus Ecclesijs
dicuntur Turnorum lucra, interponatur, ac postmodum Pius V. *sua*
Constit. incip. Durum nimis sub Dat. pridie Kalendij Iulij, 1570. renoca-
uit priuilegia, & consuetudines Ecclesiarum aliquid recipiendi in
collatione, seu admissione ad possessionem beneficiorum. Vnde
Sacra Congr. Concilij censuit Episcopum cum consensu Capituli
statuere non posse, vt aliquid nimium soluat in ingressu Canonicor-
um, hoc enim est prohibitum per *d. Bullam. Pij V. item declarauit* 25
non licere Episcopis quicquam sibi capere pro Collatione Cano-
nicatus non obstante quacunque consuetudine etiam immemora-
bili, & ided non possunt cogi noui Canonici ad quid soluendum,
etiamsi conuerti debeat in restauratione prædiorum, & bonorum
Capituli, ac extet statutum quando cadit in utilitatem singulorum,
vt censuit eadem S. Cong.

Dulciaria multa sunt de genere prohibitorum à Concilij Tri-
dent. *d. cap. 14. ab aliquo Capitulo exigendorum pro admissione in* 27
possessionem alicuius noui Canonici, vt refert decretum Zerol. in pra-
xi Episcop. part. 2. verbo possessio beneficij, §. 5. in fine. Dulciaria quæ-
dam vulgò nuncupata *confecture* non possunt exigi pro admissione
ad possessionem Canonicatus, seu Dignitatis ex dispositione
Concil. *cap. 14. sess. 24. de reformat. etiam concurrente consuetudine*
antiquissima, Sacra Congregat. Concilij in Tridentina 19. Februarij,
1633.

Consuetudo quoque donandi aliquid in ingressu, & aduersione : 8
alicuius ad Canonicatū est sublata per Concil. *d. cap. 14. vt testatur*
resolutum Armendar. in addis. ad recop. legū Nauarra lib. 1. tit. 1. §. 7.
de

de Episcopus n. 10. resp. 8. prout & illa secundum quam prouisi sol-
uunt ceteris prandium, ex ead. S. Cong.

- 29 Valere tamen potest consuetudo, & similiter statutum laudabile
admittendum est, per quod aliquid exigitur ab obtinentibus Cano-
nicatus, & quotidianas distributiones, quod non in ipsorum exi-
gentium utilitatem, sed in Ecclesiam, aliisque pios usus conuertatur,
modo non pro ingressu ipso, & admissione, sed ad alium finem
accipiat, ita Abb. & Felin. in cap. cum M. Ferrariensis, de constit. idem
Abb. in cap. laobus num. 3. de Simon. Rip. resp. 1. num. 11. de arbitr. Iacob.
de Graff. in aureis de cis. par. 1. l. b. 2. cap. 96. n. 49. Flamin. Paris. de confi-
d. nt. q. 38. num. 28. Mouet. de distribut. quotid. par. 1. q. 18. nu. 55. Aloyf.
Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 567. n. 2. in 1. edit. aliàs resol. 489.
n. 2. & 6. n. 2. edit. Non censentur autem laudabiles consuetudines,
quæ sunt pro instauratione, vel reparatione bonorum mensæ Ca-
pitularis, cederent enim in utilitatem singulorum, Nicol. Garc. de
benef. p. 8 cap. 1. n. 90.

- 30 Valere etiam constitutio facta per Episcopum, & Capitulum post
Concil. Trident. ad soluendam certam quantitatem ratione nouæ
possessionis Canonicatum, quæ integrè cedat in fabricam, nihil
autem ex pecunia Notariis, Curforibus, Campanariis, aliisque Eccle-
siæ Ministris, quibus aliàs constituta sunt salaria attribuendum, ea-
dem S. Congreg. in vna Segobien. 11. Iulij, 1590. in hæc verba. *An con-*
stitutio quadam ab Episcopo, & Capitulo post Concil. Trid. de soluendo cer-
tam pecunie quantitatem ratione nouæ possessionis Episcopatus, & Canoni-
catuum, ac Dignitatum distribuendam in fabricam, & salaria Notarij con-
uocatorum, campanarij, & aliorum ministrorum Ecclesiæ, quibus iam aliàs
constituta sunt certa salaria, sit valida, necne? S. D. N. ex sententia Congre-
gationis respondit huiusmodi constitutionem seruandum, nihil tamen ex ea
pecunia Notariis, Curforibus, & Campanario, aliisque Ecclesiæ ministris
tribuendum, sed integram summam in usus fabricæ conuertendam, atque
ita libèter soluendam tam à Capitularibus, quàm ab Episcopo cum separari
possit officium, Ecclesiæque Dignitatem, quæ ob huiusmodi largitatem in
edificium, ornatumue Ecclesiæ facta sumitur ex ordinem ad mysticam quo-
que Ecclesiæ edificationem feliciter in Domino processurum, refert Nicol.
Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. 198. declar. 9.

- 31 Valere quoque consuetudo etiam stante dispositione. sess. 24. c. 14.
ut fructus primi anni referuentur hæredibus beneficiarij, Rot. decis.
660. p. 4. diuers.

- 32 Cum in Ecclesia Sancti Foliani Leodiæ. Diocesis vigeret abusus,

vt noui Canonici florenos 153. aliis Canonicis soluere cogerentur, nec fructus vltos suorum Canonicatuum per triennium perciperent, sed inter alios Canonicos diuiderentur. Congregatio censuit nec dicta summam florenorum, neque fructus Canonicatus à nouis prouisis exigi posse refragante Concilio *sess. 24. cap. 14. de reform.* Quinimò si in vnum fabricæ, vel Sacristiæ, siue in alium pium vsum ultra semestre tempus sui Canonicatus fructus reperirentur concessi, horum dumtaxat dimidiam partem ipsi fabricæ, aut pio locotribuendam esse, alteram verò ipsi prouiso iuxta sanctæ mem. Pij V. constitutionem. Ita die 8. Octobris 1592. refert Nicol. Garc. *d. tract. de b. nef. p. 8. c. 1. n. 84.*

Hinc eadem Sacra Congr. censuit consuetudinem, quæ imponit 33 onus recepto, quod tendat in vtilitatem Canonicorum, non valere, secus in vtilitatem Ecclesiæ, vel augmentum cultus Diuini, item quod conuertitur in vtilitatem fabricæ, intelligendum Ecclesiæ, quia consuetudo, qua id, quod à recepto in Canonicum soluebatur, conuerteretur in reparationem, & instaurationem molendinorum mensæ Capitularis, est per Concil. *d. sess. 24. c. 14. de reform.* reprobata, Nic. Garc. *d. p. 8. c. 1. n. 90.*

Dubitatum fuit an consuetudo Ecclesiæ Asten. quod fructus 34 spectent ad Capitulum donec Beneficiatus sit Sacerdos, obseruanda esset? Sacra Conc. Congr. die 6. Maij 1617. censuit valere huiusmodi consuetudinem, quia intentio Concilij *d. c. 14.* fuit ne ratione collationis aliquid reciperetur.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonici qui in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesijs obtinēt Dignitates, Personatus, Officia, vel Præbendas, quibus aliqui Ordines sunt annexi, tenentur eundem Ordinem requisitum intra annum suscipere.
- 2 Præbenda regulariter non habent Ordinem annexum, sed potest illorum annexio statuto, consuetudine, vel institutione fieri.
- 3 Canonicatus non dicitur Sacerdotalis etiam quod habeat annexum onus Missarum.
- 4 Canonicus, qui est Sacerdos non ob id impeditur quin possit Præbendam Subdiaconalem retinere.
- 5 Promoti ad Dignitates, Personatus, Officia, & Præbendas debent in ea ætate constituti esse, vt infra annum possint ad Ordinem requisitum promoueri.

- 6 *Canonicus Ordinem requisitum suscipiens ante legitimam ætatem non satisfacit sue obligationi.*
- 7 *Annus de se promoueri faciendo ad sacros Ordines computari debet à die habitæ possessionis, dummodo per prouisum non steterit quominus antea possessionem perceperit.*
- 8 *Beneficarij, qui ad sacros Ordines suis Dignitatibus, Personatibus, Officiis, vel Prabendis annexos se intra statutum tempus promoueri non faciunt, quas pœnas incurrant, ostenditur, & n. 9.*
- 10 *Prouisus de Canonicatu habente annexum Ordinem sacrum, qui est completa ætatis, ut possit intra annum Ordinem requisitum suscipere, non habet vocem in Capitulo, sed non perdit partem aliquam distributionum.*
- 11 *Beneficiarius si non promouetur infra annum ad Ordinem requisitum propter iustum impedimentum, adhuc percipit post annum integras quotidianas distributiones.*
- 12 *Dispensatus per Papam, ut non teneatur se promoueri facere debet quotidianas distributiones percipere ac si promotus fuisset.*
- 13 *Prinatio dimidia partis distributionum, quam incurrunt Canonici, & alij intra annum requisitos Ordines non suscipientes, intelligenda est de iis dumtaxat distributionibus, quæ propriè, & stricte distributiones quotidiana dicuntur, non autem de extraordinariis.*
- 14 *Pœna priuationis dimidia partis distributionum, quam incurrunt Canonici requisitos Ordines non suscipientes, intrat quamuis reliqua dimidia pars, quæ superest, non sufficiat ad sustentationem Clerici.*
- 15 *Pœna priuationis dimidia partis distributionum, quam incurrunt Canonici requisitos Ordines non suscipientes, locum habet quamuis intersint Diuinis, & Officium recitent.*
- 16 *Consuetudo non ualet, quod Canonici residentes dimidia distributionum non priuentur ubi intra annum non promouentur.*
- 17 *Beneficia obtinentes in Collegiatis Ecclesiis, quibus nullus sacer Ordo est annexus, percipiunt distributiones, licet nunquam Ordinem sacrum suscipiant.*
- 18 *Vocis priuatio in Capitulo intelligitur de voce ætina, quæ simpliciter vox dicitur.*
- 19 *Dignitatem cum Canonicatu, seu Portione simul habens, quibus est annexus Ordo diuersus, an amittat vocem in Capitulo si non habeat utrumque Ordinem, ostenditur.*

- 20 *Canonicus ad requisitos Ordines infra annum non promotus potest aliis penis etiam priuationis puniri precedente solemnitate Concil. sess. 22. de reform. c. 4.*
- 21 *Ordinarius an possit absque Adiunctis procedere ad priuationem Canonicorum, eo quod requisitos Ordines infra annum non susceperunt, ostenditur.*
- 22 *Canonicatum, aut Dignitatem habentem sacrum Ordinem suscipientes sine intentione illum assumendi an peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem, ostenditur.*

Canonici, seu Dignitates, an & quando, & sub qua pœna teneantur suscipere Ordines annexos suis
 Canonicatibus, Dignitatibus, Officiis,
 vel Præbendis?

CAPVT XVI.

I qui in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis obtinent Dignitates, Personatus, Officia, vel Præbendas, quibus aliqui Ordines sunt annexi, tenentur cum Ordinem requisitum intra annum suscipere, vt expressè probat tex. in Clem. 2. de etate, & qual. innouatus per Concil. Trident. sess. 22. de reformat. cap. 4. cuius verba infra subnectam, Monet. de distribut. quotidian. parte 2. quæst. 19. num. 3. Dixi quibus aliqui Ordines sunt annexi, quia Præbendæ regulariter non habent Ordinem annexum, sed potest illarum annexio statuto, consuetudine, vel institutione fieri, Rot. decis. 221. num. 1. p. 1. recent. & non dicitur Canonicatus Sacerdotalis etiam quod habeat annexum onus Missarum, Rot. decis. 166. numero 2. parte 2. recent. Nec Canonicus, qui est Sacerdos ob id impeditur quin possit Præbendam Subdiaconalem retinere, Seraphin. decis. 924. numero 1. Promoti igitur ad huiusmodi Dignitates, Personatus, Officia, & Præbendas debent in ea ætate constitutos esse, vt infra annum possint ad Ordinem requisitum promoueri, vt expressè habetur in d. sess. 22. cap. 4. vers. nec aliq. & sess. 24. de reformat. cap. 12. vers. neminem etiam deinceps, & adnotarunt Zerol. in praxi Episc. parte 1. verbo Canonici vers. ad 2. Seraph. decis. 318. n. 5. Monet.

d. q. 19. n. 9. vbi n. 10. ſubdit prouiſionem factam illi, qui hanc ætatem non habet, nullam eſſe, & irritam, vt apertè cauetur d. cap. 4. in 6 ſine, & diximus ſupra cap. 1 §. num. . . . Nec ſufficit, quòd quis Ordinem requiſitum ſuſcipiat ante legitimam ætatem, ne videatur ex delicto ſuo aſſequi, quod ſine illo non fuiſſet aſſequutus, ita Fr. Emm. quaſt. Regul. tom. 3. q. 13. art. 12. nouiſſimè Fr. Hier. Roder. in compend. quaſt. Regul. reſol. 1 §. n. 24.

7 Vtrum autem annus huiusmodi computari incipiat à tempore collationis factæ, an à die pacificæ poſſeſſionis vidi ab aliquibus in dubium reuocari, ſed illud ad Sacram Congreg. Concilij delatum, ipſa tandem reſpondit prout ſequitur. Die 13. Septembris 1631. *Sacra Congregatio Cardinalium Concil. Trid. interpretum reſpondit annum de ſe promoueri faciendo ad Sacros Ordines computari debere à die habitæ poſſeſſionis, dummodo per prius non ſteterit quominus antea poſſeſſionem perceperit. R. Card. Vbaldinus, Franc. Paulutius Sacra Congregationis Conc. Secretar. quam declarationem vidi authenticam, & originale.*

8 Contra huiusmodi Beneficiarios, qui ad Ordines ſuis Dignitatibus, Perſonatibus, Officiis, vel Præbendis annexos ſe intra ſtatutum tēpus promoueri non faciunt, ſtat expreſſa diſpoſitio tex. in d. Clem. 2. de atat. & qualit. cuius hæc ſunt formalia verba. *Ij verò, qui Dignitates, Perſonatus, Officia, vel Præbendas, quibus certi Ordines ſunt annexi, pacificè nunc obtinent in eiſdem Eccleſiis, vel obtinuerint in futurum, niſi (iſto impedimento ceſſante) ad huiusmodi Ordines ſe promoueri fecerint intra annum, ex tunc donec ad eos promoti fuerint, nullo modo vocem in Capitulo habeant earundem. Ipſis quoque diſtributionum, quæ dantur hijs, qui certis Horis interſunt, pars dimidia ſubtrahatur, non obſtantibus quibuſcunque conſuetudinibus, vel ſtatutis, pœnis alijs, quæ contra tale promoueri ad Ordines recuſantes, ſtatuuntur in lure, nihilominus in ſuo robore permanſuris.*

9 Innouatur à Conc. Trid. d. ſeſs. 22. de reform. cap. 4. hijs verbis. *Ij verò, qui Dignitates, Perſonatus, Officia, Præbendas, Portiones, ac qualibet alia beneficia in diſtis Eccleſiis obtinent, aut in poſterum obtinebunt, quibus onera varia ſunt annexa, videlicet vt alij Miſſas, alij Euangelium, alij Epiſtolas dicant, ſeu cantent, quocunque ij privilegio, exemptione, prærogatiua, generis nobilitate ſint inſigniti, teneantur, iſto impedimento ceſſante, infra annum Ordines ſuſcipere requiſitos, alioquin pœnas incurrant iuxta Conſtit. Concilij Viennæ. quæ incipit. Vt ij, qui quam præſenti decreto innouat, cogantque Epiſcopi eos diſtinctis ſtatutis*

iuris dictos Ordines per se ipsos exercere, & cetera omnia officia, qua debent in cultu Diuino praestare sub eisdem, & aliis etiam grauioribus pœnis arbitrio eorum imponendis.

Ex quibus Iuribus primò colligitur optimè censuisse Sacram 10
Concilij Congregationem prouisum de Canonatu habente annexum Ordinem Sacrum, qui est completæ ætatis, vt possit intra annum Ordinem requisitum suscipere, non habere vocem in Capitulo, sed non perdere partem aliquam distributionum, quæ dantur his, qui cæteris locis intersunt pro primo anno, infra quem ad Ordines potest se facere promoueri, elapso verò anno si non fuerit ad Ordinem Sacrum annexum promotus, subtrahatur illi dimidia pars distributionum, nec habet vocem in Capitulo, licet aliàs sit in Sacris, ex quo non habet Ordinem requisitum iuxta dispositionem dictæ Clem. iuncta glos. verbo *ex tunc*, ita, refert Nicol. Garc. *de benef. p. 7. cap. 4. n. 26.*

Secundò colligitur, quòd si iste obtinens huiusmodi beneficium 11
non promoueatur infra annum propter iustum impedimentum, quòd ex culpa, & voluntate sua non prouenerit, putà quia toto illo anno xgrotauit, quia absens erat Episcopus, neque Còmendatitias litteras habere potuit, vel cum Episcopus ordinare noluit, aut his similia, prout exemplificat glos. verbo *iusto impedimento in cap. commissis, de elect. lib. 6.* ad quæ etiam exempla se remittit glos. verbo *impedimenta in d. Clem. 2.* adhuc percipiet post annum integras quotidianas distributiones; ratio manifesta est, quia per eum non stat quin promoueatur propter iustum impedimentum, quod approbauit *d. Clem. 2.* ad effectum, vt euitentur pœnæ, de quibus ibi, inter quas est amissio dimidiæ partis distributionum post annum, ita Monet. *d. p. 2. q. 19. n. 22. vbi n. 23.* post Borgas. *de irregular. & dispensat. tit. de interpret. dispensat. num. 25.* subdit quòd dispensatus per Papam, vt 12
non teneatur se promoueri facere, ita debet quotidianas distributiones percipere acsi promotus fuisset, & hoc ipsum rescripsit Sacra Congreg. negotiis Episcoporum, & Regularium præposita Archiepiscopo Calaguritano, his verbis. *Congregationi datus est supplic libellus Ioannis Ferryet. velle Amplitudinem tuam ei Canonatum cum Præbenda, qua istic obtinet adimere ob eam causam, quòd intra annum non sit promotus ad sacros Ordines ex decreto Concilij, qui cum tantummodo 18. annos, vt ab eo relatum est, natus sit, neque per decretum Concilij sess. 23. cap. 12. ante xxij. annum Sacris initiari possit, non videtur esse cogendus, vt nisi Sacros Ordines suscipiat, Canonatu priuetur, de quo Porsif.*

cias litteras expediuit. Itaque ſi res ita eſt, mandat tibi Sua Sanctitas, vt conſeruata iſti Ioanni poſſeſſione eum prius non cogas ad Sacros Ordines promoueri, quàm ad xxij. annos peruenerit. refert Nicol. Garc. de benef. par. 3. cap. 4. num. 17. Quapropter nouiſſimè Sacra Congreg. Concil. in vna Reatina 13. Septembris 1631. & in Mediolanen. 6. Martij, 1632. cenſuit Canonicum, qui propter defectum ætatis non potuit ordinari ad Sacros Ordines, & prouiſus fuit à Papa cum expreſſione ætatis, debere lucrari diſtributiones quotidianas ſi choro interſit.

- 13 Tertiò colligitur priuationem dimidiæ partis diſtributionum, quam incurrunt Canonici, & alij intra annum requiſitos Ordines non ſuſcipientes, intelligendam de iis dumtaxat diſtributionibus, quæ propriæ, & ſtriçtè diſtributiones quotidianæ dicuntur, nempe quæ dantur iis, qui Horis, ſeu Officiis ordinariis interſunt, de quibus loquitur dict. Clement. 2. non autem de extraordinariis diſtributionibus, quæ dantur pro funeribus, ſeu anniuersariis defunctorum, & aliis huiusmodi, quæ largè, & generaliter diſtributiones dicuntur, vt contra Petr. Gregorium bene reſoluit Monet. de diſtribut. quotidianis part. 1. quaſtione 3. numero 12. Quod intellige niſi diſtributiones funeralium, ſeu anniuersariorum ſint vnitz cum Horis, nam tunc ſicut ille amitteret dimidiam partem diſtributionum Primæ, ita & anniuersarij, ſeu Miſſæ Primæ, quæ ſimul cum Prima lucrifit, ita Nicol. Garc. dicta part. 3. c. 4. in addit. ſub numero 15.

- 14 Quartò colligitur pœnam præfatam priuationis dimidiæ partis diſtributionum intrare, quamuis reliqua dimidia, quæ ſuperceſt, non ſufficiat ad ſuſtentationem Clerici; ita gloſ. verbo *pars dimidia in d. Clem. 2.* quam ibi ſequuntur Paul. de Eleazar. Ioann. de Lignano, Card. n. 20. & Imol. n. 33. Monet. d. p. 2. q. 19. n. 20. ob eam præcipuè rationem, quam tradit d. gloſ. quòd ſibi prouidere poteſt, & hanc pœnam euitare per promotionem.

- 15 Quintò colligitur præfatam pœnam etiam locum habere, quamuis ille non promotus interſit Diuinis, & Officium recitet, vt aperte ſentiunt Doctores magis communiter in d. Clem. 2. §. *illi verò*, & in ſpecie Nau. conſ. 8. numero 3. & 5. de Prabend. Monet. d. par. 2. q. 19. numero 30. Et non valet conſuetudo, quòd Canonici reſidentes huiusmodi dimidia diſtributionum non priuentur, vbi intra annum non promouentur, vt ſingulariter tradit Roch. de Curte in repet. cap. ſin. de conſuet. ſect. 6. num. 39. in ult. impreſſ. quem refert Monet. d. p. 2. q. 19. n. 5.

Sexto colligitur obtinentes beneficia in Collegiatis Ecclesiis, 17
 quibus neque iure communi, neque ex consuetudine, institutione,
 aut statuto annexus est aliquis Ordo, præsertim sacer, obtinere pos-
 se, & percipere distributiones, licet nunquam huiusmodi Ordinem
 Sacrum suscipiant, sed simplices Clerici remaneant, ita Monet. d. p.
 2. q. 19. n. 27.

Septimò colligitur priuationem vocis in Capitulo intelligendam 18
 videri de voce actiua, quæ simpliciter, & absolute vox dicitur, non
 autem de voce passiuâ, ita Nicol. Garc. d. p. 3. c. 4. in addit. sub. num. 15.
 quamuis Lessi. de Instit. lib. 2. c. 34. n. 105. dicat, quòd qui negligunt
 Ordinem debitum intra annum suscipere, amittunt vocem in Ca-
 pitulo non solum passiuam, sed etiam actiuam.

Sed est difficultas, an habens Dignitatem, & Canonicatum, seu 19
 Portionem simul, quibus est annexus Ordo diuersus, v. g. Di-
 gnitati Presbyteratus, Canonicatui, seu Portioni Diaconatus, si
 non suscipiat intra annum Ordinem vtriusque tituli, quia non est
 ad Sacerdotium promotus, amittat omnino vocem in Capitulo
 competentem ratione vtriusque, tam ratione Dignitatis, quàm Ca-
 nonicatus, seu Portionis etiam si habeat Ordinem vnius, nempe
 Diaconatum. Et quidem quando vox solum competit ratione
 Canonicatus, seu Portionis, certum videtur illam non amittere
 si habeat Ordinem illius, quamuis Ordinem Dignitatis, quam si-
 mul obtinet, intra annum non suscipiat, nam cum vox non compe-
 tit ratione Dignitatis non debet eam amittere ob non susceptionem
 Ordinis ipsius Dignitatis. Difficultas versatur quando vox compe-
 tit etiam ratione Dignitatis ex consuetudine, vel aliâ; & dicendum
 videtur non amittere omnino vocem, sed solum quoad Dignita-
 tem, cuius Ordinem habet, nam in separabilibus utile per inutile
 non viciatur, cap. utile, de regul. iuris in sexto, iunctis resolutis per me
 de Axiomatibus iuris vsus frequentior. Axiom. 2. 31. num. 2. & pœnæ sunt
 restringendæ non autem ampliandæ, ut est vulgatum. Nihilominus
 tamen in prædicta difficultate verius videtur amittere vocem om- 3
 nino ex d. Clem. 2. §. ij vero, ibi, nullo modo vocem in Capitulo habeant
 earundem, nam illud vniuersale negatiuum, nullo modo, excludit
 omnino vocem; diuersum autem est in distributionibus, in qui-
 bus dicendum solum amittere dimidiam partem earum, quæ
 dantur præcisè ratione Dignitatis, seu Præbendæ, cuius Ordinem
 non suscepit, quia respectu distributionum, & priuationis earum
 nō sunt verba ita ampla, & vniuersalia in d. §. ij vero, quæ cōprehen-
 dant

dant distributiones Præbendæ, cuius Ordinem habet. Ita Nicol. Garc. d. p. 3. c. 4. in addit. sub n. 23.

- 20 Præterea talis ad requiſitos Ordines infra annum non promotus poterit aliis pœnis etiam priuationis puniri, vt colligitur ex d. Clem. 2. in fine, dum vult etiam alias pœnas in iure ſtatutas in ſuo robore permanere, & ita declarauit Sacra Congreg. Concilij Epifcopo Patauino his verbis. *Canonici, qui Ordines ſacros debitos poſt monitionem ſumere recuſant ab Ordinario priuari debent*; prout refert Nicol. Garc. d. par. 3. cap. 4. num. 16. Vnde datur intelligi priuationem ipſo iure non incurri, quia d. cap. licet canon. de elect. lib. 6. ſolùm procedit in Parochialibus ex gloſ. ubi verbo *Parochialis*, ita in his terminis Nicol. Garc. d. cap. 4. à numero 10. Monet. d. q. 19. num. 6. Squillante de obligat. cleric. par. 1. 2. 102. Non licet tamen Epifcopo ad huiusmodi priuationem procedere abſque ſolemnitate à Concil. d. cap. 4. requiſita, vt à Sacra Congregat. deciſum refert Garc. in addit. ad d. tract. de benefic. par. 3. cap. 4. n. 22.

- 21 Vtrum autem in Eccleſiis, vbi ſunt Adiuncti, de quibus in Concilio Trident. ſeſſ. 25. de reſor. cap. 6. poſſit Ordinarius abſque Adiunctis procedere ad priuationem Canonicoꝝ ex prædicta cauſa, quodd Ordines ſuis Præbendis annexos non percipiunt? Poſſe procedere ſuſtinent Aloyſ. Ricc. in praxi rerum ſori Eccleſ. deciſ. 567. in 1. edit. aliàs reſol. 486. num. 2. & 3. in 2. edit. Ludou. à Sarauia de Iuriſd. Ad unctioꝝ q. 18. Ego ipſe de offic. Epifcopi, par. 1. alleg. 73. num. 12. Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 21. qui tamen in addit. sub num. 22. poſt Ioann. Vel. in tract. de modo procedendi in cauſis crimin. cap. 1. num. 15. atteſtatur Sacram Congreg. cenſuiſſe non licere Epifcopo ad priuationem procedere ob non ſuſceptos Ordines contra Canonicos ſuæ Eccleſiæ abſque ſolemnitate à Concilio dicto loco requiſita. Quid autem dicendum in Coadiutoribus vide poſita in cap. Canonicoꝝ coadiutoribus.

- 22 Sed quæſtio eſt dubia, an accipientes Canonicatum, aut Dignitatem habentem annexum Sacrum Ordinem ſine intentione illum aſſumendi, peccent, & teneantur ad reſtitutionem? quidam cenſent eos peccare mortaliter, & ad fruſtuum reſtitutionem teneri, quia ratio diſpoſitionis text. in cap. commiſſa, §. ceterum, de elect. lib. 6. ibi, cum eos receperis fraudulenter, militat etiam in hoc caſu, & dum ratio eſt in lege pœnali expreſſa ad alios caſus in quibus illa militat, fit extenſio, ita Gabr. in 4. diſt. 15. q. 8. art. 3. Iacob. de Graſſ. in aureis deciſ. par. 1. lib. 2. cap. 97. num. 55. Quintana de eccleſiaſt. lib. 4. num. 66.

vt dicit hanc sententiam sibi placere, Nicol. Garc. d.c.4. ex num. 37. Alij verò existimant eos solùm peccare mort. non tamen teneri ad fructuum restitutionem cum dispositio d. cap. commissi, §. ceterum sit odiosa, ac proinde sine identitate, vel maioriata rationis non extendenda extra casum suum, l. interpretatione. ff. de pœnis, cap. Pœne, de Pœnit. dist. 1. cap. odia, de regul. Iuris lib. 6. Ita Soc. de Iustit. libro 10. q. 5. art. 6. col. 2. vers. de aliis, Nau. in man. cap. 2 §. num. 118. & de horis Canon. cap. 21. à num. 44. vsque ad num. 57. Sanchi. de Matrim. lib. 7. disp. 4 §. n. 13. & 14. Gutier. Canon. lib. 2. cap. 5 n. 24. Mouet. d. q. 19 n. 29. Ego vero has contrarias opiniones fœdere distinctionis componendas esse puto, vt scilicet prima intelligenda veniat de illis, qui recipiunt Canonicatus cum intentione non suscipiendi Ordines illis annexos, vt interim ex illis fructus percipiant, & deinde eos relinquendi, vt in d. cap. commissi, §. ceterum; secunda verò in recipientibus dictos Canonicatus cum intentione Ordines illis annexos non suscipiendi dum fuerit eis permissum, nec eos assumere compellantur, isti enim etsi ratione intentionis non obseruandi ius, nec eorum adimplendi obligationem peccent mortaliter, non tamen ad interim perceptorum fructuum restitutionem tenebuntur, quamuis de facto non fuerint promoti, ex quo non fuisse coacti, cum illos fraudulenter minime receperint, vt in d. §. ceterum. Colliguntur hæc ex Nic. Garc. d.c.4. n. 41. & Squillante de obligat. Cleric. p. 1. num. 111.

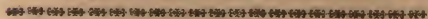
S V M M A R I V M.

- 1 Prouisi de Dignitatibus, & Canonicatibus in Ecclesiis Cathedralibus quomodo teneantur professionem Fidei emittere, ostenditur.
- 2 Formam professionis Fidei emittentia qui adducant, referuntur.
- 3 Professionem Fidei faciens coram Vicario etiam Episcopo non impedito satisfacit conciliari dispositioni.
- 4 Professio Fidei, vt Episcopo presente semel fiat in Capitulo satis est.
- 5 Professio Fidei emittere tenentur Dignitates, & Canonici Cathedralium, siue sint seculares, siue Regulares, & siue sint subiecti, siue exempti, vt num. 7.
- 8 Professionem Fidei semel emittens tenetur eam iterum emittere in adeptione similis Dignitatis, vel Canonicatus.
- 9 Prouisus Sede Episcopali vacante tenetur emittere professionem Fidei.

- 10 Prouisus per obitum, siue per resignationem tenetur emittere professionem Fidei.
- 11 Prouisi de Dignitatibus, & Canonicatibus in Cathedralibus tenentur ultro se offerre ad professionem Fidei emittendam.
- 12 Coadiutores Dignitatum, seu Canonicorum in Cathedralibus non tenentur durante coadiutoria Fidei professionem emittere.
- 13 Portignarij, & alij prouisi de Capellanijs in Ecclesia Cathedrali non tenentur professionem Fidei emittere.
- 14 Dignitates, & Canonici Ecclesiarum Collegiatarum non tenentur professionem Fidei emittere.
- 15 Professio Fidei emittenda est intra duos menses ad minus à die adeptæ possessionis Dignitatus, vel Canoniciatus in Cathedrali Ecclesia.
- 16 Professionem Fidei etiam post duos menses facere tenetur prouisus de Dignitate, vel Canoniciatu in Cathedrali, quia ille terminus non est præfixus ad terminandam obligationem.
- 17 Prouiso, qui nō accepit possessionem, non currit terminus duorum mensium ad emittendam Fidei professionem præscriptus quamuis per eum stet quominus illam accipiat.
- 18 Prouisus tenetur probare se fecisse Fidei professionem quando Ordinarius super illa inquirat ex officio.
- 19 Professio Fidei emissæ creditur si pars dicat illam fecisse dummodo collatio beneficij sit decennalis.
- 20 Professionem Fidei omittens peccat mortaliter, nisi per ignorantiam, seu inaduertentiam non fecerit, vt num. 21.
- 21 Fructuum amissionem incurrit, qui intra duorum mensium spatium à die captæ possessionis numerandum Fidei professionem non emisit.
- 22 Professio Fidei facta non proficit ad recuperandum fructus amissos post dictos duos menses, sed tantum ad querendum futuros.
- 23 Professionem Fidei non emittens intra duos menses minimè tenetur in Conscientia fructus sic amissos restituere donec condemnatur, seu sequatur sententia declaratoria, contra citatos num. 25.
- 24 Distributiones quotidiana ob non emissionem professionis Fidei non amittuntur.
- 25 Fructus amissi ob non factam Fidei professionem sunt impendendi, vel in usus pauperum, vel in fabricam Ecclesiæ.
- 26 Ordinarius non potest condonare fructus amissos ob non factam Fidei professionem.
- 27 Professionem Fidei omittens quoad fructus amissos retinendos non potest

potest regula de annali se tueri, nec longissima possessio ei prodest, quoad fructus percipiendos quamdiu professionem non emisit.

- 30 *Professionis Fidei omisio non excludit prouisos, nec tollit omnino professionem, sed impedit illius effectum quoad fructuum perceptionem.*
- 31 *Possessio adepta per prouisum, qui tenebatur facere Fidei professionem est manutenibilis post tempus praefixum ad faciendam professionem.*
- 32 *Possessores Dignitatum, vel Canonici in Cathedralibus, qui non fecerunt Fidei professionem intra duos menses, iuuantur reg. de trichiniali ad effectum ne possint molestari super titulum.*
- 33 *Canonici Cathedralium qui non fecerunt primam residentiam, nec Fidei professionem emiserunt, non possunt pro praesentibus haberi, licet pro causis, & negotiis Capituli absentes fuerint.*

Canonicus in Ecclesia Cathedrali, an & intra quod tempus teneatur Fidei professionem emittere,
& sub quibus poenis?

CAP V T XVII.

ROVISI de Dignitatibus, & Canonicatibus in Ecclesiis Cathedralibus tenentur à die adeptæ possessionis saltem intra duos menses, è manibus ipsius Episcopi, vel eius generalis Vicarij Orthodoxæ suæ Fidei publicam facere professionem, & in Romanæ Ecclesiæ obedientia se permansuros spondere, ac iurare debent, idque etiam in Capitulo facere præcipiuntur. Ita statuit Concil. Trident. *sess. 24. de reform. cap. 12. vers. prouisi*, de quo agunt Doctores, quos plena manu retuli *de officio, & potest. Episcopi* parte 3. alleg. 6. quibus addo Ricciol. *de iure personarum extra gremium Ecclesiæ existunt lib. 1. c. 13. Viu. in praxi iurispatr. lib. 15. c. 3. ex n. 23. in ult. impress.* Squillante *de oblig. Cleric. p. 1. ex n. 86.* Formam verò dictæ professionis faciendæ ordinauit Pius IV. *in eius Constit. incip. Inuinctum sub Dat. Idibus Nouemb. 1564.* quam referunt Quarant. *in summ. Bullary* verbo *Fidei professio*, Piassec. *in praxi Episcop. p. 2. c. 5. n. 26 pag. 540.* Lauor. *var. lucubr. tom. 1. tit. 4. c. 16. n. 41.*

- 3 Satisfieri autem poteſt ſupradictæ Conciliari diſpoſitioni faciendo huiusmodi profeſſionem coram Vicario etiam Epifcopo non impedito, vt benè reſoluunt Nicol. Garc. *de benef. parte 3. cap. 3. num. 33.* Filliuc. *in queſt. moral. tom. 3. tract. 41. cap. 6. num. 8.* Squillante *d. parte 1. num. 92.* Ego ipſe *d. alleg. 60. num. 16.* aduertentes verba illa Concil. Trid. *d. c. 12.* videlicet, *in manibus ipſius Epifcopi, vel eo impedito*, &c. ſolùm poni ad monitionem, & denotandum conuenientiùs eſſe eam facere coram ipſo Epifcopo ceſſante impedimento.
- 4 Nec eſt neceſſarium, vt profeſſio huiusmodi priùs coram Epifcopo, vel eius Vicario, poſtmodum coram Capitulo ſeparatim fiat, ſed ſi Epifcopus adſit in Capitulo ſatis eſt, vt Epifcopo præſente ſemel fiat in Capitulo, vt cenſuit Sacra Congreg. Concilij *in vna ſequentina 18. Aprilis 1590.* relata per Garc. *de benef. par. 3. cap. 3. num. 51.*
- 5 Et non ſolùm per ſe, ſed etiam per procuratorem habentem ſpeciale mandatum ſupradicti tenentur, & poſſunt huiusmodi profeſſionem facere, vt rectè reſoluunt Nau. *conf. 4. ſub num. 2. de ſumma Trinit. in antiquit. aliàs conf. 11. de iureiur. in nouis*, Petr. de Le-deſma, *in ſumm. parte 2. tract. 1. cap. 4. poſt 10. conſul. difficult. 6.* Azor. *inſtitut. moral. parte 2. lib. 7. cap. 2. queſt. 6.* Zerol. *in praxi Epifcop. part. 2. verbo Fidei profeſſio*, Sanch. *in præcepta Decalogi tom. 1. libro 2. cap. 5. num. 7.* Campan. *in diuerſ. Iuris Canon. rub. 8. cap. 3. num. 19.* Ricciul. *d. lib. 1. cap. 13. à num. 21.* Viuian. *d. libro 15. cap. 3. num. 27.* Nouar. *in ſingularib. Canon. ſing. 114. num. 8. in fine*, latè & eleganter Maſſobr. *in tract. de Synodo Diœceſana cap. 4. dub. 40. per tot. ſecundum Romanam impreſſ.* vbi pluribus, & validiſſimis fundamentis hanc ſententiam enixè pro me defendit, contrariis omnibus ſatisfaciens, Tamburin. *de iure Abbatum tom. 1. diſput. 8. queſt. 3. num. 111.* Iul. La-uor. *var. lucubrat. tom. 1. tit. 4. cap. 22. num. 2.* Ferentill. *in annot. ad deciſ. 522.* Buratti *num. 16.* Ego ipſe *d. alleg. 61. num. 20.* Nouiſſimè Homobon. de Bonis, *in conſultationib. & reſponſ. queſt. moral. parte 1. reſp. 16. in fine.* Rot. *in Parmien. Canonicatus 13. Iunij 1608.* coram bon. mem. Card. Sacrato, vbi etiam fuit dictum ſpeciale mandatũ ad hoc cenſeri datum non ſolùm quando datur expreſſum ad faciendã Fidei profeſſionẽ, ſed etiam ex mandato ad capiendam poſſeſſionẽ Dignitatis, vel Canonicatus. Ratio eſt, quia neq; Conc. Trid. neque Conſtit. Pij IV. vtuntur verbis ſignificantibus perſonalitatẽ, & propterea ſuccedit reg. quicunq; poteſt aliquid facere per ſemetipſum, poteſt illud facere per procuratorẽ, *l. 1. ff. de procur. c. qui per alium, & cap.*

c. potest quis, de reg. iuris lib. 6. tùm quia id expresse colligi videtur, ex cap. optatum in fine, 100. dist. in illis verbis, nec aliquem, qui hanc iureiurando firmaret, miseris, vbi Præpos. hoc expresse notat.

Contra addit. ad d. cons. Nauarr. 11. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. §. 7. proæm. num. 169. vers. similiter, Squillante d. par. 1. num. 91. Vgolin. de offic. Episcopi cap. 50. §. 16. num. 1. Nicol. Garc. de benefic. part. 3. cap. 3. num. 7 §. 5. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 166. nu. 22. Fr. Sigismund. à Bononia Capuccin. de elect. dub. 50. num. 3. nimis acriter hanc partem sustinentem existimantes absque bono fundamento hanc Fidei professionem debere fieri per semetipsum, adeò vt non sufficiat fieri per procuratorem, quorum fundamentis sigillatim responder latissimè Massobr. dicto dub. 40. vide illum quælo quia non te pœnitebit.

Amplia primò Dignitates, & Canonicos Cathedralium Fidei 6 professionem emittere teneri, siue sint seculares, siue Regulares, vt per Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 3. n. 16. Ricciul. d. lib. 1. cap. 13. n. 13. Ego ipse d. alleg. 61. num. 6. & Homobon. de Bonis in consultationibus, & responsis questionum moral. p. 1. resp. 16. vers. respondi etiam, vbi refert pro hac parte Fr. Emman. Molfes. & Laymann.

Secundò amplia, siue sint subiecti, siue exempti, Nau. cons. 1. de 7 summa Trinit. in antiq. aliàs cons. 9. de iureiur. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub illo tit. de summa Trinit. decis. 1. in fine, Petr. de Ledesma in sum. par. 2. tract. 1. cap. 4. diff. 9. Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 21. Aloyf. Ricc. in collect. decis. collect. 579. ampl. 1. Vgolin. d. §. 16. n. 2. Sanch. d. cap. 5. n. 2. Ricciul. d. lib. 1. cap. 13. n. 14. Ego ipse d. alleg. 61. n. 5.

Tertiò amplia in eo, qui semel emisit Fidei professionem in ade- 8 ptione alterius similis Dignitatis, vel Canoniciatus, vt per Azor. d. par. 2. lib. 7. cap. 2. q. 8. Vgolin. d. §. 16. in princ. Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 17. Squillante d. p. 1. n. 90. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 8. cap. 3. n. 20. Ricciul. d. lib. 1. cap. 13. n. 19. Sigism. à Bononia d. dub. 50. n. 4. Lauor. d. tit. 4. cap. 22. n. 5. Tamburin. d. q. 3. n. 8. Ego ipse d. alleg. 61. n. 8. Contra Sanch. d. lib. 2. cap. 5. n. 6.

Quartò amplia etiam in prouiso Sede Episcopali vacante, Ni- 9 col. Garc. d. cap. 3. n. 24. Squillante d. par. 1. n. 94. Ricciul. d. lib. 1. cap. 13. num. 15. Ego ipse d. alleg. 61. num. 17. & 18. qui etiam resoluunt non sufficere facere huiusmodi professionem coram Capitulo, sed coram eius Vicario.

Quintò amplia siue sit prouisus per obitū, siue per resignationem, 10 Flam. Paris. de resignat. benef. lib. 3. q. 9. in princ. Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 17.

- 11 Sextò amplia vt prouisi teneantur vitro se offerre, adedò vt non requiratur de necessitate monitio ad faciendam professionem, Nicol. Garc. d. c. 3. n. 19. & 29. Ricciul. d. cap. 13. n. 18.
- 12 Limita primò in coadiutoribus Dignitatum, seu Canonicorum durante coadiutoria, Nicol. Garc. de benefic. part. 4. cap. 5. num. 76. Saratux in tract. de iurisdic. Adiuuñtor. q. 29. num. 37. Ego ipse d. alleg. 61. num. 13.
- 13 Limita secundò in Portionariis, & aliis prouisis de Capellaniis in Ecclesia Cathedrali, Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 3. n. 13. Sanch. d. cap. 5. sub n. 1. Ricciul. d. cap. 23. n. 57.
- 14 Limita tercio in Dignitatibus, & Canonicatibus Ecclesiarum Collegiarum, quia de prouisis tantùm in Ecclesiis Cathedralibus loquitur Concil. Trident. d. cap. 12. vbi prouisi, ita Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 13. Ricciul. d. cap. 13. num. 16. Squillante d. par. 1. num. 89. Ego ipse d. alleg. 61. num. 15. Contra Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo beneficium, §. 5. dicto 4. & Vgolin. d. §. 16. n. 3. existimantes Dignitates Ecclesiasticas Collegiarum teneri Fidei professionem emittere.
- 15 Hæc Fidei professio emittenda est intra duos menses ad minus à die captæ possessionis Dignitatis, vel Canonicatus in Cathedrali Ecclesia, vt statuit Concil. Trident. citato loco, cuius meminit Tamburin. d. quæst. 3. num. 9. Si verò intra præfatum tempus non fiat, non ob id facere debens solutus remanet ab obligatione illam in posterum emittendi, sed nihilominus semper ad eam faciendam tenetur; quia terminus duorum mensium à Concilio assignatus non est præfixus ad remittendam, ac terminandam obligationem, sed ad differendam poenam, ita Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 119. numero 7. Petr. de Ledesma d. cap. 4. post. 10. conclus. differ. 3. Azor. d. part. 2. lib. 7. cap. 2. quæst. 5. Nicol. Garc. d. par. 3. cap. 3. num. 29. Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiepisc. Neapol. decis. 220. num. 4. part. 1. Ricciul. d. lib. 1. cap. 13. num. 37. Squillante d. part. 1. num. 96. Lauor. var. lucub. tom. 1. tit. 4. cap. 22. numero 6. Tamburin. dicta quæstion. 3. numero 9. Ego ipse d. alleg. 61. n. 22.
- 17 Qui quidem terminus duorum mensium datus ad faciendam professionem non currit prouiso, qui non accepit possessionem, quamuis per eum stet quominus illam accipiat, vt tenet Nicol. Garc. d. c. 3. n. 32. quem refero Ego ipse d. alleg. 60. n. 25. addo Ricciul. d. cap. 13. n. 50. vbi n. 62. dicit quòd ad effectum, vt incipiant currere prædicti duo menses non sufficit fuisse adeptam possessionem, sed

sed requiritur possessio pacifica, & n. 63. subdit quomodo possessio dicatur pacifica; Teneatur autem probare prouisus se fecisse Fidei 18 professionem quando Ordinarius super illa inquit ex officio, vt tenent Nicol. Garc. d. p. 3. n. 48. cum seqq. Ricciul. d. cap. 13. n. 40. Quam 19 fidei professionem emissam credi si pars dicat illam fecisse dummodo collatio beneficii sit decennalis, resoluunt Campan. d. cap. 3. à n. 24. Aloyf. Ricc. in praxi fori eccles. decis. 681. in 1. edit. aliàs resol. 580. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 61. n. 21.

Omittens Fidei professionem peccat mortaliter, quia Concil. 20 Trident. citato loco, vicitur grauibz verbis, & infert grauem penam, ita Petr. de Ledesma d. tract. 1. cap. 4. conclus. 10. Fr. Emman. d. cap. 119. num. 7. Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 65. in fine, Squillante d. par. 1. num. 95. Sanch. d. lib. 2. cap. 5. ante num. 2. Ricciul. licet dubiè, d. lib. 1. cap. 16. num. 1. nouissimè Homobon. de Bonis in consultation. & responsis questionum moral. p. 1. resp. 16.

Verùm si per ignorantiam, incogitantiam, seu inaduertentiam 21 non fecerit illam, peccare mortaliter non videtur, cùm bona fide legem humanam transgrediens mortale peccatum non committat, ita Nau. conf. 2. de summa Trinit. in antiq. aliàs conf. 12. de iureiur. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub illo tit. de summa Trinit. decis. 3. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 10. quest. 9. numero 8. cum seqq. Azor. dict. part. 2. lib. 7. cap. 2. quest. 2. Prosp. de Augustino in addit. ad Quirant. in summa Bullarij, verbo beneficiorum possessio lit. B. vers. inter alia, Molin. de Institut. tract. 4. disput. 71. numero 8. Squillante dict. part. 1. numero 100. Sanch. d. lib. 5. cap. 13. numero 5. Anton. Ricciul. latè distinguens dict. l. b. 1. cap. 13. numero 43. Ego ipse dict. alleg. 61. numero 29. & me citato in illo loco Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 15. c. 8. q. 2. resol. 1. & 2. d. p. 1. resp. 16.

Vt peccatum incurrit quoque fructuum amissionem qui intra 22 duorum mensium spatium à die captæ possessionis Canonicatus numerandum Fidei professionem non emisit, vt idè Concil. Trid. d. cap. 12. statuit, quòd quidem intelligitur de fructibus decursis post lapsu. n. duorum mensium, non verò de decursis in ipsis duobus mensibus, vt cum Nicol. Garc. d. par. 3. cap. 3. num. 39. resoluo d. alleg. 61. num. 23. Et professio exinde facta non proficit ad recuperandum 23 fructus amissos post dictos duos menses, sed tantùm ad quarendum futuros, secundùm Nau. d. conf. 4. aliàs conf. 11. n. 3. Flam. Paris. d. lib. 10. q. 4. num. 12. & seq. Nicol. Garc. d. c. 3. n. 30. Ricciul. d. c. 13. n. 39. Squill. d. par. 1. num. 97. Ego ipse dict. alleg. 61. n. 23. Rot. in Oueten. mercedis 12.

Decembris 1605. coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, impressa post tract. Moneta de distribut. quotid. quod intelligitur nisi sibi gratiose per S. Congregat. remittantur, nam Angelo Constantino Cathedralis Ecclesiæ Tuscanen. Primicerio fructus omnes sui Primiceriatus, quos ob non emissam Fidei professionem non fecit, Særa Congregat. Concil. auctoritate sibi tributa benignè remisit, & condonauit, modò tamen Fidei professionem iuxta formam à fel. rec. Pio IV. Præscriptam tunc emisit, & aliquid eleemosynæ arbitrio sui Confessarij pauperibus Christi erogauerit, die 5. Marij, 1614.

- 24 Non tenetur tamen in conscientia fructus sic amissos restituere donec condemnetur, seu sequatur sententia declaratoria, ita Nau. *conf. 3. num. 1. de sum. Trin. in antiq. alijs conf. 12. num. 1. de iureiur. in nouis*, Fr. Emman. *quæst. Regul. tom. 2. q. 72. art. 3. Sanch. d. cap. 5. num. 10.* Ego ipse *d. al' leg. 61. n. 28.* asserentes decretum Concilij *in d. c. 12.* esse pœnale, ac proinde etiamsi pœnam ipso iure irroget, non obligare in foro conscientie.
- 25 Contra Azor. *d. cap. 2. q. 1. in fine*, Nicol. Garc. *d. cap. 3. num. 35.* Petr. de Ledesma *d. tract. 1. cap. 4. conclus. 10. diffic. 1.* Vgolin. *d. §. 16. num. 4.* Squillante *d. p. r. 1. num. 98.* Ricciul. *d. cap. 13. num. 43.* existimantes intra dictos menses Fidei professionem non emittentes, ita fructus suos non facere, vt in conscientia teneantur illos restituere, etiam aliqua scientia non interueniente.
- 26 Hæc superius resoluta rectè procedunt in fructibus, non autem in distributionibus quotidianis, quæ ob omissionem professionis Fidei minimè amittuntur, cum dentur ratione ministerij, & seruitij personalis, sic docent, decisumque referunt Azor. *d. cap. 2. q. 3.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. §. 2. proæm. num. 17. in 1. edit. alijs §. 6. proæm. n. 170.* Aloyf. Ricc. *in collect. decis. par. 5. collect. 1451. vers. infertur sexto, & in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 112. par. 4.* Galet. *in margarita casuum Conscient. verbo profiteri num. 2.* Monet. *de distribut. quotid. part. 2. q. 19. num. 39.* Vgolin. *d. §. 16. num. 5. vers. secundo*, Prosp. de Augustino *citato loco*, Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 166. num. 22.* Nicol. Garc. *d. cap. 3. num. 60.* Campan. *d. cap. 3. num. 18.* Ricciul. *d. lib. 1. cap. 13. nu. 51.* Squillante *d. p. r. 1. num. 99.* Nouar. *in singul. Canon. conclus. 115. num. 3.* vbi *num. 5.* quòd nec amittunt annuæ farta defunctorum, Ror. *in Varmien. Canonica. n. 28. Aprilis, & 13. Iunij, 1611.* coram bonæ mem. Cardin. Sacrato & aduertit Ricciul. *d. cap. 13. num. 55.* quòd quando beneficium, seu Canonatus, aut Dignitas, non haberet aliquos fructus

fructus, sed emolumenta omnia consisterent in distributionibus quotidianis, tunc ut pœna adiecta per Concil. d. c. 12. possit in aliquo verificari, debet intelligi de distributionibus.

Cui autem sine assignandi, & applicandi fructus amissi ob non factam Fidei professionem, cum id Concil. non determinet, dubitari solet, sed eos esse impendendos, vel in usus pauperum, vel in fabricam Ecclesiæ sicut fructus eorum, qui non resident, per cap. 1. vers. si quis autem, sess. 23. de reform. asserunt Azor. d. c. 2. quest. 3. Vgolin. d. §. 16. numero 4. in fine, Sanch. d. cap. 5. numero 10. ad fin. Nouar. d. conclus. 115. num. 9. & loquentes de Parocho firmarunt Fusch. de Visitat. lib. 2. cap. 13. num. 4. Læli. Zechi. de benefic. & pension. cap. 13. num. 4. vers. quod si Parochiales, Flamin. Paris. d. lib. 10. quest. 9. n. 123. & seq. Nicol. Garc. d. parte 5. cap. 3. num. 36. vbi num. 30. subdit quod in Dignitatibus habentibus fructus distinctos, & separatos à mensa Capitulari, videtur amissos ob non factam Fidei professionem esse restituendos, & applicandos fabricæ Ecclesiæ quatenus indigeat, aliàs alteri pio loco arbitrio Ordinarij, per cap. 3. sess. 23. de reform. refero Ego ipse d. alleg. 61. n. 31. Vel Cameræ Apostolicæ iuxta dispositiones.

Ordinarius non potest condonare huiusmodi fructus amissos ob non factam Fidei promissionem, quia ille minimè potest remittere pœnam inflictam à Concilio nisi in casibus ibi expressè permissis, ita Nau. cons. 3. num. 1. de cleric. non resid. Nicol. Garc. d. cap. 3. nu. 53. Ego ipse d. alleg. 61. num. 32. Neque ante Fidei factam professionem prouisus potest haberi pro præsentè à Capitulo, secundum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 50. Rot. in d. Queten. mercedis, Ricciul. d. lib. 1. c. 16. num. 8. vbi num. 9. declarat nisi fortè hoc factum fuisset ex indulto Apostolico non solum explicite concedendo, ut possit percipere fructus ante factam Fidei professionem, sed etiam implicite, nempe si paulò post prouisionem concedatur sibi indultum de percipiendis fructibus in absentia.

Quoad istos fructus, ut suprà amissos retinendos non potest Fidei professionem omittens regul. de annali se tueri, nec longissima possessio ei prodest quoad dictos fructus percipiendos quamdiu professionem non emiserit, sicut resoluunt Flamin. Paris. de resignat. benefic. libro 8. quest. 9. numero 122. Nicol. Garc. d. cap. 3. numero 34. Fr. Emman. in Sum. tom. 1. cap. 119. numero 7. Prosper. de Augustino vbi supra, litt. B. in fine, Aloys. Ricc. in decis. Curie Archiepisc. Neapol. decis. 220. num. 11. parte 1. Anton. Ricciul.

30 *d. lib. 1. cap. 16. num. 13. Ego ipse d. alleg. 61. num. 26.*

Circa titulum, & proprietatem sciendum est professionis Fidei omissionem non excludere prouisos, nec tollere omnino possessionem, sed impedire illius effectum quoad fructuum perceptionem; ita Nau. *cons. 5. in antiq. aliis 3. in nouis de verbor. signif. & cons. 7. & 8. de iure iur. Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 8. q. 9. n. 122. Sayr. in floribus decis. sub illo tit. de verbor. signif. decis. 6. Sanch. d. lib. 2. c. 5. n. 10. Azor. d. c. 2. q. 3. Vgolin. d. §. 16. n. 4. Campan. d. rub. 8. c. 3. n. 17. Ricciul. d. lib. 1. c. 16. n. 10. Ferentill. in annotat. ad decis. 522. Buratti, num. 17. Ego ipse d. allegat. 61. num. 26. Rot. in Varmien. Canonicatus 28. Aprilis, 31 & 13. Iunij 1608. & 4. Februarij 1611. coram bonæ memor. Card. Sacrato, vbi fuit resolutum possessionem adeptam per prouisum, qui tenebatur facere Fidei professionem, esse inuatenibilem etiam post tempus præfixum ad faciendam professionem, & in Tiburtina Parochialis 27. Iunij 1629. coram R. P. D. meo Pirouano, vbi 32 quoddam ita censuit Sacra Congregatio eiusdem Concilij interpres in illa causa. Et idè tales possessori inuari regul. de triennali ad effectum ne possint molestari super titulum tenent Flamin. Paris. d. libro 10. quæst. ult. num. 4. & seq. & Sanch. d. c. 5. n. 9. ac Ricciul. d. 33 c. 16. num. 12.*

Canonici Cathedralium, qui nondum fecerunt primam residentiam, nec Fidei professionem emisierunt, non possunt pro præsentibus haberi, licet pro causis, & negotiis Capituli absentes fuerint, ita ex sententia Sacræ Congregat. Garc. d. parte 3. cap. 3. n. 52.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonici qui in Ordine Presbyterali constituti Canonicatum Presbyteralem obtinuerunt, in Choro, in Capitulo, & processionibus præcedere debent Canonicis Canonicatus Diaconales, aut Subdiaconales obtinentibus.
- 2 Canonico prouiso de Canonicatu Presbyterali in Ecclesia, vbi Prabenda sunt distincta, debetur locus inter alios Presbyteros supra omnes Diaconos, & Suidiaconos licet prius in Ecclesia receptos.
- 3 Consuetudo Ecclesie, ut Canonici obtineant locum secundum tempus admissionis, licet Prabenda sint distincta, seruanda est quando omnes sunt actu Presbyteri.
- 4 Consuetudo Ecclesie est seruanda circa vocem, & locum in Capitulo inter Dignitates, & Canonicos Prabendatos.

- 5 Doct̃oratus ratione inter Canonicos Presbyteros nulla datur prae-
dentia, sed tantum ratione Ordinis, & antiquitatis.
- 6 Ordo Presbyteratus est dignior gradu Doct̃oratus in quacunque scien-
tia.
- 7 Canonici plures ubi una die crearentur, tunc Canonicus Doct̃or pra-
ferri deberet Canonico non Doct̃ori.
- 8 Dignior ille dicitur, data paritate temporis, qui habet plures, & ma-
iores qualitates precedendi.
- 9 Prabenda si non sint distinctae, & omnes requirant Ordinem Presbyte-
ralem, tunc praecedunt Canonici secundum ordinem receptionis.
- 10 Canonicus qui praeuenit in apprehendenda possessione praedit aliis,
quamuis sint priores in prouisione.
- 11 Praeinentia debentur antiquiori de Collegio.
- 12 Canonici praecedunt secundum ordinem receptionis etiamsi per eos non
steterit, ut possessionem prius non caperint propter aliquod impedi-
mentum.
- 13 Canonicus posterior in receptione precedere debet posteriori in proui-
sione, & priori in possessione culpam habenti, & impedimentum pra-
stanti ne antea prouisus possessionem capere possit.
- 14 Breue de capienda possessione nomine Camerae de Canonicatu sibi à Pa-
pa collato obtinens, si ea capta, & in se translata, & cessa per Com-
missarium Camerae post aliquos annos ad Cathedralē accedat, ut
suo Canonicatus inserviret, debet sedere, & incedere ante alios Ca-
nonicos, qui de nouo post possessionem captam nomine Camerae hoc
medio tempore possessionem ingressi sunt.
- 15 Canonicus aliquis si post adeptam possessionem omni iure Collegij pri-
netur, & deinde restituatur, non recuperat primum locum.
- 16 Canonicus, qui Canonicatum dimisit, & alium in eadem Ecclesia im-
petrauit, locum ultimi Canonicatus obtenti habere debet.
- 17 Canonicus, qui Canonicatum permutauit, si ad eundem Canonicatum
redierit, quia permutatio effectum non habuit, debet habere locum,
& stallum antiquum.
- 18 Rediens ad suum Canonicatum vigore regressus recuperat locum, &
stallum antiquum.
- 19 Regressus concessio operatur restitutionem tituli non autem transla-
tionem.
- 20 Regressu obtento ad beneficium dicitur concessum id, per quod ad be-
neficium iam obtentum perueniri solet.
- 21 Decanus, qui ex consuetudine simul est Canonicus, & una hebdoma

- seruit, ut Decanus, & altera ut Canonicus, in hebdomada, qua seruit ut Canonicus, debet sedere in loco Canonicali circumscripta consuetudine.
- 22 Clausula, dummodo Ecclesia in Diuinis non patiatur detrimentum, quomodo intelligenda, ostenditur.
  - 23 Canonicus iunior debet publicare festa mobilia in die Epiphaniæ nisi alius ex consuetudine Ecclesiæ sit assignatus, & secundum eam supplere vices hebdomadarij absentis.
  - 24 Canonicus, vel Presbyter paratus Officium faciens debet precedere omnibus, etiam Decano.
  - 25 Canonici sacris vestibus induti debent precedere Vicario generali.
  - 26 Canonicus Episcopo assistens superueniente digniore Canonico debet cedere locum assistenti digniori.
  - 27 Vicario generali dantur candelæ, & palmæ ante Canonicos, ac Dignitates, exceptis iis, qui cum paramentis assistunt Episcopo in Sede Episcopali existenti.
  - 28 Canonici parati precedunt Vicario generali non obstante consuetudine in contrarium.
  - 29 Canonici parati thurificandi sunt ante Vicarium.
  - 30 Canonicus hebdomadarius Officium faciens debet habere locum supra omnes Dignitates, & Canonicos.
  - 31 Canonicus, vel Dignitas factus Episcopus cum retentione Canoniciatus, vel Dignitatis, debet precedere omnibus aliis Dignitatibus, & Canonicis etiam ipso antiquioribus.
  - 32 Vicarius generalis Canonicus cum sedet uti Canonicus, debet sedere in loco suæ receptionis, & in habitu Canonicali, aliàs si uti Vicarius præcedit omnibus Canonicis, & Dignitatibus, sed non lucratur distributiones quotidianas.
  - 33 Vicarius foraneus ratione sui Vicariatus nullam in quauis functione, & loco habet præcedentiam supra alias Dignitates, & Canonicos antiquiores.
  - 34 Protonotarius Canonicus cum sedet uti Canonicus, debet sedere in loco suæ receptionis, quamuis habitu Protonotarij in Ecclesia, choro, processionibus, & Diuinis assistat.
  - 35 Canonicus si cum habitu Protonotarij in Ecclesia incedat, & Diuinis assistat non lucrabitur fructus, & distributiones sui Canoniciatus.
  - 36 Canonicus Protonotarius potest in actibus non competentibus sibi tanquam Canonico uti habitu Protonotarij.
  - 37 Canonicus Protonotarius potest in Ecclesia, choro, & processibus portare

portare subaneam violaceam, dummodo in cæteris omnibus gerat habitum Canonicus congruentem.

- 38 Rochetto sub colla non potest uti Canonicus Protonotarius dum in choro assistit Horis Canonicis.
- 39 Canonicus , qui sit Miles Regularis , non potest supra habitum Canonicalem deferre Crucem Ordinis Militaris.
- 40 Canonicus Locumtenens Episcopi debet in choro sedere in loco sua receptionis in habitu Canonicali , nec ei competit pacis , & thuris honor ante Dignitates , & non lucratur distributiones quotidianas nisi sedeat in suo stallo cum habitu Canonicali.
- 41 Canonici debent sedere in suo stallo, nec ascendere ad sedes Decani , & Archidiaconi si fortè absint.
- 42 Canonici Digniores debent sedere in sedibus, quæ sunt viciniore sedis Episcopali.
- 43 Canonici celebrantes non debent sedere coram Episcopo in sede cum postergali, sed in aliquo scamno oblongo tapete cooperto in latere Epistole.
- 44 Canonici Cathedralium Ecclesiarum cæteris Canonicis Collegiatarum digniores sunt.
- 45 Canonici Cathedralium præcedunt alius Beneficiatis , & Prelatis Ecclesiarum inferiorum.
- 46 Canonici Cathedralis dicuntur clerici primi gradus , & idè omnibus debent præcedere.
- 47 Cathedralis Ecclesia Collegiatam honore vincit, & superat Dignitate.
- 48 Canonici Cathedralis præcedunt Canonicis Collegiata non obstante consuetudine in contrarium etiam in omnibus actibus , & functionibus in propria Collegiata exercendis.
- 49 Prior Collegiata tanquam in propria Ecclesia dicitur habere pro se Iuris assistentiam in præcedendo cæteris omnibus , secundum aliquos.
- 50 Capitulum Ecclesia maioris si inuitetur ad aliquas functiones, præcedere debet aliis Canonicis , & Prelatis inferioribus etiam in propriis Ecclesiis.
- 51 Cathedralis præcedit Collegiata in associandis funtribus defunctorum propriæ ipsius Collegiata Parochiæ, & in Synodo.
- 52 Clerici inferiores debent reuerentiam Capitulo sicut Episcopo, & idè sicut præcedit Episcopus, ita & Capitulum debet præcedere.
- 53 Capitulum Cathedralis repræsentat personam Episcopi.
- 54 Canonici Ecclesia Cathedralis dicuntur Fratres Episcopi.

- 55 Vicarius non potest interponi inter Episcopum, & Capitulum.
- 56 Abbas Canonicis Cathedralis debet anteferrì, quando Canonici incedunt, ut singuli, non ita si collegialiter.
- 57 Parochus in propria Ecclesia tantam habet potestatem quantam Episcopus in sua Diocesi.
- 58 Parochus in propria Ecclesia omnibus quantumvis in Dignitate constitutis precedere debet.
- 59 Canonici Cathedralis in funeralibus, & aliis processionibus procedunt proprio Parocho cotta, & stola induto, non verò quando Canonici sine Cruce, & consensu Capituli uti singuli incedunt, ut num. 63.
- 60 Capitulo, & Clero Ecclesia Cathedralis locus dignior in funeralibus semper relinquitur.
- 61 Parochus defuncti, vel Parochus Ecclesia, ad quam corpus defuncti deferitur, digniorem locum obtinere debet, & precedere quibuscunque aliis Presbyteris, non autem Ecclesia Cathedralis.
- 62 Officium facere in Ecclesia ubi corpus defuncti sepelitur, pertinet ad Parochum ipsius Ecclesia.
- 64 Canonici Ecclesia Cathedralis licet non sint Doctores in Congregationibus, & ubique praeficiendi sunt Presbyteris, non Canonici licet sint Doctores.
- 65 Canonici Collegiatarum Ecclesiarum omnibus aliis Clericis procedunt post Cathedralē, quia Collegiata est dignior quacunque alia inferiori Ecclesia etiam Parochiali.
- 66 Canonici Collegiata thurificari debent duplici ductu thuribili.
- 67 Canonici Ecclesiarum Collegiatarum procedunt Parochis in funeralibus, licet aliter sentiant aliqui, ut n. 68.
- 69 Canonici Cathedralis, vel Collegiata Ecclesia semper precedere debent Regularibus etiam in ipsorum Regularium Ecclesiis.
- 70 Canonici Collegiata non debent in processionibus incedere parati sicut Canonici Ecclesia Cathedralis.
- 71 Referendarius utriusque Signatura extra Ecclesiam praecedit Canonicis, & Dignitatibus Cathedralium.
- 72 Canonici Cathedralis sunt praeferendi Magistratui seculari quando non est de perpetuis, & maioribus.
- 73 Canonici Cathedralis sunt ante Magistratum thurificandi, tam in Cathedrali Ecclesia quam in aliis in quibus simul conuenerint, ubi talis est consuetudo.

Canonici in Ecclesia Cathedrali, & Collegiata qualiter inter se præcedant, & quid quoad alios intra, & extra propriam Ecclesiam existentes?

CAPVTVIII.

CUM secundum cuiusque Dignitatem quilibet in sede sit honorandus, & qui prior est in Ordine, in loco etiam præmitti debeat, Sacra Rituum Congregatio sæpè sæpius censuit Canonicos, qui in Ordine Presbyterali constituti Canonicatum Presbyteralem obtinuerint, in choro, Capitulo, sessionibus, & processionibus præcedere debere Canonicis in Diaconatu, vel Subdiaconatu constitutis Canonicatus Diaconales, aut Subdiaconales obtinentibus etiam postquam fuerint in Ecclesia admissi, & recepti, non obstante consuetudine Ecclesiæ, quæ tanquam abusiva, & improbata non debet admitti, & signanter in *una Saonen. 11. Aprilis, & 11. Octobris 1601. & in Neapolitana 23. Martij 1602. & in Tropien. 17. Iunij 1606.* refert Steph. Gratian. Martij, *decis. 16. n. 7.* ubi ex hoc infert Canonico prouiso de Canonicatu Presbyterali in Ecclesia, ubi Præbendæ sunt distinctæ, deberi locum inter alios Presbyteros suprà omnes Diaconos, & Subdiaconos licet priùs in Ecclesia receptos.

Consuetudo autem Ecclesiæ, vt Canonici obtineant locum secundum tempus admissionis, licet Præbendæ sint distinctæ in Presbyterales, Diaconales, & Subdiaconales, quando omnes sunt actu Presbyteri, & seruiunt in celebrandis Missis, seruanda est, vt censuit eadem Sacra Rit. Congr. in *d. Saonen. 10. Ianuarij 1604.* quia circa vocem, & locum in Capitulo inter Dignitates, & Canonicos Præbendatos, & non Præbendatos seruanda est Ecclesiæ consuetudo, ex eadem S. Cong. in *una Egitanien. 23. May, 1603.*

Sed ratione Doctoratus inter Canonicos Presbyteros nulla datur præcedentia, nec præminencia, sed tantum ratione Ordinis, & antiquitatis, vt suprà dixi, eadem Sacra Rituum Congregat. in *una Montis Regalis 19. Martij 1611.* Ordo enim Presbyteratus est dignior gradu Doctoratus in quacunque scientia, vel disciplina, idè

Cano

Canonicus Presbyter prius ordinatus debet præcedere aliis Canonicis, vel Presbyteris postea ordinatis, etiamsi sint Doctores. Eadem S. Cong. in vna Panormisana 23. Ianuarij, 1610.

- 7 At si in vna die crearentur plures Canonici, tunc Canonicus Doctor præferri deberet Canonico non Doctori, iuxta ea, quæ latè resoluit Mastril. Siciliæ, *decis.* 130. *per tot.* & præcipuè à *num.* 13. per Concil. Trident. *sess.* 24. *de reform. cap.* 12. *vers. hortatur*, vt præcipiendo monet in erigendis nouis Canonicis esse primo loco Doctores eligendos; tum quia data paritate temporis, ille dicitur dignior, qui plures habet, & maiores qualitates præcedendi, Bursar. *consil.* 443. *num.* 16. *lib.* 4. Decian. *consil.* 84. *numero* 14. *lib.* 5. à Ponte *cons.* 14. *num.* 43. Ioan. Audr. de Georg. *alleg.* 35. *num.* 19. & 20. Mastrill. d. *decis.* 130. *num.* 19.

- 9 Verùm si Præbendæ non sint distinctæ, & omnes requirant Ordinem Presbyteralem, præcedunt Canonici secundum ordinem receptionis, vt censuit S. Rituum Congregat. in vna Albanen. 2. Martij, 1602. & in alia Orien. 19. Iunij, 1604. & in Tropien. 10. Decembris 1619. quamuis sint de iure patronatus, eadem S. Congregat. in Oriana, 30. Iulij, 1616. nam tunc quoad præcedentias seruatur quoddam Canonicus, qui præuenit in apprehendenda possessione, & antiquiori receptione, debeat aliis præcedere in stallo, voce, optione, & prærogatiuis, & præminentis, quamuis alij sint priores in prouisione, & posteriores in possessione, vt per Boër. de auctoris. magni consilij *num.* 80. Rot. *decis.* 2. *num.* 1. *de consuet. in nouis*, & *decis.* 867. *num.* 2. in 1. *collect.* nouiss. Farin. *alias par.* 4. *diuersor.* Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel.* §. 3. *proam.* *num.* 23. Stephan. Gratian. d. *Marchia*, *decis.* 16. in *addit.* Aloyf. Ricc. in *praxi eccles. resol.* 555. in 2. *edit.* Seraph. *decis.* 437. n. 3. præminentia enim debentur antiquiori de collegio, l. 1. & 2. C. de *Præf. Prator.* lib. 12. l. 1. C. de *Præf. Sacri Cubic.* eod. lib.

- 12 Quæ resolutio ampliatur, vt procedat etiamsi per eos non steterit, vt possessionem prius non cœperint propter aliquod impedimentum litis, vel alterius causæ, vt fuit resolutum in vna Vicen. *præcedentia*, 27. Aprilis, 1594. coram Gypso, postea confirmata in alia Burgen. de Velorado, 30. Aprilis, 1599. coram Liita, cuius meminerunt Gonzal. *num.* 24. & Stephan. Gratian. *proximè citatis locis*, qui rationem huius resolutionis præstant, quia istæ præminentia sunt fructus possessionis, & dantur propter onera, & seruitia præstita Ecclesie, at fructus semper spectant ad possessorem, c. *querelam* 24. de *elect.* cap. *consultationibus*, de *iurepatr. cap. cum olim*, de *causa possess.*

Temperat tamen idem Gonzal. *d. §. 3. proem. n. 38.* respectu eius, 13
 qui mouet litem, & dedit causam impedimento, vt antea prouisus
 possessionem capere non posset, nam tunc ille anterior in prouisi-
 one, & posterior in receptione præcedere debet posteriori in proui-
 sione, & priori in possessione culpam habenti, & impedimentum
 præstanti ne ex sua culpa commodum consequatur, *l. in fundo, ff. de*
rei vend. §. des. 15. cum seq. de rescrip. Hinc etiam si Capitulum iniuste
 denegauerit tradere possessionem quoad præminentias præiudica-
 re non potest, Mohed. *decis. 6. de prob. in puncto Rot. in Calagur. Ca-*
nonic. 5. A. ril. 1620. coram Reuerendiss. D. meo Decano.

Ordinens Breue de capienda possessione nomine Cameræ de 14
 Canonicatu sibi a Papa collato, si ea capta, & in se translata, & cessa
 per Commissarium Cameræ post aliquos annos ad Cathedralē
 accedat, vt suo Canonicatu inseruiret, debet sedere, & incedere an-
 te alios Canonicos, qui de nouo post possessionem captam nomine
 Cameræ hoc medio tempore ingressi sunt, ac prius residentiam fa-
 cere cœperunt; tūm quia Breue concessum tali Canonico de capiē-
 da possessione nomine Cameræ disponit, quod verificato consilio
 dicti Breuis idem M. vel eius procurator immittatur in possessionē
 nomine Cameræ, & quod postquam idem M. litteras gratiæ princi-
 palis, sub plumbo expeditas præsentauerit, eidem M. sit eadē capta
 possessio consignanda, vel transfetēda, prout etiam declarat *Constit.*
24. Greg. XIII. incip. Ad Romani. Vnde cūm Papa ita voluerit, cense-
 tur omne obstaculum iuris remouisse; tūm quia quoad effectum
 possessio capta nomine Cameræ potest dici capta, ab ipso prouiso
 Apostolico, in cuius commodum capta fuit, nam tunc procurator
 Cameræ nihil aliud agit, aut intendit nisi prouisum litteris expedi-
 tis in possessionem immittere, itaut in hoc casu Commissarius Ca-
 meræ possessionem capiens nomine prouisi seruiat illi de nudo mi-
 nisterio, & capiat possessionem ad eius fauorē, & commodum; tūm
 denique quia Rota sæpē in terminis resoluit quod ea sit virtus Bre-
 uis de capienda possessione nomine Cameræ, vt facta cessione con-
 stituat eum iustum possessorem, vnde sit illi concedendum manda-
 tum de manutenendo, ac si ipse prouisus à principio possessionem
 cœpisset. Quare his, & aliis fundamentis ita resoluunt Gonzal. *ad*
reg. 8. Cancel. glos. 34. n. 101. cum multis seqq. & Monet. de optione Ca-
nonic. c. 5. q. 1. ex n. 12. vers. Petrus.

Si autem aliquis Canonicus post adeptam possessionem omni 15
 iure Collegij priuetur, & deinde restituatur, non recuperat primum

locum, ſed habebit illum, qui ei competit ſecundum tempus reſtitutionis, vt probat expreſſe tex. in c. ex inſinuatione 26. de ſimon. vbi Felin. col. 2. Rebuff. in tract. nominat. q. 21. Nau. conſ. 61. alijs 97. num. 4. de ſimon. Raguc. de voce Canonicoꝝ in Capitulo q. 17. n. 2. Monet. d. c. 5. q. 1. n. 12. poſt princip.

- 16 Eodem modo Canonicus, qui Canonicatum dimiſit, & alium in eadem Eccleſia impetrauit, locum vltimi Canonicatus obtenti habere debet, nec poteſt retinere locum primi dimiſſi, vt reſoluit Monet. d. c. 5. q. 1. n. 12. & cenſuit S. Rituum Congreg. in vna Callien. 21. Martij 1609.

- 17 Non ita dicendum in Canonico, qui permutauit Canonicatum, & permutatio effectum habere non potuit, quia ſi redierit ad ſuum Canonicatum debet habere locum, & ſtallum antiquum, nec tanquam nouus Canonicus cenſendus eſt, nec tenetur iterum ſoluere iocalia pro admiſſione, vt cenſuit eadem S. Congr. in vna Mut. non.

- 18 29. Nouemb. 1603. ſic & ille, qui ad ſuum Canonicatum vigore re-

- 19 greſſus redierit, vt bene reſoluit Flamin. Paris. de reſignat. lib. 1. queſt. 14. num. 28. quia regreſſus conceſſio operatur reſtitutionem tituli, non autem translationem, Rot. deciſ. 427. num. 7. parte 1. diuerſ. & regreſſu obtento ad beneficium, dicitur conceſſum id, per quod ad beneficium iam obtentum perueniri ſolet, eade m Rot. deciſ. 328. n. 3. lib. 3. diuerſ.

- 20 11 Decanus Eccleſiæ Fulginaten. ſecunda Dignitas poſt Pontificalem à Sixto IV. erecta inter Conſtitutiones ſuæ erectionis, & reformationis habet quòd ipſe Decanus, qui ſimul eſt Canonicus, vna hebdomada ſeruiat vt Decanus, & alia vt Canonicus, & quòd vnā portionem Canonicalem percipiat vt Decanus, & aliam vt Canonicus, & quòd ſi occurrat ei de ſtando in choro vt Decanus, & vt Canonicus quòd admittatur præſentia pro vtroque. Quaritur primò an Decanus prædictus in hebdomada, qua ſeruit vt Canonicus ſedere, & præcedere debeat in loco Canonici, non autem Decani, non obſtante conſuetudine in contrarium? Secundò an diebus Dominicis, & feſtiuis maioribus, ac toto tempore Quadreſimali, quibus tenetur inferuire tanquam Dignitas, & tanquam Canonicus, debeat punctari pro Canonico, cuius locus remanet vacuus, & pro illo priuari diſtributionibus quotidianis? Terriò quid dicendum ſi in litteris diſpenſationis ſuper retentione Dignitatis, & Canonicatus ſimul addit clauſula, dummodo Eccleſia in Diuino non paſiatur detrimentum.

S. Cong. Conc. 26. *Novemb.* 1616. ad primū censuit circumscripta 22
consuetudine debere sedere in loco Canonicali. Ad secundum non
debere punctari, sed gaudere duplicibus distributionibus, sicut etiā
amitteret duplices si non inseruisset, quando inseruire debet pro
utroque. Ad tertium clausulam intrare in erectione, quæ cum ha-
buerit effectum, apparet iustificata, quod Ecclesia non fraudetur
obsequiis, aliās deberet tolli ipsa Dignitatem.

Et hæc circa Canonicorum in sua admissione antiquitatem vti- 23
lia sunt, & ad multa deseruiunt: iuniori enim plura incumbunt onera,
à quibus alij eximuntur, ille nanque debet debet publicare festa
mobilia in die Epiphaniæ iuxta formam libri Cærimonialis, nisi
alius ex consuetudine Ecclesiæ sit assignatus, ut censuit S. Rit. Cōg.
in vna Asculana 16. *Januar.* 1607. & debet iuxta consuetudinem Ec-
clesiæ supplere vices hebdomadarij absentis, eadem S. Congreg. *in*
Elboren. 15. *Aprilis* 1606.

Propter actum quoque & officium, quem in Ecclesia gerit Ca- 24
nonicus, præcedere debet omnibus aliis, licet ordine, & antiquitate
præstantioribus, quamobrem dicta Sac. Rituū Cong. *in vna An-*
tuerpien. 24. *Octobris* 1609. & in alia *Arboren.* 26. *Iunij* 1610. declara-
uit quod Canonicus, vel Presbyter paratus Officiū faciens debet
præcedere omnibus etiam Decano, & in alia *Ripana* 27. *Februarij*
1610. censuit Canonicos sacris vestibus indutos assistētes Episcopo 25
celebranti debere præcedere Vicario generali, & in quadam *Ferrar.*
20. *Iun.* 1609. fuit resolutum Canonicum Episcopo assistentem su- 26
perueniente digniore Canonico debere cedere locum assistentiæ
digniori. Vnde Vicario dari candelas, & palmas ante Canonicos, ac 27
dignitates, exceptis iis, qui cum paramētis assistunt Episcopo, in
Sede Episcopali existenti, censuit S. Cong. Cardinalium *negotij Epi-*
scoporū, & Reguariorū p-posita in vna Bisignanen. 16. *May* 1600.
nam huiusmodi parati præcedunt Vicario generali non obstante 28
consuetudine in contrarium, ut resoluit S. Rit. Congr. *in vna Laure-*
tana 6. *Septemb.* 1603. & in *Casalen.* 5. *Iulij* 1614. & in *Alexandrina*
15. *Martij* 1608. & in alia *Castellaten.* 25. *Septemb.* 1621. vbi fuit reso- 29
lutum præcedentiam competere Dignitatibus, & Canonicis paratis
suprà Vicarium generalem, neque allegatam consuetudinem, im-
mò verius abusum illi suffragari, & tunc sunt thurificandi ante Vi-
carium, eadem Sacra Congr. *in Egitanien.* 3. *Augusti.* 1602. & in *Tybur-*
tina 6. *Mart.* 1610.

Hinc etiam Canonicus hebdomadarius officium faciens debet 30

habere locum supra omnes dignitates, & Canonicos, vt in *vna Brundusina* 17. Iunij 1616.

- 31 Hinc denique Canonicus, vel Dignitas factus Episcopus cum retentione Canonicatus, vel Dignitatis, debet præcedere omnibus aliis Dignitatibus, & Canonicis etiam ipso antiquioribus, eadem Sacra Congregatione. Rit. in *vna Ruthen.* 24. Septembris 1605.
- 32 Vicarius Generalis Canonicus cum sedet vti Canonicus debet sedere in loco suæ receptionis, & in habitu Canonicali, aliàs si vti Vicarius præcedit omnibus Canonicis, & Dignitatibus, sed non lucratur distributiones quotidianas, Aloys. Ricc. in *praxi parte 4. resol.* 389. Seraphin. *decis.* 437. num. 5. eadem Sacra Rituum Congregat. in *Calaguritana* 2. Augusti 1603. & in *Casalin.* 5. Iulij 1614. & in *Ampurien.* 7. Decembris 1630. & in *Acernen.* 21. Iunij 1632. etiam quæ dantur interessentibus processionibus in *Compostellan.* 21. Februarij 1604. *Brundusina* 16. Iulij 1607. *Candia* 7. Augusti 1610. *Egitanien.* 20. Decembris 1601. *Gallipolen.* 21. Decembris 1613. *Sutrin.* 1. Octobris 1616. *Oritan.* 4. Aprilis 1620. Si autem sit Vicarius foreneus ratione sui Vicariatus nullam in quavis functione, & loco habet præcedentiam super alias Dignitates, & Canonicos antiquiores, nouissimè eadem Sacra Rituum Congregatio in *vna Neritenen.* 22. Decembris 1629. etiam quacumque consuetudine contraria non obstante eadem S. Congregatione Concil. Rituum, in *Syracusana* 8. Iunij, 1630.
- 34 Eodem modo Protonotarius Canonicus cum sedet vti Canonicus debet sedere in loco suæ receptionis, si verò cum habitu Protonotarij in Ecclesia, Choro, Processionibus, ac Diuinis assistat, quando Canonicus non esset, haberet vtrique locum in Ecclesia, non tamen supra Canonicos, nec inter eos, eadem Sacra Rituum Congregat. in *vna Castella, & Legionis* 30. Aprilis 1614.
- 35 & in *spoletana terra Gasce* 23. Martij 1619. Sed illud est animaduertendum quòd si Canonicus cum habitu Protonotarij in Ecclesia incedat, & Diuinis assistat, non lucrabitur fructus, & distributiones sui Canonicatus, vel Dignitatis, vt censuit eadem Sacra Congreg. in *vna Meliten.* 7. Augusti 1621. & priùs in *Athen.*
- 36 *Lina* 27. Februarij 1610. confirmata sub die 28. Ianuarij 1612. vbi quoque fuit dictum, quòd in aliis actibus non competentibus sibi tanquam Canonico potest vti habitu Protonotarij, & hoc idem fuit resolutum, in *nullius terra Piscie* 19. Nguembris 1611. Ior-
rest

test tamen portare subaneam violaceam, dummodo in cæteris
 omnibus gerat habitum Canonicis congruentem, vt in *una Patior-*
mitana sub die 14. Ianuarij 1612. & 11. Decembrij 1627. Rochetto ve-
 rò sub cotta non potest vti dum in Choro assistit Horis Canonicis
 vt in *Tricana* 15. Martij 1614. Vnde etiam censuit eadem Sacra Con-
 gre. in *Toletana* 2. Octobrij 1601. Canonicum, qui sit Miles Regularis,
 non posse supra habitum Canonicalem deferre Crucem Ordinis
 Militaris.

Canonicus locumtenens Episcopi debet in choro sedere in
 loco suæ receptionis in habitu Canonicali. nec ei competit pacis, &
 thuris honor ante Dignitates, eadem S. Rituum Congreg. in *una*
Hydruntina 10. Nouembrij 1612. & non lucratur distributiones quo-
 tidianas nisi sedeat in suo stallo cum habitu Canonicali, in *eadem*
causa 7. Iunij 1612.

Canonici debent sedere in suo stallo, nec ascendere ad sedes De-
 cani, & Archidiaconi si fortè absint, eadem S. Cong. Rit. in *una Ca-*
puana 18. Martij 1618.

Canonici digniores debent sedere in sedibus, quæ sunt vicino-
 res Sedi Episcopali, vt in *Alexandrina* 15. Martij 1608. *dub.* 14.
 & celebrantes non debent sedere coram Episcopo in sede cum
 postergali, sed in aliquo scamno oblongo, tapete, vel panno cooper-
 to in latere Epistolæ iuxta Cæremoniale, vt in *Turritana* 19. Maij
 1614.

Nunc verò est agendum de præcedentia Canonicorum quoad
 alios intra, & extra propriam Ecclesiam, & tenendum Canonicos
 Cathedralium cæteris Clericis, & Canonicis Collegiatarum di-
 gniores esse, Domin. in *e. quamuis*, de præpend. lib. 6. *Grilenzon. cens.* 58.
numero 3. ac de iure præcedere aliis Beneficiariis, & Prælati Eccle-
 siarum inferiorum, Felin. in *cap. cum non liceat*, numero 2. *vers. dictus*
Abbas, de præscript. Rot. in *Casaraugustana præminentiarum* 26.
Aprilis 1627. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, eo
 quod Canonici Cathedralis dicuntur clerici primi gradus, Innoc.
 in *cap. fraternitatem vers. & maior*, de sepultur. Boër. de auctoris. magni
 Consil. in *addit. ad Ioan. Montaig. in dict. tract. part. 1. numero* 24. Rot.
 in *Casaraugustana Synodi* 22. Iunij 1626. coram Reuerendissimo D.
 meo Coccino Decano, & ideo omnibus debent præcedere, *cap.*
statuimus, de maior. & obed. l. honores, vbi glos. & Bart. C. de Decurion.
 l. unicuique, C. de prox. Sacramen. scrut. lib. 12. tùm quia Cathedralis
 Ecclesia Collegiata in honore vincit, & superat dignitate, *cap. ve-*

- nerabili in fine, vbi glos. de verb. signif. cap. cum Canonicis, de cens. Boër. in tract. de Ordine grad. vtr. for. in pen. part. numero 24. & 25. Mart. cel. Maur. tom. 1. alleg. 50. numero 7. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 11. quest. 2. Rot. in Casaraugustana Synodi 13. Februarij 1626. coram Reuerendiss. D. meo Coccio, quia omnes clerici Diœcesis debent Cathedrali obedientiam præstare, Abb. in cap. cum non liceat in 3. noiab. numero 2. de præscript. Lauor. var. lucubrat. tom. 1. tit. 2. cap. 48 11. numero 66. cum seqq. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 111. numero 11. & sic Canonicos Cathedralis præcedere Canonicis Collegiatæ non obstante consuetudine in contrarium, censuit Sacra Rituum Congregat. in vna Tuscanen. 19. Augusti. 1619. etiam in omnibus actibus, & functionibus in propria Collegiata exercendis, eadem S. Congregat. in vna Fundan. 2. Octobris 1597. quia licet Prior Collegiatæ tanquam in propria Ecclesia dicatur habere pro se Iuris assistentiam in præcedendo cæteris omnibus ad text. in l. nihil vbi Luc. de Penia, & Ioan. de Platea, C. de palat. sac. larg. lib. 11. & ibi etiam glos. fin. Decian. cons. 67. numero 12. & seq. vol. 2. & fuit dictum in causa 50 la Calaguritana præminentiarum de Victoria, 16. Nouembris 1591. coram bonæ mem. Penia, tamen contrarium ex Panor. tenuit Felin. in d. cap. cum non liceat numero 2. vbi firmat quoddam, Capitulum Ecclesiæ maioris inuitatur ad aliquas functiones, præcedere debeat aliis Canonicis, & Prælati inferioribus etiam in propriis Ecclesiis, & hanc eandem opinionem defendunt Henric. Bottæ. de Synodo part. 3. numero 27. Boër. in tract. magni consil. numero 79. Gonzal. Mendez de Vasconcellos diuers. Iuris argum. lib. 1. cap. 1. numero 3. vers. quibus consequens, vbi dicit rectè sensisse Felinum, Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 111. numero 11. vbi asseclas huius opinionis adducit, refert Rot. in Casaraugustana præminentiarum 29. Nouembris 51 1627. coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano. Vnde in associandis funeribus defunctorum propriæ ipsius Collegiatæ Parochiæ præcedere Cathedrali censuit S. Rituum Congr. in Prænestina Canarum 18. Augusti 1618. ac in Synodo Henric. Bottæ. de Synodo par. 3. num. 27. Franc. Leo in thesauro fori Ecclesiæ par. 1. cap. 9. num. 4. Rot. in d. Casaraugustana Synodi coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano. Mouentur duplici ratione, quarum prima est, quia clerici inferiores debent reuerentiam Capitulo sicut Episcopo, & ideo sicut præcedit Episcopus, ita & Capitulum debet præcedere, cum dicatur esse pars corporis Episcopis, l. 1. C. de petiit. bonor. sub lib. 10. 52 vbi Bald. quem refert Rip. resp. 1. numero 4. de constit. Secunda quia 53

cùm Capitulum repræfentet perfonam Epifcopi, ficut præcederet Epifcopus, ita & debet præcedere Capitulum. Nam Canonici Ecclefie Cathedralis dicuntur fratres Epifcopi, Abb. *in cap. nouit, de iis, quæ fiunt à Præl.* & cùm Epifcopus fit caput Capituli membra non debent à capite separari, *cap. 1. dift. 12. Felin. in cap. pastoralis num. 10. de offic. deleg. Gregor. XV. decis. 284. n. 2. & 3. & ibi adden.* hinc confultuit Menoch. *conf. 51. per tot. & conf. 257.* quòd Vicarius non potest interponi inter Epifcopum, & Capitulum ea ratione, quia inter Epifcopum, & Canonicos nulla potest dari intermedia perfonæ hoc prohibente Iure naturali ne membra feparentur à capite per tex. elatum, *in d. cap. nouit. de his quæ fiunt à Præl.* Menoch. *in cap. Romana n. 9. de fent. ex com. lib. 6.*

Abbas cùm verè fit Dignitas, Canonicus verò improprie, vt infra ostenditur, idèd meritò Abbas Canonicis Cathedralium debet anteferri ex doctrina, *glof. verbo Abbas in cap. à Subdiacono 93. dift.* quod verum est quando Canonici incedunt vt finguli, non ita fi collegialiter, quia cùm tunc repræfentent Cathedralē Ecclefiam, quæ femp̃ plus aliis honorari debet, fiunt Abbatibus præferendi, vt benè refoluunt Domin. *in cap. quamuis il primo, §. quamquam notab. 3. de præbend. in 6. Felin. à numero 9. Dec. à numero 4. in cap. 2. de iudic. idem Felin. in cap. postulasti à numero 4. verf. fallit tertio, de refcript. Caffan. in catalogo gloria mundi part. 4. confid. 32. Boët. de authorit. magni confilij numero 67. cùm feqq. Rip. lib. 2. refp. 23. numero 3. Selu. de benefic. part. 1. quæft. 2. à numero 81. Iacob. de Gratt. in aureis decis. part. 1. lib. 3. cap. 5. numero 138. Ful. Pacian. de prolation. lib. 2. cap. 27. numero 97. & 106. Azor. inffit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 11. quæft. 16. Franc. Leo in thef. iur. fori Ecclef. par. 1. cap. 2. num. 51. Sebaf. Cæfar in relef. de ecclefiaft. hierarchia cap. 12. §. 1. numero 26. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. difp. 24. quæft. 1. numero 3. & difp. 25. q. 2. per tot. & præcipuè à num. 8. nouiffimè Aloyf. Ricc. in praxi par. 4. refol. 391.*

Cùm Parochus in propria Ecclefia tantam habeat potestatem quantam Epifcopus in fua Diocefi, Abb. *in cap. 1. numero 28. de dolo, & contum. & loco Imperatoris, & Regis habeatur, idem Abb. in cap. venerabilis num. 19. de elect.* idèd ibi omnibus quantumuis in Dignitate constitutis præcedere debere tenent Caffan. *in catalogo gloria mundi part. 4. confid. 22. Rot. in Calaguritana præminentiarum 16. Nouembris 1592. coram Penia, & in Pamplonen. decimarum 22. Martij 1604. coram Littæ, Scraphin. decis. 964. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glof. 6.*

gloſ. 6. ex numero 100. cum multis ſeqq. Zypæ in analytica poſtremi lu-
 59 ris eccleſiaſt. enarrat. lib. 1. tit. de maiorit. & obed. numero 8. Quod ex-
 tra propriam Parochialem Eccleſiam non procedit, nam in fune-
 ralibus, & aliis proceſſionibus proprio Parocho, cotta, & ſtola in-
 duto præcedunt Canonici Cathedralis, vt eadem S. Congr. cenſuit
 in vna Ripans 30. Iulij 1616. & optimè in alia Viterbien. 25. Iunij
 1611. his verbis.

- 60 In Sacra Congregat. expoſitum fuit oriri differentias inter Canonicos
 & Clerum Cathedralis Viterbien. ex vna, & eiufdem ciuitatis Pa-
 rochos ex alia partibus, dum ſimul ad funus alicuius defuncti aſſociandum
 accedunt; prætendentibus Parochis ſtola, & cotta indutis præcedentiam
 in caſu propoſito ſuper vniuerſum Eccleſiæ Cathedralis Clerum, &
 Capitulum; Archidiacono, & Archipreſbytero dumtaxat exceptis, &
 è contra non conuenire exiſtimantibus Dignitatibus, & Canonicis Ec-
 cleſiæ Cathedralis, vt ſimplex Parochus ſupra Clerum, & Canonicos
 Eccleſiæ Cathedralis, qui ſimul cum Archidiacono, & Archipreſbytero
 vnum corpus conſtituant, locum obtineat. Quibus auditis eadem Sacra
 Rituum Congregationem à decretis factis in ſimilibus non eſſe recedendum
 cenſuit, nempe vt locus dignior in funeralibus ſemper relinquatur Ca-
 61 pitulo, & Clero Eccleſiæ Cathedralis. Parochum verò Defuncti, vel Pa-
 rochum Eccleſiæ, ad quam corpus Defuncti deſertur, digniorem locum
 obtinere debere, & præcedere quibuſcunque aliis Preſbyteris, non autem
 62 Eccleſiæ Cathedralis. In Eccleſiâ verò ubi corpus Defuncti ſepelitur, ad
 Parochum ipſius Eccleſiæ pertinere officium facere, & expreſſè decla-
 ratum fuit in vna Piſauræ. ſub die 20. Decembris 1603. & ſic etiam
 in Ciuitate Viterbi ſeruandum eſſe cenſuit, niſi aliàs immemorabilis
 conſuetudo ad ſanorem Parochorum legitimè probetur, & ita declara-
 uit die 25. Iunij 1611. Domin. Episcop. Oſtienſ. Cardinal. Pinellus,
 Ioann. Petr. Mucant. Secret. Et in vna Sutrina decretum aliàs fa-
 ctum pro Capitulo Eccleſiæ Cathedralis Sutrinx Ciuitatis quod
 63 Canonici, & Capitulum Eccleſiæ Cathedralis in proceſſionibus, &
 funeralibus ſemper vbique præcedere debeat, quibuſcunque
 Curatis in eorum propriis Eccleſiis, eadem Sacra Congregat.
 Rituum, ſub die 20. Nouembris 1603. declarauit non habere lo-
 cum quando Canonici ſine Cruce, & conſenſu Capituli, vt ſinguli
 incedunt.
- 64 Canonici Eccleſiæ Cathedralis licet non ſint Doctores, in Con-
 gregationibus, & vbique præficiendi ſunt Preſbyteris non Canoni-
 cis licet ſint Doctores, eadem Sacra Congreg. Rit. in vna Bituntina
 9. Ianuarij

9. *Iannuar.* 1608. in hæc verba. *Cum in Congregationibus, quæ sunt co-*
r. sm Episcopo Bituntino, vel eius Vicario generali pro examine Ordinan-
dorum admittantur nonnulli Presbyteri Doctoratus gradu insigniti unâ
cum aliquibus Canonicis Ecclesiæ Cathedralis non graduatis, quesitum
fuit in S. Rituum Congregatione quis locum digniorem obtinere debeat in
sedendo, an Presbyter graduatus non Canonicus, vel potius Canonicus non
graduatus? Et Sacra Rituum Congr. respondit Canonicos Cathedralis Ec-
clesiæ etiam non graduatos præferendos esse omnibus Presbyteris non Ca-
nonicis etiam graduatis.

Canonici verò Collegiatarum Ecclesiarum omnibus aliis cleri- 65
 cis præcedunt post Cathedralē; quia licet Collegiata inferior sit
 Cathedrali, est tamen dignior quacunque alia inferiori Ecclesia
 etiam Parochiali, secundum Hieron. de Laurent. *Aucnionen. decis.*
12. n. 1. Camill. Borrel. in sum. omnium decis. tom. 1. tit. 2. de Sacref. Ec-
cles. num. 45. Seraph. decis. 22. & decis. 1445. num. 1. Buratt. decis. 455.
num. 1 & decis. 487. & ideo Canonici Collegiatae thurificari debent 66
 duplici ductu thuribuli, clerici verò Parochialium vnico tantum
 ductu, vt censuit S. Rituum Congr. in *vna Casaraugustana de Daroca*
19. Iannuar. 1613.

Vnde hos Collegiatarum Ecclesiarum Canonicos in funeralibus 67
 præcedere Parochis non semel tenuit S. Rituum Congr. & præci-
 puit in *Sutrina* 30. *Augusti* 1602. & 2. *Augusti* 1603. & in *Meliten.*
18. Nouembris 1606. & in *Ostien. terra Cori* 9. *Maij* 1617. & in *Præ-*
nestina Cauarum 14. *Augusti* 1618. vbi in causa præcedentiæ inter
 Archipresbyteros, & Canonicos Ecclesiæ Collegiatae S. Mariæ, &
 Parochum S. Srephani declaratum fuit præcedentiam semper, &
 vbique comperere Archipresbytero, & Canonicis supra Parochum
 prædictum etiam in associandis funeribus Defunctorum propriæ
 ipsius Parochiæ, ius tamen faciendi officium circa corpus Defun-
 cti ad Parochum in sua Parochiali Ecclesia spectare. Et quodd præ-
 cedere debeant omnibus Rectoribus, Curatis, Plebanis, ac Presby-
 teris Ecclesiarum Parochialium in publicis processionibus, functio-
 nibus etiam synodalibus censuit eadem S. Congreg. in *Verulen.*
11. Decembr. 1613. in *Senogallien.* 23. *Martij* 1619. & 4. *April.* 1620.
 Etiam si ante erectionem in Collegiatam mixtim incederent cum
 dictis Rectoribus, vt in *Syracusana* 20. *Decembris* 1601. vel inferio-
 res Ecclesiæ essent antiquiores, & fuissent in quasi possessione præ-
 cedendi ante erectionem, secundum Seraph. *decis.* 1445. & can-
 dem S. Congr. in *vna Illerden. præminentiarum* 26. *Iun.* 1602. vbi

subditur hoc procedere etiam si in erectione adit claus. sine praiudicio alicuius.

- 68 Quamuis contrarium, immò Parochos in funeralibus præcedere Canonicis Collegiatæ existimauerint Steph. Gratian. *discept. forens. tom. 2. c. 298. n. 8. & tom. 3. c. 492.* Et pro hac parte non facit decisio eiusdem S. Rit. Cong. *in una Sancti Angeli terra Saxiferati 24. Octobr. 1609.* quatenus videtur ibi decidi illum Presbyterum, seu Curatum, qui defert stolā, & ad eius Ecclesiam funus deferretur, aliis omnibus præcedere debere, & sic etiam Canonicis Ecclesiæ Collegiatæ, quia potest responderi non loqui de præcedentia quādo funus deferretur ad Ecclesiam eius, qui stolam defert, sed quando ab eo fit Officium in sua Ecclesia, in qua præcedentiam habere debet. Nec etiā contra primam sententiam obstat alia decisio eiusdem S. Congr. *in alia Eugubina 15. Iulij 1614.* quia loquitur inter Curatū Cathedralis, & Curatum S. Petri Monachorum Olinetanorum, non autem inter Capitula Collegiatarum. Nec denique obstat Rit. Romanum, *1. tul. de Exequiis pag. 150.* quatenus statuit, ut Parochus in omnibus funeribus præcedat incedendo ante feretrum, quia loquitur inter Presbyteros eiusdem ordinis, & aliam prærogatiuam non habentes, cuiusmodi non sunt Canonici Collegiatarum Ecclesiarum.
- 69 Canonici Cathedralis, vel Collegiatæ semper præcedere debent Regularibus etiā in ipsorum Regularium Ecclesiis, eadem S. Cong. Rit. *in Tullen. 12. Martij 1616. & in Firman. Terra Victoria 31. Martij 1618.*
- 70 Canonici Collegiatæ non debent in processionibus incedere parati sicut Canonici Ecclesiæ Cathedralis, eadem S. Congr. Rit. *in una Placentina 19. Maij 1607. in dub. 20.*
- 71 Vtrum autem vtriusque Signaturæ Referendarius præcedere debeat Canonico Cathedralis, fuit resolutum à S. Rit. Congr. *in una Veronen. 6. Iun. 1626.* his verbis: *Conqueſtus est R. P. D. Veritas Veronen. vtriusque Signaturæ Referendarius de nouo quodam Canonico dictæ Ciuitatis dēnegante sibi præcedentiam, supplicans responderi quid seruandum. Et Sacra Rituum Congreg. respondit Prælatum extra Ecclesiam præcedere debere Canonicis. Et iterum orta controuersia circa præcedentiam cum Archipresbytero dictæ Ciuitatis, eadem S. Rituum Congreg. censuit R. P. D. Veritatem non solum Canonicis, sed etiam Archipresbytero, aliisque Dignitatibus, ut suprà, præcedere debere die 4. Iulij 1626.*

Canonici Cathedralis in omnibus, & per omnia sunt præferen- 72
di Magistratui seculari quando non est de perpetuis, & maioribus,
& concionator debet ipsos prius salutare quàm Magistratum, S.
Congr. Rit. in *Tirasonen.* 3. *Octobris* 1615. Et ideo sunt ante Magistra- 73
tum thurificandi tam in Cathedrali Ecclesia, quàm in aliis, in qui-
bus simul conuenerint, ubi talis est consuetudo, eadem S. Congr. in
Narnien. 16. *Iunij* 1605.

S V M M A R I V M.

- 1 *Canonicatus Cathedralis secundum latam significationem dici potest Dignitas, propriè tamen talis non est.*
- 2 *Iurisdicctio nulla annexa est Canonicatui ex ecclesiastica eius institutione.*
- 3 *Canonicatus non habet ex natura sua prerogatiuam, ut unus Canonicus alios antecedit.*
- 4 *Canonici de iure in Conservatores deputari non possunt, secus attentis Constitutione Gregor. XV.*
- 5 *Canonici possunt esse delegati Pontificis.*
- 6 *Canonicatum obtineri sufficit, ut quis possit esse delegatus Pontificis, tempore commissionis, licet presentationis tempore non obtineatur, ut num. 7.*
- 8 *Canonicus, cui causa committitur per Sedem Apost. si post acceptationem litterarum desinat talis esse, potest nihilominus Iudex esse in illa causa.*
- 9 *Papa si cum minori dispenset, ut sit Canonicus in Ecclesia Cathedrali, non ob id censetur cum eo dispensare, ut in ea etate possit esse Iud. & delegatus.*
- 10 *Canonicus Collegiatae Ecclesie, quamvis peritissimus Doctor, delegatus Papa, seu Iudex synodalis constitui non pot. st.*
- 11 *Canonicus Ecclesie Cathedralis Regularis non datur à Sede Apostol. delegatus nisi ex certa scientia Papa, & numeris seqq.*
- 12 *Monacho simplici potest causa ex certa scientia à Sede Apost. committi, seu delegari.*
- 13 *Impedimenta duo si concurrant uno sublato alterum remanet.*
- 14 *Abbatibus, & aliis administrationem plenam habentibus iure communi prohibitum non est, quòd Iudices esse possint.*
- 15 *Monachus ex legitima dispensatione factus Canonicus Ecclesia Cathedralis, secularis non potest esse delegatus Papa.*

- 16 Religiosus Episcopus obtinens à Pontifice licentiam testandi etiam ad opera pia, duplex impedimentum tenetur explicare, alterum se esse Religiosum, alterum se esse Episcopum.
- 18 Dispensatus simpliciter, ut in minori etate possit habere Præbendam habentem Sacrum Ordinem annexum, non est dispensatus ut possit habere vocem in Capitulo.

***

Canonici Ecclesiarum Cathedralium an dicantur haberi dignitatem, & possint à Sede Apostolica dari delegati, seu in Conseruatores eligi?

C A P V T X I X.

- 1 V A M Y S secundùm latam significationem Canoniciatus Cathedralis possit dici dignitas, per ea, quæ resoluunt Ludou. Gom. in cap. statutum à num. 24. de rescript. in 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. num. 39. Seraph. decis. 443. num. 6. Adrian. Negusant. in sylua respons. quæst. 481. num. 14. Flamin. Paris. de resignat. benefic. libro 2. quæst. 1. num. 102. Grilenzon. cons. 50. numero 113. Aloys. Ricc. in praxi fori Eccles. decis. 105. num. 2. in 1. edit. aliàs resolut. 90. num. 2. in 2. edit. arg. tex. in c. quamuis, de præbend. in 6. propriè tamen talis non
- 2 est, utpotè quia illi annexa ex ecclesiastica Canoniciatus institutione nulla iurisdictio est, nec ex natura sua habet prærogatiuam illam, ut vnus Canonicus alios antecedit, Felin. in c. pastoralis num. 12. de offic. d. leg. Feder. de Senis, cons. 80. in fine, Fulu. Pacian. de probation. lib. 2. c. 27. ex num. 101. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. litt. C. concl. 31. Azor. institut. moral. parte 2. lib. 3. c. 11. quæst. 16. Sebast. Casar de ecclesiast. hierarch. disp. 12. §. 6. num. 25. vbi num. 27. hoc ampliat procedere etiam si Canonicus iurisditionem exerceat, & excommunicatio-nem ferre possit, veluti quando antiquior de Capitulo, vel Archidiaconus facit officium.

- 4 Vnde Canonicos in Conseruatores deputari non posse resoluunt gloss. 1. per tex. ibi, in c. ult. de offic. deleg. in 6. gloss. verbo Canonici vers. item scias in cap. statutum, de rescript. lib. 6. Mandos. de Signatura gratie, tit. conseruatoria vers. sed quoad Canonicos, Petr. Greg. syn-taxm. iuris, lib. 47. c. 22. num. 28. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. quæ. 65. art. 2. Ludou. Miranda, in manuali Prælat. tom. 2. q. 47. art. 2. co. r. clus. 1.

Erasim. à Cochiet. *de iurisdic. Ordin. in exemptos par. 1. q. 39. num. 5.* Ego ipse *de offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 106. num. 10.* quamvis attentata noua Constitut. Gregorij XV. incip. *Sanctissimus*, quam ibidem refero *num. 55.* hoc illis permittatur, ibi, *vel Ecclesiarum Cathedralium Canonici existant.* Sed aduerte quod si Regulares voluerint eos in Conseruatores accipere, debent eligere Canonicos singularem Diœcesum in quibus monasteria, Conuentus, seu domos Regulares habent, vt censuit S. Congreg. Conc. *in Rossanen. 15. Aprilis 1628. & in Lancianen. 29. Ianuarij, 1633.*

Delegati tamen Pontificis possunt esse Canonici, vt expressè 5 probat text. *in dict. cap. statutum in princ. de rescript. 6.* vbi Ludou. Gom. à numero 24. Flamin. Paris. *de resignat. benef. lib. 2. q. 1. num. 102.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. resol. 90. numero 3. & 10. in 2. edit.* Gonzal. *ad regul. 8. Cancell. glos. 2. numero 39.* Massobr. *de Synodo Diœcesana cap. 4. dub. 13. numero 23. cum seqq. secundum Romanam impress.*

Et sufficit Canonicatum obtineri tempore commissionis, glos. 6 *verbo Canonicis in d. cap. statutum*, Paul. de Castro *conf. 425. Ad primum col. 4. Gig. de pensio. q. 22. n. 19.* Flamin. Patif. *de resign. benef. lib. 4. q. 1. n. 17.* Card. Tusch. *lit. D. concl. 145. n. 15.*

Licet præsentationis tempore non obtineatur, glos. *d. verbo Ca-* 7 *nonicus* dum ait sufficere Canonicatum, aliæ: nuè dignitatem obtineri tempore impetrationis illius rescripti Pontificis, quamvis tempore præsentationis eius cessauerit iam dignitas illa, secus si tempore impetrationis non aderat Canonicatus, seu dignitas, non enim sufficeret eam adesse postea tempore præsentationis, cuius glossæ doctrina tripliciter probatur, & primò quia qualitas iuncta verbo vel participio est intelligenda secundum verbi, vel participij tempus, *l. Titius. ff. de testamen. mil.* ergo satis est, & requiritur adesse dignitatem legato tempore commissionis sibi factæ. Secundo, quia capacitas in ipso commissionis initio spectanda est, *cap. si eo tempore, de rescript. in 6.* Tertio, quia per commissionem personalem factam illi, qui tempore impetrationis rescripti dignitate præditus erat, commissio quoad actum delegandi fuit cōsummata; non ergo vitianda est licet ad eum casum res veniat, nempe cessationem Dignitatis, seu Canonicatus, à quo incipere nequiuit commissio. Et ideo eam glossæ doctrinam amplectuntur Monachi. *cod. cap. statutum in princ. num. 7.* Ioan. Andr. *num. 17. & 18.* Archid. *n. 3. vers. quid si causa*, Anch. *num. 5. q. 4. Domin. num. 8. Franc. etiam. num. 8.*

Tiraq. in tract. *ceſſante cauſa, limit. 4. n. 4.* Maſſobr. d. dub. 13. n. 48. optime Sauch. de Matrim. lib. 8. diſp. 27. n. 28. vbi cam intelligit quando commiſſio fuit perſonalis, nam quando eſt realis nec requiritur, nec ſufficit tempore impetrationis reſcripti ad eſſe dignitatem, ſed amplius requiritur, vt toto delegationis tempore perſeueret in ea dignitate, nam quocumque temporis puncto ceſſat dignitas tranſit commiſſio ad ſucceſſorem in dignitate.

- 8 Quare ex dictis inferunt Doctores Canonicum, cui cauſa committitur per Sedem Apoſtolicam ſi poſt acceptationem litterarum deſinat talis eſſe, poſſe nihilominus Iudicem eſſe in illa cauſa; ita auctoritate gloſ. d. verbo *Canonicis*, docent Tiraq. d. *limit. 4. num. 4.* Azeued. ad Curiam Piſanā lib. 4. cap. 6. num. 66. & l. 7. num. 60. tit. 18. lib. 4. nouæ Recop. Garc. Girona de priuileg. num. 510. cum ſeqq. Flamin. Pariſ. d. lib. 1. q. 11. numero 9. & numero 14. in fine, Ceuall. commun. contra communes quaſt. 667. numero 10. in fine, Galet. in margarita caſuum Conſcient. verbo *delegatus* 3. & verbo *renunciare* vlt. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori eccleſ. decif. 616. in 1. edit. aliàs reſolut. 414. in 2. edit. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 92. Maſſobr. d. dub. 13. num. 49.

- 9 Si Papa cum minore diſpenſet vt ſit Canonicus in Eccleſia Cathedrali, non ob id cenſetur cum eo diſpenſare, vt in ea xrate poſſit eſſe Iudex delegatus, ſicut benè reſoluunt Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 270. num. 7. Maſſobr. d. cap. 4. dub. 11. D. Barboſ. in l. cum prætor. §. vlt. n. 60. ff. de iudic. per ea quæ infra adducemus n. 17. & 18. eodem cap.

- 10 Collegiatæ Eccleſiæ Canonicus quamuis peritiſſimus Doctor delegatus Papæ, ſeu Iudex ſynodalis conſtitui non poteſt, quia id tantum in Canonicis Eccleſiæ Cathedralis expreſſum reperitur, vt ſuprà oſtendimus, & ideò ita docet Marc. Anton. Genuenſ. in pract. eccleſ. q. 612. n. 4. & refert ita ſibi fuiſſe reſponſum à S. Cong. Concilij, Maſſobr. d. cap. 4. dub. 10. quamuis contrarium velit Aloyſ. Ricc. in d. praxi rerum fori eccleſiaſt. decif. 637. in 1. edit. aliàs reſolut. 575. in 2. editione.

- 11 Quæſtio eſt dubia an Canonicus Eccleſiæ Cathedralis Regularis à Sede Apoſtolica dari poſſit delegatus? non loquimur quando Papa ex certa ſcientia id facit quia tunc etiam ſimplici Monacho poteſt cauſa à Sede Apoſtolica committi, ſeu delegari, vt colligitur ex text. in cap. cum olim 14. ibi, *Abbatibus, & F. Monacho*, de priuilegijs iunctis reſolutis per Vanti. de nullitatib. tit. ex deſectu iuriſdictionis

tionis deleg. num. 79. Sed dubium versatur quando id Papa facit non habita notitia quòd talis Canonicus esset Regularis, in quo communis tenet commissionem huiusmodi non valere, vt multis probant Archid. *num. 1. in fine.* Ioann. Andr. *statim. in princip.* Anch. *num. 2. quæst. 2.* Franc. *in princip. num. 5.* Domin. *num. 3. & Ludou. Gom. num. 3. in d. cap. statutum,* Felin. *in cap. causam quæ num. 4. de iudic. Duen. regul. 72.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 270. num. 6.* Masfobr. *d. cap. 4. dub. 13. n. 30.* Ex pluribus rationibus, eaque præcipua, quia ante, *d. cap. statutum* prohibitum erat Monachis ne Iudices esse possint, iuxta *tex. in cap. de presentium,* & ibi *glos. verbo defensor. 16. q. 1. iuncta generali regula tex. in cap. 1. & in cap. clericis, vers. subemus, ne clerici, vel Monach.* quia mortui sunt mundo, & velle non habent, nec nolle, & sine Prælati sui licentia actum aliquem legitimum, aut civilem exercere non possunt, nec consentire electioni, *cap. si Religiosus 27. de elect. lib. 6.* nec suscipere executoris officium, *cap. 2. de testam. cod. lib. aut procuratoris Clem. Religiosus, de procurator. cum multis aliis, quæ prosequuntur, Iacob. de Graff. in aureis decis. par. 1. lib. 3. cap. 5. à num. 111.* Azor. *instit. moral. par. 1. lib. 12. cap. 11.* Facit etiam quia quando concurrunt duæ rationes, quarum vna nocet, altera prodest, ea quæ nocet debet præualere iuxta *text. in l. si quis in graui, §. vlt. cum l. seq. ff. ad Syllaniam. l. ff. de suspect. tutor. & impedimentis si duo concurrunt, vno sublato alterum remanere optimè probat text. in §. affinitatis, ibi, alia ratione, &c. Instit. de nupt. commendat Valasc. *conf. 60. num. 6. & multi citati à Gare. Falcon. regul. 78. num. 2.* licet igitur in Religioso Canonico Cathedralis concurret ratio Canonicatus, quæ potens est, vt ei fieri possit delegatio, cum tamen in eo reperiatur altera Monachatus, quæ impedit, hæc attenditur, & præualet.*

Contrariam tamen sententiam tenet, Abb. *in dict. cap. cum olim, numero 13. & latiùs in d. cap. causam quæ num. 9. & in eius sententiam videtur magis inclinare Dec. ibi à numero 4. sequitur Vant. d. tit. ex defectu iurisdictionis delegate num 82.* Fr. Einman. *quæst. Regular. tom. 2. quæst. 124. art. 1. & hanc esse veriore[m] proficitur Ludou. Gom. in cap. statutum num. 32. & sequitur Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 13. num. 83.* Mouentur auctoritate Clem. 2. *de rescript.* dum decidit sufficere, vt valeat commissio facta Religioso à Sede Apost. quòd in eo reperiatur qualitas, quæ sufficit in clerico seculari, veluti quòd Prior sit Conuentualis, atque ita dignitatem habeat, iuxta *tex. in d. cap. statutum,* sed Religiosus Canonicus Cathedralis habet dignitatem,

dignitatem, quæ ſufficit iuxta eundem *tex.* ergo etiam illi fieri po-
teſt commiſſio. Et facit quia Canonicus Cathedralis propter maxi-
mam præminentiam latè dignitatem habere cenſetur, *ut ſup. in*
princ. huius cap. oſtendimus.

- 15 Verùm à communi non eſſe recedendum exiſtimo, & ad oppo-
ſitionem Abb. reſpondetur cum Felin. & aliis pro communi ad-
ductis negando in propoſito argumentum de Abbate, aut Priore
Conuentuali ad Canonicum; nam Abbatibus, & aliis adminiſtra-
tionem plenam habentibus Iure communi prohibitum non erat,
quòd Iudices eſſe poſſint, *vt docuit gloſ. 1. ind. cap. de præſentium 16.*
q. 1. ex ratione, quam reddit, quòd alteri ſubiecti non ſint, & conſe-
quenter ad Canonicum Regularem, vel aliàs Monachum, qui Iure
antiquo prohibitus erat, & ſuperiori ſubiectus eſt, ſine cuius licen-
tia velle non habet nec nolle, trahenda non eſt, vt benè reſoluit
communis.
- 16 Ex quibus colligo Monachum ex legitima diſpenſatione factum
Canonicum Eccleſiæ Cathedralis ſecularis non poſſe eſſe delega-
tum Papæ, *vt merito tenent Felin. in d. cap. cauſam que n. 5. Rimi-*
iun. conſ. 403. n. 9. vol. 4. quamvis contrarium exiſtimauerint Gambar.
de offic. & poteſt. Legati à latere lib. 8. cap. ult. à n. 31. Sanch. d. cap. 13. n.
- 17 83. quia eorum opinio confunditur ex dictis ſupra n. 13. tum etiam
quia Religioſus Episcopuſ obrinens à Pontifice licentiam teſtandi
etiam ad opera pia duplex impedimentum tenetur explicare, *vt*
diſpenſatio legitima ſit, alterum ſe eſſe Religioſum, alterum ſe eſſe
Episcopum, quòd duplici hoc impedimento ad teſtandum affectus
ſit, vt cum eodem Sanch. reſolui de officio Episcopii par. 3. alleg. 114.
- 18 *num. 24.* tum denique quia diſpenſatus ſimpliciter *vt in minori*
ætate xxj. annorum poſſit habere Præbendam habentem Sac-
rum Ordinem annexum, non eſt diſpenſatus, vt poſſit habere
vocem in Capitulo vt poſt Felin. in cap. poſtulaſti num. 11. de re-
ſcript. cenſuit Rot. in Senem. Archiepſcopuſ reſcriptus 23. Iunij 1606. co-
ram bonæ mem. Cardinali Lancelloto iun. & infra ſuo loco latiùs
demonſtrabimus.

S V M M A R I V M.

- 1 Dignitates, Canonicatus, Præbendas, aut Portiones in Cathedralibus, vel Collegiatis obtinentes non possunt vigore cuiuslibet statuti, aut consuetudinis ultra tres menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse.
- 2 Menses tres, quibus Canonici quolibet anno abesse possunt, continere debent x. dies non solum continui, sed etiam interpellati.
- 3 Canonici in tribus mensibus quolibet anno abesse volentes licentiam ab Episcopo petere non tenentur.
- 4 Episcopi iurisdictio atque arbitrium est statuere quota pars Canonico- rum ab Ecclesia quolibet tempore abesse poterit.
- 5 Episcopus edicere potest ne Dignitates, & Canonici sine eius licentia abesse possint.
- 6 Episcopus providere debet ne tres menses, in quibus Canonici quolibet anno abesse possunt, incidat in Natale, aut Pascha Domini, siue simi- les maximas solemnitates.
- 7 Coadiutor, & coadiutus possunt abesse tribus mensibus in quolibet anno.
- 8 Canonici si in nouem mensibus anni notabiliter absint, peccant mor- taliter.
- 9 Canonici non excusantur à residentia quamuis velint quotidianas distributiones amittere.
- 10 Canonicis nihil prodest quod in ciuitate maneant, nisi Ecclesia debitis horis inseruiant.
- 11 Dispensare potest Episcopus, ut sua Ecclesia Canonici abesse possint per quatuor menses.
- 12 Canonici si Dominicis, & festiuis diebus de præcepto intersint tantum, abesse intelliguntur ultra tres menses, quamuis sic residere prætextu consuetudinis, aut statuti intendant.
- 13 Canonici non satisfaciunt suo muneri exhibendo suam præsentiam in choro nisi psallant.
- 14 Dies ipsi residentia, & seruitij siue continui fuerint, siue interpollati numerandi sunt ad complementum nouem mensium, quibus residere tenentur Canonici in quolibet anno.
- 15 Canonici, Dignitates, aut Portionarij in Cathedralibus, seu Collegiatis Ecclesiis non residentes an, & quibus fructibus priuentur, ostenditur.

Menoch. *de arbitr. casu* 50. à *num.* 12. Gonzal. *ad regul.* 8. Cancell. *gloss.* 11. *num.* 8. Nicol. Garc. *d. c. 2. num.* 306. Sanctarell. *var. resol. quæst.* 4. *num.* 20.

Non tenentur Canonici in his tribus mensibus abesse volentes 3
 licentiam ab Episcopo petere, sed ne debito seruitio ipsa Ecclesia
 destituatur, Episcopi iurisdicção atque arbitrium est statuere quora 4
 pars Canoniorum ab Ecclesia eodem tempore possit abesse, vt re-
 ferunt decisum Zerol. *in praxi Episcop.* parte 1. verbo *priuatio*, §. 2.
dub. 4. Galet. *in margar. casuum Conscient.* verbo *Canonicus*, Nicol.
 Garc. *d. cap. 2. num.* 315. Franc. Leo, *in thesouro fori eccles.* parte 3. *cap. 2.*
num. 21. & 22. Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. resolut.* 392.
num. 4. & 5. Armendar. *d. loco num.* 36. & *num.* 113. Sanctarell. *d.*
quæst. 4. *num.* 28. Ego ipse *d. parte 3. alleg.* 53. *num.* 118. me citato Al-
 zed. *d. præstantia Episcop. dignitatis* parte 2. *cap. 9. num.* 40. & declara-
 uit Sacra Rituum Congreg. *in vna Egitanien.* 23. Nouembris 1602.
 & sic posse Episcopum edicere ne Dignitates, & Canonici sine eius 5
 licentia abesse possint, censuit Sacra Congregatio. Cencil. *in vna*
Terracinen. 11. Februarij 1628. & *in Monopolitana* 16. Decembris eius-
 dem anni.

Et idem providere debet Episcopus ne dicti tres menses incur- 6
 rant in Natale, aut Pascha Domini, siue similes maximas solemnita-
 tes, vt per Zerol. *d. verbo priuatio*, §. 4. dicto 2. *dub.* 3. Nicol. Garc. *d.*
cap. 2. num. 316. Armendar. *d. loco num.* 38. Ego ipse, *d. allegat.* 53.
num. 119.

Nec impediatur quin coadiutor, & coadiutus possint abesse his tri- 7
 bus mensibus, si aliud Canonicum non obstitit, Nau. *cons.* 1. n. 6. *de*
cleric. egrot. Monet *de opt. Canon.* q. 8. n. 172. Sanctarell. *d. q. 4. n.* 27. Ego
 ipse *d. alleg.* 53. n. 125.

Vnde his tribus mensibus exceptis in reliquis nouem tenentur 8
 quolibet anno residere, Nicol. Garc. *d. cap. 2. num.* 198. *in 2. declarat.*
 Armendar. *d. loco num.* 24. itaut si in illis notabiliter absint, peccent
 mortaliter, secundum Emman. Sà, *in aphorism.* verbo *residencia* nu-
 mero 1. Nicol. Garc. *d. ap. 2. num.* 321. Squillante, *de obligat. clericor.*
parte 1. num. 120. Sanctarell. *d. quæst.* 4. *num.* 24. nec excusantur 9
 quamuis velint quotidianas distributiones amittere, ex eodem
 Nicol. Garc. *d. cap. 2. num.* 322. *d. cl. iur.* 29. & Armendar. *d. loco nu.* 41. 10
 Nec quicquam eis prodest quod in ciuitate maneant, nisi Eccle-
 sia debitis horis inseruiant, Nicol. Garc. *d. cap. 2. num.* 323. *in 1.*
declar. Armendar. *d. loco num.* 42. & seq. Sanctarell. *d. qu. 4. num.* 24.

- quia interessentia debet esse non omnibus diebus, & horis præterquam in dictis tribus mensibus nisi Ecclesiæ Constitutiones longius seruitij tempus requirant, Nicol. Garc. *d. cap. 2. num. 325. in 1. declarat. Armendar. d. loco num. 47.* Potest tamen Episcopus dispensare,
- 11 vt suæ Ecclesiæ Canonici abesse possint per quatuor menses, vt me citato resoluit Alzed. *de præstantia Episcop. dignitatis parte 2. cap. 9. num. 39.*
- 12 Cum quidam Canonicus præbendatus Ecclesiæ Collegiatæ secularis diuinis Officiis in dicta Ecclesiâ per Canonicos, & alios in choro singulis diebus decantari, vel recitari solitis, non interfuit nisi Dominicis, & festis diebus de præcepto anni cursum contingentibus, alius verò Canonicus pariter præbendatus non nisi in aliquibus principalibus festiuitatibus, & solemnitatibus Officiis prædictis, vt suprà interesse consueuerit, fuit quæsitum apud Sacram Congregationem Concilij, an tales Canonici dicantur abesse à seruitio Ecclesiæ ultra tres menses, & an propterea incurrerint pœnas amissionis fructuum tùm præbendæ, tùm residentiæ ad formam Sacræ Congregationis non obstante consuetudine in contrarium? Eadem Sacra Congregatio *sub die 20. Aprilis 1602.* censuit proculdubio intelligi abesse ultra tres menses, quod non licet alicui Canonico prætextu consuetudinis, aut statuti ex decreto eiusdem Concil. *sess. 24. de reformat. cap. 12. vers. præterea obtinentibus.*
- 13 Item proposito dubio, an Canonici, & alij, qui interfunt diuinis Officiis, satisfaciant eorum muneri exhibendo suam præsentiam in choro etiam quòd non cantent, neque psallant, maximè si allegarent se eo tempore meditari, vel submissa voce dicere, quæ ab aliis cantantur, vel alias pias preces tunc recitare, an verò teneantur præcisè alta, & consona voce diuina Officia, & horas Canonicas recitare, cantare, & psallere, & aliter non satisfaciant muneri, & obligationi? Eadem Sacra Congreg. *sub dicto die 20. Aprilis 1602.* censuit teneri omnino psallere, alioquin obligationi suæ non satisfacere.
- 14 Ad colligendum seruitium dictorum nouem mensium non sunt colligendæ punctaturæ quasi ij, qui nouem partes punctaturarum ex duodecim habeant, seruitio nouem mēsiū debito satisfecerint, sed ipsi dies residentiæ, & seruitij siue continui fuerint, siue interpollati, numerandi sunt ad complementum dictorum nouem mensium, ita decisum referunt Nicol. Garc. *d. c. 2. num. 327.* & Armendar. *d. loco*

d. loco n. 51. & rescripsit Episcopo Aquilano S. Cong. negotiis Episcoporum, & Regularium praposita sub die 25. Septembris 1584. nam Conc. Trid. d. cap. 12. concedit Canonicis absentiam trium mensium in quolibet anno, quod intelligendum est, si constitutiones Ecclesiæ seruiri totius anni requirant, vt tradunt Nicol. Garc. d. c. 2. n. 312. Armendar. d. loco n. 35.

Contra verò huiusmodi obtinentes Canonicatus, Dignitates, Præbendas, aut Portiones in Cathedralibus, seu Collegiatis Ecclesiis, & vt suprà non residentes statuit Concil. Trid. d. cap. 12. *vers. alioquin*, vt illi primo anno priuentur dimidia parte fructuum, quos ratione etiam Præbendæ, ac residentię fecerunt suos, quod si iterum eadem fuerint vsu negligentia, priuentur omnibus fructibus, quos eodem anno lucrati fuerint, crescente verò contumacia contra eos iuxta Sacrorum Canonum Constitutiones procedatur, referunt Vgolin. *de officio Episcopi cap. 19. in princ. à n. 3. & §. 2. n. 7.* Armendar. *d. loco n. 98.* Ego ipse *d. alleg. 53. n. 146.* Quibus quidem pœnis subiacent illi, qui maiori seruitio Ecclesiæ quàm nouem mensium sunt adstricti, si non resident, vt referunt decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 144. Armendar. *d. loco n. 107.* Ego ipse *d. alleg. 53. n. 146. in fine*, vbi n. 148. post Piasec. *in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. n. 9. vers. necessariò* refero *16* decisum præfatos pœnarum gradus *in d. cap. 12. præscriptos necessariò* seruandos esse antequam deueniatur ad priuationem, aliàs illam nullam esse, Rota tamen coram Mantica. *decis. 67. n. 6.* censuit Concilium *d. cap. 12.* non afficere Episcopos, qui possunt procedere *17* ad priuationem ob non residentiam, tamen illa temporum interualla non fuerint obseruata.

Et hac de re Archiepiscopo Tarentino duo declarauit Sacra Congreg. Concilij, primùm quòd Concil. clarè disposuit expectandum esse lapsum trium annorum antequam ad priuationem in totum procedatur, vt *in d. cap. 12. vers. præterea*, sed in primo anno amitti non residendo dimidiam, in secundo omnes fructus, in tertio priuatur: secundùm quod etiam si omnes redditus in quotidianis consistant pro primo, vel secundo anno priuatio indici non debet; quia cum sint quotidianæ, & non percipiat eas non residendo, satis est priuatus, & pro primo, & pro secundo: admonet deinde Episcopum præfatum ne has distributiones, quas amittit iste non residendo, sinat accrescere seruientibus.

Debet tamen quis personaliter citari, vt legitimè Iuris ordine *18* seruatō suo Canonicatu priuetur ob non residentiam, *cap. ex parte, il*

- primo de cleric. non resid. glos. verbo in Canonibus in cap. quontam frequenter, §. si verò, ut lite non contest. quam sequuntur Caputaq. decis. 375. numero 3. & decis. 378. part. 2. Seraphin. decis. 1346. numero 5. siue absens sit de licentia Episcopi, siue absque ea, cap. clericos, & ibi glos. verbo redierint in cap. peruenit, il secundo, de appellat. Seraphin. decis. 1548. numero 5. & de utroque Rot. in Oriolen. Decanatus 14. Martij 1622. coram Reuerend. P. D. Nauarro, cum aliis ibidem relatis per D. Ferentill. in eius annot. Et si personaliter citari non possit, quia ignoratur ubi sit, vel longè absit, itaut commodè non valeat citatio ad ipsum peruenire, debet in eius Ecclesia trinæ citationis edictum publicari (non sufficit enim vna citatio pro tribus) & post vltimum edictum per sex menses expectari, ut colligitur ex cap. ex tua, de cleric. non resid. nam aliter factam priuationem esse nullam docent Lxl. Zechi. de Repub. ecclesiast. tit. de benefic. numero 6. vers. quò t. attinet ve: ò ad praxim, Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo priuatio §. 3. & 4. Piafec. in simili praxi part. 2. cap. 3. numero 10. vers. necessario autem, Rot. in d. Oriolen. Decanatus coram Reuerend. P. D. Nauarro, & ibi Ferentill. Mantie. decisione 12. Nicol. Garc. 19 dict. part. 3. cap. 2. numero 154. ubi numero 155. subdit in personaliter citato non requiritur trinam monitionem, sed sufficere vnam etiam extraiudicalem, nec debere expectari sex menses, sed tempus esse arbitrarium, de quo etiam Mantie. decis. 67. num. 5. dum resolui citationē vnicā sufficere si personaliter fuerit executā.
- 20 Pœnas autem supradictas contra obtinentes Canonatus, & non residentes potest Episcopus ante sententiam minuire, sed non in totum tollere, ut resoluunt Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. n. 150. Armendar. d. loco n. 11. Ego ipse d. alleg. 53. n. 151. At illæ minimè locum habent in Canonico carente Præbenda, secundum Aloyf. Ricc. in 21 praxi rerum fori eccles. decis. 1. in 1. edit. aliàs resol. 624. in 2. edit. quem refero Ego ipse d. alleg. 53. n. 147.

S P M M A R I V M.

- 1 Distributiones sic dicuntur, quia iuxta cuiusque merita, laborem, & qualitatem distribuuntur.
- 2 Distributiones quedam sunt quæ non distinguuntur à præbendâ, sed ipsamet præbendarum vice funguntur, quedam verò à præbendis separatæ, atque distinctæ sunt.
- 3 Quotidiana dicuntur distributiones, siue quia quotidie distribuuntur, siue

sua potius quia distribuuntur iis, qui quotidie Horis Canonicis, diuinisque Officiis intersunt.

- 4 *Distributiones propriè sunt stipendia quadam personalia, qua ex redditibus Ecclesiæ (præter Præbendam, aut portionem certam pro beneficio competentem) Canonicis, & Beneficiatis, seu clericis Cathedralium, & aliarum Collegiatarum Ecclesiarum diuinis Officiis interefferentibus pro diuino Officio tribuuntur.*
- 5 *Beneficia manualia nuncupantur distributiones quotidiana, & quare, ostenditur.*
- 6 *Distributiones non veniunt appellatione reddituum beneficiorum, nec etiam appellatione reddituum, & prouentuum, dum de corpore beneficii non sunt.*
- 7 *Distributiones debent computari inter fructus, redditus, & prouentus beneficii quando agitur de sola consideratione, & aestimatione illius.*
- 8 *Distributiones aliquando veniunt sub nomine fructuum non ex propria nominis significatione, sed secundum subiectam materiam.*
- 9 *Distributiones instituta fuerunt, ut præter spiritualia præmia etiam temporale stipendium pro victu ab Ecclesiâ clerici reciperent.*
- 10 *Distributiones dantur propter interefferentiam tanquam propter causam, & rationem formalem, nec committitur simonia cum in primis dentur, ut clerici Deo inserviant, & munera sua obeant.*
- 11 *Canonicis, & clericis Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum competit ius percipiendi quotidianas distributiones.*
- 12 *Canonico dispensatio in ætate competit ius percipiendi quotidianas distributiones.*
- 13 *Canonicis supernumerariis, & creatis cum expectatione Præbendæ competit ius percipiendi distributiones quotidianas.*
- 14 *Canonici recepti ultra numerum habent statim omnia iura Canonica, nisi consuetudo sit in contrarium, vel quod Canonicus non possit administrare iura Canonica nisi prius fuerit installatus.*
- 15 *Distributiones quotidianas, aut plenum ius Canonica non habet ille, quem Papa mandat simpliciter recipi in Ecclesiâ, in qua est certus numerus Canoniorum, nec illi derogat, aut non mandat recipi cum plenitudine iuris Canonicalis.*
- 16 *Distributionum quarundam capax est obtinens in Ecclesiâ Cathedrali, vel Collegiata, Dignitatem, Canonicatum, aut Portionem, cui ab habente ad id potestatem datur sit coadiutor simplex.*
- 17 *Coadiutus, cui datus fuit coadiutor à Papa cum futura successione capax*

capax est quotidianarum distributionum, ac si nullum talem haberet coadiutorem.

- 18 Distributiones duplicatae debentur ei, qui in eadem Ecclesia Dignitatem, & Canoniatum ex vi consuetudinis, vel dispensationis habet.
- 19 Canonizatus duos in diuersis Ecclesiis citra dispensationem obtinens nequit duplices habere distributiones.
- 20 Distributiones quotidianae singulis Horis Canonice, & Missae Conuentuali debent assignari.
- 21 Distributionum quotidianarum portio aliqua debet assignari non modo diuinis ipsis Officiis, verum etiam supplicationibus, conuentibus Capitularibus, & aliis similibus.
- 22 Consuetudo valet, ut distributiones quotidianae tribuantur non modo iis, qui integri horis non interfuerint, verum etiam non omnibus, sed aliquibus, & certis dumtaxat.
- 23 Ecclesiae tam Cathedralibus, quam Collegiatis, in quibus nulla sunt distributiones quotidianae, vel ita tenues, ut verisimiliter negligantur, tertia pars fructuum quorumcumque reddituum tam Dignitatum, & Canoniatuum, quam aliorum omnium eiusdem Ecclesiae beneficiorum separari debet, & in distributiones quotidianas conuerii.
- 24 Distributiones quotidianae, quae acceptae fuerunt in tertia parte fructuum Dignitatum alicuius Ecclesiae, assignari debent non duobus tantum Horis Canonice, sed etiam reliquis omnibus aliis, quibus qui non interfuerit, distributionem amittit.
- 25 Detractio tertiae partis in distributiones conuertenda non potest fieri nisi ex Canoniciis, & aliis beneficiis residentiam requirerentibus in Cathedralibus, seu Collegiatis existentibus, item ex omnibus Dignitatibus, nisi sint ex illis, quae nullas habent distributiones quotidianas.
- 26 Detractio tertiae partis facienda est de fructibus non secundum taxam antiquam, sed secundum valorem, currentem, deductis prius pensionibus, & aliis oneribus legitime impositis.
- 27 Episcopus non potest Dignitatibus, Personatibus, & Officiis statuere certam officij, & seruitij formam praeter solitam pro lucranda tertia parte praebenda in distributiones conuersa.
- 28 Distributiones ubi non sunt regulariter tenues, sed pingues, licet sint aliqua hora, quae non habent distributiones, aut tenues, debent eis rationabiles assignari, detrahendo aliquam partem fructuum à praebendis, non autem ab aliis distributionibus ceteris horis assignatis.

- 29 Distributiones ubi essent sufficētes, & tolerabiles tertia pars fructuū
Præbendarum applicanda distributionibus detrahi non potest.
- 30 Licentia causa studiorum etiam obtenta à Sede Apostolica non excu-
sat ab amissione cæterarum distributionum quotidianarum.
- 31 Canonicorum, aut clericorum Præbenda, vel Portio ubi nulla est, sed
totum in distributionibus beneficiorum consistit, concessa licentia
percipienda fructus in absentia distributiones illa huiusmodi absen-
tibus debebuntur.
- 32 Distributiones quotidianas potest Beneficiarius pro sua libertate, &
arbitrio impendere, ac de eis disponere etiam per ultimam volun-
tatem.

Canonicus quis distributionum quotidiana-
rum capax?

C A P V T XXI.

NTEQVAM ad propositæ quæstionis resolutionem r-
deueniamus, sunt à nobis exponendæ quædam ad no-
men ipsum distributionum quotidianarum pertinen-
tia, & quæ comprehendantur earum appellatione. Et
idcò aduertimus distributiones sic dici quia iuxta cu-
iusque merita, ac laborem, & qualitatem distribuuntur; nam distri-
buere est suum cuique tribuere, *l. 1. ff. famul. e hercisc.* Illarum quæ-
dam sunt, quæ non distinguuntur à præbendis, sed ipsæmet præ-
bendarum vice funguntur, vt sunt distributiones illarum Ecclesia-
rum, quarum fructus omnes in communi reponuntur, & Canonicis
distribuuntur, de quibus *in colim. de verb. signif. & apud Decia. conf.*
4. n. 13. vol. 1. Menoch. conf. 436. n. 25. Quædam verò sunt distribu-
tiones à præbendis separatæ, atque distinctæ, quales sunt distribu-
tiones illarum Ecclesiarum, in quibus Canonici certas habent Præ-
bendas, & propterea quotidianas distributiones, quæ dantur inter-
essentibus diuinis Officiis, de quibus *in c. fin. de rescript. lib. 6. & in cap.*
vn. c. de cleric. non resid. eod. lib. c. v. t. de concess. præb. eod. lib. *Parisi. conf. 32.*
n. 7. & conf. 34. n. 4. cum seqq. vol. 4. Cou. lib. 3. var. c. 13. n. 1. Dec. conf. 69.
n. 1. & 2. vol. 1. & conf. 41. n. 4. vol. 5. Monald. conf. 27. n. 4. vol. 1. Gallet.
in margar. 1. d. summi Consistent. verb. distributiones 1. Barthol. à S. Faust.
de Notis Canon. lib. 3. q. 1.

- 3 Quotidianæ autem dicuntur, ſiue quia quotidie diſtribuuntur, ſiue potiùs quia diſtribuuntur iis, qui quotidie Horis Canonicis, diuinisſque Officiis interſunt, quali quotidianum, & diurnum ſtipendium, ſeu denarij diurni, vt docent Cou. d. c. 13. *in princ.* Monet. *de diſtrib. quotid.* p. 1. q. 1. à n. 9. Azor. *inſtit. moral.* p. 2. lib. 7. c. 7. *in princ.*
- 4 Barthol. à S. Faulſto, d. lib. 3. q. 1. qui varias afferunt diſtributionum huiusmodi definitiones, & magis propriè ſunt ſtipendia quædam perſonalia, quæ ex redditibus Eccleſiæ (præter Præbendam, aut portionem certam pro beneficio competentem) Canonicis, & Beneficiatis, ſeu Clericis Cathedralium, & aliarum Collegiatarum Eccleſiarum diuinis Officiis intereſſentibus pro diuino Officio tribuuntur, quæ etiam manualia beneficia nuncupantur *in d. c. olim, & in d. c. x. nic. de cleric. non reſid.* lib. 6. ſiue quia ad manum dantur iis, qui diuinis Horis interſunt, vt voluerunt Prob. ad Monach. *in d. c. x. nic. n. 3.* & Franciſc. Duaren. *de benefic.* lib. 7. c. 4. paulo poſt *princ.* ſiue quia pendunt, & tribuuntur à manu eas diſtribuentis illis dumtaxat, qui Eccleſiis inſeruiunt, & pro ratione ſeruitij, prout exiſtimauit Stephan. Durant. *de ritib. Eccleſ.* lib. 3. c. 15. n. 3. quem citat Monet. d. p. 1. q. 2. n. 15. non eſt tamen propria appellatio illa, quia quotidianæ diſtributiones beneficia propriè, hoc eſt pro eccleſiaſtico titulo ſumpta, dici non poſſunt, vt reſoluunt citati per me *de appellatiua verbor. vtriusque Iuris ſignif. appell.* 173. n. 4.
- 6 Quod adeo verum eſt, vt appellatione reddituum beneficij non veniant diſtributiones, vt conſtat ex c. licet, *de præb.* ibi, *proventus ſuos eccleſiaſticos faceretis integre miniſtrari, nolumus tamen, vt quotidianas diſtributiones percipiant*, cap. 2. *de priuil.* lib. 6. & probauimus, d. tract. *appellat.* 251. num. 5. & ibi citatis addo Barthol. à S. Faulſto, d. lib. 3. quaſt. 4. Sanctarell. *var. reſol. quaſt.* 6. num. 14. Prout nec etiam comprehenduntur appellatione fructuum, ſicut colligi videtur ex Concil. Trident. ſeſſ. 24. *de reform. c. 12. verſ. præterea*, vbi cum conſtituiſſet Sancta Synodus eos, qui obtinent Canonicatus, Dignitates, Præbendas, aut Portiones in Eccleſiis Collegiatis ſi ultra tres meſes abſuerint, primo anno priuari dimidia parte fructuum, quos ratione Præbendæ, ac reſidentię fecerūt ſuos, & ſi iterum eadem vti fuerint negligentia, priuari omnibus fructibus, ſubdit poſtea. *diſtributiones verò, qui ſtatis horis inſerſuerint, recipiant*, diſtinctio enim illa aduerſatiua, verò, poſita inter fructus, & diſtributiones, aperte oſtendit, ea inter ſe potiùs aduerſari, quam quòd alterum alterius appellatione contineri poſſit: & ideo ſic docent Cou. lib. 3. *var. c. 13. n. 1.* Fr. Emm. *quaſt.*

quest. Regul. tom. 2. quest. 74. art. 4. Azor. institut. moral. parte 2. lib. 7. c. 7. quest. 7. Valq. in opusc. de benefic. c. 10. §. 3. Marign. de distribut. cap. 71. num. 4. Barthol. à S. Fausto, d. libro 3. quest. 3. & est communis sententia de qua Sanctarell. d. quest. 6. à num. 6. Nec denique appellatione reddituum, & prouentuum, dum de corpore beneficij non sunt, sed percipiuntur ratione seruitij personalis, cap. licet vobis, cum glos. de præbend. & cum hac parte transit verior opinio, de qua per Cæs. de Grassis, decis. 9. de præbend. Achil. decis. 8. n. 2. de pension. Grilenzon. conf. 81. n. 2. & alios congestos per Monet. d. p. 1. q. 6. & idem fuit firmatum in Reatina pensionis 10. Iun. 1588. coram bon. memor. Card. Pamphilio, & in Caiaguritana pensionis 26. Decemb. 1589. coram bon. mem. Penia.

Non obstat, quod quamuis hoc regulare sit, tamen quando agitur de solæ consideratione, & æstimatione beneficij, quæ in litteris solet exprimi ad hoc vt Papa omnibus computatis sciat valorem ipsius secundum vsum communem loquendi, tùm quia computatio non fit ad effectum grauandi, sed ad alium, nempe sustinendi gratiam pensionis intra valorem præbendæ beneficij, debent computari inter fructus, redditus, & prouentus beneficij, Gemin. in asp. fin. num. 2. Franch. numero 1. de rescript. in 6. Cassad. decis. vnic. de cleric. non resident. Boër. decis. 340. ante numerum 4. quia Gemin. & Franch. non distinguunt casum à casu, sed simpliciter tenent distributiones comprehendi, quorum opinio aduersatur veriori supra relatæ, at Boër. refert quidem opinionem Gemin. ante numerum 4. sed immediatè contrariam adducit, & sequitur. Nec attenditur in narratis litterarum Apostol. communis vsus loquendi, secundum vulgarem sermonem; sed modus loquendi litteraliter, ex quo gratia in litteris est latinè concepta, Bald. in l. lege circa fin. ff. de legit. hered. Cassador. in d. decis. vnic. num. 4. de clericis non resid.

Nec obstat quod si strictè excludatur dicta interpretatio, largè tamen veniant distributiones sub nomine fructuum, Pute. decis. 239. n. 3. & 4. lib. 1. in correctis, vbi apertè dicit quotidianas distributiones largè posse dici fructus, & idem firmanunt alij relati per eundem Monet. d. p. 1. q. 6. n. 13. & q. 7. n. 8. quia respondetur quòd et si in aliquibus casibus veniant distributiones sub nomine fructuum, tamen comprehensio earum non semper, & indistinctè sequitur, sed secundum subiectam materiam regulari debet, atque ita dum agitur de fructibus alicuius Canonici non habentis Præbendam, aliòve

fructus præter distributiones quotidianas, tunc per expressum nem fructuum etiam distributiones erunt comprehensæ, ne dispositio otiosa remaneat, Gem. *in c. presenti, n. 19. de offic. Ordin. lib. 6. Phil. p. ad Monac. in d. c. unic. n. 60. & 64. de cleric. non resid. Tiber. Dec. cons. 43. num. 14. vol. 1.* idem videtur in casu Mohed. *decis. 6. de præben. ubi agitur de condemnatione fructuum in causis beneficalibus super beneficiis Capitularibus propter stylum Rotæ, ex quo non fit condemnatio nisi cum fructibus perceptis, & qui percipi potuerunt, Ponran. & alij citati per eundem Moner. d. q. 6. nu. 16. & secundum eandem subiectam materiam Rot. in Oriolen. Canonicius 10. Junij 1620. coram bonæ mem. Remboldo dicit narratiuam non esse iustificatam quod Archidiaconatus nullos prouentus haberet ad effectum illum retinendi in simul cum Canonicatu, dum habebat distributiones quotidianas, quia si Papa sciuisset tales habere, non dedisset retentionem Canonicatus, eodem modo dicendum intellexerunt Cassad. *decis. 6. de præben. ad sustinendam prouisionem Apost. respectu beneficij, etiam quod nihil dixerit impetrâs de quotidianis distributionibus pendente lite perceptis, quia subiecta materia, id est aequitas, suadebat vt in expressione fructuum cõprehenderentur pro sustinenda gratia prouisionis beneficij, quâ aequitate m Domini non considerantur pro sustinenda pensione sine causa reservata, & si quærat de ratione differentie inter vnum, & aliũ casum, illa patens est, quia prouisio beneficij utilis est Ecclesiæ propter seruitium, pensio vero sine causa odiosa est de sui natura, & onerosa Ecclesiæ. Nec obstat *decis. 50. n. 5. p. 1. recent. quia eo casu reservatio legebatur super omnibus fructibus, iuribus, obuentionibus, & emolumentis, & sic per verba vniuersalia, quæ non cadunt in præsentis lectura, quæ si extarent, aliter certè esset dicendum propter decisionem Reatinæ pensionis supra allegatam.***

- 9 Institutæ fuerunt distributiones huiusmodi, vt præter spiritalia præmia, quæ à Deo pro diuinis Officiis clerici consequuntur, etiam temporale stipendium pro victu ab Ecclesia reciperent, *cap. clericus victum, 20. dist. ac propterea etiam frequentius ac diligentius pro Officiis diuinis recitandis ad Ecclesiam conuenirent, d. cap. unic. de cleric. non resident. libro 6. Vgolin. de officio Episc. c. 19.*
- 10 §. 2. numero 2. & sic dantur propter interessentiam tanquam propter causam, & rationem formalem, Moner. *d. par. 1. quæst. 4. num. 15. nec simonia committitur, cum in primis dentur vt Deo inserviant, & munera sua obeant, Vgolin. de simon. tab. 1. cap. 9. §. 6. numero 4.*

ac propterea est constitutum, *in cap. licet, de prabend.* ut interessenti-
bus tantum diuinis Officiis tribuantur, aliis vero minimè, quacum-
que contraria consuetudine non obstante, & qui eas cum præsen-
tes non fuerint, recipere audent, earum dominium non acquirant,
nec faciant eas suas, sed ad earum restitutionem teneantur, *d. c. vnic.*
Exciipiuntur autem multi casus, de quibus infra peculiariter tracta-
bimus.

Ius percipiendi quotidianas distributiones competit Cathedrali¹¹
lium, & Collegiatarum Ecclesiarum Canonici, ut probatur *in dict.*
cap. vnic. de cleric. non resid. lib. 6. & in Clement. 2. de atate, & qual. &
in Extrauag. cum nonnulla la 1. §. præterea, de prabend. inter com-
mun. & constat ex cap. licet, de prabend. & ex Concil. Trident.
sess. 21. de reformat. cap. 3. & sess. 24. etiam de reform. cap. 12. vers.
præterea, ac etiam Clericis earundem Cathedralium & Collegia-
tarum Ecclesiarum, ut clare colligitur ex dict. cap. vnic. ibi, consue-
tudinem, quam Canonici, & alij Beneficiati, seu clerici Cathedralium, &
aliarum Collegiatarum Ecclesiarum distributiones quotidianas, & c.
iuncta lectura dict. Clemen. 2. & Concil. Trident. dict. cap. 12. vers.
præterea, late tradunt Monet. de distribut. quotidianis par. 2. q. 1. ex n. 1.
Sauctarel. var. resol. q. 12. à princip. Barthol. à S. Fausto de horis Canon.
lib. 3. q. 7.

Competit quoque ius percipiendi quotidianas distributiones¹²
Canonico dispensato in ætate, nam eo ipso quod fuit sic dispen-
satus & prouisus de Canonicatu, præbenda, fructibus, & stallis
debet admitti ad distributiones quotidianas, prout alij Canonici,
ea ratione, quia *cap. 4. sess. 22. de reform. & Clement. ut ij, de atate, &*
qual. locum non habent in impedito defectu ætatis, nec in
legitimè dispensato, sed solum in negligente, & nolente ex glos.
verbo legitimo in dict. Clement. ut ij, & resoluit Sacra Congregat.
Concil. inhærendo resolutionibus antiquis, in vna Reatina 10. Iulij,
1627. & in alia Montis Politiani 13. Ianuarij 1629. & nouissimè Caro-
lus de Anfaldis clericus S. Miniati in ætatis suæ annò 16. prouisus &
dispensatus à S. D. N. Papa Urbano VIII. ad Canonicatum obtinen-
dum in Cathedrali eiusdem Ciuitatis petiit declarari se vocem in
Capitulo habere, ac distributiones quotidianas dum diuinis Offi-
ciis interest lucrari. Die 15. Septemb. 1629. Sacra Cong. Cardinalium
Concil. Trid. interpretum secundum ea, quæ proponuntur, censuit
prædictum oratorem vocem in capitulo habere, & distributiones
quotidianas dum diuinis Officiis interest, lucrari. Quas quidem

S. Congreg. decisiones puto procedere quoad vocem ex forma dispensationis, vt ostendi infra in cap. 37. *Canonicus quis vocem in Capitulo habeat?*

- 13 Et non modo illis, qui sunt de numero Canonicorum pertinetius percipiendi quotidianas distributiones, sed etiam supernumerariis, & creatis cum expectatione Præbendæ, vt docent Ludou. Gom. in tract. de gratia expectat. n. 18. Staph. de forma expectat. form. 1. n. 8. & 12. Hoied. de incöpatib. benef. p. 1. c. 12. n. 7. per tex. in c. cum M. Ferrariensis.
- 14 de constitut. hi enim Canonici recepti ultra numerum habent statim omnia iura Canonice, veluti stallum in choro, & vocem in Capitulo, atque idem possunt eligere, & esse delegati Papæ, & habere prærogatiuas omnes, quibus ceteri Canonici gaudent, sicut irradiant Doctores in d. cap. cum M. Ludou. Gom. de grat. expectat. numero 35. & 38. Staphil. d. form. 1. à num. 2. Hoied. d. cap. 12. num. 6. nisi sit consuetudo, quod Canonici huiusmodi ultra numerum excepti non habeant iura Canonice, Felin. in d. cap. cum M. num. 23. in fine, & Staphil. d. form. 1. n. 11. & 12. aut nisi esset consuetudo quod Canonicus non possit administrare iura Canonice nisi prius fuerit installatus Doct. in d. cap. cum M. vbi Rip. n. 187. vel nisi etiam receptus quis sit in Canonicum non simpliciter, sed cum hoc quod sit supernumerarius; nam tunc constat quod Canonici noluerunt frangere numerum, & ius integrum de nouo creare, iuxta tex. in cap. dilecto, de præbend. sed solum illi dare quoddam ius extraordinarium, & præparatorium ad futurum ius integrum obtinendum, ita, Abb. in cap. cum M. n. 31. in fine, Felin. num. 23. vers. hanc conclusionem, & Rip. num. 188.
- 15 Et denique non habet plenum ius Canonice, neque quotidianas distributiones ille, quem Papa mandat simpliciter recipi in Ecclesia, in qua est certus numerus Canonicorum, neque derogat certo numero, aut non mandat recipi cum plenitudine iuris Canonice, vt per Abb. in dict. cap. cum M. numero 32. Rip. num. 189. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 19. num. 48. Stephan. Gratian. discep. forens. cap. 867. num. 8. Menoch. consil. 1179. n. 22. latè Monet. d. p. 2. q. 1. à n. 4. vbi n. 20. subdit Canonicos Ecclesiarum non numeratarum, de quibus meminit text. in cap. dilecto, de præbend. capaces esse distributionum quotidianarum.
- 16 Quotidianarum quoque distributionum capax est obtinens in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, Dignitatem, Canonicatum, aut Portionem, cui ab habente ad id potestatem datus sit coadiutor simplex, ac si illum non haberet, vt resoluit Monet. d. p. 2. q. 1. num. 22. vbi

vbi *num. 24.* subdit Episcopum iure ordinario posse dare talem simplicem coadiutorem Archidiacono ratione sui Officij, vt habetur in *cap. fin. de cleric. agrotante*, ideim dicendum vbi coadiutor datus esset à Summo Pont. cum futura successione; nam etiam tunc coadiutus capax est quotidianarum distributionum ac si nullem talem haberet coadiutorem, vt per Nau. *conf. 1. aliàs 2. numero 2. 3. & 6. de cleric. agrot.* Gonzal. *ad regul. 8. Cancel. gloss. 5. §. 9. numero 15. & 119. cum seqq.* vbi etiam idem statuunt cum coadiutor huiusmodi abesset à choro ob aliquam ex causis, propter quas titularis, & proprietarius absens à choro nihilominus perciperet distributiones, vt putà infirmitatis, carcerationis, & aliorum huiusmodi legitimorum impedimentorum; nam tunc adhuc perciperet illas coadiutus, coadiutor enim distributiones pro coadiuto, non autem pro se regulariter acquirit, ac lucratur, vt docent Nau. *dict. conf. 1. numero 5. cum seq.* Gonzal. *dict. numero 15. & 122.* & ita habent fere omnes literæ coadiutoriarum huiusmodi, vt coadiutor aut nullos redditus, vel distributiones beneficij percipere possit, vel non nisi de voluntate coadiuti, & idem Gonzal. *dict. numero 122.* subdit quodd coadiutor inferuire, & interesse teneretur Diuinis, aliàs enim coadiutus distributiones non perciperet, & ided cum hoc procederet ex culpa coadiutoris, teneretur hic ad ei refarciendum omne damnum, & interesse.

Distributiones duplicatæ debentur ei, qui in eadem Ecclesia Dignitatem, & Canonicatum ex vi consuetudinis, vel dispensationis habet, vt resoluunt Doctores per text. ibi in *cap. cum olim, de sent. & re iudic.* Duen. *regul. 206. limit. 4. Cou. lib. 3. var. cap. 13. numero 6.* Nau. *de Orat. miscel. 60. numero 15.* Hoied. *d. par. 1. cap. 12. à n. 15.* Rebuff. in *praxi tit. de dispensat. atatis vers. in Cathedralibus ad fin.* Azor. in *tit. moral. par. 2. lib. 7. cap. 7. quest. 13.* Adrian. Negusant. in *sylua respons. quest. 294. numero 3.* Nald. in *summa verbo Canonicis numero 1.* Vafq. in *opuscul. de benefic. cap. 4. dub. 1. 3.* Barthol. à S. Fausto *de horis Canon. lib. 3. quest. 22.* Filliuc. in *quest. moral. tom. 3. tract. 41. cap. 6. numero 53.* Rota in *Pisana distributionum 3. Iulij, 1628.* coram Cardin. Virili, Monet. *dict. par. 2. q. 4. per tot.* vbi à n. 19. subdit quodd obtinens duos Canonicatus in diuersis Ecclesiis citra dispensationem nequit duplices habere distributiones, & quidem si eodẽ tempore diuina Officia recitentur, & quodd si ex dispensatione Apostolica Canonicus quis sit in pluribus Ecclesiis, tunc pro tempore, quo in eisdem Diuinis interest, lucrari poterit vbique distributiones

buriones cùm id faciat ad quod illæ tribuuntur, & alioqui ius è retineat verumque Canonicatum.

- 10 Singulis horis Canonicis, & Missæ Conuentuali debent distributiones quotidianæ assignari, *glos. verbo ordinationem in d. cap. vnt. de cleric. non resid. lib. 6. & verbo Canonicas in Clem. 1. de celebr. Missar. Sanctarel. var. resol. q. 1. 2. à. n. 4. Monet. d. p. 2. q. 3. ex n. 1. vbi n. 46. rationabiliorem, & honestiorem ait esse ordinationem, quæ omnibus horis, ac singulis suam propriam distributionum portionem assignat, & in n. 14. subdit quòd potest etiam, & fortasse debet non modo diuinis ipsis Officiis, verum & supplicationibus, conuentibus Capitularibus, & aliis similibus, quæ communiter à clericis Ecclesiæ Collegiatarum obeuntur, portio aliqua distributionum quotidianarum assignari, & n. 15. resoluit, quòd ad Episcopum, & vnā quamque Ecclesiam spectat statuere quānam portio distributionum, vtrique horæ Canonice, diuino Officio, Ecclesiasticæve functioni assignanda sit, & n. 20. quòd distributiones quotidianæ assignatæ intelliguntur horis, ac diuinis Officiis, non quouis modo, sed integris, & completis.*
- 22 Valet tamen consuetudo vt distributiones quotidianæ tribuantur non modo iis, qui integris horis non interfuerint, verum etiam non omnibus, sed aliquibus, & certis dumtaxat, vt colligi videtur ex Clem. 2. de etate, & qual. vbi *glos. verbo certis horis. Cardin. quest. 17. Anch. n. 8. Imol. num. 33. circa med. ibidem, Duen. regul. 206. limit. 2. Roch. de Curte in repet. cap. fin. n. 485. aliàs sect. 5. num. 43. de consuet. Hoied. d. p. 1. cap. 17. n. 11. Monet. d. q. 3. num. 43. vbi n. 47. ait ad inducendam huiusmodi consuetudinem, quòd nimirum qui aliquibus horis interest, omnes distributiones etiam cæteris horis aliàs assignatas acquirat, requiri aliquam rationem, & præterea spatium XL. annorum iuxta tex. in d. cap. fin. cùm ibi traditis per *glos. & Doctor. de consuet. idem tamen Monet. vbi sup. num. 50. fateretur non valere consuetudinem quod distributiones vnus diei vnica horæ acquirantur.**
- 23 Concilium autem Trid. *sess. 21. de reform. cap. 3. ne qua ex parte minuat* diuinus cultus, sed ei debitum in omnibus rebus præstetur obsequium, statuit in Ecclesiis tam Cathedralibus, quam Collegiatis, in quibus nullæ sunt distributiones quotidianæ, vel ita tenues vt verisimiliter negligantur, certam partem fructuum quorumcunque reddituum tam Dignitatum, & Canonicatum, quàm aliorum omnium eiusdem Ecclesiæ beneficiorum separari debere,
- & ita

& in distributiones quotidianas conuerti, quæ inter omnes Diuinis interessentes proportionabiliter iuxta diuisionem Episcopi diuidantur. Vnde S. Congreg. Concilij censuit distributiones quotidianas, 24 quæ acceptæ fuerunt in tertia parte fructuum Dignitatum alicuius Ecclesiæ assignari debere non duobus tantum horis Canonicis, sed etiam reliquis omnibus aliis, quibus qui non interfuerit, distributionem amittit, vt referunt Nicol. Garc. *de benef. p. 3. c. 2. n. 489.* Vgol. *de officio Episcopi c. 19. §. 2. n. 4.* Petr. Enriq. *theor. 21.* Monet. *de distribut. quotid. p. 1. q. 3. n. 1.*

Hæc tertia pars non potest deduci nisi ex Canonicatibus, & aliis 25 beneficiis residentiam requirentibus in Cathedralibus, seu Collegiatis existentibus, quia extra Ecclesiam Cathedralē, vel Collegiatam decretum Concilij *d. sess. 21. c. 3. de refor.* locum non habet, vt censuit S. Cong. Concilij, quam refert Nicol. Garc. *de benef. p. 3. cap. 2. n. 473. cum seq.* vnde detrahi non potest aliqua pars fructuum beneficiorum, quæ sunt extra Ecclesiam Cathedralē applicanda distributionibus nisi ipsa beneficia essent incorporata Præbendis Canonicis, Piaſec. *in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 7. vers. de distributionibus*, Zerol. *p. 1. verbo distributiones quotidiana*, §. 2. Aloyſ. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. resol. 288. n. 3. vers. de distributionibus*. Detrahenda quoque est huiusmodi tertia pars ex omnibus Dignitatibus, vt clarè disponit idem Concil. *sess. 21. c. 3. de reform.* quamuis de iurē patronatus sint, nisi repugnet fundatio, cui *in d. c. 3. sess. 21. c. 22.* non est derogatum Garc. *d. c. 2. n. 492. & seq.* Non comprehenduntur tamen Dignitates, quæ etsi locum habent in choro, nullas tamen habent distributiones quotidianas, nec sufficientes Præbendas, vel fructus tenues, quæ retineri possunt cum Canonicatibus, vbi est consuetudo absque alia dispensatione, per *cl. de consuet. in 6.* ex Nicol. Garc. *d. c. 7. n. 483.* & ita facienda est deductio ex illis Dignitatibus, quarum fructus sunt illius Ecclesiæ, in cuius choro hæc Dignitates sedem habent, secus verò si nullos fructus perciperent ex illis Ecclesiæ, sed haberent proprios, & distinctos à mensa Capitulari, idem Garc. *d. c. 7. n. 469.* & aduertat Episcopus quòd quando vsus est remedio, *d. cap. 3. sess. 21.* in detrahenda tertia parte ex Dignitatibus, non potest vti remedio alterius, *cap. 3. sess. 22.* in detrahenda ex illis alia tertia parte, ita ex sententia Sacræ Congr. idem Nicol. Garc. *d. c. 7. n. 472.*

Hæc deductio facienda est de fructibus non secundum taxam 26 antiquam, prout est in libris Capitulorum, sed secundum valorem

currentem, Garc. d. parte 3. cap. 2. num. 467. & c. 4. num. 22. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resolut. 488. num. 3. & ita secundum verum valorem, & non secundum taxam Præbendarum, idem Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 467. Et antequam ista detractio fiat, deducendæ sunt prius pensiones, & alia onera legitimè imposita quandiu illa durauerint; sed de nouo impositæ non comprehendunt istam tertiam partem, idem Garc. d. cap. 7. num. 468. vbi etiam quoddam de fructibus alteri reseruatis non fit ista detractio donec reseruataris vixerit. Et nouissimè quoddam huiusmodi assignatio vt suprà facienda intelligatur deductis oneribus, censuit S. Congreg. Concilij sub die 7. April. 1629.

- 27 Episcopus non potest Dignitatibus, Personatibus, & Officiis statuere certam officij, & seruitij formam præter solitam pro lucranda tertia parte præbendæ in distributiones conuersa, ita ex Sac. Congreg. sententia Nicol. Garc. d. parte 3. cap. 2. num. 490. Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 81.
- 28 In illis Ecclesiis, in quibus distributiones non sunt regulariter tenues, sed pingues, licet sint aliquæ horæ, quæ non habent distributiones, aut tenues, debent eis rationabiles assignari, detrahendo aliquam partem fructuum à præbendis, non autem ab aliis distributionibus cæteris horis assignatis, idem Garc. d. cap. 2. num. 484. Monet. de distribut. quotid. par. 2. quæst. 3. num. 1. nam vbi essent distributiones sufficientes & tolerabiles, tertia pars fructuum Præbendatum applicanda distributionibus detrahi non potest, Piasec. vbi sup. Aloyf. Ricc. d. resolut. 388. num. 2. Zerol. parte 2. verbo distributiones quotidianæ.
- 30 Licentia causa studiorum etiam obtenta à Sede Apost. non excusat ab amissione cæterarum distributionum quotidianarum, vt refert decisum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. procm. n. 179.
- 31 Sed vbi nulla est Canonicorum, aut Clericorum Præbenda, vel portio, sed totum in distributionibus beneficiorum consistit, concessa licentia percipiendi fructus in absentia, distributiones illæ huiusmodi absentibus debebuntur, vt probatur in d. cap. cum olim, de verbor. signif. gloss. in cap. licet 32. de præbend. vbi Abb. & alij communiter, gloss. pen. in d. cap. unic. de cleric. non resid. in 6. Rebuff. de priu. schol. priu. 31. n. 12. Horat. Lur. eod. tract. priu. 98. vers. primò limita, Ayn. conf. 135. num. 24. Paris. conf. 32. à num. 7. lib. 4. Benni. de priu. Iureconsult. p. 1. priu. 15. n. 8. & ideo si esset aliquis Canonicus sine Præ

Præbenda, debentur ei distributiones pro interesse, sicut & aliis, c. dilectus, de Præbendis.

De his quotidianis distributionibus potest Beneficiarius pro sua 32 libertate, & arbitrio disponere etiam per ultimam voluntatem, & iuxta suæ voluntatis nutum impendere, non solum quia earum est dominus, ut colligitur ex d. cap. unic. ubi innuitur mancipatos diuinis Officiis dominium distributionum acquirere si choro intersint, verum etiam quia distributiones traduntur ob ministerium personale tamquam merces operis, & tamquam stipendium laboris, & consequenter sunt bona quasi patrimonialia, quorum Beneficiarius absolutus est dominus: & idè sic docent Dominic. in cap. presenti 9. de offic. Ordin. libro 6. num. 16. cum seqq. ubi Franch. num. 10. & in d. cap. unico, §. quia verò à numero 3. Sylvest. in sum. verbo Clericus, 4. quest. 4. num. 3. Cou. in cap. cum in officio num. 4. de testam. Paris. cons. 33. num. 10. tom. 4. Crass. commun. §. testamentum, quest. 34. in 1. num. 38. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proæm. num. 164. Monet. de distribut. quotid. p. 3. q. 1. num. 18. & q. 4. num. 12. Ioan. Valer. de differ. inter utrumque forum, verbo munera differ. 1. num. 14. Gallet. in margarita casuum Conscientiæ, verbo fructus, Filliuc. in quest. moralib. tom. 3. tract. 43. cap. 3. quest. 10. quicquid dicat Nauarr. de reddit. eccles. q. 1. mon. 30. n. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonici, qui non intersunt diuinis Officiis ipso facto ante ullam Iudicis sententiam, distributiones quotidianas amittunt.
- 2 Excommunicatus iussu eo ipso quotidianas distributiones amittit, nec eas recuperat.
- 3 Excommunicatus ab excommunicatione appellans, appellatione pendente distributionibus priuatur.
- 4 Obligatus in forma Camera possunt sine personali citatione excommunicari.
- 5 Auditori Camera vigore obligationis Cameralis tribuitur facultas procedendi per audientiam contradictoriam.
- 6 Executori non licet super validitate sententiæ, cuius executioni additus est, pronuntiare.
- 7 Censurati ab Auditore Camera, seu eius locum tenentibus absolui non possunt nisi ab eis, & aliis suis etiam de partium consensu præterquam in mortis articulo.

- 8 *Suspensus iuste ab officio priuatus est ipso iure quotidianis distributionibus.*
- 9 *Suspensus iuste à beneficio amittit distributiones quotidianas.*
- 10 *Interdictus iuste ab ingressu Ecclesie amittit ipso iure quotidianas distributiones.*
- 11 *Cessationis à Diuinis siue iusta, siue iniusta tempore Canonici non percipiunt quotidianas distributiones.*
- 12 *Depositus, seu verbalis degradatus ab Ordine, officio, vel beneficio amittit quotidianas distributiones, illi tamen danda sunt alimenta de ipsis redditibus ecclesiasticis, si aliunde non habeat unde uiuat.*
- 13 *Canonicus in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, qui priuatus fuit Canonicatu, non percipit quotidianas distributiones.*
- 14 *Distributiones quotidiana ordinaria, & propriè sumpta amissæ accrescunt aliis clericis, qui intersunt diuinis Officiis.*
- 15 *Declaratur, & concordatur Conc. Trid. c. 3. sess. 21. & 22. de reform. & numeris seqq.*
- 18 *Distributiones absentium debentur solum actui interessentibus, non uero aliis, qui iuris fictione censentur interestes, ut qui absunt ex causa infirmitatis, vel ob aliam Ecclesia suæ utilitatem, aut iustam, & rationabilem corporis necessitatem.*
- 19 *Canonicus potest distributiones, quas alter malè quasierat, sibi applicatas, & traditas illi ipsi donare, qui eas amisit.*
- 20 *Distributiones amissas ob non residentiam non potest Episcopus, seu Capitulum remittere, aut donare.*
- 21 *Canonicorum consensus non potest facere, ut qui non interfuit Diuinis habeat distributiones quotidianas, & neque statuto, aut lege hoc potest constitui.*
- 22 *Capitulum totum per consuetudinem non potest concedere quoddam absens lucretur distributiones quotidianas etiamsi per momentum temporis durauerit absentia.*
- 23 *Distributiones præterita remitti de iure Concilij Trident. prohibentur etiamsi absit omnis fraus, & conuentio.*

Canonicus quando Distributiones amittat:& quibus
illæ sic amissæ accrescant,& an sibi remitti,
& donari valeant?

CAP V T XXII.

CANONICI, qui non interfunt diuinis Officiis, ipso ¹ facto ante vllam Iudicis sententiam distributiones quotidianas amittunt, vt patet ex *cap.vnic.§.qui verò, de cleric.non resid.lib.6.& colligitur ex Concil.Trid.sess.24. de refor.cap.12.vers.distributiones*, docent Monet. *de distribut. quotid. p.3.q.7.à n.71*. Sanctarel.*var.resol.q.13.n.1*. Non interessentes autem dicuntur, qui vel absunt à choro, exceptis iis qui tanquam præsentes ibidem reputantur, de quibus *cap.23.& 24.egimus*, vel in choro assistentes ibidem non canunt iuxta terminos per me declaratos infra *cap.34.*

Excommunicatus iustè eo ipso quotidianas distributiones amittit, nec eas recuperat, vt probatur ex *c.pastoralis, §.verùm, de appell.vbi Romanus Pont.aic* excommunicato prouentus ecclesiasticos merito subtrahi, cui Ecclesiæ communicatio denegatur, nomine enim prouentuum ecclesiasticorum cōtineri quotidianas distributiones decidit Bonifacius V I I I. in *Extravag.vnic.vers.& quia non occurrit, de decim.inter commun.ita Cou.lib.3.var.cap.13.nu.8.vers.12*. Vgolin. *de censur.tab.2.cap.12.in princ.num.2*. Flamin.Paris. *de resign.benef.lib.4.q.3.n.52*. Rebuff.in *cap.postulasti n.84. de clerico excom. ministr.* Gu tier.canon.ques. lib.1.cap.1.ex n.90.Bonacin.*de censur.disp.2.q.2.pun.4. §.2.num.7*. Nicol.Garc.*de benef.par.7.cap.13.num.125*. Monet. *de distribut. quotid.par.2.q.15.num.18*. Pute.*decis.180.lib.1*. Mari. Alter. *de censur.tom.1.lib.2.disp.6.cap.8.vers.ad dubitationem*, Ricciul. *de iure personarum lib.4.cap.14.num.7*. Barchol.à S. Fausto *de horis Canon. lib.3.ques.37*. Rot.in *Elboren.fructuum 17.Nouembriis 1629.coram R.P.D. Queipo, & in eadem 14. Maij 1631. coram Reuerediss. P. Domi. Ghislerio.*

Quod verum est etiamsi prætendat se excommunicatum per iniuriã & iniustitiam,& propterea ab excommunicatione sit interposita appellatio, nã nihilominus appellatione pēdētē distributionibus

priuatur, ut in d. c. pastoralis adnotarunt Panor. n. 6. & Franch. n. 4. & 16. Soat. de censur. disp. 13. sect. 2. ante n. 10. Monet. d. g. 15. n. 20. Ricciul. d. c. p. 14. n. 13.

- 4 Pulcher est casus, & quotidianus, relatus in d. Elboren. ad colubendam eorum malitiam, qui cum sub obligatione Camerali Romæ contraxerint, vel ad soluendam pensionem se obligauerint postquam ad patrios lares conuolant, prætendunt non posse alibi citari, ac proinde censuras ab Auditore Cameræ vigore huiusmodi obligationum sine personali citatione emanatas declarari nullas ab earum executoribus extorquent, & de quotidianis distributionibus sibi interim responderi obtinent, & quod peius est per vim sibi consignari faciunt, & iam antea id ipsum eadem Rot. firmauerat in Romana, seu Bracharen. pecuniaria, 2. Decemb. 1594 coram Orano, impressa per Zachiam de oblig. Cameral. decis. 115. n. 7. ubi cum Antonius Lopez Cætor Ecclesiæ Bracharen. esset obligatus in forma Cameræ ad soluendum certam pecuniarum summam, & ob non solutionem factam præcedente citatione per contradictas fuisset declaratus excommunicatus, ac de validitate excommunicationis ageretur, Rota tenuit pro eius validitate, eo quod vigore obligationis Cameralis tribuatur Auditori Cameræ facultas procedendi per audientiam contradictarum absque eo quod dictus Cantor principalis semel personaliter, vel domi ad iudicium vocaretur. Nec est verum, quod executor absolutionem de facto concedendo possit talem excommunicatum ad participandas distributiones quotidianas rehabilitare, quia nulliter, & absque iurisdictione procedit, cum certum sit executori non licere super validitate sententiæ, cuius executioni additus est, pronunciare, l. si ut proponis, l. executorem, C. de execut. rei iudic. l. si prator. 75. ff. de iudic. Batt. in l. à diuo Pio in princ. n. 4. Alex. n. 9. & Iaf. n. 12. de re iud. Menoch. de arb. lib. 1. q. 38. Cou. pract. c. 16. n. 5. Surd. conf. 405. n. 15. & clarè colligitur ex facultatibus Auditori Cameræ concessis à fel. mē. Paulo V. in const. 28. aliàs 20. incip. Extimie, §. 2. l. sub Dat. Roma apud S. Marcum Kal. Octob. 1606. quæ est in Bullario nouo tom. 3. pag. 212. ubi verba leguntur. Et quod à te, vel Locumtenentibus, & aliis prædictis pro tempore excommunicatis, seu aliis censuratis, ab aliis quam à te vel Locumtenentibus, & aliis tuis huiusmodi etiam de partium consensu præterquam in mortis articulo constituturum absolui non possunt ad euitandas collisiones, &c. Videant ergo iniuste renitentes soluere, & censuras non timentes quo iure, foueantur, & Conscientiæ suæ consulant, partibusque satisfaciant.

Suspensus iuste ab officio, priuatus est ipso iure quotidianis distributionibus, cum illæ non dentur iis, qui diuinis Officiis non inter sunt, prout suspensus ab officio interesse nequit, ita Nau. d. cons. 1. n. 6. Vgol. d. tract. de censur. tab. 4. c. 6. §. 3. in fin. vers. postremo excipiuntur, Sâch. de Matr. lib. 3. disp. 51. sub n. 10. Monet. d. q. 1 §. n. 37. Bonac. de cœsur. disp. 3. q. 6. pun. 2. n. 16. Idē quoque dicendum est de suspensio à beneficio, nā is, quoque amittit distributiones quotidianas, ita Vgolin. d. tab. 4. c. 8. §. 7. n. 4. post alios, quos refert, quod etiā est de mente omnium, qui de suspensione scripserunt, fatentur enim hunc esse proprium effectum suspensionis à beneficio, vt omnibus prouētib, & emolumentis ipsius beneficii priuet, vt inter cæteros videre est apud Sayr. de censur. lib. 4. c. 6. n. 9. & 10. licet is n. 11. velit adhuc suspensū à beneficio, si intersit Diuinis, lucrari distributiones, in qua opinione est singularis, neque eius ratio vrget; limitat tamen post Vgol. Cou. & Sayr. hanc resolutionem Monet. d. loco n. 40. vt suspensio etiā à beneficio, vbi aliunde non habeat vnde se sustentet, subueniendum sit de fructibus ipsius beneficii, vbi suspensio pro pœna lata est, non autem si pro contumacia; nam cum tunc parendo ab ea se eximere, ac liberare possit, non est ei subueniendum de dictis redditibus, ac fructibus nisi summa necessitas adsit.

Interdictus iuste ab ingressu Ecclesiæ amittit ipso iure quotidianas distributiones, neque eas recuperat; nam distributiones quotidianæ non dantur nisi iis, qui in Ecclesiis interfunt diuinis Officiis tamquam Ecclesiæ ministri, vt constat ex cap. vnic. de cler. non resid. lib. 6. & aliis in principio cap. citatis, at verò is, cui est interdictus Ecclesiæ ingressus, vel absolute, nullo modo Ecclesiæ ingredi potest, Fusc. de Visitat. lib. 2. cap. 3. num. 7. Vgolin. d. tab. 5. cap. 16. §. 1. ad audienda in ea diuina Officia, vt colligitur ex cap. is cui, de sent. excom. lib. 6. Henriq. in summa lib. 13. cap. 3. §. 2. cir. med. Vgolin. dict. cap. 16. §. 3. num. 1. ex quibus sic resoluit Monet. dict. q. 16. à num. 46. vbi n. 50. ampliat procedere siue interdictum latum sit à Iure siue ab homine, & n. 52. ampliat etiā vt procedat licet iste Canonicus fuisset in alia ciuitate interdictus ab ingressu Ecclesiæ, & n. 55. limitat in festiuitatibus, quæ habentur in cap. alma mater, §. in festiuitatibus, de sent. excom. in 6.

Tempore cessationis à Diuinis siue iustæ, siue iniustæ Canonici non percipiunt quotidianas distributiones, ita probatur in c. si Canonici, §. scitur, de offic. Ordin. in 6. & docent Cou. in c. alma mater. p. 2. §. 4. n. 7. Henriq. d. lib. 13. cap. 52. §. 3. & cap. 53. §. 2. circa med. Sayr. de censur.

sur. lib. 5. cap. 19. num. 17. Alphons. Vega *in sum. par. 1. cap. 103. casu 6.* Gomez *in explicat. Bullæ Cruciatæ ad 5. claus. in ultim. verbis*, Anton. de Campos *de cessat. à Diuinis num. 98. verssi autem*, Monet. *dict. q. 16. num. 36.* Auila *de censur. par. 2. disput. 2. dub. 3. concl. 3.* Cened. *pract. & Canon. quest. lib. 1. q. 1. num. 55.* Bonacin. *de horis Canon. disput. 2. q. 5. puncto 2.* Barthol. à S. Fausto *cod. tract. lib. 3. quest. 39.* Tenetur tamen is, cuius culpa cessatio indicta fuerit, Canonicis, & clericis ad id, quod eorum intersit, eo quod omnino cessantes à celebratione diuinorum Officiorum quotidianas distributiones amiserant, aut sanè non acquisierint, *cap. 2. de offic. Ordin. lib. 6.* Cou. *in cap. alma mater par. 2. §. 4. num. 7. vers. tertio eandem*, Fr. Emman. *quest. Reg. tom. 2. q. 115. art. 4.*

- 12 Depositus, seu verbaliter degradatus ab Ordine, officio, vel beneficio amittit quotidianas distributiones; illi tamen danda sunt alimenta ex ipsis redditibus ecclesiasticis si aliunde non habeat unde viuat, ne cum dedecore status ecclesiastici cogatur mendicare: ita Cou. *d. lib. 3. var. cap. 13. num. 8. vers 12. hinc etiam deducitur*, Vgolin. *de censur. lib. 2. cap. 12. in princip. num. 1. circa med.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 3. q. 43.* Monet. *d. q. 17. à num. 23. vbi num. 25. & seq.* limitat iniuste deposito, vel in restituto ab illo, qui verbaliter deposuit, & à num. 27. idem resoluit, & limitat in degradato, seu actualiter de-
- 13 posito, & à num. 33. resoluit Canonicum in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, qui priuatus fuit Canonicatu, non percipere quotidianas distributiones, & à num. 36. regulariter loquendo tenet quod clericus, seu Canonicus non amittit fructus, & distributiones beneficiorum nisi quatenus tribuuntur iis, qui aliquem Ordinem exercent, & non aliter.

- 14 Quibus autem accrescant distributiones quotidianæ ordinariæ, & propriè sumptæ amissæ in casibus supra enarratis, est huius loci inuestigare, sed omisiss aliis vera mihi videtur eorum opinio, qui tenent eas aliis clericis, qui interfunt diuinis Officiis, accrescere: ita glos. verbo *purs dimidia in Clem. 2. de atate, & qual. & verbo suspensis in Clem. 2. de vita, & honest. clericor. Gig. cons. 144. numero 30.* Castad. *de cis. vnic. de cleric. non resident. Nauar. in man. cap. 25. numero 123. & de Orat. cap. 7. num. 34. & miscelan. 59. numero 9.* Azor. *instit. moral. par. 2. lib. 7. cap. 7. q. 8. & 9.* Monet. *d. par. 3. quest. 6. num. 16.* Sanctarel. *d. q. 13. num. 2.* Barthol. à S. Fausto, *d. lib. 3. q. 87.* idque optimè probatur ex *d. cap. unico*, & ex Concil. Trid. *d. cap. 12. vers. distributiones*, ibi, *qui statis horis interfuerint, & sess. 21. de reform. cap. 3. ibi, & in distributiones*
quotidianas

quotidianas, quæ inter Dignitates obtinentes, & ceteros Diuinis interf-
sentes proportionabiliter, &c.

Verùm obstat decretum eiusdem Concil. *sess. 22. de refo. c. 3.* dum 15
decidere videtur portionem distributionum iis contingentem, qui
nō interfunt, applicari debere fabricæ Ecclesiæ quatenus indigeat,
vel Altari pro loco arbitrio Ordinarij. Sed illud potest intelligi stan-
te consuetudine, vel statuto, vt non accrescant interessentibus, sed
in Ecclesiæ vtilitatem conuertantur, Franc. Marc. Delphin. *dec. 882.*
num. 6. & 7. par. 2. Franc. Monald. *conf. 27. num. 4.* Vel vbi omnes ab-
fuerint à diuinis Officiis, quia tunc distributiones quotidianas Ec-
clesiæ applicandas esse resoluunt Cassad. *decis. vnice. n. 3. de cleric. non*
resid. Gig. d. conf. 144. n. 30. Couar. *lib. 3. var. cap. 13. num. 7.* Azor. *d. c. 7.*
quest. 8.

Meliùs tamen Nau. *miscel. 59. de Orat. n. 9.* vtramque Concil. Trid. 16
decisionem ad concordiam reducit, vt scilicet *d. c. 3. sess. 21. & d. c. 12.*
sess. 24. intelligantur de distributionibus ordinariis, & propriis, quæ
constituuntur de fructibus communibus lucrificandæ ab obeun-
tibus communiter officia diuina; aliud verò *c. 3. sess. 22.* intelligatur
tantùm de distributionibus extraordinariis, & impropriis, quæ de
redditibus particularibus Dignitatum, Personatum, & Officiorū
constituuntur lucrificandæ ab eis solis, qui huiusmodi beneficia
habent implendo officia, & seruitia Diuina eis ab Episcopo præ-
scribenda, ac designanda, & ideò subdit Nau. has extraordinarias
meritò aliis non accrescere quibus ordinariæ accrescunt, quoniam
hæ de communibus fructibus constituuntur pro officiis commu-
niter ab omnibus obeundis, illæ verò de fructibus particularibus
præfatarum Dignitatum, Personatum, & Officiorum pro officiis,
ac seruitiis à solis ea obtinentibus, faciendis, & obeundis. Hanc Na-
uarii ad vtrumque decretum conciliationem post Philiarth. se-
quuntur Paul. Fufc. *de visit. lib. 1. c. 15. n. 25.* Gallet. *in margarita casuum*
Conscientiæ, verbo Officium diuinum, pag. 190. Azor. *d. c. 7. q. 8.* Campan-
in diuersor. iuris Canon. rub. 7. cap. 6. n. 15. vers. consului, Monet. d. parte 3.
quest. 6. n. 29.

Ego verò aliter præfata Concilij decreta esse concilianda existi- 17
mo, vt scilicet *d. c. 3. sess. 22.* loquatur in Dignitatibus, à quibus Ord-
narius tertiam partem fructuum in distributiones quotidianas cō-
uertendo separare potest, & dato quòd distributiones quotidianæ
non sint tenues, & in odium obtinentiū Dignitates, & negligentīū
residere, & quando illa tertia pars ita subtracta per non seruientes

amittitur, locis piis est applicanda. At verò *d. cap. 3. sess. 21. vt loquatur solum quando distributiones ita sunt tenues, vt negligantur, & hoc casu tertia fructuum pars ita separata, & in distributiones ab Ordinario conuersa si per non seruientes amittatur, proportionabiliter seruientibus accrescit, vt refert decisum Nicol. Garc. de benef. parte 3. cap. 2. num. 46 §. & declarasse Sacram Congregationem testatur Rot. in Astorcen. residentia 6. Iunij 1616. coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano, impressa post tract. de distribut. quotidian. Alexandri Monet.*

- 18 Vtrum autem distributiones absentium debeantur non solum actu interessentibus, verum etiam aliis, qui Iuris fictione censentur interessentes, vt qui absunt ex causa infirmitatis, vel in Ecclesiæ suæ utilitatem, vel ob iustam, & rationabilem corporis necessitatem? solum deberi actu interessentibus constat ex *cap. unic. vers. statumimus, de cleric. non resid. lib. 6.* vbi Bonifacius VII. indistinctè mandat, ac statuit, vt quotidianæ distributiones iis Canonicis, & clericis Collegiatarum Ecclesiarum tribuantur, qui diuinis Officiis adfuerint, atq; adeo cum eas quoque distributiones complectantur, quas ij, qui non interfunt, acquirerent, si interessent, necessarium est eas acquiri, & accrescere iis, qui interfunt. Hoc idem colligitur ex Cōc. Trid. *sess. 21. de reform. c. 3.* vbi decernitur quotidianas distributiones diuidendas esse inter obtinentes Dignitates, & ceteros Diuinis interessentes, & clariùs ex *sess. 24. de refor. c. 12.* vbi statuitur vt distributiones ij, qui statis horis interfuerint, recipiant, reliqui verò quauis collusionem, aut remissione exclusa his careant. Facit etiam quia cum maiorem laborem subeant reliqui Canonici quando aliquis eorum abest, meritò maioris mercedis loco illis debentur huiusmodi distributiones iure accrescendi, ex quibus, & aliis hanc partem defendit Barthol. à S. Fausto de *horis Canon. lib. 3. q. 88.*

- 19 Potest Canonicus distributiones, quas alter malè quæsierat sibi applicatas, & traditas illi ipsi donare, qui eas amisit. *glos. verbo suas in d. c. unico, & ibi Gemin. in §. qui verò num. 10. de cleric. non resid. lib. 6.* Nau. *miscel. §. 9. de Orat. n. 4. & §. Azor. d. c. 7. q. 9.* Monet. *d. p. 3. q. 5. n. 6.* Sanctarel. *d. q. 13. n. 5.* nouissime Barthol. à S. Fausto de *horis Canon. lib. 3. q. 91.*

- 20 At verò Episcopus, seu Capitulum non potest remittere, aut donare amissas distributiones ob nō residentiam, vt ex decreto Conc. Trid. *d. c. 12.* colligūt Nau. de *horis Canon. c. 22. miscel. 14. n. 48. & cons. 5. n. 1. de cler. non resid.* Menoch. de *arb. casu 429. n. 6.* Palsac. in *praxi Episc.*

p. 2. c. 3. n. 8. in fine pag. 124. Armendar. in addit. ad recopill. legum Navarrae, lib. 2. tit. 23. de residentia, rub. an Canonici, vel alij habentes Dignitatem teneantur residere in suis Eccles. n. 90. & 91. Gallet. in margarita casuum Conscient. verbo distributiones 4. Rot. in Hispanen. distributionum 2. May 1603. coram Reuerendiss. D. meo Coccino, est prima in impressis post tract. de distribut. quosd. Alex. Monetae, Ego ipse de officio, & potestate Episcopi, par. 3. alleg. 53. n. 140. & me citato Sanctarell. d. quæst. 13. num. 7. Consensus enim Canoniorum non potest facere, ut qui non interfuit Diuinis habeat distributiones quotidianas, & neque statuto, aut lege hoc potest constitui, sicut resoluunt Nauarr. de horis Canon. cap. 5. num. 20. & cap. 21. num. 63. Menoch. d. casu 429. numero 6. in addit. Mendez de Cabello, diuers. Turis arg. libro 1. cap. 9. Bonacin. de Sacrament. disput. 4. q. vlt. puncto 7. §. 5. num. 8. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 493. in 1. edit. aliàs resolut. 384. num. 7. in 2. edit. Immo nec totum Capiculum per consuetudinem potest concedere quod absens lucretur distributiones quotidianas etiamsi per momentum temporis durauerit absentia, ut censuit Rot. in d. Hispanen. distributionum, & obseruant Aloys. Ricc. d. resolut. 384. n. 8. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 166. n. 31.

Et quamuis nonnulli existimauerint non esse prohibitum remittere distributiones præteritas si absit omnis fraus, & conuentio, sed solum esse prohibitum conuenire de remittendis distributionibus in futurum, ut probabiliter putat Monet. d. parte 3. quæst. 5. num. 8. cuius opinio attento iure communi vera est si credimus gloss. verbo suas in d. cap. unico, quæ id probat, tamen post Concil. Trident. id amplius non licet, ut sentit Nauarr. de Orat. misel. 59. numero 3. dum ait sententiam illius gloss. esse per Concil. Trid. sublatam. Stephan. Durant. de ritibus Ecclesie lib. 3. cap. 25. num. 5. dum dicit prædictam gloss. esse nunc delendam, Azor. d. lib. 7. cap. 7. quæst. 9. quos refert, & sequitur Sanctarell. d. q. 13. n. 6. ubi addit hanc opinionem hoc tempore esse communem, & fauere cultui diuino; quia alioquin daretur occasio clericis absentandi se à choro, spectantes sibi faciendam esse remissionem à suis Concanonicis amicis, & ita quoque ipse Canonicus cogeretur saltem ex gratitudine remittere distributiones aliis Concanonicis in diminutionem cultus Diuini. An autem, & quando super distributionibus transigi possit? vide Monet. d. p. 3. q. 5. ex num. 14.

- 1 Dignitatem, Canoniscatum, Præbendam, aut Portionem in Cathedrali aut Collegiata Ecclesia obtinens vigore cuiuslibet statuti, aut consuetudinis ultra tres menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse non potest.
- 2 Consuetudo immemoralis non excusat à residentia in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus.
- 3 Fundationibus, seu statutis à Sede Apostolica confirmatis ex certa scientia, & cum causæ cognitione non censetur derogatum per Conc. Trid. sess. 24. de reform. c. 12.
- 4 Consuetudo immemoralis potest excusare à residentia in Ecclesiis Collegiatis ruralibus prorsus destituentis, aut in quibus nunquam antea supra hominum memoriam solitum esset residere.
- 5 Consuetudo valet ut is, qui habet Canoniscatus in diuersis Ecclesiis percipiat distributiones in utraque, cum tamen in una tantum resideat.
- 6 Distributiones primi anni quod dentur heredibus mortui Beneficiarij potest consuetudine introduci.
- 7 Statuta de seruitio per annum, vel aliquod tempus, & de nihil percipiendo interim de massa grossa nisi peracto integro dicto seruitio, non comprehenduntur decreto Conc. sess. 24. de reform. c. 14. nec Bulla Pij V.
- 8 Consuetudo valet quod una hora, vel duabus interessentes lucrentur massam grossam, siue præbendam amissis distributionibus quotidianis.
- 9 Consuetudo valet quod interessentes una hora in vno mense ex nouem fructus lucrentur amissis distributionibus.
- 10 Canonici qui una hebdomada intersunt diuinis Officiis, ut possint lucrari distributiones sequentis etiam hebdomadæ, quamuis illis non intersint, potest consuetudine introduci.
- 11 Consuetudo valida est, ut quis in absentia quotidianas lucretur distributiones si sciente, & patiente, ac tolerante Papa inducta fuerit, non verò illo tantum conuicente.
- 12 Distributiones ut conferantur iis, qui iussu suarum Ecclesiarum occupantur in computatione reddituum, vel sumptuum ipsarum Ecclesiarum potest consuetudine introduci.
- 13 Consuetudo valet, ut clericis senibus post 70. annum dentur distributiones quamuis diuinis Officiis non intersint.

iurata nihil valere, & ſtatuta auctoritate Apoſt. confirmata non eſſe ſublata per Concil. ſeſſ. 24. cap. 12. de reform. refert Nicol. Garc. d. n. 197. declar. 3. & hinc n. 199. colligit obtinentes Canonicatus in Eccleſia Tolletana, & in aliis Eccleſiis Hiſpaniæ non poſſe hodie excuſari à reſidentia, licet ante Concilium eſſent in conſuetudine immemoriali non reſidendi, & à n. 110 reſoluit obtinentes Dignitates teneri ad reſidentiam, etiam ſi ante Concil. cum eis eſſet litigatum ſuper reſidentia, & habuiſſet ſententiam, & rem iudicatam, in fauorem; quia probauerunt immemoriam non reſidendi, nam cum ſententia illa, & res iudicata fundetur, & inuitatur conſuetudine immemoriali, non dat plus roboris illi, quàm de ſe habet, ſed ſolum imponit finem liti, & ſententia non dat ius, ſed declarat competere ex illa conſuetudine, l. ſicuti, §. ſed ſi queratur, ff. ſi ſeruitus vindicetur. Sic ſimiliter Sacra Congregat. Concil. die 1. Iulij. 1597. cenſuit decreto d. cap. 12. verſ. diſtributiones ſublata eſſe conſuetudine etiam immemoriam percipiendi diſtributiones in abſentia.

3 Non cenſetur tamen per Conc. d. cap. 12. derogatum foundationibus, ſeu ſtatutis à Sede Apoſt. confirmatis ex certa ſcientia, & cum cauſæ cognitione, non autem in forma communi, vt ex multis latè probat Nicol. Garc. d. c. 20. n. 214. cum ſeqq.

4 In Collegiatis autem non inſignibus poteſt excuſare immemorialis conſuetudo, ſi Eccleſiæ ſint rurales prorsus deſtitutæ, aut in quibus nunquam antea ſupra hominum memoriam ſolitum eſſet reſidere, aut in quibus adeo tenues redditus eſſent, vt Canonicos aliunde non habentes vnde viuerent, alere non poſſent, & ſufficit ad excludendam immemoriam, quod aliqui Canonici reſederint, ita Nicol. Garc. Armendar. & Ego ipſe locis proxime citatis, Sanctarel. d. q. 39. vbi q. 1 §. latè agit quæ dicatur conſuetudo immemorialis, & quam vim habeat.

5 His igitur caſibus inualida erit conſuetudo, primò ſi introductum ſit vt is, qui habet duos Canonicatus in diuerſis Eccleſiis percipiat diſtributiones in vtraque, cum tamen in vna tantum reſideat, vt per Rocch. in cap. fin. de conſuet. ſect. 5. num. 45. Monet. de diſtribut. quotid.

6 par. 2. quæſt. 12. numero 40. Sanctarel. var. reſol. quæſt. 1c. num. 20. Secundò quòd mortuo Beneficiario diſtributiones primi anni dentur eius hæredibus, ſicut docent Ioann. Andr. in cap. vnic. de cleric. non reſid. lib. 6. vbi Anch. numero 2. Franch. in princip. num. 2. Azor. inſtit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 7. quæſt. 5. Cened. præſt. & Canon. quæſt. lib. 1. q. 1. n. 41. Sanctarel. d. q. 10. n. 21. Bonacin. de horis Canon. diſp. 2. q. 5. pun. 6.

num. 11. vbi num. 12. ait consuetudine induci posse, vt fructus primi anni dentur hæredibus Canonici mortui, non enim decreto Conc. sess. 24. de reform. cap. 14. nec Bulla Pij V. super hac eadem re edita 7 comprehenduntur statuta ne seruitio per annum, vel aliquod tempus, & nihil percipiendo interim de massa grossa, nisi peracto integro dicto seruitio, vel quoddam post obitum hæredibus debeat, cum sit potius differre, quàm auferre, vt ex sententia Sacræ Congregationis tradit Nicol. Garc. de benefic. par. 1. cap. 5. num. 138. Tertiò, 8 quoddam vna hora, vel duabus intereßentes lucrentur massam grossam siue præbendam, amissis distributionibus quotidianis, vt referunt decisa Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 329. in 1. declarat. Armendar. d. loco n. 52. Quartò, quoddam intereßentes vna hora in vno mense ex nouem fructus lucrentur amissis distributionibus, aded vt non intereßentes omnibus horis in prædicto mense amittant illam ratam fructuum, quem amitterent in illis octo mensibus singulis horis intereßendo, Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 329. Armendar. d. loco n. 53. vbi subdunt tales 9 non incedere in pœnam decreti Concilij, quasi abfuisent vltra tres menses. Quintò, vt Canonici, qui vna hebdomada interfunt diuinis 10 Officiis possint lucrari distributiones sequentis etiam hebdomadæ, quamuis illis non interfunt, ita Azor. instit. moral. par. 2. lib. 7. cap. 7. q. 5. Sanctarel. d. q. 10. num. 23. Poterit namque consuetudo longioris vacationis à seruitio Ecclesiæ reduci ad tempus præscriptum à Conc. Trident. vt censuit S. Rituum Congreg. in vna Egitanien. 23. Nouembris 1602.

Valida tamen erit consuetudo in istis qui sequuntur casibus. 11 Primò, vt quis in absentia quotidianas lucretur distributiones si sciente, & patiente, ac tolerante Papa inducfa fuerit, non verò illo tantum conuiente, vt resoluunt Cou. vari. lib. 3. cap. 13. numero 5. in fine, Ducn. regul. 206. vers. limita quinto. Hoied. de incompatib. benefic. par. 1. cap. 17. numero 13. Cened. dict. quest. 1. numero 24. Aloyf. Ricc. in collect. decis. collect. 159. Monet. de distrib. quotid. par. 2. q. 12. numero 45. & 46. Sanctarel. dict. quest. 10. numero 16. Secundò, vt 12 distributiones conferantur iis, qui iussu suarum Ecclesiarum occupantur in computatione reddituum, vel sumptuum ipsarum Ecclesiarum, vt docent Monet. dict. par. 2. q. 11. num. 46. Cened. d. q. 1. nu. 68. Sanctarel. d. q. 10. num. 18. Tertiò, vt clericis senibus post septuagesimum annum dentur distributiones, quamuis diuinis Officiis non interfunt, Monet. d. par. 2. q. 12. num. 57. Cened. d. q. 1. num. 17. Bonacin. d. q. 5. puncto 6. num. 16. Sanctarel. var. resol. q. 8. nu. 14. Quartò, vt ser- 14 uitium

- uitium quadraginta annorum Ecclesiæ præstitum liberet Beneficiatum à residentia , ita vt lucreretur distributiones quotidianas in absentia, quamuis ipse non intersit Diuinis, ita Cened. par. 3. collect. 15. in fine, & dict. quest. 21. vers. sexto, Nicol. Garc. dict. cap. 2. num. 344. Monet. dict. par. 2. quest. 7. num. 21. & quest. 12. n. 61. & quest. 13. n. 41. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 298. numero 19. Piafec. in praxi Episcop. par. 2. cap. 3. numero 9. vers. de senio, Bonacin. dict. quest. 5. pun. 6. numero 15. Ego ipse dict. alleg. 53. numero 117. me citato in illo loco.
- 15 Sanctarel. dict. quest. 10. numero 26. Quintò, vt distributiones quotidianæ diuidantur inter eos, qui intersunt Officio diuino certis horis, licet non intersit omnibus, Duen. regul. 206. vers. limita secundo, Hoied. de incompatib. benefic. par. 1. cap. 17. numero 11. Monet. dict. par. 2. quest. 12. numero 42. vers. limitatur. Sextò, vt clerici recedentes à choro, dum diuinum Officium canitur, lucrentur distributiones, si id fieri contingat ob celebrandam Missam, vel Sacramentalem Confessionem vt per Monet. d. p. 2. q. 11. à n. 48. vers. insertur, & à n. 52. cum seq. Septimò, vt Canonicus missus à Capitulo pro aliquo seruitio ipsius Ecclesiæ, seu Capituli percipiat omnes fructus, & distributiones quotidianas, vt referunt decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 362. Armendar. d. loco n. 73.

S V M M A R I V M.

- 1 Auditores Rota Romanæ percipiunt fructus, & distributiones beneficiorum suorum in absentia ac si actualiter interessent diuinis Officiis.
- 2 Inquisitores contra hæreticam prauitatem gaudent privilegio percipiendi fructus, & distributiones quotidianas in absentia.
- 3 Collector generalis Camera Apost. }
     Subcollectores. }
     Aduocati. } eorum officio durante lucrentur
     Procuratores. } distributiones.
     Fiscales, }
     Notarij in causis spoliatorum. }
- 4 Archidiaconus, vel Canonicus visitans Ecclesiam, iura, vel redditus sua Prabende non amittit distributiones quotidianas.
- 5 Archidiaconus durante visitatione non potest percipere fructus illius Canonici, quem obtinet ex dispensatione, vel ex illius Ecclesiæ consuetudine.

- 6 Penitentiarius si dum recitatur divina Officia audiat in Ecclesia Confessiones etiam peccatorum venialium & non reservatorum, percipit distributiones quotidianas, dummodo intra Ecclesiam, non extra eam etiam infirmorum Confessiones audiat.
- 7 Theologus, seu obtinens Præbendam Theologalem, diebus quibus legit, habendus est tanquam præsens in choro pro tota die, & percipere potest distributiones quotidianas.
- 8 Concilio generali Canonici interessentes, lucrantur distributiones quotidianas, quando tanquam Theologi vel Canonici interfunt.
- 9 Distributiones quotidianas percipit Canonicus, qui à Capitulo gratulationis causa mittitur ad Pontificem, vel Principem, aut Civitatem.
- 10 Concilio Provinciali, seu Synodali interessentes percipiunt distributiones quotidianas.
- 11 Animarum cura incumbentes imminenti suæ Dignitati, vel Canonici, dum sunt in actu administrandi Sacramenta, distributiones quotidianas lucrantur.
- 12 Distributiones quotidianas non percipiunt Canonici habentes curam animarum in aliis Ecclesiis dum in eis resident, ac Sacramenta administrant.
- 13 Canonicus ab Ecclesia, cui est adstrictus, absens ex Pontificis privilegio potest percipere distributiones quotidianas.
- 14 Canonicus missus à suo Episcopo ad visitanda limina Apostolorum eius nomine, vel comitans ipsum Episcopum ad eadem limina, distributiones quotidianas lucrat.
- 15 Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Sede vacante electus in Vicarium non percipit distributiones, si consuetudo eum absentem non excuset.
- 16 Vicarius Episcopi non lucrat distributiones quotidianas, si choro non intersit quando est Canonicus, etiamsi à tempore immemoriali observatum sit ut debeantur.
- 17 Vicarius Episcopi non abest ab Ecclesia, ubi est Canonicus, ex iusta causa cum soli Episcopo, & non Ecclesiæ deferuiat.
- 18 Obfesus datus ab Ecclesiâ, aut etiam repræsentarum causa captus & detentus quotidianis distributionibus privandus non est.
- 19 Distributiones quotidianas non amittit absens pro evidenti utilitate Ecclesiæ, dummodo non sit ei constitutum salarium.
- 20 Canonicus procurator Capituli, & pro negotiis Capituli assisens tanquam præsens reputandus est, & habere debet distributiones quotidianas.

- 21 *Canonicus, qui à Capitulo munus accepit ad negotia Ecclesia peragenda, qua extra tempus diuini Officij expedire poterat, distributiones lucratur, si ea tempore diuini Officij expedit.*
- 22 *Canonicus, qui ad peragenda Ecclesia negotia citius discessit quam par est, aut regressum diutius distulit quam opus est, non potest distributiones percipere pro eo tempore quo citius discessit, aut diutius regressum distulit, si scienter hoc fecit.*
- 23 *Canonicus, qui à Capitulo mandatum habuit expediendi negotium aliquod in euidentem Ecclesia suae utilitatem, potest distributiones lucrari, quamuis aliquod temporis spatium in profanus recreationibus insumat.*
- 24 *Massa vniuersalis omnium reddituum Canonicoꝝ tam ratione distributionum, quam Præbendarum constituenda est, & contribuendum pro expensis, quæ sunt ad sustinendas lites Capitulum tangentes, ab unoquoque procurata, quam quisque percipit ex tali massa.*
- 25 *Fructus, & distributiones debentur absenti à seruitio Ecclesia pro defensione iurum ipsius Ecclesia, vel sui beneficij.*
- 26 *Canonicus Ecclesia Cathedralis super iuribus Canonicatus sui Roma litigans iustam causam non residendi habere censetur, nec hoc casu ad lucrandas distributiones opus est licentia Episcopi.*
- 27 *Infirmus, qui personaliter diuinis Officiis adesse non potest, quotidianas percipit distributiones in absentia, si cum erat sanus consueuerat interesse diuinis Officiis, vt num. 36. etiamsi propria culpa in infirmitatem inciderit.*
- 28 *Debilis in cruribus, seu tibiis si ad Ecclesiam se conferre non possit quotidianas percipit distributiones.*
- 29 *Canonicus nonagenarius, & ferè luminibus orbatus choro non inferuiens pro præsentem haberi mandatur.*
- 30 *Canonicus, qui lumen oculorum amisit, & propterea Missas, & diuina Officia celebrare non potest, distributiones quotidianas, & cetera emolumenta lucratur.*
- 31 *Promissus de Canonicatu si capta possessione lumine orbetur, & non possit promoueri ad Ordinem requisitum, reputatur præsens quoad fructus, sed non tenetur assistere in choro.*
- 32 *Medicinam sumens Canonicus, aut si sanguine minuatur, percipit distributiones in absentia.*
- 33 *Canonicus sanitatis causa balnea, vel alium locum petens percipit distributiones in absentia.*

- 34 Lepa, aut alio morbo contagioso coactus Canonicus ab urbe discedere, in absentia distributiones quotidianas lucratur.
- 37 Senio ita confectus ut residere & interesse Diuinis non possit, modo aliàs interesse consueuerit, percipere debet quotidianas distributiones.
- 38 Distributiones quotidianas percipere potest absens à choro, & etiam à Ciuitate ob metum ne occideretur ab inimicis, à Principe, &c.
- 39 Distributiones quotidianas percipere potest timens redire ad patriam, vel in ea commorari ob bellum ciuile, aut externum.
- 40 Pests ob causam à sua Ecclesia absens potest percipere distributiones quotidianas, si probaretur ex antiqua consuetudine distributiones dari solitas absentibus ex iusta causa.
- 41 Canonico, qui ex causa pestis absuerit, non debentur quotidianæ distributiones, nisi pestis grassetur, & probetur legitima consuetudo quòd distributiones huiusmodi dari consueuerint absentibus ex iusta causa.
- 42 Carceratus iniuste lucratur distributiones quotidianas si veniat absol-
uendus.
- 43 Canonicus lucratur distributiones cum per vim ab aliquo detinetur, & propterea non potest in sua Ecclesia diuinis interesse Officiis.
- 44 Exulatus iniuste non debet amittere quotidianas distributiones.
- 45 Excommunicatus iniuste non amittit distributiones quotidianas, si solitus erat ante impedimentum excommunicationis diuinis Officiis interesse.
- 46 Suspendus iniuste ab Officio, vel beneficio non amittit distributiones.
- 47 Distributionibus non priuatur Canonicus quando Ecclesia interdictitur si non dedit causam interdicto, & solitus erat diuinis Officiis interesse.
- 48 Ecclesia polluta existente non debet Canonicus distributionibus priuari, si pollutioni huiusmodi causam non dedit.
- 49 Priuato iniuste debentur fructus, & distributiones quotidiana.
- 50 Cessatione à Diuinis durante Canonici distributiones quotidianas non recipiunt ab Ecclesia.
- 51 Distributiones quotidianae intelliguntur sub nomine oblationum manualium, in c. 2. de offic. Ord. lib. 6.

***

Canonici à choro abſentes quibus caſibus lucrentur
distributions quotidianas?

C A P V T XXIV.

V DITORES Rotæ Romanæ percipiunt fructus, & distributiones ſuorum beneficiorum in abſentia ac ſi actualiter intereſſent diuinis Officiis, ex Conſtit. Clementis VII. incip. *Conuenit ſub Dat. Non. Auguſti* 1525. ita docent Læſ. Zechi. *de Republ. eccleſ. c. 11. num. 2. Cencd. practic. & canon. quaſt. lib. 1. q. 1. num. 63.* Ego ipſe, *de officio, & poteſt. Episc. p. 3. alleg. 53. num. 155.* & me citato in illo loco Sanctarell. *var. reſol. q. 11. n. 1.*

2 Inquiſitores contra hæreticam prauitatem gaudent priuilegio percipiendi fructus, & distributiones quotidianas in abſentia in Fidei fauorem à Paul. III. & Pio V. ſibi conſeſſo, vt per Roj. *de priuileg. Inquiſit. n. 420. & in tract. de hæret. ſing. 96. Spin. in ſpeculo teſtam. gloſſ. 3. princ. n. 78. Nicol. Garc. de benef. parte 3. c. 2. n. 356.* Ego ipſe, *d. alleg. 53. num. 156.* me citato in illo loco, Sanctarell. *d. q. 11. num. 3.* Semotis tamen priuilegiis minimè ius illis fuiſſe percipiendi distributiones quotidianas eo tempore, quo beneficiis non deſeruiunt, referunt à S. Congr. Concil. deciſum Nicol. Garc. *d. c. 2. n. 256.* & Armendar. loco *infra citando, n. 72.* Verba autem declarationis ſunt quæ ſequuntur. *Congregatio Concilij iam dudum conſulta reſpondit Inquiſitoribus hæretica prauitatis minimè ius eſſe percipiendi distributiones quotidianas Canoniciatum, Dignitatum, aut aliorum beneficiorum eo tempore, quo beneficiis prædictis non inſeruiunt. Quam deciſionem Inquiſitores Hiſpaniarum veriti ne laderentur eorum priuilegia à diuerſis Romanis Pontif. ad tempus conſeſſa, & à ſecl. record. Gregorio XIV. prorogata, vt eis prædicto muneri vacantibus liceret distributiones quotidianas percipere, ad Congregationem adierunt, illorumque tenore exhibito declarari petierunt, eam deciſionem ex Iure communi de promptam, ad eorum priuilegia nequaquam pertinere. Itaque Congr. priuilegiorum exemplo diligenter inſpecto Iuri conſentanea Inquiſitores poſtulare cenſuit, atque adeo declarauit deciſionem à ſe editam de distributionibus quotidianis in abſentia non percipiendis non habere locum ubi ſpecialibus priuilegiis, aut indultis Apoſtol. Inquiſitoribus,*
ſeu

seu aliis sancti Officii ministris fuerit concessum ut quotidianas distributiones quantumvis absentes lucrentur, tunc enim privilegia, & indulgentia huiusmodi quæ ad tempus, pro quo fuerunt concessa, durent, eo firmitus esse custodienda quò præstantius, & utilius est Christiana Reip. Inquisitorum Officium ad conservationem, & propagationem Orthodoxæ Fidei constitutum, ita die 6. Iunii 1594. Cardinali Toletto Sacra Congreg. significauit.

Collector generalis Cameræ Apostol. Subcollectores, Aduocati, 3 Procuratores, Fiscales, & Notarii in causis spoliatorum, & aliorum iurium dictæ Cameræ, eorum officio durante, lucrantur distributiones quotidianas in absentia, ut ex Constit. Sixti V. sub datum 8. Maij 1590. referunt Monet. d. p. 2. q. 11. n. 111. Sanctarel. d. q. 11. n. 6. Ego ipse d. alleg. 53. n. 157.

Archidiaconus, vel Canonicus visitans Ecclesiam, iura, vel redditus suæ præbendæ non amittit distributiones quotidianas, cum visitando prædicta iura & loca seruiat Ecclesiæ in re utili, ut per Nicol. Garc. dict. part. 3. cap. 2. numero 333. cum seq. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 7. cap. 7. quæst. 10. Monet. d. quæst. 11. num. 63. Cened. d. quæst. 1. numero 36. Ego ipse d. allegat. 53. numero 163. me citato in illo loco Sanctarel. d. quæst. 11. num. 9. Si verò non visitaret propriam Ecclesiam suæ diocesis, etiam si illam visitaret ex officio & iure sibi competenti, tunc non poterit percipere distributiones, ut referunt decisum Monet. d. quæst. 11. num. 63. Cened. d. q. 1. nu. 36. & 74. Nicol. Garc. d. c. 2. num. 332. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib. 1. titul. 6. l. 6. de Visitat. num. 81. & 108. Sanctarel. d. quæst. 11. nu. 10. Ego ipse d. allegat. 53. numero 126. Et hoc casu durante visitatione 5 non potest Archidiaconus percipere fructus illius Canonicatus, quem obtinet ex dispensatione, vel ex illius Ecclesiæ consuetudine, stante quòd fructus Canonicatus distincti sunt à fructibus præbendæ, nisi pro tribus mensibus vacationis causa à Concilio permisis, ut resolutum attestantur Nicol. Garc. d. c. 2. num. 332. in 2. dub. & Armendar. d. l. 6. de Visitat. n. 82. aduertentes hæc de lucrandis fructibus locum habere nisi extet Ecclesiæ consuetudo, ut Archidiaconus visitans nihil fructuum percipiat, quia ea seruanda erit.

Pœnitentiarius si dum recitantur diuina Officia audiat in Ecclesia Confessiones, percipit quotidianas distributiones, ut referunt decisum Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 498. in 1. edit. alijs resol. 389. num. 5. in 2. edit. & resol. 477. num. 6. Salazar de Mendoça in libello de instit. Canonis. Pœnitent. §. 6. Vgolin. de officio Episcopi c. p. 19.

num. 6. verſ. tertio excipitur, & cap. 33. numero 5. Monet. de distribut. quotid. par. 2. q. 11. num. 64. cum ſeqq. Campan. in diuerſ. Iuris Canon. rub. 7. cap. 6. num. 27. Barthol. à S. Fauſto de horis Canon. lib. 3. queſt. 74. Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 4. num. 124. & ſiq. Bonacin. de horis Canon. q. 5. pun. 3. §. 5. Raguc. de voce Canon. in Capitulo queſt. vlt. num. 7. Ego ipſe d. p. 3. alleg. 53. n. 160. & all. g. 55. n. 30. me citato in hoc loco Sanctarel. var. reſol. q. 7. num. 13. Etiamſi audiat Confeſſiones peccatorum veniſſimum, & non reſeruatorum, ex Nicol. Garc. num. 123. Monet. num. 61. & Sanctarel. proximè citatū locus, dummodo tamen intra Eccleſiam, non verò extra etiam infirmorum Confeſſiones audiat, Nicol. Garc. in addit. ad d. par. 5. cap. 4. num. 125. in fine, Ego ipſe dict. allegat. 55. numero 32. At Canonici quibus non incumbit vti Canonice onus audiendi Confeſſiones, ſi pro his audiendis abſit à Choro, non lucratur distributiones, ita Sac. Cong. Concil. ſub die 22. Iuny 1624.

- 7 Theologus, ſeu obtinens Præbendam Theologicam, diebus quibus legit, habendus eſt tamquam præſens in choro, non modò pro illis horis, vt ſi manè legat pro horis matutinis, & Miſſa ſolemni, ſed etiam pro tota die, & percipere poteſt distributiones quotidianas, ita declarante Gregorio XII. deciſum referunt Nicol. Garc. dict. cap. 2. numero 118. Aloyſ. Ricc. in dict. praxi rerum ſor. eccleſiaſt. reſol. 386. numero 6. & reſolut. 389. numero 6. Nald. verbo distributiones numero 9. Gonzal. ad regular. 8. Cancell. §. 7. proam. numero 180. Armendar. d. titul. de reſidentia Canon. numero 68. Monet. d. p. 2. queſt. 10. num. 27. & q. 11. numero 75. Bonacin. d. queſt. 5. pun. 3. §. 6. Ego ipſe d. par. 3. allegat. 56. num. 8. me citato in illo loco Sanctarel. d. q. 11. n. 15.

- 8 Concilio generali intereſſentes lucrantur distributiones quotidianas, vt reſoluunt Coſm. in pragm. Sanctior. titul. de collat. §. 1. gloſſ. nihil in fine, Iacobat. de Concil. lib. 5. artic. 6. ad fin. Rebuff. in praxi part. 3. titul. de diſpenſat. de non reſid. numero 34. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 52. litt. C. verſ. quartus caſus, Cened. dict. queſtione 1. numero 67. Ego ipſe dict. allegat. 53. numero 158. me citato in illo loco Sanctarel. d. queſt. 11. numero 7. Sed contra tenet Monet. d. par. 2. q. 11. n. 90. quia iſti non abſunt cauſa vtilitatis Eccleſiæ vniuerſalis, in eo tamen omnes conueniunt Canonici non eſſe priuandum distributionibus quando tamquam Theologus, vel Canoniſta Concilio generali intereſt miſſus à ſuo Capitulo, vt ibi interſit nomine Capituli, quia tunc abeſſet in vtilitatē ſuæ Eccleſiæ,

& eius rē vtiliter gerere censeretur, Cened. n. 67. vers. *aduerte*, Monet. n. 91. Sanctarel. n. 7. in fine, Ego ipse, n. 158. *proximè citatis locis*. Si-
cut etiam posset percipere distributiones si à Capitulo gratulatio-
nis causa mitteretur ad Pontificem, vel Principem, vel Ciuitatem,
quia tunc abesset causa suæ Ecclesiæ, ita Monet. d. q. 11. n. 92. Sancta-
rel. d. q. 11. n. 8.

Concilio Prouinciali, vel Synodali interessentes distributiones 10
quotidianas percipiunt, vt resoluunt Salzed. ad Bernard. in pract.
cap. 52. dist. C. vers. *idemque pari ratione*, Cened. d. q. 1. n. 67. vers. *idem
pari ratione*, Sanctarel. d. q. 11. n. 22. & q. 10. n. 17. in princ. Barthol. à S.
Fausto d. lib. 3. q. 52.

Animarum curæ incumbentes imminenti suæ Dignitati, vel 11
Canonicatui, dum sunt in actu administrandi Sacramenta, vel alia
exercendi, quæ spectant ad ipsam curam, distributiones quotidianas
lucratur, & tanquam præsentis in choro habentur, vt referunt
decisum Franc. Leo, in thesauro fori eccles. p. 3. c. 2. n. 24. Aloyf. Ricc. d.
resol. 389. n. 4. Raguc. de voce Canon. in Capitulo quest. ult. n. 6. Nicol.
Garc. d. c. 2. n. 335. Armendar. d. lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. de residentia Canon.
n. 58. Cened. d. q. 1. n. 75. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo *distributiones*.
n. 3. vers. *secundo debentur*, Lxl. Zech. de Repub. eccles. cap. 24. nu. 6. Bar-
thol. à S. Fausto d. lib. 3. q. 76. Bonacin. d. q. 5. pun. 3. §. 7. Ego ipse d. al-
leg. 53. n. 127. & me citato in illo loco Sanctarel. d. q. 11. n. 11. Vnde Sa- 12
cra Cong. Cardinalium, negotiis Episcoporum, & Regularium Præposito-
rum in una Lauden. 24. Nouembris 1617. censuit Canonicum à choro
absentem occasione seruitij, curæ eius Canonicatui annexæ quoti-
dianas distributiones lucrari, tanquam si esset præsens, idcircoque
Episcopum curam animarum eidem Canonico auferre, & Manu-
nario sibi, eiusque successoribus beneuolè conferre non debere. At
si haberent curam animarum in aliis Ecclesiis dum in eis reside-
rent, ac Sacramenta administrant, non possunt percipere distribu-
tiones, quas perciperent si in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, in
qua habent Canonicatus, vel Dignitates, residerent, vt resoluunt
Monet. d. par. 2. q. 11. n. 69. Sanctarel. d. q. 11. n. 13. Barthol. à S. Fausto d.
lib. 3. q. 76.

Canonicus ab Ecclesia, cui est adstrictus, absens ex Pontificis 13
priuilegio potest percipere distributiones quotidianas, vt resoluunt
Gemin. num. 4. & Franch. num. 3. in cap. unic. de cleric. non resid. lib. 6.
Cened. d. quest. 1. num. 26. Sanctarel. var. resol. q. 10. num. 1. Barthol. à S.
Fausto d. lib. 3. q. 83. Episcopus verò non potest aliquem excusare
à resi

à reſidentia in choro niſi iuxta diſpoſitionem, *d.c. vnici*, vt referunt deciſum Nicol. Garc. *d.c.2.n.407*. Armendar. *d.loco n.84*.

- 14 Canonicus miſſus à ſuo Epifcopo ad viſitanda limina Apoſtolorum eius nomine, vel comitans ipſum Epifcopum ad eadem limina ex Conſt. Sixti V. diſtributiones quotidianas lucrantur, vt per Aloyſ. Ricc. *in d.praxi. deciſ. 498. in 1. edit. aliàs reſol. 389.n.3. in 2. edit. Nicol. Garc. d.c.2.n.349*. Monet. *d.p.2.q.8.n.28*. Armendar. *ubi ſup.n.62*. Franc. Leo *d.c.2.n.23*. Barthol. à S. Fauſto *d.lib.3.q.51*. Ego ipſe *d. alleg. 53.n.159*. me citato in illo loco Sanctarel. *d. q. 11. nu. 14*. vbi in fine cum Garc. ſubdit idem eſſe dicendum in aliis Præbendatis, licet non ſint de Capitulo.

- 15 Canonicus Eccleſiæ Cathedralis Sede vacante electus in Vicarium generalem, Officiale, & Viſitorem, non amittit diſtributiones ſi abſit à choro, quamuis ob huiusmodi officia ei ſalarium aſſignetur, vt reſoluunt Cened. *d. quæſt. 1. num. 72*. Sanctarel. *d. quæſt. 11. num. 18*. Barthol. à S. Fauſto *de Horis Canon. lib. 3. quæſt. 68*. Verùm huiusmodi quotidianas diſtributiones illum non percipere, præcipuè vbi conſuetudo cum abſentem non excuſaret, melius reſoluunt Monet. *diſt. par. 2. quæſt. 11. num. 83*. Ego ipſe *d. par. 3. alleg. 54. num. 166*.

- 16 & Canonico qui munere Vicarij Epifcopi fungitur non deberi quotidianas diſtributiones ſi Horis Canonicis non interſit, etiamſi à tempore immemoriali obſeruatum ſit vt debeantur, refert deciſum Nicol. Garc. *in add. ad ſuum tract. de benef. p. 3. c. 2. n. 348*. Barthol. à S. Fauſto *d. lib. 3. q. 69*. S. Congregat. Concilij *in vna Biſtecta. 18. Decembris 1627*. Ratio eſt, quia non abeſt ex iuſta cauſa, cùm Vicarius deſeruiat ſoli Epifcopo, & non Eccleſiæ, vt inquit Rot. *deciſ. 222. n. 5. p. 2. diuerſ.*

- 18 Oſes datus ab Eccleſia, aut etiam repræſaliarum cauſa captus, & detentus diſtributionibus quotidianis priuandus non eſt, vt reſoluunt Monet. *d.p.2.q.5.n.56. cum ſeqq.* quem refero Ego ipſe *d. alleg. 53. n. 165*.

- 19 Abſens pro euidenti vtilitate Eccleſiæ diſtributiones quotidianas non amittit, præcipuè ſtante conſuetudine, quodd Canonicus miſſus à Capitulo pro aliquo ſeruitio ipſius Eccleſiæ, ſeu Capituli percipiat omnes fruſtus, & quotidianas diſtributiones, vt per cap. *unic. de cleric. non reſid. lib. 6. tenent* Aloyſ. Ricc. *in d.praxi. rcrii ſori eccl. reſol. 389. in 2. edit.* Seraphin. *deciſ. 1239. par. 2*. Nicol. Garc. *d. c. 2. nu. 362*. Armendar. *d. loco num. 73. & 95*. Barthol. à S. Fauſto *d. lib. 3. q. 48*. vbi intelligit ſi aliàs choro intereſſe ſolebat, & abeſt in euidentem

sux Ecclesiæ vtilitatem, hoc est manifestam, Ego ipse, *d. alleg. 53. n. 171*. Sacra Congreg. Concilij 31. *Januar. 1603.* vbi intelligit dummodo non sit ei constitutum salarium. Et quodd Canonicus procurator Capituli, & pro negotiis Capituli assistens tanquam præsens reputandus est, & habere debet distributiones quotidianas, censuit Sacra Rituum Congreg. *in Saonen. 21. Augusti 1604.* Et Canonicus, qui à Capitulo munus accepit ad negotia Ecclesiæ peragenda, quæ extra tempus diuini Officij expedire poterat, distributiones lucratur si ea tempore diuini Officij expediat, modò ex Capituli mandato non teneretur negotia illa extra tempus diuinorum Officiorum peragere, quia hic videtur abesse ob vtilitatem Ecclesiæ, tum quia iure suo uti videtur dum illius negotiorum expeditionem ad tempus vsque diuinorum Officiorum differt, ita Bonac. *de Horiis Canon. disp. 2. q. 5. pñt. 3.* Barthol. à S. Fausto, *d. lib. 3. q. 56. & q. 57.* resoluit Canonicum, qui ad peragenda Ecclesiæ negotia citius discessit, quam par est, aut regressum diutius distulit quàm opus est, nò posse distributiones percipere pro eo tempore quo citius discessit, aut diutius regressum distulit, si scienter hoc fecit, secus si bona fide, purans negotium tunc temporis tractandum esse, & q. 58. tenet Canonicum, qui à Capitulo mandatum habuit expediendi negotium aliquod in euidètem Ecclesiæ suæ vtilitatem, posse distributiones lucrari, quâuis aliquod temporis spatium in profanis recreationibus insumat, in quo cæteri Canonici diuinis Officiis assistunt, modò illæ recreationes non fuerint in causa, vt citius suscepta negotia non fuerint in causa, vt citius suscepta negotia non expediret; quia tunc non se haberent accidentaliter ad principalem causam absentix, sed ipsæ essent absentix causa.

An expensæ, quæ fiunt ad sustinendas lites Capitulum tangentes, & tuenda iura Ecclesiæ, extrahendæ sint à communi massa, seu potius ex Præbendis cuiusque particularis Canonici, & pro qua rata, an æqualiter, seu potius pro virili cum aliquæ Præbendæ sint pingues, aliæ verò tenues? Sacra Congreg. Concilij, *die 15. Aprilis 1628.* iuxta decretum Sacræ Congreg. Episcoporum censuit esse constituendam massam vniuersalem omnium reddituum Canoniorum tam ratione distributionum quàm Præbendarum, & contribuendum ab vnoquoque pro rata, quam quisque percipit ex tali massa.

Absenti à seruitio Ecclesiæ pro defensione iurium ipsius Ecclesiæ, vel sui beneficii, debentur fructus, & distributiones, vt fuit ten-

tum, in Rota corā Seraph. decis. 1098. n. 5. & in Asten. fructuū 15. Martij 1613. corā bon. mem. Patriarcha Manzanedo, & in Calaguritana fructuū & distributionum 26. Mart. 1614. corā bon. mem. Vbald. refero Ego ipse, d. alleg. 53. n. 172. Barthol. à S. Fausto, d. lib. 3. q. 52. n. 1. & Sac. Cong. Conc. teste Nic. Garc. in addit. ad tract. de benef. p. 3. c. 2. n. 49. cē-
suit quòd absentix iustam causam cēsetur habere, qui super iuribus Ecclesiæ suæ litigat, & consuluit, Nau. cons. 14. de cler. non resid. in no-
uis, quòd Canonicus Ecclesiæ Cathedralis super iuribus Canonica-
tus sui Romæ litigans iustam causam non residendi habere cēsetur,
ad hanc tamen non residentiam videtur necessaria sui Prælati, vel
Papæ licentia, seu sciētia, ad hoc ut fructus iustè interim lucrari pos-
sit, ex Conc. Trid. sess. 21. de refor. c. 1. vbi decernitur non licere abesse
absq; licentia Episcopi, & causa prius cognita, & probata. Sed mihi
dicendum videtur ad lucrandas distributiones non opus esse licen-
tia Episcopi; ratio est quia in c. unic. de cler. non resid. absolūtè conce-
duntur distributiones absentibus in euidentem Ecclesiæ vtilitatem,
& Conc. Trid. d. c. 1. non loquitur de Canonicis, sed de Episcopis, &
animarum Curatoribus, Carol. Macign. de Horis Canon. c. 68. n. 14.
Barthol. à S. Fausto, d. lib. 3. q. 59.

27. Infirmus, qui personaliter diuinis Officiis adesse non potest, quo-
tidianas percipit distributiones in absentia, ita probat c. 1. de cler. non
resid. lib. 6. resoluunt Cou. lib. 3. var. c. 13. n. 8. Nau. cons. 2. num. 3. de cler.
non resid. & de horis Can. c. 11. n. 10. Selu. de benef. p. 4. q. 6. n. 9. Fusc. de
Vistat. lib. 1. c. 15. n. 25. vers. & infirmo, & c. 20. n. 26. Tho. A&. in tract.
de infirm. p. 1. c. 50. n. 25. Hoied. de incompatib. benef. par. 1. c. 17. n. 15.
Ludou. Gom. in reg. de infirmis resign. q. 9. vers. 47. Gutier. Canon. lib. 1.
c. 1. n. 140. Spin. in speculo testam. gloss. 9. princ. n. 30. Franc. Leo, in the-
sauro fori ecclēs. parte 3. c. 2. numero 2. Piasec. in praxi Episc. par. 2. c. 3.
n. 9. vers. infirmus, Carol. de Graffis, de effectib. cler. effectu 1. num. 1172.
Vgolin. de offic. Episc. c. 19. §. 2. num. 6. vers. excipitur, Azor. instit. mor.
par. 2. lib. 7. c. 7. q. 10. Nicol. Garc. d. parte 3. c. 2. n. 363. Monet. d. parte 2.
q. 5. n. 48. & q. 6. à n. 1. nouissimè Barthol. à S. Fausto, de Horis Cano-
nicis, libro 3. q. 26. Armendar. d. rub. de residentia Canon. numero 75.
Raguc. d. q. vlt. n. 8 Cened. d. q. 1. n. 7. Ego ipse, d. allegat. 53. n. 166.
me citato in illo loco Sanctarel. var. resol. q. 8. à princ. Bonacin. de Ho-
ris Canon. disp. 2. q. 5. puncto 1. Veluti si ad Ecclesiam se conferre non
possit, quia est debilis in cruribus, seu tibiis, Menoch. de arbit. casu
60. n. 14. & seq. Monet. d. q. 6. n. 16. & Cened. d. q. 1. n. 13. Barthol. à
29 S. Fausto, d. lib. 3. q. 31. Vel circus Monet. n. 16. & Cened. 13. dictis locis,

Aloyf. Ricc. *in praxi aurea resol.* 397. Canonicus Iulianus de Sanctis
 cum ob id quod uti nonagenarius, & fere luminibus orbatus cho-
 ro non inferuaret, per ceteros Canonicos quotidianis distributio-
 nibus priuatus extitisset, Sacra Congreg. Episcoporum, & Regula-
 rium negotiis præposita pro opportuno Iuris remedio sibi proui-
 deri supplicauit, unde eadem Sacra Congr. prædictum Iulianum
 pro præsentem haberi mandauit in vna *Alatren. mense April.* 1619.
 & nouissimè S. Congr. Concilij, *sub die 20. Iulij* 1629. censuit Cano-
 nicum, qui lumen oculorum amisit, & propterea Missas, & diuina 30
 Officia celebrare non potest, distributiones quotidianas, & cetera
 emolumenta lucrari, perinde ac si Diuinis interesset, & antea in ea-
 dem, *sub die 11. Augusti* 1618. fuerat resolutum prouisum de Ca- 31
 nonicatu si capta possessione lumine orbetur, & non possit promo-
 ueri ad Ordinem requisitum, reputari præsentem quoad fructus,
 sed non teneri assistere in choro. Vel podagra laborat Monet. *n.* 18.
 & Cened. *n.* 13. *dictis locis.* Vel quia medicinam sumit, aut sanguine 32
 minuitur, Iacob. de Graff. *in aureis decis.* p. 2. lib. 3. c. 1. *n.* 10. Monet. *d.*
p. 2. q. 6. n. 8. Cened. *d. q. 1. n.* 7. Barthol. à S. Fausto, *d. lib. 3. q. 30.* Ego ipse
d. alleg. 53. n. 169. me citato Sanctarel. *d. q. 8. n.* 4. Vel quia sanitatis cau- 33
 sa ad balnea, vel alium locum iret, Monet. *d. q. 6. n.* 10. Cened. *d. q. 1.*
n. 11. Sanctarel. *d. q. 8. n.* 4. Ego ipse, *d. alleg. 53. n.* 169. Vel quia lepra, aut 34
 alio morbo contagioso cogitur ab Vrbe discedere, Monet. *d. quest. 6.*
n. 11. Cened. *d. q. 1. n.* 12. Ego ipse, *d. alleg. 53. n.* 170. me citato Sanctarel.
d. q. 8. n. 5. His omnibus infirmitatibus detenti possunt distributiones 35
 quotidianas percipere quauis propria culpa in eas inciderint, Azor.
d. c. 7. q. 11. Petr. Nau. *de restit. libro 6. c. 2. dub. 4. n.* 239. Garc. *de benefic.*
parte 3. c. 2. n. 363. Macign. *de horis Canon. c. 71. n.* 58. Nald. *in summa*
verbo distributiones, n. 11. Barthol. à S. Fausto, *d. lib. 3. q. 28.* Monet. *d.*
q. 6. n. 12. Zerol. *in praxi Episc. p. 1. verbo distributiones, §. 3. vers. 6.* Gu-
 tier. *d. c. 1. n.* 138. Cened. *d. q. 1. num.* 8. Ego ipse, *d. allegat. 53. num.* 168.
 & me citato Sanctarel. *d. q. 8. num.* 6. Intellige si cum erat sanus con-
 sueuerat interesse diuinis Officiis, aliàs secus, ita Barthol. à S. Fausto 36
d. lib. 3. q. 27. Monet. *d. q. 6. n.* 21. Azor. *d. c. 7. q. 11.* Valsq. *in opuscul. de*
benefic. c. 4. dub. 3. Macign. *de horis Canon. c. 71. n.* 56. Cened. *d. q. 1. n.* 9.
 Ego ipse, *d. alleg. 53. num.* 167. me citato in illo loco Sanctarel. *d. q. 8.*
num. 8. Ioan. Valer. *de different. inter utrumque forum, verbo hora Cano-*
nica, differ. 2.

Senio ita cōfectus, ut residere, & interesse Diuinis non possit, mo- 37
 do aliàs interesse consueuerit, percipere debet quotidianas distri-

butiones, ſicut reſoluunt, deciſumque referunt Azori. *d. libro 7. c. 7. queſt. 12.* Franc. Leo. *d. c. 2. num. 27.* Monet. *d. parte 2. queſt. 7.* Armendar. *d. loco, num. 73.* Cened. *d. queſt. 1. num. 15.* Barthol. à S. Fauſto, *d. lib. 3. q. 34.* Aloyſ. Ricc. *d. reſolut. 389. num. 7.* Ego ipſe, *d. alleg. 53. num. 164.* me citato Sanctarel. *d. q. 8. num. 12. vbi num. 13.* aſſerit Iudicis arbitrio ſtandum eſſe cum quis propter ſenectutem excuſatur quominus poſſit in choro intereſſe diuinis Officiis, & tamē poſſit lucrari diſtributiones.

- 38 Absens à choro, ac etiam à ciuitate ob metum ne occideretur ab iniiniciis, à Principe, &c. poteſt percipere quotidianas diſtributiones, vt docent Couar. *lib. 3. variar. cap. 13. n. 8. verſ. decimo eadem ratione.* Azor. *d. c. 7. queſt. 11.* Nicol. Garc. *d. c. 2. num. 351.* Monet. *d. parte 2. q. 5. num. 71.* Cened. *d. q. 1. num. 20. verſ. idēque iuris,* Sanctor. *var. reſol. q. 9. n. 2.* Vnde S. Congreg. Concilij, die 17. Septembris 1616. ad inſtantiam Ioannis Blaſij Canonici Carpen. qui ex facto Principis temporalis loci reſidere non poterat, cenſuit dandas eſſe ad Ordinarium litteras, vt Capitulum cogat ad integras diſtributiones Oratori aſſignandas vſque ad menſem Aprilis futuri; ceterum ipſi Oratori ſignificari voluit, vt interim curet Canonicatum reſignare, vel permutare, aut rationem aliquam inire, qua & ſuz, & Eccleſiæ indemnitati conſultum ſit. Die 22. Aprilis 1617. prorogata fuit licentia ad alios ſex menſes, cum eo quod interim curet, &c. Et die 23. Septembr. 1617. prorogata fuit ad alios ſex menſes ſine ſpe alterius prorogationis.

- 39 Timens redire ad patriam, vel in ea commorati ob bellum ciuile, aut externum, poteſt percipere diſtributiones, vt tenent Sfort. Odd. *in tract. de in integ. reſtit. art. 9. n. 92.* Menoch. *de arbitr. caſu 153. n. 12.* Sanctarel. *d. q. 9. n. 4.*

- 40 Peſtis ob cauſam à ſua Eccleſia absens poteſt percipere diſtributiones quotidianas, ſi probaretur ex antiqua conſuetudine diſtributiones dari ſolitas abſentibus ex iuſta cauſa, ſecundum Menoch. *d. caſu 153. num. 10.* Sfort. Odd. *d. art. 9. num. 94.* Monet. *de diſtrib. par. 2. q. 5. num. 76. & 77.* Rutil. Benzon. *in ſpeculo Epiſc. & Burat. libro 1. diſp. 1. queſt. 1. concl. 3.* dum ait quod Canonici, quibus non imminet cura animarum, à loco beneficij peſtifero poſſunt ſine peccato fugere, Barthol. à S. Fauſto, *libro 3. q. 35.* Bonacin. *de horis Canon. diſp. 2. q. 5. puncto 2. num. 7.* Scip. de Rubeis, *in aphoriſm. Epiſc. verbo peſtis, num. 4.*

- 41 In cauſa Mediolanen. 9. Nouembr. 1630. S. Congreg. Concil. cenſuit
Cano

Canonicis, qui ex causa pestis abfuerint, non deberi quotidianas distributiones, nisi pestis grassetur, & probetur legitima consuetudo, quòd distributiones huiusmodi dari consueverint absentibus ex iusta causa, quando autem dicatur pestis grassari, ut sit iusta causa absentiae, relinquendum esse iudicio Episcopi.

Carceratus iniuste lucratur distributiones quotidianas si veniat ⁴² absolendus, ut per Cou. lib. 3. var. cap. 13. numero 8. vers. undecimo, Nauar. conf. 10. & conf. 11. numero 3. & seq. de cleric. non resid. Sayr. in floribus decis. sub eodem titul. decis. 9. Macign. de horis Canonic. cap. 71. numero 66. Barthol. à S. Faulto in simili tract. lib. 3. quæst. 32. Nald. verbo distributiones num. 10. ubi quod etiam illi debentur mortuoria, seu funerales portiones. Læi. Zech. de Republ. eccl. c. 24. n. 6. Azor. instit. moral. par. 2. lib. 7. cap. 7. quæst. 11. Zerol. in praxi Episcop. par. 1. verbo distributiones §. 8. Ceuall. commun. contra commun. quæst. 585. nu. 15. Grilenzon. conf. 165. per tot. Armendar. dict. tit. de residentia Canonic. numero 77. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. §. 9. num. 15. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 362. Monet. d. par. 2. quæst. 5. numero 80. Bonacin. de horis Canon. disput. 2. quæst. 5. puncto 2. §. 1. Ego ipse, d. alleg. 53. num. 178. me citato in illo loco Sanctarel. d. quæst. 9. num. 5. S. Cong. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium, præpositorum sub die 5. Decembris 1600. Et Sac. Congr. Concilij die 9. Maij 1626. respondit contraria consuetudine non obstante deberi oratori de quo ibi distributiones quotidianas totius temporis, quo propter denegationem distributionum in tempore indebitæ carcerationis abfuit à residentia, ut recurreret ad Sacram Congregationem pro declaratione super dicta denegatione. Vnde poterit Canonicus lucrari distributiones ⁴³ cum per vim ab aliquo detinetur, & propterea non potest in illa Ecclesia diuinis interesse Officiis, ut resoluunt Nau. d. conf. 11. n. 4. Iacob. de Graff. par. 2. cap. 15. num. 10. Azor. d. cap. 7. q. 10. Monet. d. par. 2. q. 5. num. 54. Cened. d. q. 1. num. 20. vers. quinto, Sanctarel. d. q. 9. num. 8.

Exulatus iniuste non debet amittere quotidianas distributiones, ⁴⁴ ut docent Cou. d. cap. 13. n. 8. vers. decimo, Ceuall. d. q. 585. n. 16. Bernard. Sandoual. de offic. Eccles. p. 6. r. 17. circa med. Cened. d. q. 1. num. 43. Sanctarel. d. q. 9. n. 6.

Excommunicatus iniuste non amittit distributiones quotidiana ⁴⁵ nas, si eo tempore, quo, excommunicatio iniuste in eo lata fuit, præsens erat in loco beneficii, sui, solitusque erat diuinis Officiis ante impedimentum excommunicationis adesse, ut resoluti Cou. d. c. 13.

num. 8. *verſ. cæterum*, Sayr. *de cenſur* lib. 2. cap. 5. numero 27. Auila *cod. tractat. part. 2. cap. 6. diſput. 1. dub. 1. abſoluſ. 1.* Bonacin. *in ſimil. tract. diſp. 2. quaſt. 2. punçto 4. §. 2. num. 5. & de horis Canon. diſput. 2. quaſt. 5. pun. 2. §. 2.* Barthol. à S. Fauſto *in ſimili tract. lib. 3. quaſt. 36.* Henriq. *in ſum. lib. 13. cap. 13. §. 4. in fine*, Surd. *de aliment. tit. 1. q. 82. num. 15. verſ. al'is ſecus*, Monet. *d. par. 2. quaſt. 15. num. 32.* Sanctarel. *d. q. 9. num. 9.* Ego ipſe *d. alleg. 53. num. 174. & in collecten. ad cap. paſtoralis 53. n. 14. de ap. pellat.* A quo autem detecta iniuſticia excommunicationis diſtributiones forſan amiſſas ipſe repetat *dixi in collecten. ad d. cap. paſtoralis num. 15.*

- 46 Sulpenuſ iniuſtè ab officio vel beneficio non amittit diſtributiones, vt docent Monet. *d. q. 15. n. 46.* Cened. *d. q. 1. n. 59.* Bonacin. *d. pun. 2. §. 4.* Squillante *de obligat. Cleric. p. 4. n. 15.* Ego ipſe, *d. allegat. 53. num. 176. m. citato in illo loco* Sanctarel. *d. quaſt. 9. num. 13.* Nec eſt priuandus diſtributionibus quando Eccleſia interdicitur, cùm tamen r. 1 dederit cauſam interdicto, & ſolitus eſſet diuinis Officiis
- 47 intereſſe, ſicut reſoluunt Pariſ. *conf. 32. n. 24. vol. 4.* Cened. *d. q. 1. n. 59.* Monet. *d. p. 2. q. 16. n. 29.* Sicut nec eſt priuandus quando Eccleſia fuit polluta, cùm tamen huiuſmodi pollutioni cauſam non dederit, ſecundùm Cened. *d. q. 1. n. 60.* Bonacin. *d. pun. 2. §. 6.* Sanctarel. *d. q. 9. num. 14.*
- 48 Priuato iniuſtè debentur fructus, & diſtributiones quotidianæ, cæterâque emolumenta, quæ præſentibus tantùm, & intereſſentibus lucri fieri conſueuerunt, pro toto eo tempore quo ob dictam priuationem mupera ſuo beneficio incumbencia obire, atque horis Canoniciſ intereſſe non potuit, vt cenſuit Sac. Congregat. *negotiis Episcoporum, & Regularium præpoſita 26. May 1625.* & Sac. Congregat. Concilij *ſub die 21. Iunij eiſdem anni in cauſa Aquilana*, partibus auditis cenſuit Capitulum teneri, cogendùmque eſſe reſtituere fructus, diſtributiones, cæterâque emolumenta iniuſtè priuato.
- 50 Ceſſatione à Diuinis durante Canonici debent percipere diſtributiones quotidianas, vt probare videtur. *tex. in cap. ſi Canonici, de offic. Ordin. lib. 6. iunctis iis, quæ ſupra de interdictis, & ſuſpenſis diximus, in quam ſententiam ſatis inclinauit S. Cong. Concil. in vna Aquilana ceſſationis de anno 1623.* Contraria tamen opinio, quæ dictat Canonicos ceſſationem durante non recipere diſtributiones ab Eccleſia, receptior eſt, eamque ſequuntur Cou. *in cap. alma mater par. 2. §. 4. num. 7.* Henriq. *in ſum. lib. 13. cap. 52. §. 3. & cap. 53. §. 2. circa med.*

Fr.Emman.quæst. Regular.tom.2. quæst.116.art.4. Sayr. de censur. lib. 5. cap.19.num.17. Monet.d.par.2. quæst.16.num. 36. Anton. de Campos de cessat. à Diuinis à num.98. vers. si autem, & in tit. declaration. de lo que se ha de guardar en tempo de cessacion, declar. 34. Alphons. à Vega in sum.par.1. cap.103. casu 6. Anton. Gom. in explic. Bulla Cruciatæ ad 5. claus.in ultimis verbis, Menoch. de arbitr. casu 180. Auil. de cens. par. 6. disput.2. dub.3. conclus.3. Bonacin.d.pnn.2. §.5. sub nomine enim oblationum, manualium, de quibus in d.cap. si Canonici, intelliguntur distributiones quotidianæ, vt per Lap. & ad eum Mandos. in add. lit. B. alleg.42.

S V M M A R I V M.

- 1 Papa in seruitio absentes de Iure communi lucranti fructus, sed non distributiones suarum Præbendarum.
- 2 Cantores Capellæ Pontificiæ actu inseruientes vti veri familiares Papæ lucrantur fructus, non tamen distributiones suorum Canoniciatum.
- 3 Cubiculario ad bussulam Sanctissimi absenti à residentia Canonicatus, non debentur distributiones.
- 4 Cardinalis Legati in seruitio absentes lucrantur fructus, non tamen distributiones suarum Præbendarum.
- 5 Canonicos duos Ecclesia sua potest Episcopus in sui seruitium habere, qui fructus Præbendarum in absentia, non tamen distributiones quotidianas percipiant.
- 6 Canonici duo interessentes Episcopo ad mentem Sacrorum Canonum percipiunt distributiones nisi in illis consisterent omnes fructus.
- 7 Canonici associantes suum Prælatum quandoque volentem audire Missam non in Cathedrali, sed in alia Ecclesia ciuitatis, non sunt particeps distributionum.
- 8 Episcopus potest vti opera duorum Canonicorum siue de Cathedrali, siue de Collegiata Ecclesia, sed non plus duobus.
- 9 Canonicus, Synodalis examinatus qui causa examinis absit à choro, non lucratur distributiones quotidianas.
- 10 Canonicus absens studiorum causa percipit quidem fructus præbendæ, non verò distributiones.
- 11 Absentia causa studiorum etiam obtenta licentia à Sede Apost. non excusat ab amissione tertiæ partis detractæ: sicut nec excusat ab amissione cæterarum distributionum.

- 12 Canonici celebrantes dum diuina Officia recitantur, non lucentur diſtributiones, niſi ad celebrandum compulſi fuerint ab eo, ad quem pertinet.

***

Canonici à choro abſentes, qui lucentur fructus, non tamen diſtributiones quotidianas?

C A P V T XXV.

- 1 B S E N T E S in ſeruitio Papæ de Iure communi lucentur fructus, ſed non diſtributiones, cap. cùm dilectus de clericis non reſid. Zabarel. conſ. 44. Monet. de diſtrib. quotid. par. 2. q. 9. num. 10. Ioan. Selua de benef. par. 4. q. 6. num. 36. Macign. de Horis Canon. cap. 17. num. 124. Bonacin. eod. tract. diſp. 2. q. 5. puncto 3. §. 1. Nicol. Garc. de benef. par. 3. cap. 2. num. 383. Sanctarel. var. reſol. q. 7. num. 34. Barthol. à S. Fausto de Horis Canon. lib. 3. diſp. 66. & 67. Rot. in Barbaſtren. Canoniciatus 26. Iunij 1626. coram R. P. D. Duran. vbi etiam fuit dictum Cantores Capellæ Ponrificiæ actu inſeruientes vti veros familiares Papæ lucrari fructus, non tamen diſtributiones quotidianas ſuorum Canoniarum, & ſubdit non obſtare quòd in d. cap. cùm dilectus, requiritur vt familiaris Papæ ad effectum lucrandi fructus, debeat inſeruire vniuerſæ Eccleſiæ, ibi, ſe obſequiales exhibent vniuerſis, quia exiſtentes in ſeruitio, Papæ dicuntur vniuerſali Eccleſiæ inſeruire, Panor. ibi n. 2. verſ. nota ſecundo. Et ideò S. Congregat. Concilij die 13. Nouembriſ 1627. cenſuit Rogerio Sanctio Canonico Reatino Cubiculario ad buſſolam Sanctiſſimi, & propterea abſenti à reſidentia, non deberi diſtributiones quotidianas.
- 4 Abſentes in ſeruitio Cardinalis Legati lucentur fructus, non tamen diſtributiones quotidianas Præbendarum ſuarum, vt per Gambar. de officio, & poteſt. Legati de Latere lib. 1. de auctor. Legati n. 56. Zerol. in praxi Epiſc. p. 1. verbo Reſidentia, §. 4. Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 382. Monet. d. par. 2. q. 9. Sanctarel. d. q. 7. n. 33. Barthol. à S. Fausto de horis Canoniciſ lib. 3. q. 64. & 65.
- 5 Canonicos duos ſux Eccleſiæ poteſt Epiſcopus in ſui ſeruitium habere, qui fructus Præbendarum in abſentia, non tamen diſtributiones quotidianas percipiant, prout reſoluunt Nau. conſ. 11. in antiq.

aliàs 2. in nouis, de clericis non resid. Sayr. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 11. & Alzedo, de praestantia Episcopalis dignit. par. 1. c. 5. n. 127. referunt in S. Congr. decisum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. proæm. n. 183. Stephan. Grarian. discept. forens. c. 166. n. 20. Monet. d. parte 2. quest. 8. n. 12. Bonacin. d. puncto 3. §. 2. Sanctarel. var. resolut. lib. 1. q. 7. n. 24. Vgolin. de offic. Episcopi, c. 19. §. 2. n. 6. vers. 2. Armendar. loco citando n. 97. Nisi ex quadragenaria consuetudine Canonicis in seruitio Episcopi dentur distributiones, secundum Sbroz. de officio Vicar. lib. 1. q. 43. n. 3. Nic. Garc. d. c. 2. n. 348. Monet. d. q. 8. n. 15. Sanctarel. d. q. 7. num. 31.

Canonici duo interessentes Episcopo ad mentem Sacrorum Canonum, vel illum in visitatione concomitantes, aut visitatorum munere fungentes non percipiunt distributiones quotidianas, nisi tamen in illis consisterent omnes fructus, quorum tali casu duas partes solum recipere, reliqua tertia accrescente interessentibus, ut referunt decisum Gallet. in margarita casuum Conscient. verbo Canonici, pag. 29. in fine, & verbo distributiones pen. Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra, lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. n. 10. & lib. 2. tit. 2. l. 2. §. 2. de residentia Canon. n. 97. Ego ipse, d. alleg. 53. n. 142. Et idem Sacra Congreg. Conc. in una Casetana 24. Iulij 1632. censuit Canonicos concomitantes, & associantes Episcopum non lucrari distributiones, nonnunquam tamen ex gratia Sacrae Congreg. Concil. distributiones integras percipiunt, si in eis omnes Canonicatus redditus consistant, ut rescriptum in causa Bononien. die 18. Septembris 1627. pro Canonico S. Petronij inseruiente pro Magistro Cæremoniarum in Cathedrali. Nec etiam participes sunt distributionum quotidianarum Canonici associantes suum Prælatum quandoque volentem audire Missam non in Cathedrali, sed in alia Ecclesia ciuitatis, ut per Piafec. in praxi Episcop. parte 2. c. 3. num. 8. pag. 124. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore eccles. resol. 385. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. proæm. num. 183. Monet. d. parte 2. q. 8. num. 14. prope fin. Armendar. d. tit. de resident. Canon. num. 61. Ego ipse, d. alleg. 53. num. 141. Canonicos & Dignitates associantes per ciuitatem eorum Episcopum Cardinalem non collegialiter, nec cum habitu Canonicali, debere illud anteire, non autem sequi, censuit S. Cong. Rit. in Patav. 4. Iul. 1626.

An autem idem dicendum sit ubi Episcopus velit in sui seruitium habere duos Canonicos ex Collegiata, vidi non semel in dubium reuocari, cuius tamen decisio emanauit à S. Congreg. Concilij proposito dubio in hæc verba. In causa Colonien. petente Archiepiscopo

Electore an liceret pro ſervitio ſua Diaceſis aſſumere duos Canonicos ex qualibet Collegiata, ſicut licet aſſumere ex Cathedrali? Sacra Congregatio die 9. Septembris 1628. cenſuit Episcopum poſſe uti opera duorum Canonicorum ſive de Cathedrali, ſive de Collegiata Eccleſia, ſed non plus duobus.

- 9 Canonicus, ſi cauſa examiniis, vel tanquam examinador à Synodo Dioceſana electus abſit à choro non lucratur diſtributiones quotidianas, ut cenſuit S. Rit. Congr. in vna Lamacen. 17. May 1607. & reſoluunt Nic. Garc. d. c. 2. n. 355. Monet. d. p. 2. q. 11. n. 61. Sanctarell. d. quaſt. 7. num. 37. Homobon. de Bonis, de examine ecclēſ. tract. 1. c. 6. quaſt. 29. parte 1. Ego ipſe, d. alleg. 53. num. 161. Contra Læſ. Zechi. de Republ. ecclēſ. tit. de benef. num. 13. ad fin. & Cened. d. q. 1. num. 74. quorum opinionem videtur ſequi S. Congreg. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium praepoſitorum ſub die 22. Martij 1600. dum cenſuit Examinadores ſi in examinandis Confeſſoribus, vel Ordinandis detenti à choro abſint, pro illo tempore diſtributiones quotidianas non amittunt.
- 10 Canonicus abſens ſtudiorum cauſa, percipit quidem fruſtus praebendæ, non verò diſtributiones quotidianas, quòd ſi in huiusmodi diſtributionibus omnes Capituli redditus conſiſterent, percipit etiam diſtributiones dempta tertia parte, quæ inſervientibus accreſcat, nullo autem caſu debet ipſe Canonicus percipere diſtributiones Miſſis, aut Defunctorum auniuerſariis applicatas, ut reſert deciſum Armendar. d. tit. de reſidentia Canonicoꝝ. num. 8. Barthol. à S. Fauſto, d. lib. 3. q. 78. & 79. Bonacin. d. q. 5. punſto 3. §. 9. Ego ipſe, d. alleg. 56. num. 18. & 19. me citato in illo loco, Sanctarell. d. q. 7. n. 29. & 30. Abſentia enim cauſa ſtudiorum etiam obtenta licentia à Sede Apoſtolica, non excuſat ab amiſſione tertiæ partis detrahae, ſicut nec excuſat ab amiſſione cæterarum diſtributionum, ut atteſtantur reſolutum Nicol. Garc. d. c. 2. num. 112. Armendar. d. loco, num. 123.
- 12 Canonici Miſſam celebrantes in Eccleſia ex deuotione, vel obligatione, tempore, quo cantatur vna hora in choro, non dicitur interfuiſſe illi horæ, nec illius diſtributiones accipere poſſunt, niſi à Superiore iuſſi fuerint ut celebrent, à qua iuſſione cauere debet, ita Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori ecclēſ. deciſ. 494. in 1. edit. aliàs reſol. 85. num. 2. in 2. edit. & in deciſ. Curia Archiep. Neapol. deciſ. 113. p. 4. ubi multipliciter intelligit, Gallet. in margar. caſuum Conſcient. verbo diſtributiones, pag. 81. Theod. de Rube. inter diſcept. forenſ. Steph.

Steph. Grat. c. 198. n. 21. Gonz. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proæm. n. 180. Pia-
 sec. in praxi Episc. p. 2. c. 3. n. 8. pag. 124. Bonacin. de Sacram. disp. 4. q. ult.
 puncto 7. §. 5. n. 7. & de Horis Canon. disp. 2. q. 5. puncto 3. §. 4. Squillante
 de oblig. Cleric. p. 1. n. 121. Barthol. à S. Fausto, d. lib. 3. q. 73. Armendar.
 d. loco, n. 81. & 83. Franc. Leo, in thesauro fori eccles. p. 2. c. 13. num. 6. ne
 citato in illo loco, Sanctarel. var. resol. lib. 1. q. 7. n. 10. vbi ex Cened.
 d. q. 1. num. 76. & Monet. d. p. 2. q. 11. num. 52. resoluit posse consuetudi-
 ne introduci, quod clerici recedenres à choro ad celebrandam Mis-
 sam, excipiendas Confessiones, vel ad sociandam Sanctissimam Eu-
 charistiam, dum preces horariæ recitantur, lucrentur distributiones.
 Et S. Congr. Concilij in una Callien. 29. July 1628. in resp. ad 4. cen-
 suit Canonicos celebrantes dum diuina Officia recitantur, non lu-
 crari distributiones, nisi ad celebrandum compulsi fuerint ab eo, ad
 quem pertinet. Et in Oriolen. 27. Martij 1632. ad 12. respondit Ca-
 nonicos, seu alios Præbendarios tempore, quo diuina Officia cele-
 brantur in choro, vel anniuersarium, seu cantatur hora, Missas pla-
 nas celebrantes, non lucrari distributiones quotidianas, nec emo-
 lumenta, nisi illa hora ad celebrandas Missas ab eo, ad quem perti-
 net, compulsi aut iussi fuerint.

S V M M A R I V M.

- 1 Penitentiarius quis, & quomodo instituendus, ostenditur.
- 2 Præbenda officio Penitentiarij vnienda debet esse integra, atque Ca-
 nonicalis.
- 3 Penitentiarius institutus ante vacationem Præbende eius officio
 vnienda neque vocem in Capitulo, neque locum in choro sibi vendica-
 re potest.
- 4 Penitentiarij institutio, & electio persona ad solum Episcopum absque
 consensu Capituli pertinet.
- 5 Capitulum Sede vacante non potest prouidere Penitentiariam tunc
 temporis vacantem, sed Papa, quamuis collatio Præbendarum sit
 communis Episcopi, & Capituli, vel etiam solius Capituli.
- 6 Penitentiarius deputari debet qui sit Magister, aut Doctor, seu Licen-
 tiatus in S. Theologia, vel Iure Canonico, seu alijs, qui aptior pro
 loci qualitate reperitur.
- 7 Gradum Doctoratus, seu Licentiatursæ vbi beneficia requirunt, sufficit
 eum habere etiam sine scientia sufficienti, quod an verum sit, osten-
 ditur, num. 9.

- 8 *Gradus Doctōratus ad Pænitentiariam non ſufficit contra Academicæ ſtatuta, vel conſuetudines receptas, ſeu non facta profeſſione Fidei.*
- 10 *Pænitentiarius debet eſſe conſtitutus in ætate quadraginta annorum completorum, ſeu aliàs quando aptior pro loci qualitate non reperitur.*
- 11 *Pænitentiarius dicitur pro loci qualitate non reperiri aptior quando non reperitur in ciuitate, aut etiam in Diœceſi perſona apta cum qualitatibus requiſitis.*
- 12 *Pænitentiarius eo ipſo quòd eſt inſtitutus habet à Iure, & à Concilio facultatem audiendi Confeſſiones pænitentium illius Diœceſis abſq; noua Ordinarij licentia.*
- 13 *Præcepto c. omnis vtriuſque ſexus, de Pænit. quilibet poteſt ſatisfacere conſitendo Pænitentiario.*
- 14 *Pænitentiarius debet ſemper paratus exiſtere ad audiendas Confeſſiones horis opportunis, loco, & Sede Epifcopi.*
- 15 *Pænitentiarius virgam, ſeu bachettam in manu ſicut in Vrbe non debet retinere.*
- 16 *Pænitentiarius abſoluere non poteſt à caſibus, quos Epifcopus ſibi expreſſe reſeruaui.*
- 17 *Pænitentiarius caſus reſeruatos ſibi ab Epifcopo commiſſos non poteſt alteri delegare.*
- 18 *Pænitentiarius non poteſt delegare ſuam auctoritatem.*
- 19 *Pænitentiarius non tenetur ad maiorem reſidentiam quàm alij Canonici.*
- 20 *Pænitentiarius pro præſente in choro habendus dum audit Confeſſiones.*
- 21 *Pænitentiarius dum actualiter Confeſſiones audit, lucratur etiam ipſas eleemoſynas, quæ diſtribuantur pro associandis, & ſepeliendis cadaueribus, vel pro ſupplicationibus.*
- 22 *Pænitentiarius Confeſſiones etiam infirmorum extra Eccleſiam audiens non conſeitur præſens in choro.*
- 23 *Canonicatus Pænitentialis non poteſt optari, nec Pænitentiarius poteſt aliam Prabendam optare.*

De Canonico Pœnitentiario.

CAPVT XXVI.

ACRVM Concilium Trident. sess. 24. de reform. cap. 8. 1
statuit vt in omnibus etiam Cathedralibus Ecclesiis,
vbi id commodè fieri poterit, Pœnitentiarius aliquis
cum vnione Præbendæ proximæ vacaturæ ab Episcopo
instituitur, qui Magister sit, vel Doctor, aut Licentiatus in Theolo-
gia, vel Iure Canonico, & annorum quadraginta, seu aliàs, qui aptior
pro loci qualitate reperiatur, qui dum Confessiones in Ecclesia au-
diat, inter præsens in choro censeatur; quæ quidem Præbenda offi- 2
cio Pœnitentiarij vnienda debet esse integra atque Canonialis, vt
censuit S. Cong. Concil. 31. May 1596. & in vna Colimbrien. 31. Martij
1602. vbi etiam fuit resolutum Pœnitentiarium ad præscriptum
Concilij institutum ante vacationem Præbendæ eius officio vnitiæ 3
neque vocem in Capitulo, neque locum in choro sibi vindicare
posset.

Pœnitentiarij officij institutio, & electio personæ ad solum Epi- 4
scopum absque consensu Capituli pertinet, vt per Nau. *cons. vnic. ne
Sede vacante, in fine*, Nicol. Garc. *de benef. par. 5. cap. 4. num. 138*. Fla-
min. *Parif. de confident. q. 45. num. 17*. Vgolin. *de officio Episcopi cap. 33.
num. 2*. Zerol. *in praxi Episcop. par. 1. verbo Pœnitentiaris, §. 3*. Mantie.
decis. 56. Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. decis. 555 in 1. edit. aliàs
resol. 477. n. 1 in 2. ed.* Armendar. *in addit. ad recopil. legum. Navarra lib. 1.
tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 52*. Ego ipse *de offic. & potest. Episcopi p. 3. alleg.
55 n. 2. vbi n. 13. cum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. §. 2. à n. 84*. Ceuall.
comm. q. 897. n. 488. aduerto electionem personæ Pœnitentiarij ad so-
lum Episcopum tunc pertinere quando Præbenda nõ vacat in mense
Apostol. vel adest alia reservatio, seu affectio, tunc enim ad Papam
pertinere, ratione reservationis resoluunt proximè citati. Vne Capi-
tulum non potest se intromittere in electione Pœnitentiarij, licet ad
ipsum collatio spectet, quauis Episcopus sit absens, sed ipse Epi-
scopus absens potest vbi fuerit eligere Pœnitentiarium, sicut refert
decisum Nicol. Garc. *in add. ad d. cap. 4. n. 143*. vbi etiam resolutum

- dicat electionem personæ pertinere ad solum Episcopum, vel eo absente ad Vicarium suum, cui Episcopus in specie delegauerit hanc facultatem, expensis tamen ipsius Episcopi. Occurrendum verò vacatione Pœnitentiariæ Sedē Episcopali vacante Capitulum non potest providere, & Pœnitentiarium eligere, esto collatio Præbendarum sit communis Episcopi, & Capituli, vel etiam solius Capituli, ut per Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 4. n. 145. Aloys. Ricc. d. resol. 477. num. 4. Sed eius electio, & collatio pertinet ad Papam etiam seclusa reservatione, & non est reservanda futuro Episcopo, ut asserit decisum Nicol. Garc. in add. t. ad d. cap. 4. n. 150. quem refero Ego ipse d. alleg. 55. num. 18.
- 6 Pœnitentarius deputari debet qui Magister, aut Doctor, seu Licentiatum in Sacra Theologia, vel Iure Canonico, seu aliis, qui aptior pro loci qualitate reperiatur, ut ex Concil. Trid. d. cap. 8. colligit Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 4. n. 32. & cap. 7. n. 49. ubi n. 50. aduertit ad beneficia, seu Dignitates requiruntur gradum sufficere cum habere etiam sine scientia competentis, ita ut adeptio, & impetratio talis beneficii, seu Dignitatis in foro Ecclesiæ iudiciali rata, & firma sit, quod etiam tenet Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 6. q. 1. Sed non sufficere gradum non facta professione Fidei iuxta Constitutionem Pij I V. aut contra Academiæ statuta, vel consuetudines receptum tenet Nicol. Garc. d. c. 7. n. 51. quem refero Ego ipse d. alleg. 55. n. 6.
- 9 Verum supradicta mihi dubia videntur; nam vacante Officio Pœnitentiariæ Cathedralis Ecclesiæ Capuanæ, Eminentiss. Cardin. Bellarminus Archiepiscopus petiit à S. Congreg. Concilij an esset conferendum N. qui licet Doctor fuisset, tamen attestabatur esse valde ignarum, S. Congreg. die 20. Martij 1623. censuit huiusmodi N. haberi ac si non esset Doctor, & ideo de alio providendum, ita sibi retulisse Illustrissimum D. Prosperum Fagnanum eiusdem Congreg. Secretarium mihi asseruit bonæ mem. Iulius Lauorius. Resignari tamen potest Præbenda Pœnitentiariæ ad fauorem eius, qui non est Doctor, nec licentiatus, sed ex attestationibus Ordinarij Capituli, & Academiæ Elboren. asseritur admodum doctus, & habilis, quia sufficienter constat de idoneitate ad effectum, ut Papa provideat S. Cong. Conc. in Elboren. Pœnitentiarie 12. Martij 1633.
- 10 Debet deinde esse constitutus in ætate quadraginta annorum, seu aliis quando aptior pro loci qualitate non reperitur, ut ex Concil. Trid. d. c. 8. tradunt Gutier. Canon. lib. 1. c. 26. n. 40. Valer. Regin. in

praxi fori pænis. lib. 3. tract. 3. n. 164. in fine, Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 7. cap. 6. n. 27. Nicol. Garc. d. par. 7. cap. 4. n. 32. & 33. Nouar. in singul. Canon. concl. 17. Ego ipse d. alleg. 55. n. 7. Squillante de priuileg. cleric. cap. 4. n. 69. Et huiusmodi quadraginta annos debere esse completos resoluunt Nicol. Garc. d. c. 4. n. 35. Nouar. d. concl. 17. n. 2. Ego ipse d. alleg. 55. n. 9. Contra Azor. d. lib. 6. c. 5. q. 6. in fine, existimantem sufficere inchoatos.

Dicitur autem quis aptior pro loci qualitate non reperiri, quan- 11
do non reperitur in ciuitate, aut etiam diœcesi persona apta cum dictis qualitatibus, ita ut non sit querenda extra Diœcesim, vt arg. *cap. nullus 61. dist. & cap. Sacrorum 63. dist. resoluunt Salazar de Mendoga in libello de institut. Canonicius Pœnitentiaria in Ecclesia Toletana §. 3. Squillante d. c. 4. n. 70. Nouar. d. concl. 17. n. 4. Nicol. Garc. d. c. 4. n. 33. vbi n. 34. tenet quod si in Diœcesi non reperiatur talis persona apta, & Episcopus velit eum eligere extra Diœcesim, non poterit eligere, nisi habentem dictas qualitates si talis ibi reperiri potest commodè.*

Eo ipso, quod Pœnitentiarius institutus fuerit, habet à Iure, & 12
Concilio facultatem audiendi Confessiones pœnitentium illius Diœcesis, & iurisdictionem ad absoluendum à peccatis, & est veluti Parochus totius Diœcesis, nec requiritur noua licentia Ordinarij, vt resoluunt Vgolin. *de potest. Episcopi cap. 33. n. 2. & 3. Laë. Zech. de Repub. eccles. cap. 24. de Capitulo, & Canonicius sub n. 16. Aloys. Ricc. d. resol. 477. n. 5. Salazar de Mendoga, in d. libello, §. 5. Ego ipse, d. alleg. 55. n. 19. & quilibet potest ei confiteri sua peccata, & satisfacit præce- 13
pto, *cap. omnis utriusque sexus, de Pœnit. & remiss. vt per Aloys. Ricc. loco proxime citato, Nicol. Garc. d. par. 5. cap. 4. n. 113. Ego ipse d. alleg. 55. num. 20.**

Debet Pœnitentiarius semper paratus existere ad audiendas 14
Confessiones, minimeque potest pœnitentes recusare, & si recusa- uerit ab Episcopo puniri, & priuari, poterit, secundum Aloys. Ricc. *d. resol. 477. n. 6. Nicol. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 118. Salaz. de Mendoga in d. libello, §. 5. Campā. in diuers. Iuris Canon. rub. 7. c. 6. n. 27. Ego ipse d. alleg. 55. n. 26. Et tenetur horis opportunis, loco & Sede Episcopi, ad quem hoc pertinet, arbitratu, peccata confiteri volentibus sui copiam facere, in manu tamen virgani, seu bachettam, sicut in Vrbe, 15
non debet retinere præcipuè in locis, ubi hoc non est in vsu, vt de- cisum attestantur Salaz. de Mendoga d. §. 7. Nicol. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 117. Vgolin. d. c. 33. n. 6. Ego ipse d. alleg. 55. n. 28. & 29.*

- 16 A caſibus, quos Episcopuſ ſibi expreſſe reſeruauit non poteſt Pœnitentiarius abſoluere quemquam niſi ipſemet Episcopuſ hanc illi ſpeciatiſimè dederit auctôritatem, vt reſoluunt Nau. *conf. 20. ſub tit. de Pœnit. & remiſſ. in nouis, deſt. in antiq. Sayt. in floribus deciſ. ſub eod. tit. deciſ. 44. Henr. conf. 62. n. 7. & ſeq. Vgolin. d. cap. 33. n. 3. Aloyſ. Ricc. in praxi aurea reſol. 179. in ſine, & deciſum reſert idem Aloyſ. Ricc. in praxi fori eccleſ. deciſ. 571. in 1. edit. aliàs reſol. 492. nu. 2. in 2. edit. Nicol. Garc. d. par. 5. cap. 4. num. 115. Ego ipſe d. alleg. 55. num. 23. Contra Capeauil. de caſibus reſer. t. 3. q. 1. d. ſſer. 2. Mendoça in d. libello, §. 5. Piaſec. in praxi Episcop. par. 2. cap. 1. num. 16. exiſtimantes ipſum Pœnitentiarium, ſi ſuæ Præbendæ fuerit annexum Pœnitentiariæ officium, poſſe abſoluere abſque alia facultate ab omnibus caſibus Episcopuſ reſeruatis. Non poterit tamen caſus reſeruatos ſibi ab Episcopuſ commiſſos alteri ſubdelegare, ſecundum Nicol. Garc. in addit. ad d. cap. 4. numero 112. quem reſero Ego ipſe d. allegat. 55. numero 24. vbi*
- 18 numero 22. addo quod nec poteſt delegare ſuam auctôritatem, de quo etiam Aloyſ. Ricc. in dict. praxi aurea reſol. 179. & cenſuit Sac. Congregat. negotiis Episcop. & Rig. præpoſita in Regiem. 2. Octobris 1585.
- 19 Ad maiorem reſidentiam quàm alij Canonici non tenetur Pœnitentiarius, dummodo non abſit tempore, quod frequentiùs pœnitentes accedunt, & diebus feſtis ſolemnibus, veluti tempore ieiuniorum, Quadrageſimæ, Aduentus, Quatuor temporum, Reſurrectionis, Aſcenſionis, Pentecoſtes, Corporis Chriſti, Aſſumptionis Beatiffimæ Virginis, Natiuitatis Domini, & omnium Sanctorum, ita reſerunt deciſum Salazar de Mendoça in d. libello, §. 7. Vgolin. d. cap. 33. num. 6. Nicol. Garc. d. par. 5. cap. 4. num. 122. Ego ipſe d. alleg. 55. num. 33.
- 20 Pro præſente in choro habendus eſt dum audit Confeſſiones in Eccleſia, ſiue in Confeſſionario, ſiue extra, non tamen cenſendus eſt præſens pro tempore, quo reſidet in Confeſſionario, nec audit Confeſſiones aliis in choro Diuina cantantibus, nec item ſi dixerit Miſſam, aut ſi priuatum Officiuſ dicat, etiam vt opportuniùs Confeſſiones audiat, ita reſerunt deciſum Salazar de Mendoça in d. libello, §. 6. Monet. de diſtrib. quotid. p. 2. q. 11. n. 64. cum ſeq. Vgolin. d. c. 33. n. 5. Aloyſ. Ricc. d. reſol. 477. n. 6. Campan. d. n. 27. Nicol. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 124. & ſeq. idem Aloyſ. Ricc. in deciſ. Curia Archiep. Neapol. deciſ. 115. par. 4. Ego ipſe d. alleg. 55. n. 30.
- 21 Amplia, vt non ſolùm Pœnitentiarius ad lucrandas diſtributiones quoti

quotidianas censeatur præsens in choro dum actualiter Confessiones audiat, sed etiam ad lucrandas eleemosynas ipsas, quæ distribuuntur pro associandis, & sepeliendis cadaueribus defunctorum, vel pro supplicationibus, & processionibus, quæ per Urbem aguntur, ut referunt decisum Nic. Garc. *d.p. 5. c. 4. n. 125.* Contra Monet. *de distrib. quotid. p. 2. q. 11. n. 65.*

Intellige supradicta procedere si Pœnitentiarius Confessiones in 22 Ecclesia audiat, nã si extra illâ Confessiones etiam infirmorum audiat non censetur præsens in choro, ut resoluit Nic. Garc. *in addit. ad d.p. 5. c. 4. n. 125. ad fin.* quem refero Ego ipse, *d. alleg. 55. n. 32.*

Canonicatus Pœnitentialis non potest optari, nec Pœnitentiarius 23 potest aliâ Præbendâ optare, quia in ea electa videtur industria personæ, tùm quia ubi beneficiû requirit certas qualitates, aut examen, si cui indulgetur, ut possit consequi aliâ Dignitatem, aut beneficiû, illud non venit quod examẽ, aut qualitates illas requirit, ut est opt. *tex. in c. fin. de translat. Episc.* tum quia cùm sit huiusmodi officio Pœnitentiarij vnita Præbenda, non potest mutari, sed immobilis remanere debet, tùm deniq; quia cùm vnio, aut diuisio beneficiorû vnitorû requirat auctoritatem, & solẽnitatem, & iustam causam id faciendi, hanc potestatem hominibus priuatis, & Pœnitentiariis ipsis tot vniones, vel diuisiones ad libitû faciendi Concilium dedisse non est verosimile, ita Nau. *conf. 22. de Præben. in antiq. aliàs conf. 15. sub tit. de reb. Eccl. non alien. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub tit. de præb. decis. 22. Gallet. in margarit. casuû Cõscien. verb. Canonicus, pag. 29. col. 1. Gonz. ad reg. 8. Cancel. gl. 34. n. 78. & 79. Monet. de opt. Can. c. 3. q. 5. n. 129. Nic. Garc. d.p. 5. c. 4. à n. 132. vbi n. 134. refert decisum Pœnitentiarium nec retento, nec dimisso officio posse optare aliam Præbendam, cuius officio fuit perpetuò vnitus vnus Canonicatus, & certa Præbenda, vnde fuit decisum 12. Febr. 1601. Pœnitentiarij præbendam, etiam postquam est effectum sortita, non subiacere optioni, & in vna Verellen. 7. Iun. 1601. etiam fuit tentum quodd non solum non potest optari Præbenda Pœnitentiarij, sed nec titulus, ac ordo illius, prout testatur Nicol. Garc. *in addit. ad d. c. 4. n. 132.* Potest tamen resignari sicut alia Præbenda etiam in fauorem alterius, diuinmodo habeat qualitates requisitas, ut resoluunt Salazar de Mendoça, *in d. libello, §. 3. Ceuall. commun. contra commun. q. 897. à n. 485. vbi n. 489. subdic.* posse etiam super eam imponi pensionem.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Præbenda Theologalis, ubi & quando conſtitui, & deputari debeat, ostenditur.*
- 2 *Theologalis Præbenda deputatio locum non habet in Eccleſiis Cathedralibus Regularibus, ubi Præbende non ſunt diſtinctæ, nec Eccleſia numerata.*
- 3 *Theologalis Præbenda deputatio locum habet in Eccleſiis Collegiatis, quarum Præbende ſunt de iure patronatus laicorum.*
- 4 *Deputatio actualis requiritur, ut Præbenda primò vacatura Theologalis ſit.*
- 5 *Præbendam primam vacantem aſſignare pro Pœnitentiario non eſt in optione Episcopii, ſed pro Theologo, niſi aliàs magis expediens in aliquo particulari loco viſum fuerit.*
- 6 *Præbenda deputanda in Theologicalem debet eſſe integra, unde portio non ſufficit.*
- 7 *Præbenda, cuius fructus omnes conſiſtunt in diſtributionibus quotidianis, poteſt deputari in Theologicalem.*
- 8 *Præbenda unà ſi vacaret, quæ eſſet inſufficiens, poterit Episcopus vacante altera ambas applicare pro lectione Sacre Scripturæ.*
- 9 *Deputatio Præbende primò vacaturæ in Theologicalem non comprehendit eam, quæ vigore ſtatuti à ſequenti Canonico optatur, ſed illam Præbendam, quam dimiſerit Canonicus, qui noviffimè optat.*
- 10 *Theologo Canonico in vim unionis factæ ab Episcopo de Præbenda vacatura non competit ius aduerſus Canonicatum vacaturum per reſignationem.*
- 11 *Præbenda vacans in mense reſervato non competit Canonico Theologo in vim unionis factæ ab Episcopo de Præbenda primò vacatura.*
- 12 *Electio perſonæ ad Præbendam Theologicalem vacantem in mense Ordinario pertinet ad ſolum Episcopum collatio verò ad illos, ad quos antea ſpectabat, quamvis in ea Eccleſia electio ſola Canonicorum pertineat ad Capitulum, & inſtitutio ad Episcopum, vt n. 15.*
- 13 *Theologalis Præbenda ſi vacaverit in mense Apoſt. vel aliàs eſſet reſervata, electio perſonæ, & collatio ſpectabit ad Papam.*
- 14 *Theologalis Præbende collatio electæ poſt Conc. ſpectat ad eum ad quem ante Conc. ſpectabat etiam in caſu, quo ante Conc. electio ſpectabat ad Capitulum, & inſtitutio ad Episcopum.*

- 16 *Canonicatus Theologalis in Regno Francia est semper providendus per Ordinarium, & Capitulum uni Theologo in quocunque mense vacaverit.*
- 17 *Canonicatus, & Præbenda Theologicales in Regnis Corona Castella, & Legionis, quomodo, & per quem provideri soleant, ostenditur.*
- 18 *Theologalis Præbenda an, & quando conferri possit Decretorum Doctori remissuè.*
- 19 *Præbenda erecta, & deputata pro Theologo à sequenti Canonico optari non potest.*
- 20 *Canonicus Theologus non est admittendus ad ius optandi.*
- 21 *Theologicalem Præbendam obtinens non potest illam dimittere, & aliã optare.*
- 22 *Canonicus Theologus, qui resignavit in manibus Ordinarij Præbendam Theologicalem, potest obtinere mediante optione pinguiorem Præbendam cum retentione sui stalli in choro.*
- 23 *Canonicus Theologus potest ex vi consuetudinis obtinere Dignitatem in eadem Ecclesia, qua nullum habet onus, seu emolumentum, sed solum sedet supra Canonicos.*
- 24 *Canonicus Theologus debet sedere in loco sui Canonicatus.*
- 25 *Theologalis Præbenda non est Dignitas, & ideo priora loca eam obtinens relinquere debet antiquioribus Canonicis.*
- 26 *Episcopi arbitrio relinquitur quo tempore, & hora, & super qua materia Sacra Scriptura legere debeat Theologus Canonicus.*
- 27 *Canonicus Theologus à lectione Sacra Scriptura vacare potest tribus mensibus Iulij, Augusti, & Septembris.*
- 28 *Canonicis, & ceteri Presbyteri Ecclesia Cathedralis tenentur accedere ad lectionem Sacra Scriptura.*
- 29 *Episcopus potest compellere Canonicos sub pœna pecuniaria, ut accedant ad Congregationem casuum Conscientia.*
- 30 *Theologus Canonicus si nolis legere quomodo providendum, ostenditur, & num. 31.*
- 31 *Theologus Canonicus, si ex capite infirmitatis sanabilis impediatur quominus per se ipsum legere valeat, non potest compelli ad ponendum substitutum, & eo casu quo quis esset substitutus, electio substituti spectaret ad Episcopum.*
- 32 *Theologus Canonicus ex gratia distributiones lucratur pro tota die in qua legerit.*
- 33 *Theologus Canonicus in die, qua legerit, non censetur præsens Matutino, quod dicitur pro die sequenti in vespere præcedenti secundum consuetudinem Ecclesia.*

- 35 Theologus Canonicus in die, qua legerit, lucratur emolumenta quacunque personaliter interessentibus dari solita, etiamsi choro non inseruiant.
- 36 Cesuraugustinus Archiepiscopus post secularizationem, in qua erectus fuit vnus Canonicatus Lectoralis cum assignatione Præbendæ, an teneatur ad solutionem salarii, quod ante soluebat, ostenditur numeris sequentibus.
- 39 Officio duplici fungens potest duplicatum emolumentum recipere.
- 41 Cap. quia nonnulli, de magist. declaratur.
- 42 Cap. Episcopus, de Præbend. declaratur.
- 43 Lilia Legatorum, Cod. de legatis, declaratur.
- 45 Canonici nec quidem fructus lucentur pro tempore quo intersunt Lectioni S. Scripturæ Theologi illam legentis in Cathedrali.
- 46 Canonici in Scholis generalibus, vel publica Vniuersitate docentes Sacram Scripturam, seu Ius Canonicum, & illi studentes plene gaudent privilegio omnibus de perceptione fructuum Præbendarum suarum in absentia, & num. 47.
- 48 Studium generale dicitur, quod est erectum, & institutum per Papam, Regem, seu Principem.
- 49 Studium, quod non sit Vniuersitas, non sufficit ad hoc, ut Canonici in eo studentes lucentur fructus in absentia, quamuis in eo optime legatur.
- 50 Canonici docentes Theologiam, vel Ius Canonicum in publica Vniuersitate non lucentur fructus in absentia nisi id faciant de licentia eiusdem Vniuersitatis, quamuis Cathedrali, aut salarium, non habeant.
- 51 Canonici docentes Theologiam, vel Ius Canonicum lucentur fructus in absentia quamuis Præbendæ, quas obtinent, sitæ sint in Cathedrali eiusdem Ciuitatis, in qua publici Lectoris munere funguntur.
- 52 Canonici docentes, vel studentes Sacre Scripturæ, aut Iuri Canonico distributiones quotidianas percipere non possunt, nisi in huiusmodi distributionibus omnes Capituli redditus consistant, quia tunc illas percipere poterunt dempta tertia parte, ut num. 53.
- 54 Licentia Episcopi non requiritur ad hoc, ut Canonici docentes Sacram Scripturam, aut Ius Canonicum lucentur fructus Præbendarum suarum in absentia.
- 55 Canonici ad docendum Sacram Scripturam, vel Ius Canonicum in publica Vniuersitate nullam temporis determinationem habent, sed fructus

fructus Præbendarum suarum percipere possunt quandiu docuerint.

- 56 Episcopi licentia requiritur ad hoc ut Canonici studentes Sacra Scripturæ, vel Iuri Canonico in publica Vniuersitate lucentur fructus suarum Præbendarum.
- 57 Episcopus tenetur licentiam concedere Canonicis minoribus triginta annis si in publico, celebrique gymnasio Theologia, vel Iuri Canonico operam dare voluerint.
- 58 Licentia concessa per Episcopum Canonicis ad studendum in aliquo publico gymnasio illis non suffragatur ultra quinquennium.
- 59 Theologalis Præbenda dum vacat illa dari debet in commendam uni Canonico idoneo eiusdem Capituli donec titularis prouideatur.
- 60 Clericus secularis idoneus quando non reperitur pro Theologali Præbenda, quid faciendum, ostenditur.

***

De Canonico Theologo, seu Lectorali.

C A P V T XXVII.

A C R V M Concilium Trident. sess. 5. de reform. cap. 1. 1
statuit, ut in Ecclesiis Metropolitanis, vel Cathedralibus, si ciuitas insignis, vel populosa, ac etiam in Collegiatis existentibus in aliquo insigni oppido, etiam nullius Diocesis, si ibi Clerus numerosus fuerit, ubi nulla Præbenda, aut præstimonium, seu stipendium huiusmodi deputatum reperitur, Præbenda, quomodocunque, præterquam ex causa resignationis primò vacatura, cui aliud onus incompatible iniunctum non sit, ad eum usum ipso facto perpetuò constituta, & deputata intelligitur, de quo Concilij decreto plura tradunt Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo Præbenda Theologalis, Homobon de Bonis de humana vita statibus part. 1. cap. 11. in princip. & cap. 12. Nicol. Garc. de benefic. par. 5. cap. 4. nu. 153. cum sequent. Monet. de distribut. quotid. par. 2. q. 10. & de commut. ult. voluntat. cap. 10. nu. 191. cum multis sequentib. Ego ipse de officio, & potestate Episcopi p. 3. alleg. 56.

Et in primis circa Præbendæ Theologalis deputationem est aduertendum illam locum non habere in Ecclesiis Cathedralibus

Regularibus, vbi Præbendæ non sunt distinctæ, nec Ecclesiæ numeratæ, vt est Cathedralis Pampilonen. sed cogendi sunt Monachi, vt prouideant de Lectore ideo Theologiæ, qui publicè legat non solum ipsi Monachis, sed omnibus volentibus, vt censuit S. Congr. Conc. in Pampilonen. 9. Septembris 1573.

3 Locum tamen habere in Ecclesiis Collegiatis, quarum Præbendæ sunt de iure patronatus laicorum, ex decisione S. Congregationis tradunt Nicol. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 162. & Monet. de commut. vltim. volunt. c. 11. n. 262.

4 Requiritur actualis deputatio, vt Præbenda primò vacatura Theologalis sit, & in Theologalem erecta censeatur, in tantum, vt si in prouisione Præbendæ non fuerit facta actualis deputatio, non poterit prouisus compelli obire munus lecturæ, sicut refert decisum Nicol. Garc. d. part. 5. cap. 4. num. 155. quem refero d. alleg. 56. num. 3.

5 Non erit in optione Episcopi primam Præbendam vacantem assignare pro Pœnitentiario, licet ratione curæ animarum videatur magis necessarius, sed pro Theologo propter verba Concil. Trid. in d. cap. 1. Verum si magis expediens in aliquo loco particulari fuerit iudicatum, vt prius de Pœnitentiario prouideatur, habenda est confirmatio à Sede Apostolica ad omnem difficultatem tollendam ita censuit Sac. Cong. Concil. in vna Ciuitatis Castellana 17. Novembris 1629.

6 Præbendâ deputanda in Theologalem debet esse integra, vnde Portio non sufficit, vt refert decisum Nicol. Garc. dict. part. 5. cap. 4. num. 128.

7 Et potest deputari Præbenda, cuius fructus omnes consistunt in distributionibus quotidianis, sicut reliquæ, vt testatur resolutum Nicol. Garc. d. cap. 4. n. 128. Vbi verò nullæ sunt Præbendæ, eo quod Canonici tantum distributiones quotidianas habeant, idem statuendum est, quod de Præbendis, cum illarum loco succedant, ex Sacra Congr. Concilij.

8 Si vacat vna Præbenda, quæ esset insufficiens, poterit Episcopus vacante altera ambas applicare pro lectione Sacræ Scripturæ, dummodo Canonici habeant sufficiens stipendium, ita S. Congreg. Conc. sub die 16. Februarij 1619.

9 Deputatio Præbendæ primò vacaturæ in Theologalem non comprehendit eam, quæ vigore statuti à sequenti Canonico operatur, sed alia Præbenda, quam dimiserit Canonicus, qui nouissimè optat, huic

huic muneri vnita, & affecta remanet, ita resolutum testatur Nicol. Garc. *in add. ad d.p. 5. cap. 4. n. 130.*

Nec Theologo Canonico in vim vnionis factæ ab Episcopo de 10
Præbenda vacatura competit ius aduersus Canonicatum vacatu-
rum per resignationem, vt censuit S. Cong. Concil. *in Monopolitana*
29. Augusti 1626.

Nec etiam ei competit Præbenda vacans in mense Apostolica, 11
quia sub illo decreto Concilij Tridentini, non comprehenduntur
Præbendæ vacantes in mensibus reservatis, vt refert decisum Nicol.
Garc. *d.p. 5. c. 4. n. 128.*

II. Circa electionem, & collationem Theologi Canonici est an- 12
notandum electionem personæ ad huiusmodi Præbendam Theolo-
galem vacantem in mense Ordinario pertinere ad solum Episco-
pum, collationem verò ad quos antea spectabat, sicut referunt de-
cisum Nicol. Garc. *d.c. 4. n. 162.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 2. n.*
83. Ego ipse, *d. alleg. 56. n. 4.*

Si verò huiusmodi Præbenda vacauerit in mense Apostolico, vel 13
aliàs esset reservata, seu affecta, tunc electio personæ, & collatio
spectabit ad Papam, secundum Gonzal. *d. loco*, & Garc. *d.c. 4. n. 164.*
quamuis Zerol. *in praxi Episc. p. 1. verbo beneficium*, §. 3. & *verbo Præ-*
benda Theologalis, §. 4. existimauerit electionem ad Ordinarium sem-
per spectare.

Præbendæ Theologalis collatio erecta post Concilium spectat 14
ad eum, ad quem ante Concil. spectabat, etiam in casu, quo ante
Concilium electio spectabat ad Capitulum, & institutio ad Episco-
pum, S. Congr. Concil. *in vna Toletana sub die 24. Septembris 1592.*

Electio personæ, cui conferendus est Canonicatus habens anne- 15
xum onus lectionis S. Theologiæ ex præscripto. Concil. pertinet ad
Episcopum, collatio verò eidem personæ facienda ab eis ad quos
ante Concil. pertinebat, quamuis regulariter in ea Ecclesia electio
sola Canonicorum pertineat ad Capitulum, & confirmatio siue
institutio ad Episcopum, ita censuit S. Cong. Concil. *in Aretina 31.*
Iunij 1627.

In Regno Franciæ Canonicatus Theologalis est semper proui- 16
dendus per Ordinarium, & Capitulum vni Theologo in quocun-
que mense vacauerit, vt sancitur *in rub. de collation. §. 1. vbi Rebuff.*
verbo Theologalem, & *verbo teneantur*, refert Gonzal. *dict. gloss. 9. §. 2.*
num. 17.

In Regnis Coronæ Castellæ, & Legionis Canonicatus, & Præ- 17
bendæ

bendæ Theologales lectionis Sacræ Scripturæ in omnibus Eccleſiis Cathedralibus, & nonnullis Collegiatis prouidentur ab Episcopis per concursum in quibuscunque mensibus vacent indifferenter ac si essent Præbendæ Magistrales & Doctores, & non conferuntur à Sede Apost. sicut cætera beneficia, prout referunt Gonzal. d. §. 1. n. 80. Nicol. Garc. d. cap. 4. n. 165. vbi n. 167. subdit de hoc forſan eſſe aliquod indultum Apostolicum, quia aliter non ſeruaretur in praxi.

18. An autem & quando Præbenda Theologalis conferri poſſit Doctorum Doctore, diſputat latè Aloyſ. Ricc. in *deciſion. Curia Archiep. Neapol. p. 4. deciſ. 101.*
19. III. Circa optionem eſt pariter annotandum Præbendam ſic erectam, & deputaram pro Theologo à ſequenti Canonico optari non poſſe, prout referunt deciſum Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 34. n. 80. Monet. de *optione Canon. c. 3. q. 6. n. 129.* Nicol. Garc. in *add. ad d. §. p. c. 4. n. 132.* Ego ipſe, d. alleg. § 6. n. 10.
20. Et ſicut non poteſt ab aliquo Canonico optari, cùm deret per electionem præuio examine, ita Theologus non eſt admitendus ad ius oprandi, vt reſolutum atteſtatur Nicol. Garc. in *add. ad d. p. §. c. 4. n. 134.* quia obtinens Præbendam Theologalem non poteſt illam dimittere, & aliam optare ad inſtar aliorum Canonicorum, S. Cong. Conc. *ſub die 7. Iunij 1601.*
22. Canonicus Theologus, qui reſignauit in manibus Ordinarij Præbendam Theologalem, poteſt obtinere mediante optione pinguiorem Præbendam cum retentione ſui ſtalli in choro, vt cenſuit S. Cong. Rit. in *vna Veronen. 2. Septembris 1597.*
23. Stante conſuetudine in Eccleſia Cathedrali, vt per quemlibet Canonicum habentem Præbendam Canonicatui annexam obtineatur vna ex Dignitatibus in eadem Eccleſia, quæ nullum habet onus, ſeu emolumentum, ſed ſolùm ſedit ſupra Canonicos, & illos in proceſſionibus præcedit, poteſt Canonicus Theologus dictam Dignitatem obtinere, ſicut fuit reſolutum in S. Cong. Conc. *ſub die 18. Nouembris 1628.*
24. IV. Circa præcedentiam eſt etiam aduertendum Theologũ poſtquam vacauerit Præbenda, quæ ſuo officio fuit vnita, & eam adeptus fuerit, debere ſedere in loco ſui Canonicatus, vt atteſtatur reſolutum Nic. Garc. in *add. ad d. p. §. c. 4. n. 111.* Nam Præbenda Theologalis non eſt Dignitas, & ideo priora loca eã obtinens relinquere debet antiquioribus Canonicis, ex S. Cõg. Conc. in *vna Mediolanen.*
25. V. Circa

V. Circa tempus, horam, & materiam Sacræ Scripturæ, super 26
qua legendum sit, est sciendum hoc totum relinqui arbitrio Epi-
scopi, & satisfacere Theologum si Scholasticam Theologiam le-
gerit, vt per Nicol. Garc. *d. c. 4. num. 156.* nouissimè me citato Al-
zedo *de præstantia Episcop. Dignitatis*, p. 2. c. 9. *num. 42.* Potest tamen 27
vacare ab huiusmodi lectione tribus mensibus Iulij, Augusti, &
Septembris, sicut attestantur resolutum Nicol. Garc. *d. c. 4. nu-
mero 157.* Galet. *in margarita casuum Conscientiæ, verbo legere* 2. Scip.
de Rubeis, *in aphor. Episc. verbo Episcopus, num. 3.* Ego ipse, *d. alle-
gat. 56. num. 7.*

Ad hanc lectionem Sacræ Scripturæ tenentur accedere Canonici 28
& cæteri Presbyteri Ecclesiæ Cathedralis, vt censuit Sac. Congr..
Conc. *sub die 11. Augusti 1618.* & ad hoc eos cogere poterit Episco-
pus, sicut in casu minus vrgenti eos compellere valet sub pœna pec-
uniaria, vt accedant ad Congregationem casuum Conscientiæ ex 29
ead. S. Congr. *sub die 11. Iulij 1620.*

VI. Circa cogendum Theologum nolentem legere, est aduer- 30
tendum posse Episcopum cogere illum conminationibus pœna-
rum, sequestrationibus fructuum, assignatione portionis de eisdem
fructibus alteri, qui ipsius loco legat, demum crescente contuma-
cia ad alias pœnas etiam priuationis deuenire posse, factâque pri-
uatione ad corroborandum Concilij decretum Episcopum decla-
rare debere talem Præbendam, & Canonicatum affectum fuisse, &
esse pro Sacræ Scripturæ Lectore, ac tunc deligere personam ido-
neam, quæ id munus per se ipsum exequi valeat, & illi per Ordina-
rium collatorem huiusmodi Præbenda conferatur, ex S. Congreg.
Conc. *in vna Maioricens.*

Et si Ordinarius inferior fuerit negligens, putà Prior, Abbas, 31
Præpositus, & cæteri similes alicuius Ecclesiæ Collegiatæ, pote-
rit Episcopus in cuius Diœcesi sunt, supplere, id est cogere, ex ead.
S. Congreg.

Quando verò ex capite infirmitatis sanabilis impeditur quomi- 32
nus per se ipsum legere valeat, non potest compelli ad ponendum
substitutum, eo verò casu, quo quis esset substituendus, electio
substituti ad Episcopum spectaret, vt refert decisum Nicol. Garc.
d. p. 5. c. 4. n. 159. Et ideo cùm quidam Canonicus Theologus in-
staret sibi licere legere per substitutum stante impedimento infir-
mitatis, fuit illi concessâ licentia ad sex menses per S. Congr. Conc.
sub die 13. Nouembr. 1627.

33 VII. Circa distributiones lucrandas à Theologo in absentia pro tempore, quo legerit, est considerandum, quòd quamvis ex dispositione Iuris communis illæ in hoc euentu non debeantur Lectori ad not. per gloss. *ult. in c. quia nonnulli, de magistr.* tamen vt diligentius huic muneri præstantissimo Theologalem obtinens vacare queat, sanctæ memoriæ Gregorius XII. ex gratia illas deberi ei voluit non modo pro illis horis, vt si manè legat pro horis matutinis, & Missa solemni, sed etiam pro tota die, ita referunt decisum Pfafec. *in praxi Episcop. parte 2. c. 3. numero 9. vers. similiter*, Gonzal. *ad regul. 8. Cancell. §. 7. proæm. numero 180.* Nicol. Garc. *in tract. de benefic. parte 3. c. 2. numero 118.* Armendar. *in addit. ad recop. legum Nauarra, libro 2. titul. 23. l. 2. §. 2. de residentia, numero 68.* Monet. *de distribut. quotidian. parte 2. quest. 10. num. 27.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. decis. 495. & 498. in 1. edition. aliàs resolut. 386. numero 6. & resolut. 389. numero 6. in 2. edition.* Ego ipse, *d. allegat. 56. numero 8. & censuit Sacra Congreg. Concil. in causa Oriolen. 5. Augusti 1616. & in alia Fanen. 3. Augusti 1624.*

34 Et quamvis tota die, qua legit, habeatur pro præsentē in choro etiam quoad distributiones iuxta supra dicta, non censetur tamen præsens Marutino, quòd dicitur pro die sequenti in vesperi præcedente secundum consuetudinem aliquarum Ecclesiarum, vt ex sententia S. Congr. resoluunt Nicol. Garc. *d. c. 2. num. 118.* Armendar. *d. loco, n. 70.* Galet. *in margarita casuum Conscient. verbo Canonicus, pag. 29.* Ego ipse, *d. alleg. 56. n. 9.*

35 Et non solum tribuendæ illi sunt distributiones quotidianæ omnium horarum illius diei, qua legerit, sed etiam emolumenta quæcunque personaliter interessentibus dari solita, etiamsi choro non inferuiant, ex identitate rationis, vt fuit resolutum à S. Cong. Conc. *in Oriolen. 12. Augusti 1628.*

36 Sed an aliquo casu Lector iste præter Præbendam salarium habere possit, non erit inutile inuestigare, ad quod pulcher se offert casus discutiendus videlicet. In Ecclesia Metropolitana tunc Regulari Ciuitatis Casaraugustanæ officium Lectoris Sacræ Scripturæ fuit ab immemorabili tempore demadatum vni ex Canonicis Regularibus dictæ Ecclesiæ, si in ea sufficiens aderat, cuius electio pertinebat ad solum Archiepiscopum, qui decem castia tritici, & decem metretas vini vnâ cum seutis duodecim dicto Lectori pro salario assignabat. Cum autè de anno 1605. eadem Ecclesia per sanctæ mem.

Clement. VIII. secularizata erectus fuerit vnus Canonicatus Lectoralis cum assignatione Præbendæ, dubitatum fuit an hodie Archiepiscopus post dictam secularizationem teneatur ad solutionem eiusdem salarij, quod ante illam soluebatur?

Pro negatiua videbatur facere, quòd cùm in secularizatione dictæ Ecclesiæ Lectoratus fuerit erectus in Canonicatum vnà cum assignatione Præbendæ Canonialis secundum mentem Concil. Trid. d. sess. 5. de reform. c. 1. videtur sufficienter Lectori prouisum de prouentibus dictæ Præbendæ, qui soli debent deferuire pro illius mercede seu salario, c. quia nonnulli, §. sanè, de magist. & ibi Doctores, Abb. num. 3. vers. secundo casu in princ. Anan. num. 4. vers. secundo casu, Host. n. 10. Ioan. Andr. n. 11. Buttr. num. 5. & Henric. Boich. num. 1. & 4. itaut ratione salarij Lector nihil aliud possit prætereendere cùm in erectione dicti Canonicatus onus legendi sit ei impositum, quod fieri potuit glos. verbo Præbendæ, ad fin. in d. c. quia nonnulli, Boich. ibid. n. 15. Nec obstat, quòd ante secularizationem dictum salarium ab immemorabili tēpore solueretur ab Archiepiscopo, itaut possit allegari contracta huiusmodi obligatio ex meliori titulo de mundo, immò possit dici huiusmodi onus fuisse impositum etiam in foundatione Archiepiscopatus tanquā titulum magis proficuum & vtilē, ad c. super quibusdam, §. præterea, vbi gl. in verbo non extat, de verbor. signif. Dec. cons. 586. n. 2. cùm ista sit virtus immemorabilis, latè Felin. in c. causam, n. 2. cum seqq. de præscript. Gabr. de præscript. concl. 1. num. 1. Rot. decis. 254. in fine, parte 3. & decis. 642. num. 4. parte 4. diuers. Quia respondetur quòd cùm hodie Præbenda Canonialis fuerit subrogata in locum dicti salarij, & ex ea sufficienter sit prouisum Lectori, cessat ratio debiti quoad dictum salarium, cap. cum cessante, de appellat. & in istis terminis, Ioan. Andr. in d. cap. quia nonnulli, num. 11. Host. num. 10. vbi ait quòd si Canonici Ecclesiæ aliæ quid de eorum Præbendis assignarunt Lectori, per prouisionem sibi factam de beneficio, statim resoluitur huiusmodi assignatio, Buttr. num. 6. in fine, vers. nam & sectio Præbendæ, Anan. num. 4. vers. in gloss. fin. Et in simili quòd ordinato sine titulo teneatur Episcopus præstare sustentationem quousque illum de beneficio provide-rit, & non vltierius, cùm cesser ratio dictæ sustentationis, tex. est in c. Episcopus, de præbend. Et quòd pater dotando filiam faciat cessare legatum pro dote, ex quo cessat causa legati, est pariter tex. in l. filia legatorum, C. de legat. Quæ tantò magis videbantur admittenda cùm possit considerari, quòd Archiepiscopus ratione absolutæ

nominacionis, quã ante secularizationem habebat, videbatur quodammodo obligatus ad prouidendum dicto Lectori tanquã ministro proprio, quẽ tamen ratio hodie cessat cùm Lectoris nominatio siue electio fuerit translata ad Archiepiscopum, & Capitulum simultaneousẽ, præuio examine in concursu, seu oppositione.

- 38 His tamen non obstantibus in contrariam partem inclinarunt Domini de Rota, in causa *Casarangustana Lectoris* 21. Februar. 1628. coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano. Considerabant enim quòd Bulla secularizationis vltra quam quòd præseruat omnia iura, priuilegia, &c. ante secularizationem competentia, expressẽ vult quòd omnia & singula, quæ in dicta Ecclesiã pro Canonicis, & personis Regularibus erant, de cætero pro Canonicis, & personis secularibus etiam post secularizationem esse censeantur. Vnde cum supposita obligatione Archiepiscopi, quæ resultat ex dicta immemorabili, vt dictum est, hoc salarium esset emolumentum assignatum pro Lectore, & tanquam tale relatum inter onera Mitræ Archiepiscopalis, sequitur quòd secundum verba expressa secularizationis censeatur etiam esse pro Canonico seculari Lectore, cùm in hoc Papa voluerit præseruare statum antiquum, ex qua præseruatiua remanent integra iura primæua, & sic anterior obligatio soluendi illud stipendium Bald. in l. pen. c. depositi, Oldrad. conf. 237. in fine, Becc. qui alios cumulat, conf. 74. n. 34. Surd. decif. 163. n. 17. Et quamuis Papa statum antiquum expressẽ non præseruasset, illius tamen mutatio non perimeret ius Lectoris quæsitum in anteriori statu Regularitatis, cùm id in secularizatione dictum non fuerit, Innoc. in c. dilectus, n. 4. vers. Monialium, & ibi Abb. num. 9. de capell. Monach. Prob. ad Monach. in cap. cùm de beneficio, num. 52. & seq. de Præbend. in 6. Anch. conf. 404. num. 9. vers. primo quia mutatio, Bellon. conf. 8. num. 4. & fuit aliàs resolutum, in Aquilana iurisdictionis 30. Martij 1601. coram Reuerendiss. Patriarcha Antiocheno, & in Tarraconen. Sacristia 19. Martij 1601. coram bonæ mem. Iusto, & in Theatina iurisdictionis 23. Iunij 1614. coram Reuerendiss. D. meo Coccino Decano.

- 39 Eo maximè, quia assignatio Præbendæ pro Lectore non fuit assignata simpliciter pro Lectore, sed pro Lectore tanquam Canonico, ac proinde cùm Lector tanquam Canonicus in statu Regularitatis haberet eandem Præbendam, si uon ita formaliter assignatam, saltem æquipollenter per alimenta, quæ recipiebat à mensa Regulari, in hoc ista assignatio forinalis Præbendæ Canonialis in statu
secu

secularitatis tanquam subrogata in locum anterioris aequipollentis in Regularitate non potest considerari tanquam noua causa ratione salarij, quod pro Lectore debebatur. Vnde cum tanquam Canonicus, & Lector duplici fungatur officio non est inconueniens, quod recipiat duplicatum emolumentum, §. *illud*, vbi glos. in ver. *periculum in auth. vt iud. sine quoquo suffragio*, Roman. cons. 25. & ibi addit: *Surd. decif. 66. num. 1. lib. 1. Pinel. in l. 1. part. 3. n. 78. C. de bonis mat. Rot. decif. 354. p. 1. recen. Menoch. cons. 228. n. 29. & de arbitr. casu 223. n. 7. & fuit dictum in Romana mercedis 5. Martij 1625. coram R. P. D. Merlino.*

Qua sententia retenta non obstant quæ pro prima adduximus; 40
nam ad illud, quod cum dicto Canonicatui fuerit iniunctum onus legendi, non debetur antequam salarium, respondetur stare simul, quod Lector teneatur præcisè ad legendum, & tamen illi debeat salarium, vnde ista iniunctio oneris in hoc quidem immutauit statum Regularitatis, quia in isto casu Regularitatis Lectoratus deindebatur vni ex Canonicis quatenus sufficiens aderat, & sic obligatio legendi non erat necessaria ex parte Canonici, qui poterat recusare tale onus, quamuis obligatio assignandi salarium esset necessaria ex parte Archiepiscopi, vt dictum est, hodie vero post secularizationum onus legendi fuit dictum necessarium ex parte obtinentis Canonicatum Lectoralem, sed non ideò obligatio salarij ex parte Archiepiscopi expirauit, aut facta est voluntaria.

Non obstant adducta per tex. & Doctores in d.c. *quia nonnulli*, de 41
magist. quia illi loquuntur de Magistro, cui de recenti per modum prouisionis fuit constitutum salarium, tùm quia loquuntur ad effectum quod nihil possit exigere à Scholaribus, tùm denique quia loquuntur quando assignatio erat voluntaria. In hoc autem casu non agitur de salario nouiter assignato per modum prouisionis, sed de salario ab immemorabili constituto, & soluendo personæ certæ, vel cerro generi personarum; nec agitur ad effectum exigendi à Scholaribus, sed ab eo qui ex meliori tituli mundo virtute immemorabilis soluere tenetur; nec denique agitur de assignatione voluntaria, sed necessaria, vt dictum est.

Ad tex. in d.c. *Episcopus* respondetur, quod sustentatio, quam Or- 42
dinarius sine titulo debet habere ab Episcopo donec prouideatur de beneficio, & non ulterius, ideò per prouisionem cessat; quia obligatio Episcopi promouentis non erat perpetua, sed temporalis, quandiu scilicet promotus careret congrua sustentatione, ad quam

sustentationem idè obligatur Episcopus ne promotus cogatur in dedecus. Ordinum mendicare, idè mirum non est si statim ac deficit periculum dictæ mendicitatis per prouisionem beneficij, resoluitur quoque temporanea Episcopi obligatio.

- 43 Ad dictam verò l. *filia legatorum*, in qua dicitur, quòd filia non habet actionem ad legata sibi facta à patre in testamento pro dote si ea sibi in dotem fuerunt postea per patrem data, respòdetur quòd legatum dotis non erat necessarium quoad solutionem cùm posset quandocunque reuocari, sed supposito etiam quòd esset debirum necessarium, hoc procedit in eo casu primò, quia eadem persona, quæ tenebatur, facit cessare anteriorem obligationem, quod non est in casu isto; nam Archiepiscopus, qui ante secularizationem tenebatur ad salarium, non assignauit Præbendam pro Canonico Lectorali. Secundò id in eo casu procedit, quia idem, quod priùs debebat solui, fuit transfusum in secundam obligationem, nempe eadem legata, quæ priùs vigore testamenti debebantur, fuerunt data in dotem, quod non est in casu isto, quia primum salarium non fuit transfusum in Præbendam assignatam dicto Canonicato Lectorali. Et sic ex his patet in hoc casu ex superuenientia nouæ causæ non tolli anteriorem causam salarij; quia hoc haberet locum si vel primum salarium fuisset transfusum in Præbendam nouit et assignatam; quia tunc benè dieeretur subrogata in locum salarij, vel si eadem persona, nempe Archiepiscopus, qui tenebatur priùs ad salarium, assignasset de suo proprio istam Præbendam, quorum neutrum cùm sit in casu isto, dicendum non est quòd secunda causa diuersa, ratione obligationis personarum, & rei faciat cessare prædicta.

- 44 Ad vltimum quòd scilicet ius conferendi Archiepiscopi post secularizationem fuerit diminutum quoad dictum Lectoratum, responderetur quia vltra quod adhuc retinet priuilegium prælationis suæ vocis in paritate, & collationem, quæ sunt alicuius considerationis, vt dixit Rota in *Oscen. indulti* 10. Decembrii 1599. & 5. Decembrii 1601. coram bonæ mem. Card. Millino, quam refert Nicol. Garc. d. part. 5. cap. 42. 163. in omnem casum prædicta procederent si assignatio salarij fuisset correspondens ad dictum ius conferendi, quod esse nullatenus patet. Vnde cùm nihil commune habeat onus soluendi stipendium Lectori cum eius nominatione, imò in hoc casu benè se compatiuntur ex mutatione status accidentalis quoad collationem non fuit sublata obligatio soluendi dictum salarium, Rot. decis. vnic. n. 3. circa fin. vers. in contrarium facit, & n. 4. de sepult. in antiq.

Rebuff. *super reg. de vnioue glos.* 11. n. 13. Ex quibus omnibus hanc partem firmavit dicta decisio Cæsaraugustana Lectoriæ eleganter, & subtiliter extensa per Illustrissimum & Reuerendiss. D. meum Coccinum Decano admirabilis eruditionis virum.

VIII. Circa eandem materiam de lucrandis fructibus, & distributionibus in absentia à Canonico Theologo ratione Lectoriæ, est dubitatione dignum an Canonici, qui tenentur accedere ad hanc Lectionem Sacræ Scripturæ, vt supra ostendimus, pro tempore, quo dictæ Lectioni interfunt, lucrentur fructus, & distributiones quotidianas? In quâ breuiter respondendum duxi eos nec quidem fructus lucrari; quia scholares in Ecclesiis Cathedralibus non gaudent eisdem priuilegiis sicut studentes in studiis publicis, & Academicis, vt referunt decisum Nicol. Garc. p. 3. c. 2. n. 117. Armendar. *in add. ad recopil. legum Navarra lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. de residentia Canonicorum num. 124.*

Nam licet Canonici docentes Sacram Scripturam, vel illi studentes plenè gaudeant, & fruantur priuilegiis omnibus, de perceptione fructuum Præbendarum suarum in absentia concessis à Iure communi *in cap. ult. de magistr.* vt multis probant Rebuff. *de priuileg. schol. priuileg.* 29. & 31. Horat. Luti. *eod. tract. priuileg.* 99. & 100. Petr. Lesnaud *de priuileg. Doctorum part. 2. §. 22.* Iacob. Benni. *de priuileg. Iurisconsult. part. 1. priuileg.* 15. Nicol. Garc. *part. 3. cap. 2. numero 54.* Vgolin. *de officio Episcopi cap. 19. in princip. num. 6. & cap. 43. §. 2.* Azor. *in tit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 4. quæst. 3. & cap. 5. q. 1. & 8.* Carol. de Grassis *de effectib. cleric. in prelud. a numero 106.* Gonzal. *ad regul. 8. Cancell. §. 7. proæm. numero 180.* Monet. *de distribut. quotid. part. 2. quæst. 10. à princip. Sanctarel. var. resolut. quæst. 3. à numero 9.* Ego ipse *de officio, & potestate Episcopi part. 3. allegat. 56. num. 18.* Quod etiam de docentibus, & studentibus Iuri Canonico est affirmandum, cum hodie ad Ecclesiam benè rogendam non minus profit Ius Canonicum, quàm Theologia, vt resoluunt Iacob. Benni. *dict. part. 1. priuileg.* 15. num. 4. Nicol. Garc. *dict. cap. 2. num. 65.* Carol. de Grassis *in dict. preludis numero 95. cum sequentib. Sanctarel. dict. quæst. 3. numero 18.* Monet. *dict. cap. 10. num. 4.* Ego ipse *d. allegat. 56. n. 28.* vbi cum eodem Monet. *ibidem numero 21.* quæro quid tenendum in docentibus, vel studentibus Iuri Ciuili, de quo etiam Sanctarel. *d. quæstione tertia, num. 10.*

Tamen dictis priuilegiis solùm gaudent si in scholis generalibus, seu publica Vniuersitate doceant, aut studeant, vt patet ex cap.

- tuæ fraternitatis, de clericis non reſiden. & cap. 2. de priuileg. in ſexto iun.¹*
ctis ſuis gloſſis, & tradunt Læſ. Zech. de Republ. eccleſiaſt. tit. de clericis
num. 7. verſ. 28. Horat. Lut. ad ſin. tractat. de priuileg. Schol. numero 23.
Flores de Mena var. lib. 3. queſt. 24. num. 19. Ego ipſe d. allegat. 56. n. 21.
- 48 Dicitur autem Studium generale, quod eſt erectum, & inſtitutum
 per Papam, Regem, ſeu Principem, vt per Caſſan. *in catal. gloria*
mundi par. 10. conſid. 32. Perez l. 1. tit. 10. lib. 1. Ordin. Hortig. in patroci-
nio pro Caſarauguſtano gymnaſio, part. 1. à numero 13. & p. 3. num. 2.
- 49 quos refero *diſt. allegat. 56. num. 22.* Vnde non ſufficit ſtudio, quod
 non ſit Vniuerſitas, quamuis in eo optimè legatur, & publicè cui-
 cunque audire volenti, ex adductis per me *diſt. allegat. 56. numero 22.*
quicquid aliter ſentiant Monet. d. queſt. 10. num. 17. & Sanctarel. d.
q. 3. num. 12. & idèd multò minus ſufficiet ſtudio quod habetur in
Eccleſia Cathedrali ſub Canonico Theologo legente, iuxta Docto-
res ſupra citatos.
- 50 Canonici, vt priuilegiis de percipiendis in abſentia Præbendarum
 ſuarum fructibus gaudeant docendo Theologiam, vel Ius Canoni-
 cum in publica Vniuerſitate, id debent efficere de licentia eiſdem
 Vniuerſitatis, ſiue Collegij Doctorum, etiam ſi non habeant Eathe-
 51 dralem, aut ſalarium, vt refert deciſum Nicol. Garc. *d. cap. 2. n. 61.*
quamuis Præbendæ, quas obtinent, ſitæ ſint in Cathedrali eiſdem
Ciuitatis, in qua publici Lectoris munere funguntur, vt pariter
reſolutum atteſtatur idem Nicol. Garc. in addit. ad. d. part. 3. cap. 2.
num. 85.
- 52 Diſtributiones verò quotidianas non percipere Canonicos, vt
 ſupra docentes, vel ſtudentes, probat, *tex. in cap. licet, de praben.* quod
 quidem cum Tridentina Synodus *in d. cap. 1. circa illud nihil inno-*
uauerit, à S. Cong. deciſum fuiſſe tradunt Gutier Canon. lib. 2. cap.
15. num. 12. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo diſtributiones quotidia-
næ, §. 3. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. §. 7. pro æm. num. 78. Quarant. in ſum.
Bullarij verbo reſidentia verſ. quòd autem, Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 112.
Monet. d. cap. 10. num. 23. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 166.
num. 17. Vgolin. de officio Episcopi cap. 19. §. 2. num. 6. Armendar. diſt.
§. 2. de reſidentia numero 67. Aloyſ. Ricc. in d. praxi fori eccleſiaſt. deciſ.
495. in 1. edit. aliàs reſol. 386. numero 3. in 2. edit. Ego ipſe d. allegat. 56.
num. 19.
- 53 Verùm ſi in huiusmodi diſtributionibus omnes Capituli reddi-
 tus conſiſtant, tunc percipere poterunt diſtributiones dempta ter-
 tia parte in eius generis diſtributiones Tridētini decreti auctoritate
 conuerſa,

conuerſa, quæ inferuientibus accreſcit, ſed nullo caſu debent percipere diſtributiones Miſſis, ac Defunctorum anniuerſariis applicatas, ita referunt deciſum Piaſec *in praxi Epiſc. p. 2. c. 3. ſub n. 9.* Nicol. Garc. *in addit. ad d. p. 3. c. 2. n. 2* 53. Armend. *ubi ſup. n. 8.* Ego ipſe, *d. alleg. 56. n. 18. & 19.* Item quando Præbenda eſt tenuis, & ferè omnes fructus conſiſtunt in diſtributionibus, etiam tunc eos lucrari diſtributiones dempta dicta tertia parte reſoluit Aloyſ. Ricc. *in praxi aurea reſol. 70. n. 3.* cuius tertiæ partis amiſſionem non euitant Canonici habentes quaſcunque facultates percipiendi fructus beneficiorum ſuorum in abſentia ſtudioſorum cauſa, ſecundùm Gonzal. *d. §. 7. proæm. num. 179.* Aloyſ. Ricc. *d. reſol. 386. n. 3. in fine,* Monet. *d. c. 10. num. 24.* Armendar. *d. loco, num. 123.* Ego ipſe, *d. alleg. 56. num. 19. prope finem.*

Quamuis in Canonicis docentibus, vt ſuprà Sacram Scripturam, 54
vel Theologiam, aut Ius Canonicum ad lucrandos fructus Præbendarum ſuarum in abſentia, licentiam Epiſcopi non requiri referat ſibi à S. Congr. fuiſſe reſponſum Nic. Garc. *d. p. 3. c. 2. n. 559. ad 4.* nec 55
illos ad docendum habere vllam temporis determinationem, ſed fructus prædictos percipere poſſe quandiu docuerint; meritò concludat Monet. *d. q. 10. n. 16.* quem refero Ego ipſe, *d. alleg. 56. n. 32.* In ſtudentibus verò huiuſmodi licentiam deſiderari probat *tex. in d. c. 56*
tua fraternitatis, de cleric. non reſid. & in c. cum ex eo, de elec. lib. 6. & ſtatuit Pius IV. in ſua conſt. incip. Sanctiſſimus ſub die 24. Nouembr. 1564. reſoluunt Nicol. Garc. *d. c. 2. n. 88.* Monet. *d. q. 10. num. 9.* At Ordina- 57
rius tenetur illis licentiam concedere ſi minores ſint triginta annis, & velint in publico, celebrique gymnaſio Theologiæ, vel Sacris Canonibus operam dare, ſicut referunt deciſum Nicol. Garc. *d. c. 2. num. 82. & 86.* Armendar. *d. loco, n. 121.* Sanctarell. *d. q. 3. num. 23.* Ego ipſe, *d. allegat. 56. num. 29.* Quæ tamen licentia non ſuffragabitur 58
eis ultra quinquennium à die, quo ſtudere cœperunt, ſecundùm Leſſi. *de Juſtis. libro 2. c. 34. dub. 29. n. 163. in princ.* Monet. *d. q. 10. n. 14.* Sanctarell. *d. q. 3. num. 27.* & ita fuiſſe deciſum tradunt Nicol. Garc. *d. cap. 2. num. 101.* Armendar. *d. loco, num. 99. & 102.* Ego ipſe, *d. alleg. 56. num. 31.*

IX. Circa ſubſtituendum Lectorem aliàs idoneum dum Præbenda Theologalis vacat, eſt aduertendum illam tunc dari debere in commendam vni Canonico idoneo eiufdem Capituli, donec titularis prouideatur, vt per Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gl. 5. §. 8. n. 36.* quem refero, *d. alleg. 56. n. 14.* aliàs poterit Epiſcopus fructus applicare ali-

cui perſonæ extra Capitulum, quæ ſuppleat munus legendi ex S. Cong. Conc. in Camerinen. 8. Februar. 1594.

- 60 Sed quando Clericus ſecularis idoneus non reperitur pro dicta Præbenda, ſtatuerunt Pius V. & Gregorius XIII. collationem huius Canoniciatus ſuſpendendam eſſe donec inueniatur idoneus Theologus ſecularis, ſi fieri poſſit: interim verò nullum eſſe ab Episcopopo ſeu quum ipſius Canoniciatus cuſtodem, aut curatorem deputandum; ſed eos omnes Superiōri alicuius Monafterij tradendos, qui curet vt aliquis idoneus Theologus ex ſuis Regularibus publice Sacram Scripturam in Cathedrali doceat, eique in primis neceſſaria ſubminiſtret ex dictis fructibus, quodd ſi quid reliquum erit in Monafterij uſum conuertatur; ita reſolutum atteſtatur Zerol. d. verbo *Præbenda Theologalis*, §. 5. quem refero Ego ipſe, d. alleg. 56. num. 15.

X. Et vltimo eſt ſciendum quodd Sixtus I V. per ſuam Conſtit. incip. *Sixtus ſub Dat. Kalend. Decembris anno Dominicæ Incarnationis*, 1474. & *Leo X. per ſuum Motum proprium incip. Cum dudum ſub Dat. 11. Kal. Aprilis* 1520. in ſingulis Cathedralibus Eccleſiis Regnorum Ceronæ Caſtellæ, & Legionis erectum eſſe voluerunt, & inſtitutum vnum Canoniciatum, & Præbendam pro Doctore, vel Licentiatō in vtroque vel altero Iure, qui dicitur Doctoralis, & alterum pro Magiſtro, ſeu Doctore, vel Licentiatō in Theologia, qui dicitur Magiſtralis ab Episcopo eius voto pro vno computato, & Capitulo per vota ſecreta præuio edicto propterea apponendo, ac publico examino, & iuramento de eligendo magis idoneum Ordinaria auctoritate prouidenda, & latè in Motu proprio Leonis ponitur forma in huiusmodi prouiſionibus, & electionibus ſeruanda, & ſtatuitur huiusmodi Canoniciatus ſub reſeruationibus non comprehendendi per quaſcunque regulas Cancellariæ, & alias litteras Apoſtolicas etiam Motu proprio, & aliàs quomodolibet innouatis; & quodd ſi dicti Canoniciatus Magiſtrales, & Doctorales apud Sedem vacare contigerit, Ordinarij, & Capitula iuxta dictam formam prouideant; ſic tamen quodd ipſi electi infra quatuor menſes, nonam prouiſionem deſuper ab eadem Sede impetrare, & deſuper litteras expedire, ac iura Cameræ Apoſtolicæ ſoluere teneantur. Additur etiam Canoniciatus, & præbendas huiusmodi etiam per Summos Pont. ac de conſenſu quoque Magiſtrorum, Licentiatorum, ſeu Doctorum, vt ſupra qualiſicatorum, & quauis cauſa etiam Motu proprio, & Conſiſtorialiter aliqua, vel aliquibus penſionibus grauari, nec illo-

rum fructus, vel aliquos eorum alicui, vel aliquibus etiam Cardinalibus concedi posse nisi per trinas Ordinariorum, & Capitulorum litteras, cum intervallo trium mensium inter datas, accedat assensus, & si secus actum fuerit, huiusmodi concessionem nemini suffragari, & Ordinarij, & Capitula præfata litteris derogatorum parere minimè teneri, sed eis firmiter resistere subditur, &c. De his, qui multa scire cupit, consulat Gonzal. *ad reg.* 8. Cancell. *glos.* 9. §. 2. Nicol. Garc. *d.p.* 5. c. 4. n. 167. cum multis seqq.

S V M M A R I V M.

- 1 Capitulum initio cuiuslibet anni duos ex Capitulo ad quid eligere teneatur, ostenditur.
- 2 Capitula non exempta minimè comprehenduntur sub decreto Concil. sess. 25. de reform. c. 6.
- 3 Ecclesia Collegiata erecta in Cathedrali non comprehenditur sub decreto Conc. sess. 25. de reform. c. 6.
- 4 Capitulum, ubi in principio anni duos de Capitulo non elegerit, poterit Episcopus per se solum procedere, dummodo illud prius moneat.
- 5 Iurisdictio non deuoluitur ad Adiunctos, sed ad superiores, si Episcopus nolit, vel non valeat contra Capitulares delinquentes procedere.
- 6 Decretum Conc. sess. 25. de reform. c. 6. procedit in Episcopo non consecrato, & Capitulo Sede vacante.
- 7 Adiuncti in procedendo iurisdictionem habent.
- 8 Adiuncti iuramentum subire debent de bene, & fideliter se habendo.
- 9 Adiuncti recusari possunt à parte, & solo iuramento.
- 10 Adiuncti si sine fraude tempore diuinorum Officiorum absint, priuandi non sunt quotidianis distributionibus.
- 11 Conc. sess. 25. de reform. c. 6. sustulit immemorabilem consuetudinem.
- 12 Vicarius Episcopi, & Capituli Sede vacante potest procedere contra Capitulares adhibitis duobus de Capitulo iuxta formam Concil. sess. 25. de reform. c. 6.
- 13 Notarius proprius ab Episcopo assumendus est in visitatione personarum Cathedralis Ecclesie, qui Capitulo suspectus non sit.
- 14 Fiscalem, qui interuenire solet in criminibus Canonicorum reorum assumere potest Episcopus in visitatione personarum Cathedralis Ecclesie, vel alium, quem magis voluerit deputare.
- 15 Sententia erit nulla si Episcopus, & unus ex duobus Adiunctis sine tertio pronuntiarent:

- 16 *Visitatio Capitulorum, & personarum Episcopi concessa, intelligenda est cumulatim, non priuatim ad Abbates, & Decanos, & alios, quibus ante Concilium competebat ius visitandi scorsum tamen ab Episcopis.*
- 17 *Collectores Camera Apostolica, si sunt Canonici, ab Episcopo visitari, & corrigi non possunt.*
- 18 *Visitare potest Episcopus sine Adiunctis corpus Ecclesie Cathedralis, & Sacramentum, Reliquias, vestes, ornamenta, caeteraque ad cultum diuinum destinata, & capellas, ac capellanas.*
- 19 *Visitando potest Episcopus sine Adiunctis peccata, & excessus Capitularium, quos correctione, & punitione dignos repererit, corrigere, punire, & emendare, non tamen pena ordinaria.*
- 20 *Episcopus sine Adiunctis procedere potest ad priuationem Canonico-rum ex causa, quod Ordines suis Prabendis annexos non suscep-rint.*
- 21 *Episcopus potest initio ad summariam informationem, & detentionem sine Adiunctis procedere in criminibus ex incontinentia proveni-entibus, & in atrocioribus delictis depositionem, aut degradationem requirentibus, ubi de fuga timetur.*
- 22 *Episcopus potest procedere sine Adiunctis ad penas contra Capitulares non obseruantes diem festum S. Augustini ab eodem indictum.*
- 23 *Capitulum totum quando deliquit contra Capitulares sine Adiunctis procedit Episcopus, modo delictum non sit in ipsius personam, vel in contemptum illius.*
- 24 *Episcopus potest sine Adiunctis rationem exigere ab Officialibus ex gremio Capituli constitutis Sede vacante, nisi velis criminaliter ad illorum punitionem procedere.*
- 25 *Causas pendentes contra Capitulares exemptos coram Vicario foraneo procedente cum Adiunctis à Capitulo deputatis non potest ad se auocare Episcopus, sed bene cum Adiunctis.*
- 26 *Episcopus non tenetur cum Adiunctis procedere contra Coadiutores cum futura successione nisi ex forma coadiutorie colligatur ipsis concessa fuisse omnia priuilegia, quae habent Canonici.*
- 27 *Episcopus potest procedere sine Adiunctis contra Portionarios habentes vocem in Capitulo.*

De Canonicorum Adiunctis.

CAPVT XXVIII.

TATVIT S. Concil. Trid. sess. 25. de refor. cap. 6. vt Capitulum initio cuiuslibet anni eligat ex Capitulo duos, de quorum consilio, & assensu Episcopus, vel eius Vicarius cum extra visitationem processerit contra Capitula Cathedralium, illorumque personas tam in formanda processum, quam in cæteris omnibus actibus vsque ad finem causæ inclusivè, coram Notario tamen ipsius Episcopi, & in eius domo, aut consueto Tribunali procedere teneatur.

Quodd quidem Conciliare decretum loquitur solum de Capitulis exemptis, non exempta enim minimè sub illo comprehendi, etiamsi multa habeant priuilegia, referunt decisum Aloysi. Ricci. in collect. decis. p. 4. collect. 75. in princ. & nouissimè p. 4. sue praxis rerum fori eccles. resol. 586. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Capitulum §. 8. Seraph. deci. 493. num. 1. Armendar. in ad. lit. ad recap. l. gum Navarre lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 93. Massobr. in praxi habenti concursum pral. 2. in princ. n. 14. secundum Roman. impress. Hieron. Venero in examine Episc. lib. 4. c. 27. n. 5. Ludou. à Sarauia in speciali tract. de iurisd. dict. Adiunctorum coadiuvantium Episcopum contra Prabendarios suos criminaliter procedentem q. 12. n. 17.

Vnde decretum illud non pertinere ad Ecclesiam Cathedralẽ 3 tanquam Cathedralẽ, sed tanquam exemptam, ac proinde Ecclesiam Collegiatam erectam Cathedralẽ sub illo non comprehendi referunt quoque decisum Armendar. dict. l. 7. de Episcopis numero 88. Ego ipse, de officio, & potestas. part. 3. allegat. 73. numero 5. in fine, Ludouicus à Sarauia dict. tractat. q. 11. num. 18.

Vbi autem Capitulum in principio anni illos duos non elegerit, 4 Episcopus per se solum procedere potest, dummodo illud prius inoneat, prout resolutum fuisse restantur Piascen. in praxi Episc. p. 2. cap. 2. num. 9. Ludou. à Sarauia d. tract. quasi. 13. per tot. non sic Episcopo nolente vel non valente contra Capitulares delinquentes 5 procedere deuoluitur iurisdicctio ad Adiunctos, vt latè resoluit Ludou. à Sarauia d. tract. q. 5. per tot. vbi num. 11. citat metipsum d. alleg. 73.

- num. 9. & numero 5. decifum refert non ad Epifcopum, ſed ad Superiorem deuoluti iuriſdictionem ſi coniuidees, ſeu Adiuncti renuntiant procedere contra Capitularem, quod etiam atteſtatur Armenar. d. l. 7. de Epifcopis numero 89. Et decretum Concil. d. cap. 6. procedit in Epifcopo etiam non conſecrato, vt bene reſoluit Sarauia d. tract. quaest. 17. numero 35. verſ. ſed contra, vbi cod. numero 35. verſ. ex omnibus, reſert decifum ſuccedere Capitulum Sede vacante in huiusmodi iuriſdictione procedendi contra Capitularem delinquentem.
- 7 Duo illi adiuncti in procedendo iuriſdictionem habent, ſecundum Ludou. à Sarauia d. tract. q. 5. ex num. 5. vbi num. 15. poſt Camill.
- 8 Borrel. in ſum. decif. tit. 60. num. ſin. ſubdit adiunctos iuramentum ſubire debere ſicut & alios Iudices de bene, & fideliter ſe habendo, & n. 17. poſt Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 100. num. 49. tradit quòd quoties Iudex datur Adiunctus alicui Tribunali ſi nominatur à Principe, talis nominatus appellatur Iudex delegatus, ſi à lege
- 9 Ordinarius Iudex vocatur. Vnde poſſe huiusmodi Adiunctos recuſari à parte, & ſolo iuramento reſoluunt Stephan. Gratian. d. c. 100.
- 10 num. 49. & Ludou. à Sarauia d. tract. q. 9. per tot. Et quando hac de cauſa ſine fraude tempore diuinorum Officiorum eos abeſſe contingerit, priuandi non ſunt quotidianis diſtributionibus tanquam abſentes propter Eccleſiæ vtilitatem ex officio ſibi attributo, ſecundum Monet. de diſtribut. quotid. part. 2. quaest. 8. numero 19. quem refero Ego ipſe d. alleg. 73. numero 6. Aloyſ. Ricc. in d. praxi part. 4. reſol. 591.
- 11 In cauſa Calciaten. ad instantiam Rotæ dubitatum fuit an Concil. c. 6. ſeſſ. 25. ſuſtulerit immemorabilem conſuetudinem circa locum tractandi cauſas cum Adiunctis, & retinendi carcerem quando, vt in illa cauſa, ſunt duæ Cathedrales vnitæ, & Epifcopus præſendit habere Canonicum alterius ciuitatis in ea in qua reſidet carceratum, & ibidem tractare cauſam cum Adiunctis ciuitatis, de qua eſt carceratus Canonicus: S. Cong. Concilij die 7. Septembris 1630. cenſuit ſublatam eſſe immemorabilem per Concilium in caſu, & ad effectum de quo agitur.
- 12 Non ſolum Epifcopus, ſed etiam eius Vicarius procedere poteſt contra Capitulares, adhibitis duobus de Capitulo iuxta formam Concilij d. cap. 6. vt per Menoch. conſ. 52. numero 180. Sbroz. de officio Vicary lib. 2. quaest. 145. Rot. decif. 743. num. 5. part. 1. diuerſ. & decif. 321. part. 2. diuerſ. latè Ludou. à Sarauia d. tract. q. 14. per tot. Idem poteſt Vicarius

Vicarius Sede vacante, imò absque Adiunctis procedere non valebit si Episcopus, dum viuebat, non habebat auctoritatem procedendi sine illis, vt referunt decisum Sbroz. *in add. ad d. questionem* 145. & Ludouic. à Sarauià *d. tract. quest. 17 num. 35. vers. ex omnibus, in fine.*

Proprius Notarius ab Episcopo assumendus est in visitatione 13 personarum Cathedralis Ecclesiæ, qui illi Capitulo suspectus non sit, vt ait resolutum Armendar. *in add. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de Visitat. n. 38. vbi n. 61.* subdit processum in causis visitationis coram ipso esse fabricandum. Assumere poterit Episcopus suum 14 Fiscalem, qui interuenire solet in criminibus Canonicoꝝ reoꝝ, vel alium, quem magis voluerit deputare, nec tenetur ad sumendum Capellanum de choro, ex Armendar. *d. lib. 1. tit. 18 l. 7. de Episcopis num. 91. in fine, & num. 92. quem refero Ego ipse, d. alleg. 73. num. 8.*

Vnum autem, inquit Conc. Trid. *d. c. 6.* tantum sit vtriusque Ad- 15 iuncti votum, possitque alter Episcopo accedere: quod si ambo ab Episcopo discordes in aliquo actu seu interlocutoria, vel definitiua sententia fuerint, tunc intra sex dierum spatium cum Episcopo tertium eligant, & si in electione tertij etiam discordent, ad viciniorẽ Episcopum electio deuoluatur, & iuxta eam partem, cum tertius conueniet, articulus in quo erat discordia, terminetur, aliàs processus, & inde sequuta nulla sint, nullòsque producant Iuris effectus. Hactenus sunt verba Concilij; ex quibus colligitur, quod si Episcopus, & vnus ex duobus Adiunctis sine tertio pronociarent, sententia esset nulla, vt ex aliis. resoluit Ludou. à Sarauià *d. tract. q. 31 n. 21.* & ideo referunt Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 100. n. 64.* & idem Ludou. à Sarauià *d. tract. q. 31 n. 3.* sententiam Episcopi, & Adiunctoꝝ in causis criminalibus contra Capitulares esse concipiendam sub hac forma. *Ego N. Episcopus de consilio, & assensu N. & N. Adiutorum ita promittit.*

Visitatio Capitulorum, & personarum Episcopis concessa, intel- 16 ligenda est cumulatiue non priuatiue ad Abbates, & Decanos, ac alios, quibus ante Concilium competebat ius visitandi, seorsum tamen ab Episcopis, vt referunt decisum Steph. Grat. *discept. forens. cap. 154. n. 40.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. §. 2. pro am. n. 21.* Ludou. à Sarauià *d. tract. q. 4.* Collectoꝝ Camera Apostol. ad nudum ministerium ex- 17 gendij certis casibus in partibus deputati, si sunt Canonici, vel aliàs beneficiarij, ab Episcopo visitari, & corrigi non possunt, vt referunt resolutum

resolutum Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 51. num. 82. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de Visitat. n. 30. vers. item Collectores.*

- 18 Sine Adiunctis potest Episcopus visitare corpus Ecclesiæ Cathedralis, & Sacramentum, reliquias, vestes, ornamenta, cæteraque ad cultum Diuinum destinata, sed & capellas, capellanas dotationes, anniuersarium, institutiones, memorias Defunctorum, pia opera, vel res, aut bona fabricæ, seu Ecclesiæ, vt per Armendar. *d. tit. 6. de Visitat. n. 123. quem refero Ego ipse, d. alleg. 73. n. 15.*
- 19 Potest quoque sine Adiunctis Capitularibus Episcopus visitando peccata, & excessus Capitularium, quos correctione, & punitione dignos repererit, corrigere, punire, & emendare, non tamen pœna Ordinaria, sed ea, quæ ad morum magis emendationem, quàm punitionem respiciat, ita Armendar. *d. tit. 6. de Visitat. num. 39. vbi in resp. 2. & n. 77. & 79. cum Nic. Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. 198. declarat. 10. subdit huiusmodi facultatem visitandi etiam ad res, & bona Capituli eiusque administratores extendi.*
- 20 Potest etiam Episcopus sine Adiunctis procedere ad priuationem Canonicoꝝ ex causa, quòd Ordines suis Præbendis annexos non susceperint, ita resolutum attestantur Nicol. Garc. *d. part. 3. cap. 2. num. 22. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 488. num. 2. & 3. Ludouic. à Sarauia dict. tract. q. 18. per tot. Ego ipse d. alleg. 73. num. 12.*
- 21 Potest pariter Episcopus initio ad summariam informationem, & necessariam detentionem sine Adiunctis procedere in criminibus ex incontinentia prouenientibus, de qua in decreto de concubinariis, & in atrocioribus delictis depositionem, aut degradationem requirentibus, vbi de fuga timeretur, ne iudicium eludatur, ita expressè Concil. Trid. *d. cap. 6. Mant. decis. 180. num. 6. Sarauia d. tract. q. 20. Rot. in Calciaten. iurisdictionis 6. Iunij 1622. coram bona mem. Remboldo, vbi subditur non procedere in delictis simplicis incontinentiæ absque qualitate concubinatus, eo quòd raptus, & violatio Virginis est delictum requirens depositionem. Quoad fugam sufficit quòd de illa Ordinarius illum respectum habuerit, Rot. in Conchen. iurisdictionis 3. Martij 1617. coram bon. mem. Card. Sacrato, & in Calciaten. iurisdictionis 21. Iunij 1621 coram bona mem. Remboldo, & additur in alia Calciaten. supra allegata, quòd statur arbitrio Iudicis an adesset timor fugæ. Quando autem quis dicatur suspectus de fuga vide Salust. Tiber. in praxi iudic. lib. 2. cap. 23. Ioseph.*

Sessè, de *inhib. c. 9. §. 2. n. 44. & 46. Melch. Phæbo Lusit. decis. 54. p. 1.*

Potest denique Episcopus procedere sine Adiunctis ad pœnas 22
contra Capitulares non obseruantes diem festum S. Augustini ab
eodem indictum, vt censuit S. Congr. Conc. in causa *Hispalen. die 7.*
Septemb. 1630.

Item, contra Capitulares sine Adiunctis procedit Episcopus 23
quando totum Capitulum deliquit, vt per Seraph. *decis. 1050. nu. 6.*
Aloyf. Ricc. in *d. praxi p. 4. resol. 594.* Ludou. à Sarauia, *d. tract. q. 5. n. 4.*
& q. 6. per tot. vbi n. 8. asserit quòd si reperiatur vnus in Capitulo, qui
non deliquerit, iste procedet simul cum Episcopo. Intellige modo
delictum non sit in personam Episcopi, vel in contemptum eius, vel
vbi Episcopus habet interesse; quia tunc facultatem contra secula-
res deuoluitur ad proximum Superiorem, vt per Armendar. *d. l. 7. de*
Episcopis, n. 90. Ludou. à Sarauia, *d. tract. q. 6. n. 5 & 6.* Quando autem
dicatur vniuersum Capitulum delinquere, colligitur ex notatis per
Curiam Pisanam, *lib. 4. c. 3. n. 1. ad 6.* Magon-Lucensi, *decis. 72.* Card.
Tusch. *lit. V. concl. 349.*

Potest etiam sine Adiunctis Episcopus rationes exigere ab offi- 24
cialibus ex gremio Capituli constitutis Sede vacante, nisi velit cri-
minaliter ad eorum punitionem, & correctionem procedere, ita
censuit Sacra Congr. Concilij teste Nicol. Garc. de *benefic. parte 5. c. 7.*
num. 23.

Dubitatum fuit in causa Burgen. an Archiepiscopus possit ad se 25
auocare causas pendentes contra Capitulares exemptos coram suo
Vicario foraneo procedente cum Adiunctis à Capitulo deputatis.
Secundò an appellatio in talibus casibus post latam sententiam de-
tur ad ipsum Archiepiscopum? Sacra Congr. Concilij, *die 18. Se-*
ptembris 1627. ad primum censuit non posse Archiepiscopum auo-
cate, vt cognoscat solus, sed benè cum Adiunctis. Ad secundum
non dari appellationem à Vicario ad Archiepiscopum, sed causam
deuolui ad Sedem Apost.

Contra Coadiutores cum futura successione non tenetur Epi- 26
scopus cum Adiunctis procedere nisi ex forma Coadiutoria colligatur ipsi Coadiutori concessa fuisse omnia priuilegia, quæ habent
Canonici, ita refert decifum Nicol. Garc. in *addit. ad suum tract. de*
benefic. p. 4. c. 5. n. 96. vbi obseruat ex clausula generali Coadiutoria,
quòd Coadiutor habeat omnes, & singulas prærogatiuas, præmi-
nentias, & honores coadiuti, non colligi concedi coadiutori huius-
modi priuilegium de Adiunctis, eo quòd illa intelligatur de præro-

gatiuis, præminentiis, &c. circa seruitium Ecclesiæ, vt ex tenore ipsius coadiutorie apparet, refert & sequitur Ludou. à Sarauiā, *d. tract. q. 29*. Vnde in causa Barbastren. proposito dubio in S. Congr. Concilij, an Episcopus possit per se sine Adiunctis procedere contra Coadiutores Canonorum Cathedralis, eadem Sacra Congr. *die 9. Nouembris 1630.* censuit Episcopum non posse procedere contra huiusmodi Coadiutores absque Adiunctis quatenus ex forma Coadiutorie ipsis concessa fuerant omnia priuilegia, quæ habent Canonici.

- 27 Contra Portionarios habentes vocem in Capitulo potest Episcopus procedere sine Adiunctis, vt per Armendar. *d. tit. 6. de Visitatione. num. 60. & d. l. 7. de Episcopis, num. 91. in princip.* Ludou. à Sarauiā, *d. tractat. quest. 23. ex num. 2.* Cuius tamen contrarium resoluunt Aloyf. Ricc. *d. collect. 751. & in praxi aurea resolut. 39.* Massibr. *in praxi habendi concursus pral. 21. in princ. num. 13. secundum Romanam impress.* Ego ipse, *d. alleg. 73. num. 10.* quorum opinio procedit in Capitularibus, prior verò in his; qui non sunt de Capitulo, sed habent vocem in Capitulo, vt ex multis intelligit Ludou. à Sarauiā, *d. q. 23. ex num. 4.* subdens quòd licet Portionarij, & dimidij Portionarij in Ecclesiis Corduben. Carthaginen. Hispalen. Calaguritan. & Calciaten. habeant vocem in Capitulo, tamen in electionibus, prouisionibus, & ad effectum Coniudicum, pro Capitularibus non habentur, ex iis quæ Gonzal. *gloss. 43. num. 45. Rot. decis. 708. num. 2. & 3. p. 2. recent.*

- 28 In causa Oriol. quæsitum fuit primò an si Iudex secularis volēs perquirere, & extrahere delinquentē ex priuata domo Canonici ex urbanitate imploret auxiliū Episcopi, teneatur desuper adhibere coniudices? Secundo, an si de facto coniudices se intromittant, & turbent in hoc iurisdictionem Episcopi, possit ipse procedere prout de Iure cõtra huiusmodi perturbatores? Tertiò, dato quòd Episcopus possit procedere contra prædictos, an debeat adhibere in dicto iudicio alios coniudices à Capitulo eligendos, vel solus procedere? S. Cong. *Conc. die 5. April. 1631.* ad primū citra approbationem gestorum ab Ordinario, & secundū ea, quæ proponuntur, respondit Episcopum non teneri requirere consensum coniudicum. Ad secundum Episcopum posse contradictos Coniudices procedere. Ad tertium teneri adhibere Coniudices. Et nouissimè S. Cong. Conc. *in Oriol. 27. Mart. 1632. ad 7.* respondit posse Episcopum solum sine Adiunctis exigere rationem administrationis operum piorum ad curam Capituli

pituli spectantium, dummodo non procedat ad priuationem, vel aliàs criminaliter in forma iudicij.

Potest quoq; sine Adiunctis Episcopus procedere ad subtractionem fructuū, & ad multos ab eo impositas contra Canonicos habentes Capitulum eo tempore, quo diuina officia celebrari debent, nisi causa aliqua vrgens in aliud tempus differri non patiatur, ead. S. Cong. Conc. in d. Oriolen. 27. Mart. 1632. ad 11.

Potest similiter Episcopus sine Adiunctis procedere contra Canonicum ob non residentiam dum non procedit ad priuationem, sed ad pœnas à S. Concil. præscriptas, *ibid.* ad 13.

S V M M A R I V M.

- 1 *Coadiutoria in Dignitatibus, Canonicatibus, & Portionibus Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum à tempore Sixti V. conceduntur à solo Papa.*
- 2 *Coadiutoris potestas à forma coadiutoria pendet.*
- 3 *Coadiutores cum futura successione non sunt Beneficiarij interim dum viuunt coadiuti, nec habent ius in re, sed ad rem.*
- 4 *Coadiutoria cum futura successione non sunt verè, & propriè beneficia.*
- 5 *Papa coadiutoriam concedendo non promidet absolute de beneficio, sed necessitati Ecclesie.*
- 6 *Coadiutor Canonici cum futura successione vocatur Canonicus fectus.*
- 7 *Beneficium dicitur vacare per obitum coadiuti.*
- 8 *Coadiutoria post mortem coadiuti continet gratiam coadiutoris, & non subiacet publicationi.*
- 9 *Coadiutoria licet similis sit resignationi, est tamè quid diuersū ab illa.*
- 10 *Coadiutor consequi non potest fructus ex beneficio coadiuti.*
- 11 *Distributiones quotidianas absente coadiuto lucratur coadiutor ad famorem coadiuti.*
- 12 *Coadiutor quando alinnde habet unde se valeat decenter sustentari, disponitur nonnunquam, quòd nihil prorsus percipere debeat de fructibus, aut distributionibus.*
- 13 *Officium Canonicum recitare non tenetur coadiutor, sed proprietarius.*
- 14 *Fidei professionem emitte non tenetur coadiutor, nisi cum fuerit successione locus.*
- 15 *Coadiutor non tenetur ad residentiam præcisam, sed causatiam.*
- 16 *Distributiones non lucratur coadiutor, excommunicato coadiuto.*
- 17 *Coadiutores interuenientes non possant lucrari fructus Præbenda pro Præbendis coadiutis Ecclesia Carthaginen. pro tempore, qui dicti*

eorum coadiuti culpabiles reperti manserint carcerati.

- 18 *Possessionem verè non capit, coadiutor nisi post cessationem coadiutoria.*
- 19 *Possessio prima capta viuente coadiuto non sufficit, est enim post illius mortem noua capienda.*
- 20 *Coadiutor debet habere locum capte possessionis post mortem coadiuti, & non locum capte possessionis viuente coadiuto.*
- 21 *Possessio ab obitu coadiuti numeranda est quamuis prior possessio accederet ad annos viginti.*
- 22 *Coadiutor sedere debet in vltimo loco post omnes Canonicos.*
- 23 *Coadiutores antianitatem non à die eorum admissionis, sed à cessationis coadiutoria die adipiscuntur.*
- 24 *Coadiutores quando aliquas functiones faciunt, quæ pertinent ad suos coadiutos, debent illas facere in nouissimo loco.*
- 25 *Canonicis quamuis posterius prouisis competitis præcedentia supra coadiutores, nisi aliud in forma coadiutoria caueatur quacunque consuetudine in contrarium non obstante.*
- 26 *Statutum disponens quòd coadiutores gradatim ascendant, & præcedant posteros Canonicos, non est obseruandum.*
- 27 *Coadiutor in Dignitate absente, vel impedito coadiuto suo præcedit omnibus Canonicis, & ei competit stallum in quo sedere deberet coadiutus, & functiones facere, quas obiret proprietarius si aderat.*
- 28 *Coadiutor non intelligitur comprehensus in statuto, quòd ex aliqua causa iubilare facit Canonicos.*
- 29 *Coadiutor non sibi opat, sed coadiuto.*
- 30 *Coadiutor in ingressu non debet fabrica soluere, quod est consuetum solui per Canonicos de nouo ingressos.*
- 31 *Iudex Apost. seu delegatus Papa, aut Iudex Synodalis esse non potest coadiutor.*
- 32 *Coadiutor non gaudet priuilegiis, & indultis de præciendis fructibus in absentia.*
- 33 *Coadiutor non tenetur ad onera Canonicorum iuniorum, licet teneatur ad onera sui coadiuti.*
- 34 *Canonicus iunior iuxta consuetudinem Ecclesie Elboren. debet supplere vices hebdomadarij absentis, vel impediti, & non coadiutor.*
- 35 *Coadiutor non tenetur ad pœnas iudiciales, & quæ non haberent rationem multa ordinaria impositas ob culpam coadiutoris.*
- 36 *Coadiutor non tenetur tempore concessionis coadiutoria habere Ordinem Presbyteralem ubi statuto Ecclesie cautum fuerit, quòd Canonicus*

nicus actu sit Sacerdos tempore promotionis.

- 37 Coadiutor non tenetur se promoueri facere intra annum ad Ordinem requisitum si nunquam resedit, seu inseruit.
- 38 Coadiutor datus Canonico non ordinato iuxta formam statuti requirantis Ordinem Subdiaconatus, sub pœna amissionis certa partis fructuum, non lucratur fructus, & distributiones pro coadiuto si ipse coadiutor est Ordinatus ad formam statuti.
- 39 Coadiutorie ad titulum non potest coadiutor ordinari.
- 40 Coadiutor non potest exercere officia, ad qua coadiutus electus est.
- 41 Distributiones quotidiana debentur Canonico coadiuto absente, vel non seruiente coadiutore.
- 42 Habitum, & tonsuram clericalem tenetur deferre coadiutor, & fori priuilegio gaudet.
- 43 Coadiutor gaudet regula de annali, & triennali possessore.
- 44 Coadiutor potest gaudere mensibus datus causa recreationis, & illos consumere sicut principalis.
- 45 Coadiutus impedito, seu infirmo coadiutore, an teneatur inseruire si habilis sit ad effectum lucrandi distributiones, ostenditur.
- 46 Coadiutor excommunicato existente principali potest inseruire, & residere in Ecclesia, & lucratur partem, seu portionem sibi assignatam pro congrua.
- 47 Coadiutor tenetur habere qualitates requisitas ad obtinendam prebendam.
- 48 Coadiutores debent esse constituti in illa a tate, qua ad illud obtinendum beneficium requiritur.
- 49 Coadiutor ex quo residet, & inseruit, debet promoueri infra annum ad Ordinem sua Præbende annexum.
- 50 Coadiutor extra Ecclesiam Cathedralē in absentia coadiuti tanquam verus, & proprius Canonicus quoad præminentias censendus est.
- 51 Coadiutor tenetur facere mentionem de obtentis beneficiis, qua habet.
- 52 Coadiutor, quamuis non sit in Sacris constitutus, potest omnia, & singula facere, & exercere, qua sine Paramentis sacris cum cappa, & cotta facere posset coadiutus si præsens esset.
- 53 Coadiutori tenentur Canonici inseruire, & ministrare prout tenentur inseruire proprio Canonico coadiuto in omnibus functionibus Canonicis.
- 54 Coadiutor seruienti pro coadiuto, an debeat exire de Capitulo in quo agitur de negotio ipsius coadiuti, ostenditur.

De Canonorum Coadiutoribus.

CAPVT XXIX.

1 VAMVIS Concil. Trid. ſeſſ. 25. de reform. cap. 7. verſ. in coadiutoris ſtatuerit, vt nemini in quibuſcunque beneficiis eccleſiaſticis permitterentur perpetua, & irrevocabiles coadiutoria cum futura ſucceſſione, & iuxta illius diſpoſitionem fuerit ſic inuiolabiliter obſervatum uſque ad tempus Sixti V. tamen ab eo uſque ad hæc tempora conceſſæ fuerunt, & conceduntur in Dignitatibus, Canonicatibus, & Portionibus Cathedralium, & Collegiatarum Eccleſiarum, à ſolo ſcilicet Papa, & non ab alio, quamvis ſit Legatus, ſeu Nuncius, vt per Flamin. Pariſ. de reſignat. lib. 6. q. 5. num. 15. & lib. 7. q. 20. num. 14. Gonzal. ad r. g. 8. Cancel. gloſ. 5. §. 9. n. 91. Monet. d. diſtrib. quotid. part. 2. q. 1. n. 33. Nicol. Garc. de benef. part. 4. cap. 5. num. 19. Campan. in diuerſ. luris Canon. rub. 7. cap. 6. n. 105. prope fin.

2 Coadiutoris poteſtas cum à forma dationis coadiutoria pendeat, vt ex Pauin. de viſitat. part. 1. q. 2. num. 32. refert Flamin. Pariſ. d. tract. lib. 7. q. 20. n. 19. cuius ante omnia eſt inſpiciendus tenor litterarum ex Gonzal. d. §. 9. num. 94. idè videndum qualiter his temporibus deputari ſoleat, vt exinde colligamus, quæ ſit eius auctoritas, & officium, ac obligatio. Per huiusmodi igitur coadiutoriam nunc conſtituitur quis & deputatur alteri in coadiutorem perpetuum, & irrevocabilem in regimine, & adminiſtratione Dignitatis, ſeu Canonicatus, & Præbendæ, quos ille obtinet in ſpiritualibus, & temporalibus cum plena, libera, & omnimoda facultate, auctoritate, & poteſtate omnia, & ſingula, quæ ad huiusmodi coadiutoris officium de Iure, vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet ſpectant, & pertinent, faciendi, gerendi, & procurandi, ita quòd durante coadiutoris officio huiusmodi talis coadiutor coadiutor absente vice, & loco illius eidem Eccleſiæ uti Canonicus ſeu Dignitas deſervire, ſtallumque in choro, & locum, ac vocem in Capitulo, proceſſionibus, & aliis actibus eiſdem Eccleſiæ habere, necnon omnes, & ſingulas prærogativas, præeminentias, & honores, quos principalis ratione Canonicatus, aut Præbendæ, ſeu Digni-

tatis;

ratis habet, & si præsens adesset, haberet, atque omnia, & singula fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, distributiones quotidianas, & alia emolumenta quæcunque etiã anniuersaria, manualia, & alia quomodolibet nūcupata in quibusuis rebus consistētia, quæ per ipsum principalem, si personaliter diuinis Officiis tam diurnis, quàm nocturnis in eadē Ecclesia interesset, lucrificari, & percipi possint in omnibus, & per omnia absque vlla prorsus differtētia pro eo lucrari, & percipere liberè, & licitè valeat. Solet tamen apponi clausula, quòd non possit, neque debeat coadiutor nisi de ipsius principalis consensu, & voluntate, in dicto regimine, & administratione quouis modo se intromittere, aut immiscere, neque prættextu coadiutoria quouis titulo, seu causa quicquam petere, seu exigere. Et deinde dicitur, quòd cum primum tale beneficium per cessum, vel decessum seu quamuis aliam dimissionem, vel amissionem coadiuti, vel alio quouis modo vacare contigerit, & sic eodem coadiutoria officio cessante conferatur, & assignetur eidem N. & in corporalem possessionem illius, & annexorum, iurium, & pertinentiarum, auctoritate Apostolica inducatur, & defendatur.

Coadiutores igitur cum futura successione vt supra non sunt 3
Beneficiarij intetum dum viuunt coadiuti, nec habent ius in re, sed ad rem, vt per Nau. in cap. si quando, de rescript. pral. §. num. 10. & in tract. de Orat. cap. 20. n. 18. Ludou. à Sarauia in tract. de iurisd. Adiuncto-
rum q. 29. num. 44. Rot. decis. 456. num. 9. par. 1. recent. quia coadiutoria 4
huiusmodi non sunt verè, & propriè beneficia, secundum Abb. in cap. de rectoribus, de clerico egrot. Petr. Gregor. de re benef. cap. 11. num. 2. Gonçal. Mendez de Vasconcellos, diuersor. Turis argumentor. lib. 4. cap. 1. num. 8. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 2. q. 4. Gonzal. d. glos. §. §. 9. num. 40. & 64. cum sequentib. Anton. Fabric. in theoria de re benefic. tit. de officiis, & admin. num. 20. cum seqq. Sebast. Cæsar in relect. de ecclesiast. hierarchia part. 4. disput. 14. §. 9. à princip. Nam Papa coadiu- 5
toriam concedendo non prouidet absolutè de beneficio, illud absolutè conferendo, sed ad effectum prouidendi necessitati Ecclesiæ, Burrat. decis. 78.

Vnde coadiutorem Canonici cum futura successione vocari 6
Canonicum fictum tradunt Gonzal. d. glos. §. §. 9. num. 107. Monct. d. de opt. Canon. q. 8. n. 143. Ludou. à Sarauia d. tract. de iurisd. Adiunctor. q. 29. num. 33.

Per obitum enim coadiuti dicitur beneficium vacare, Purc. de- 7
cis. 225 numero 3. lib. 3. in correctis, Canaler. decis. 116. numero 5. & 8
coadiutoria

coadiutoria poſt mortem coadiuti continet gratiam coadiutoris ex
 Pute. *d. decif. 225. num. 6. lib. 3. & decif. 98. lib. 2.* Gonzal. *d. gloſſ. 5. §. 9.*
numero 53. & ſeq. Monet. d. quaſt. 8. num. 143. ac proinde non ſubiacer
 9 *publicationi Ludou. à Sarauià d. quaſt. 29. num. 25. licet enim ſit ſimi-*
lis reſignationi, eſt tamen quid diuerſum ab illa, Rot. decif. 10.
num. 3. lib. 3. part. 3. diuerſ. Gonzal. d. §. 9. num. 69. Caualer. d. decif. 116.
num. 4.

10 Hinc prouenit, quòd coadiutor conſequi non poteſt fructus ex
 beneficio coadiuti, Nau. *conf. 2. n. 3. de cleric. aegrot.* Ludou. à Sarauià *d.*
 11 *q. 29. n. 26. Rot. decif. 285. lib. 3. p. 3. diuerſ.* Sed lucratur etiam diſtribu-
 tiones quotidianas abſente coadiuto ad utilitatem coadiuti, vt cen-
 ſuit Sacra Rituum Congr. *in vna Colimbrien. 16. Septembris 1606. in*
 12 *dub. 6. & in alia Elboren. 15. Aprilis 1606.* Et idèò quando coadiutor
 habet aliunde vnde ſe valeat decenter ſuſtentare, diſponitur non-
 nunquam quòd nihil prorsus percipere debeat de fructibus, nec de
 diſtributionibus, prout fuit in caſu, in quo Nauarr. conſuluit *d. conf.*
2. n. 3. & ſæpe aliàs ſit. Et interdum mandatur dari centum ducatos,
 & aliquando plus, vel minus, prout partes ſe conueniunt ante por-
 rectam ſupplicationem, habita ſemper conſideratione ne coadiutor
 egeat, refert Gonzal. *d. gloſ. 5. §. 9. n. 96.* quia aliàs coadiutor poſſet pe-
 tere à coadiuto congruam ſuſtentionem, ſi deſeruiat vt coad-
 iutor, Nau. *d. conf. 2. n. 1. & 7. & de Orat. c. 20. n. 18.* Nicol. Garc. *d. p. 4.*
cap. 5. in add. ſub n. 130. dub. 36. niſi aliud caueatur in coadiutoria hu-
 iuſmodi, in qua hodie conſuetum eſt poni clauſula, quia partes ita
 conueniunt quòd coadiutor non poſſit petere congruam, nec quic-
 quam exigere quouis titulo ratione coadiutorie, vt ipſe teſtatur
 Garc. *ubi proxime*, ſubdens id procedere etiam ſi non narretur coad-
 iutorem habere beneficium, ſeu vnde ſe valeat ſuſtentare, quamuis
 ſi coadiutor ob paupertatem magnam non valeat decenter ſeruire
 Eccleſiæ, poſſet excuſari à ſeruitio, nec principalis poſſet illum ar-
 ctare, ſeu compellere, niſi dando ei aliquid, quo decenter, & honeſtè
 valeat deſeruire.

13 Nec tenetur ad Officium Canonicum recitandum, ſed proprie-
 tarius, vt per Campeg. *de coadiutore Episcopi num. 8.* Nau. *in c. ſi quan-*
do præl. 5. n. 10. de reſcript. & de Orat. cap. 20. n. 18. Gambar. *de offic. Le-*
gati à latere lib. 4. n. 285. Redeoan. *de Simon. part. 2. cap. 28. de Rectorib.*
Soar. de Relig. tom. 2. tract. 4. lib. 4. cap. 22. numero 19. Moſſes. *in ſumma*
Theologia mor. tract. 6. cap. 2. numero 44. Azor. *in ſtitut. moral. p. 1. lib. 10.*
cap. 4. quaſt. 1. Valer. Reginald. *in praxi fori pænit. lib. 30. nu. 41.* Nicol.

Garc. de benef. p. 3. c. 1. n. 109. Malder. de virtut. tract. 10. c. 2. dub. 3. q. 2. Oliuer. Bonart. de oblig. Horarum Canon. lib. 2. c. 4. n. 26. Bonacin. de Horis Canon. disput. 1. q. 2. puncto 3. num. 15. Squillante, de obligat. Cloritor. p. 1. à num. 14. Ludou. à Sarauia, d. quæst. 29. num. 24. Paul. Laymann in Theologia morali, lib. 4. tract. 2. c. 5. nu. 8. in fine, Sebast. Cæsar. d. disp. 14. §. 9. n. 3.

Nec tenetur ad Fidei professionem nisi cum fuerit successioni ¹⁴ locus, vt contra Acoſtam de Andrada, ad Bullam Cruciatam, quæst. 73. reſoluunt Nicol. Garc. de benef. parte 3. c. 3. num. 16. Ludou. à Sarauia, d. quæst. 29. num. 37. Ego ipſe, de officio, & poteſt. Episcopii, parte 3. allegat. 61. num. 13. me citato Squillante, de priuilegiis cleric. cap. 4. num. 79.

Nec tenetur ad reſidentiam præciſam, ſed cauſatiuam, id eſt, vt ¹⁵ de bonis ſuis ſatiſfaciat pro intereſſentia non ſoluta, ita Gonçal. Mendez de Vaſconcellos, d. cap. 1. num. 8. Gonzal. d. gloſ. §. 9. nu. 63. me citato Ludou. à Sarauia, d. q. 29. num. 27. etiam caſu, quo coadiutus propter infirmitatem, vel aliàs legitime impeditur diſtributiones quotidianæ, quæ punctantur coadiuto in damnum ipſius coadiutoris, vt cænſuit S. Rit. Cong. in Elboren. 15. April. 1606. & in Pagan. 8. May 1617. & in Ceneten. 4. April. 1620.

Nec lucratur diſtributiones excommunicato coadiuto, Gonzal. ¹⁶ d. gl. §. 9. ex n. 123. Ludou. à Sarauia, d. q. 29. n. 38. Nic. Garc. d. p. 4. c. 5. n. 86. vbi num. 85. ſubdit quòd ſi fortè coadiutori aliquid de fruſtibus, ſeu diſtributionibus assignatum ſit pro congrua, ſeu ſeruitio, vt aliquando ſit, id ſibi poterit lucrari non obſtante excommunicatione principalis, quæ ſibi non alteri debet nocere. Sed pulcher caſus ſe offert reſoluendus. Conſtitutione Eccleſiæ Carthaginen. ¹⁷ cauetur, vt quotieſcunque occurrerit, quòd aliquis Capitularis eiſdem Eccleſiæ carceretur, ſi repertus fuerit culpabilis, non lucretur fruſtus ſuæ Præbendæ pro tempore, quo manſerit carceratus. Verùm quia datur caſus, vt quandoque Capitulares prædicti habeant coadiutores, qui inſeruendo Diuinis interſunt durante carceratione dictorum Capitularium, idèd fuit dubitatum in Sacra Congr. Concilij an tales coadiutores inſeruientes poſſint lucrare fruſtus Præbendæ pro Præbendatis coadiutis pro tempore qui dicti eorum coadiuti culpabiles reperti manſerint carcerati? Eadem S. Congr. die 25. Decembr. 1618. cenſuit coadiutum non poſſe percipere fruſtus prædictos.

- 18 Nec verè capit poſſeſſionem niſi poſt ceſſationem coadiutoria,
 Rot. *decif.* 456. n. 6. p. 1. recent. Ludou. à Sarauia, d. q. 29. n. 51. non enim
- 19 ſufficit prima capta poſſeſſio viuente coadiuto, vt declarauit Sa-
 cra Rituum Congreg. in *Patauina* 30. Ianuarij 1616. & in d. *Colimbrien.* debet enim poſt mortem coadiuti noua capi, eadem Sacra
- 20 Congr. in *Patauina* 3. Iunij 1616. & ideo in vna *Terulen.* 21. Martij
 1609. cenſuit quòd coadiutor debet habere locum capta poſſeſſio-
 nis poſt mortem coadiuti, & non locum capta poſſeſſionis viuente
 coadiuto, & in alia *Bergomen.* 7. Auguſti 1627. cenſuit poſſeſſionem
- 21 ab obitu coadiuti numerandam eſſe, quamuis prior poſſeſſio acce-
 deret ad annos 20.
- 22 Nec ei aſſignatur eadem ſedes principalis coadiuti, ſed ſedere
 debet vltimo loco poſt omnes Canonicos, prout decifum referunt
 Gonzal. d. *gloſ.* 5. §. 9. n. 101. & 109. cum ſeqq. Monet. de opt. Canon. c. 4.
 q. 8. ex num. 141. Nicol. Garc. d. parte 4. c. 5. ex num. 66. Sebaſt. Cæ-
 ſar, d. §. 9. num. 6. Rot. d. *decif.* 456. & *decif.* 637. p. 1. recent. Ludou.
- 23 à Sarauia, d. q. 29. n. 41. vbi tenet coadiutores antianitatem non
 à die eorum admiſſionis, ſed à ceſſationis coadiutoria die adipiſci.
- 24 Et quòd coadiutores viuentibus coadiutis ſedere debent in vl-
 timo loco poſt omnes Canonicos, & quando aliquas functiones fa-
 ciunt, quæ pertinent ad ſuos coadiutos, vt cantare Lectiones, præ-
 intonare Antiphonas, &c. pariter debent illas facere in nouiſſimo
 loco cenſuit S. Rituum Congr. in d. *Colimbrien.* 16. Septemb. 1606. in
 4. dub. & in *Patauina* 3. Decemb. 1616. *Brundufin.* 18. Martij 1617. *Ca-
 ſalen.* 15. Iulij eiufdem anni, & 10. Decemb. 1619. *Vicentin.* 18. Aug. 1618.
- 25 Comperit igitur præcedentia Canonicis quamuis poſterius pro-
 uiſis, niſi aliud in forma coadiutoria caueatur quacunque conſue-
 tudine in contrarium non obſtante; eadem Sacra Congreg. in d.
Colimbrien. 16. Septemb. 1606. in 2. dub. *Taurinen.* 10. Nouembris
 1612. & 13. Iunij 1614. *Brundufin.* 18. Martij 1617. *Elnen.* 20.
Aprilis 1619. *Tiraſonen.* 13. Iulij eiufdem anni, *Dertonen.* & *Cæſar-
 auguſtana* 26. Septembris 1620. *Bellunen.* 23. Ianuarij 1621. *Taruiſin.*
 29. Maij eiufdem anni. *Calaritana* 18. Auguſti 1629. vbi fuit re-
 ſolutum coadiutoribus nullam deberi ab aliis Canonicis præce-
 dentiam, *Cafalen.* 10. Decembris 1619. vbi fuit dictum ſtatui-
- 26 tum Eccleſiæ *Cafalen.* diſponens, quòd coadiutores gradatim
 aſcendant, & præcedant poſteris Canonicis, vti Iuri Canonico
 aduerſans ſeruandum non eſſe, ſed coadiutores poſt omnes ſede-
 re debere. Et iterum in *Elnen.* 7. Auguſti 1621. fuit reſolutum
 coad

coadiutori non deberi eundem locum, quem vigore statuti auctoritate Apostolica minimè confirmati nec consuetudinis haud legitime præscriptæ habebat tēpore coadiuti, sed illum cedere debere omnibus Canonicis proprietariis ingressis dutate eius coadiutoria.

Verū ubi coadiutor in Dignitate esset, absente, vel impedito coadiuto suo, præcedit omnibus Canonicis, S. Congr. Rit. in Neriton. 22. Octobris 1619. idēque protus stallum, quod coadiutus, si præfens esset, obtineret, habere debet, vt censuit eadem S. Congr. in Brundusin. 29. Maij 1621. Vnde cū Stephanus Guerterius promissus de coadiutoria Archidiaconatus primæ Dignitatis Neritonē. quæsisset ab eadem S. Rituum Congr. quo in loco debeat ipse sedere absente Archidiacono coadiuto, item an ad ipsum spectet functiones, quas faceret idem Archidiaconus, si præfens esset, eadem S. Rituum Congr. Eminentiss. Card. Crescentio referente censuit coadiutori supradicto iuxta formam litterarum coadiutoria competere locum seu stallum in quo sederet Archidiaconus coadiutus si præfens esset; necnon ad eundem coadiutorem spectare functiones, quas obiret idem Archidiaconus, si adesset, sub die 12. Octobris 1619. Cū in Ecclesia Monopolitana sint duo Primicerij, & inter eos seruetur quod vacante primo Primiceriatu secundus Primicerius subintret locū primi, & efficiatur primus, prouisus verò in locū primi sit secundus; orta fuit controuersia inter secundū Primicerium, & coadiutorē primi, cui eorū absente, vel impedito primo Primicerio coadiuto deberetur primus locus & præcedētia, S. Cong. Rit. die 17. Iul. 1632. vtraq; parte plenè informate censuit in præsentī casu ad relationē Eminentiss. Card. Pamphilij durante coadiutoria absente, vel impedito primo Primicerio, coadiuto primū locum, & præcedētiā deberi secundo Primicerio, nō autem coadiutori primi Primicerij; coadiutoria verò cessante, & facto loco futuri successioni secundum Primicerium effici primum, & in illius locum subintrare, coadiutorem verò effici secundum.

Nec intelligitur coadiutor comprehensus in statuto, quod ex alia qua causa iubilare facit Canonicos, ead. S. Cong. in Elboren. 15. April. 1606. in 3. dub. quicquid dicat Garc. d. c. 4. n. 89.

Nec sibi optat, sed coadiuto, Monet. de opt. Canon. q. 8. n. 152. Lud. 29. à Sarauia, d. q. 29. n. 31. & declarauit ead. S. Rit. Cong. in d. Columbrien. 16. Septembris. 1606. in 5. dub.

Nec in ingressu debet fabrica soluere, quod est consuetum solui pro Canonico de nouo ingressos, Nic. Garc. d. f. 4. c. 5. n. 78.

- 31 Nec poteſt eſſe Iudex Apoſt. ſeu delegatus Papæ, vel designari Iudex Synodalis, quia ex dicendis coadiutor non eſt verè Dignitas, ſeu Canonicus, quamvis ſit in ſervitio Eccleſiæ, & ſic non habet qualitates, *c. ſtatutum, de reſcript. lib. 6.* ita contra Acosta de Andrada, *ad Bullam Cruciatæ q. 75.* reſoluit Nicol. Garc. *d. parte 4. c. 5. in addit. poſt n. 130. dub. 28.* vbi ſubdit propterea commiſſionem factam Dignitati non tranſire in eius coadiutorem non ſolùm quando fuit expreſſum nomen proprium, ſed etiam quando non fuit expreſſum.
- 32 Nec gaudet priuilegiis, & indultis de percipiendis fruſtibus in abſentia, putà ratione ſtudiij, aut Lecturæ in aliqua Vniuerſitate, quibus coadiutus gaudere poteſt, ex multis adductis per Nic. Garc. *in d. addit. dub. 30.*
- 33 Nec tenetur ad onera Canoniorum iuniorum licèt teneatur ad onera ſui coadiuti, quia licet ſedeat poſt omnes Canonicos, id non eſt ex eo, quòd ſit Canonicus iunior, ſed quia non eſt verè Canonicus, & fulget aliena Dignitate non propria, ita Nic. Garc. *in d. addit. dub. 33.* & declarauit S. Rit. Cong. *in d. Colimbrien. 16. Septemb. 1606. in 7. dub. vnde cenſuit in alia Elboren. 15. April. 1606.* quòd Canonicus iunior iuxta conſuetudinem Eccleſiæ debet ſupplere vices hebdomadarij abſentis, vel impediri, & non coadiutor, licet ſedeat poſt vltimum Canonicum.
- 34 Nec tenetur ad pœnas iudiciales, & quæ non haberent rationem multæ ordinariæ, impoſitas ob culpam coadiutoris non obſtante ſtatuto contrario, quia eſſet iniuſtum, & contra Jus, niſi fortè fuiſſet à Papa in ſpecie confirmatum, ita Nicol. Garc. *in d. addit. dub. 34. in fine.*
- 35 Nec tenetur tempore conſeſſionis coadiutoriæ habere Ordinem Presbyteralem, vbi ſtatuto Eccleſiæ cautum fuerit, quòd Canonicus actu ſit Sacerdos tempore promotionis, ſed ſufficit habere clericatum, & legitimam ætatem ad Ordinem requiſitum, ita Caputaq. *decif. 127. n. 1. & 2. Gonzal. d. gloſ. 5. §. 90.* Nic. Garc. *in d. addit. ſub dub. 23.*
- 36 Nec tenetur ſe promoueri facere intra annum ad Ordinem requiſitum ſi nunquam reſedit, ſeu inferuiit, quia coadiutus non vult, ex quo non habet exercitium coadiutoriæ, ſicut habens curam habitu, & non actu, non tenetur ad Sacerdotium promoueri infra annum, vt diximus *in tract. de Paroch. c. 5. n. 29.* ita Nicol. Garc. *in d. addit. ſub dub. 23. verſ. modo.* & ideoabilitas requiritur in coadiuto,

coadiuto, nec hoc casu illa coadiutoris sufficeret, nam stanre statuto in Ecclesia Barbaltrē. quodd Canonici, qui infra annum non fuerint promoti ad Subdiaconatum amittāt tertiam partem fructuum, & si infra alios duos annos non fuerint promoti ad Diaconatum amittant medietatem fructuum, & si infra alios duos annos non fuerint promoti ad Presbyteratum amittant omnes fructus, & distributiones, quæ situm fuit an coadiutor datus Canonico non ordinato, ut supra, possit lucrari fructus, & distributiones pro coadiuto si ipse coadiutor est ordinatus ad formam dicti statuti? Sacra Cong. die 1. Decembris 1629. censuit Canonicum supradictum coadiutum non lucrari fructus neque distributiones mediante seruitio dicti coadiutoris.

Nec potest ordinari ad titulum coadiutoria, Salzed. ad Bernard. 39 in præf. c. 18. n. 7. Gonzal. d. glos. §. 9. n. 8. Monet de opt. Canon. c. 4. q. 8. n. 169. Sebast. Cæf. d. §. 9. n. 4. & 9. Nic. Garc. de benefic. p. 2. c. 5. à n. 132. ubi subdit posse quem ordinari ad titulum coadiutoria: si fortè ratione illius haberet congruam, non tanquam ad titulum beneficii, sed tanquam ad titulum pensionis.

Nec potest exercere officia, ad quæ coadiutus electus est; nam in his, quæ speciali nominatione competunt coadiuto, non venit coadiutor, nec eum representat, ita Nicol. Garc. in addit. ad dictum cap. 5. sub n. 88.

Nec eo absente, vel non seruiente amittit distributiones quotidianas Canonicus coadiutus si per se deseruiat, quia in causa Vrbeniana die 9. Septembris 1628. S. Cong. Concilij censuit distributiones quotidianas deberi Canonico coadiuto infirmo absente, vel non seruiente coadiutore.

In multis tamen coadiutori effectus veri Beneficiarij tribuuntur, ut est ille quodd tenetur habitum, & tonsuram clericalem deferre, & fori priuilegio gaudet, ita Nicol. Garc. d. cap. 5. à num. 97. Armendar. in add. ad recap. legum Nuarre lib. 2. tit. 19. de foro compet. n. 26. Sebast. Cæfar de eccles. hier. archia disp. 14. §. 9. numero 8. Squillante de priuileg. clericor. cap. 7. n. 21. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi part. 2. allegat. 12. n. 4. & 9.

Gaudet reg. de annali, & triennali possessore, ut apparet ex formulis coadiutoria, Nicol. Garc. d. cap. 5. à n. 89. Gonzal. d. §. 9. n. 118. & declarauit Sac. Rituum Congr. in d. Columbrien. 16. Septembris 1606. in 3. dub.

Et potest gaudere mensibus datis causa recreationis, & illos con-

ſumere ſicut principalis, ita tamen quòd dies per vnum ipſorum conſumpti non poſſint per alterum aſſumi, ſed quoad ambos remaneant conſumpti, ita Gonzal. *d. §. 9. n. 13. & ſeq. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 79.*

45 Et agrotans, aut aliàs legitimè impeditus haberi debet pro præſenti, & lucratur ſicut lucraretur principalis, quando ipſe coadiutor erat actu ſeruens tempore ſuperuenientis infirmitatis, ſeu impedi-
menti alias poſſet dari locus fraudibus in detrimentum ſeruitij Ec-
cleſiæ, ita Nicol. Garc. *d. cap. 5. num. 80. & 81.* qua de re in cauſa Bar-
baſtren. dubitatum fuit in Sacra Cong. Concilij, an coadiutus impe-
dito, ſeu infirmo coadiutore, teneatur inferuire ſi habilis ſit, ad effe-
ctum lucrandi diſtributiones? *Die 9. Nouembris 1630.* S. Congreg.
cenſuit ſi ex forma litterarum Apoſtol. coadiuti nunquam tenean-
tur horis Canonicis intereſſe, coadiutores quandiu aliqua ex tribus
cauſis expreſſis in *cap. vnic. de cleric. non reſid. lib. 6.* verè fuerint
impediti, diſtributiones quotidianas lucrari perinde acſi Diuiniſ
intereſſent.

46 Potelt inferuire, & reſidere in Eccleſia, excommunicato exi-
ſtente principali, quia non inferuit, nec agit nomine excommu-
nicati, ſed nomine proprio, aut nomine Eccleſiæ, vt contra Gon-
zal. *diſt. §. 9. numero 128.* reſoluit Nicol. Garc. *diſt. cap. 5. à numero 83.*
vbi *numero 85.* ſubdit quòd ſi fortè coadiutori aliquid de fruſti-
bus, ſeu diſtributionibus aſſignatum eſt pro congrua, ſeu ſeruitio,
vt aliquando fit, id ſibi poterit lucrari non obſtante excommuni-
catione principalis, quæ ſibi non alteri debet nocere, & *numero*
86. cum Gonzal. *vbi ſuprà numero 123.* reſoluit quòd tunc coad-
iutor non potelt lucrari pro coadiuto excommunicato, &
ad eius commodum, & vtilitatem per *cap. paſtoralis, §. verum de*
appell.

47 Et tenetur habere qualitates requiſitas ad obtinendam Præben-
dam exemplo reſignatarij, vt per Flamin. *Pariſ. de reſignat. benef. lib. 4.*
quaſt. 9. num. 19. Nicol. Garc. *de benef. part. 7. cap. 4. in fine,* Gonzal.
diſt. gloſſ. §. 8. numero 6. & 90. Monet. *diſt. cap. 4. numero 151. & 155.*
Ludou. à Satauià *diſt. quaſt. 19. num. 7.* Campan. *in diuerſorio Iuris Ca-*
non. rubric. 7. cap. 6. numero 103. vbi quod coadiutores huiusmodi de-
bent eſſe conſtituti in illa ætate, quæ ad illud obtinendum benefi-
cium requiritur, de quo etiam nouiſſimè Squillante *de priuileg. cleric. cap. 4. n. 79.*

49 Et ſic debet promoueri infra annum, ex quo reſidet, & inferuit;
ad

ad Ordinem suæ Præbendæ annexum, ut per Nicol. Garc. *d. cap. 5. in add. sub n. 130. dub. 23. vers. modo.*

Extra Ecclesiam Cathedralē in absentia coadiuti tanquam 50
verus, & proprius Canonicus censendus quoad præminentias ve-
ris Canonicis conuenientes, ut censuit S. Rituum Cong. *in Pistorien.*
15. Martij 1608.

Et tenetur facere mentionem de obtentis beneficiis, quæ habet, 51
saltem ratione futuræ successionis, quæ ipsi conceditur, cum sit
gratia beneficalis, seu de beneficio, Nicol. Garc. *in dict. addit.*
dub. 38. ubi addit totā gratiam vitari, & esse nullam si non fiat
mentio de obtentis coadiutoris; quia licet illa de se sit diuidua, &
separabilis, tamen ex intentione Papæ, & ipsius coadiutoris est
indiuia.

Et quamuis non sit in Sacris constitutus potest omnia, & singu- 52
la facere, & exercere, quæ sine paramentis sacris cum cappa, & cot-
ta facere posset coadiutus, si præsens esset, S. Cong. Rit. *in Bononien.*
19. Decembris 1615.

Et ei tenentur Canonici inseruire, & ministrare, prout teneren- 53
tur inseruire proprio Canonico coadiuto in omnibus functionibus
Canonicalibus, ead. S. Cong. *in Casalen.* 10. Ianuarij 1609.

Vtrum autem coadiutor seruiens pro coadiuto debeat exire de 54
Capitulo, in quo agitur de negotio ipsius coadiuti, solet ab aliqui-
bus in dubium reuocari, in quo videtur respondendum non debe-
re exire; quia coadiutor non agit, nec inseruit nomine coadiuti, licet
eum repræsentet quatenus agit, & inseruit loco, & vice illius, sed
agit, & inseruit nomine proprio, seu nomine Ecclesiæ, & sic nihil
impedit eum interesse, & dare vocem in Capitulo, in quo tractatur
de negotio coadiuti; unde videtur quod posset coadiutor dare suf-
fragium, seu votare in electione Præbendæ, quam præderet coad-
iutus, & esset oppositor, & etiam pro eo suffragium dare: rursus è
conuerso coadiutus bene potest interesse in Capitulo, & dare vo-
cem seu votum ubi agitur de negotio coadiutoris, nisi fortè tractetur
de re spectante ad ipsam coadiutoriam, quæ particulariter
etiam spectet ad ipsum coadiutum, ita Nicol. Garc. *d. p. 4. cap. 5. ex n.*
103. Sebast. Cas. d. §. 9. n. 12. ubi n. 13. existimat non esse inconueniens,
quod simul possint in habitu Canonicali interesse coadiutus, &
coadiutor in processionibus, & Missarum solemnibus, principalis in
loco sibi debito iuxta antiquitatem suam, coadiuto post omnes Ca-
nonicos, quicquid dicat Nicol. Garc. *d. cap. 5. ex n. 107.* cuius funda-
mentum

mentum quòd vnum tantum Canonicatum repræsentant, solùm concludit ne duplicem vocem habeant, vel duplices lucrentur distributiones, non quoad interessentiam, quæ diuersis respectibus vtrique conuenit, vni tanquam verò Canonico, alteri tanquã coadiutori, sicut nihil inconuenit quòd in eadem Ecclesia Rector principalis, vt talis, & Vicarius vt Vicarius interesse valeant, & vsu receptum videmus in Episcopo, & eius Vicario generali.

S V M M A R I V M.

- 1 Optio est ius quoddam Capitulo, seu Collegiali alicui Ecclesia ex consuetudine, vel statuto competens, vt antiquiores gradatim vacantem Præbendam, quæ reseruata non sit, propria dimissa intra certum tempus eligere possint.
- 2 Optio non inducitur à Iure communi, sed à consuetudine, privilegio, indulto Apostolico, aut statuto.
- 3 Ius optandi quanto tempore consuetudine induci possit, ostenditur, & num. seq.
- 5 Optio regulariter fieri debet intra viginti dies, & currunt simul omnibus optare valentibus, sed non potest id tempus per Capitulum minui.
- 6 Dies xx. ad optandum computantur à die verisimilis scientiæ vacationis, & non currunt ignorantibus.
- 7 Antiquiores regulariter prius optare debent quàm iuniores.
- 8 Canonicus antiquior si differt optare infra legitimum tempus, poterit iunior sequens optare Præbendam.
- 9 Antiquior non atate, sed receptione prius optare debet.
- 10 Antiquitas sola in optione consideranda est, non persona prærogatiua, quamuis sit Cardinalis.
- 11 Antiquiores in optione Præbendæ illi dicuntur, qui diutius in Ecclesia militauerunt, & fuerunt, in possessione priores, licet sint in provisione posteriores.
- 12 Optio ita gradatim fieri debet, vt si non optat primus, seu antiquior, optet secundus, seu sequens.
- 13 Optionis natura est, vt successiuè vnus Præbendatus, seu Beneficiatus post alium, prout quisque antiquior est, gradatim ascendat.
- 14 Absens optare potest per procuratorem si statutum, vel consuetudo contraria non obuiet.
- 15 Canonicus in Sacris non constitutus benè potest optare maiorem Præbendam.

vacantem Præbendam, quæ reſeruata non ſit, propria dimiſſa intra certum tempus eligere poſſint, & *num. ſeqq.* ſingulas huius definitionis particulas percurrit, & *num. 31.* addit optionem non à Iure cōmuni induci, ſed conſuetudine, vel priuilegio, ſeu indultu Apoſt. aut denique ſtatuto.

3 Sed quanto tempore conſuetudine induci poſſit ius optandi non benè conſtat inter Doctores, nam Gonzal. & plures per eum citati, *ad reg. 8. Cancel. gloſſ. 34. à num. 11.* diſtinguunt inter optionem præter ius, quæ eſt quando optans retinet ſemper primum titulum; aut ius ſpirituale, optatque dumtaxat Portionem, ſeu Præbendam temporalem ſeparatam; & inter optionem contra ius, quæ eſt quando Præbendæ ſunt annexæ Canonicatibus, & non retinetur primus titulus, ſed inutatur, & optans propria auctoritate alium diuerſum titulum ſpiritualem conſequitur, quia in Eccleſia eſt diſtinctio titularum, ſicut in primo caſu non eſt diſtinctio titularum, ſed Præbendarum, & poſtmodum concludunt quòd in primo caſu ſufficit decennialis conſuetudo, in ſecundo autem requiritur quadragenaria.

4 Monet. verò *d. traſſ. c. 2. q. 2. num. 16.* poſt Rot. Bellam. Roch. de Curte, Gig. Petr. Gregor. & alios, quos ibi reſert *num. 18.* aliter diſtinguit, quòd ſcilicet, aut in Eccleſiis nulla eſt diſtinctio, numeruſve Præbendarum, nec certus numerus Canonicatum, vt in caſu *tex. in cap. dilecto, & in cap. vacante, de Præbend. & in cap. ex parte, de conceſſ. Præbend.* & in hiſ non poteſt induci talis conſuetudo cum non ſit dare vacationem Præbendarum, prout diſponitur in dict' s Inſtitutis, quod tamen requiritur *in d. c. fin. de conſuet. lib. 6.* Aut eſt certus numerus Canonicatum, ſeu Canonicorum, ſed nullus numerus, nec diſtinctio Præbendarum, *vt in c. fin. §. ſi autem, de conceſſ. Præben. in 6.* & tunc quoque non habet locum hæc conſuetudo, quia in iis Eccleſiis per adminiſtratores Capituli bona, ſeu fructus diuiduntur inter Canonicos, & quāto plures ſunt cō minores recipiunt portiones, vt *in d. §. ſi autem.* Aut eſt certus numerus Canonicatum, & totidem etiam ſunt Præbendæ, ſed ex diſtinctæ non ſunt, immò bona ſunt quoad dominium Capituli communia, ſuper quibus bonis quaſi in conſuſo abſque actuali aliqua diſtinctione inſtitutus numerus Præbendarum correfpondens numero Canonicatum, & tunc ſi Capitulum per officiales ſuos bona adminiſtrat, & de fructibus collectis tot facit æquales portiones, quot Canonici,
non

non potest etiam introduci hæc consuetudo, cum enim non sit dare vnâ ex his portionibus meliorem, non cadit electio neque optio. Si verò Capitulum non administrat dicta bona per Officiales suos, sed ea diuidit in tot Præbendas, quot sunt Canonici, cuiuslibet consignando Præbendam suam, ad tempus tamen, & secundum quod Capitulo placet, itaut eo tempore elapso iterum in commune reducantur, fiatque noua bonorum diuisio, & in his Præbendis sic diuisis, quoniam non potest ea diuisio fieri ita æqualis, quin inter eas cadere possit electio, ideò potest etiam habere locum consuetudo optionis Præbendarum, in iisdemque Ecclesiis poterit hæc consuetudo induci spatio decem annorum; neque enim tunc mutatur titulus per optionem, cum inter Præbendas, vt sunt tituli beneficiales, non sit eo casu actualis, realis, ac perpetua distinctio, sed solum prout in temporalitate consistunt: ideoque mutatio nihil Iuri contrarium, sed æquitatem magnam continebit. Si verò in Ecclesiis non solum certus est numerus Canonicatum, & Præbendarum, sed etiam ex Præbenda realiter, actualiter, & perpetuò sunt inter se distinctæ, itaut non sit vnum beneficium ecclesiasticum, sed dos vnius actualiter, & omnino distincta sit à dote alterius, iuxta rex. in cap. litteras, de concess. præbend. & in Clem. fin. de præben. tunc sicut habet locum optio per supradicta, ita eius consuetudo non potest minori spatio induci quàm XL. annorum. Hactenus Monet. qui etiam à num. 23. probat ad inducendam optandi consuetudinem requiri scientiam, & patientiam Episcopi, seu eius ad quem spectat collatio, vbi supus in consuetudine decem annorum, quam tamen subdit non requiri in quadragenaria, cum præsumatur ex eo tempore tam scientia quàm tacitus consensus, & à n. 39. resoluit non esse necesse hanc consuetudinem obtentam esse in contradictorio iudicio.

Hæc optio regulariter fieri debet intra viginti dies, vt est expressum in d. c. ult. Franc. Marc. Delphin. decis. 1258. num. 5. Gonzal. d. gloss. 34. num. 75. Monet. d. tract. c. 4. à numero 1. & currunt simul omnibus optate volentibus, gloss. verbo *dumtaxat* in d. c. ult. Gonzal. d. gloss. 34. n. 76. Monet. d. tract. c. 6. n. 11. minui autem potest hoc tempus per Capitulum Paris. cons. 1 c. n. 17. vol. 4. Monet. d. c. 4. num. 3. Sicut ab eodem prorogari valet Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo *Canonica*, §. 7. Monet. d. c. 4. à num. 7.

Computantur autem huiusmodi viginti dies à die verisimilis scientiæ vacationis, gl. verbo *viginti* in d. c. ult. Zerol. d. §. 7. Gonzal. d.

glos. 34. n. 75. cum tempus optandi Præbendas non currat ignorantibus, Tiraquell. *de retract. lig. §. 35. glos. 4. n. 14.* Monet. *d. tract. c. 6. n. 18.* vbi *n. 21.* notat quòd ad hoc vt currat hoc tempus ad optandum non sufficit ficta illa nouitia, de qua in *Clemen. unic. §. ceterum, de concess. præbend. & num. 39.* firmat probabile esse, quòd si ij omnes, qui optare debebant, iustè impediti fuerint, durante tali impedimento illud tempus iis non currat, & à *num. 43.* ait quòd vbi etiam ipso iure currit illud tempus optandi, adhuc competet tam minoribus ex causa ætatis quàm absentibus, alijsve iustè impeditis in integrum restitutorio.

7 Antiquiores regulariter priùs optare debent quàm iuniores, vt expressè decidit tex. in *d. c. ult.* Monet. *d. tract. c. 4. q. 1. num. 15.* vbi cum Bellam. *decis. 229.* tenet hoc ita procedere, vt huiusmodi antiquiores vigore statuti, aut consuetudinis de optando non semel dumtaxat, seu pro prima vice, sed quoties casu euenerit, modò aliud non obstat, optare non possint, cùm hic actus sua natura repetibilis, seu iterabilis sit.

8 Si Canonicus antiquior differt optare infra legitimum tempus, itaut sit periculum ne illud labatur ad damnum iuniorum, poterit iunior sequens optare Præbendam, quam ille optare debebat, & tenebit optio iunioris in euentum, quo senior, siuè antiquior intra tempus statutum non optauerit, vt per Tiraq. *de retract. conuent. §. 2. glos. 1. n. 66.* Zerol. *d. verbo Canonici, §. 7. concl. 4.* Gonzal. *d. glos. 34. n. 78.* Monet. *d. tract. c. 5. q. 1. n. 3.*

9 Intellige de antiquioribus non ætate, sed receptione, *gloss. verbo antiquiores in d. cap. ult.* Rot. *decis. 6. num. 2. de consuet. in antiq. & decis. 411. num. 2. parte 1. diuers.* Falcon. in *tract. de reservat. benefic. effectu 49.* Miles in suo *reperit. verbo consuetudo per quam disponitur il primo*, Zeroll. *d. verbo Canonici, §. 7. conclus. ult.* Azor. *instituit. moral. parte 2. libro 6. c. 26. quæst. 13.* Gonzal. *ad regul. 8. Cancell. §. 3.*

10 *proæm. d. num. 22.* Monet. *d. tract. cap. 4. quæst. 1. à num. 15.* & sola antiquitas hac in re est consideranda, non autem personæ prærogatiua, quamuis sit Cardinalis, Gonzal. *d. gloss. 34. numero 100.* Et sic antiquiores in optione Præbendæ illi dicuntur, qui diutius in Ecclesia militauerunt, Menoch. *de arbitr. casu 124. num. 5.* & fuerunt in possessione priores, licèt sit in prouisione posteriores, Gonzal. *d. gloss. 34. num. 49.*

11 Optio ità gradatim fieri debet, vt si non optat primus, seu antiquior, optet secundus, seu sequens, aliàs optet tertius, & sic deinceps,

ceps, prout est intentus, & magis germanus intellectus aduerbij
gradatim, quod est in *d. cap. fin. de consuet. lib. 6.* Monet. *d. c. 5. n. 14.* vbi
n. 15. addit quod optio ira gradatim fit, vt antiquiore optante vacan-
 tem cum Canonicatu Præbendam, quam antiquior dimittit, & ab
 hoc dimissam optet alter, & sic de cæteris, vt apertè colligitur ex *d.*
cap. fin. dum ibi dicitur, *poterunt ipsi antiquiores iuxta consuetudinem*
eandem optare, cum Præbenda vacabit, & illa, quæ optata non fuerint, si
nulli sit debita, erit illi, pro quo scripsimus, conferenda. Nam optionis na- 13
 tura est, vt successiuè vnus Præbendatus, seu Beneficiatus post aliū,
 prout quisquam antiquior est gradatim ascendat, Gonzal. *dict.*
gloss. 3. 4. numero 15. vnde infert *numero seq.* quòd stante statuto, seu
 consuetudine, quòd Canonicatum vacantem optet antiquior Por-
 tionarius, intelligi debet postquam Canonici optauerint, vel de
 vltimo Canonicatu per moderniore Canonicum ratione dictæ
 optionis dimisso.

Absens optare potest, si statutum, vel consuetudo contraria non 14
 obuiet, Monet. *d. tract. cap. 4. q. 3. à n. 3.* per procuratorem scilicet, qui
 habeat speciale mandatum, vt colligitur ex *d. cap. vlt.* ibi per alios,
 Gonzal. *d. gloss. 3. 4. num. 123.* Monet. *d. cap. 4. num. 52. cum seqq.* vbi *n. 55.*
 id ampliari etiam per procurator istè non habeat speciale man-
 datum, dummodo constitutus sit cum libera, & à *numero 58.*
 subdit, quòd si procurator habeat generale mandatum, vel negotio-
 rum gestor optet nomine meo, & ego ratum habeam optionem, va-
 lebit optio.

Quamuis Canonieus, qui nō est in Sacris, vocem in Capitulo nō 15
 habeat, Clem. 2. *de etate, & qualitate*, Conc. Trid. *sess. 22. de reform. cap.*
4. iunctis resolutis, cap. 37. à n. 3. tamen benè poterit optare maiorem
 Præbendam acsi esset in Sacris, si statutum, vel consuetudo contra-
 ria obuiet, cum hic actus optandi competat ex Canonica, & Præ-
 benda, non ex voce Capituli, ita glos. *verbo in Capitulo in Clem. 2. de*
etate, & qualis. Gonzal. *d. gloss. 3. 4. num. 128.* Monet. *d. tract. cap. 4. q. 5. à*
num. 71.

Et nemò impeditur optare quamuis habeat reseruatum benefi- 16
 cium ratione optionis dimittendum, putà ex eo quòd fuerit Sub-
 collector, aut familiaris Papæ, aut ex alia quacunque causa, & illud
 durante officio, aut familiaritate obtinuerit, Card. *cons. 120. incip. Va-*
cauerunt n. fin. Gonzal. *d. gloss. 3. 4. n. 42.*

Necnon quamuis habeat Præbendam, super cuius fructibus ipse 17
 voluntariè consensit pensionē reseruari ad fauorem alterius, vtitur

enim iure suo, cum in re propria sit moderator, & arbiter, nisi esset aliqua coniectura fraudis, veluti quod ideo consenserit, quod de proximo optare sperabat, vel infirmus esset, ita post Pute. *decis.* 155. lib. 3. in utraque edit. tenet Gonzal. d. *glos.* 34. n. 43. & 44.

- 18 Excommunicatus potest optare, ut est communis apud Couar. in cap. *almsa merr* r. part. 1. §. 7. numero 4. Gig. de *pension.* q. 63. num. 15. Vgolin. de *cenfur.* tab. 2. cap. 13. §. 2. numero 15. Sayr. in *simili tract.* lib. 2. cap. 6. num. 13. Monet. d. cap. 4. à num. 20. vbi post num. 30. limitat si ex speciali statuto, vel consuetudine optandus sit titulus, puta quando Portionarius optat Canonicatum, vel Canonicus Dignitatem, aut aliàs vbi requiritur in optione noua collatio, quod etiam tenent Gonzal. *dict.* *gloss.* 34. num. 65. & à num. 72. huic infert excommunicatum, aut irregularem, seu aliàs à iure prohibitum minimè posse optare nouam Præbendam spiritualem, & nouum, ac distinctum titulum consequi, Soar. *tom.* 5. de *cenfur.* disput. 13. sect. 1. num. 19. Nicol. Garc. de *benef.* part. 7. cap. 13. num. 48. cum seqq. Anton. Ricciul. de *iure personarum extra gremium Ecclesie existen.* lib. 4. cap. 11. per tot.

- 19 Vbi quis propter aliquod corporis vitium repellitur ab Ordinibus annexis alicui Præbendæ, vel beneficio in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, non poterit quoque in ea Ecclesia optare vacantem Præbendam, aut portionem, quia inhabilis ad Ordines, inhabilis quoque est ad beneficium, inhabilis verò ad beneficium, multò magis repellendus est ab actu, qui non fit nisi à Præbendato, & beneficiario, cuiusmodi optio, ita Monet. *dict.* cap. 4. num. 109. vbi *numeris* seqq. hinc infert cæcum, mutum, & surdum, seu alios habentes corporis defectum repellentem ab Ordinibus, non posse optare, nisi huiusmodi vitium contraxerint post obitum beneficium in Ecclesia, in qua vigeret ius optandi, ut in cæco declarat Monet. ibidem à num. 117. cuius tamen resolutio videtur pari difficultatem quando in optione requiritur noua collatio, cum tunc requiratur capacitas, & idoneitas ad tale beneficium perinde ac si absque optione esset illi conferendum, ut lenè resoluit Gonzal. d. *glos.* 34. num. 73.

- 20 De Canonico Pœnitentiario an, & quando possit optare diximus supra, cap. 26. n. 23. Et de Theologo, seu Lectorali, cap. 27. à n. 19. & de Coadiutore cap. 29. n. 29.

- 21 Optio locum non habet in beneficiis, seu Præbendis in Curia, vel apud Sedem vacantibus, ita expresse habetur in *dict.* cap. *ultim.*

Simonet. *de reservat. benef. q. 45. numero 3.* Falcon. *in simili tract. q. 4. effectu 1.* Flamin. *Parif. de resignation. benef. lib. 2. q. 20. num. 7.* Azor. *d. part. 2. lib. 6. cap. 26. q. 14. in fine.* Monet. *d. tract. cap. 3. q. 3. num. 12. cum seqq.*

Nec in beneficiis quomodocunque reservatis, siue generaliter, ²² siue specialiter, Franc. Marc. Delphin. *decif. 1271. num. 2. part. 1.* Parif. *conf. 10. num. 5. & 8. volum. 4.* Gig. *de pensionib. quest. 63. num. 9.* Flamin. *Parif. d. q. 20. num. 3.* Azor. *d. p. 2. lib. 6. cap. 26. quest. 13.* Anast. Germon. *de indultis Cardinal. §. etiam ex eo, num. 12.* Gonzal. *d. gloss. 34. num. 2.* Nicol. Garc. *de benef. part. 5. cap. 1. num. 452.* Monet. *d. cap. 3. quest. 3. à num. 41.* Marc. Antonin. *variar. resol. lib. 1. resol. fin. casu 9.* Etiam per *regul. 8. Cancell. de alternatiua, aut in mensibus Apostolicis, ut in specie tradunt Paul. Granut. in addit. ad Simon. de reservat. benef. q. 42. verbo superfluum, Gonzal. dict. gloss. 34. à numero 1. Monet. d. quest. 3. num. 78.*

Nec in beneficiis, & Præbendis, quæ permutantur, & resignantur ²³ siue in ipsa permutatione, & resignatione, quia ibi vacat beneficium ubi fit resignatio, unde cum ista resignatio fiat in Curia, & in manibus Papæ, obstat reservatio, ita Petr. Gregor. *de benef. cap. 39. num. 4.* Azor. *d. part. 2. lib. 6. cap. 26. in fine, & lib. 7. cap. 30. quest. 7.* Flamin. *Parif. dict. quest. 20. num. 2.* Gonzal. *dict. gloss. 34. num. 35. & seq.* Monet. *dict. cap. 3. à num. 124.* Habet tamen locum optio in iis Præ- ²⁴ bendis, quæ deuoluuntur ad Papam ex negligentia inferiorum in non conferendo intra sex menses à die noetiæ vacationis, ut per Franciscum Marc. Delphin. *decif. 1259. n. 2. part. 1.* Azor. *d. cap. 26. q. 14.* Monet. *d. cap. 3. q. 3. n. 106.* ubi id multis mediis probare intendit, vide apud illum.

Nec denique in beneficiis iuris patronatus laicalis, aut mixti lo- ²⁵ cum habet optio, ut latè probat Monet. *d. tract. cap. 3. à num. 112.* nisi accedat patroni consensus, vel speciali præscriptione, aut consuetudine inducatur, ut etiam in beneficiis, & Præbendis iuris patronatus laicalis fiat optio, ut ipse Monet. declarat ibidem *num. 121. & 122.* addens huiusmodi consuetudinem iuduci saltem spatio quadraginta annorum quoad ius Ecclesiæ inferioris, & spatio triginta quoad ius laici.

Quærit Gonzal. *d. gloss. 34. num. 92.* de casu, qui passim euenire ²⁶ potest, videlicet vnus fuit prouisus de vna quarta Portione, cuius vigore optauit, & ascendit ad dimidiam, & postea ad integrâ Portionem, si postquâ declaratur quòd collatio facta de quarta Portio-

ne est nulla, vel quia erat reseruata, vel ex alio defectu, an debeat etiam priuari integra Portione, quam habet? & concludit quòd sic, nisi triennali possessione, vel alio nouo titulo se defēdat; nam sublatò antecedente, & fundamento tollitur consequens, & totum ædificium corruit, & n. 94. ex hac ferè ratione resoluit quòd si vnus Canonicus iunior optauit Canonicatum maiorem, & integer Portionarius optat Canonicum dimissum, & dimidius Portionarius optauit integram Portionem dimissam, & quartus Portionarius optauit dimidiam Portionē, & de illa quarta Portione dimissa fuit vnus nouiter prouisus, & post aliquod tempus euictus fuit Canonicatus primo loco optatus, quia erat reseruatus, seu ex alia causa affectus, tunc iste Canonicatus, & reliqui omnes debent gradatim restitui ad locum, & bēfīcium ratione dictæ optionis dimissum, nisi scienter malè optassent, & sic prouisus de quarta Portione remanebit sine illa, & iranis, per *c. si beneficia 20. de pr. ben. lib. 6.* vbi Anchar. *notab. 8. n. fin.* & Franch. *n. 4.* notant, quòd quando adest error in primo gradu, & ille est, causa erroris successiue in pluribus gradibus primo restituto aduersus secundum, restituitur secundus aduersus tertium, & tertius aduersus quartum, & sic de singulis.

S V M M A R I V M.

- 1 Officium Canonicorum in duobus potissimum consistit, scilicet in choro cum participatione Diuinorum, & loco in Capitulo.
- 2 Officium Canonicorum in choro in quibus consistat, ostenditur.
- 3 Canonici tenentur per se ipsos, & non per substitutos suo muneri satisfacere, nisi legitime sint impediti.
- 4 Statutum quòd Canonici possint inferuire per substitutos, vel alternatim vnus pro alio, non est attendendum.
- 5 Canonici cogendi sunt ad personaliter canendum Missam illis diebus, quibus ex institutis, & legitima consuetudine illius Ecclesie debent.
- 6 Dignitates, Canonici, vel Portionarij praesertim in Cathedralibus si legitimo impedimento desenti sint, & per se ipsos munera eis incumbētia adimplere non possint, tunc alios eiusdem Ordinis, & gradus deputare debent.
- 7 Dignitatem cum Canonicatu, aut Portione obtinentes tenentur vtriusque bēfīcij onera subire per se ipsos, nisi seruitia eodem tempore concurrant.

alio, eius ratio habenda non est, quia est contra Conc. cit. loco, ita Zerol. in praxi Episc. p. 2. verbo Canonici, §. 5. Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. 498. Rot. decis. 659. p. 4. diuers.

- 5 Idem censuit Sacra Congreg. Concilij, vt refert Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 495. prout in sequenti declaratione. *An Canonici teneantur per se ipsos cantare Missas in omnibus festis Dominicis Aduentus, & Quadragesime, in tantum solemnibus? Congregatio censuit cogendos esse ad personaliter canendum Missam illis diebus, quibus ex institutis, & legitima consuetudine illius Ecclesie debent, & alias, sic ait, nec possunt per alios Missas canere maiores pretextu quòd ipsi Missas diebus solemnibus decantabunt, sed cogendi sunt ad personaliter canendum Missas illis diebus, quibus ex institutis, vel legitima consuetudine illius Ecclesie debent.*
- 6 Item id ipsum censuit S. Rituum Congreg. ad supplicationem Capituli, & aliorum Ecclesiarum Abulen. Portionariorum, his verbis. *Obtinentes Dignitates, Canonicias, vel Portiones in Ecclesiis praesertim Cathedralibus cuiuscunque qualisatis sint, Episcopo solemniter celebranti, aut Pontificalia exercenti assistere, ac vestibus sacris indutos eidem inseruire, necnon munera eisdem Dignitatibus, Canoniciatibus, & Portionibus in decantatione Missae, Euangelij, Epistolae, & similium functione, praestatione incumbencia, & annexa per se ipsos subire, & exercere iuxta Sacrorum Canonum, & Concilij Trident. dispositionem, ac cuiusque Ecclesiae particularem ordinationem, certum esse respondit Sacrorum Rituum Congregatio, quod si quando aliquis legitimo impedimento detentus ea per se ipsum adimplere non poterit, tunc alios eiusdem tamen Ordinis, & gradus, non autem inferioris, Dignitates nempe alias Dignitates, Canonici Canonicos, & Portionarij respectu Portionarios in sua quisque hebdomada, ne graduum, & ordinum prerogatiua confundantur, deputare debebunt, idq; per Episcopum opportunis remediis etiam huius Decreti vigore prouidendum fore censuit eadem Sacra Congreg. sub die 18. Maij 1602. Prolom. Card. Comen. Alex. Gratianus Prosec. Congr. quam declarationem se vidisse authenticam testatur Nicol. Garc. d. c. 2. n. 496.*
- 7 Obtenientes quoque Dignitatem cum Canoniatu, aut Portione tenentur vtriusque beneficii onera subire per se ipsos nisi seruitia eodem tempore concurrant, ita ut ab vna persona praestari nequeant, ita declarauit Sacra Congreg. Concilij in vna Abulen. cuius verba refert Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 503. vt in sequenti declaratione Illustrissimi, & Reuerendissimi Domini. Pro parte Episcopi Abulen.

len. quaritur an obtinentes Dignitatem cum Canonicatu, seu Portione in eadem Ecclesia teneantur per se ipsos vtriusque beneficii onera subire, itant non satisfaciant Concilio deseruendo personaliter in Dignitate, & per substitutum in Canonicatu, seu Portione non obstante contraria Ecclesie consuetudine? Episcopo Abulen. resp. Reuerendiss. D. vti frater. Propositus fuit libellus S. Congregationi Cardinalium Concilij Tridentin. interpretum, qui cum his ad Amplitudinem tuam litteris mittitur, de obtinentibus Dignitatem cum Canonicatu, seu Portione in eadem Ecclesia, vt ex illo ipsa videbit. Congregatio censuit sic obtinentem teneri per se ipsum vtriusque beneficii onera subire, nec aliter Concilio satisfacere quam si personaliter virique deseruiat, nisi tamen seruitia simul ita concurrant, vt ab vna persona eodem tempore præstari nequaquam possint. Porro facultatem substituendi in seruitio Canonicatus quempiam alium Canonicum, qui eo tempore seruitio non sit obstrictus, existimauit minime illi denegandum esse, cessante fraude, & calumnia, quam Congregationis sententiam Amplitudini tue significandam duxi, vt illam pro suo munere obseruandam curet, cui optimam valetudinem precamur. in Domino. Roma die 27. Iulij 1587. Amplitudinis Tue vti frater A. Cardin. Carrafa. Et addit idem Nicol. Garc. d. cap. 2. sub num. 504. aliam declarationem in vna Calaguritana sub die 19. Iul. 1593. quæ sic ait. Congregatio Concilij censuit minime potuisse Episcopum statuere, vt Decanus primam obtinens Dignitatem in Ecclesia Collegiata S. Mariæ, teneatur contra consuetudinem dictæ Ecclesie inferuire in Diaconi officio Sacerdoti celebranti, nisi Decanus vltra Dignitatem Decanatus obtineret in eadem Ecclesia etiam Præbendam onus hoc cauendi Euangelium annexum habentem, tunc enim ad onus prædictum etiam subeundum cogendum fore.

Si Dignitas, & Canonicatus sint adinuicem, & æquè principaliter vnita, cum vti duo beneficia obtineantur, illa obtinens vtriusque onera subire per se ipsum tenetur, secus verò si vnio facta sit accessoriè, & non æquè principaliter, idem etiam dicendum est si facta sit ad vitam obtinentium diuinitat; quia per istam vnionem ad vitam non extinguatur titulus beneficii vniti, ita declarasse Sacram Congreg. Concilij refert Nicol. Garc. d. c. 2. n. 506. & seq.

Sed si Portio vnita sit Dignitati perpetuò, & accessoriè, & per viam incorporationis, tunc quia per istam vnionem Portio desinit esse Portio, & eius titulus, & effectus extinctus fuit, ac effecta est vnum tantum beneficium, obtinens Dignitatem, cui sic est vnita Portio,

non tenebitur seruire tanquam Portionarius, nec subire onera aliàs competentia ratione Portionis; ex alia declaratione eiusdem Sacre Congr. colligit Nicol. Garc. d. c. 2. n. 508. & 509. vbi n. 510. refert sic etiam fuisse resolutum in Rota in vna Burgen. seruitijs Decanatus 13. Iun. 1594. coram Lieta, quam, cum sit in hac materia magistralis, hic inferendam duxi. Domini resolverunt Decanum non teneri seruire tanquam Portionarius; quia Portio eo ipso quod vnita fuit in perpetuum Dignitati Decanatus per viam incorporationis, vt ex lectura vnionis factum fuisse apparet, desit esse Portio, illiusque nomē, & effectus extinctus fuit, Doct. in c. cum accessissent, de constit. gloss. verbo Ecclesias in Clemen. per litteras, de prebend. Ioan. Baptist. de S. Severino, in tract. de vnion. art. 8. q. 1. & seq. Oldrad. cons. 259. n. 15. & seq. Rot. decis. 11. de reb. Eccles. non alienan. in antiq. Castad. decis. 13. n. 1. super regulis. Vnde cum titulus Portionis, cuiusque effectus sit extinctus, non potest dici quod Decanus vti Portionarius teneatur seruire cum non entis nullæ sint qualitates, & qualitates sine subiecto esse non possint; nec ex eo, quod in vnione dicitur quod per vnionem huiusmodi dicta Portio debitis non fraudetur obsequiis, sed eius congruè supportentur onera consueta, debet contrarium determinari; nam dixerunt Domini dictam clausulam intelligi debere de oneribus non competentibus ratione solius Portionis; sed de his, quæ extrinsecè veniunt subeunda, cum, quæ competunt ratione solius tituli, cessent, de medio sublato ipso titulo per viam dictæ perpetuæ vnionis ad tex. in c. cum cessante, de appellationib. cum vulgaribus, & huic interpretationi esse inharendum dixerunt Domini ne verba Papæ facti eiusdem contradicant, ad tex. in l. 1. vbi scribentes, C. plus valere quod agitur. Et quod inductum fuit mediante vnione in honorem Dignitatis Decanatus, & augmentum eius retorqueatur in diminutionem honoris, & Dignitatis illius mediâte seruitio suæ Dignitati minimè condigno contra omnem rationem. Debet enim omnis disputatio sano modo interpretari, & vt omnis contrarietas euitetur, cap. inter dilectos, §. ceterum de fide instrument. Bart. & alij, in l. 2. §. creditum, ff. si certum per. cum alijs per Aymon. cons. 548. n. 19. lib. 3. præsertim cum Ecclesia ex defectu dictæ Portionis in Diuinis non dicatur pati aliquem defectum, vt notatur per Angel. in l. non alius, §. legati, & ibi Castr. n. 3. ff. de iudic. & per Bald. in repet. d. l. n. 2. in 2. lect.

S V M M A R I V M.

- 1 *Canonici tenentur in eorum habitu Canonicali accedere ad domum Episcopi, & illum associare ad Ecclesiam celebraturum, vel divina Officia auditurum cum cappa accedentem, excipientes illum ex aliquo cubiculo Palatij Episcopalis Ecclesia contigui.*
- 2 *Ceremoniale seruandum circa associationem, & reductionem Episcopi celebraturi in Cathedrali.*
- 3 *Domus Episcopi quibus passibus debeat distari à Cathedrali ut Canonici illum ab ea ad Cathedralē associare non teneantur, ostenditur.*
- 4 *Palatium Episcopi si sit longè distans, debet Episcopus associari per Canonicos ex aliquo loco ad hoc deputato propè Ecclesiam, vel ex Ecclesia ipsius atrio, aut scalis.*
- 5 *Canonici in eorum habitu Canonicali tenentur associare Episcopum in solemnioribus tantum diebus, quibus cum cappa ad celebrandum solemniter, seu ut diuinis Officiis assistat, accedere voluerit.*
- 6 *Canonici Diaconi non debent hinc inde assistere Episcopo dum is accedit ad Ecclesiam, nisi quando est paratus cum Pluuiiali, & Mitra.*
- 7 *Canonici non tenentur nisi ex voluntate, & urbanitate associare Episcopum cum in diebus non solemnioribus priuatè sine cappa, vel ex alia causa ad Ecclesiam accedere voluerit.*
- 8 *Aspersorium cum aqua benedicta Episcopo accedenti ad Ecclesiam debet ministrari à prima Dignitate, vel digniore Canonico.*
- 9 *Aspersorium porrigendum est Episcopo accedenti ad Ecclesiam Collegiatam ab illius Priore, non autem à prima Dignitate, vel primo Canonico Cathedralis, quatenus ibi adsit.*
- 10 *Festa solemnia, seu dies solemnes, quibus Episcopus potest incedere, seu procedere ad Ecclesiam cum cappa, seu Pluuiiali, sunt qui in cap. 1. & 33. Ceremonialis Episcoporum annumerantur.*
- 11 *Diebus solemnioribus tenentur Canonici Episcopum associare, & reducere etiam si cappa non utatur, si ea uti non soleas illis diebus.*
- 12 *Canonici debent associare Episcopum ad Ecclesiam in Dominicis diebus, & aliis festiuitatibus per annum, si id consuetudine fuerit introductum.*
- 13 *Suffraganeo Episcopo veniente ad Ecclesiam ad celebrandum nomine proprij Episcopi, non tenentur Canonici obuiam ire, nisi usque ad portam Ecclesia.*

- 14 *Episcopus debet Canonici certam horam sui aduentus ad Ecclesiam tempore congruo statuere, & significare.*
- 15 *Canonici post signum datum ad Officium inchoandum, etiam non expectato Episcopo, Officium inchoare poterunt.*
- 16 *Episcopus si ad Ecclesiam descendat post inchoatum Officium, tunc satis est si quatuor, vel quinque Canonici ei obuiam eant, idem si post decantatum Euangelium concio inchoetur, vt n. 17.*
- 18 *Episcopum si finita concione velit ad domum redire, non debent Canonici deferere Missam, sed tres, vel quatuor Episcopum vsque ad portam comitentur.*
- 19 *Canonici vt Episcopum in reditu finito Officio associant sufficit vsque extra portam Ecclesia, vel vsque ad primum atrium.*
- 20 *Decisio in causa Elboren. refertur.*
- 21 *Canonici debent associare Episcopum redeuntem vsque ad aulam, unde deduxerunt eum ad Ecclesiam.*
- 22 *Pallium à palatio in Ecclesiam non conuenit gestare Episcopo, sed debet assumi post cantatam Tertiam in sacello Ecclesie ubi paratur Episcopus.*
- 23 *Legilis loco de quo in Carem. lib. 2. cap. 31. potest tolerari Laicus clauiferarius, dummodo sit indutus habitu clericali.*
- 24 *Duci Segorbica, & Cardona an debeantur, & quomodo caremonie associationis, iherificationis, & pacis per Canonicos Ecclesia Cathedra- lis Segorbicen. ostenditur.*

¶ ¶

Canonici an, quando, & quomodo teneantur associare,
& reducere Episcopum venientem ad Ecclesiam
celebraturum, vel diuina Officia auditurum?

C A P V T X X X I I.

E N E N T V R Canonici in eorum habitu Canonicali accedere ad domum Episcopi, illumque associare ad Ecclesiam celebraturum, vel diuina Officia auditurum cum cappa accedentem, & finito Officio illum in redditu associare, ita Sacra Rituum Congregat. in vna Ragns-
na 8. Maij 1617. & in alia Taruisin. 19. Ianuarij 1619. non ex-
urbanitate, sed ex debito, vt in Salamantina decimosexto In-
lij 1605. Excipientes scilicet illum ex aliquo cubiculo Palatii Epi-
scopalis.

scopolis Ecclesiæ contigui; in reassociatione verò eiusdem ab Ecclesia saltem vsque ad portam Ecclesiæ, circa quòd seruandum est Cæremoniale lib. 2. cap. 1. ita eadem Sacra Congregat. in *Elboren.* & *Oscen.* 16. *Maij* 1601. & in *Cremen.* 28. *Septembris* 1602. & in *Placentina* prouincia *Compstellana* 4. *Iulij* 1615. in 6. dub. Etiam si domus non sit contigua Ecclesiæ, dummodo non multum distet, vt in *Colimbrien.* 6. *Iulij* 1602. & in *diçf. Oscen.* & etiam si distet per spatium 60. passuum, qui habentur pro modico spatio in *Theatina* 14. *Decembris* 1602. *Tifernaten.* 5. *Iulij* 1603. & etiam si distet per spatium 110. passuum, vt in *Eluen.* 10. *Ianuarij* 1604. & per spatium 160. passuum, vt in *Terracinen.* 20. *Augusti* 1622. Si verò Palatium sit longè distans, debet associari ex aliquo loco ad hoc deputato propè Ecclesiam, vel ex Ecclesiæ ipsius atrio, aut scalis, vt vt in *d. Oscen.* 16. *Maij* 1601.

Sed non quoties Episcopus ad Ecclesiam accedit Canonici in eorum habitu Canonicali eum ex suo Palatio associare tenentur, & reducere, sed in solemnioribus tantùm diebus, quibus cū cappa ad celebrandum solemniter, seu vt diuinis Officiis assistat, accedere voluerit, ita eadem S. Cong. in *vna Perusina* 20. *Novembris* 1601. & in *diçf. Placentina* in 1. dub. & Canonici Diaconi non debent hinc inde assistere Episcopo, dum accedit ad Ecclesiam, nisi quando est paratus cum Pluuiiali, & Mitra, eadem Sacr. Congr. in *Aesina* 3. *Augusti* 1602.

In cæteris verò diebus, quibus Episcopus priuatè sine cappa, vel ex alia causa ad Ecclesiam accedere voluerit, non tenentur Canonici nisi ex voluntate, & vrbanitate hæc obsequia ei præstare; & satis est si aliqui ex Dignitatibus, & Canonicis ad ostium Ecclesiæ occurrant, cui dignior asperforium cum aqua benediçta ministrare debet, & abeuntem similiter vsque ad ostium comitentur. Ita ead. S. Cong. in *Perusina* 20. *Decemb.* 1601. *Brundusina* 2. *Martij* 1602. *Asculana* 16. *Decembris* 1606. *Ripana* 24. *Octobris* 1604. & 30. *Ianuarij* 1610. *Sarzanen.* 12. *Martij* 1618. *Tarvisana* 19. *Ianuarij* 1619. *Liman.* in *Indiç* 29. *Maij* 1621. & nouissimè in *Lunç. Sarzanen.* 3. *Martij* 1633. vbi expressè tenet Episcopum venièti ad Ecclesiam dum non recitantur horæ, omnes in Ecclesia & choro præsentés teneri obuiâ ire, & excipere.

Semper enim asperforium cum aqua benediçta Episcopo accedenti ad Ecclesiam debet ministrari à prima Dignitate, vel diguio-
re Canonico, ead. S. Cong. in *Salamantina* 16. *Iulij* 1605. & in *Sarzanen.* 12. *Martij* 1612. Accedenti verò ad Ecclesiam Collegiatam
porrigen

- 9 potrigendum eſt à Priore eiufdem Eccleſiæ, non autem à prima Dignitate, vel primo Canonico Cathedralis, quatenus ibi adlit, vt in *Camarinen. 15. Martij 1618. in reſp. ad 2. dub.*
- 10 Quæ autem intelligantur ſeſta ſolemnia, quibus Episcopus poteſt incedere, ſeu procedere ad Eccleſiam cum cappa, ſeu Pluuiiali, refert *Cæremoniale lib. 2. cap. 1. & 34.* ad quoddam recurrendum eſſe in hac parte cenſuit eadẽ Sacra Cong. in *una Lamiacen. 17. Martij 1607.* & dies ſolemnes ad effectum de quo agitur, eſſe illos omnes, qui in *cap. 1. & 34. cæremonialis Episcoporum connumerantur*, ex quibus ſtatuitur Episcopum poſſe ad libitum, vel celebrare, vel Diuinis aſſiſtere, vt dicit eadem Sacra Congregat. in *una Terracinen. 18. Martij 1623.* nouiſſimè eadem S. Cong. Rit. declarauit *ſub die 1. Decembris 1632.* inherendi alteri reſolutioni *ſub die 17. Nouembris 1607.* feſtiuitates ſolemnes per annum eſſe feſtum Paſchatis Reſurreſtionis D. N. Ieſu Chriſti, feriam quintã in Cœna Domini, feſtum Aſcenſionis D. N. feſtum Pentecoſtes, feſtum Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, feſtum Annunciationis, feſtum Aſſumptionis B. Mariæ, feſtum omnium Sanctorum, feſtum Natiuitatis, & feſtum Epiphaniæ, & his diebus tenentur etiam Episcopum aſſociare, & reducere, etiamſi cappa non vtatur, quando pro loci, aut prouinciæ conſuetudine, aut aliàs cappa vti non ſolet, aut eius loco alium habitum ferre conſueuit, vt in *Elboren. 8. Martij 1600.*
- 12 Vbi tamen eſt conſuetudo quoddam quoties Episcopus cum cappa accedit ad Eccleſiam vt celebret, vel diuinis Officiis aſſiſtat, etiam in Dominicis diebus, & aliis feſtiuitatibus per annum, ſemper illum Canonici à cubiculo, ſeu à camera deputata aſſociant ad Eccleſiã, & in reditu finito Officio uſque ad Portam Palatii, illa ſeruanda eſt ſicut cenſuit eadem S. Cong. Rit. in *Ripana 30. Ianuarij 1610.* & quæ hucusque diximus de Canoniciſ, intelliguntur de Dignitatibus, licet Cæremoniale tantum Canonicos exprimat, ex eadem S. Cong. in *Peruſina 21. Auguſti 1601.*
- 13 Episcopo autem Suffraganeo venienti ad Eccleſiam ad celebrandum nomine Episcopi proprii, non tenentur Canonici obuiam ire uſque ad cubiculum, ſicut tenentur ire obuiam Episcopo proprio; ſed ſatis eſt, vt Suffraganeo aliqui Canonici obuiam procedant uſque ad portam Eccleſiæ, ex eadem Sacra Cong. in *Bracharen. 1. Septembris 1607.*
- 14 Ne diuina Officia turbentur, debet Episcopus certam horam ſui aduentus tempore congruo ſtatuerè, & ſignificare, vt dicitur in diſciſ

dictis Elboren. & Ofcen. 16. May 1601. & in Placentina Prouincie Compostellana 4. Iulij 1615. in 1. dub. ubi additur quod si fuerit intimata certa hora Officij, ac dato signo, & non ueniente Episcopo inchoari potest Officium. Quando enim per sonum campanæ hora certa Officij inchoandi intimatur, quæ tamen hora consultanda erit, & stabilienda prius cum Episcopo, dato signo diutius ultra signum ultimum datum non est immorandum, sed Canonici post signum datum etiam non expectato Episcopo Officium inchoare poterunt, ut habetur *ibidem in 5. dub. & in d. Salamant. 16. Iun. 1605.*

Sed quando post inchoatum Officium Episcopus ad Ecclesiam¹⁶ descendit, tunc satis erit si quatuor, vel quinque Canonici, vel de Capitulo ei obuiam eant, & maior pars Canonici in choro remaneat, ut in *d. Placentina in 1. dub.* Et nouissimè eadem Sac. Congreg. Rituum in *Lunen. Saranen. 3. Martij 1633.* censuit quod Episcopo uenienti ad Ecclesiam, dum in choro à Canonicis recitantur horæ Canonicæ, saltem duo ex Canonicis tenentur è choro discedere, & obuiam ire porrigentes aspersorium.

Idem si Episcopus uenit in eo tempore, quo post decantatum¹⁸ Euangelium concio inchoatur, ut in *ead. m. Placentina in 2. dub.* quod si finita concione uelit domum redire, non debent Canonici deferere Missam, sed tantum tres, vel quatuor Episcopum usque ad portam comitentur, & statim redeant ut in *3. dub.* Sed si post finitam Missam uelit discedere, nec expectare quod Hora Sexta recitetur, quæ de consuetudine Ecclesiæ immediatè finita Missa cantari solet, Canonici omnes saltem usque ad portam Ecclesiæ comitentur, ut in *4. dub.*

In reditu uerò finito Officio sufficit, ut Canonici Episcopum¹⁹ suum associant usque extra portam Ecclesiæ, ut dicitur in *Ceremoniali, lib. 1. c. 1. in fine,* & declaratum fuit ab ead. Sacra Rituum Congregat. in *Cremen. sub die 28. Septembris 1602.* vel usque ad primum atrium, seu portam domus Episcopi quando domus contigua est Ecclesiæ, ut declaratum fuit in dictis *Salamantin. & Placent. in respon. ad 6. dub.* Quæ omnia intelliguntur, ut diximus, quando Episcopus cum cappa uenit ad Ecclesiam, ut celebret solemniter, vel ut diuinis Officiis assistat, quando uerò priuatè. vel ex alia causa sine cappa Episcopus ad Ecclesiam uenire uoluerit, non tenentur Canonici nisi ex urbanitate hæc obsequia præstare, ut fuit resolutum in *d. Placentina in fine.*

- 20 Operæ pretium duxi decisionem emanatam in sapè citata *Elboren.* ex integro hic apponere, quæ sic cantat. *In controuersia qua inter Reuerendissimum Archiepiscopum Elboren. & Capitulum eiusdem Ecclesie in Rota pendet super modo excipiendi, & associandi ipsum Archiepiscopum cum ad Ecclesiam accessurus est, quæ ad Congregationem Sacror. Rituum per Sanctiss. Dom. N. remissa fuit, Congregatio auditis sepius ambarum partium procuratoribus, & adunatis die 16. Majj 1601. decreuit Archiepiscopum quoties ad Ecclesiam cum cappa Pontificali accessurus est, excipiendum esse à Capitulo ex aliquo cubiculo, seu camera Palatij Archiepiscopalis Ecclesie contigui, in associatione autem, & reductione eiusdem tum ex Ecclesia discedit, seruanda esse ea, quæ in caeremoniali Episcoporum nuper edito præscribuntur. Caterùm ne propter Archiepiscopi aduentum dicta Officia turbari contingat, Archiepiscopus certam horam, qua ad Ecclesiam accedere intendit, congruo tempore Canonicis, & Capitulo intimare, & significare debebit, litem verò in Rota pendentem factò verbo cum Sanctitate sua non obstante asserta Capituli consuetudine extinguendam fore censuit.*

Canonici omnes non tenentur associare Episcopum ab eo Altari, in quo Missam planam celebrauit, ad Sedem Episcopalem, si voluerit Missæ Conuentali assistere, ex eadem S. Congregat. Rituum in *Tifernatn.* 5. Jul. 1603. Nec tenentur nisi ex vrbánitate associare Episcopum venientem ad cameram Capitularem, eadem S. Congre. in *Salamantina* 16. Jul. 1605. Huiusmodi autem Canonici associantes Prælatum incedentem per Ecclesiam dando benedictionem debent incedere capite detecto, vt censuit S. Congreg. Rit. in *Lunen. Sarraanen.* 3. Martij 1633. vbi etiam fuit decisum Canonicos incedentes in processionibus palmarum, & candelatum, quibus Prælatus cum Mitra interuenit, debere in Ecclesia incedere capite detecto, extra verò Ecclesiam cum birrito.

- 21 Palatium Episcopale Portugalen. si non est continuum cum Ecclesia Cathedrali, illi ramen est contiguum, & quando Episcopus ad dictam Ecclesiam pallio consistoriali indutus procedit, illum sic procedentem à dicto Palatio vsque ad prædictam Ecclesiam Decanus, & Capitulum associant, at redeunti hoc facere negligunt nisi vsque ad portam Ecclesie solummodò, & licet Caeremoniale contrarium disponat, Capitulum ramen offert in exequutione veterem possessionem in qua reperitur, nam duo antecedentes Episcopi hoc ita fieri permiserunt. Quare primò dubitabat nunc modernus Episcopus, vtrum in hoc casu debeat obseruari

Cæremoniale, an huiusmodi stylus? Secundo, vtrum ad Orationes pro Asperges in Missa, & in Processionibus debeat tenere Missale ille, quem Cæremoniale, & idem Missale disponunt, an quidam laicus clauiferarius, vulgo Porteiro da massa, quem Capitulum secundum sua statuta, & stylum ad hunc effectum deputat? Tertiò, vtrum possit Episcopus obligare Capitulum sub censuris, & pœnis pecuniariis ad obseruationem Cæremonialis, quod prædictum Capitulum obseruare recusat sub prætextu quòd reperiatur in contraria possessione, & stylo?

Sacra Rit. Congreg. *de mense Decembris* 1630. respondit ad primum, quòd debent Canonici associare Episcopum redeuntem vsque ad aulam, vnde deduxerunt eum ad Ecclesiam, ex *Cæremon. Episcoporum, lib. 1. c. 15.* Aduertendum tamen quòd non conuenit ²² gestare pallium à palatio in Ecclesiam; quia pallium assumi debet post cantatam Tertiam, in Sacello Ecclesiæ, vbi paratur Episcopus, *Cæremon. lib. 2. c. 8.* Ad secundum, quòd in Cæremon. *lib. 2. cap. 31.* ²³ alternatiuè dicitur à ministris, vel à legili, ideò loco legis potest tolerari laicus ille clauiferarius, dummodo sit indutus habitu clericali. Ad tertium, quòd Constit. Clem. VIII. aperte obligat ad formulas traditas in Cæremoniali Episcoporum, neminèmq; aliter satisfacere posse. Possunt igitur cogi contumaces Iuris rentediis, & præsertim quia ibidem tollit omnem contrariam consuetudinem.

Superest nunc vt videamus an domino Ciuitatis debeantur per ²⁴ Canonicos cæremonix associationis cum ad Ecclesiam Cathedralè accedit? hoc dubium fuit satis ventilatum in causa cæremoniarum vertente inter D. Ducem Segorbicæ & Cardonæ ex vna, non Canonicos, & Capitulum Ecclesiæ Cathedralis suæ Ciuitatis Segorbicæ. partibus ex altera, in qua Ecclesia præsupponitur esse decem Canonicos, & quatuor Dignitates, vltra quatuor alia officia, & complura beneficia, proposito dubio, an prædicto Duci debeantur, & quomodo cæremonix associationis, thurificationis, & pacis, & audita vtraque parte in verbo, & scriptis informante persensisque omnibus hinc inde deductis, & allegatis. Sacra Rituum Congreg. sub die 16. Februarij 1630. referente Eminentiſſ. Sabello decreuit quòd prædicto Duci ad dictam Ecclesiã accedenti obuiam ire debeat vsq; ad valuas dictæ Cathedralis, cum habitu Canonicali, tertia pars Canonicorum tunc existentium in dictæ Ecclesiæ choro, Sacristia, ac toto ambitu dictæ Cathedralis, dummodo non sint pauciores duobus Canonicis, inter quos sic, & esse debeat sem-

per vna ex Dignitatibus, eundemque Ducem associare ad sedem pro eo preparatam, atque in discessu refocillare ad dictas valuas Ecclesiarum. Et insuper quoddam idem Dux priusquam Canonici, & Dignitates thurificentur tribus ictibus per Diaconum in Missa, in Vesperis verò per primum Presbyterum assistentem, seu aliàs per eundem à quo thurificatur Episcopus, & hoc tam presente quàm absente Episcopo; eidemque Duci osculum pacis eodemmet modo ante Canonicos, & Dignitates per Subdiaconum transmittatur, & ita prædicta Congregatio censuit, & mandauit ab omnibus, quibus præsens tangit negotium, inuolubiliter obseruari.

S V M M A R I V M.

- 1 Assistere tenentur Episcopo celebranti Decanus, seu prima Dignitas, & due aliæ Dignitates, vel Canonici præter Diaconum, & Subdiaconum ministros.
- 2 Assistere Episcopo debent digniores, & honoratiores.
- 3 Assistentia cum Pluuiali Episcopo celebranti facienda est à prima Dignitate, seu à primo Canonico in Ordine Presbyterali constituto.
- 4 Dignitas prima, quamuis sit unica, ad assistendum Episcopo sub panis, & tensuris Ecclesiasticis cogi potest.
- 5 Dignitas prima dum in assistentia est apud Episcopum, intelligitur præsens in choro tam in Cathedrali quàm in alia Ecclesia.
- 6 Assistentia duorum Canoniorum semper conuenit Episcopo loci Ordinario tantum, siue celebret, siue diuinis Officiis assistat, maxime quando est paratus.
- 7 Canonici duo assistentes Episcopo debent eligi ex numero Diaconorum quando Prabende sunt distinctæ.
- 8 Assistere Episcopo tenentur Canonici etiam quando Ordinationem celebrat extra propriam Ecclesiam.
- 9 Episcopo exercente Pontificalia extra Cathedralem Ecclesiam in ciuitate tamen, tenentur Canonici assistere & inseruire, qui solent assistere, & inseruire exercenti Pontificalia in Cathedrali.
- 10 Canonici Cathedralis si adsint debent inseruire Episcopo Pontificalia exercenti extra Cathedralem, & non alij inferiores.
- 11 Dignitatibus, & Canonici Cathedralis, si adsint, pertinet assistere Episcopo Pontificaliter celebranti etiam in Ecclesia Collegiata, vel Parochiali, non autem ad Canonicos Collegiatæ, vel Presbyteros Parochialis.

- 12 Episcopo Missam privatè celebranti in Cathedrali non tenentur Canonici assistere, nisi ex consuetudine Ecclesiæ assistere teneantur, vt num. 14.
- 13 Canonici in Missis priuatis Episcopo inferuientes non lucrantur distributiones quotidianas, nisi ex consuetudine Ecclesiæ assistere teneantur, vt num. 14.
- 15 Assistentes Episcopo, licet sint minus digni, omnibus alijs præferuntur.
- 16 Assistentes ratione Assistentiæ ante Dignitates, & Magistratum thurificantur, & recipiunt pacem.
- 17 Thuri ficare debet Episcopum Assistens Presbyter, siue Dignitas sit, siue Presbyter.
- 18 Episcopo Suffraganeo tenentur Canonici assistere quando nomine proprij Episcopi functiones Episcopales exercet.
- 19 Episcopus Suffraganeus non debet habere assistentiam duorum Canonicoꝝ ultra Diaconum, & Subdiaconum.
- 20 Consuetudo vt Dignitates, & Canonici Mitram gremiale, & thuribulum, ac similia ministrent Episcopo, seruanda est.
- 21 Consuetudo seruari debet vt Dignitas, seu Canonicus gestet Baculum Pastorale ante Episcopum in quibusdam diebus festiuis.
- 22 Archidiaconus cum sustinet Baculum Episcopi dum celebrat solemniter, thurificandus est immediate post Diaconos assistentes, etiamsi sit primus Archidiaconus.
- 23 Caremoniale Romanum seruandum est circa assistentiam faciendam Episcopo à Dignitatibus, & Canonicis.
- 24 Caremoniale non tollit immemorabiles, & laudabiles consuetudines, sed abusus.
- 25 Dignitates, & Canonici tantum, & non alij etiam Vicarius generalis, debent facere circumum.
- 26 Biretum debet Episcopus cum cappa sedens ad sedem suam, sibi de per se extrahere, & n. 27.
- 27 Dignitates Plauialibus, Canonici Presbyteris Planetis, & Subdiaconi Dalmaticis, & Tunicellis uti debent, quando Episcopus solemniter celebrat, & in processionibus.
- 28 Dignitates, & Canonici non tenentur ad benedictionem Episcopi genuflectere, sed tantum caput inclinare.

Canonici an, & quando, & quomodo Epifcopo celebranti, aut alia Pontificalia exercenti aſſiſtere, & inferuire teneantur?

C A P V T XXXIII.

P I S C O P O celebranti aſſiſtere tenentur Decanus, ſeu prima Dignitas, & duæ aliæ Dignitates, vel Canonici præter Diaconum, & Subdiaconum miniſtros, qui cantant Euangelium, & Epistolam, ita cenſuit Sacra Rituum Congreg. *in vna ſacen. de anno 1609.* quia aſſiſtere Epifcopo debent digniores, & honoratiores, *vt in Calaguritana 1. Iulij 1601.* & ſic à prima Dignitate, vel à primo Canonico in Ordine Presbyterali conſtituto aſſiſtentia cum Pluuiali Epifcopo celebranti faciendæ eſt, *vt in Vercellen. 7. Auguſti 1610. & in Reatina 10. Ianuarij 1609.* vbi etiam quoddam recusans cogendus eſt pœnis, & cenſuris eccleſiaſticis, etiamſi ipſa prima Dignitas ſit vnica, quæ ad aſſiſtendum etiam ſub eiſdem pœnis, & cenſuris eccleſiaſticis cogi poterit, *vt in Calaguritana 12. Decembris 1620.* Et dum eſt in aſſiſtentia apud Epifcopum intelligitur præſens in choro, tam in Eccleſia Cathedrali, quàm in alia Eccleſia, eadem Sacra Congreg. *in Camerinen. 15. Martij 1608.* Dignitatibus, vel aliqua ipſarum ſuperueniente inchoato Officio, aſſiſtentes pro ipſis Epifcopo, tenentur cedere locum aſſiſtentia, ita S. Congreg. Rituum *in Iſernien. 21. Iunij 1632.* Et nouiſſimè petentibus Dignitatibus Cathedralis Monopolitan. declarari an Epifcopo interuenienti Miſſæ vel Veſperis aſſiſtere debeant pro Presbytero aſſiſtente vna ex Dignitatibus, an verò Canoniciſ primus poſt Dignitates. S. Rit. Cong. in caſu propoſito ſic reſpondendū cenſuit. Aut Præbendæ ſunt diſtinctæ in Presbyterales, & Diaconales, & tunc Epifcopo ſolemniter celebranti aſſiſtere debere pro Presbytero aſſiſtente digniorē de Capitulo quocūq; nomine nuncupetur, dummodo ſit in Sacerdotio cōſtitutus. Epifcopo verò nō celebranti, ſed Diuinis tantū præſenti pro Presbytero aſſiſtente, inferuire debere digniorē Canonicū poſt Dignitates. Aut Præbendæ nō ſūt diſtinctæ in Presbyterales, & Diaconales, & tunc Epifcopo ſiue ſolemniter celebret, ſiue Diuinis tantū præſens ſit pro Presbytero aſſiſtente inferuire debere digniorem de Capitulo, iuxta diſpoſitionem Cæremonialis lib. 1. cap. 7. & 8. Ita ſub die 15. Decembris 1632.

Hæc duorum Canonicorum assistentia semper conuenit Episcopo, siue celebret, siue diuinis Officiis assistat, vt in *Granaten.* 10. Maij 1608. maximè quando est paratus, vt in *Seonen.* 21. Augusti 1604. & in *Aesina* 30. Augusti 1602. Et hoc intelligitur de Episcopo loci Ordinario tantummodo, vt in *Casurangustana* 9. Maij 1606. De-
bent autem hi duo Canonici assistentes eligi ex numero Diaconorum, quando Præbendæ sunt distinctæ, eadem S. Cong. in *Nolana* 23. Maij 1603. Non conuenit igitur vt Episcopus in Vesperis decantandis per aliquam ex Dignitatibus Cathedralis stante penuria Sacerdotum admittat pro assistentibus cum Pluuiialibus clericos in minoribus constitutos, etiam in solemnioribus festiuitatibus, Sac. Cong. Rit. in *Casertan.* 18. Septembris 1632.

Assistere Episcopo Canonici tenentur, etiam quando Ordinationem celebrat extra propriam Ecclesiam, dummodo numerus sufficiens Canonicorum, & ministrorum in Ecclesia remaneat, ead. Sac. Rituum Congreg. in *una Elboren.* 7. Iulij 1612. Nam Episcopo exercenti Pontificalia, seu Pontificaliter concionanti etiam extra Cathedralem Ecclesiam, in ciuitate tamen, & non in Diocesi, tenentur assistere, & inferuire, qui solent assistere, & inferuire exercetæ Pontificalia in Cathedrali, vt referunt decisum Galet. in *Margarita casuum Conscient. verbo Canonicus pen.* Scipio de Rubeis in *aphorism. Episcop. verbo Assistentia num.* 2. Vnde pro parte Capituli Cathedralis Isornien. narratum fuit Episcopum exercentem Pontificalia extra Cathedralem adhibere inferuientes Presbyteros simplices neglectis Canonicis Cathedralis, & petutum declarari. an conueniat? Et eadem Sacra Rituum Congregat. sub die 2. Augusti 1631. respondit non conuenire, sed Canonicos Cathedralis in casu proposito inferuire debere etiam extra Cathedralem, & non alios inferiores.

Ad Dignitates igitur, & Canonicos Cathedralis, si adsint, pertinet assistere Episcopo Pontificaliter celebranti etiam in Ecclesia Collegiata, vel Parochiali, non autem ad Canonicos Collegiatæ, vel Presbyteros Parochialium, etiam si numerus alioquin sufficiens sit Presbyterorum, eadem Sac. Rituum Congr. in *Calaguritana* 1. Iulij 1601. & in *Bononien.* 20. Aprilis 1602. & in *Brundusina* 15. Iulij 1617.

Quod absque dubio procedit etiam quando Episcopus celebrat, aut Missæ, seu Vesperis solemnibus quacunque ex causa interest in Ecclesiis exemptis, & Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, intra
finem

finem tamen suæ Diœcesis existentibus, quia potest ibi sibi assumere suos Canonicos, & ibi habere cum eis circulum ad gloriam, & ad ipsum pertinet Confessionem facere cum Sacerdote, incensum imponere, & benedicere, ac benedictionem post Vesperas, & post Missam dare. Et si contingat ipsum processionaliter cum Capitulo Cathedralis Ecclesiæ accedere ad dictam Ecclesiam, vt suprà exemplam, & in eadem Missæ solemnibus, aut Vesperis interesse, tunc Episcopalis sedes in cornu dextro chori, siue Ecclesiæ collocanda est vno gradu eminentior cum ornatu congruo, & situ aliquatenus superiori respectu sedis Abbatis dictæ Ecclesiæ, & à latere Episcopi sequi debent immediatè Canonici Cathedralis Ecclesiæ: in sinistro vero cornu ponenda est sedes Abbatis vno gradu humilior absque ornatu, & loco aliquatenus inferiori, ad eò vt non sit opposita sedi Episcopali, & apud Abbatem ordine sedeant ipsius Collegiæ Ecclesiæ Canonici, ita S. Cong. Rit. in *Alexandrina S. Petri in Brogio* 7. Februarij 1604.

- 12 Episcopo Missam priuatè celebranti in Cathedrali non tenentur Canonici assistere, vt resolutum ait Scipio de Rubeis d. verbo *Assistentia* n. 4. & quatenus Episcopo in his Missis priuatis inseruiunt, non gaudent distributionibus, vt censuit Sacra Cõg. Conc. *sub die*
- 14 17. Martij 1619. Nisi ex consuetudine Ecclesiæ assistere tenerentur, quia talis consuetudo esset obseruanda, & Canonici assistentes non amitterent distributiones quotidianas, vt censuit Sacra Rit. Congr. in *una Lamacen.* 28. Aprilis 1608.
- 15 Assistentes Episcopo licet sint minus digni omnibus aliis præferuntur, eadem S. Rit. Congr. in *una Caputaq.* 18. May 1602. & ratione assistentiæ ante Dignitates thurificantur, & recipiunt pacem, vt in *Cremen.* 28. Septembris 1602. & in *Nolana* 23. May 1603. & in *Bracharen.* 19. Junij 1608. & sic post Episcopum ante Magistratum quamuis sit de maioribus, eadem Sac. Congr. in *Patauina* 2. Martij 1602. Episcopum autem thurificare debet assistens Presbyter, siue Dignitas sit, siue Canonicus, & non Diaconus Euangelij, ead. Sacra Congr. in *Placentina* 19. Maij 1607.
- 18 Episcopo autem Suffraganeo tenentur Canonici assistere quando nomine proprij Episcopi functiones Episcopales exercet, eadem S. Rituum Congreg. in *una Bracharen.* 20. Februarij 1604. & eadem obsequia præstare Episcopo delegato, quæ tenentur præstare deleganti, vt in *ead. causa* 20. Martij 1604. Non debet tamen habere assistentiam duorû Canonicorum ultra Diaconum, & Subdiaconum, qui

qui sunt cantaturi Euangelium, & Epistolā, sicut haberet proprius Episcopus, vt in ead. *Bracharen. 1. S. plemb. 1607.* Nec contrarium detidit in *Terraconen. 7. Iul. 1612.* dum habet Canonicos duos, non autem Dignitates, præter Diaconum, & Subdiaconum assistere debere Episcopo Suffraganeo Pontificaliter celebranti, quia de hoc erat ibi antiqua consuetudo.

Consuetudo vt Dignitates, & Canonici Mitrā, gremiale, & thuribulum, ac similia ministrent Episcopo, seruanda est, ead. *S. Rituum Congr. in Lamacen. 5. Iul. 1603.* vbi etiam fuit resolutum seruari debere consuetudinem vt Dignitas, seu Canonicus gestet Baculum Pastorale ante Episcopum in quibusdam diebus festiuis. Cū autem Archidiaconus sustinet Baculum Episcopi dum celebrat solemniter, thurificandus est immediatè post Diaconos assistentes, *S. Congr. Rit. in Bracharen. 28. April. 1607.* etiamsi sit primus Archidiaconus, & habeat alias prærogatiuas, vt in eadem causa 19. *Ianuarij 1608.*

Denique circa assistentiam faciendam Episcopo à Dignitatibus, & Canonicis seruandum est Cæremoniale Romanum, vt expressè monuit eadem Sacra Rituum Congregat. in *una Visen. 31. Iunij 1605.* & aliàs fuisse declaratum testatur *Scipio de Rubéis d. verb. Assistentia vltim.* prout circa alia omnia seruari debere censuit eadem Sacra Congreg. in *una Alexandrina decimoquinto Martij 1608.* & in *Mexican. 4. Aprilis 1620.* Prout etiam dispositionem Cæremonialis Episcoporum tenetur Episcopus omninò obseruari facere in Cathedrali, & in aliis Ecclesiis suæ Diocesis, Sacra Congreg. Rituum in *Angren. 15. Decembris 1632.* nisi adsit laudabilis, & immemorialis consuetudo in contrarium, vt in *Salernitana 16. Iulij 1605.* quia Cæremoniale non tollit immemorabiles, & laudabiles consuetudines, sed abusus, vt in *Salamantina 10. Ianuarij 1604. Cesaraugustana 10. Aprilis 1604. Mantuana 19. Iunij eiusdem anni, Brundusina 17. Septembris 1611. Tornacen. 28. Ianuarij 1612. Forolinen. 4. Aprilis 1615. Hydruntina 30. Ianuarij 1616.* quod quidem procedit in omnibus Regnis, & locis totius Christianitatis, vt fuit dictum in *una Elboren. 17. Iun. 1606.*

In Missa solemni ante Episcopum ad Hymnum Angelicum, Credo, Sanctus, &c. Dignitates, & Canonici tantum, & non alij, etiā Vicarius generalis, debent facere circulum, vt censuit eadem *S. Rit. Congr. in una Maceraten. 28. Septembris 1630.*

Et Canonici ad chorum obligati semper Episcopo interessenti cum cappa Missis decantandis tenentur facere circulum iuxta dispositionem Cæremonialis Episcoporum, S. Congr. Rit. *in Cassanen. 5. Mart. 1633.*

- 26 Pro parte Cathedralis Lauden. petiitum fuit à S. Rit. Cong. declarari an in Prouincia Mediolanen. sit laudabilis ea consuetudo, vt Episcopo cum cappa sedenti ad sedem suam caput aperiatur, & cooperiatur ab altero ex Diaconis assistentibus, & eo casu ad quem spectabit? & S. Rit. Cong. audita relatione Eminentiss. & Reuerendissimi D. Card. Bellarmini respondit biretum debere Episcopum sibi de per se extrahere. *Die 4. April. 1620.*
- 27 Capitulum, & Canonici Collegiæ Ecclesiæ Sancti Martini terræ Carreti Thelesin. Diocesis petierunt ab eadem Sacra Rituum Congregatione responderi, an Episcopo assistenti diuinis Officiis cum Cappa Canonici debeant deponere, & ponere biretum in capite Episcopi, & an isto casu debeat assistentia Canonicorum? & eadem Sacra Congregatio *sub die 22. Decembris 1629.* respondit nihil deberi de prædictis Episcopo. Et nouissimè eadem S. Congreg. *in Isernien. 21. Augusti 1632.* censuit neque dignitates neque Canonicos assistentes Episcopo teneri caput Episcopo tegere & detegere quando assistit diuinis cum Cappa & bireto.
- 28 Et quando Episcopus solemniter celebrat, ac in processionibus, abusus est, vt omnes tam Dignitates, quàm Canonici Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi induantur Pluuiialibus, quia Dignitates Pluuiialibus, Canonici Presbyteri Planetis, Diaconi, & Subdiaconi Dalmaticis, & Tunicellis vti debent, Sacra Congregatio Rituum *in Neapolitana 25. Martij 1602. & in Placentina 19. May 1607.*
- 29 Canonici, & Dignitates non tenentur ad benedictionem Episcopi genuflectere, sed tantum caput inclinare, nec debent genuflectere quando Episcopum celebrantem thurificant, eadem S. Congreg. *in Osenn. 4. May 1613.*
- 30 Et idè Dignitates & Canonici assistentes, vel aliquo modo Episcopo solemniter celebranti inservientes nullo modo tenentur genuflectere, S. Cong. Rit. *in Monopolitana 15. Decembris 1632.*

Et Episcopus diebus festis non solemnioribus, & ferialibus non debet aqualiter sedere cum Canonicis, sed sedem cæteris eminentiorem indifferenter conscendere, suoque gradu, & ordine inspecto vbique Episcopalis Dignitatis decorem, & grauitatem sustinere, ita

re, ita S. Congr. Concil. in Tornacen. 20. Jul. 1620. Ante Dignitates non debet poni pulvinar cum tapete, sed debent sedere in suo stallulo, sicut reliqui Canonici, sed quandoque ratione Dignitatis potest indulgeri pulvinar de corio tantum, ita S. Congreg. Rituum in Tridentina 24. Mart. 1612.

S V M M A R I V M.

- 1 Distributiones quotidianas ut lucrentur Canonici, tenentur ad cantandam Missam Conventualem.
- 2 Missa Conventualis omitti non potest pro Missa votiva pro Defunctis.
- 3 Diaconus, & Subdiaconus infernientes celebranti debent esse eiusdem Ordinis, & non inferioris cum celebrante.
- 4 Canonici, qui Breuiarium à Pio V. reformatum acceptarunt, tenentur (sed non sub peccato mortali) recitare in choro Officia Defunctorum, & B. Mariæ, & Psalmos Pœnitentiales, & Graduales diebus assignatis.
- 5 Consuetudo seruanda est, qua recitatur in choro Officium B. Virginis in Semiduplicibus, & Dominicis.
- 6 Officium paruum B. Virginis quando recitatur in choro tempore Paschali dicitur sine addito Alleluia.
- 7 Officium in choro dato signo inchoandum est, non expectato Vicario.
- 8 Officium non est inchoandum statim signo dato, sed elapsa tertia parte horæ post signum datum.
- 9 Canonici obligantur sub onere, & obligatione restitutionis distributionum psallere, seu cantare in choro cum aliis, & non soli faciunt si solum assistant, & numeris seqq.
- 12 Consuetudine, aut statuto vigente Canonici choro satisfaciunt intereffendo, & faciendo, ut Capellani, & Cantores psallant.
- 13 Distributiones amittunt dormientes, vel confabulantes in choro.
- 14 Canonici non tenentur ad armoniacam modulationem cantus figurati, sed satisfaciunt in magnis festiuitatibus, in quibus Ecclesia eo cantu utitur, assistendo cum debita intentione Cantoribus.
- 15 Canonicus in choro cum aliis non cantans non tenetur ad totas distributiones restituendas, sed proportionabiliter pro parte correspondente defectibus, quos commisit.
- 16 Canonicus, qui abest à choro sine causa animo amittendarum distributionum tempore absentia respondentium, an peccet mortaliter, remissum.

- 17 *Affistentia in choro quomodo facienda, & an & quando ab eo egredi liceat, ostenditur.*
- 18 *Punctator est creandus qui in choro notet eos, qui non interfunt Divinis.*
- 19 *Punctator librum ostendere debet cum Episcopo videbitur.*
- 20 *Episcopus poterit cogere Canonicos ad præstandum iuramentum de fideliter punctando in choro.*
- 21 *Libris Capituli circa Canonicorum interessentiam standum est.*
- 22 *Libri Capituli eo fortius pro ipso Capitulo fidem faciunt si fuerint teneti, & rogati per secretarium Capituli, qui fuerit Notarius.*
- 23 *Aqua benedicta aspersio debet fieri sigillatim quibuscunque Dignitatibus, & Canonicis.*
- 24 *Thurificandi munus ad Diaconum spectat.*
- 25 *Thurificandus minimè est à Presbytero celebrante dominus loci, aut quivis alius.*
- 26 *Thurificatio cum triplici ductu thuribuli Episcopo tantum convenit.*
- 27 *Thurificatio Episcopo non debetur à Canonico, vel Dignitate assistente genibus flexis sed stante.*
- 28 *Thurificatio iuxta regulas Cereemonialis debet fieri celebranti in absentia Episcopi triplici ductu.*
- 29 *Vicario generali sedenti in choro licet supra Canonicos thurificatio duplici, non autem triplici ductu thuribuli debetur, si tamen non sit Prælatus.*
- 30 *Dignitatibus, & Canonicis Cathedralium, & Collegiatarum in suis Ecclesiis duplici, ceteris verò de choro unico ductu thurificatio debetur.*
- 31 *Portionarij, seu Beneficiarij si per omnia aequiparentur Canonicis, & aequaliter sedent, & incedant, duplici ductu thurificandi sunt.*
- 32 *Episcopo cum Canonico Cathedralis in Collegiata exempta thurificatio qualis debeat, ostenditur.*
- 33 *Magistratus debetur thurificatio post Canonicos aequis ductibus.*
- 34 *Canonici Cathedralis ante Magistratum in omnibus Ecclesiis, ubi simul conuenerint, thurificandi sunt.*
- 35 *Thurificatio cum unico tantum thuribulo semper facienda est.*

Canonicorum Officium in canendo, & assistendo
in choro quod?

CAPVT XXXIV.

CANONICI vt lucrentur distributiones quotidianas ¹
ad cantandam Missam de die tenentur, sicut decreuit
S. Congr. Rituum *in causa Faentina* sub die 25. Iunij
1611. & sub die 28. Iunij 1612. etiam in illis diebus,
quibus cantant aliquam Missam votiuam, eadem Sacra Congreg. ²
in vna Urbinate. 21. Iunij 1611. non enim pro Missa votiuam omitti
potest Missa Conuentualis, eadem Sacra Cong. *in d. causa Faentina*
sub die 16. Iunij 1627. & abrogauit omnem contrariam consue- ³
tudinem in eadem causa sub die 18. Iulij, & 28. Augusti 1628. Propte-
rea Missa Conuentualis in Quadragesima, Aduentu, quatuor tem-
poribus, & similibus, etiam quod in dictis diebus occurrat festum
duplex, non est omittenda, sed vtraque Missa, nempe de sancto, &
de feria est celebranda, eadem S. Cong. Rit. *in Lunen. Sarzanen.* 5.
Martij 1633. Vnde fit vt Capitulo, & Canonicis Cathedralis Fauē-
tin. petentibus eximi ab obligatione canendi Missam Conuentua-
lem de die quotiescunque eadem die aliam Missam cantassent vo-
tiuam, vel Defunctorum, Sacra Rit. Congr. responderit non posse
prætermitti Conuentualem, *de mense Martij* 1631. quæ itidem cen-
suit, & declarauit Diaconum, & Subdiaconum inferuientes cele-
branti esse debere eiusdem Ordinis, & non inferioris cum celebra-
te, contrariamque consuetudinem esse abusum, & corruptelam, *vs*
in Calaguritana 7. Septemb. 1593. & *in Ceneten.* 14. Februarij 1615. &
in Perulen. 8. Februarij 1631. & *in Colonen.* 31. Martij 1629. & nouissi-
mè *in Sarnen.* 5. Martij 1633. declarauit Canonico solemniter cele-
branti pro Decano & Subdiacono inferuire debere pariter Cano-
nicos, non autem Capellanos, non obstante immemoriali contraria
consuetudine allegata, quæ venit prius foriniter probanda, subiun-
xitque Canonico solemniter celebrati pro Diacono & Subdiacono
inferuire debere Canonicis habentes præbendam Diaconalem, & sub-
diaconalem. Et in *Sypontina Notæ Galgani* sub die 8. Martij 1631. decre-
uit Dignitate, vel Canonico sollemniter celebrante Canonicos pariter
pro Diacono, & Subdiacono, & non alios inferiores inferuiri debe-
re, additque Dignitate, vel Canonico Officium ad Vesperas faciente

Presbyteros, non tamen Canonicos cum Pluualibus assistere debere iuxta dispositionem libri Cæremonialis Episcoporum lib. 2. cap. 3. ibi, *Presbyteros de gremio Ecclesie, non autem Canonicos, &c.*

- 4 Tenentur etiam Canonici, qui Breuiarium à Pio V. reformatum acceptarunt, recitare in choro Officia Defunctorum, & B. Mariæ, & Psalmos Pœnitentiales, & Graduales in diebus assignatis in rubricis dicti Breniarij, eadem. S. Rit. Congr. *in vna Pacen. de mense Ianuarij* 1606. sed qui prædicta non recitant, non peccant, vt in *Barchinonen.*
- 5 10. *Ianuarij* 1609. & seruandam esse consuetudinem, qua recitatur in choro Officium B. Virginis in Semiduplicibus, & Dominicis non obstante rubrica Breniarij decreuit ead. S. Cong. *in die prima Septembris* 1607. Et quando recitantur in choro Officium paruum B. Virginis tempore Paschali dicitur sine addito Alleluia, eadem S. Cong. *sub die* 28. *Martij* 1626. Offici iūm choro dato signo inchoandum est non expectato Vicario, vt censuit ead. S. Cong. *in Xeritonen.* 2. *Februarij* 1606. & non est inchoandum statim signo dato, sed elapsa tertia parte horæ post signum datum, eadem S. Congreg. *in Tarentina Cryptalium* 3. *Septembris* 1605. ad 5. *dub.* Ab his, & aliis oneribus Canonicalibus gradus Doctoratus non eximunt Canonicos graduatos, sed munia Canonicalia per ipsos graduatos porrigi debent ac si non essent graduati, ita S. Cong. Rit. *in Lici.* n. 21. *Iunij* 1631. Potest aliquando ex causa veluti ob frigus extra chorum in diebus ferialibus arbitrio Episcopi recitari, in diebus verò festiuis omnino recitandum in choro, non obstante contraria consuetudine, S. Congreg. Rituum *in Lunen. Sarzanen.* 3. *Martij* 1633. Vbi etiam fuit decisum lumina duo ad minus in Altari accensa esse debere, dum recitatur diuinum Officium, & Canonicos intereuntes diuinis Officiis sine habitu Canonicali, & superpilliceo debere pun-
- 9 ctari. Obligantur quoque Canonici sub onere, & obligatione restitutionis distributionum psallere, seu canere in choro cum aliis, & non satisfaciunt si solū assistant, & intersint Horis, & per Capellanos, & alios Beneficiarios psallāt, ipsi verò vel ibi, vel domi priuatim recitent Horas, quia institutio Canonicatū est, non vt adsint tantū in choro, sed vt canendo assistant, & ob id eis dantur distributiones, tūm quia in Conc. Trid. sess. 24. de refor. c. 12. sic habetur. *Omnes verò Diuina, & per se, & non per substitutos compellantur obire officia, atque in choro ad psallendū instituto Hymnis, & Canticis Dei nomen diuine laudare.* Ita docent Nau. de Orat. c. 10. n. 47. & c. 11. n. 41. & miscel. 79. Sādoual de Officio diuino par. 6. c. 16. Ludou. Lopez in instr. Conscient.

part. 2. c. 90. Lxl. Zech. de Repub. eccle. sc. 2. 4. de Canon. sub n. 6. Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. cap. 51. num. 12. & cap. 52. num. 22. & cap. 53. num. 4. & 5. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 145. num. 5. Fernandez in examine Theologiae moralis part. 4. cap. 5. §. 12. num. 2. Soar. de Relig. tom. 2. tract. 4. lib. 4. cap. 12. num. 8. cum seqq. Paul. Comit. respons. moral. lib. 1. quæst. 62. à num. 2. Azor institut. moral. part. 1. lib. 10. cap. 11. q. 11. Petr. de Ledesma part. 2. tract. 9. cap. 4. conclus. 1. diffi. 1. Lessi. de Instit. lib. 2. cap. 34. num. 184. Squillante de obligat. cleric. part. 1. à numero 60. Paul. Laymann in sum. Theologiae moralis lib. 4. titul. 2. cap. 7. num. 6. Oliuer. Bonart. de obligation. Horarum Canon. lib. 2. cap. 23. num. 9. Tamburin. de iure Abbatum tom. 2. disput. 10. q. 3. num. 4. prope finem, Barthol. à S. Fausto de Horis Canon. lib. 3. q. 13. latissimè Sebast. Cæsar in relect. de ecclesiast. hierarchia disput. 12. §. 1. nu. 7. cum sequent. & hanc opinionem amplexa est Sacra Congreg. Concilij, nam proposito dubio an Canonici, & alij, qui interfunt diuinis Officiis, satisfaciant eorum muneri exhibendo suam præsentiam in choro etiam quòd non cantent neque psallant, maximè si allegarent se eo tempore meditari, vel submissa voce dicere, quæ ab aliis cantantur, vel aliàs pias preces tunc recitare; an verò teneantur præcisè alta, & consona voce diuina Officia, & horas Canonicas recitare, cantare, & psallere, & aliter non satisfaciant muneri, & obligationi: eadem Sacra Congregatio sub die 20. Aprilis 1602. censuit teneri omnino psallere, alioquin obligationi suæ non satisfacere. Alta autem voce debent Canonici cantare in choro, & Episcopus potest illos ad hos hortari, sed non cogere, Sacra Congregatio Rituum in Egitanicis. 23. Nouembris 1602.

Contra Medin. in instruct. Confess. part. 1. cap. 14. §. 11. ad fin. Petr. 10 Nau. de res. 1. lib. 2. cap. 2. ex numero 21. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 18. à numero 175. Nicol. Garc. de benefic. part. 3. cap. 2. num. 514. Monet. de distribut. quotid. part. 2. quæst. 2. per tot. latè Cened. pract. & Canon. quæst. lib. 1. quæst. 2. à princip. & præcipuè ex numero 14. Ioann. de la Cruz in director. Conscient. præcepto 3. art. 3. dub. 7. conclus. 4. Grauant. in comment. ad rub. Missali tom. 2. tractat. 1. cap. 5. titul. 5. numero 4. Antonin. Diana moral. resolut. part. 2. tractatu de Horis Canonic. resolut. 6. existimantes non psallentes distributiones suas facere, licèt non canant, sed priuatim, vel voce submissa recitent.

Pro quibus non faciunt nonnulla Iura, quæ interessentibus, non 11 verò cantantibus distributiones deberi affirmant, vt in cap. licèt, de

de prabend. ibi , qui interſunt Horis Canonicis exhibentur , cap. unic. de cleric. non resident. lib. 6. ibi , qui eiſdem Officiis in ipſis Eccleſiis affuerint , Concil. Trident. dicto cap. 12. verſ. diſtributiones , ibi , qui ſtatis Horis int uſuerint , recipiant , cum aliis , quia reſponderetur ex Iuriſ- bus illis , quæ probant diſtributiones quotidianas deberi , & tri- buendas eſſe intereſſentibus , rectè concludere negatiuè , ſcilicet ſolis intereſſentibus eſſe tribuendas , affirmatiuè autem quòd de- beantur iuxta modum , & formam præſcriptam à Iure , & Eccleſia- rum ſtatuta.

- 12 Poterit tamen hæc vltima ſententia , quam reiicimus , retineri in iis Eccleſiis , in quibus viget conſuetudo aut ſtatutum , vt Canonici , & beneficiarij choro ſatisfaciant intereſſendo , & faciendo , vt Capellani , & Cantores cantent , & pſallant , & reliqua exequantur mu- nera , vt facile admittunt Doctores poſterioris ſententiæ , atque etiam plures ex iis , qui primam ſequuntur , vt conſtat ex Petr. Nau. dict. cap. 2. numero 217. & 222. Azor. d. quaſt. 6. Nicol. Garc. dict. cap. 2. numero 522. Soar. d. cap. 12. num. 11. & 13. Cened. d. quaſt. 2. nu. 12. Leſſ. d. cap. 34. num. 185. Squillante de obligat. Cleric. part. 1. numero 61. in fi- ne , Oliuer. Bonart. dict. lib. 2. cap. 23. num. 13. Paul. Laymann d. num. 6. verſ. dico ſecundò , Antonin. Diana dict. reſolus. 6. in fine , Sebaſt. Cæſar d. §. 1. num. 11. Barthol. à S. Fausto de Horis Canon. lib. 3. quaſt. 14. vbi num. 15. ſubdit valere hanc conſuetudinem etiam poſt Conc. Trid. & Pij V. Conſtitutionem , ex quo conſuetudo eſt optima legum in- terpres , l. ſi de interpretatione , ff. de legib. cap. cum dilectus , de conſuetud. cum aliis per me citatis in tract. Axiomatum Iuris vſufreq. Axiom. 56. num. 6.

- 13 Amplia , vt non ſolùm diſtributiones amittant non pſallentes , & canentes in choro cum aliis , ſed etiam ibi dormientes , vel confabu- lantes , vt per Iacob. de Graff d. lib. 2. cap. 51. nu. 12. Frangipan. in direct. Eccleſ. diſcipl. tit. de residentia , Veg. in ſum. part. 1. cap. 128. Petr. de Le- deſima d. tract. 9. cap. 4. concl. vlt. diffi. 1. & 2. Raph. de la Torre in 2. 2. q. 83. de horis Canon. controu. 10. diſp. 9. num. 5. Soar. de Relig. tom. 2. lib. 4. cap. 14. num. 9. Squillante de obligat. Cleric. part. 1. numero 61. Antonin. Diana d. tract. de Horis Canon. reſol. 7. Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. q. 17. vbi de illo , qui ſpontè animo diſtracto diuinum Officium perſoluit , vel ad ſocios recirantes non attendit , quamuis Nicol. Garc. d. part. 3. cap. 2. num. 514. aſſerat Canonicos notabiliter confabulantes in choro peccare mortaliter , non tamen teneri ad diſtributionum re- ſtitutionem.

Ad armoniacam verò modulationem cantus figurati non tenen- 14
tur Canonici, sed satisfaciunt in magnis festiuitatibus, in quibus
Ecclesia eo cantu vtitur, assistendo cum debita intentione canto-
ribus: ita Petr. Nau. d. cap. 2. num. 205. Paul. Comitol. d. lib. 1. quæst. 62.
num. 2. in fine, Cened. d. q. 2. à num. 5. Sebast. Cæsar d. §. 1. num. 10. post
princip.

Restitutio autem qualiter facienda sit ab eo, qui in choro cum 15
aliis non cantat, iuxta supradictam resolutionem, est à nobis in præ-
sentiarum inquirendum, ac proinde resoluendum hunc ad totas
distributiones restituendas non teneri, sed proportionabiliter pro
parte correspondente defectibus, quos commisit; nam qui in choro
sic se gerit, in totum non deest suo muneri, ex quo exhibet præsen-
tiam suam, & partem etiam cantus implere videtur audiendo cum
attentione, unde ex ratione defectus in canendo submisit ex natu-
ra rei videtur, ut dimidiam partem distributionum non lucrifaciat,
sicut aduertunt Soar. d. c. 12. num. 10. Squillante. d. parte 1. n. 61. Et ali-
ter cum illis agendo, qui confabulando, & garriendo chorum per-
turbantes non canunt priuatim recitando horas propter voces, aut
virium imbecillitatem, vel ut liberiùs meditentur, quæ ab aliis de-
cantantur, vel ob Dignitatem, aut similes rationes; licet enim cau-
sæ istæ stando in iuris rigore non sufficiant, ut à canendo liberen-
tur, ut expressè notauit Nau. de Orat. cap. 11. num. 41. meritò tamen
debet attendi ad qualitatem restitutionis intelligendam, & iudi-
candam, quia licet isti non canant, quatenus tamen intersunt, &
præsentia sua choro auctoritatem conciliant, aliquam partem di-
stributionum merentur, ut ex Fr. Ludou. Lopez, & Beja tradit Se-
bast. Cæsar d. §. 1. n. 17.

An autem Canonicus, qui abest à choro sine causa animo amit- 16
tendarum distributionum tempore absentix respondentium, peccet
mortahiter? Diximus cap. 40. à n. 9.

Circa assistentiam in choro habendam extat optima decisio Sa- 17
cræ Congreg. Episcoporum, & Regularium negotiis præposita in
vna Theatina 18. Aprilis 1617. quæ est ut sequitur. Nemo etiam of-
ficio expleto è choro egredi valeat, vel audeat antequam finis signum per
Archidiaconum detur. Canonicis in choro existentibus sub quouis præ-
textu exinde exiri non valeant plures quàm duo pro qualibet vice, & in
egressu, & regressu Archidiacono reuerentiam exhibeant, eorum egressus
causam notam facientes, ut in pleno Capitulo an sit iusta, vel ne disenti
valeat, & contrasaciens punctetur. Determinatis horis pulsandi Ma-
tutinum,

tinuum, alias Horas, Vesperas, & Completorium iuxta temporum diuersitates, & pulsata campana per Sacristam, aut eius deputatum, ac in Ecclesia luminibus accensis, Officium hora, Vespera, & Completorium ad alicuius instantiam differri non valeant, & Hebdomadario absente Archidiaconus alteri iubeat, ut incipiat. Dum diuina celebrantur Officia nemo extra chorum cum cotta, vel sine permanere, nec in choro actus à diuinorum Officiorum recitatione differentes, ut puta scripturas legere, scribere, aut aliud id generis gerere valeat, alioquin tanquam absens punietur. Quilibet functiones suas promptè obeat, ut puta Missam planam, vel cantatam tam solemnem, quam Conuentualem, ac Hebdomadam iuxta Ecclesie laudabilem consuetudinem sub pœna punctaturarum iuxta Sacrorum Canonum dispositionem, ac Ecclesie consuetudinem. Additurque in eadem decisione ad Archidiaconum tanquam primam Dignitatem spectare in principio Matutini Horarum Canonicarum, ac Vesperarum intonare *Pater noster*, quo dicto eidem pariter spectare eius manu signum dare, ut incipiatur: *Domine labia*, &c. Vel, *Deus in adiutorium meum*, &c. ipsique etiam ad Primam dicere pertinere, *Dies*, & *actus nostros*, &c. *Adiutorium nostrum*, &c. & *Deus nos benedicat*, &c. Ad Completorium, *Noctem quietam*, &c. *benedicat*, & *custodiat nos*, &c. & in fine Horarum, & Matutini, *Domine det nobis*, &c.

18 Punctator est creandus, ac constituendus, qui notet eos, qui non interfunt Diuinis, & iuret priùs se fideliter suum munus obiturum
 19 pœna proposita si in officio fidelis non erit, ita Fusc. de visit. lib. 1. c. 15. n. 29. qui librum ostendere debet cum Episcopo videbitur, ut dicit Vgol. de offic. Episc. c. 19. §. 1. n. 7.

20 Et poterit Episcopus cogere Canonicos ad præstandum iuramentum de fideliter punctando in choro, ut censuit S. Congr. Concilij 17. Mart. 1619. Et libris Capituli circa Canonicorum inter-
 21 essentiam standum est, Felin. in cap. ad audientiam, num. 16. de præscrip. Anchar. conf. 44. numero 5. Rot. decis. 629. circa med. parte 2. recent. & in Elnen. distributionum 25. Iunij 1629. coram R. P. D.
 22 Duran. & huiusmodi libri eò fortius pro ipso Capitulo fidem facient si fuerint tenti, & rogati per Secretarium Capituli, qui fuerit Notarius. Rot. in Burgen. expensarum 31. Ianuar. 1625. coram R. P. D. Merlino.

Sedes Dignitatum absentium non debent occupari ab aliis Dignitatibus, seu Canonicis; sed vnaquæque dignitas, seu Canonicus in proprio stallio permanere debet, ita Sacra Congreg. Rituum in

Capuana 12. Martij 1618. & in Placentina 25. Maij 1632. Canonici exire volentes de choro ne punctentur, non Cantori sed digniori de Capitulo in choro existen. veniam petere debent, S. Congr. Rit. in *Cassinen.* 5. Mart. 1633.

Laici dum Divina celebrantur non debent inter Canonicos, & alios Ecclesiæ Præbendatos in choro stare, vel sedere, S. Congr. Rit. in *Compustellana* 4. Februar. 1600. non enim debent occupare stalla, seu loca Dignitatum, Canonicorum, & Præbendarum in choro, vel Presbyterio etiam si sint illustres, & de Magistratu, eadem S. Congr. in *Compustellana* 21. Febr. 1604. & in *Granat.* 24. Octobr. 1609. quia laicorum loca in Ecclesia distincta, & separata esse debent à locis Canonicorum, & ministrorum in Divinis inferuentium, ead. S. Cong. in *Elboren.* 8. Iann. 1605. aliàs nanque ipsa laicorum scamna, & loca moderari poterunt arbitrio Episcopi, ead. S. Cong. in *Entomilien.* 10. Decemb. 1604. in 3. dub.

Quoad Aquæ benedictæ asperisionem est aduertendum debere 23 fieri sigillatim quibuscunq; Dignitatibus, & Canonicis, incipiendo ab iis, qui in dextero cornu existunt, non vnico ictu in circulum, S. Congr. Rit. in *Perusina* 20. Decemb. 1601. In diebus Dominicis asperasio aquæ benedictæ fieri debet per ipsum celebrantem etiam quod sit prima, vel alia Dignitas non obstante contraria consuetudine, quæ potius corruptela quam consuetudo dici debet, cum sit contra rubricas Missalis Romani, & dispositionem Cæremonialis Episcop. lib. 2. c. 30. quæ tollit omnem contrariam consuetudinem, S. Congr. Rit. in *Perusina* 29. Nouem. 1632. Circa thurificationem est notandum 24 munus hoc thurificandi ad Diaconum spectare, qui etiam si sit ex Dignitatibus, debet post incensatum Episcopum alios Prælatos, si adsint, Magistratum secularem, Dignitates, & Canonicos incensare; Mansionarios verò, & alios Capellanos alius Capellanus, seu Magister Cæremoniarum pro Ecclesiæ consuetudine incensare debet, S. Congr. Rit. in *Lucen.* 10. Iun. 1600. à Presbytero enim celebrante nec Dominus 25 loci, nec quisvis alius thurificandus est. ead. S. Cong. in *Calagur.* 5. Iul. 1614. Thurificatio cum triplici ductu thuribuli, vnico tantum & 26 digniori, id est Episcopo conuenit, ad. S. Cong. in *Entomil.* 11. Decemb. 1604. & in *Ciuit. Duca.* 11. Nou. 1614. sed illi non debetur à Canonico, 27 vel Dignitate assistente genibus flexis, sed stante, ead. S. Cong. in *Oscē.* Maij 1613. Celebrati in absentia Episcopi thurificatio iuxta regulas 28 Cæremonialis debet fieri triplici ductu, ead. S. Cong. in *Patanin. Plebis Sani* 9. Maij 1606. & in *Comen. Valucchie* 30. Iannar. 1616.

- 29 Vicario generali sedente in choro licet supra Canonicos thurificatio duplici, non autem triplici ductu thuribuli debetur, si tamen non sit Prælatus, ead. S. Cong. in *Nepefina* 14. Ianuar. 1617.
- 30 Dignitatibus, & Canonicis Cathedralium, & Collegiatarum in suis Ecclesiis, duplici, cæteris verò de choro vnico ductu thurificatio debetur, eadem Sacra Congregat. in *dictis Patavina*, & *Commun.* nisi huiusmodi de choro Portionarij, seu Beneficarij, vel alio nomine nuncupati in reliquis omnibus, & per omnia aquirentur Canonicis, & aequaliter incedant in processionibus, & sedent in æqualibus scamnis, quia tunc duplici ductu thurificandi sunt, non obstante Cæremonialis libro, qui intelligitur quando non adsunt Presbyteri, qui sint omnino æquales Canonicis, eadem Sacra Congregat. in *Cæsaraugustana de Daroca* 21. Martij 1615.

Supradicta autem decisio quod dignitatibus Cathedralis thurificatio duplici ductu debeatur, debet intelligi nisi formiter probeatur immemorabilis quod triplici ductu thurificentur absente Episcopo, S. Congr. Rit. in *Casertan.* 18. Septembr. 1632.

- 32 Verum in Ecclesia Collegiata exempta præsentè Episcopo cum Canonico Ecclesiæ Cathedralis, & Abbate cum Canonicis dictæ Ecclesiæ Collegiatæ, debetur primò thurificatio Episcopo triplici ductu, & post Episcopum immediatè Canonico Cathedralis Ecclesiæ duplici ductu, deinde Abbati duplici ductu, & demum Canonicis eius Ecclesiæ Collegiatæ vnico ductu thuribuli, eadem S. Congr. in *Alexandrina S. Petri in Broglia* 7. Febr. 1604. Dominis in Ecclesiis suæ iurisdictionis permittitur sedes, genuflexoriū & postergale, extra Presbyterium, & thurificari debent duobus ictibus, & habere pacem cum aliquo instrumento iuxta dispositionem Cæremonialis, & adorare ac venerari Sanctiss. Sacramentum in eius elevatione extra Presbyterium, S. Congr. Rit. in *Bouinen.* 2. Martij 1630. & in *Trivican.* 12. Februario 1633. & in *alia Bouinen.* 5. Martij 1633.

- 33 Magistratui debetur thurificatio post Canonicos aquis ductibus, ead. S. Congr. in *Interamnen.* & in *Faentina* 10. Iunij 1600.
- 34 semper enim Canonici Cathedralis prius quàm Magistratus in omnibus Ecclesiis, vbi simul conuenerint, thurificandi sunt, ead. Sacra Congreg. in *Narnien.* 16. Iunij 1607. necnon Canonici Collegiatæ ante Gubernatorum, & Officiales, eadem Sacra Cong. in *Complen.* 28. Ianuar. 1618.

Et semper thurificatio iuxta formam Cæremonialis cum vnico 39
cantum thuribulo facienda est, ead. S. Congreg. in *Lucerna* 21. Iulij
1618. cum thuribulorum duorum vsus non probetur, eadem Sacra
Congregatio in *Alexandrina* 15. Martij 1608. in 4. dub.

S V M M A R I V M.

- 1 Capitulum potest per Præsidentem conuocari quoadcunque Ecclesie
uitio expedire sibi videbitur, solitis tamen diebus, & destinatis.
- 2 Prælatus Capituli debet proponere negotia desideranda, dicere primum
votum, & suffragia votantium colligere, licet non sit in Sacris.
- 3 Capitularia negotia non possunt à Decano prima Dignitate, vel aliqui-
bus tantum Canonicis, ceteris inficiis, & non legitimè vocatis, & ex-
tra locum Capitularem decerni.
- 4 Episcopi licentia non exigitur ad Capitulum congregandum, si absque
ea congregari solet.
- 5 Episcopus quamuis iuxta solitum teneatur Canonicis ad se congregan-
dum facultatem concedere, non potest illos cogere ad declarandum
que negotia in Capitulo proponere velint.
- 6 Episcopus Canonicos pœnis, & censuris cogere potest ad præstandam
sibi copiam actorum Capitularium.
- 7 Capitulum suum conuocare potest Episcopus quando Canonicis aliquid
deliberandum proponere vult, in casibus tantum spectantibus ad
Episcopalem Dignitatem.
- 8 Episcopus, vel eius Vicarius potest intoruenire in actibus Capitulari-
bus, dummodo non agatur de interesse suo, non obstante qua-
cunque consuetudine in contrarium.
- 9 Episcopus ubi de suo, vel suorum commodo agitur, licet possit Capitu-
lum congregare, & rem proponere, debet tamen relinquere Canoni-
cos de Capitulo solos, ut ipsi liberè rem discutiant.
- 10 Episcopus si habeat controuersiam cum Capitulo non potest domi sue
illud congregare, sed debet ad aulam Capitularem accedere, in qua
solitum est Capitulum semper conueniri.
- 11 Canonicos adstringere non potest Episcopus, ut domi sue Capitulum
conuocent, si fuerit solitum, ut fiat in Sacristia, vel in alio Ecclesie
loco.
- 12 Vicarius etiam absente Episcopo in Capitulo intoruenire non potest, si
verò sit de Capitulo, debet inde exire ubi tractandum sit ac rebus
ad suum, vel Episcopi commodum pertinentibus.

- 13 *Vicarius si sit de Capitulo debet ibi tanquam Capitularis in proprio loco sedere.*
- 14 *Capitula dum celebrantur Officia diuina fieri non debent, nisi causa aliqua urgens ea in aliud tempus differre non pateretur, & numero 15.*
- 16 *Officia diuina dum recitantur non licet fieri congregationes particulares commissariorum Capituli, neque occupari Beneficiatos in negotiis, & rebus Ecclesia.*
- 17 *Acta per Canonicos in Capitulo non possunt ab eisdem Canonicis reuocari nisi capitulariter.*
- 18 *Procurator constitutus à Collegio reuocari non potest etiam per maiorem partem, nisi collegialiter.*
- 19 *Actus quando requiritur quod capitulariter sit factus, ita & ratificatio capitulariter est facienda.*

Canonicorum Capitulum quis congregare valeat,
& quo tempore?

C A P V T X X X V.

- 1 **C**APITVLVM potest per Præsidẽtem conuocari quancumque Ecclesiæ seruitio expedire sibi videbitur, & nihilominus diebus solitis, & ad hoc destinatis, & quotiescunque per Canonicos instabitur illud conuocari, vt censuit Sacra Congr. negotiis Episcoporum, & Regularium præposita in vna Ripana, sub die 6. Octobris 1617. & sic non ad sui libitum, sed temporibus cõsuetis Rague. de voce Canon. in Capitulo q. 21. n. 1. vbi q. 3. tenet quod Prælati Capituli debet proponere negotia decidenda, dicere primũ vorũ, & suffragia votantiũ colligere, seu resolutiones accipere, & id potest quamuis non sit in Sacris, cùm iste sit actus iurisdictionis, qui competit Præsidenti etiam in Sacris non constituto ratione antiquitatis, & superioritatis, ita ex sententia S. Congregationis resoluit Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 4. n. 26.
- 3 Vnde Capitularia negotia, vel quæ pertinent ad Ecclesiæ commodum non possunt à Decano prima Dignitate, vel aliquibus tantum Canonicis, cæteris insciis, & non legitimè vocatis, & extra locum Capitularem decerni, eadem S. Rit. Congr. in vna Lamacen. 7. Octobris 1606.

Nec Capitulum congregandum licentia Episcopi exigitur si abs-
que ea congregari solet, vt decreuit Sac. Congregatio *negotii Epi-*
scoporum, & Regularium praposita sub die 20. Augusti 1601.

Et quatenus iuxta solitum teneatur Canonicis ad se congregan-
dum facultatem concedere, non potest illos cogere ad declaran-
dum quæ negotia in Capitulo proponere velint, ead. S. Cong. *negotiis Episcoporum, & Regularium praposita sub die 25. Februarij 1603.* li-
cèt eos pœnis, & censuris cogere possit ad præstandam sibi copiam
actorum Capitularium, eadem Sac. Congreg. *sub die 6. Martij, & 22.*
Aprilis 1596.

Episcopus potest suum Capitulum conuocare quando Canoni-
cis aliquid deliberandū proponere vult in casibus tantum spectan-
tibus ad Episcopale dignitatem, in quibus ipse Iudex esse potest, nō
verò in aliis, & audire vota Canonicorum, ac concludere iuxta
maiorem partem suffragiorum, dummodo res, de qua agitur, ad suū,
vel suorum commodum non spectet, ita refert decisum Armendar.
in add. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. Episcopi num. 95. Vnde
Sacta Congregatio Concil. *sub die 2. Martij 1619.* censuit quod
Episcopus, vel eius Vicarius Canonicus potest interuenire in acti-
bus Capitularibus, dummodo non agatur de interesse suo, non ob-
stante quacunque consuetudine in contrarium.

Et quamuis vbi de suo, vel suorum commodo agitur, possit Epi-
scopus Capitulum congregare, & rem proponere, debet tamen re-
linquere Canonicos de Capitulo solos, vt ipsi liberè rem discutiant,
& determinent, sicut resoluit Hieronym. Venero y Leyua *in exami-*
ne Episcop. lib. 4. cap. 29. n. 37. cum sequentib. hoc enim casu nullam vo-
cem decisuam habere contendunt Armendar. *d. l. 7. de Episcopis n.*
84. Galet. in margarita casuum Conscient. verbo Episcopus antepen. Hie-
ronym. Venero *d. cap. 29. n. 42.*

Si autem ipse Episcopus habeat controuersiam cum Capitulo, non
potest domi suæ illud congregare, sed debet ad aulam Capitu-
larem accedere, in qua solitum est Capitulum semper conueniri,
secundum Armendar. *d. l. 7. de Episcopis n. 96.* Aloys. Ricc. *in decis. Cu-*
ria Arch: episcop. Neapol. part. 4. decis. 186. Hieronym. Venero *d. cap. 29.*
num. 41.

Imò nec in aliquo casu poterit Canonicos adstringere, vt domi
suæ Capitulum conuocent, si fuerit solitum vt fiat in Sacristia, vel
in alio Ecclesiæ loca, vt censuit S. Cong. *negotii Episcoporum, & Re-*
gularium praposita sub die 1. Februarij 1583.

- Non teneretur Episcopus accedere ad locum Capitularem pro visitandis singulis Canonicis, sed potest singulariter illos ad se vocando visitare, vt respondit S. Cong. Conc. in Oriolen. 27. Martij 1632. ad 4. Vocare autem illos potest ad Palatium Episcopale, & tenentur accedere, non tamen tenentur ire vocati à Vicario, Sac. Congr. Rit. in Cissanen. 5. Martij 1633.
- 12 Vicarius etiam absente Episcopo in Capitulo interuenire non potest, vt expresse statuit Concil. Trident. sess. 25. de reform. cap. 6. vers. absente, ibi, nec ad id Vicarius Episcopi admittatur, & declarauit Sacra Congregatio teste Maslobr. de synodo Episcopi cap. 4. dub. 43. num. 35.
- 13 secundum Romanam impressionem. Si verò sit de Capitulo debet inde exire vbi tractandum sit de rebus ad suum, vel Episcopi cōmodum pertinentibus, vt fuit resolutum in Sac. Congr. negotiis Episcoporum, & Regularium præposita sub die 17. Ianuarij 1584. Sed vbi permanere sibi liceret, deberet tamquam Canonicus in proprio loco sedere, Abb. conf. 21. vol. 1. Grilenzon. conf. 121. num. 5. quicquid dicant Martavoto 101. num. 2. & Maslil. Sicihæ decis. 130. num. 34. Canonici tamen non tenentur admittere Vicarium Episcopi in Capitulo si nolint, vt nouissimè censuit Sac. Congreg. Conc. in Amerien. 24. Aprilis 1632.
- 14 Capitula dum celebrantur diuina Officia fieri non debent, vt rescripsit Sacra Rituum Congregatio Archiepiscopo Vlixbon. his verbis videlicet. Congregatio Sacra Rituum viso, & perpenso memoriali pro parte dimidiatorum Canonicorum, & Quaternariorum Ecclesia Vlixbonen. eidem Sacra Congregationi porrecto, declarauit Capitula, seu tractatus, & Congregationes, ac actus Capitulares per Canonicos Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum peractis diuinis Officiis, & præsertim Missa maiori, ne diuinus cultus propter ministrorum subtractionem minuat, habendos esse; quòd si dum Missa & alia diuina Officia celebrantur, aut Hora Canonice recitantur, Capitula habere voluerint, nisi forte euident necessitas id postulauerit, eius Hora, in qua id commiserint quotidianas distributiones minimè lucrari debere censuit sub die 17. Nouembrii 1600.
- 15 Idem quoque fuit declaratum per Sacram Congregat. Concilij de anno 1605. instantiam Nicolai Garcia, prout ipse attestatur in suo tractat. de benefic. parte tertia, cap. secundo, numero 559. vbi in fine, refert se habere declarationem authenticam prout sequitur. Illustissimi, & Reuerendissimi Domini. In Ecclesia

clisia Abulensi. sepe fiunt Capitula, & habentur Congregationes Capitulares tempore diuinorum Officiorum, & dum Hora, & etiam Missa maior celebrantur iuxta statuta, & antiquam consuetudinem in hac Ecclesia, & in Hispania hactenus obseruatam. Est etiā in hac Ecclesia ordinatio Capitularis, qui fuerit in Ecclesia, & non intrauerit Capitulum mulctetur certa pœna, etiamsi sit in choro in diuinis Officiis, quibus sic statutibus supplicatur Illustr. & Reuerendiss. DD. VI. pro parte Licentiatu Nicol. Garcia dicta Ecclesia Canonici declarari an nihilominus Canonicus, seu Capitularis possit licite à Capitulo abesse stando in choro; nec propterea possit mulctari? Secundo an possit etiam, si velit, interesse Capitulis, quæ fiunt tempore diuinorum Officiorum. supposito quod fiunt, & satisfaciāt suæ obligationi, & faciat fructus suos, qui in illa hora lucrifunt? Tertio an Canonicus, seu Capitularis possit licite sumere suos dies absentia, seu recreationis in diebus, quibus fiunt Capitula, & sic ab illis abesse etiamsi fiant extra tempus diuinorum Officiorum? Rursus in Sac. Concil. Trid. sess. 5. de reform. cap. 1. decretum est, quod docentes Sacram Scripturam seu Theologiam dum publice in scholis docuerint, gaudeant privilegio de perceptione fructuum Præbendarum, & beneficiorum suorum in absentia? Dubitatur an id non solum procedat in habentibus Cathedram seu stipendium, sed etiam in docentibus gratis, & sine ullo stipendio, ut dicitur declaratum ad instantiam Vniuersitatis Compluten. & in vna Giennen. Et an idem sit in docentibus Ius Canonicum, & an requiratur licentia Ordinarii, & approbatio Vniuersitatis? Congregatio Concilij ad primum respondit Congregationes huiusmodi Capitulares habendas non esse eo tempore, quo diuina Officia celebrantur, nisi causa aliqua rigens eas in aliud tempus differri non pateretur, quod si hæ Congregationes absque causa prædicta tempore celebrationis Diuinorum habitæ fuerint, Canonici iure ab his, ut choro intersit, abesse possent, nec propterea esse mulctandum. Ad secundum non posse, iuxta responsum ad primum. Ad tertium posse nisi de industria id absentia tempus eligeret, quo habenda sunt huiusmodi Congregationes. Ad quartum utroque casu huiusmodi privilegio gaudere, quamuis Ius Canonicum doceant, & ab Episcopo licentiam non obtinuerint, dum tamen inducti sint ab Vniuersitate.

Ex quibus colligitur non licere etiam fieri Congregationes particulares Commissariorum Capituli, nec occupari Beneficiatos in negotiis, & rebus Ecclesiæ (quæ aliàs commodè fieri possunt) dum diuina Officia celebrantur, quamuis oporteret aliàs eis constituere aliquod stipendium, seu salarium, ut resoluit Nicol. Garc. d. parte 1. c. 2. num. 566. & num. 568. hinc inferre non licere facere rationes, &

computa bonorum, & reddituum menſæ vel fabricæ, dum Diuina ſunt ſaltem mane, & n. 564. reſoluit acta, & geſta in Capitulis, & Congregationibus tempore à diuinorum Officiorum celebratis, non eſſe nulla, quia ſolum illo tempore ea licita non ſunt ſub amiſſione diſtributionum illius Horæ.

- 17 Denique in hac materia illud eſt conſideratione dignum, quòd acta per Canonicos in Capitulo non poſſunt ab eiſdem Canonicis reuocari niſi capitulariter congregatis, ad not. per Compoſtel. *in c. bone il ſecondo, n. 5. & ibid. Innoc. n. 7. in verbo temere, de poſtul. Pralat.* & per Feder. de Senis, *conſ. 100. n. 5. verſ. ubi autem eſſet conſtitutus*, ubi
- 18 quòd procurator conſtitutus à Collegio reuocari non poteſt per paucos, nec etiam per maiorem partem niſi collegialiter, benè etiam
- 19 Beroi. *in c. cum omnes n. 8 5.* ubi quòd quando actus requirit quòd capitulariter ſit factus, ira & ratificatio capitulariter facienda eſt, reſert, & ſequitur Rot. *in Hiſpaniarum mandati 15. Decemb. 1625. coram Reuerendiſſ. D. meo Coccino Decano.* etiam nouiſſimè reſpondit eadem S. Congt. Conc. *Coriolen. 27. Mart. 1632. ad 11.* videlicet Capitulum non eſſe habendum eo tempore, quo diuina Officia celebrari debent niſi cauſa aliqua vrgens in aliud tempus differri nõ pariat. Quòd ſi ſecùs fiat Canonicos nequaquam lucrari diſtributiones quotidianas pro illis horis, quibus Diuinis non interfuerunt, & eo caſu Episcopum poſſe ſine Coniudicibus contra Canonicos procedere ad ſubtractionem fructuum, & ad multas ab eo impoſitas.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonicus ſemper cum ſuo Canonicali habitu in Capitulo prout in choro modeſtè, & cum ſilentio accedere, & in loco ſibi debito ſedere tenetur.
- 2 Episcopus, qui ut Canonicus in Capitulo aſſiſtit, quo loco ſedere debeat, oſtenditur, & numerù ſeqq.
- 3 Episcopus titularis Canonicus debet in Eccleſia uti habitu ordinario, quo vtuntur Episcopi in Romana Curia.
- 4 Episcopus titularis Canonicus debet præcedere omnibus aliis Canoniciſ eiusdem Eccleſie, & ſedere in primo ſtallo ſupra omnes.
- 5 Episcopo titulari Canonicatum obtinens præcedentia competit in choro, Capitulo, & proceſſionibus, aliſque actibus ſupra omnes eiusdem Eccleſie Dignitates, & Canonicos.
- 6 Episcopus Canonicus an habeat in Capitulo ſuffragium ſicut ceteri Canonici.

- 7 Vicarius Episcopi quando tanquam Canonicus in Capitulo assistit, debet in proprio loco sedere.
- 8 Vicario Capituli Sede vacante præcedit prima Dignitas post Episcopum, non verò alij Canonici, siue Dignitates secundariæ.
- 9 Argumentum valet à Vicario Episcopi ad Vicarium Capituli Sede vacante.
- 10 Vicarius Capituli Sede vacante si fuerit Canonicus debet sedere in loco proprio sui Canonatus antiquioribus non precedendo.
- 11 Canonicus Protonotarius Prælatitio habitu indutus ad Capitulum accedere non debet, nec in eo recipiendus est.

Canonici in Capitulo quo loco sedere debeant? & quid in Episcopo, Vicario, & Protonotario Canonicis?

CAPVT XXXVI.

ANONICVS semper cum suo Canonicali habitu in Capitulo prout in choro modestè, ac cum silentio accedere, & in loco sibi debito sedere tenetur, iuxta ea quæ latè notauimus, *sup. cap. 18. à num. 32.*

Sed est satis controuersum quòd in loco sedere debeat Episcopus, qui ut Canonicus in Capitulo assistit: quidam enim existimarunt illum statim post Præsentem debere sedere, alij verò putarent quòd sedere debet in propria sede, apparata tamen, & ornata, ut videre est per gloss. verbo *Prælati in c. à collatione 12. de appellat. n. 6. vbi Gemin. n. 6. Cassan. in Catalogo gloria mundi p. 4. confid. 45 Dec. conf. 160. n. 1. Mandos. conf. 99. n. 3. Capic. decis. 27. n. 26. Verat. decis. 307. n. 1. & 2. Felin. in rub. de maior. n. 9. Abb. in c. p. Hylasti sub n. 8. de cõcess. præb. Boët. de auctor. magni cõsiliij n. 65. Aloyf. Ric. in praxi rer. fori eccles. resol. 399. n. 7. in 2. edit. Io. Andr. de Georg. alleg. 15. n. 9. Mastril. Siciliz. decis. 130. n. 13. Steph. Gratian. d. scept. forens. c. 106. à num. 9. Hieronym. Venero y Leyua, in examine Episc. lib. 4. cap. 29. n. 28. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 16. num. 104. & 105. nouissimè Alzedo, de præstantia Episcopali. Dignitatis, parte 2. cap. 1. n. 56. vbi ex Nicol. Mil. in repert. verbo *Episcopus in dubio*, subdit quòd quando est in Capitulo semper præsumitur adesse, ut Prælati, non ut Canonici. Menoch. de arbitr. casu 68. n. 23. & conf. 51. n. 43. & conf. 902. n. 72. cum seqq. Ioan. Franc. de Pont. conf. 14. n. 50. & 65. Seraph. dec. 437. n. 4. Rot.*

dec. 288. n. 2. p. 2. recent. & nouiſſime D. Alex. Viſtor. Sereniſſ. Magni Ducis Etruriæ Auditor in informatione in cauſa Florentina Præcedentis pro Illuſtriſſ. D. Franciſco Venturio Epifcopo S. Seueri Archidiacono contra Reuerendiſſ. D. Horatium Quarateſium Vicariam generalem & Archipreſbyterum Florentinum, impreſſa Florentiæ anno 1632.

- 3 Quicquid tamen inuoluant præritati Doctores non diſtinguentes caſum a caſu de Epifcopo, qui ſimul eſt Canonicus in ſua propria Eccleſia, & de Epifcopo titulari, qui eſt Canonicus in Eccleſia Cathedrali, vel Collegiata, ſciendum eſt quòd cùm in Eccleſia Cõpoſtellana Epifcopus Bruſciæ in partibus Infidelium obtinuerit Canonicatum, & dubitatum fuerit in quo loco ſedere deberet, & quo habitu uti debeat in Eccleſia, propoſito huiusmodi dubio in S. Rituum Congregatione reſpondit ratione Epifcopatus poſſe, & debere uti habitu ordinario, quo utuntur Epifcopi in Romana Curia, id eſt Rochetto ſupra ſubtana, & mantelletto violacei coloris,
- 4 & debere præcedere omnibus aliis Canonicis eiſdem Eccleſiæ, & ſedere in primo ſtallo ſupra omnes, ut ſit, & ſeruatur Romæ ſimili caſu veniente in tribus Eccleſiis Patriarchalibus, Sancti Ioannis, Sancti Petri, & Sanctæ Mariæ Maioris, & ita cenſuit, & declarauit, & in Eccleſia Cõpoſtellana ſeruari mandauit *ſub die 11. Jul. 1617.*
- 5 Et deinde *ſub die 13. Nouemb. 1621. in vna Calaritana in Sardinia,* cẽſuit Epifcopo titulari, qui in Calaritana Eccleſia Canonicatum obtinet, in choro, Capitulo, & proceſſionibus, aliſque actibus ſuprà omnes eiſdem Eccleſiæ Dignitates, & Canonicos præcedentiam competere. Et nouiſſimè ead. S. Cong. Conc. *in Florent. 24. Jul. 1632.* declarauit Epifcopũ titulare habentem Dignitatẽ in Cathedrali ſubefſe cum aliis Canonicis viſitationi ſui Epifcopi.
- 6 An autẽ in Capitulo habeat ſuffragiũ ſicut cæteri, fuit aliquãdo dubitatũ, inueni tamen Hier. Vener. *d. c. 29. n. 30.* dicentẽ, quòd runc habet vnum ſuffragium ſicut vnus de Capitulo, licet magis ponderatum propter eius auctoritatem, & n. 31. ſubdit quòd ſeruandã eſt conſuetudo, vel ſtatutum cuiuſq; Eccleſiæ an debeat vincere ſentẽtia illa, pro qua ſuffragiũ tulit Epifcopus, ſi paria ſint ſuffragia, quòd ex Celſo Hugone, *conſ. 28. incip. Viſo puncto, & ſuſt. n. 8.* tenet Alzed. *d. p. 2. c. 1. n. 57.* Addit quoq; Hier. Vener. *ubi ſuprà n. 32.* Decanum, vel caput illius Capituli debere proponere, & reſoluere etiam quando Epifcopus aſſiſtit in Capitulo tanquam Canonicus, petita tamen cum debita vrbauitate licentia ab Epifcopo cum ſalutando.

Vicarius verò Episcopi vbi tanquàm Canonicus in Capitulo assit, debet in proprio loco sedere, Abb. *conf. 2. i. vol. 1. Grilenzon. conf. 1. 2. i. n. 5. Barbar. de prestantia Card. n. 3. 2. in 1. qu. xli. Paim. de potest. Capituli Sede vac. 2. p. q. 10. vers. an autem, Anton. de Pretis de iurisd. Episcopi c. 6. n. 52. Capic. decis. 2. 7. n. 2. 7. Rinvin. sen. conf. 93. n. 3. 1. Mellin. de precedentia vicarior. c. 6. n. 8. Verall. decis. 307. n. 5. p. 1. Sbroz. de officio Vicarij lib. 2. q. 75. n. 17. Navar. *conf. 2. in princ. & in fine, de officio Vicar. Menoch de arbitr. x. s. in 68. n. 23. & conf. 51. n. 43. & n. 156. Seraph. de iur. 437. n. 5. Rot. decis. 228. n. 2. p. 2. recent. Et S. Cõg. Rit. in vna Ampuriens. 7. Decemb. 1630. & in alia Acernens. 21. Iunij 1632. censuit Vicarium generalem in habitu Canonicali in choro stare, sedere, & incedere debere in loco suæ receptionis, & non supra alios prius receptos de Capitulo, in habitu verò vicariali, stare, sedere & incedere debere supra omnes alios, etiam supra primam Dignitatem, sed nõ lucrati hoc casu distributiones, vide supra c. 18. n. 32. quicquid dicant Mart. voto 101. n. 2. & Mastril. Siciliae decis. 130. n. 34. De Vicario Capituli Sede vacante, qui poterit in Capitulo assistere eodẽ modo, quo potest Episcopus Sede plena secundum ea, quæ resolvimus sup. c. 33. dicendum existimo illi præcedere Archidiaconũ, vel vbi non est Archidiaconus, aliã Dignitatẽ primam post Episcopũ, siue illa Dignitas vocetur Decanatus, siue Præpositura, siue Prioratus, aut alio quocũq; nomine, non autẽ illi præcedere alios Canonicos, seu Dignitates secundarias, ita post plures DD. resoluit Sbroz. de Vicario Episcop. lib. 2. q. 25. n. 20. quẽ sequutus fui de off. & potest. Episc. p. 3. alleg. 54. n. 167. & ita de mense Septembris 1630. fuit resolutum à Sacra Cõgregat. Rit. in vna Assisien. Ratio autem quare prima Dignitas præcedat Vicario Capitulari potest esse, quia sicut se habet Vicarius Episcopi ad Episcopũ, ita regulariter se habet Vicarius Capituli ad Capitulũ, Sbroz. loco cit. ito. Sed Episcopus præcedit Vicario suo, ergo æquũ est vt saltẽ prima Dignitas Capituli præcedat Vicario eiusdẽ Capituli, quæ tanquã caput repræsentat, & continet eminenter totũ corpus Capituli, c. legimus, iuncta glos. verbo continetur 93. dist. 1. Quoad alias verò Dignitates, & Canonicos ex ea ratione non præcedunt Vicario Capitulari: quia sicut Vicarius Episcopi facit idem consistorium, & reputatur vna eadẽque persona cum Episcopo, itaut ab eo ad Episcopum appellatio non detur, c. Romana, de appellat. cũ appellatio de necessitate facienda sit ab inferiori ad superiorem, non autẽ à pari ad parem, neque ab eodem ad se ipsum, c. amsteriũ, §. illo videlicet 2. q. 6. ita & Vicarius Capituli reputatur vna & eadem**

- perſona, & facit vnum, & idem tribunal cum Capitulo, itaut ab eo ad Capitulum tanquam à pari ad parem, vel ad eodem ad ſe ipſum appellatio non admittatur, regulariter enim valet argumentum à
- 9 Vicario Epifcopi ad Vicarium Capituli, & è conuerſo, Sbroz. *de officio Vicarij lib. 3. q. 32.* Ego ipſe *d. part. 3. alleg. 54. num. 171.* Sed ſinguli Canonici non reputantur vna & eadem perſona cum Capitulo, neque ipſum repræſentant, cum aliud ſit aliquod corpus, ſiue vniuerſitas quæ eſt perſona ficta, & aliud ſingulares eiufdem, quæ ſunt perſonæ veræ, *l. in tantum, §. Vniuerſitatis, ff. de rerum diuiſ.* Ergo non debent præcedere Vicario, qui non ſingulorum, ſed totius Capituli
- 10 gerit vices, parèmq; inò eandem poteſtatem exercet. Intellige in Vicario Capituli non Canonico; nam ſi Canonicus fuerit, debet ſedere in loco proprio ſui Canoniciatus antiquioribus non præcedendo. Ratio eſt, quia in Capitulo non conſideratur vt Vicarius, ſed vt Canonicus, neque enim eſt Dignitas pertinens ad Capitulum, & conſequenter non debet cauſare mutationem loci, vt in puncto reſoluit Aloyſ. Ricc. *in praxi rerum fori Eccleſ. reſoluit. 599. per tot. in 1. edit.*
- 11 Canonicus Protonotarius Perlatio habitu indutus cum tanquam extraneus reputeretur ad Capitulum accedere non poterit, nec ibi recipiendus erit, vt colligitur ex declaratione quadam S. Rit. Cong. *in vna Aſculana in Apulia 6. Martij 1610.*

S V M M A R I V M.

- 1 Canonici per ſolam Canonicatum aſſequutionem perfectè quaſita ſunt omnia iura Canonicalia.
- 2 Canonici per ſolam Canonicatum aſſequutionem ſtatim dicuntur de Capitulo lucè non ſint in Sacris.
- 3 Canonici ſoli, qui in Sacris ſaltem Subdiaconatus Ordine ſunt conſtituti, vocem habent in Capitulo in electionibus, & communibus tractatibus.
- 4 Canonici, qui non ſunt in Sacris, nec vocem conſultiuam, nec aſſiſtentiã, neque ſedem in Capitulo habent.
- 5 Capitulum vocem alicui, qui non ſit in Sacris, concedere non poteſt.
- 6 Canonici, qui non ſit in Sacris, non poteſt vocem in Capitulo præſcribere, aut aliquo pacto acquirere.
- 7 Canonici habentes vocem in Capitulo non ratione Canonici, ſed priuilegio,

legio, statuto, fundatione, vel consuetudine, licet Subdiaconi non sint, vocem in Capitulo habent.

- 8 Canonici supernumerarii vocem in Capitulo habent, quem mandauit Papa recipi derogato certo numero cum plenitudine Iuris Canonici.
- 9 Canonici à Papa dispensati ut ante legitimam aetatem ad Subdiaconatus Ordinem promoueatur, ad Ordinem Subdiaconatus sic ex dispensatione promoti vocem habebit in Capitulo.
- 10 Canonici Ecclesiarum Collegiarum, nisi sint in Sacris constituti, vocem in Capitulo non habent.
- 11 Prælati principali Ecclesiæ Collegiæ, quamvis Sacris Ordinibus careant, competet præsentia, ac vox in Capitulo.
- 12 Decani, Archidiaconi, seu Priores, qui non sunt Prælati, licet possint conuocare Capitulum, & in eo proponere, ac resolutiones accipere quamvis in Sacris constituti non sint, non tamen eis licet vocem dare in Capitulo.
- 13 Canonici dispensati à Papa ut in ætate sexdecim annorum possint Canonatum in Cathedrali obtinere, an valeat vocem in Capitulo dare, ostenditur.
- 14 Dignitates si Canonicali Præbenda careant, non habent vocem in Capitulo.
- 15 Capituli appellatione soli Canonici continentur.
- 16 Portionarii, Mansionarii, Tertianarii, & Quartanarii vocem in Capitulo non habent.
- 17 Beneficiati, si sint in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis, vocem in Capitulo non habent.
- 18 Voces duas in Capitulo habet qui ex legitimo titulo in eadem Ecclesia habet duas Præbendas, vel Præbendam, & Dignitatem.
- 19 Canonici in Sacris minime constituti collegiales actus, & ea omnia quæ extra Capitulum fiunt, exercere potest.
- 20 Canonici etiam non constituti in Sacris debent habere suam hebdomadam, si collatio spectat ad Canonicum hebdomadarii per turnum.
- 21 Capitulum potest committere collationem, vel nominationem beneficii ad illud pertinentis Canonico, qui non sit in Sacris.
- 22 Beneficia ratione sui Canonici potest quis conferre quamvis non sit in Sacris.
- 23 Canonici ut in Capitulo secretò sua vota ferant, an expediens sit, ostenditur.

- 24 Canonici Capituli sui secreta reuelantes quas pœnas incurrant, ostenditur.
- 25 Coadiutores cum futura successione, qui iuxta formam concessionis preadiutoria habent vocem in Capitulo, si intra annum non susceperunt Ordines requisitos, amittunt vocem in Capitulo, & dimidiam partem distributionum.

***

Canonicus quis vocem in Capitulo habeat?

C A P V T XXXVII.

- 1 V A M V I S Canonicis, per solum Canonicatum acquisitionem fuerint perfectè quæsitæ omnia iura Canonicalia, Abb. in cap. dilectus il primo, numero 7. de prabend. & in cap. cum M. num. 30. vbi Felin. num. 23. & Dec. nu. 29. de constit. Raguc. de voce Canon. in Capitulo quæst. 5. n. 2. Cavalier. 2 decis. 109. n. 8. ita ut statim dicantur de Capitulo licet non sint in Sacris, Rot. in Abulen. iurisdictionis 6. Februarij 1589. coram bonæ mem. Card. Pamphilio sen. tamen non omnes Canonici vocem habent in Capitulo, in electionibus scilicet, & communibus tractatibus, sed ij tantum, qui in Sacris saltem in Subdiaconatu fuerint constituti, Clem. 2. de ætate, & qual. Concil. Trid. sess. 22. de reform. c. 4. Rebuff. in tract. nomin. q. 8. num. 3. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 2. q. 51. art. 5. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 11. q. 20. latè Monet. de distribut. quotid. part. 2. q. 20. num. 3. cum seqq. Vgolin. de Officio Episcopi cap. 19. §. 3. n. 1. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 7. Nicol. Garc. de benefic. p. 3. cap. 4. num. 24. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 2. q. 23. art. 5. concl. 5. Paul. Laymann Canon. quæst. de Prælatorum eccles. elect. q. 181. resp. 3. & q. 28. resp. 2. Raguc. de voce Canon. in Capitulo q. 24. Sebast. Cæsar in relect. de eccles. hierarchia disp. 12. §. 1. num. 22. Iul. Lano. var. incubration. tom. 1. tit. 4. cap. 15. ex num. 33. Tamburin. de iure abbatum tom. 1. disp. 5. 4 quæst. 8. num. 8. Rot. decis. 600. num. 2. p. 4. diuers. Et procedere non modo in omnibus actibus expediendis, qui capitulariter expediuntur sed etiam in electionibus, & in Synodo ex S. Cong. tradit Garc. dict. cap. 4. num. 25. vbi quod nec consultiuam vocem, neque assistentiam, neque sedem in Capitulo habent.

Quod

Quod in tantum verum est, vt neque Capitulum super hoc 5
dispensare possit, ac vocem prædictam alicui, qui non sit Subdia-
conus; concedere, Nau. *consil.* 7. *de clericis non resident.* Piassec. d.
cap. 3. *nam* 7. *vers. assignatis.* Sayr. *in floribus decisi.* sub illo titul. *de cle-*
ricis non resident. *decisi.* 14. Monet. *de distribut. quotid.* parte 2. *quest.* 20.
num. 3. Nec ipse Canonicus potest hoc ipsum præscribere, aut ali- 6
quo pacto acquirere, vt censuit S. Congreg. Concilij *sub die* 20.
Aprilis 1602.

Amplia primò, seu potius declara principalem resolutionē pro- 7
cedere in Canonicis habentibus vocem ratione Canonici, *c. dilectus*
il primo de præbend. c. pro illorum in fine, eod. tit. Monet. *de distribut.*
quotid. parte 2. *q.* 20. à *num.* 1. non autem in habentibus alio iure, putà
priuilegio, statuto, fundatione, vel consuetudine; quia licet Sub-
diaconi non sint, vocem in Capitulo habent, vt docent Fr. Emman.
d. tom. 2. *q.* 51. *art.* 1. Nicol. Garc. *in addit. ad d. c. 4. num.* 31. Portel. *in du-*
bis Regularib. verbo *electio*, n. 6. Sigismund. à Bononia, *de elect.* *dub.* 91.
num. 2.

Secundò amplia habere locum in Canonico supernumerario, 8
quem mandauit Papa recipi derogato certo numero cum plenitu-
dine Iuris Canonici. Vnde gloss. verbo *ultra numerum in cap. cum*
M. de constitut. vbi Felin. *num.* 23. Biach. *in direct. election.* parte 1. *cap.* 17.
Azor. *d. cap.* 11. *q.* 5. Aloyf. Ricc. *in praxi aurea resolut.* 263. Monet.
d. parte 2. *q.* 1. à *num.* 5. Raguc. *de voce Canonicorum in Capitulo quest.* 1.
num. 2.

Tertiò amplia procedere in Canonico à Pontifice dispensato, vt 9
ante legitimam ætatem ad Subdiaconatus Ordinem promouea-
tur; is enim ad Ordinem præfatum ex dispensatione promorus
vocem habebit in Capitulo, vt benè resoluunt Felin. *in cap. postu-*
lasti, numero 11. *de rescriptis.* Sanch. *de Matrimon.* libro 8. *disput.* 1.
numero 23. Raguc. *de voce Canonicorum in Capitulo quest.* 5. *num.* 7.
Soar. *de Religion.* tom. 4. *tractat.* 8. libro 2. *cap.* 4. *num.* 7. Tamburin.
de iure Abbatum tom. 1. *disput.* 5. *quest.* 8. *num.* 10. Nec obstat, quod
quamuis dispensatio, licet strictè intelligenda, ad necessaria, & in-
separabiliter connexa extendi possit; tamen vbi accessoria sunt à
principali separabilia, itaut dispensatio super principali imprimat
suum effectum, absque ea extēsiōe, non extenditur ad ea accesso-
ria, vt per Felin. *in c. si clerici, §. de adulteriis,* n. 16. & 17. *de iudic.* vbi
Aretin. *num.* 36. & alios plures citatos per Sanch. *vbi supra,* argum.

l. fin. §. Lucius, ff. de condit. indeb. vbi restitutio in integrum concessa minori, & quia circa principale impeditus erat, erat quoque consequenter circa accessorium, tunc enim remoto defectu à principali per dispensationem, consequens, & accessorium liberum erit ab omni macula, & sic poterit vtrunque exerceri, ita Couarruias *de sponsalib. parte secunda, cap. octavo, §. 10. in fine*, vbi refert Dominic. & Præpos. idèd cùm eam ætatem ad Subdiaconatus Ordinem requisitam nondum nactus, vocis in Capitulo incapax sit non per se, & principaliter ratione defectus ætatis; sed ratione defectus Ordinis eam ætatem poscentis, si Pontifice in ætate ad Subdiaconatum petita dispensante is fieret Subdiaconus, vocem quoque haberet in Capitulo.

10 Quartò, amplia id etiam locum habere in Canonicis Ecclesiarum Collegiarum, qui licet possint tales fieri in ætate quatuordecim annorum, nihilominus nisi sint in ætate vigintiduum, & in Sacris constituti, vocem in Capitulo habere non possunt, vt censuit Sacra Congregatio Concilij *sub die 8. Augusti 1621.*

11 Declara priorem resolutionem non procedere in principali Prælato Ecclesiæ Collegiæ, cui, etiamsi Sacris Ordinibus careat, præsidencia, ac vox in Capitulo competit, vt docent Villar del patronado de Calatajud *parte 7. §. 1. n. 15. Raguc. de voce Canonicorum in Capitulo quest. 5. num. 3. & quest. 24. num. 3. Nicol. Garc. in addit. ad d. cap. 4. sub num. 26. vbi subdit in illis non procedere d. Clem. vt j 2. & Conc. Trid. d. c. 4.*

12 Secus verò dicendum in Decanis, Archidiaconis, seu Prioribus, qui non sunt Prælati; hi enim licet possint conuocare Capitulum, & in eo proponere, ac resolutiones accipere, quamuis in Sacris Constituti non sint, vt ex declaratione Sac. Congregationis probat Nic. Garc. *d. c. 4. n. 26.* non tamen eis licet dare vocem in Capitulo, stante dispositione d. Clem. & Concilij Trident. vt ipse Garc. declarat *in addit. sub d. n. 26.*

13 Declara etiam non procedere dictam principalem resolutionem in Canonico dispensato à Papa, vt in ætate sexdecim annorum, vel alia insufficienti Canonicatum in Cathedrali obtinere posset; nã eo ipso quòd fuit dispensatus circa ætatem, & prouisus de Canonicatu, Præbenda, fructibus, & stallò, debet ad vocem admitti, prout alij Canonici, ea ratione quia *d. cap. 4. sess. 22. de reformat. & d. Clem.*

Clem. ut ij, de atat. & qualis. locum non habet in impedito defectu ætatis, nec in legitime dispensato, sed solum in negligente, & nolente, ex gloss. *verbo legitimo in d. Clem. ut ij, & censuit Sac. Congreg. Concilij inhærendo resolutionibus antiquis in una Reatina 10. Iulij 1627. & in alia Montis Politanij 13. Ianuarij 1629.* & nouissimè Carolus de Anfaldis clericus Sancti Miniati in ætatis suæ anno XV. prouisus & dispensatus à Sanctissimo D.N. Papa Urbano VIII. ad Canonicatum obtinendum in Cathedrali eiusdem Ciuitatis, petiit declarari se vocem in Capitulo habere, ac distributiones quotidianas dum diuinis Officiis interest, lucrari. *Die 15. Septembris 1629.* Sac. Congreg. Cardinalium Concilij Triden. interpretum secundum ea, quæ proponuntur, censuit prædictum oratorem vocem in Capitulo habere, & distributiones quotidianas dum diuinis Officiis interest, lucrari. Ego verò pro indubitato teneo illas decisiones procedere ex sufficientia dispensationis, aliàs enim contrarium veriùs existimo, ut fuit in Rota resolutum *in causa Senen. Archipresbyteratus 23. Iunij 1606.* coram bon. mem. Card. Lancellotto iun. in hæc verba. *Nec obstat quòd Felin. dicit in cap. postulasti num. 15. de rescript. dum tenet quòd dispensatus, ut possit habere Præbendam habentem Sacrum Ordinem annexum, non sit dispensatus, ut possit habere vocem in Capitulo cum dispensatio operetur sine illo accessorio, nempe super Canonicatu, quia loquitur in minori, qui eget duplici dispensatione ad obtinendum Archidiaconatum, & dispensatione ad obtinendum suum Ordinem, cui est votum annexum, propter duo impedimenta, itaut dispensatus quoad unum, non sit dispensatus quoad aliud, &c.*

Ad solos Canonicos, non verò ad Dignitates, si Canonicali Præbenda careant, pertinet huiusmodi vox in Capitulo, Abb. *in cap. 1. numero 13. & in cap. scriptum numero 4. de election. Rending. in 14. prompt. recept. sentent. tom. 1. titul. 36. numero 34. Azor. institut. moral. parte 2. libro. 3. cap. 11. quæst. 18. vers. quæres, Raguc. de voce Canonici in Capitulo quæst. 5. n. 1. Sebast. Cæsar in relect. de eccles. hierarchia, disp. 12. §. 1. num. 19. Ego ipse, de Officio, & potest. Episcop. parte 1. titul. 1. cap. 3. num. 18.*

Cum Capituli appellatione soli Canonici contineantur, Abb. *in d. cap. scriptum, num. 4. & in cap. dilecti, num. 1. de maiorit. & obedient. Cæualer. decis. 57. num. 3. eo quòd à solis Canonicis constituitur, 15. Compositel. in cap. 1. num. 4. vers. nunquid, de elect. Rot. in Hispanen.*

16 *præeminentiæ* 4. *Iulij* 1625. coram Illuſtriſſimo D. meo Coccino Decano. Idèd Portionarij, Manſionarij, Tertianarij, Quartenarij, & dimidij Præbendarij vocem in Capitulo non habent, Stephan. Gratian. *diſcept. forenſ. cap.* 397. à *num.* 57. Ego ipſe, *d. cap.* 3. *num.* 16. Sebaſt. Cæſar *d. §.* 1. *num.* 21. vbi aduertit non repugnare quòd ex dimidiis Præbendis, ſi conſuetudo, vel Eccleſiæ ſtatutum vium habeat, (prout adeſt in Eccleſia Elboren.) poſſint integri Canonici conſtitui, ac ſubinde eos obtinentes ad Capitulum, & communes tractatus admitti valeant, & debeant tanquam veri, & integri Canonici.

17 Idem quoque de Beneficiatis, ſi ſint in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, reſoluendum puto iuxtà doctrinam gloſſ. *verbo aſſiſſos in c. pen. de cleric. non reſid.* vbi dicitur Beneficiatos debere tantum ſeruire Eccleſiæ, non autem vocari ad communes tractatus cū Canonicis, Butr. *ibid. num.* 8. Abb. *num.* 9. Cæſ. de Graſſiſ, *decif.* 4 *de his, quæ ſunt à maiori parte Cap.* vbi dicit Capitulum habere intentionem fundatam de Iure communi priuatiuè ad Beneficiatos, Caputaq. *decif.* 83. *n. 2. p. 1.* benè Cauale. *decif.* 57. *per tot.* Priuilegio tamen, conſuetudine, aut ſtatuto poſſunt non ſolùm dicti Beneficiati, ſed etiam alij Presbyteri acquirere facultatem eſſendi in Capitulo, Rot. *decif.* 4. *num.* 5. *parte 2. diuerſ. & decif.* 296. *num.* 3 *parte 1. & decif.* 708. *num.* 3. *parte 2. recent. & in Oriana voti* 27. Mart. 1626. coram bon. mem. Remboldo, vbi etiam fuit dictum non obſtare quòd ex parte dictorum Presbyterorum non oſtendatur priuilegium, minùſve doceatur de aliquo ſtatuto, aut conſuetudine, quia ad effectum manutentionis ſufficit quòd doceatur de ſola poſſeſſione, cū in hoc iudicio non inquiratur an dicta poſſeſſio ſit iuſta, vel iniuſta, ſed iſta diſcuſſio reiiciatur ad petitorium Greg. XV. *dec.* 107. *n. 5. & decif.* 275. *n. 11.*

18 Qui ex legitimo titulo in eadem Eccleſia habet duas Præbendas, vel Præbendam, & Dignitatem, duas voces in Capitulo habere debet, vt per *cap. cum olim* 12. *de ſenient. & re iudic.* reſoluunt Cou. *lib.* 3. *var. c.* 13. *num.* 6. Hoied. *de incompatibil. benefic. parte 1. cap.* 12. à *num.* 15. & ſaltem ſtante conſuetudine admittit Monet. *de diſtribut. quotid. p. 2. q. 4. num.* 14. Rot. *in Oriolen. Canonicius* 11. Mart. 1619. coram bon. mem. Remboldo, vbi fuit dictum hanc veriſſimā Doctorem ſententiam in generali illa legum diſpoſitione fundari, quòd quotieſcunque duorum Iura in vnius perſona reſident, vnum quodque remanet

remanet illæsum, nec vnius personæ ius cum iure alterius personæ confunditur. *Idem mihi & tibi*, vbi Bart. *Idem*, & alij, ff. de legat. 1. *Idem consul.* & ibi Bald. n. 3. ff. de adopt. Abb. in cap. 1. in princip. de offic. del. g. Dec. in cap. 3. n. 53. cum seqq. de probat. sed quodlibet per se consideratur Socin. in l. cum filio n. 28. ff. de legat. 1.

Quamuis Canonicus in Sacris minimè constitutus vocem in 19 Capitulo non habeat iuxta suprà resoluta, collegiales tamen actus ad ea omnia, quæ extra Capitulum fiunt, exercere potest, ita Bonifac. in dict. Clem. 2. numero 16. & 17. Nicol. Garc. dict. part. 3. cap. 4. num. 29.

Vnde si collatio spectat ad Canonicum hebdomadarium per 20 turnum, Canonicus etiam non constitutus in Sacris debet habere suam hebdomadam, Rebuff. in tract. nominat. q. 8. n. 4. Nicol. Garc. d. cap. 4. n. 30. Rot. in Leodiens. beneficij, 24. Nouembri 1628. coram R. P. D. Duran.

Hinc etiam potest Capitulum committere collationem, vel nominationem beneficij ad illud pertinentis Canonico, qui non sit in Sacris, vt per Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloss. 34. à numero 128. Nicol. Garc. dict. cap. 4. numero 31. Iul. Lauor. var. lucubrat. tom. 1. tit. 4. cap. 15. num. 39.

Imò potest quis beneficia ratione sui Canonicatus conferre etiam 22 quod non sit in Sacris Ordinibus constitutus, vt fuit dictum in Romana beneficij Sancti Petri 26. Aprilis 1597. coram bona mem. Gypso, & in Dertusen. turni, seu optionis 14. Iunii 1610. coram bonæ mem. Card. Cauat. inter eius impressas decis. 109. n. 5.

Vtrum autem conueniat seu expediens sit, vt Canonici in Capitu- 23 tulo secretò sua vota ferant, non erit abs re in præsentiarum explicare, quapropter breuiter dico quod licet in actibus Capitularibus de iure non requiratur quod vota præstarentur secreta, expediret tamen quod in omnibus votaretur secretò, secundum Nicol. Garc. de benefic. part. 5. cap. 4. numero 185. & Castellin. in addit. ad suum tract. de elect. pag. 485. præcipuè quando de rebus grauib. inienda erunt suffragia, vt sine timore quisque, quod senserit, libere loquatur, sicut rectè aduertit Octavian. Frangip. in directorio Ecclesiast. discipline titul. de Decanis Collegiatarum Ecclesiast. numero 32. tum quia votate secretò minus inconueniens est, & maiorem libertatem ad votandum Christiane habere quàm votare publicè, tradunt Bobadil. in sua politica lib. 3. ca. 7. numero 38. Curi. Philip. part. 1. §. 1. num. 22.

- 14 Et aduertit Salzed. ad Bernard. in *pract. c. 106. verſ. ex quibus in no-
niſſ. impreſſ.* Canonicos, qui Capituli ſui ſecreta reuelant, ſi iuramen-
to ab eis præſtito de non reuelando contraueniunt, pœnis Sacro-
rum Canonum contra periuros clericos ſancitis eſſe plectendos, ſi
verò nullum præſtiterunt iuramentum pro modo culpæ pœna ar-
bitraria puniendos eſſe. Et addit Raguc. *de voce Canonicoꝝ in Ca-
pitulo, quaſ. 25. n. 3.* quòd iſti reuelantibus ſecreta Capituli non cre-
ditur cùm mentiantur vt priuari.
- 15 Quoad coadiutores cum futura ſucceſſione circa vocem dan-
dam in Capitulo, quam iuxta formam dationis coadiutorix habēt,
potest dubitari an ſi illi intra annum non ſuſceperint Ordines re-
quiſitos, amittant dimidiam partem distributionum, in quo Nicol.
Garc. *de benef. p. 4. cap. 5. in addit. ſub n. 130. dub. 34.* ait ex tunc non ſo-
lùm amittere vocem in Capitulo, ſed etiam amittere dictam dimi-
diam partem, *d. Clem. 2. §. illi verò*, & de ſuo debere ſatiſfacere coad-
iuro illam dimidiam partem distributionum ſibi ſubtractam culpa
ipſius coadiutoris.
- 16 Sed quærit idem Nic. Garc. *citato loco dub. 27.* an habens dignita-
tem, ratione cuius habet vocem in Capitulo, ſi fiat coadiutor Ca-
nonici, vel è cōtra debeat habere duplicem vocem, ſuppoſito quòd
habens Dignitatem, & Canonicatum ſimul in titulum, non habet
niſi vnā vocem, & tenet illum non habere niſi vnā vocem ſicut
habens Dignitatem, & Canonicatum in titulum, nam non debet
eſſe melioris conditionis coadiutor quàm proprietarius, & ſuppoſi-
to quòd in vna perſona concurrat ſeruirium Dignitatis, & Canoni-
catus, parum refert quòd in vno ſeruiat vt proprietaris, & in altero
vt coadiutor, nec enim coadiutor ſeruit nomine coadiuti, ſed nomi-
ne proprio, aut Eccleſiæ, nec dici poteſt per dationem confundi vo-
cem Canonicatus; nam talis coadiutor dat vocem etiam vt Cano-
nicus, & non ſolùm vt Dignitas, licet eius vox non computetur ni-
ſi pro vna, ſicut per prouiſionem Canonicatus factam non habenti.
Dignitatem non confunditur vox ipſius.

S V M M A R I V M.

- 1 *Canonicatus, ſeu inferiorum Dignitatum in electionibus in Eccleſiis
Collegiatis exiſtentium non eſt neceſſariò ſeruanda forma, cap. quia
propter, de elect.*
- 2 *Eccleſia non viduatur per inferiores, ſed per primam Dignitatem.*
- 3 *Capituli*

- 3 Capituli potestas in maiori, & saniori parte Canonicorum consistit, quod enim maior pars Capituli facit, à toto Capitulo intelligitur factum, & appellationem non admittit.
- 4 Capituli maior pars numeri non sufficit nisi & ratione sanior probetur.
- 5 Capituli sanior pars quod sentit id amplectendum est.
- 6 Pars sanior præfertur maiori numero nisi in numero magnus esset excessus.
- 7 Electio non confirmatur nisi consistet copulatiuè factam esse à maiori, & saniori parte Capituli.
- 8 Pars suffragiorum quam sit sanior non amplius inquiritur, sed tantummodo minor, vel maior ipsorum numerus respicitur.
- 9 Pars maior sumenda est respectu totius non respectu aliarum partium.
- 10 Electionum Canonicarum ad validitatem non sufficit habere maiorem partem suffragiorum respectu minoris, sed ulterius necessario requiritur habere maiorem partem respectu totius Capituli.
- 11 Votum habentes in electione computantur tantum in maiori parte suffragiorum.
- 12 Voti in computatione non est habenda ratio illorum, qui recedunt à loco ubi facienda est electio, nec illorum, qui noluerunt votare.
- 13 Capituli totius, & omnino Canonicorum consensus requiritur quando negotium de quo agitur, singulos concernit Canonicos separatim, & principaliter, non verò secundariò.
- 14 Citatio eius, cuius principaliter interest, est necessaria, non autem illius, qui in consequentiam ladi potest.

Canonici in electionibus Capitulariter faciendis anteneantur seruare formam, cap. quia propter, de election. & quæ dicatur maior pars, & sanior Capituli?

C A P V T X X X V I I I.

N electionibus Canonicatum, seu inferiorum Dignitatum in Ecclesiis Collegiatis existentium non est necessario seruanda forma, cap. quia propter, de elect. Sed sufficiunt ad id singulares consensus existentium in Capitulo, dummodo præstetur in communi,

- & omnibus collegialiter congregatis; nam sic electus simpliciter à maiori, & saniori parte ius habebit in electione, ita Syluest. in *summa verbo electio* 2. *question. 1.* Abb. in *cap. Ecclesia vestra numero 7. de elect.* & ibi, Imol. *numero 3.* Frauc. Marc. Delphin. *decis. 922. num. 3. part. 1.* Frat. Ludouic. Miranda in *man. Pralat. tom. 2. question. 23. art. 3. conclus. 2.* Rot. in *Leodien. Decanatus 15. Decembris 1627. coram R. P. D.*
- 2 meo Pirouano. Ratio est quia Ecclesia non viduatur per inferiores, sed per primam Dignitatem *glos. Abb. Ioann. Andr. Butr. & Imol. in d. cap. qui propter Franc. Marc. d. decis. 922. n. 1. Rot. in d. Leodien. Canonatus.*
- 3 Potestas Capituli in maiori, & saniori parte Canonorum consistit; quod enim maior pars Capituli facit, à toto Capitulo intelligitur factum, *cap. 1. de his, que fiunt à maiori parte Cap. Duen. reg. 296. Bernard. regul. 449. Hippol. de Marfil. sing. 376. & alij citati à Cened. ad Decretal. collect. 120. numero 1. & appellationem non admittit, dict. cap. 1. ibi, appellatione remota præualeat, & c. Rebuff. tom. 3. ad leges Gallic. tract. de appellat. art. 7. glos. 2. nu. 33. vers. 18. Sigism. Scacc. eod. tract. q. 17. limit. 25. vbi n. 2. limitat vt procedat quando appellatur ex rationali causa.*
- 4 Non satis est autem maior pars numero, nisi & ratione sanior probetur, *dict. cap. qui propter ibi, vel maior, & sanior pars Capituli, Ludou. Miranda d. quest. 23. art. 27. in princ. & concl. 1. Tambur. de iure Abbatum tom. 1. disp. 5. q. 6. n. 13. Lauor. var. lucub. tom. 1. titul. 4. cap. 19. num. 83. vbi num. 84. subdit quòd particula illa, maior, intelligitur respectu numeri, & alia, sanior, denotat auctoritatem, zelum, & meritum electorum.*
- 5 Nam etsi maior pars aliquid decernat, rationi tamen vel pietati minimè niti probetur, nihil efficit, sed minor pars sanior habetur pro maiori, *cap. fin. 9. distinct. cap. Ecclesia vestra 57. de elect.* id verò est amplectendum quod sanior pars Capituli sentit, non verò solum quòd maior pars numeri, *cap. coram 35. de elect.* Ioann. Garc. de nobilit. *glos. 3. §. 2. numero 20. in med.* nam pars sanior præfertur maiori numero, nisi in numero magnus esset excessus, Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 85. num. 4. Vnde ad validitatem electionis non sufficit quòd à maiori parte fiat, nisi etiam illa maior pars sit sanior, vt per *d. cap. Ecclesia vestra*, resoluit Ludou. Miranda *d. tom. 2. q. 23. art. 17. concl. 3.* non enim confirmatur nisi constet copulatiuè factam esse à maiori & saniori parte Capituli, Rendina in *prompt. recept. sent. tom. 1. tit. 36. n. 3.*

Cum verò ex inuestigatione quænam esset maior & sanior pars, 8
plura orirentur inconuenientia, iam hodie, & maximè stante dispo-
sitione Concilij Trident. *sess. 25. de Regular. c. 6.* non ampliùs inqui-
ritur quænam suffragiorum pars sit sanior, sed tantummodo ma-
ior, seu minor ipsorum numerus respicitur, cùm in hunc sensum
maior pars ipsius Capituli sanior præsumatur si persona electa non
sit indignior, vt per Franciscu n Mar. Delphin. *decis. 782. n. 3. libro 1.*
Soar. to. n. 4. de Relig. tract. 8. lib. 2. c. 5. n. 13. Sigism. à Bononia, *de elect.*
dub. 38. num. 8. Lauor. *d. tit. 4. c. 19. n. 89.* Tamburin. *d. tom. 1. dispui. 5.*
q. 6. num. 21. Rot. in nullius, seu Pampilonen. *Canonicatus de Roncesualles*
22. May 1628. coram Reu. P. D. Dunogetto, & maior pars dicatur
non solum quæ est maioris numeri, sed etiam quæ sanioris iudicij,
Menoch. *conf. 96 n. 12.*

Quæ quidem maior pars sumenda est respectu totius, non respec- 9
tu aliarum partium, vt tenet Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo Cap-*
itulum, num. 13. pag. 85. & idè in electionibus Canonicis ad validita- 10
tè ipsarum non sufficit habere maiorem partè suffragiorum respec-
tu minoris, sed vltèriùs necessariò requiritur habere maiorem
partem respectu totius Capituli, Abb. in *d. cap. Ecclesia vestra, n. 1.*
& 4. & consil. 25. num. 4. lib. 2. Franc. Marc. Delphin. *decis. 1032. n. 1.*
& decis. 1504. num. 1. parte 1. Roch. de *inrepatr. verbo honorificum,*
quæst. 58. Lambert. *eod. tract. parte 3. quæst. 4. art. 2.* Perez, *l. 3. glos. 2.*
post princ. tit. 3. lib. 2. Ordin. Ludou. Mirand. *d. tom. 2. quæst. 23. artic. 24.*
& fuit resolutum in *Meten. Monasterij 15. Iun. 1621.* coram Reue-
rendiss. D. meo Coccino, & in *Tarraconen. Abbatie 14. Ianuar. 1630.*
coram R. P. D. Duran.

Computantur autem in hoc numero hi solum, qui in eadem ele- 11
ctione votum habuerunt, vt per Abb. in *d. cap. Ecclesia vestra num. 1.*
Ludou. Mirand. *d. artic. 24.* non enim augent numerum eligen-
tium vota extra Capitulum, & post factum scrutinium data, Host.
in *cap. in Genesi 55. num. 17. in princ. de elect.* vbi Ioan. Andr. numero
18. circa med. Anch. col. 3. in 5. notab. circa fin. & Card. col. 4. in 2. opposit.
Ferentil. in *annot. ad decis. 351.* Buratti *lit. C. num. 13.* & idè non est 12
habenda ratio in huiusmodi computatione de votis illorum, qui re-
cedunt à loco, vbi facienda est electio, *cap. cum nobis*, vbi Abb. num. 3.
de elect. nec illorum, qui noluerunt votare, gloss. *verbo quo in facto,*
ante fin. vers. & in rebus in Clemen. quod circa, vbi Vitalin. numero 29.
vers. aut fuerunt vocati de elect. Nau. *conf. 7. num. 1. eod. titul. in nouis. Fr.*
Emman. *quæst. Regul. tom. 2. quæst. 52. art. 13.* quos sequuta est Rot. in

- 4 Canonici absentes in electionibus non sunt vocandi per sonum campanae, sed per nuncium, vel litteras.
- 5 Canoniorum absentium vocatio ad electionem faciendam est singulariter, & personaliter si sciatur ubi degant, & commode, ac sine periculo fieri possit: si verò nesciatur ubi commorentur, faciendam erit per publicum edictum.
- 6 Residentiam facere quis praesumitur ubi habitare consuevit.
- 7 Nuncio praesertim iurato creditur an aliquis ex vocalibus absens, sit vocatus necne.
- 8 Canonici si vocati intra assignatum terminum competentem non venerint, non sunt de cetero expectandi, nisi absque periculo & incommodo expectari possent.
- 9 Electores si ad electionem vocaverunt eos, quos vocare non tenebantur, an expectare illos usque ad terminum praefixum teneantur, ostenditur.
- 10 Capitulum non tenetur expectare ut quis promoveatur ad sacros Ordines intra tempus à iure electioni faciendam praefixum.
- 11 Electionis faciendam tempore si absens iusto impedimento deteneatur, unum vel plures poterit procuratores constituere, qui per se votum in electione praesentent.
- 12 Votum absentis ut per procuratorem possit sustineri tria requiruntur.
- 13 Procuratores si sint plures constituti ad votum in electione praestandum, quomodo se gerere debeant, & quis precedat, ostenditur.
- 14 Procurator ad votandum in electione debet constitui unus de Collegio, nisi Capitulum ex gratia velit consentire ut committatur extraneo.
- 15 Procurator de Collegio ab absente simpliciter constitutus in casu electionis, non potest unum suo, & alium procuratorio nomine eligere.
- 16 Procuratores legitime constituti cum generali mandato ad eligendum ab iis, qui legitime impediti sunt, non excluduntur dummodo non habeant speciale mandatum de eligenda certa persona.
- 17 Procuratorem ut quis constituere possit ad eligendum, debet abesse à loco ubi fit electio, & esse in loco à quo possit, & debeat auocari.
- 18 Impedimentum iustum, propter quod venire ad electionem quis non potest, quale esse debeat, ostenditur.
- 19 Procuratori absque mandato affirmanti medio iuramento super impedimento Capitularis non valentis ad electionem venire, non creditur.

- 20 Procurator ad eligendum debet cessare si contingeret electorem absentem impeditum, qui eam constituit, interim mori.
- 21 Canonicus absens si nullum inueniat in Capitulo, qui velit esse eius procurator, non potest cogi aliquis ad acceptandum, nec poterit nolente Capitulo extraneum deputare.
- 22 Electionem irritam facere potest qui ex electoribus canonicè vocatus non fuerit.
- 23 Electio quibusdam non vocatis non est ipso iure irrita, sed eis petentibus venit annullanda; dummodo ante confirmationem electionis oppositio de contemptu fiat.
- 24 De contemptu agere potest solum is, qui neglectus, & non vocatus extitit.
- 25 Capitulum non potest facere statutum inducens nullitatem electionis propter defectum aliquorum non vocatorum.
- 26 Electione irritata, ex quo facta fuit aliquibus contemptis, an contemptores pro prima vice eligendi facultate priuentur applicanda contemptis dumtaxat, ostenditur.

***

Canonici absentes quando, & quomodo ad
 Canonicales tractatus vocandi sint?

C A P V T XXXIX.

I

N tribus tantum casibus esse vocandos absentes Canonicos tanquam speciale tradit gloss. *magistralis*, verbo ipsorum in cap. 2. de testib. libro 6. Primò, in electionibus, cap. quia propter, de elect. Calderin. consil. 260. aliàs 4. de his, quæ sunt à Prælatiis, Castren. consil. 4. circa primum in princ. libro 1. Secundò, in receptione Canonico-
 rum, cap. cum in Ecclesiis, de Præbend. in 6. Calderin. d. consil. 260. Castren. d. consil. 4. Tertio, si cessare voluerint, prout in casu cap. quamvis 8. de offic. Ordin. eod. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 1. litt. C. conclus. 49. à num. 5. Raguc. de voce Canon. quæst. 10. numero 5. ubi post Abb. in cap. cum ex iniuncto, col. 11. de oper. nunciat. & Felin. in cap. cum omnes, de constit. subdit vocandos quoque esse in omnibus arduis similibus, aut etiam maioribus, & tandem post Bertachin. de Episcopo parte 3. q. 7. num. 9. concludit in hoc attendendas esse Ecclesiæ consuetudines.

Vocandi

Vocandi igitur sunt in his casibus præfentes in loco, & per signa 2
 solita siue campanæ, siue viux vocis, absentes verò in prouincia per
 litteras, vel nuncium secundum locorum consuetudinem, omnes,
 qui debent, volunt, & possunt commodè interesse, vt in electionibus
 probat, *cap. quia propter, in princip. de election. cap. coram, eodem tit. Re-*
buff. ad l. absentem 299. vers. ad hæc, ff. de verbor. signif. pag. 632. & in
compend. alien. num. 77. Turzan. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 5. num. 1.
pag. 170. Cosm. in pragm. sanction. cap. frequens verbo abbreviatio-
nem pag. 60. Azcued. ad Curiam Pisanam lib. 2. cap. 5. numero 1. Rendi-
na in prompt. recept. senten. tom. 1. tit. 36. numero 30. vbi ampliatur etiam si
 non ignorauerint, Melch. Phœbos Lusit. *decis. 65. tom. 1. latè Iul. La-*
uor. var. lucubrat. tom. 1. tit. 4. cap. 17. à princip. Tambur. de Iure Abba-
tum tom. 1. disp. 5. q. 3. Card. Mantic. decis. 288. vbi fuit dictum ad ele-
 ctionem vocandos esse, qui sunt in prouincia, siue diœcesi, maximè 3
 quando absentia non est affectata, vel suspecta; additurque absentes 4
 in electionibus non esse vocandos per sonum cāpanæ, sed per nun-
 cium, vel litteras, refert Castellin. *de elect. cap. 8. num. 7. Fr. Ludou. Mi-*
randa in man. Pralat. tom. 2. q. 23. art. 6. concl. 2. vbi subdit hac in re ob-
 seruandum esse quòd consuetudine fuerit introductum, cùm illa at-
 tenta possit introduci, vt absentes, qui sunt in prouincia, non vocen-
 tur, & nihilominus valeat electio, & *conclus. 3. dicit quòd per illa*
verba, qui debent, posita in d. cap. quia propter, excluduntur qui de Iu-
 re non debent interesse, cùm multi prohibeantur eligere qui qui-
 dem etiam si non vocentur, tenet nihilominus electio, & omnia alia
 Capitularia, licet nondum sit discussum an sint priuati, quia sufficit
 quòd possint postea conuinci, & per alia verba eiusdem, *cap. quia*
propter, ibi, & volunt, excludunt, qui interesse nolunt, qui quidem
non debent compelli, nisi Ecclesiæ intersit; & per, alia verba, & pos-
sunt commodè interesse, excluduntur qui commodè vocari nequeunt,
 in quo bonus Iudex arbitrabitur, & decreto, ac determinato quòd
 commodè vocari nequeunt, sine eorum præsentia celebrari poterit
 electio, referendo ad Ecclesiæ, non autem ipsius personæ commo-
 ditatem.

Ista absentium citatio facienda est singulariter, & personaliter, si 5
 sciatur vbi degant, & commodè, ac sine periculo fieri possit, *cap.*
cum olim, vbi glos. verbo Hibernia, de dolo, & contum. cap. venera-
bilis, cod. tit. per litteras, scilicet, vel nuncium, nisi de consuetudine
 aliud sexueretur, vt supra diximus, quarum litterarum tenor repe-
 ritur apud Cuch. *in titulus maior lib. 4. titulus de election. numero 60. & 61.*

- Sigism. à Bononia in tractat. de election. dub. 9. numero 3. vers. litteras autem, Lauor. d. tit. 4. cap. 17. num. 27. vbi ponit formam vocandi absentes si in scriptis vocatio facienda esset, & num. 28. ponit aliam formulam pro absentibus in Regularium Prælatorum electione vocandis. Quod si nesciatur vbi commorentur, citatio facienda erit per publicum edictum in Ecclesia, vel vbi soliti sunt commorari, vel legi debent litteræ citatoriæ Capituli præsentæ Capitulo & Clero, vt in cap. fin. de eo, qui mittitur in possess. causa rei seru. l. 4. §. toties, ff. de d. mmo infecto, vel si citandus inueniri non potest, citatio est facienda in eius domo, cap. causam, cap. venerabilis, de dolo, & contum. Cuch. d. tit. de election. numero 58. cum seqq. Cou. in alma mater part. 1. §. 9. numero 4. Menoch. remed. 8. recap. numero 115. Tiracquel. de retract. lignag. §. 9. gloss. 4. numero 7. & si domicilium non habeat, tunc erit facienda in loco vbi habitare consueuerit, d. l. 3. §. prætor. vel in eius Ecclesia, seu beneficio, cap. fin. de dolo, & contum. cap. ex tue, de clericis non residentib. quia ibi residentiam facere præsumitur, Mascard. de probationibus, conclus. 1271. numero 1. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 15. §. 2. numero 30. Et nuncio præsertim iurato creditur an aliquis ex vocalibus absens sit vocatus necne, gloss. verbo vocatos in cap. quod sicut 28. de elect. Boër. ad Mandag. de election. nonorum Prælat. part. 1. cap. 4. Castellin. de elect. cap. 8. num. 18.
- 8 Et si vocati intra assignatum terminum competentem non venerint, non sunt de cætero expectandi, iuxta c. cum inter 18. & seq. de elect. Lauor. d. tit. 4. cap. 17. num. 25. vbi cum Mandag. aduertit quod non venientibus absentibus, nec procuratorem constituentibus, potest fieri absque eis electio, dummodò non sint plures absentes, quam præsentæ, vel notabilem Collegij partem constituerent; quia tunc præsentæ tenentur expectare vocatos saltem vsque ad finem termini dati ad eligendum. Similiter sunt expectandi etiam elapso termino quamuis pauciores sint, vbi absque periculo, & incommodo expectari possent, & aliqua causa probabili, vel necessaria detinerentur, puta pluuia, aut simili, & superior pro certo haberet non longè abesse, præsertim cum nullum esset periculum in mora modici temporis; quia adhuc facultas eligendi durabat; ita Abb. in cap. cum nobis num. 9. de elect. Mantica. d. decis. 288. num. 3. Fr. Sigismund. à Bononia de elect. dub. 13. n. 7. nam, si dolo potius ipsos excludendi quam alia legitima causa acceleraretur electio in ipsorum præiudicium, reclamationi locum esse resoluunt, Cuch. d. tit. de elect. num. 83.

Fr. Einman. *questionum Regular. tom. 2. quest. 51. art. 5.* quos refert, & sequitur Lauor. *d. tit. 4. cap. 17. numero 25.* vbi subdit quòd si maior pars absens respondisset se nolle venire, nec eligere, nec electioni interesse, tunc posset etiam minor pars eligere, & quòd imò si finis termini immineret, possent pauciores, & etiam vnus solus non expectatis conuocatis eligere, quia tempus interpellat pro homine.

Vtrum autem si electores ad electionem vocauerunt eos, quos 9
vocare non tenebantur, expectare illos vsque ad terminum præfixum teneantur? In quo dubio glos. *verbo assumatis in cap. cum inter 18. de elect. tenet* quòd ex quo illos vocauerunt vsque ad terminum statutum expectare tenentur nisi ex tali expectatione præiudicium, damnum, aut periculum Ecclesiæ contingat. Sed contrarium, imò quòd valeat electio non expectatis his, qui vocandi non erant, sustinent *in d. cap. cum inter Hostien. numero 4. vers. sed nunquid, Ioann. Andr. numero 18. Butt. numero 19. Panoini. numero 11. vers. in glos. penul. & alij*, quos refert & sequitur Rendina *diēt. tom. 1. titul. 36. numero 31.* non enim potest agere de contemptu qui non habet vocem in Capitulo, Raguc. *de voce Canonicorum quas. 1.1. numero 3.* Et quid si sit inhabilis ad votandum, Aloyf. Ricc. *d. part. 4. resol. 45.*

An etiam Capitulū teneatur expectare vt quis promoueatur ad 10
sacros Ordines intra tempus à Iure electioni faciendæ præfixum? Resp. quod non, quauis ipse dicat se esse paratum Ordines suscipere, possunt enim reliqui concanonici electionem accelerare, ita Bonifac. Vital. *num. 26. & Imol. n. 23. in d. Clem. 2. Monet. de distib. quotid. par. 1. q. 20. n. 5. Tambur. d. disp. 5. q. 8. n. 9. Iul. Lauor. d. tit. 4. c. 15. num. 35.* vbi querit quid dicendum si mora modica esset futura, neque damnum vllum Ecclesiæ allatura, & electio acceleraretur astutia, & dolo potius talem excludendi, quàm Ecclesiasticæ rei benè gerendæ studio.

Electionis faciendæ tempore si absens iusto impedimento deti- 11
neatur, vnum, vel plures poterit procuratores constituere, qui per se votum in electione præsentent, *cap. si quis, in princ. de elect. lib. 6. Cuch. d. tit. de elect. num. 224. cum seqq. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 6. cap. 14. quest. 7. Raguc. d. loco quas. 26. Sigisimun. à Bononia de elect. dub. 14. à princ. Iul. Lauor. d. tit. 4. cap. 17. ex num. 32. Paul. Laymann in Theolog. morali lib. 4. tract. 2. cap. 12. num. 4. vers. dico quartò, Tamburin. d. tqm. 1. disp. 1. q. 3. Rot. in Calaguritana beneficij de Morillo 13. Nouembrii. 1620.*

- 12 coram bonæ mem. Vbaldo, vbi fuit dictum etiam requiri ad hoc ut
vorum absentis per procuratorem possit sustineri, quæ sunt, ut quis
sit à loco unde auocari possit, & quòd iusto impedimento decenter
venire non possit, & quòd procurator habeat mandatum ad iuran-
dum super dicto impedimento, quæ omnia infra declarabimus.
- 13 Sed si plures sint procuratores debent singuli esse in solidum,
& si simul ad votum præstandum concurrerint, potior habebitur,
qui præoccupat, at nullo præoccupante admittendus est qui primò
nominatus fuerit in instrumento procuratorio, *dict. cap. si quis iusto*
in princip. versicul. ut qui primo, Tiraq. *de primog. quest. 17. in sexta*
opin. numero 5. Vltimi enim censentur in subsidium priorum no-
minati, Anton. Monach. Lucensi *decis. 64. numero 39*. vel data in om-
nibus paritate, quem Capitulum admittere voluerit. Si verò duo
procuratores in solidum constituti ad eligendum, semel alterum
elegerint, ita consumpta est electio, ut variare non possint, *glos.*
verbo elegerit in dict. cap. si quis iusto, Tiraquel. *in l. boues, §. hoc sermo-*
ne numero. 53. ff. de verbor. significat. Vbi tamen duo procuratores
fuerint dati in diuersis instrumentis eadem die confectis, & non
appareat quis ex illis sit reuocatus, mutuo se confundunt, *glos. verbo*
nominatus, vers. quid si non apparet. in d. cap. si quis iusto, Boër. *decis. 311.*
num. 1. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 95. num. 5*. & sibi imputet
constituens absens, qui ita indiscrete procuratorem constituit, Petr.
Greg. *de elect. cap. 6. num. 10*. Azor. *d. lib. 6. cap. 14. q. 7*. Lauor. *d. tit. 4. c. 17.*
num. 49.
- 14 Debet procurator constitui vnus de Collegio, ut expressè pro-
bat *dict. cap. quia propter, §. illud, de elect. ibi, Et tunc si voluerit, vni com-*
mittat. de ipso collegio vicem suam, Lauor. *d. tit. 4. cap. 17. numero 45*.
Tamburin. *dict. disp. 5. q. 3. num. 2*. nisi Capitulum ex gratia velit con-
sentire ut committatur extraneo, qui quidem inuito Capitulo con-
stitui nullo modo potest, Abb. *in d. §. illud nu. 2*. Lauor. *d. cap. 17. n. 46*.
Subrogari enim debet talis, qui sit eiusdem qualitatis, Bart. *in l. 1. C.*
de princip. agen. in rebus lib. 12. & sic quoque oportet, ut sit saltem
Subdiaconus, Lauor. *d. cap. 17. num. 47*. Aloys. Ricc. *in praxi part. 4. re-*
solut. 41. num. 4. Iste igitur procurator de Collegio ab absente sim-
- 15 pliciter constitutus in casu electionis non potest vnum suo, & alium
procuratorio nomine eligere, *dict. cap. si quis iusto, §. porro*, Cuch. *d. lib.*
4. tit. de elect. num. 229. Petr. Gregor. *de elect. cap. 6. numero 11*. Sigis-
mun. à Bononia *de elect. dub. 14. num. 7*. Tamburin. *d. disputat. 5. q. 4.*
num. 6 in princip. Molin. *de primogen. lib. 1. cap. 5. numero 51. cum seqq.*
Aloys.

Aloyf. Ricc. d. resolui. 41. num. 5. Vbi verò merita duorum, vel trium adeo essent æqualia, vt discerni non possit ab electoribus quis eorum melior, & idoneor cæteris esset, tunc posset præfatus procurator vnum suo, alterum procuratorio nomine elegere, vt tradunt Molin. d. c. 5. n. 52. & 53. Guier. Canon. lib. 1. c. 11. n. 9. Sigism. à Bononia, de elect. dub. 14. n. 8. Sicut etiam poterit vbi de aliquo certo denominando dominus speciale mandatum dederit, vt probat tex. in d. c. si quis iusto, §. porro, vers. nisi de certa eligenda persona. At nunc de Iure nouo, Concilij Trid. sess. 25. de Regul. cap. 6. præcipientis vt electiones Regularium per vota secreta celebrentur, aliter in his dicendum videtur, vt apertè censuit S. Congr. Concilij his verbis. *Procuratores legitime constituti cum generali mandato ad eligendum ab iis, qui legitime impediti sunt, non excluduntur, dummodo non habeant speciale mandatum de eligenda certa persona, quia tunc votum non posset esse secretum*, referunt Nicol. Garc. de benefic. parte 5. cap. 4. numero 200. Sigism. à Bononia, de elect. dub. 14. numero 9. Tamburin. d. disput. 5. quæst. 4. numero 6. Lauor. d. tit. 4. cap. 17. num. 57. Adest quoque alia declaratio tenoris sequentis, videlicet. *Item ex Decreto d. cap. 6. non esse prohibitum Superioribus Ordinum, quibus id ex regula conceditur, vt aliquem Fratrem idoneum suo loco delegent, seu mittant ad Capituli generalis celebrationem, vt suo nomine electionem faciat, si ex institutis, & decretis Religionis sua licet Superioribus absentibus, & legitime impeditis mittere alium ad Capitulum generale, qui suo loco, & nomine in electione suffragium ferat*, referunt Reucrendiss. D. Castellin. de elect. cap. 5. num. 98. circa finem, Tamburin. d. num. 6.

Circa tria illa essentialia requisita ad hoc vt votum absentis per procuratorem sustineri possit, quorum supra mentionem fecimus, aliqua animaduertenda sunt, & in primis quoad primum sciendum est, quòd ad hoc vt quis possit procuratorem constituere, debet abesse à loco, vbi fit electio, & esse in loco, à quo possit, & debeat aduocari, vt probatur in d. c. quia propter, §. illud ibi, illud autem penitus interdiximus ne quis in electionis negotio procuratorem constituat nisi sit absens in eo loco, de quo debeat aduocari, Lauor. d. tit. 4. cap. 17. numero 34. vbi subdit quòd si quis electorum tempore vocationis, seu citationis faciendæ sit intra fines, vnde sunt vocandi absentes, & postea electionis tempore sit extra fines, non admittitur eius procurator, & num. 44. ait quòd non dicitur absens ad hunc effectum is, qui est in aliqua parte ciuitatis etiam remota, vel

propè in hortis. Si verò quis sit præsens in loco, vel Ecclesia vbi sit electio, sed tanta ægritudine detentus vt non possit ad talem locum accedere, poterit ille vnum, vel plures ex collegio sibi substituire ad eligendum, vel electores debent aliquos ad illum mittere, vt eius suffragium petant, ita Angel. *verbo electio, num. 17.* Azor. *d. parte 2. lib. 6. c. 14. quæst. 7. vcrf. verum,* Petr. Gregor. *de elect. cap. 16. num. 7.* Lauer. *d. cap. 17. num. 44.* quia absenti non licet villo modo per litteras exprimere votum suum, *d. cap. si quis iusto, §. absens,* ibi, *non poterit aliquatenus per litteras, &c.* Sigisf. à Bononia, *de elect. dub. 14. numero 1.* etiam volente Capitulo, Boët. *decis. 1. numero 41. inuncto num. 47.*

- 18 Quantum ad secundum essentiale, quod scilicet iusto impedimento detentus venire non possit, aduertit Iul. Lauer. *d. cap. 17. num. 35.* procedere in electionibus quacunque forma factis, & *numero 36.* quòd impedimentum debet esse verum, & probatum, putà si ob inimicitias capitales venire non possit, vel ob infirmitatem grauem, non autem leuem, vel si aduersa nauigatione impediatur, vel si vocetur ad maius Tribunal, vel si obsessus sit in aliquo castro vnde egredi non possit, & similia, ita tamen vt impedimentum exprimat quale sit, & *num. 41.* subdit quòd ad hoc vt talia impedimenta iusta dicantur requiritur vt de tempore, quo impeditus venire non potest, si sit in eo statu, in quo si præsens esset, posset eligere.

- 19 Quoad tertium verò de mandato speciali ad iurandum super dicto impedimento, est sciendum aliàs non credi procuratori absq; mandato affirmanti medio iuramento super impedimento Capitularis non valētis ad electionē venire, *gl. verb. detentus in d. c. si quis iusto,* vbi Archid. *n. 2.* Bellem. *in d. c. quia propter n. 4. ad fin. & n. 5.* Lotter. *de re benef. lib. 2. q. 19. n. 25.* Poterit tamen maior pars eligentiū remittere impedimenti probationē, aut iuramentum, quamuis minor se offerat ad probandum contrariū, de quo tamen vide Lauer. *d. c. 17. n. 38.* vbi *n. 40.* subdit, quòd si procurator absq; iuramēto admissus fuerit, non potest post electionē sequutā quis probare, quòd dominus non erat impeditus, nam videntur illi de collegio renunciare iuri suo illum sine iuramenti delatione admittentes, cum possint etiam non impediti procuratorem admittere, non obstāte dispositione *d. c. quia propter, §. illud,* quamuis vtatur verbo, *interdicimus,* quia huiusmodi dispositio emanauit in fauorem aliorum electorum, cui fauori renunciare poterunt, & firmat idem Lauer. *d. c. 17. n. 43.*

Verùm si contingeret electorem absentem impeditum, qui pro-
curatorem constituit, interim mori, procurator debet cessare, facta
tamen per eum ante notitiam habitam de eius morte firma erunt,
& si durante huiusmodi ignorantia perficeretur electio, valeret uti-
que, ita *Archid. in d. c. si quis iusto n. 3. in princ.* Tambur. d. disp. 5. q. 4.
num. 8.

Quòd si absens nullum inueniat in Capitulo, vel Collegio, 21
qui vellet esse eius procurator, non potest cogi aliquis ad acce-
ptandum, ex gloss. in d. c. quis propter, §. illud, Lauor. d. c. 17. n. 51.
Nec talis absens hoc casu poterit nolente Capitulo extraneum de-
putate, d. c. si quis iusto, §. absens, Azor. d. libro 6. cap. 14. quest. 7.
vers. quares, Sigism. à Bononia, de elect. dub. 14. num. 2. Tamburin.
d. q. 4. num. 7.

Si verò aliquis electorū Canonicè vocatus non fuerit potest ele- 22
ctionem irritam facere, c. quòd sicut, de elect. Anton. Raguc. de voce Ca-
non. in Capitulo q. 11. Lauor. d. tit. 4. c. 17. num. 13. nisi velit eam ratam
haberi, ut per Cuch. d. tit. de elect. num. 52. Tamburin. d. disp. 5. quest. 3.
num. 2. Consensus namque contemptorum potest intervenire ante,
vel post electionem, ad tradita per Petr. Greg. de elect. cap. 14. num. 5.
non tamen eorum voces alijs accedentes poterunt augere nume-
rum votorum electorum, itaut electio, quæ nulla fuit, utpotè à mi-
nori parte facta, per sequentem ratificationem validetur, ut tenent
gloss. & Doctores in c. Ecclesia vestra il. 2. de elect. quos plena manu
refert Rending. d. tom. 1. tit. 36. n. 7. & ex Lancel. Cuch. & alijs, resolu-
it Lauor. d. c. 17. n. 22.

Nec enim talis electio quibusdam non vocatis ipso iure est irri- 23
ta, sed eis petentibus venit annullanda, c. bona il. secundo, de elect. Me-
noch. cons. 67. n. 31. Lauor. d. c. 17. num. 17. nouissimè Aloys. Ricc. in
praxi rerum fori ecclesiast. parte 4. resolut. 44. Dummodo ante confir-
mationem electionis oppositio de contemptu sit facienda Biaz. in
direct. elect. parte 3. cap. 7. Cuch. d. tit. de elect. num. 51. Aloys. Ricc.
d. resolut. 44. num. 3. Si aliàs comptus certior factus fuerit, quia si
ignorauerit, poterit etiam post confirmationem contradicere, Si-
gismun. à Bononia, de election. dub. 10. num. 4. & 5. lul. Lauor. d. c. 17.
num. 14.

De contemptu agere potest solùm is, qui neglectus, & non vo- 24
catus extitit, siue ei ius electionis competat Iure communi, siue ex
Iure speciali, vel consuetudine, ita Feder. de Senis consil. 148. in fine,
vers. praterca, & consil. 214. in fine, vers. item dico, Crescen. decis. 6.

- num. 2. de procurat. Buratt. decif. 351. num. 4. ex Cuch. tradit Lauor. d. c. 17. n. 15. & subdit idem dicendum de successore contempti; nec etiam sola oppositio sufficeret, sed necessaria fuisset prosequutio contemptus ad annullandam electionem, Butr. in c. in Genesi n. 28. propè fin. & sanè etiam intra tempus ad eligendum, Lambertin. de iurepatr. 2. parte 2. lib. 6. q. princ. art. 26. n. 7. Burat. d. decif. 351. n. 5. quòd
- 25 adeò verum est, vt nec etiam Capitulum possit facere statutum inducens nullitatem electionis propter defectum aliquorum non vocatorum, Abb. in d. c. quia propter num. 12. Sigism. à Bononia, de elect. sub. 10. n. 5. Lauor loco proximè citato, nec quicquam releuat si Prælati mortem, ex qua Ecclesia vacauit, minimè ignorauit; quia vacatio non fit, vt certioretur, sed vt non vocatus agere minimè possit de contemptu, ita Doctores in c. cum inter vniuersas, de elect. Rending. d. tom. 1. tit. 36. n. 30.
- 26 Sed dubium est, an electione irritata ex quo facta fuit aliquibus contemptis, contemptores pro prima vice eligendi facultate priuentur, applicanda contemptis dumtaxat? gloss. magna in c. bona, il secondo, verbo expectare, de election. priùs in partem affirmatiuam inclinare videtur, deinde in fine vers. & quòd dixi, corrigit se, & fuit additio ad dictam gloss. concludens, quòd in pœnam contemptus solùm electio facta irritari debeat, non autem priuandum est Collegium facultate eligendi, nam cùm ob contemptum pœna priuationis potestatis eligendi à Iure statuta non reperiatur, per alium quàm per eum, qui habet plenitudinem potestatis, scilicet per Principem, imponi non debet, cùm simus in pœnalibus, & sic odiosis, & odia restringenda sint, non amplianda, iuxta reg. odia, de regul. iuris in sexto, quare gloss. sequuntur ibi Ioan. Andr. num. 15. Anchar. colum. ult. in 1. oppositio. Bald. num. 5. vers. oppono, si plures, Butr. num. 13. Panorm. numero 9. vers. secunda quæstio, Petr. de Biaxio, de elect. parte 3. cap. 7. Cuch. d. tit. de elect. num. 52. Reudin. d. tom. 1. tit. 36. num. 6. Petr. Greg. de elect. cap. 14. num. 5. Iul. Lauor. d. tit. 4. num. 18.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonici non possunt licitè ordinariè abesse à Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus.
- 2 Vocem in Capitulo habere, vel dare an potius sit præeminentia, & fructus Canonicius quàm opus, ostenditur.

- 3 *Electoꝝ quilibet potest renunciare voci suæ in uno, vel altero actu electionis.*
- 4 *Canonicus potest licite abesse à Capitulis stante legitimo impedimento, aut alia iusta causa ad non assistendum illis.*
- 5 *Canonicus sumere potest dies recreationis causa sibi concessos in diebus Capituli, nisi de industria faciat.*
- 6 *Canonici ubi non sunt presentes in loco, ubi deseruiunt, iuste possunt abesse à Capitulis, seu congregationibus Capitularibus.*
- 7 *Canonici non tenentur venire ad Capitulum quando vocantur tempore insolito, vel incongruo.*
- 8 *Canonicus non est vocandus ad Capitulum quando est in probatione habitus.*
- 9 *Canonicus absens quamuis amittat quotidianas distributiones mortaliter peccat, secundum unam sententiam, sed contrarium verius, vt num. 10.*
- 11 *Pars tutior quomodo eligenda, ostenditur.*
- 12 *Opinioni semper inest formido ne contrarium sit verum.*
- 13 *Culpa alia Theologica, alia iuridica.*
- 14 *Cap. si quis Presbyter 92. dist. declaratur.*
- 15 *Canonicus quando non vult residere, & interesse ex contemptu, seu contra Prælati sui particulare præceptum ex iusta causa latum, peccat mortaliter.*

Canonicus an possit licite ordinariè abesse à Capitulis,
seu congregationibus Capitularibus, & an pec-
cet mortaliter si notabiliter absit?

CAPVT XL.

ON posse Canonicum à Capitulis, seu Congregatio-
nibus Capitularibus licite abesse suadent plures ratio-
nes, quarum præcipua est, quia etsi munus. & officium
Canonicorū præcipuè consistat in seruitio, & residetia
Ecclesiæ, Chori, & Altaris, consistit etiam in administratione, & gu-
bernatione rerum Ecclesiæ, & Capituli spiritualium, tēporalium, in
quo ius, & bonum publicum versatur, l. 1. §. huius studij ff. de iustit. &
iure, ibi, publicū ius in sacris, in Sacerdotib. in Magistratibus consistit: & sic

currit eis obligatio aſſiſtendi Capitulis ad ſatisfaciendum huic muneri, & officio, ac prouidendum bono Eccleſiæ, eiùſque reſ-tuendas Nec reſert quòd huiuſmodi adminiſtratio, & gubernatio incumbat Canonicis, & Capitularibus non vt ſingulis, ſed vt vniuerſis, ideſt vt pertinent ad vniuerſitatem Capituli, & ſunt pars illius: nam vt parti Capituli currit vnicuique prædicta obligatio, aliàs ſi quilibet in particulari non teneretur aſſiſtere Capitulis, ſed poſſet abeſſe, alij etiam poſſent id facere, cùm non ſit maior ratio de vno, quàm de altero, & ſic poſſet deficere bonum regimen Eccleſiæ, & Capituli; ex quibus hanc partem tenet, & probat Nicol. Garc. *de benef. p. 3. cap. 2. à num. 529. vbi num. 532.* atteſtatur illam ſubſcripſiſſe Ioannem Gutier. & Petrum de Ledefma conſultos, ac ſibi reſpondiſſe Sacram Congregationem, cuius deciſionem tranſcripſimus *cap. 35. n. 14.* Idem etiam ſentiunt Bonac. *de hexis Canon. diſput. 3. q. 1. pun. 2. n. 5.* Homobon. *de examine eccleſ. tract. 14. cap. 2. q. 12.* & nouiſſimè in reſponſis *quæſt. moral. p. 3. reſp. 11.*

- 2 Non obſtat, quòd habere, & dare vocem in Capitulo potiùs videtur præminentia, & fructus Canonicatus, quàm onus, cum ſoleant Canonici ob culpas, & delicta puniri priuatione, ſeu ſuſpenſione vocis iuxta *Clem. 2. §. illi verò, de atate, & qualitat.* quia reſpondetur dici præminentiam, & fructum ratione auctoritatis, & honorificentix, eſſe tamen onus iuxta ſupradicta, ſicut iudicare dicitur fructus iuriſdictionis, ſeu officij, Mohedan. *decif. 5. numero 3. & 4. de ap- pellat. Rot. decif. 1131. num. 2. lib. 3. part. 3. diuerſ.* reſert Nicol. Garc. *d. cap. 2. num. 533.* vbi addit *numero ſeq.* Canonicos puniri in priuatione, ſeu ſuſpenſione vocis quamuis ſit onus, quatenus eſt reſ præminentix, & auctoritatis, & quæ ſolet appeti, & æſtimari, ſicut etiam Epifcopi ſolent ſuſpendi ab executione Pontificalium, & Parochi ab officio.

- 3 Nec in contrarium facit, quòd quilibet elector poteſt renunciare voci ſuæ ſicut iuri ſuo, ſecundùm Armil. *verbo electio numero 20.* Sot. *de Iuſtis. lib. 4. quæſt. 6. artic. 3. verſic. poſtremum,* Gutier. *canon. lib. 2. cap. 11. à numero 86.* quia bene reſpondet Nicol. Garc. *d. cap. 2. numero 535.* id procedere in vno, vel altero actu electionis, ſed non ordinariè.

- 4 Limita primò ſupradictam reſolutionem, vt non procedat ſtante legitimo impedimento, aut alia iuſta cauſa ad non aſſiſtendum Capitulis, vt per Nicol. Garc. *d. cap. 2. num. 537.* vbi addit tantam cauſam poſſe concurrere, vt ab illis iuſtiſſimè excuſetur etiam ordinariè,

nariè, vt si in Capitulis esset tanta peruersio, & procederetur ita malè, & ex abrupto sine lege, ordine, modo, ac cum violentia, & insolentia Præsidentium.

Secundò limita, vt non procedat quando quis abesset à Capitu- 5
lis in diebus sibi recreationis causa concessis, licitè enim potest Canonici sumere suos dies in diebus Capituli nisi de industria id absentix tempus eligeret, quo habendæ sunt huiusmodi congregationes, ita Nicol. Garc. d. cap. 2. à num. 541. vbi num. 543. testatur sic fuisse sibi responsum à Sacra Congreg. Concilij prout in declaratione, quam transcripsimus cap. 35. numero 14. & prout ipse Garc. d. loco n. 559.

Tertiò limita non procedere vbi Canonici non sunt præsentes 6
in loco, nec deferuiunt, Calder. conf. 260. aliàs 4. de his, quæ sunt à Præl. in fine, vers. si verò. Absentes autem quibus casibus vocari debeant, diximus c. 39. n. 1.

Quartò, limita vt non procedat quando vocarentur tempore in- 7
solito, vel incongruo; quia tunc non tenerentur venire ad Capitulum, vt per Pauin. de potest. & offic. Capituli Sede vacante præl. 5. n. 11. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 577.

Quintò limita vt locum non habeat quando Canonicus esset 8
in probatione habitus, & regulæ in aliquo Monasterio eiusdem etiam ciuitatis, quia ille hac Religionis causa ritè, & legitime abesse censetur, in tantum, quòd nec vocari debeat, vt vocem suam det in electionibus, &c. ita glos. verbo conferendum, vers. sed nunquid Canonicus in cap. beneficium, de Regularib. in 6. Carol. Tapia in auth. ingressi verbo sua cap. 2. num. 8. C. de Sacros. Ecclesiast. Lxl. Zech. de Republ. ecclesiast. titul. de Regularibus cap. 3. num. 10. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 3. quæst. 1. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi part. 3. allegat. 99. num. 31.

Quoad secundam partem dubij attinet memini me supra, cap. 9
20. numero 8. per transennam dixisse Canonicos si notabiliter absint peccare mortaliter, sed quia hæc materia quotidiana maiorem requirit indaginem, idèd quid in ea sentiant Doctores in medium proferam, illi enim in duas opiniones diuisi sunt, ambasque probabiles.

Prima affirmat, nempè Canonicos absentes mortaliter peccare, ex sequentibus. Primò, quia tutior est, & probabilior, & in dubio tutior pars est eligenda, cap. iuuenis, de spons. cap. ad audientiam, cap. significasti, de homicid. Secundò, quia Canonici absentes, seu non seruientes

seruientes primo anno dimidia parte fructuum, secundo omnibus, tertio non ampliùs fructibus, sed beneficiis ipsis sunt priuandi, vt in Concil. Trid. *sess. 24. de reform. cap. 12.* Sed hæc est magna pœna, ergo quoque magna debet esse culpa pro qua venit imponenda; quia pœna debet commensurari delicto, *glos. verbo illi in cap. si qui Episcopi 1. q. 1. cū citatis per me de Axiom. Iuris vsufreq. Axiom. 181. num. 3.* ac proinde Canonicos sine legitima causa absentes mortaliter peccare videtur dicendum. Tertio, quia omittentes Officium in choro possunt deponi, *cap. si quis presbyter fin. 92. dist.* Depositiò verò supponit culpam non leuem, Igitur, &c. Quarto, quia lex Concilij de residentia non videtur purè pœnalis, sed præceptiua, vt patet *ex sess. 6. cap. 2. de reform.* At si inter omnes constar leges præceptiuas præsertim ecclesiasticas obligare sub mortali, seu veniali pro grauitate, vel leuitate materiæ, secundùm Nauar. *in man. cap. 23. num. 52.* Igitur, &c. Quinto, qui facit contra iustitiam mortaliter peccat ex genere suo, sed Canonicus absens à Canonicatu facit contra iustitiam, cū faciat contra proprium officium, Syluest. *in summ. verbo Hora num. 3. part. 2.* Igitur, &c. Sexto & vltimo potissimum facit decisio Sac. Congreg. Concil. quæ habet neminem excusari à residentia, licet distributiones amittere velit, necnon puniendos esse qui Diuinis non interfunt, licet resideant in eadem Ciuitate, vel loco, teste Nicol. Garc. *de benefic. part. 3. cap. 2. numero 323.* Et quibus, & aliis hanc partem sustinent Soar. *de Relig. tom. 2. lib. 4. cap. 10. numero 17. & cap. 13. à numero 5.* Vsq. in opusc. moral. vbi de benefic. dub. 1. numero 184. Nicol. Garc. d. cap. 2. numero 231. dub. 5. Squillante de obligat. cleric. part. 1. numero 57. Bonacin. *de horis Canon. disp. 1. q. 1. puncto 2. numero 1.* Filliuc. *in question. moral. tom. 2. tractat. 23. cap. 7. numero 207.*

- 10 Contrariam verò sententiam, imò Canonicos absentes nullo modo, vel saltem venialiter tantum peccare, suadent plura, & non vulgaria fundamenta, & primò arguendo à contrario sensu (quòd argumentum est in Iure firmissimum, ex citatis per me *de locis commun. argum. Iuris loco 27.*) desumpto ex Concil. Trid. *sess. 23. cap. 1. de reformat. vers. eadem omnino,* vbi habetur eos, qui absunt à beneficiis Curatis peccare mortaliter, ergo qui absunt à beneficiis non Curatis minimè peccant mortaliter; qui enim ex duobus oppositis alterum affirmat, alterum negare videtur, *cap. nonne, de presump.* Secundò, quia lex pœnalis qualis videtur ista Conc. non obligat ad culpam saltem mortalem iuxta probabilem aliquorum Doctorum opinionem,

opinionem, ex Nauar. *de c. 23. n. 53.* Valent. *p. 2. disp. 7. q. 5. puncto 6.* Tertiò, quia in pœnis benignior est interpretatio facienda, *cap. in pœnis, de regul. iuris in 6.* fit autem benignior interpretatio si dicatur Concilium excludere pœnam æternam imponendo temporalem. Quartò, quia Canonici non residentes antequam puniantur, necessario debent personaliter citari, vel si personaliter citari non possint, debent citari trina citatione per edictum publicum, ad eò ut non sufficeret vna pto tribus, ex adductis suprà, *cap. 20. n. 18.* quæ omnia non sunt vsquequaque necessaria in puniendis illis, qui à beneficiis Curatis adsunt; signum igitur est leuius esse peccatum Canonicoꝝ quàm Curatorum absentium. Quare hanc partem sustinent Syluest. *in sum. verbo hora*, §. 10. Caiet. *eod. verbo*, §. 5. Angel. *n. 21.* Nau. *de Orat. c. 5. n. 14.* Valent. *tom. 3. disp. 6. q. 2. puncto 10.* §. *in quo loco*, Valer. Reg. *in praxi fori pœnit. lib. 18. n. 176.* Ego ipse *de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 53. n. 131.*

Ex his duabus opinionibus primam veram existimo in casibus 11 infra in limitatione exprimendis, vltima verò a Classicis Doctõribus sustinetur, & praticari posse tuta conscientia non videtur dubitandum, ex Iuribus, & rationibus in illius corroborationem latè adductis, quam si tenere quis velit ad fundamenta prioris non erit difficile respondere. Ad primum enim dici potest in dubio tutiorem partem esse eligendam non ex præcepto, sed tantum ex consilio, nisi in casibus particularibus Iure expressis, vt in dubio facti circa impedimenta Matrimonij, & circa irregularitatem ex homicidio proueniẽtem, de quibus est sermo in Iuribus ibidem allegatis, vel nisi in aliquo casu particulari aliter suadeat iusta causa, seu præceptũ Superioris, Sanch. *in præcepta Decalogi lib. 1. c. 9. n. 4.* Secundo, respõderi potest in dubio tutiorem partem esse eligendam quãdo dubium est practicum, nempe quando dubitatur an hic, & nunc sit licita absentia Titii à Canonatu, non autem ne esse esse tutiorem partẽ eligere quãdo speculatiue tantũ, & in generali dubitatur an Canonici, v.g. possint abesse sine culpa seculari, at qui habet probabilem Doctõrum opinionem pro se, speculatiue tantũ, & generaliter dubitat an illa opinio sit vera (nã opioni semper inest formido ne contrarium sit verũ Nau. *in c. si quis autem, de Pœnit. disp. 7. n. 9.*) Nõ autem practice, & particulariter cum possit acquiescere, & securus esse in opinione probabili; nam unicuiq; liberũ est sequi opinionem probabilem etiam relicta propria probabiliore, & tutiore secundũ Becan. 12

tract. 1. cap. 4. q. 9. n. 4. & alios, quos plena manu refert, *Patens meus in*

- 13 *comment. ad Ordin. Reg. Lusit. lib. 3. tit. 64. §. 1. n. 9.* Ad secundum, quod pœna debeat esse proportionata culpæ, responderetur quod duplex est culpa iuridica, & Theologica: culpa Theologica est peccatum mortale, seu veniale, culpa verò iuridica est ommissio illius diligentiæ quam leges adhiberi præcipiunt, quæ multoties est separata a culpa Theologica, ut quando debita diligentia omittitur ex obliuione: quare pœna non solum potest imponi, & commensurari culpæ Theologicæ, sed etiam iuridicæ, etiam si à peccato omnino seuerata sit, & idè non sequitur illud opus malitiam semper habere lethalem, quod magna pœna coercetur a legibus, *cap. de cor. act. d. sp. 3. q. 1. puncto 6. n. 1. & 2.* non enim concludit hoc adesse, quod ab hoc contingit abesse, *l. neque naturalis, C. de probat.* Ad tertium respondetur in d. c. *si quis Presbyter*, imponi clerico Diuinis non interuenti pœnam dispositionis comminatoriam solum quando est contumax contra particulare præceptum Episcopi, seu Superioris sui, ut patet ante præfatum textum, ibi *deponatur à clero si tamē castigatus ueniam noluerit promereri*, & ita exponit gloss. verbo *castigatus*. Ad quartum respondetur, non esse omnino certum dictam legem Concilij esse præceptiuam; hæc enim adhuc sub Iudice lis est, unde qui vult sequi hanc secundam sententiam negatiuam, potest sui periculi de re eam esse pure pœnalem innixus auctoritate Nau. Valent. Valer. Regim. & aliorum, quos superius citauimus. Ad quintum possit respondere Canoniceum, qui vult amittere distributiones, non peccare contra iustitiam si in Canonatu non resideat, cum id dicamus posse, quod de iure facere possumus, *l. 1. ff. de condit. instit. nam in canon. & libertate Canonici est an distributiones quotidianas lucrum vult necne*, quæ idè manualia beneficia dicuntur a Bonif. VIII. *de cler. non resident. lib. 6.*
- 15 Declaratur tamen dupliciter hæc sententia, quam sequimur, & primò ut non procedat quando Canonicus non vult resistere, & interesse ex contemptu, seu contra Prælati sui particulare præceptum ex ista causa. Item, *d. cap. si quis Presbyter*, vult qui quæ enim tenetur obedire suo Superiori aliquid graue ex iusta causa pœne querere, ut resoluit Valer. Regim. *n. d. lib. 18. n. 17. 6.* Secundo ut hoc non habeat quando ex alienius Canonici absentia non remanent in ecclesia, qui possint Ecclesiam competenter officiare, Syluest. *lo. cit. tit. 1. ipso discedente non remanent in choro saltem quatuor*, *Can. Macign. de h. r. c. 6. n. 4.* His cessantibus a sententia Canonici videtur esse materia leuis cuius diuino natalile detrimendum non

non inferens, & consequenter excusare à culpa mortali, & si sic cō-
iuncta cum iusta causa etiam à veniali, ex Nauarr. in man. prelud. 9.
numero 10. & hanc partem cum præfatis declarationibus, ut suprà
tuetur D. Felix Nicolius de Treuio Presbyter, & V. I. D. in qua-
dam sua particulari Iuris allegatione quam manuscriptam vidi,
& laudaui.

Monitiones S. Caroli Borromæi ad Canonicos.

VO, qui in Cathedrali Ecclesia Dignitates obtinetis, Canonici item
tum eiusdem Ecclesie, tum reliquarum quarumvis Ecclesiarum
Collatarum, & Episcopatarum, vel Diocesinarum, quicumque sitis, in
omni Canonicali disciplina estis ita agite ut Canonice, nempe, Cano-
nicum legibus ad vobis vestraque vitium pertinentibus, & Constitutionum
Præsentium in Diocesis vestrae ratione congruenter vivatis; Idque
primò maxime studeatis, ut in conspectu Dei Omnipotentis puro corde, &
casto corporis ministretis.

Tum singuli vos Ordinis Dignitati, aut Canoniciatus annexi functio-
nes exerceatis, Canonici ipsique minoris partes præstetis, omnes in choro
statu horum assidetis, & ad Deum pro fidelibus piis, religiosisque fundite
preces.

Dum eo loco estis, memores estote adesse Christum Iesum Dominum,
cui servite cum timore, & tremore.

Non pigres, non somnolenti; non ositantes adestote, non mente vaga, non
vagus oculis, non indolenti corporis statum.

A tenetè, studiosè, ritè, pie, religiosè divinas laudes concelbrate,
& psallite Deo in conspectu Angelorum, cantantes in cordibus vestris
Dominum.

In choro una præstetis, nemini in vestris officiis, sed omnes pariter
qui unque ad id, non solum iunioribus laudate nomen Domini in Psalmis,
Hymnis, & Cantibus.

A quibus nunquam colloquiis, & à litterarum, ac librorum lecturibus, atque
omni vagatione abstinete.

Pro tremore autem, & officij ratione sedere, stare, genua flectere, ca-
put aperire, & inclinare.

Accuratè demum omnia observate, quæ eo de genere vobis præscri-
pta sunt, ita ut vestro exemplo aliis Sacerdotibus, Clericisque, & re-
ctè ritèque psallendi, & sanctè orandi, & pie agendi animum ad-
datis.

In Pſalmorum autem, Canticorum, & Hymnorum intelligentiam ſtudioſè incumbitis, ut dum pſallitis pro ſenſuum ſanctiſſimorum, quos mente concepiſtis, ratione, vos ad omnes pietatis deuotioniſque affectum excitetis.

Non ordinariè diſtributionibus lucro adducti, ſed Dei charitate, religioniſque cultu commoti, diuinis Officiis adeſſote, ut verè, ex animoque Pſalmi verba illa concinnatis. Voluntariè ſacrificabo tibi & confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum eſt.

Diuinis officiis abſolutis paululum omnes in choro piè orate, inde obeundi ſigno per Præſectum dato conſurgentes, quo ordine ad chorum acceſſiſtis, eodem in Sacriſtiam redite, ubi cappas, qui illis induti eſtis, & ſuperpellica, ſine ſtrepitu ullo, & ſuſurratone deponite.

Canonicales veſtros conuentus ſatis hebdomada diebus capitulariter habete.

Omnes qui debetis, ad illos conuenite.

Inde ne diſcedite niſi miſſione à Capituli Præſecto impetrata.

Singuli ordine, & loco ſedete.

Senſentiam modeſtè dicite, & ſuo quiſque loco, non præpoſterè.

A verbis ſcurrilibus abſtinete.

In rebus conſultandis rixas, iurgia, & contumelias caute.

In initio, & ſine vniuſcuſque Capituli ſtatis orationes dicite.

Priori loco tractanda præponite qua ad diuinum cultum, ad ſpiritualis vite progreſſum, ad eccleſiaſticam diſciplinam tuendam, tum que ad rerum temporalium gubernationem pertinent, ne negligite.

Cætera hoc de genere toto ſeruate, quæ Prouincialibus conſtitutionibus præſcripta ſunt.

Omnia in primis agite pace mutua, concordia voluntate, & liberalitate fraterna vos inuicem diligite, Canonici enim eſtis, qui pro Collegii ratione ex antiquo inſtituto vna in Collegiata Eccleſia, vnoque item in Canonicali domicilio collocati fuiſtis, ita vno pacis, & charitatis ſedere, tanquam animorum conſenſione coniunctiſſimi, ſicut naſcentis Eccleſia miniſtri, quorum erat cor vnum, & anima vna, experiendo videte, ſicut in Pſalmo ſcriptum eſt, quàm bonum, & quàm iucundum ſit habitare fratres in vnum.

Hactenus monitiones Sancti Caroli ad Canonicos.

Tandem verò operapretium mihi visum pro huius materie summa, ac coronide tabellam subiungere quam Illustrissimus, & Reuerendissimus D. Torquatus Perottus excellēs V. I. Doctor magnus & proximus Urbani VIII. Capellanus, ingeniosè, & eleganter composuit, vir planè ut Bartoli sus cuius doctrina, & consilio imitator egregius, ita etiam politiorum litterarum commendatione ceteris non inferior.

Tabella Canonicis accommodata ad preces horarias deuotè concinendas.

Ante horas.

Horarum Canonicarum institutio ad Dei laudem, & gratiarum attentionem primùm omnium recolenda.

Quæ septennio horarum numero mysticè designantur breuiter cogitanda Rerum inanum cura, & omnium negotiorum solitudo relinquenda.

Postulandum à Deo, ut attentè, deuotè, ac studiosè laudetur.

Frequens consideratio Canonicalis vocationis; ut vocibus modulatè compositis mens benè instructa respondeat.

Cordis munditia studendum, ut puris verborum laudibus Diuina Mæstas concelebretur.

Hierarchia Angelorum diuinas laudes in Cælo proclamantium mentis oculis proponende.

Humili precatione Sanctorum patrocinium implorandum, illius præferim, cuius Officium re itare continget.

Nunquam Officium inchoandum, nisi collectis sensibus, ac præuia mentis eleuatione ad Deum.

Cauendum à verbis inutilibus, visu, locis, eo maxime tempore, quo itur, vel paulo post eundem est in chorum.

In ipsis Horis.

Nouerit Canonicus in sortem Domini, ut diuinis laudibus publico nomine vacet.

Angelici huius ministery Officio se inter Angelorum choros versari contempletur.

Diuinæ præſentiam Maieſtatis pſallendo reuerenter adoret.

Attentionem in ſingulis verbis adhibeat, quam frequenter excitabit Dei quem alloquitur, recordatione.

Quæ diſtrahunt importuna cogitationes, ſenſim, ac leniter repellendo conſternat.

Quoties mentem alio diuertiffe aduerterit, toties eam ſtatim colligendo dirigat ad Deum.

Corpus modeſtè, ac decorè componat, oculos præſertim caſtodiat, ut ſint debitæ attentionis miniſtri.

Si quod verbum dicere vel reſpondere oportebit, id cito, ac breuiter expediat.

Quæ recitat, aut canit, ex libro ſibi parato, non ex memoria depromat.

Oſſerat eo pro ſe ipſo attentionem, & deuotionem tot Sanctorum hominum in Canonicis precibus exoluendis.

Post Horas.

Deo gratias referat, quod accèſſum habuerit ad eius laudes & colloquia.

Perat humiliter veniam errorum, quos in hac diuina functione cōmiſit.

Linguam velut inſtrumentum Deo dicatum cauè custodiat.

Cordis affectus nec ita componat; ut externæ conſentent verborum modulationi.

Moribus, ac vita Deum perfectè laudare conetur.

Superflua rerum curis ne implicetur, ut moleſtos cogitationum tumultus euitet.

Quæ verba in pſalmodia ſibi magis fructuoſa guſtarit, quæ diuinitas conſcriuet.

Harmonia rerū creaturæ ſincero, ac fideli earū uſu omni tēpore ſeruetur.

Ad ſupernum beatorum chorum aſpiret, qui in diuinis præſentibus perpetuo exultant.

Mysteria paſſionis Chriſti Domini, quibus Horæ Canonicæ reſpondent, memoria ſæpe reuocet.

B. Laurentius Iuſtinianus.

Quid ſublimius in hac peregrinatione celebrari poſſit, quàm patri caſſorito Angelorum in Diuinis laudibus occupari? Inde eorum ergo eſt præſentibus Angelorum carmen pſallere negligenter, & verba ſacri carminis atque de corde promere.

S V M M A R I V M.

- 1 Canonici donec ad Ordines suis Canonizatibus, annexos se promoueri post annum non fecerint, voce in Capitulo priuantur.
- 2 Canonici illiciti, & subreptiti ad sacros Ordines ante legitimam aetatem promoti suffragium ferre non possunt.
- 3 Excommunicati Canonici maiori excommunicatione vocem non habent in Capitulo.
- 4 Eligendi potestate priuantur ipso iure qui sunt maiori excommunicatione ligati, non vero minori.
- 5 Doctores referuntur de materia Extranag. ad citanda, agentes.
- 6 Suspensi Canonici per sententiam Iudicis, aut etiam Canonici, vocem in Capitulo non habent.
- 7 Interdicti Canonici vocem in Capitulo non habent.
- 8 Canonici personale, aut locale interdictum violantes scienter exercendo actum sacri Ordinis, vel celebrando Officia diuina, vocem in Capitulo amittunt.
- 9 Irregulares Canonici vocem in Capitulo non habent si eam habeant ratione alicuius sacri Ordinis, cuius irregularis exercitum non habet.
- 10 Indignum scienter eligentes, aut similiter postulantes pro ea vice eligendi potestate priuantur.
- 11 Indignus quoad hunc effectum is dicitur, qui habet defectus personae expressos, in cap. quia propter, de elect.
- 12 Eligere prohibentur qui ad Ecclesiam receperint postulatam tanquam institutum, vel administratorem antequam admissa fuerit postulatio.
- 13 Eligere prohibentur qui ob delictum commissum potestate eligendi priuati fuerunt.
- 14 Eligendi potestas quando ob electorum culpam ad alios acuelatur, ostenditur.
- 15 Collegij ius in uno solo remanet, & conseruari potest.
- 16 Canonatus duo de iure in vim decretorum Concil. Tri. incompatibiles sunt, & post adeptam pacificam possessionem fundi primus vacat ipso iure, & si quis utrumque retinere perrexerit, illis est ipso iure priuatus.
- 17 Dispensatio praesumpta, in qua fundatur reg. de triennali, non potest se defendere duos obtinens Canonatus.
- 18 Canonicus obtinens Dignitatem perdit Canonatum, nisi priuilegio, vel consuetudine muniatur.

Regul. tom. 2. q. 1 §. 1. r. 5. vers. secundo, Soar. de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. c. 4. n. 7. Tambur. de iure Abbatum tom. 1. disp. 5. q. 8. n. 10. Iul. Lauor. var. lucubrat. tom. 1. tit. 4. c. 1 §. n. ...

Tertio, excommunicati maiori excommunicatione vocem non ³ habent in Capitulo, gloss. verbo maiores, in c. unic. ne Sede vac. lib. 6. Doctores in cap. illa quotidiana, de elect. Vgol. de censur. tab. 2. c. 11 §. 12. Aloys. Ricc. in praxi p. 4. resolut. 42. à princip. secus verò est in excommunicatione minori excommunicatione, vt per tex. in d. c. illa, & in c. si celebrat fin. de clerico excom. ministr. resoluit Monet. de distribut. quotidian. p. 2. q. 20. n. 10. Eligen. li namque potestate priuantur ipso iure, 4 qui sunt maiori excommunicatione ligati, non autem minori, c. constitutus, de appellat. d. c. illa quotidiana, d. c. si celebrat, Soar. tom. 5. de censur. disp. 14. sect. 2. num. 17. & 18. Squillante de obligat. Clericor. par. 3. num. 93. Fernandez, in examine Theolog. moral. parte 4. cap. 7. §. 2. num. 8. Sigism. à Bononia, de elect. dub. 66. num. 5. Paul. Laymann in Theolog. moral. lib. 4. tit. 2. cap. 12. num. 3. vers. dico quarto, Iul. Lauor. var. lucubrat. tom. 1. tit. 4. cap. 15. num. 43. Tamburin. d. tom. 1. disp. 5. q. 8. num. 11. Intellige de excommunicato notorio, sed non tolerato à Ecclesia, vel publico percussore Clericorum iuxta Extrauag. Ad euitanda scandala Martini V. (in qua habetur, quod nullus 5 excommunicatum vitare teneatur nisi sit publicè denuntiatus, vel publicus clericus percussor, & de illa plura tradunt Gutier. Canon. q. lib. 1. c. 1. Paul. Laymann in Theolog. moral. libro 1. tract. 5. parte 2. c. 4. ex num. 1.) Ita Petr. Gregor. de elect. cap. 7. num. 8. Sayr. de censur. libro 2. cap. 5. num. 6. Squillante citato loco, Mar. Alter. de censur. sem. 1. libro 2. disp. 5. cap. 2. vers. aliter, Soar. de Religion. tom. 4. tract. 8. libro 2. cap. 4. numero 9. in fine, Sigism. à Bononia, d. dub. 66. n. 10. Tamburin. d. disp. 5. quest. 8. numero 12. Lauor. d. tit. 4. cap. 15. n. 44 & 57.

Quarto, suspensi per sententiam Iudicis, aut etiam Canonicis 6 vocem in electionibus non habent, c. cum dilectus, vbi gloss. notabilis, verbo à suspensis, de consuet. Imol. num. 13. & 14. & Card. num. 2. r. cum sequentib. in d. Clem. de atate, Rendina, in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. 41. num. 21. Fernandez, d. §. 2. num. 7. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. libro 32. tract. 2. num. 18. Anton. Ricciul. de iure personarum extra gremium Eccles. exist. libro 4. cap. 3. num. 9. Tamburin. d. disp. 5. quest. 8. num. 13. Lauor. d. cap. 15. num. 61. Aloys. Ricc. d. resolut. 42. à num. 8. Quod procedit siuè sint suspensi ab officio, & beneficio simul, siuè ab officio tantum, non tamen si sint suspensi

solum à beneficio, nisi vox competeret ratione illius beneficii, à quo reperitur suspensus, ut tradunt Nauarr. in man. cap. 27. numero 163. vers. sexto, Henric. in sum. lib. 13. de excommunicat. cap. 32. §. 4. Sayr. de censur. lib. 4. cap. 6. num. 7. quamvis gloss. verbo omnibus beneficiis, & ibi Geminian. in cap. cupientes, §. ceterum, de election. libro 6. Soar. tom. 5. disp. 27. sect. 2. num. 34. Squillante d. parte 3. n. 37. non improbabiler asserant posse eligere, licet electio competat ratione beneficii à quo est suspensus, cum electio non sit fructus beneficii, sed est actus illius officij spiritualis, cui est annexum beneficium. Suspensus autem simpliciter nunquam vocem potest habere in electionibus; quia sic suspensus intelligitur ab officio, & beneficio, ubi contrarium ex verbis, aut intentione ferentis non colligeretur, gloss. verbo à suspensis in d. et. cap. cum dilectus, ubi Innocent. num. 4. Panormit. num. 18. & Bald. num. 13, Seraphin. decis. 860. num. 6.

7 Quintò, interdicti quoque vocem in Capitulo, ac proinde in electionibus, habere non possunt, cap. cum inter, de elect. Fernandez, d. §. 2. num. 7. Petr. Gregor. de elect. cap. 7. num. 9. Iul. Lauor. d. cap. 15. num. 67.

8 Sextò, Canonici personale, aut locale interdictum violantes scienter exercendo actum sacri Ordinis, vel celebrando Officia diuina, vocem in Capitulo amittunt, cap. 1. de postul. Pralat. cap. is qui, §. is verò, de sentent. excomm. in 6. Syluest. in sum. verbo interdictum, 6. quest. 2. §. secundum, Nauarr. in man. cap. 27. num. 187. Henric. in sum. libro 13. cap. 46. §. 3. Soar. tom. 5. disp. 34. sect. 4. num. 28. Auil. de censur. parte 5. disp. 5. dub. 4. conclus. 3. Aegid. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 17. dub. 4. Paul. Laymann in Theologia moral. lib. 1. tract. 5. parte 3. cap. 3. num. 3. vers. secunda, Azor. institut. moral. parte 2. lib. 6. cap. 14. quest. 8. vers. ius item, Sigismund. à Bononia, de elect. dub. 68. n. 1.

9 Septimò, irregulares quoque vocem in Capitulo non habere, ac proinde voce actiua privari resoluunt Syluest. in summa, verbo electio 1. §. 4. Azor. loco proximè citato, quod quidem verum credo ubi vocem, habent ratione alicuius sacri Ordinis, cuius irregularis exercitium non habet; at ubi ius eligendi annexum fuerit beneficio, & sic iurisdictionem importauerit, vel ad iurisdictionem spectauerit, contrarium videtur omnino tenendum, cum irregularis ob superuenientem irregularitatem non priuetur iurisdictione, ita Nauarr. in manual. cap. 27. num. 244. Soar. de censur.

tom. 5. disput. 40. sect. 2. numero 27. Vincent. Filliuc. in quest. moral. tractat. 19. cap. 3. quest. 6. num. 75. Bonacin. de censur. disputat. 7. quest. 1. puncto 3. num. 18. Sigismund. à Bononia de elect. dub. 70. num. 6. cum seqq. Iul. Lauor. d. cap. 15. num. 68. Tamburin. d. disput. 15. quest. 8. num. 14. & 15.

Octauò, qui scienter elegerunt indignum; aut similiter postulauerunt, pro ea vice eligendi potestare priuantur, & eorum cassatur electio ipso iure, non autem si nominauerint tantum, c. cum in cunctis, §. clerici. cap. scriptum, de elect. cap. perpetuo, eod. tit. 6. Tiraquell. in l. boues, §. hoc sermone limitat. 1. num. 32. ff. de verb. significat. Bellacomb. tom. 1. commun. opinion. lib. 1. tit. 5. num. 22. pag. 171. Molin. de primog. libro 2. cap. 4. num. 38. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 8. num. 11. Azor. d. parte 2. lib. 2. cap. 14. §. 8. vers. in eligendis, tr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 2. quest. 23. art. 8. Filliuc. in quest. moral. tom. 3. tract. 41. cap. 4. num. 173. Paul. Laymann, in quest. Canon. de Pralatorum eccles. elect. quest. 70. Lauor. d. tit. 4. cap. 2. ex num. 49. Cald. Pereira, de potest. elig. cap. 1. num. 60. vbi subdit procedere etiam in electione officij secularis, Tamburin. d. q. 8. num. 18. vbi resoluit huiusmodi eligentes scienter indignum esse priuatos potestate eligendi in prima tantum electione immediate sequenti, etiam si illa non fortiretur effectum, non autem in tota vacantia, Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 441. n. 3. vbi n. 9. post Pelacz de maior. p. 1. q. 19. à n. 1. scripsit Iudicis arbitrio esse relinquendum an is eligens præsumatur sciuisse electum illum fuisse indignum; si enim electus ille semper fuit in eadem ciuitate, & loco vbi extitit eligens, & electus, ita deliquit vt verisimile sit eligentem id rescivisse, præsumptio est quòd scienter illum elegerit, si verò is electus absuit, vel secreto sic errauit, vt probabile sit electum ignorasse quòd ignoranter elegerit præsumendū erit, ita Sigism. à Bononia, de elect. dub. 61. n. 4. vbi n. 13. limitatur quando ipsi electores compromiserunt absolutè in aliquem, qui commissarius elegit indignum, nisi tamen ipi compromittentes talem electionem ratam habuerint.

Indignus quoad hoc proposuimus is dicitur, qui habet defectus 11 personæ expressos, in d. cap. cum in cunctis; ita Panorm. ibi, in §. clerici num. 6. & in c. cum inter, il primo, num. 15. eod. tit. Soar. de censur. disp. 24. sect. 2. num. 22. Auil. eodem tract. parte 2. cap. 6. disputat. 12. dub. 4. ad finem, Nicol. Garc. de benefic. parte 7. cap. 12. num. 84. Sigismund. à Bononia, d. dub. 61. num. 11. Lauor. d. cap. 15. num. 77. Tamburin. d. disp. 5. q. 8. num. 19.

- 12 Nonò, & qui ad Ecclesiam receperint postulatam tanquam institutum, vel administratorem antequam admissa fuerit postulatio, eligere prohibentur, *c. bona il primo, de elect.*
- 13 Decimò, qui ob delictum commissum potestate eligendi priuati fuerunt, & tunc illa potestas ad alios, qui non deliquerunt, deuoluetur, ac si tali potestate priuati per mortem defecissent, *d. cap. bona memoria, il primo, cap. cum Vinton. de elect.* Rendina, in *promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 36. num. 33.* Anton. Raguc. *de voce Canoniorum in Capitulo quest. 30. ex num. 13.* Iul. Lauer. *d. tit. 4. cap. 21. ex numero 46.* Si autem & ij, ad quos eligendi potestas deuoluta fuerat, delinquant, vel indignum eligant, tunc primi in hac parte succedere non possunt, sed illa ad Superiorem vadit, ad quem fuisset facta deuolutio si omnes patires deliquissent, ita gloss. *verbo ad nos, in d. c. bona memoria, il primo*, quam sequuntur ibidem Ioan. Andr. *col. vlt. num. 58. vers. in gloss. vlt.* Innocent. *num. 9. verbo ad nos*, Hostien. *numero 31. super verbo pariter*, Butr. *num. 78. vers. oppono tertio, cum numeris seqq.* Panorm. *num. 33. vers. in secunda quest.* Rendina *vbi suprà.*
- 14 Quod vt melius percipiatur est notandum deuolutionem electionis ob electorum culpam quandoque ad alios fieri electores, qui culpabiles non existunt, quandoque verò ad proximum Superiorem, & nonnunquam ad Romanum Pontif. immediatè ascendit. Aut enim pars Capituli tantum, aut totum Capitulum est in culpa: primo casu eligendi potestas ad alios deuoluitur non culpabiles, quamuis sint pauciores, *cap. 2. vbi gloss. de postul. Pralat. d. cap. bona memoria, il primo, d. cap. Vinton. gloss. in cap. si forte 65. dist. cum aliis citatis supra*, imò et si vnus tantummodo fuerit, cum pena non debeat innocentem afficere, *cap. quæsiuit, de iis, quæ sunt à maiori*
- 15 *parte Capit.* & ius collegij in vno solo remaneat, & conseruari possit, aliis mortuis, priuatis, suspensis, vel excommunicatis, gloss. *verbo pauciores in cap. gratum, de postul. Pralat. & verbo duo in cap. 1. de elect.* Nauarr. *conf. 6. numero 2. de elect. in nouis*, Seraphin. *dec. 860. num. 7. & decis. 1050. numero 5.* Tamburin. *d. quest. 8. num. 3. & 4.* Rot. in *Cremonen. Præposituræ 25. Februarij 1622. coram bonæ mem. Vbald.* Secundò verò casu de culpa distinguitur, si enim ea tantum causa priuetur totum Capitulum, quòd intra tempus statutum non elegerit, electio ad proximum superiorem deuoluitur, *d. cap. ne pro defectu*, ex aliis verò causis ad solum Romanum Pontif. fit deuolutio in Cathedralibus quidem Ecclesiis, in inferioribus verò in omni casu

casu proximus superior eligere potest: nullo ergo casu electio ad superiorem, vel ad Papam deuoluitur nisi totum Capitulum sit in culpa, ubi enim pars tantum deliquit, ad alios spectat electio, ut dictum est, quod quidem non potest nisi in casu contingere tantum, quo in partes vota eligentium diuiduntur, ut pars eorum ob causam aliquam ex supradictis eligere de iure non valeat.

Hi sunt qui voce in Capitulo priuantur, de ipso autem Capitu- 16
lo, & quam auctoritatem tam suo viuente Episcopo, quam Sede Episcopali vacante habeat, dicemus *cap. sequenti*, interim tamen aliqua in hoc loco adnotanda duximus, quamuis supra alius in locis ponenda forent, nempe Canonicatus duos de iure in vim Decretorum Concilij Trid. incompatibiles esse, ut ex sententia Sacre Congreg. resoluunt Nicol. Garc. *de benef. p. 11. cap. 5. n. 381. Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarr. lib. 4. tit. 7. de benef. incompatibil. num. 41.* & post adeptam pacificam possessionem secundi Canonicatus primum ipso iure vacare, idem Garc. *d. par. 11. cap. 5. num. 84. in 6. declar. & num. 381. in 2. declar. Armendar. d. loco num. 17. & 41.* quos cum aliis refero *de offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 62. num. 28.* Et si duos huiusmodi Canonicatus quis simul retinere perrexerit, utroque ipso iure est priuatus, sicut ex sententia eiusdem Sacre Congregationis docent Nicol. Garc. *d. cap. 5. num. 381 in 3. declar. Armendar. dict. loco num. 43.* quos refero *d. alleg. 62. num. 29.* Nec praesumpta dis- 17
pensatione, in qua fundatur reg. de triennali, se teneri, & defendere potest, idem Garc. *dict. cap. 5. numero 381 in declar. Armendar. d. loco num. 44.*

Eodem modo Canonicus obtinens Dignitatem perdit Cano- 18
nicatum, prout Sacre Congregat. censuisse refert Garc. *dicta part. 11. cap. 5. numero 244.* Ex priuilegio tamen, vel consuetudine potest quis in vna Ecclesia fungi duplici officio, ut sit Thesaurarius, & Canonicus, ac propterea duplices lucrari distributiones, quia obtinet eas diuerso iure, cum inter Dignitates suppleat numerum Dignitatum, & inter Canonicos suppleat numerum Canonicorum, nec eget substituto, ita Garc. *de benef. par. 11. cap. 5. num. 245.* ubi refert decisionem Sacre Congregationis Hoi. *de incompatibil. benef. part. 1. cap. 11. numero 4.* Filliuc. *tom. 3. tractat. 41. cap. 1. numero 18. versicul. sextum*, Raguc. *de voce Canon. question. num. 1.* Moner. *de distribut. quotid. part. 2. questione 4. à numero 6.* ubi num. 18. subdit ad inducendam huiusmodi consuetudinem cum non sit contra ius, sed solum præter, requiri dumtaxat spatium decem

- annorum. Cui quidem consuetudini permittenti vt in eadem Ecclesia Dignitas cum Canonicatu per eundem obtineri, & retineri possit, non censetur derogatum decreto Concil. Trid. *sess. 24. cap. 17. de reform.* vbi disponitur quod habenti beneficium competens, non possit conferri alterum, sicut ex sententia eiusdem Sacre Congregationis resoluit Nicol. Garc. *disto cap. 5. n. 246. & seq.* Vigore tamen huius consuetudinis non potest obtinens Canonicatum, cui post Concilium iniunctum est onus Pœnitentiarij, obtinere Dignitatem in eadem Ecclesia, quia consuetudo strictè est interpretanda, tum quia nemo potest esse triplex in eadem Ecclesia, idem Garc. *d. cap. 5. num. 249.*
- 19 Filius illegitimus, cuius pater possessionem alterius Canonici in eadem Ecclesia apprehendit, licet in ea non ministrauerit, nec vi-
sus fuerit, nec aliquid perceperit ex fructibus ipsius Canonici, comprehenditur decreto Concil. Trident. *sess. 25. cap. 15. de reform.* ad hoc vt non possit in eadem Ecclesia Canonicatum, seu aliud beneficium obtinere. Ille vero, cuius pater sola Pontificis signatura sibi obtinuit conferri Canonicatum eiusdem Ecclesiæ, sed neque
- 21 litteras Apostolicas expediuit, neque vnquam habuit possessionem, sub illo non comprehenditur, ita ex sententia Sacre Congregationis resoluit Garc. *de benefic. par. 7. cap. 3. num. 56.* Et est casus singularis quem decidit eadem S. Cong. Concil. *sub die 17. Augusti 1626.* quod Canonicatum in Ecclesia in qua pater, obtinere non potest illegitimus ex Canonico, qui fuit deinde legitimatus per subsequens matrimonium.
- 22 Item eadem S. Congreg. *sub die 23. Augusti 1631.* censuit filium ex legitimo matrimonio natum egere dispensatione aliàs ex gratia concedenda, vt possit immediatè obtinere beneficium de iure patronatus, quod obtinuit pater, ad quod beneficium in foundatione sunt vocati proximiores de genere.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- 1 Capitulum cum Episcopo facit vnum corpus.
- 2 Episcopus sine consensu vel consilio Capituli pleraque negotia exequi non potest.
- 3 Capituli consensus non requiritur in administratione bonorum, & reddituum Ecclesiæ.
- 4 Verba, solus Episcopus cognoscat, intelliguntur respectu molestatis,

non autem respectu Capituli connexi Episcopo.

- 5 *Verba, solus Episcopus possit degradare, non concludit Capitulum concurrere in degradatione, sed alios Episcopos.*
- 6 *Iurisdictio quando datur alicui, ut solus cognoscat, censetur sublata iurisdictio alterius.*
- 7 *Capituli consensus requiritur in rerum Ecclesiasticarum alienatione, qua ad Cathedralium Ecclesiam pertineat.*
- 8 *Capituli consensus requiritur in unione unius Ecclesie alteri Ecclesie, seu Dignitati, vel Præbenda per Episcopum facienda.*
- 9 *Unio potest fieri per Episcopum absque Capitulo ubi extaret consuetudo in contrarium.*
- 10 *Unio ubi fit ab Episcopo tanquam Apost. Sedis delegato, etiam Capituli consensum requiritur.*
- 11 *Capituli consensus non sufficit in unione facta ab Episcopo ipsi Capitulo, cum non possit auctorizare in facto proprio, secus si fieret alicui Dignitati, vel Præbenda Capituli.*
- 12 *Capituli consensus an exigatur in unione à Legato de Latere facienda ostenditur.*
- 13 *Canonici compelli possunt ad consentiendum si nolint, & iuxta causam unionis faciendæ subesset, quando consensus Capituli in unione faciendæ per Episcopum requiritur.*
- 14 *Capituli consensus in multis casibus exigitur, ita ut quod sine ipso ab Episcopo factum fuerit, nullius sit roboris, & momenti.*
- 15 *Capitulum potest statuere si interueniat præsentia, & consensus Episcopi in concernentibus statum vniuersalem Ecclesie, seu in iis, quæ tangunt particularia ipsius Capituli negotia, ut numero 16.*
- 17 *Capitulum non potest statuere contra Ius commune etiam interueniente consensu Episcopi.*
- 18 *Statutum à Capitulo conditum quod descendentes ex genere infecto non admittantur ad beneficia ecclesiastica, est inualidum.*
- 19 *Consilium Capituli in Episcoporum tractatibus vel negotiis plerumque est requirendum.*
- 20 *Consilium Capituli per Episcopum est requirendum, non autem consensus exigendus in processionibus educendis, decernendis, dirigendis, atque deducendis.*
- 21 *Capitula Cathedralium Ecclesiarum vocanda sunt, & admittenda ad Concilia Prouincialia.*
- 22 *Capitula Collegiatarum quasi Episcopalem iurisdictionem habentia*
ad

ad synodum Provinciale sunt vocanda.

- 23 *Episcopus an teneatur si qui Capituli consilium in decernendo, aut statuendo, qua visa fuerint opportuna in synodo, ostenditur.*
- 24 *Capitula Ecclesiarum ex manifesta, & rationabili causa possunt cessare à Divinis in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, & divinarum Officiorum celebrationem suspendere.*
- 25 *Capitulum etiam semota aliqua speciali consuetudine cessationem inducere potest.*
- 26 *Deuolutio sit ad Episcopum tamquam ad immediatum superiorem propter negligentiam Capituli Cathedralis Ecclesia in conferendis beneficiis, qua ad suam collationem separatim ab Episcopo pertinent.*
- 27 *Capitulum Sede vacante inuentarium de rebus Ecclesia conficere tenetur.*
- 28 *Vicarium infra octo dies post mortem Episcopi constituere, vel existentem confirmare omnino tenetur Capitulum.*
- 29 *Administratio iurisdictionis residet penes totum Capitulum ante electionem Vicarij infra octo dies faciendam.*
- 30 *Capitulum Sede vacante ad Vicarij Capitularis electionem iteratis vicibus deuenire potest, absque causa tamen non debet.*
- 31 *Capitulum Sede vacante non arctatur ad constituendum Vicarium intra illos octo dies, & successiue potest de per se administrare.*
- 32 *Sedes quando dicatur vacare ubi Episcopus transfertur ad aliam Ecclesiam, ostenditur.*
- 33 *Vicarius unus tantum eligendus à Capitulo Sede vacante nisi legitime adesset immemorialis consuetudo duos, aut plures eligendi.*
- 34 *Capitulum Sede vacante duos Vicarios substituere potest, ut alternis mensibus Vicariatus munere fungantur, si legitime probetur immemorialis consuetudo, & illis qualitatibus sint pradii, quas requirit Concil. Trid.*
- 35 *Vicario Capituli Sede Vacante debet provideri de competente salario.*
- 36 *Vicarij in electione si discordia fuisset inter Canonicos, & plures ad hoc officium assumerentur, magis idoneus, & habens qualitates Conc. remanere debet, ceteris remotis.*
- 37 *Capitulum quamuis non teneatur eligere personam in Vicarium de gremio ipsius Capituli, si tamen adesset idoneus ceteris paribus est preferendus.*
- 38 *Capitulum Episcopali Sede vacante eligere valet in Vicarium generalem Canonicum eiusdem Ecclesia, qui in eadem ciuitate, &*
Ecclesia

Ecclesia curam quoque gerit animarum.

- 39 *Canonicus ex gemio Capituli in Vicarium Sede vacante electus de tempore diuinorum Officiorum suo muneri, & Officio incumbens, distributiones quotidianas non percipit.*
- 40 *Vicarius Capitularis, qui simul est Canonicus, si in choro interueniat cum Canonicali apparatu ut distributiones quotidianas lucretur, debet sedere in loco proprio sui Canonicius antiquioribus non precedendo.*
- 41 *Archidiaconus seu alia Dignitas maior post Pontificalem praesertur Vicario Capitulari etiam si non sit Canonicus.*
- 42 *Vicarius Capitularis occupare non debet in Ecclesia sedem Archidiaconi, sed debet sedere in alia sede portatili.*
- 43 *Capitulum Sede vacante in commissione Vicarij potest certum tempus praefinire, quo elapso eius iurisdictio expiret.*
- 44 *Capitulum potest Vicarium eligere cum clausula quod non duret nisi per annum.*
- 45 *Vicarius Capituli magis expedit ut eligatur liberè absque ulla conditione mutationis, & assignatione assessoris.*
- 46 *Capitulum si constituerit Vicarium simpliciter absque temporis praefinitione, eius Officium durante Sede vacatione.*
- 47 *Vicarij Capitularis electione facta, non potest Capitulum illum renouare nisi ex causa benè visa Sacra Congreg.*
- 48 *Vicarius à Metropolitano deputatus in vim, cap. 16. sess. 24. amoueri potest ad nutum ipsius Metropolitanus.*
- 49 *Vicarius Capitali Sede vacante debet eligi Doctor, vel Licentiatum in iure Canonico, seu aliis quantum fieri potest idoneus, si secus fiat electio est nulla.*
- 50 *Vicarius Episcopi demeritus non debet confirmari nisi esset Doctor.*
- 51 *Vicarius Capitularis debet esse Doctor in aliqua Vniuersitate, non verò à persona priuata.*
- 52 *Capitulum, ubi non esset Doctor, potest in ipso actu deputationis Vicarij dare ei consultorem Doctorem sibi benè visum partibus non suspectum.*
- 53 *Doctor Theologus non potest esse Vicarius Capitularis Sede vacante.*
- 54 *Aetas vigintitrim annorum permitti potest in Vicario Capitulari, si aliàs est idoneus, non tamen expedit.*
- 55 *Capitulum si infra octo dies post mortem Episcopi non prouiderit de Vicario, vel non idoneum elegerit, poterit Archiepiscopus deputare Vicarium seu Officialem in Ecclesia suffraganea.*

- 56 *Metropolitano negligente suum Vicarium constituere, Episcopus antiquior ex Suffraganeis in Metropolitana illum constituere potest, Episcopo vero exempto negligente Episcopus propinquior deputare poterit.*
- 57 *Vicarius Capituli Sede vacante non potest cognoscere de causis delegatis Vicario generali Episcopi, nec exequi dispensationes in Matrimonij impedimenti, & litteras in forma dignum, quæ huiusmodi Vicario Episcopi solent committi.*
- 58 *Dispensationes Matrimoniales directæ Episcopo, & eius Vicario generali, si Sedes vacare contingat, non possunt per Vicarium Capitularum expediri.*
- 59 *Capitulum, seu Vicarius Capitularis Sede vacante non potest exequi commissiones Apostol. in forma dignum, & alias directas Episcopo, vel eius Vicario generali intuitu officij, vel sub nomine Dignitatis.*
- 60 *Vicarius Capitularis Sede vacante executioni demandare poterit litteras Episcopo per Sacram Congregationem directas, & ab illo non exequitas, necnon illud, quod Episcopo mortuo per Bullam, seu Breve in causis iurisdictionem importantibus concessum erat.*
- 61 *Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Sede vacante in ius Episcopale subintrat, & potest omnia facere, quæ sunt iurisdictionis, nisi expressè prohibita reperiantur.*
- 62 *Absolvere ab excommunicatione potest Capitulum, à qua poterat absolueri ipse Episcopus, nisi ei fuerit à Sede Apost. specialiter interdicta potestas.*
- 63 *Confirmare electos, & presentatos per patronos inslituere potest Capitulum Sede vacante.*
- 64 *Confessores pro casibus Episcopo reservatis assignare potest Capitulum Sede vacante.*
- 65 *Excommunicationes, & alias censuras, ac poenas inferre, & excessus corrigere potest Capitulum, quatenus defunctus Episcopus poterat.*
- 66 *Cognoscere de crimine hæresis potest Capitulum Sede vacante.*
- 67 *Visitare potest Diocesim Capitulum Sede vacante, & sic omnia loca, quæ poterat visitare Episcopus.*
- 68 *Vicarius Capitularis Diocesim visitare potest quamvis id à Capitulo specialiter ei non fuerit commissum.*
- 69 *Capitulum Sede vacante potest Diocesim visitare per se, vel per alium.*
- 70 *Capitulum Sede vacante potest tunc demum Diocesim visitare, quando lapsus est annus à postrema Antislitis visitatione.*

- 71 Capitulum potest visitare Diocesim post lapsum annum à die ultima visitationis per Episcopum facta, tempore triennij non expectato, licet dicatur Episcopum consuevisse visitare singulis trienniis.
- 72 Cognoscere de arduis causis potest Capitulum Sede vacante.
- 73 Statuta condere potest Capitulum Sede vacante, quæ ad statum Ecclesiæ pertineant, quæque durare debeant etiam tempore Episcoporum succedentium.
- 74 Capitulum circa quotidianas distributiones nihil potest statuere.
- 75 Capitulum non potest habere pro presentibus Dignitates, vel Canonicos, qui nunquam in Ecclesia residerunt, & Fidei professionem nondum emisserunt.
- 76 Defunctorum ultimas voluntates exequi potest Capitulum Sede vacante quatenus Iure ordinario competeat Episcopis.
- 77 Religiosos priorum voluntatum exequutores compellere potest Capitulum Sede vacante ad reddendas administrationis rationes.
- 78 Rationem ab administratoribus priorum locorum exigere potest Capitulum Sede vacante.
- 79 Vicarium generalem in spiritualibus, & temporalibus constituere potest Capitulum Sede vacante.
- 80 Deponere, & interdicere potest Capitulum Sede vacante.
- 81 Dispensare cum illegitimis ad beneficium simplex potest Capitulum Sede vacante.
- 82 Dispensare, & absolue vigore Conc. sess. 24. de reform. c. 6. potest Capitulum Sede vacante.
- 83 Charitasium subsidium exigere potest Capitulum Sede vacante.
- 84 Capitulum non potest statutum condere, quo charitativum subsidium in futurum ex parte minuat.
- 85 Capitulum cognoscere potest de causis in prima instantia vigore Conc. sess. 24. de reform. c. 20.
- 86 Matrimonio celebrando assistere potest Capitulum Sede vacante, & alij Sacerdoti assistendi licentiam concedere.
- 87 Licentiam concedere potest Capitulum Sede vacante, quam dare posset Episcopus.
- 88 Licentiam adificandi Ecclesiam, ut acquiratur ius patronatus concedere potest Capitulum Sede vacante.
- 89 Pontificalia exercendi in Ecclesia vacante licentiam concedere potest Capitulum Sede vacante extero Episcopo.
- 90 Licentiam ut nouitij disponant de bonis temporalibus concedere potest Cap. Sede vacante.

- 91 *In indulgentias concedere potest Capitulum Sede vacante.*
- 92 *Oeconomus praeficere potest Capitulum Sede vacante.*
- 93 *Portiones congruas assignare, & recognoscere potest Cap. Sede vacante.*
- 94 *Commendare Ecclesias, siue beneficia ad tempus potest Capitulum Sede vacante.*
- 95 *Præsentatos Clericos à patronis admittere, siue instituere potest Capitulum Sede vacante.*
- 96 *Resignationes beneficiorum recipere potest Capitulum Sede vacante.*
- 97 *Permutationibus beneficiorum auctoritatem præstare potest Capitulum Sede vacante.*
- 98 *Uniones ex causa facere potest Capitulum Sede vacante, dummodo per eas iurisdictioni Episcopali nihil detrahatur.*
- 99 *Capitulum Sede vacante, non potest suppressere quodcunque beneficium, & sibi unire.*
- 100 *Confessores approbare, & exponere potest Capitulum Sede vacante per Vicarium a se electum.*
- 101 *Commutare ultimas voluntates potest Capitulum Sede vacante in casibus in quibus de iure communi posset Episcopus.*
- 102 *Matrimoniales causas cognoscere potest Capitulum Sede vacante.*
- 103 *Capituli auctoritas an etiam in iis, quæ requirunt speciale mandatum, transeat in Vicarium, ostenditur.*
- 104 *Capitulum Sede vacante potest facere ea omnia, quæ competunt Episcopo iure proprio non autem alieno, hoc est iurisdictione Ordinaria, non autem delegata.*
- 105 *Exemptos visitare non potest Capitulum Sede vacante, declarando ut num. 107.*
- 106 *Monasteria Monialium, quæ visitat Episcopus auctoritate Apostolica, non potest visitare Capitulum Sede vacante.*
- 108 *Capitulum Sede vacante, non succedit Episcopo in iurisdictione, quæ illi competere, iure aliquo speciali, siue accidentali.*
- 109 *Beneficia spectantia ad solam collationem Episcopi conferre non potest Capitulum Sede vacante, quamvis beneficiorum collatio ad Episcopum pertineret iure devoluto, ut num. 110.*
- 111 *Donationem iurispatronatus confirmare non potest Capitulum Sede vacante.*
- 112 *Præbendarum, aut Portionum in suppressione non sufficit Cap. consensus.*
- 113 *Capitulum Sede vacante succedit in ius exercendi Pontificalia per Vicarios Episcopos.*
- 114 *Dimissorias litteras Clericus suæ Diœcesis dare potest Capitulum Sede vacante,*

vacante, ut ab alio Episcopo ordinetur, post annum à die vacationis concedere potest Vicarius Capitularis etiam infra annum laicis, qui expectant praesentari per patronos ad aliqua beneficia.

- 115 *Vicarius Papa etiam statim post vacantem Sedem Apost. dimissorias litteras ad Ordines concedere potest.*
- 116 *Dimissorias etiam ad primam Tonsuram non potest Capitulum, seu Vicarius Sede vacante infra annum concedere.*
- 117 *Panam Concil. sess. 13. cap. 10. incurrit Capitulum, seu Vicarius Sede vacante concedens dimissorias infra annum vacationis quamvis illis usus non fuerit is, cui concessae fuerunt.*
- 118 *Dimissorias litteras ad primam Tonsuram concedere potest Vicarius Capitularis etiam infra annum laicis, qui expectant praesentari per patronos ad aliqua beneficia.*
- 119 *Dimissorias ad Ordines dare non potest Capitulum Sede vacante infra annum etiam si haberet territorium distinctum, & exemptum.*
- 120 *Dimissorias concedere post annum, spectat ad Vicarium, & non ad Capitulum.*
- 121 *Capitulum Sede vacante, non potest infra annum vacationis dare licentiam Episcopo commoranti in ciuitate, vel Diocesi, ut ordinet Regulares.*
- 122 *Testimonium idoneitatis facere potest Capitulum Sede vacante.*
- 123 *Capitulum ante lapsum anni vacationis Sedis poterit obtinenti facultatem à Sede Apostolica de suscipiendo Ordines cum licentia sui Ordinary, hanc licentiam subordinatam concedere.*
- 124 *Capitulum infra annum concedere potest Episcopo extero exercitium Pontificalium, & ordinationem propriorum subditorum, non tamen subditorum vacantis Sedis.*
- 125 *Dimissorias infra annum Capitulum per Vicarium à se electo concedere potest aetatis beneficiis tam habitis quam habendis.*
- 126 *Aetatis occasione beneficii recepti, & recipiendi qui dicantur, ostenditur, &c. n. 127.*
- 128 *Dispensare potest Capitulum Sede vacante, seu illius Vicarius in interstitiis temporibus cum ordinandis in vim suarum litterarum dimissorialium.*
- 129 *Dimissoriae litterae à Capitulo Sede vacante rite, & recte concessae per ingressum moderni Episcopi non expirant.*
- 130 *Capitulum Sede vacante contraveniens decreto, Conc. Trid. sess. .... cap. 10. quam penam incurrat, ostenditur.*
- 131 *Ordinati contra formam dicti cap. 10. Concil. non gaudent priuilegio clericali.*

respectu molestantis, non autem respectu Capituli connexi Episcopo, & ibi etiam notat Ias. num. 7. vbi quod natura termini taxatiui est excludere extranea, cuncta autem pertinentia indulgere: hinc etiam Papa dicat, *solus Episcopus posset degradare*, non tamen excludit Capitulum concurrens in degradatione, sed alios Episcopos, cap. 1. & ibi Glos. fin. de hares. lib. 6. Ioan. Monach. num. 1. Archid. num. 1. Ioann. Andr. in princ. hinc denique si Papa in indulto dicat, *quod solus Episcopus possit prouidere beneficia*, ad qua prouisus solet per electionem assumi, non propterea excluditur Capitulum, ad quod spectat electio, sed dispositio intelligitur in præiudicium ipsius Pape, Putc. de iur. 190. numero 2. lib. 3. Anastas. Germon. de indultis Cardinal. in §. ad beneficia numero 32. & 39. Nec obstat, quod si iurisdictio datur alicui, vt solus cognoscat, censetur sublata iurisdictio alterius, secundum Beroi. conf. 22. numero 28. volum. 1. Rip. de peste, tit. de remediis præseruatiuis numero 62. Cott. in memorab. verbo solus, Mandos. ad consil. Rom. 393. litt. B. Felin. in c. pastoralis, numero 2. limit. 3. de officio Ordinari. qui vna cum Rip. solum limitat hoc dictum quando alteri competeret iurisdictio de consuetudine, non autem de Iure communi, ex quo consuetudini non censetur derogatum, nisi expressè dicatur, & sic declarat text. in l. viros, c. de diuers. offic. lib. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 18. num. 14. vbi dicit hanc esse veram, & receptam sententiam, nam huic fundamento poterit respondere quod contrarium tenent Angel. in l. 1. num. 1. C. vbi & apud quem, probat, Cotta, loco citato, in fine, Dec. conf. 3. num. 7. col. 5. vers. superest respondere, Ias. licet videatur dubitative loqui, in l. quod in rerum, §. si quis post num. 9. ff. de legat. 1. Decian. respons. 118. num. 23. vol. 2. Grammatic. conf. 28. num. 6. Roman. conf. 393. & 4. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quæst. 80. numero 8. sed quicquid sit de hac opinione, quatenus affirmatiua esset vera, procedit quando agitur principaliter inter duos, non autem quando agitur inter duos, & vnus ex illis, ad cuius fauorem disponitur, habet alium connexum, quia disposita in illo habet locum etiam ad fauorem connexi, & ratio differentie est, quia quando agitur inter duos simpliciter si alius non excluderetur, statutum nihil operaretur, & frustra occuparet membranas, vt dicit Cotta, modo loco allegato, quæ ratio cessat quando agitur cum tertio, quia etiam quod præseruetur ius connexo nihilominus dispositio operatur, quia ille tertius excluditur.

Secundò Capituli consensus requiritur in rerum ecclesiasticarum alienatione,

alienatione, quæ ad Cathedralem Ecclesiam pertinent, *cap. sine exceptione* 12. *quest* 2. *cap. ut super*, §. *fin. de Rebus Eccles. non alien. c. 1. de his que fiunt à Prælat. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. decis.* 54. *in 1. edit. aliàs resol.* 51. *in 2. edit. Seraphin. decis.* 443. vbi declarat huiusmodi consensum magis solemnitatem quàm substantiam respicere, refero Ego ipse, *de officio & potest. Episcopi*, p. 3. *alleg.* 95. *num.* 70.

- 8 Tertiò in vnione vnus Ecclesiæ, alteri Ecclesiæ, seu dignitati, vel Præbendæ per Episcopum faciendæ, aut si Religioso loco donetur, præsertim irrequitito eiusdem Ecclesiæ Rectore, aut (si vacabat) defensore ei non existente, *cap. antepenul. vbi glos. fin.* 12. *questione* 2. *cap. tua nuper, de his que fiunt à Prælat. Clem. fin. de rebus Ecclesiast. non alien. Rebuff. in regul. de vnion. glos.* 11. *numero* 2. *Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 26. numero* 5. *Seraphin. decis.* 1078. *numero* 1. *Azor. instit. moral. part. 1. lib. 6. cap. 28. questione* 12. *Nicol. Garc. de benef. part. 12. cap. 2. numero* 145. *Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis.* 198. *numero* 17. *part. 4. latè Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 29. numero* 164. ibi, *numero* 183. id ait, verum etiam post Concil. Trident. Et hic consensus Capituli potest intervenire etiam post vnionem, ex *Rebuff. d. glos.* 11. *numero* 20. *Boër. decis.* 345. *num.* 3. & 4. *Azor. d. 7. 12. in fine, Hoied. de incomp. benef. part. 2. cap. 3 num.* 9. *Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 147. cum seqq. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 278. n. 30. vbi etiam resoluit nullitatem vnionis ob defectum consensus Capituli à nullo posse opponi, cùm hæc exceptio illi soli concedatur.*

- 9 Vbi tamen extaret consuetudo in contrarium videtur vnionem posse fieri per Episcopum absque Capitulo, ut per *Fusc. d. lib. 2. cap. 26. n. 5. Petr. Greg. de re benef. c. 20. num.* 6. *Nicol. Garc. d. c. 2. num.* 152. vbi *n. 153. intelligit de consuetudine generali, quæ esset consuetudo propria, & non præscriptio, quia tunc sufficeret solum tempus quadraginta annorum; quamvis huiusmodi consuetudinem in contrarium non valere teneant Glos. verbo consentiente in d. Clem. si vna, vbi Imol. & Bonif. à n. 16. Abb. n. 2. Felin. in c. cum causam n. 10. & 20. de re indic.*

- 10 Amplia Capituli consensum requiri etiam vbi vnio fit ab Episcopis tanquàm Apostolicæ Sedis delegatis, vigore, Concil. Trident. *sess.* 21. *de reform. c. 5. ibi, iuxta formam Iuris, & ita decisum fuisse refert Nicol. Garc. d. c. 2. n. 158. quem refero Ego ipse, de officio, & potest. Episcopi*, p. 3. *alleg.* 66. *n. 29.*

Declara tamen non sufficere Capituli consensum in vnione facta ab Episcopo ipsi Capitulo, cum non possit auctorizare in facto proprio, quia tunc requiritur auctoritas Papæ, Gloss. *verbo mense ad fin. in d. Clemen. si vna*, quam sequuntur ibi Cardin. n. 3. & Abb. n. 6. & alij, quos refert, & sequitur Nicol. Garc. d. c. 2. n. 168. & censuit Rot. in vna *Perusina beneficij 4. Iun. 1608. coram bona mem. Penia*, vbi quoddam in vnione, quæ sit ad fauorem Capituli, quam ipsum non poterit auctorizare, requiritur auctoritas Papæ etiam si fiat vigore Concilij, d. c. 5. Secus verò vbi vnio fiet alicui Dignitari, vel Præbendæ Capituli, Rot. *decis. 788. n. 4. parte 1. diuers.* immo etiam omnibus Præbendis distinctis, non simul, sed separatim, & distinctè vnicuique, vt resoluunt Nicol. Garc. d. c. 2. n. 170. Stephan. Gratian. *disceptat. forens. c. 274. n. 34. in fine*, Gonzal. *ad regul. 8. Cancell. gloss. 37. num. 25.* Concilium enim videtur facultatem concedere vniendi tenuibus Præbendis singulorum Capitularium, non tamen mensæ Capitulari, secundum Aloys. Ricc. in *collect. decis. par. 4. collect. 1067. in fine, & in praxi rerum fori Eccles. decis. 488. in 1. edit.* aliàs *resolut. 379. n. 4. in 2. edit.* & ita de Iure probat *d. Clemen. si vna*, ad quam respicit Concil. Trident. d. c. 5. ibi, *iuxta formam iuris.* Vbi verò distributiones quotidianæ, & etiam Præbendæ tenues fuerint, vel quando nullæ sunt distributiones, & Præbendæ tenues, vel è contra, poterit Episcopus facere vnionem omnibus Præbendis, seu distributionibus simul, quia hoc casu tenuitati distributionum succurri potest per remedium, c. 3. *sess. 21. de r. format.* ita censuit Sacra Congregat. vt refert Nicol. Garc. d. c. 2. n. 171. Ego ipse, d. *alleg. 6. n. 37.*

Vtrum autem in vnione à Legato de Latere facienda exigatur consensus Capituli nonnulli tenent non requiri, eo quòd ille nullum consortium cum Capitulo habeat, vt habet Episcopus, ita Boër. *decis. 513. n. vnic.* Gambar. *de officio, & potest. Legati de Latere, tit. de potestate eius ad vnienda beneficia, n. 58.* Hoied. *de incompatib. benefic. p. 2. c. 3. n. 9.* Cæterum sic distinguendum est cum Maria Soccin. sen. in c. *sicut vnire, artic. 6. conclus. 14. n. 115. de excess. pralat.* si eam vnionem faciat ex Pontificia commissione, in qua consensus Capituli mentio non fiat, non exigetur is consensus, quia tunc non vnir vt Ordinarius, sed vt Pontificis delegatus, & ideo sicut Pontifex potest absque consensu Capituli vnire, ita & ipse. Si autem id faciat ex sua potestate Ordinaria indiget consensu Capituli, quia tunc non ampliorem in beneficiis vniendis habet potestatem;

quam Episcopus, si ergo hic indiget consensu Capituli, ergo & ille, refert & sequitur Sanch. in *præcepta Decalogi*, tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 166.

- 13 Quid si Canonici cōsentire nolint, & iusta causa vnionis facienda subesset quando consensus Capituli in vnione facienda per Episcopum requiritur? posse eos compelli probant Rebuff. d. *regul.* 2. 1. Cancell. *gloss.* 11. num. 3. Azor. d. c. 28. *quest.* 12. Mari. Soccin. sen. in d. c. *sicut vnire*, artic. 6. *conclus.* 1. num. 92. vbi addit alios allegans existente iusta contradicendi causa contradictionem vnus sat esse ad impediendam vnionem, refert Sanch. d. cap. 29. num. 164. *post princ.*

- 14 Tertiò in omni negotio, quod concernat præiudicium Ecclesiæ Cathedralis, Capituli consensus requiratur. Quartò in his, quæ concernunt interesse Capituli. Quintò in his, quæ spectant ad Episcopum, & Capitulum simul, aut quia promiscuæ sunt iurisdictionis, aut quia specialiter in negotio aliquo in inuicem conueniunt, vel à Sede Apostol. est ita in speciali casu mandatum; nam Capitulum habens mensam separatam ab Episcopo suo, potest ea de se, quæ possint alij Rectores, & beneficiati, ita Federic. de Sen. *cons.* 295. Cardin. Tusch. tom. 1. *lit. C. conclus.* 52. num. 1. Sextò vbi præter hos casus talis est consuetudo, vt scilicet tale negotium sine consensu Capituli non fiat; veluti confirmatio electorum, quæ secundum Archidiacon. in c. *final. de election. libro* 6. fieri debet cum consensu Capituli, vbi, inquam, est consuetudo. Et in his casibus, quòd ab Episcopo sine consensu Capituli factum fuerit, nullius erit roboris, & momenti. Paramenta autem noua & antiqua mutare possunt Canonici absque consensu Episcopi, & de aliis mobilibus non pretiosioribus disporre, quatenus non ad sit consuetudo quòd de consensu Episcopi id fiat, S. Congr. Concil. in *Naxien.* 23. *Augusti* 1631.

- 15 Sed an, & quando Capitulum possit statuere viderur in præsentia indagandum, in quo dubio respondendum est affirmatiuò si interueniat præsentia, & consensus Episcopi, Gloss. verbo *statutum*, in cap. 2. de *verbor. significat. lib.* 6. Doctores, in cap. *cum omnes*, de *constitut.* Dec. in cap. *cum accessissent*, num. 9. eod. tit. Abb. in cap. 1. num. 14. de *his, quæ sunt à maiori parte*. Cap. Seraphin. *decis.* 530. numero 4. saltem tacitus, vt quia sciuit, & passus fuit statuta per Capitulum facta, Calderin. *cons.* 2. num. 2. de *constit.* quem sequitur Fel. in c. *cum omnes*, n. 10. circa *fin. vers. reliqua in hac materia, de constit.* Rot. in *Illerden. statu-*

11. 19. Maij 1597. coram Corduba, & in Paduana sedilium 26. Ianuar. 1618. coram bon. mem. Card. Sacrato.

Intellige de statutis concernentibus statum vniuersalem Ecclesie, vel Episcopum, aut eius iura tangentibus, secus autē in his, quæ 16
tāgunt particularia ipsius Capituli negotia, vt declarat Glos. d. verbo *statutum*, *verssi* verò, quam sequuntur communiter Doctores, Cald. d. *conf. 2. n. 2.* Butr. in c. *constitutus n. 3 5. de rescript.* Abb. in d. c. *cum accessissent n. 4.* & ibi Dec. n. 9. Ferret. *conf. 286. n. 1.* Marescot. *var. resol. libro 2. c. 32. n. 22. & 23.* Benedict. Capra, *tom. 1. commun. opin. lib. 2. tit. 2. n. 24. pag. 154.* Gregor. *decis. 66. n. 11.* & Rot. in d. *Illerden. statuti, & in d. Paduana sedilium*, quæ decisiones loquuntur in concernentibus ordinationem chori.

Intellige etiam supradicta locum habere vbi statuta non fuerint 17
Iuri communi contraria, tunc enim non sufficit consensus Episcopi, sed requiritur beneplacitum Apostolicum, quia Capitulum nec etiā interueniente consensu Episcopi potest statuere contra Ius commune, Oldrad. *conf. 259. n. 6.* Feder. de Sen. *conf. 17. per tot.* Alexand. *consil. 106. num. 2. lib. 2.* & fuit resolutum in Hispalen. portionis, de Ossuna, 10. *Februarij 1623. coram bon. mem. Patriarcha Manzanedo*, in qua fuit dictum fuisse inualidum statutum à Capitulo conditum, 18
quod descendentes ex genere infecto, nempè Iudæorum, Mauro- rum, vel Hæreticorum; non admittantur ad beneficia ecclesiastica, cūm huiusmodi statutum sit contra Ius commune, de quo in c. *eam se, de rescript.* vt censuit Rot. in *Corduben. dimidia portionis 28. Junij 1628. coram R. P. D. Merlino*, optimè Ferentil. in *annot. ad decis. 750. Buratti.*

Concordiam facere potest Capitulum nomine Ecclesie suæ super iuribus Ecclesie, & iisdem dubiis, & in controuersiam deductis, quæ seruanda veniat, & liget etiā Canonicos successores, si interueniat auctoritas & decretum Episcopi, adhibita causæ cognitione, ac præuio diligenti tractatu, vt probat tex. in c. *statuimus*, vbi Abb. n. 1. & seq. & in c. *de cetero*, vbi Innocent. num. 4. & 5. & in c. *ueniens*, vbi Card. sub n. 2. de *transact.* Natt. *conf. 441 n. 9.* Rot. *decis. 759. n. 1. parte 2. recent.* & in *Elnen. distributionum 25. Junij 1629. coram Reuerend. P. D. Duran.* & in *Alexandrina Funeralium 1. Julij 1630. coram R. P. D. Merlino.*

Consilium verò Capituli in Episcoporum tractatibus, vel nego- 19
tiis plerumque est requirendum, videlicet in institutionibus, & dēstitutionibus beneficiorum, c. *nonit, de his quæ fiunt à Præl.* In di-

- spensationibus, & confirmationibus, *c. fin. cum gloss. 1. quest. 5. c. quanto, illo, tit. de his, quæ sunt a Pralat. & in aliis Ecclesiæ negotiis arduis, d. c. quanto*, sicut etiam in inquirendis, puniendis, & corrigendis subditorum excessibus, *c. 1. de excessib. Pralat. c. Episcopus nullus 15. q. 7.* quamvis enim in hoc secundum Gloss. *in d. c. 1.* videretur olim Canonicoꝝ requiri consensus, consilium tamen satis esse colligitur *ex c. non est, de consuetud. in 6.* quod neque requiritur si consuetudo in contrarium extaret, *d. c. non est*, Gloss. *verbo presentia inc. degradatio, de pœnis lib. 6.* sicut in aliis quoque, quæ diximus, contraria prævalet consuetudo, ut *in d. c. ea noscitur*, exceptis nonnullis, quæ nulla possunt consuetudine præscribi, ut alibi dicemus.
- 20 In processionibus edicendis, decernendis, dirigendis, atque deducendis consilium Capituli per Episcopum est requirendum, non autem consensus exigendus, *Sacr. Congregat. Rit. in Elboren. 28. Martij 1628.* Et nouissimè *in Comen. 7. Februarij 1632.* declarauit ad Episcopum pertinere cum Capituli tamen consilio indicare publicas processiones & præscribere quomodo, & quò sint dirigenda, quod per Vicarium generalem absente Episcopo requirendum quoque esse ab eodem Capitulo declarauit eadem S. Congreg. *in Vigilien. 28. Septembris 1630.* Et eadem S. Congreg. *in Oriolen. 27. Martij 1632. ad 15.* respondit Episcopum in Synodo Diocesano facere posse Constitutiones, Statuta, & Decreta, absque consensu Capituli, debere tamen requirere illius consilium, licet illud non teneatur sequi, nisi in casibus à Iure expressis. Et *in resp. ad 14.* censuit posse Episcopum solum absque consensu, vel consilio Capituli Synodum Diocesanam indicare, & publicare. Et *in resp. ad 2.* declarauit pro generali visitatione Diœcesis decreto Concil. Trident. *c. 3. sess. 24. de reform.* demandata posse Episcopum per se solum facere edicta generalia absque consensu, seu consilio Capituli.
- 21 Præterea in hoc quoque Capituli auctoritas viuente Episcopo consideratur quòd ad Concilia Prouincialia Capitula Cathedraliũ Ecclesiarum vocanda sunt, & admittēdas aut eorum nuncios, præsertim ad ea tractanda, quæ Capitula ipsa contingere dignoscuntur, ut respondit Honorius II. *in c. fin. de his, quæ sunt a Pralat. vbi Abb. n. 4.* dicit procedere etiam in negotiis non tangentibus Capitula, *Bottæ. in tract. de Synodo par. 2. n. 42. Quarant. in sum. Bullarij, verbo*
- 22 *Concilium Prouinciale, vers. quarto quero*, vbi Prosp. de August. *in addit. resoluit* quòd si tempore celebrationis Concilij Prouincialis vacaret Sedes Cathedralis, Capitulum succedens in iurisdictione est

Ordinarius Iudex, & debet de necessitate vocari, & potest comparere per Vicarium generalem cum speciali mandato dandi vocem decisivam cum sit iurisdictionis, quæ transit in Capitulum Sede vacante, additque Sacram censuisse Congregationem Capitula Collegiatarum quasi Episcopalem iurisdictionem habentia ad Synodum Prouincialem esse vocanda.

Vtrum autem in decernendo, & statuendo quæ visa fuerint oportuna in Synodo, teneatur Episcopus sequi consilium Capituli, quæstio est dubia, in qua videtur negatiue respondendum, ex eo quia facultas condendi huiusmodi statuta dicitur esse meri imperij maximi, vt docet Bart. in l. imperium, numero 8. ff. de iurisdic. omnium Iudic. quam exornat Soar. de legibus lib. 1. cap. 8. à numero 6. istum autem merum imperium est in Episcopo, vt per Bald. in rub. sub numero 7. ad fin. vers. vel dic quod Episcopus, de constitut. Imol. in cap. cum contingat numero 2. per eum text. de form. compet. ac proinde prædicta potestas pendet à Iure monarchico constituto in ipso Episcopo, & per consequens incommunicabili Capitulo, aut cuius alteri, quod vltra text. & illius rationem, in l. 1. ff. de officio eius, cui est mandata iurisd. in terminis his nostris optimè firmat Soar. d. tract. de legibus, lib. 4. cap. 5. in 2. dub. vt propterea, quod scriptum legitur in dict. cap. nouit, & in cap. quanto, de his quæ sunt à Prelat. sine consens. Cap. circa consilium requirendum per Episcopum, veniat restringendum ad statuta super alienationibus bonorum Ecclesiæ, vt aduertit Soar. loco præcitato, vel ad iudicia, & sic ad iurisdictionalia, non autem ad ea, quæ pendent à merito imperio, & ipso iure monarchico, & nihilominus etiam in illis casibus, quamuis aliqui voluerint consilium in dictis Decretalibus sumi pro consensu, quæ fuit opinio Vincentij, & Gostredi. Contraria tamen sententia verior est, videlicet quòd nec in his Capitulum aliud haber quàm simplex consilium absque vlla necessitate Episcopi illud sequendi, vt in d. cap. quanto, præ cæteris docet Host. sub numero 1. vers. dic quod cogitur, Abb. numero 4. & sub numero 5. vers. & est mihi indubitabile, plures citat Mandos. de inhibiti. q. 192. numero 2. & hanc esse communem sententiam agnouit Rot. apud Archil. decis. 57. aliàs 2. de effic. Ordin. sub num. 7. vers. communis tamen, vbi num. 3. ait non reperiri textum aliquem per quem probetur exigi consensum; & singulas rationes, & auctoritates in contrarium discutit Pute. decis. 92. à numero 3. lib. 3. & Sacra Congregatio Concil. sub die 5. Junij 1627. censuit Episcopum

in condendis statutis in Synodo non teneri sequi consilium Capituli, nisi in casibus à iure expressis. Et eadem S. Congreg. in Oriolen. 27. Martij 1632. ad 15. respondit Episcopum in Synodo Diocesana facere posse Constitutiones, Statuta, & Decreta, absque consensu Capituli; debere tamen requirere illius consilium, licet illud non teneatur sequi, nisi in casibus à iure expressis. Et in resp. ad 14. censuit posse Episcopum solum absque consensu vel consilio Capituli Synodum Diocesanam indicare, & publicare. Et in resp. ad 2. declaravit pro generali visitatione Diocesis Decreto Concil. Trid. 3. sess. 24. de reform. demandata posse Episcopum per se solum facere generalia absque consensu, seu consilio Capituli.

- 14 Item ex manifesta, & rationabili causa possunt Capitula Ecclesiarum cessare à Diuinis in Ecclesia Cathedrali, aut Collegiata, & diuinorum Officiorum celebrationem suspendere, cap. irrefragabili, §. ceterum, de offic. Ordin. vbi non simpliciter conceditur Episcopo relaxare cessationem factam à Capitulo sine ipsius consensu, sed factam sine causa rationabili, vel in eius contemptum; vnde Ego in collect. ad illum text. teneo Capitulum etiam semota aliqua speciali consuetudine cessationem indicare posse, vt videtur deduci ex Clement. 1. §. in cessationibus, de senten. excom. ibi, quia ipsos hoc unico lumine ad repellendas iniurias eis factas priuare nolumus, quæ verba satis supponunt agere text. de his, qui iurisdictionem non habent fori exterioris, tunc enim cessationem vnicum lumen non diceret. Nec his obstat tex. in cap. Canonici, ibi, ex consuetudine, de officio Ordin. lib. 6. quia referri potest ad consuetudinem generalem, quæ admisit vt Capitulum, & Conuentus ex prædicta ratione cessationem dicere valeat. Quamuis communis Doctorum resolutio teneat cessationem à Diuinis sine Episcopi auctoritate fieri à Capitulo non posse, nisi ipsum hanc potestatem cessandi à Diuinis ex consuetudine, aut privilegio acquisierit, vt docent Cou. in cap. alma mater, part. 2. §. 2. numero 6. Henric. in summa lib. 13. cap. 54. in princip. Fr. Emman. questionum Regul. tom. 2. q. 117. art. 1. Auil. de censur. par. 6. disp. 1. dub. 1. Sayr. eodem tract. lib. 5. c. 17. n. 2. Soar. tom. 5. disp. 39. sect. 3. à n. 2.
- 26 Propter negligentiam Capituli Cathedralis Ecclesiæ in conferendis beneficiis, quæ ad suam collationem separatim ab Episcopo pertineant, ad Episcopum tanquam ad immediatum superiorem fit deuolutio, iuxta text. in cap. 2. de concess. præb. vbi Panor. num. 6. resoluunt Glof. verbo, Capitulum, in cap. irrefragabili, de offic. Ordin. expressit,

expressit, lib. 9. tit. 17. part. 1. vbi Gregor. Lopez, Rebuff. in praxi benefic. tit. de deuolut. numero 21. Petr. Gregor. rei benefic. c. 9. num. 40. Azor. d. c. 27. q. 2. Vbi autem beneficiorum collatio ad Episcopum, & Capitulum communiter spectauit, tunc deuolutio ex capite ignorantie non fiet ad Episcopum, sed potius ad Archiepiscopum tanquam ad proximum Superiorem, cap. postulat. de concess. prebend. cum latè per me adductis de officio, & potestat. Episcopi part. 3. alleg. 126. numero 71. cum multis seqq. secundum Lugdunen. impress.

Sede autem vacante Capitulum inuentarium de rebus Ecclesie 27 conficere tenetur, vt in cap. charitatem 12. q. 2. & vbi fructuum percipiendorum munus incumbit, æconomum vnum, vel plures fideles, ac diligentes decernere debet, qui rerum Ecclesiasticarum, & prouentuum curam gerant, quorum rationem ei, ad quem pertinebit, sint reddituri, c. hac huius 12. q. 2. c. quoniam, in fine 75. d. Concil. Trid. sess. 24. de refo. c. 16. in princ.

Item Officiale, seu Vicarium infra octo dies post mortem Episcopi 28 constituere, vel existentem confirmare omnino tenetur, vt statuit idem Concil. Trid. sess. 24. reform. c. 16. Ante verò Electionem 29 Vicarij infra octo dies faciendam eo tempore administratio iurisdictionis residet penes totum Capitulum, vt resoluunt Quarant. in summa Bullar. verbo Capitulum Sede vacante, § duodecimò, quero, vers. primo, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. post resol. 505. in notab. de materia Vicarij à Capitulo Sede vacante, vers. primo, & in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 305. num. 3. par. 4. Raguc. de voce Canon. in Capitulo, q. 37. num. 2. Ego ipse, de officio, & potest. Episcopi, par. 3. alleg. 54. num. 163. Sac. Congr. Concil. sub die 19. Septembris 1620. vbi expressè quòd donec durant dies Electionis dicti Vicarij iurisdictionis est penes Capitulum, non autem penes primam Dignitatem. Contra Sbroz de offic. Vicar. lib. 1. q. 61. existimantem quòd stante præfixione termini octo dierum Archidiaconus sustinet Vicarij vices. Et si Capitulum Sede vacante ad Vicarij Capitularis Electionem 30 iteratis vicibus deuenire possit, absque causa tamen non declarauit Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum, in Massanen. 6. Martij 1618.

Intra illos octo dies non ardetur Capitulum ad constituendum 31 Vicarium, & successiue potest de per se administrare, secundum Quarant. vbi proximè, vers. terminum, quem refero Ego ipse, dict. ab leg. 54.

- 32 *leg. 54. num. 163. in fine.* Terminus autem præſatus octo dierum currit Capitulo etiam à die ſcientiæ translationis Epifcopi ad aliam Eccleſiam, quando tamen à Summo Pont. fuerit Epifcopus abſolutus à vinculo prioris Eccleſiæ, vt dicit decifum *Quarant. d. verſ. terminum*, & ſtatim poſt translationem abſque alio conſenſu Epifcopum tranſlatum perdere iura primæ Eccleſiæ cenſuit Rot. apud Farin. *de iſ. 475. par. 1. recent.* & Me citato *in collect. ad cap. 1. numero 5. de tranſlit. Epif. op.* Ioan Anton. Maſſobr. *in praxi habendi concuſum, requiſ. 1. dub. 9. ſecundum Romanam imprefſ.* atteſtatur reſolutum Eccleſiam à qua volens tranſfertur, ſeu quam dimittit Epifcopus, vacare ab eo tempore, quo idem Epifcopus ab illius vinculo abſoluitur in cõſultorio Sanctitatis ſuæ, etiã ante expeditionẽ litterarum Apoſtolicarum, vel adeptam poſſeſſionem ſecundæ Eccleſiæ: & poſteaquàm huiusmodi abſolutionis notitiam habuerit etiam ex teſtimonio, ſeu documento Secretarij Sacri Collegij, illico teneri eum abſtinere ab exercitio Ordinariæ iuriſdictionis, eamque tranſire in Capitulum tanquàm Sede vacante, & ita poſſe, & debere Capitulum ſtatim ea iuriſdictione vti, ac Vicarium iuxta Conc. *l. c. 66.* præſcriptum eligere, Sedemque vacantem publicare.
- 33 A Capitulo Sede vacante vnus tantum Vicarius eligendus. niſi legitime adeſſet immemorialis conſuetudo duos, aut plures eligendi, ſecundum *Quarant. vbi ſupra, verſ. nono dubitatur*, quem refero Ego ipſe, *d. allegat. 54. num. 165. in princ.* Et dicit Raguc. *de voce Canonico. quæſt. 40. nu. 8.* quod poteſt plures Vicarios conſtituere æquẽ principales, vel vnum generalem, & alterum foraneum, maxime ſi eſt ampla Diœceſis, & ſtante immemoriali conſuetudine
- 34 admittit Aloyſ. Ricc. *in decif. Curia Archi-epiſcop. N. apolit. decif. 193. part. 4.* & Sac. Congregat. Concil. *in Salernitana 26. Iulij 1589. & in Panormitana 31. Maij, 1591.* cenſuit Capitulum Sede vacante duos Vicarios ſubſtituere poſſe, vt alternis menſibus Vicariatus munere fungantur, ſi legitima probetur immemorialis conſuetudo, & illis qualitatibus ſint præditi, quas requirit Concil. Trident. *ſeſſ. 24. cap. 16. de reformat.* ita teſtatur Nicol. Gare. *in addit. ad*
- 35 *traſt. de benefic. part. 5. cap. 7. numero 37.* Et huic Vicario debet prouideri de competenti ſalario, vt cenſuit eadem Sacra Cong. *ſub. die 15. Octobris 1601.*
- 36 Si diſcordia fuiſſet inter Canonicos in Electione Vicarij, plures ad hoc officium aſſumerentur, magis idoneum, & habentem qualitates Concilij remanere debere cæteris remotis tenent
- Quarant.

Quarant. d. loco, vers. secundò dubitatur, Aloyf. Ricc. post d. resolut. 505. vers. secundò. Garc. de benef. p. 5. c. 7. n. 23. vbi refert sic censuisse dictam Sacram Congregat.

Quamvis Capitulum non teneatur eligere personam in Vicari- 37
rium de gremio ipsius Capituli, si tamen adesset idoneus, cæteris
paribus ille est præferendus, vt per Garc. d. c. 7. num. 13. Quarant.
d. loco, vers. sextò dubitatur, Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiepisc.
Neapol. decis. 180. p. 1. Petitum fuit à Sacra Congr. Cardinalium ne- 38
gotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum, an Episcopali
Sede vacante Canonici eligere valeant in Vicarium generalem
Canonicum eiusdem Ecclesiæ, qui in eadem Ciuitate, & Ecclesia
curam quoque gerit animarum? Sacra eadem Congr. affirmatiuè
respondit, in vno Orien. 19. Martij 1619. & 19. Iulij eiusdem anni,
vbi etiam fuit dictum, quòd contrariæ decisiones intelliguntur de
Parocho rurali.

Canonicus ex gremio Capituli in Vicarium Sede vacante Ele- 39
ctus dum tempore diuinorum Officiorum suo muneri, & Officio
incumbit, distributiones quotidianas non percipit, vt resoluit Mo-
net. de distribut. quotid. parte 2. quæst. 11. n. 83. & stante consuetudine
illum absentem non excusante admittit Ror. decis. 222. num. 6. par. 2.
diners. Quarant. d. loco, vers. octauò dubitatur, in fine. Qui quidem si in 40
Choro interueniat cum Canonicali apparatu, vt distributiones
quotidianas lucretur, debet sedere in loco proprio sui Canonicatus,
antiquioribus non præcedendo, vt tradunt Sayr. in floribus decis.
sub tit. de officio Vicarij, decis. 3. Quarant. d. loco, vers. octauò dubitatur, in
princ. Aloyf. Ricc. in praxi fori Eccles. 475. in 1. edit. aliàs resolut. 499.
in 2. edi. Sbroz. lib. 2. quæst. 25. n. 17. vbi num. 20. aduertit, quòd etiam 41
quando non eligitur Vicarius ex Canonicis, illi in processionibus
præferendus est Archidiaconus, seu alia Dignitas maior, & prima
post Pontificalem, refero Ego ipse, d. alleg. 54. n. 167. Nec Vicarius
huiusmodi Capitularis occupare debet in Ecclesia Sedem Archi- 42
diaconi, sed debet sedere in alia sede portatili, vt declarauit
S. Congr. Rituum, in Nucerna 10. Aprilis 1601.

Capitulum in commissione Vicarij potest præfigere tempus, & 43
modum præcedendi, sed non postea, vt tenet Raguc. d. quæst. 40.
n. 14. & Sacra Congreg. Conc. censuit Capitulum Sede vacante
posse certum tempus in Vicarij deputatione præfinire, quo elapso
eius iurisdictio expirat, vt testatur Garc. in addit. ad tractat. de benef.
parte 5. c. 7. numero 37. & ita poterit eligere cum clausula quòd 44

- non daret niſi per annum, eadem Sacr. Congr. *ſub die 17. Iun. 1617.*
- 45 At ego crederem melius fieri, ſi Vicarius Capitularis Sede vacante eligatur liberè abſque vlla conditione mutationis, & aſſignatione aſſeſſoris prout cenſuit Sacra Congreg. Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, Epiſcopo Caiet. reſcribens, *ſub die 28. Octobris 1687.* Si verò Capitulum conſtitueret Vicarium ſimpliciter abſque temporis præſcriptione, eius officium durare durante Sedis vacatione, reſoluit Quaranta, *d. verbo Capitulum Sede vacante, propè fin. verſ. circa quam commiſſionem.* quem re-
- 47 fero Ego ipſe, *d. allegat. 54. num. 173.* Et ſic facta Electione Vicarij non poteſt Capitulum illum ad libitum reuocare, & nouum conſtituere, vt tenent Aloyſ. Ricc. *in collect. deciſ. parte 5. collect. 1602. in fine, & in deciſ. Curia Archiepiſc. Neapol. deciſ. 187. parte 4. Raguc. d. q. 37. num. 4.* Ego ipſe, *d. allegat. 54. num. 171.* niſi ex cauſa benè viſa Sacra Congregationi negotiis Epiſcoporum, & Regulari præpoſitæ, vt ipſamet declarauit de hoc anno 1631. & antea idem reſpectiue Capitulo Neapolitano *1. 5. ptembr. 1603.* & Nuncio Neapolis *22. eiusdem menſis & anni,* & Capitulo Tarracoen. *die 24. Nouembriſ,* & Capitulo Aretino, *die 26. Octobris 1603.* quicquid dicant Quaranta, *d. loco, n. 3. verſ. tertio dubitatur,* & Zerola *in praxi Epiſc. par. 1. verbo Vicarius, §. 21. verſ. 3.*
- 48 Vicarius verò à Metropolitano deputatus in vim, *c. 16. ſeſſ. 24.* quando in Sede vacante Capitulum, ad quod ſpectabat, iura tempus à Concilio præſcriptum illum non deputauit, amoueri poteſt ad nutum ipſius Metropolitanæ, vt cenſuit S. Congr. Conc. *in Luman. 29. Septembris 1625.*
- 49 Debet Vicarius Capituli Sede vacante eligi Doctör, aut Licentiatuſ in Iure Canonico, vel aliàs quantum fieri poteſt, vt ſtatuit Concil. Trid. *d. c. 16. ibi, qui ſaltem in Iure Canonico, &c.* & docent Nauarr. *conſ. 1. aliàs vnic. de offic. Vicar. in nouis,* Sayr. *in florib. deciſ. ſub illis tit. deciſ. 2.* Petr. Henriq. *conſ. 90. Sbroz. de offic. Vicar. libro 1. q. 36. n. 12.* vbi *in add. t.* refert deciſum quòd Sede Epiſcopali vacante Vicarius debet eligi Doctör, aliàs Electio eſt nulla, nec debet cõfirmari Vicarius Epiſcopi demortui, niſi eſſet Doctör, quod etiam repetit *in addit. ad q. 55. ſub num. 2.* Galet. *in Margarita caſuum Conſcient. verbo Vicarius 4.* Molin. *de Inſtitia, tract. 5. diſp. 11.* Aloyſ. Ricc. *d. praxi reſol. 497. n. 2. & in Coll. deciſ. parte 3. Collect. 1602.*
- 51 vbi limitat in Vicario Capituli Eccleſiæ Collegiatæ, Sede vacante, Raguc. *d. q. 37. num. 6.* Sacra Cong. Concil. *ſub die 19. Septembr. 1620.*

vbi quòd debet Doctorati in aliqua Vniuersitate, non verò à persona priuata.

Vbi verò non esset Doctor, poterit Capitulum in actu deputa-
tionis dare ei consultorem Doctorem, alioquin poterit ipse Vica-
rius eligere consultorem Doctorem sibi benè visum partibus non
suspectum, in casibus in quibus eo opus erit, vt docent Sbroz, d. q.
36. n. 13. Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante, n. 3. in fine, Aloyf.
Ricc. post d. resolut. 505. in notabilib. de materia Vicarij, n. 4. vers. Capitu-
lum, & addit ipsa, in decis. Curie Archiepisc. Neapol. parte 4. decis. 305.
num. 15. quòd Doctor Sacrorum Canonum præfertur Magistro
Sacræ Theologiæ quoad hoc Officium, & num. 16. subdit Electio-
nem in Vicarium factam de Theologo omisso Canonista valere,
sed contra censuit Sac. Congreg. Concil. sub die 28. Augusti 1621.
dum ibi dicitur Doctorem Theologum non posse esse Vicarium
Capitularem Sede vacante. Ætas vigintitrium annorum permitti
potest in Vicario Capitulari, si aliàs est idoneus, non tamen expedit,
S. Congr. Conc. sub die 11. Augusti 1614.

Si infra octo dies post mortem Episcopi Capitulum non proui-
derit de Vicario, vel non idoneum elegerit, poterit Archiepisco-
pus deputare Vicarium, seu Officiale in Ecclesia Suffraganea,
vt statuit Concil. Trid. d. c. 16. vers. si secus factum fuerit, & docent
Quarant. in summa Bullarj, verbo Archiepiscopi auctoritas, num. 36.
Marc. Ant. Genuens. in praxi Archiepisc. Neapolit. c. 70. n. 6. Et si Ecclesia
ipsa Metropolitana fuerit, aut exempta, Capitulumq; negligēs fue-
rit, tunc antiquior Episcopus ex Suffraganeis in Metropolitana, &
propinquior Episcopus in exempta Vicarium idoneum constituere
poterit, vt decidit idem Conc. d. c. 16. vers. Et si Ecclesia ipsa Metropoli-
tana, &c. resoluunt Cuch. instit. Iuris Canonici, lib. 2. tit. 8. de offic. Vicarij,
n. 39. Sbroz. de Vicar. Episc. lib. 1. q. 58.

Vtrum autè iste Vicarius Capituli Sede vacante possit cogno-
scere de causis delegatis Vicario generali Episcopi, & sic exequi
dispensationes in Matrimonij impedimentis, & litteras in forma
dignum, quæ huiusmodi generali Episcopi Vicario solent commit-
ti? Affirmatiuè videbatur respondendum, qua forma committen-
di non est Vicario Episcopi, sed Vicario generali Diocesis: at Sede
vacante Vicarius generalis Diocesis, est Vicarius Capituli. Igitur,
&c. idèd hanc partem sustinent, Salas de legib. disput. 10. sect. 17.
num. 124. Sanch. de Matrim. lib. 8. disput. 27. num. 32. vbi num. 33. sub-
dit Vicarium Capituli posse de prædictis cognoscere, quamuis

- commissio sit directa Vicario generali Episcopi, & ducitur ex eo, quod Capitulum non succedit Vicario Episcopi, sed ipsemet Episcopo, at Vicarius Capitulo succedit in Dignitate Vicarij Episcopi. Ergo, &c. Contrariū verò mihi videtur probabilius attento stylo Curia, & Cancellaria, quæ vacante Sede Episcopali non dirigit litteras in forma dignum, nec dispensationes Vicario Capituli, quia non cōfidit de illo, sed Episcopo viciniore, seu eius Vicario, de quo stylo testatur Hieron. Paul. *in practt. Cancell. in princ. vers. circa qualitatem personarum.* Cū ergo Curia, & Cancellaria nolit committere Vicario Capituli Sede vacante, apertè innuit sub nomine Vicarij absolute prolata in litteris, quæ Vicario, v.g. Bononien. diriguntur, intelligere Vicarium Episcopi, non Capituli; & sic hanc ultimam negatiuam sententiam tuentur Nicol. Garc. *de benef. parte 6. c. 2. à num. 44.* Bonac. *de legib. disput. 1. q. 3. puncto 8. §. 1. num. 7.* Aloyf. Ricc. *in decis. Curia Archiep. Neapol. par. 1. decis. 44.* & S. Congr. Eminentiss.
- 58 DD. Cardinalium S. Conc. Trident. Interpretum *sub die 24. Maij 1621.* declarauit dispensationes Matrimoniales directas Episcopo, & eius Vicario generali, si Sedes vacare contingat, non posse per Vicarium Capitularem expediri, & nouissimè *in Camenoten. 2. Augusti 1631.* censuit Capitulum, seu Vicarium Capitularem Sede vacante non posse exequi commissiones Apost. in forma dignum, & alias directas Episcopo, vel eius Vicario generali intuitu Officij, vel sub nomine Dignitatis.
- 60 Poterit tamen Vicarius Capitularis Sede vacante executioni demandare litteras Episcopo per Sacram Congregationem directas, & ab illo non exequutas, S. Congr. negotiis Episcoporum, & Regularium præposita, *sub die 10. April. 1615.* necnon omne illud, quod Episcopo mortuo per Bullā, seu Breue in causis iurisdictionem importatibus concessum erat, eadem S. Congr. *in Tranen. 26. Iann. 1604. & in Neapolitana 10. Februar. eiusdem anni.* Non potest tamen huiusmodi Vicarius Capitularis Sede vacante concedere licentiam erigendi noua monasteria *ex c. 3. sess. 25. de Regularib. vt censuit S. Cong. Concil. sub die 19. Februar. 1633.*
- 61 Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Sede vacante in Ius Episcopale subintrat, & potest omnia facere, quæ sunt iurisdictionis, nisi expresse prohibita reperiantur, vt docent Gloss. & Doctores, *in c. hic quæ, & in c. cū olim, de maior. & obed. & in c. illa, ne Sede vacante,* Gloss. *verbo Sede vacante, in c. ad abolendam, de hæret. Gloss. eodem verbo in Clem. 1. §. 1. cod. titul. Gloss. verbo obseruari, in c. quia scire, de elect.*

*elect. lib. 6. Nau. consil. 44. num. 1. de tempor. ordinat. in nouis, Paulin. de of-
fic. & potest. Capituli, Sede vacante, part. 1. q. 1. à n. 3. & q. 5. n. 2. versifi-
stem regulariter. Guier. Canon. lib. 1. cap. 11. numero. 3. Flamin. Parif.
de resignat. benefic. lib. 7. quæst. 23. à numero 26. Azor. instit. moral. p. 2. lib.
3. cap. 27. quæst. 6. Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante, à princ. p.
Rebuff. in praxi benefic. tit. de deuolut. à n. 58. Soar. tom. 5. disp. 50. sect. 5.
numero 6. Nicol. Garc. de benef. par. 5. cap. 7. à numero 4. Filliuc. quæst.
moral. tom. 3. tract. 41. c. 2. num. 4. Rot. decis. 1. numero 13. par. 1. diuers.
& decis. 346. num. 2. apud Farin. par. 1. recent. & decis. 632. num. 4. par. 2.
etiam recent. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 56. n. 2.
& fuit dictum in Pampilonen. Iuris visitandi 15. Decembris 1623.
coram R. P. D. Merlino.*

Primò igitur Capitulum Sede vacante fungitur iure Episcopi 62
in absolutione ab excommunicatione, à qua poterat absoluer
ipse Episcopus, nisi ei fuerit à Sede Apostolica specialiter interdi-
cta potestas, ut statuit Bonifac. VIII. in cap. unic. de maior. & obed. lib.
6. Syluest. in sum. verbo Capitulum, §. 2. Rebuff. in praxi benefic. tit. de
deuolut. num. 63. Rag. de voce Canonic. in Capitulo, quæst. 36. num. 4.
Soar. tom. 5. disput. 7. sect. 2. cum olim id successori Episcopo dimitte-
retur, cap. si Episcopus 11. q. 3. gloss. in d. cap. illa, ne Sede vacante. Vnde
Vicarium Capitularem Sede vacante posse absoluer à casibus;
sess. 24. de reform. cap. 6. censuit S. Cong. Concil. sub die 3. Decemb. 1632.

Secundò, in confirmationibus, vel infirmationibus Electionum, 63
quas facere Episcopus poterat, videlicet de Præpositis Religio-
num, & similibus, cap. cum olim, ubi Gloss. & Doctores, de maior. &
obed. item in confirmandis Electis, & per patronos præsentatis in-
stituendis, Rebuff. d. tit. de deuolut. à num. 68. Valer. Reginald. in pra-
xi fori penitent. lib. 30. tract. 3. num. 241. Azcued. cons. 9. à n. 10. Azor. in-
stit. moral. part. 2. lib. 8. cap. 38. quæst. 2. Stephan. Quarant. dict. verbo,
Capitulum Sede vacante, §. nono quæro, vers. quæ conclus. Nicol. Garc.
de benef. p. 5. c. 7. n. 54. Ego ipse, de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 72.
num. 183.

Tertiò, in Confessore pro casibus Episcopo reseruatis assignan- 64
do, secundum Panorm. in d. c. his quæ, in fine, de maior. & obed. Qua-
rant. d. verbo Capitulum Sede vacante, vers. tertiò quæro, post med. Azor.
d. c. 37. q. 16. Metipsum, d. p. 3. alleg. 52. n. 2.

Quartò, in excommunicationibus, & aliis censuris, ac pœnis in- 65
ferendis, & excessibus corrigendis, quatenus defunctus Episco-
pus poterat, dict. cap. ad abolendam, & ibi Gloss. & Doctor. de hæret.

Raguc. de voce Canonicoꝝ in Capitulo , queſ. num. 4.

- 66 Quintò, in cognoscendo de crimine hæreſis, Gloſ. verbo *prærogatiua*, in dict. cap. ad abolendam, vbi Hoſt. n. 2. & 4. Henric. n. 4. Panorm. n. 1. Sylueſt. verbo *hæreſis*, n. 2. Molin. de Iuſt. tract. 5. diſp. 28. n. 2. in fine, Sanctare. l. in tract. de hæreſi, cap. 40. n. 4.

- 67 Sextò, in viſitanda Diœceſi, Abb. in cap. cum olim ſub num. 2. verſ. ſed indiſtinctè, & ibi, Bald. num. 1. de maior. & obed. Archidiacon. in cap. ſi Episcopuſ, num. 2. de ſuppl. neglig. Præſ. 6. Socin. in tractat. viſitat. col. 4. Rebuff. in praxi t. 1. de deuolut. num. 65. Quarant. d. verbo *Capitulum Sede vacante*, verſ. primò q. 40, Raguc. d. queſt. 36. num. 2. Azor. par. 2. lib. 3. cap. 37. queſt. 1. 4. Rot. decif. 346. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. & in Burgen. procuratorum 10. Martij 1597. coram Orano, & in Trid. iuriſdictionis 28. Nouembriſ 1607. coram Cardin. Sacrato, & in Pampilonenſiſ viſitandi 15. Decembriſ 1623. coram R. P. D. Merlino, Sacra Congregat. Concil. in Pampilonen. 13. Aprilis 1630. vbi quòd poteſt viſitare omnia loca, quæ poterat viſitare Episcopuſ, & hanc facultatem habet Vicariuſ Capitulariſ, quamuis id à Capitulo ſpecialiter ei non fuerit commiſſum, vt ex ſententia eiufdem Sacre Congregationiſ reſoluit Nicol. Garc. in add. ad ſum. de benef. p. 5. c. 7. num. 29.

- 69 Intellige primò Capitulum Episcopali Sede vacante poſſe viſitare per ſe, vel per alium, & ita viſitatoreſ deputare, nec huiuſmodi viſitationem ſolù Summo Pontif. competere, Gloſ. verbo, *Capituli*, poſt. med. in dict. Clement. 1. §. 1. de hæreſ. & ſuſtinet poſt Archidiacon. Abb. in d. cap. cum olim, num. 2. col. 3. poſt princ. de maior. & obed. Pauin. de poteſt. Capituli Sede vacan. par. 1. in princ. q. 7. n. 1. cum ſeqq. Sylueſt. in ſum. verbo *Capitulum*, n. 3. Molin. de Iuſt. ſom. 6. tract. 5. diſput. 11. ſub numero 1. Cardin. Tuſch. ſom. 1. lit. C. conſuſ. 56. numero 10. latè Ego ipſe, de officio, & poteſt. Episcop. par. 3. allegat. 133. per tot. ſecundùm Lugdunen. impreſſ. vbi num. 9. reſoluo Capitulum Sede vacante poſſe deputare viſitatoreſ, ideſt adminiſtratoreſ generaleſ Episcopatuſ in ſpiritualibuſ, & temporalibuſ, & à n. 14. quòd Capitulum Sede vacante habet etiam iuſ viſitandi in ordine ad morum correctionem, & poteſt ad hoc munuſ particularem, vel generaleſ viſitatoreſ deputare.

- 70 Intellige ſecundò tunc demum Capitulum Sede vacante poſſe diœceſim viſitare quando lapſuſ eſt annuſ à poſtrema Antitiſciſiſ viſitatione, nec de proximo Eccleſia eſt de Paſtore prouidenda, in ipſa verò viſitatione circa famularum, equitarum, & alia forma

Sacri Concil. Trident. *sess. 24. de reformat. c. 3.* est præcisè obseruanda; ita Sacr. Congregat. Concil. *in Liman. 10. May 1629.* Post lapsum anni huiusmodi à die vltimæ visitationis per Episcopum factæ potest Capitulum visitare diocesim tempore triennij, non expectato, licet dicatur Episcopum consueuisse visitare singulis trienniis, eadem Sacr. Congregat. *in Pampilonen. 3. February, & 10. Decembris 1629.*

Extende Capitulum Sede vacante posse visitare etiam monasteria Monialium non exempta, exempta verò minimè, vt referunt decisum Nicol. Garc. *de benef. p. 5. c. 7. n. 45.* Armendar. *in add. ad recopil. legum Nauarra, lib. 1. tit. 6. de Visitat. n. 84.*

Septimò, in cognoscendo de arduis causis, veluti de causis matrimonialibus, & de crimine hæresis, quæ inter maiora computantur, vt docet Quarant. *dict. verbo Capitulum Sede vacante, vers. quinto quæro.*

Octauò, in condendis statutis, quæ ad statum Ecclesiæ pertineant, quæque durare debeant etiam tempore Episcoporum succedentium, Pauin. *in tract. de potest. Capit. Sede vacante, par. 1. quæst. 6.* Sbroz. *de officio Vicarij lib. 2. quæst. 187. numero 5. & 6.* Calderin. *conf. 2. de consil. Zerolin in praxi Episc. part. 1. verbo Capitulum, § 15.* Cardin. Tusch. *practic. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 53. numero 1.* vbi intelligit de statutis Capitulariter factis super re concernente augmentum cultus diuini, & seruata debita forma, Quarant. *dict. verbo Capitulum Sede vacante, vers. quarto quæro*, vbi etiam intelligit dummodò sint iusta & salubria, secus vero si in præiudicium Ecclesiæ, vel Episcopalis mensæ, Azor. *dict. part. 2. lib. 3. c. 37. quæstione 11.* Monet. *de distribut. quotid. part. 2. quæst. 13. numero 24.* & idèd non poterit statutum condere, quo charitativum subsidium in futurum ex parte minuatur, vt resolui *de officio, & potestat. Episcopi, part. 3. allegat. 87. num. 14.* Circa quotidianas autem distributiones nihil potest statui etiam Sede plena sine Episcopo, Monet. *de distribut. quotid. par. 2. quæst. 15. num. 26. in vlt. edit.* Ego ipse, *dict. par. 4. allegat. 53. n. 139.* nec potest habere pro præsentibus Dignitates, vel Canonicos, qui nunquam in Ecclesia residerunt, & Fidei professionem nondum emisserunt, vt censuit Sacra Congregat. teste Nicol. Garcia, *de benef. part. 3. c. 3. numero 32.* quem refero Ego ipse, *dict. par. 3. allegat. 61. n. 14.* Intellige principalem resolutionem de potestate Capituli in condendis statutis, quæ ad statum Ecclesiæ pertineant, vt procedat solùm in Capitulo Sede vacante; nam Sede plena nullatenus poterit statuere

ſtatuerè ſuper his, quæ tangunt ſtatum generalem Eccleſiæ, vel iurata Epifcopi ſine conſenſu illius, ita gloſ. *verbo conſtitutum, verſ. quia ſine conſenſu in cap. cum omnes, de conſtit. vbi Innocent. n. 1. Abb. n. 4. Butr. num. 45. Felin. num. 9. Beroi. nu. 36. & 46. Benediſt. Capra, tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 2. de Epifcopis, & cleric. num. 24. pag. 154. Rot. deciſ. 21. apud Farin. p. 2. recent. & diximus ſup. n. 15. cum ſeqq.*

- 76 Nonò, in exequendis vltimis defunctorum voluntatibus, quatenus Iure Ordinario competeſcat Epifcopis, vt per Couar. in cap. Ioannes, n. 2. de teſtamen. Azor. d. par. 2. lib. 3. cap. 39. quaſt. 6. Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante, verſ. ſeptimò quæro, Zerol. in praxi Epifcop. part. 2. verbo Capitulum, §. 9. quos refero Ego ipſe, diſt. part. 3. alleg. 82. num. 31.

- 77 Decimò, in compellendis Religioſis piarum voluntatum executoribus ad reddendas adminiſtrationis rationes, vt per Pauin. de poteſt. Capituli Sede vac. p. 2. q. 7. n. 6. Azor. d. p. 2. lib. 3. cap. 39. ſub q. 6. quos refero Ego ipſe, d. p. 3. alleg. 82. n. 35.

- 78 Vndecimò in exigenda ratione ab adminiſtratoribus piorum locorum, vt per Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante, verſ. ſeptimò, Zerol. in praxi Epifcop. p. 2. verbo Capitulum, §. 9. quos refero Ego ipſe, d. p. 3. alleg. 75. n. 61.

- 79 Duodecimò in conſtituendo Vicarium generalem in ſpiritualibus, & temporalibus, vt per Bonacoſ. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 9. numero 13. pag. 183. Gutier. canon. lib. 1. cap. 11. numero 10. Zerol. in praxi Epifcop. part. 1. verbo Capitulum, §. 3. Azor. diſt. cap. 37. q. 18. Quomodo autem hodie Capitulum Sede vacante debet Vicarium conſtituere, & qualem, & intra quod tempus, dixi ſupra, ex num. 28. cum ſeqq.

- 80 Decimotertiò, in deponendo, & interdicens, cap. hiſ qui, in fine, de maiorit. & obed. cap. vnic. eod. tit. lib. 6. Rebuff. in pract. benef. tit. de deuolut. num. 63. refert, & ſequitur Sbroz. de officio Vicarij lib. 2. q. 182. num. 7.

- 81 Decimoquartò, in diſpenſationibus illegitimorum ad beneficium ſimplex, Nauar. conſ. 28. ſub tit. de tempor. ordin. Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante, verſ. Secundo quæro, Zerol. in praxi Epifcop. p. 2. verbo Capitulum, §. 3.

- 82 Decimoquintò, in diſpenſando, & abſoluendo vigore Conc. Trid. ſeſſ. 24. de reſor. cap. 6. nam licet illa facultas competat Epifcopo iure ſpeciali, tamen competit ei Iure communi, & iuriſdictione Ordinaria illi tributa, ita reſoluunt Henriq. in ſum. lib. 6. cap. 16. §. 1. & lib. 14.

lib. 14. c. 20. §. 1. Ludou. Beja, respons. casuum conscient. parte 4. casu 37. vers. andem nullus, Fr. Emman. g. Regul. tom. 1. quest. 61. artic. 9. Cened. ad Sextum collect. 4. num. 3. Soar. tom. 4. de Pœnit. disputat. 30. sect. 2. numero 4. Sayr. in florib. decif. sub tit. de temporib. ordin. decif. 31. & in clau Regi, libro 6. c. 11. numero 84. Aloyf. Ricc. in collect. decif. parte 3. collect. 721. vers. tertio dubitatur, & in praxi rerum fori Eccles. decif. 533. in 1. edit. aliàs resolut. 466. in 2. edit. & in praxi aurea resolut. 118. num. 5. Piafec. in praxi Episc. parte 2. c. 1. num. 16. pag. 106. Sanch. de Matrimon. libro 8. disputat. 2. num. 10. Nicol. Garc. de benef. parte 5. c. 7. num. 41. & parte 7. c. 11. num. 21. Sacr. Congr. Concil. sub die 22. Ianu. 1602. quicquid dicant Mar. Alter. de censur. tom. 2. diss. 8. de suspens. 3. vers. ex eodem, Bonac. de censur. disputat. 7. quest. 5. puncto 1.

Decimosextò, in exigendo charitativum subsidium, vt per Bel- 83
lencin. de charitativo subsid. q. 7. Azor. d. parte 2. lib. 9. c. 14. q. 5. vers. item collegium, metipsum, d. par. 3. alleg. 67. num. 13. Quamuis Capitulum 84
nequeat statutum concedere, quo tale subsidium in futurum ex parte minuatur, secundum Bellencin. d. tract. q. 45. Azor. d. lib. 9. c. 15. q. 7. vers. item Canonicum.

Decimosseptimò, in cognoscendo de causis in prima instantia vi- 85
gore Conc. Trid. sess. 24. de refor. c. 20. quia succedit Episcopo in omnibus, quæ sunt iurisdictionis etiam voluntariæ, ita Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resolut. 130. Ego ipse, d. p. 3. alleg. 81. n. 6.

Decimooctauò, in assistendo Matrimonio celebrando, & alij Sa- 86
cerdoti assistendi licentiam concedendo, iuxta formam Conc. Trid. sess. 24. de refor. Matr. c. 1. Ita Sanch. de Matr. lib. 3. disp. 28. n. 5. Gutier. eod. tract. c. 66. n. 5. & à n. 12. & c. 69. n. 9. Coninck de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 27. n. 17. Ego ipse, de officio, & potest. Episcopi, par. 2. alleg. 32. num. 123.

Decimononò, in concedenda facultate, seu licentia, quam dare 87
posset Episcopus, vt per Azor. d. parte 2. lib. 7. c. 5. q. 3. Veluti in licentia præstanda clericis curam animarum habentibus ad studium ire volentibus, Zerol. in praxi Episcop. parte 1. verbo Capitulum, §. 2. quamuis id hodie post Concil. Tridentin. Episcopus efficere ne- 88
queat, vt suo loco diximus. Et in danda licentia ædificandi Ecclesia n. vt acquiratur ius patronatus, Lambertin. de iure patron. libro 1. parte 1. q. 5. artic. 9. Pauin. de potest. Capituli Sede vac. parte 5. q. 2. n. 5. Nicol. Garc. de benef. parte 5. c. 9. numero 79. Ego ipse, d. parte 3. alleg. 70. n. 32.

- 89 Et in concedenda licentia extero Episcopo exercendi Pontificalia in Ecclesia vacante, secundum Henric. in *sum. libro 10. c. 22. Quarant. dist. verbo Capitulum Sede vacante, vers. undecimo quæro*,
 90 Nicol. Garc. d. parte 5. c. 7. numero 93. vers. quinta. Et in concedenda licentia ut novitij disponant de bonis temporalibus, Sanch. in *precept. Decalogi, tom. 2. libro 7. c. 5. num. 68. Ego ipse, d. parte. 3. alleg. 99. num. 5.*
 91 Vigesimo, in concedendis Indulgentiis, cum illæ potiùs iurisdictionem quàm Ordinem concernere videantur, Ita Doctores in c. *accedentibus, de excess. Prælat. Panor. in c. cum olim, in fine de maior. & obed. Henric. in sum. lib. 7. c. 31. §. 1. Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante, vers. duodecimo quæro, Zerol. in praxi Episc. parte 1. verbo Indulgentiæ, §. 2. Iul. Lauor. de tubilco, & Indulg. parte 2. a num. 52. Ego ipse, d. p. 3. alleg. 88. n. 21.*
 92 Vigesimo primo, in œconomis præficiendis, c. *cum vos, 4. de offic. Ordinar. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. libro 30. tractat. 3. num. 241.*
 93 Vigesimo secundo, in cognoscendis, & assignandis congruis portionibus, ut per Rebuff. in *tract. congrue portionis, n. 57.*
 94 Vigesimo tertio, in commendando Ecclesias siue beneficia ad tempus, secundum Rebuff. in *praxi benefic. titul. de devolut. num. 77. & 80. & in tract. nominat. quæst. 8. num. 30. Azor. d. parte 2. libro 3. c. 38. quæst. 8.*
 95 Vigesimo quarto, in admittendis siue instituendis præsentatis clericis à patronis, Rebuff. d. *tract. de devolut. a n. 68. Azor. d. p. 2. lib. 3. c. 38. q. 2. Nicol. Garc. d. p. 5. c. 7. num. 54. Ego ipse, d. parte 3. allegat. 72. num. 183.*
 96 Vigesimo quinto, in recipiendis resignationibus beneficiorum non solum spectantium ad collationem Episcopi & Capituli, sed etiam in spectantibus ad collationem Episcopi solius, ut per Sbroz. de *offic. Vicar. lib. 2. q. 71. n. 13. & q. 130. n. 3. Flamin. Paris. de resignat. beneficior. lib. 7. q. 23. a n. 20. Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante, q. 9. prope fin. vers. quarto limita, Nicol. Garc. de benefic. parte 11. c. 3. num. 256. Aloy. Ricc. in praxi auctor. resolut. 243. metipsum, d. parte 3. alleg. 69. n. 8.*
 97 Vigesimo sexto, in præstanda auctoritate permutationibus beneficiorum spectantium ad collationem Episcopi, & Capituli communiter, vel tertij, ut per gloss. verbo *conferantur, in Clem. 1. de rerum perm. Gambar. in c. unic. de rerum perm. n. 14. Bellacomb. tom. 1. com-*

mun.opin.lib.1.tit.9.n.11.pag.183. Quarant. d. verbo Capitulum Sede vac. q. 9. vers. quæ conclusio, in med. Azor. d. par. 2. lib. 7. c. 29. q. 4. Nicol. Garc. de benef. par. 11. c. 4. ex num. 75. Bonac. de simon. q. 4. §. 12. n. 7. vers. alij verò.

Vigefimoseptimò, in vnionibus ex causa faciendis, dummodò 98 per eas iurisdictioni Episcopali nihil detrahatur, ira docent Imol. in Clemen. 1. numero 31. de statu monach. & ibi Cardin. in §. ad hac num. 4. quæst. 6. Bonifac. eodem §. num. 19. Marian. Socin. sen. in c. sicut vnire, artic. 3. num. 40. quæst. 6. de excess. Pralat. Perus. de vnion. c. 5. numero 26. Rebuff. in praxi benefic. titul. de vnionib. numero 36. & d. titul. de deuolut. numero 100. Hoied. de incompatib. benef. par. 2. c. 3. numero 7. vers. similiter Capitulum, Quarant. d. verbo Capitulum. Sede vacante. quæst. 9. vers. quæ conclusio, Zerol. in praxi Episc. parte 1. verbo vnio, §. 11. & parte 2. verbo Capitulum, §. 4. Azori. d. parte 2. libro 6. c. 28. quæst. 9. & sibi contrarius libro 3. c. 38. quæst. 9. Sancti. in præcepta Decalogi, tom. 2. libro 7. c. 29. numero 155. Nicol. Garc. de benefic. parte 12. c. 2. num. 67. vbi num. 68. refert per Sacram 99 Congregationem Concilij decisum Capitulum Sede vacante non posse suppressere quodcunque beneficium, & sibi vnire, sicut Sede plena non potest consentire vnioni faciendæ ipsi Capitulo directè, & principaliter.

Vigefimooctauò, in approbandis & exponendis Confessoribus 100 per Vicarium à se electum, cum hic actus approbandi non sit actus formaliter Ordinis, & dignitatis Episcopalis, sed iurisdictionis Ordinariæ, ita Soar. tom. 4. de Panis. disp. 28. sect. 5. n. 2. Henriq. in sum. lib. 3. de Panis. c. 6. in princ. Fagundez, in quinque Ecclesiæ præcepta præc. 2. lib. 7. c. 2. n. 54.

Vigefimonond, in commutando vltimas voluntates in casibus in 101 quibus de iure communi posset Episcopus, vt docent Marc. Anton. Cuch. instit. maior. lib. 2. tit. 9. n. 82. Monet. de commut. vltim. volunt. c. 5. n. 427. cum seqq.

Trigefimò, in cognoscendis causis Matrimonialibus, vt probatur 102 in c. veniens, iuncta superscript. de eo qui duxit in Matrimon. docent Pauin. de officio, & potest. Capituli Sede vacante, q. 5. Cou. de sponsalib. parte 2. c. 8. §. 12. num. 1. Quaranta, d. verbo Capitulum Sede vacante, q. 5. vbi ait Concil. Trident. sess. 24. de reformat. c. 20. vers. ad hæc causæ Matrimoniales, disponere quoddam causæ Matrimoniales relinquantur examini, & iurisdictioni Episcopi tantum, vt excluderentur alij Rælati inferiores, at Capitulum in hoc casu non dicitur inferior

Episcopo, sed par. Quod quidem intelligere oportet in causa Matrimoniali ex Ordinaria iurisdictione, non ita si delegata commissa Episcopo, aut eius Vicario per hæc verba. *Dilecto filio Vicario fratris nostri Episcopi*, vt optimè distinguit Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori Eccles.* decis. 245. in 1. edit. alias resolut. 215. vers. *sed quicquid*, in 2. edit.

- 103 Vtrum autem tota hæc Capituli auctoritas etiam in his, quæ requirunt speciale mandatum, transeat in Vicarium? Simpliciter affirmant Gutier. *Canon. libro 1. c. 11. numero 10. vers. id quod hodie*, Marc. Anton. Genuens. in *pract. Archiep. Neapol. c. 86. numero 5. Molin. de iustit. tract. 5. disput. 11. numero 4. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 7. numero 28.* sed horum opinionem non bene firmari censuit Rot. in *Maurianen. pensionis* 25. Iunij 1626. coram R. P. D. meo Pironano, in fine.
- 104 Prædicta autem regula generalis, quod Capitulum Sede vacante possit omnia facere, quæ sunt iurisdictionis, nisi expressè prohibita reperiantur, intelligenda venit vt procedat in iis, quæ competunt Episcopo iure proprio, non autem alieno, hoc est iurisdictione Ordinaria, non autem delegata, iuxta ea, quæ per tex. in *c. pastoralis*, §. *præterea*, de *offic. Ordin.* resoluunt Abb. in *d. c. cum olim* sub num. 2. colum. 3. in med. Pauin. d. *tract. de potest. Capituli Sede vacante*, parte 1. princ. q. 10. Azueved. ad Curiam Pisanam, libro 1. c. 8. numero 12. & cons. 11. numero 17. Sbroz. de *officio Vicarij*, lib. 1. q. 16. num. 1. & libro 2. q. 135. num. 4. Quarant. d. *verbo Capitulum Sede vacante*, in prin. vers. & *primo vt intelligatur*, D. Barbosa in l. *quia tale*, num. 1. ff. *solutio matrimonij*. Azori. d. parte 2. libro 3. c. 39. q. 4. Cardin. Tusch. tom. 1. litt. C. conclus. 56. sub num. 5. Molin. de *iustit. tom. 6. tract. 5. disput. 11. sub num. 8. & 9. Filliuc. q. moral. tom. 3. tract. 41. c. 2. num. 40. Nicol. Garc. d. parte 5. c. 7. nu. 42. vbi num. 43. ampliat etiam si post præsentationem mandati fuisset mortuus Episcopus, & nn. 44. pariter ampliat etiam si delegatio fiat à Canone, Franc. Leo, in *thesauro fori eccles.* parte 1. c. 10. numero 8. vers. *Capitulum enim*, Aloyf. Ricc. in *praxi aurea resolut.* 118. per tot. Ego ipse, d. parte 3. alleg. 92. num. 17. Et amplius procedit etiam si Episcopus apposuerit manus ante obitum, per *c. quoniam Abbas*, de *offic. delegat.* Marches. de *commission. super commissione appellationum extra Romanam Curiam*, parte 1. c. 6. numero 32. Ex quibus ducta est Sacra Rota Romana elapsis annis ad validam iudicandam impetrationem quandam beneficiorum certo modo factam à quodam Hispano, eo quia illa mi-*
- nus

nus iuste possidebat alter adhuc Hispanus, & illegitimè natus, quia obtinuerat dispensationem illegitimitatis à Vicario Capituli Sede vacante suffulto delegatione Apost. vigore Brevis expediti cum claus. Officiali, &c. solita apponi in Breuibus directis ad partes Hispaniarum, ubi dicitur Officialis, qui in Italia appellatur Vicarius, ex notatis per Bellem. *decis. 5. de offic. Vicar. & add. ad decis. 2. cod. tit. in nouis*, refero Ego ipse, d. p. 3. alleg. 84. n. 4.

Limitanda tamen videtur prædicta resolutio ne procedat respec- 105
tu exemptorum, & Sedi Apostol. immediatè subiectorum, hos etenim Capitulum Sede vacante non videtur posse ita visitare per se vel per alium, nam licet hæc eorum visitatio incumberet Episcopo, si viueret, iuxta tex. in *Clem. attendentes, in princ. vers. hoc igitur, de statu monach.* Concil. Trident. sess. 25. de Regularibus cap. 9. tamen quia Episcopus viuis taliter exemptos visitare non poterat iure Ordinario, sed solum iure delegationis Apostol. vt constat ex eodem decreto, & ex d. *Clem. attendentes vers. hoc igitur*, ergo Capitulum Sede vacante non poterit taliter exemptos visitare, vt docent Abb. in dict. cap. cum olim, sub numero 2. column. 3. in med. Pauin. dict. part. 1. princip. q. 7. num. 2. Hinc etiam non potest Capitulum Sede va- 106
cante visitare monasteria exempta Monialium, quæ visitat Episcopus auctoritate Apostolica, secundum Nicol. Garc. d. cap. 7. num. 45. Azor. d. p. 2. lib. 3. c. 37. q. 15. & c. 40. q. 8. & alios plures, quos refero, d. p. 3. alleg. 73. n. 25.

Ego verò in hac re distinguendum duxi cum Molin. de Instit. 107
tom. 6. tract. 5. disp. 11. n. 8. & 9. inter casum, in quo aliquid iurisdictionis in perpetuum committitur munerì Episcopali ex delegatione Sedis Apostolicæ, vt ex officio deinceps comperat Episcopis, & inter casum in quo id Episcopo, sub nomine dignitatis, & consequenter etiam eius successorì à Summò Pontifice delegato ad aliquam peculiarem tantum causam, vel negotium, iuxta tex. in cap. *quoniam Abbas, de offic. delegat.* Etenim in hoc ultimo casu iurisdictione delegata nō transit in Capitulum Sede vacante, & ita procedit limitatio communis Doctorum, de qua supra. At in primo casu non procedit eadem limitatio, sed potius resoluendum Capitulum in dubio succedere etiam in huiusmodi iurisdictione in perpetuum Episcopali munerì delegatæ, nisi aliud aliunde legitimè colligatur ex mente delegantis, Ratio est, quia supposita perpetuitate huius delegationis, per quam id, de quo actum fuerit, annectitur in perpetuum Episcopali munerì, non quidem principaliter in bonum Episcopi, nec

tanquàm eius priuilegiũ, ſed in bonum eorum, in quos ea iuriſdictio taliter delegata exercetur, vel aliorum, & Eccleſiæ, conſequitur eãdem iuriſdictionem cenſendam eſſe vt acceſſorium, imò vt partem totius iuriſdictionis Episcopalis in comuni, ac proinde vt talem tranſituram in Capitulum, in quo Sede vacante tranſit per viam regulæ tota Episcopalis iuriſdictio, vt ſano cum iudicio aduertit Molin. *ſub d. n. 8.* Cũ ergo hoc ita ſe habeat in iuriſdictione in perpetuum Episcopali muneri delegata, iam inferitur prædictam limitationem veram non eſſe in terminis, *d. Clem. attendentes, verſ. hoc igitur*, & Concil. Trid. *d. c. 9.* & ſimilium, cũ conſter iuriſdictionem delegatam, de qua in his Iuribus, commiſſam eſſe in perpetuum Episcopali muneri, ac proinde quòd in ea ſuccedet etiam Capitulum Sede vacante, ſicque poterit eius virtute viſitare in ſpiritualibus prædictas Moniales taliter exẽptas iuxta modò reſoluta, quòd magis conſumatur ex eo, quia vt benè aduertit Molin. *ſub d. n. 8. ante fin.* credendum non eſt, nec id eſſe conſentaneum rationi quòd intenderet Concil. Trid. & Clemens V. dictis locis, vt toto tempore Sedis quoquo modo vacantis monaſteria Monialium ſic exempta, & ſoli Summo Pontif. immediatè ſubiecta, & eòrum Moniales deſtituantur viſitatione, & quolibet alio regimine ſpirituali, quod ab eodem Clemens V. & Concil. Trident. tantopere dictis locis intenditur, & procuratur.

- 108 Prædicta regula, de qua ſupra, non procedit in iuriſdictione, quæ competeret Episcopo iure aliquo ſpeciali, ſeu accidentali, ſecundũ Fr. Emman. *quaſt. Regular. tom. 1. q. 61. art. 9.* Cened. ad Sextum, *colleſt. 4. numero 6.* D. Barboſa in l. *quia tale*, numero 1. ff. *ſoluto matrimonio*. Quarant. *dict. verbo Capitulum Sede vacante, verſ. ſubſequenter*, Nicol. Garcia, *d. part. 5. cap. 7. numero 39.* Vnde inferunt Doctores Capitulum Sede vacante non ſuccedere Episcopo in caſibus inſcriptis.

- 109 Primò igitur inferitur Capitulum Sede vacante non poſſe beneficia ſpectantia ad ſolam collationem Episcopi conferre, c. 2. *ne Sede vacan.* gloſ. in d. *cap. his quæ, de maior. & obediens.* Selu. *de benefic. par. 2. quaſtione 11.* Corraſ. in *paraphraſi benefic. par. 2. cap. 7. numero 1.* & 2. Rebuff. in *praxi benefic. tit. de deuolut. numero 70. 71. 88. & 90.* Azeued. *conf. 9. ex numero 1.* Pauin. *de poteſtat. Capituli Sede vacan. part. 2. princ. quaſtione 1.* Flamin. Paris. *de reſign. benefic. lib. 7. quaſt. 23. num. 19.* vbi extendit ad beneficia, quæ vacant per renunciationem, Molin. *de Iuſtit. tom. 6. tractat. 5. diſput. 9. à numero 11.* Piaſec. in *praxi*

praxi Episcop. part. 2. cap. 1. numero 16. in fine, Gonzal. ad regul. 8. Cancell. §. 4. proem. numero 35. & gloss. 9. §. 1. numero 77. vbi de beneficiis patrimonialibus, Azor. d. part. 2. lib. 3. c. 38. questione 1. Vincent. Filliuc. *quest. moral. tom. 3. tractat. 41. cap. 2. numero 42.* Ego ipse, d. part. allegat. 72. numero 182. Nicol. Garc. d. part. 5. cap. 7. numero 51. vbi numero 52. extendit ad præsentationem, seu electionem spectantem ad Episcopum, Rot. in *Abulen. Parochialis* 22. Junij 1594. coram Cardin. Blanchetto, vbi extendit ad beneficia etiam Parochialia, latè Quarant. d. verbo *Capitulum Sede vacan. vers. nonò quaro*, vbi refert hoc ipsum Iure nouissimo cautum esse per Constitut. fel. mem. Pij V. incip. *Sanctissimus in Christo Pater*, per quam omnia beneficia Episcopali Sede vacante quomodolibet vacantia ad eorundem Episcoporum collationem, prouisionem, præsentationem, electionem, seu quamuis aliam dispositionem quomodolibet pertinentia ipsi Pontifici reseruantur, & quamuis asserat Garc. d. part. 5. c. 1. numero 234. Constitutionem illam expirasse cum suo conditore, tamen idem hodie dispositum reperitur per reg. 2. Cancellariæ.

Quod quidem adeo verum est, vt procedat etiam si beneficiorum collatio ad Episcopum pertineat iure deuoluto ob negligentiam, vel culpam inferiorum Prælatorum non conferentium, vel male conferentium, secundum Abb. in d. c. cum olim. num. 3. vers. sed circa, de maiorit. & obedi. & ibi Felin. in fine, Pauin. part. 2. questione 2. num. 10. Rebuff. d. titul. de deuolut. num. 93. Nicol. Garc. par. 5. c. 7. n. 53. vbi plures refert contrarium tenentes, & num. 54. intelligit in collatione libera, non verò in confirmatione, & institutione, quæ sunt necessarie, & debitz, Quarant. d. verbo *Capitulum Sede vac. vers. nonò quaro, ampl. 3.*

Secundò, inferitur non posse Capitulum Sede vacante confirmare donationem iurispatronatus, quia tunc necessariò interuenire debet Episcopi consensus, vt per Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 303. numero 10. cum seqq.* quem refero, d. par. 3. allegat. 71. num. 24.

Tertiò, inferitur in suppressione præbendarum, aut Portionum vigore Concil. Trident. sess. 24. de reformat. c. 15. non sufficere Capituli consensum, vt per Monet. d. distribut. quotid. par. 1. quest. 5. n. 26. quem refero Ego ipse, d. tract. de officio, & potestat. Episcopi part. 3. allegat. 67. num. 3.

Quod verò ad potestatem Ordinis pertinet, succedit Capitulum
Sede

Sede vacante in ius exercendi Pontificalia, vt Ordines conferendi, Chriſma conſiciendi, conſecrandi Baſilicas, & huiuſmodi, ſed hæc quidem non Canonici ipſi per ſe, ſed per Vicarios Episcopos faciunt, Gloſ. *in d. cap. his quæ, & in cap. ſi Episcopus de ſuppl. negl. Pæ-lator. lib. 6.* cum Pontificalia huiuſmodi non niſi à conſecratis Episcopis valeant exerceri, vt *in tract. de officio, & poteſtat. Episcop. oſtendimus.*

- 114 Illud tamen circa Ordines conferendos notatur quòd Capitulum Sede vacante poteſt Clericis ſuæ diœceſis dimiſſorias litteras dare, vt ab alio Episcopo ordinentur, ſicut dicit Bonifac. VII I. *in cap. cum nullus, de tempor. ordinat. lib. 6.* Sed per decretum Concil. Trid. ſeſſ. 7. *de reform. cap. 10. & ſeſſ. 23. etiam de reform. cap. 10.* poteſtas huiuſmodi limitatur vt ſcilicet non valeat Capitulum Sede vacante infra annum à die vacationis dare licentiam ordinandi proprios clericos extra diœceſim, niſi beneficij ſuſcepti, vel recipiendi occasione arctati fuerint, docent Nauar. *conf. 19. aliàs 27. & conf. 20. aliàs 28. ſub tit. de temporib. ordinat. Sayr. in floribus deciſ. ſub eod. tit. deciſ. 21. 22. & 65. Henriq. in ſumma lib. 10. cap. 22. §. 3. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Capitulum, in princip. Piaſec. in ſimili praxi part. 1. cap. 1. num. 13. Petr. de Ledefina, in ſumma par. 1. tit. de Sacramen. Ordinis, cap. 8. conſuſ. 3. Quarant. in ſumma Bullary, verbo Capitulum Sede vacan. verſ. decimoquarto, Salzed. ad Bernard. in præct. cap. 26. litt. C. in nouſſ. edit. Franc. Leo, in theſauro fori Eccleſiaſt. par. 3. cap. 7. numero 47. cum ſeqq. Campan. in diuerſorio Iuris Canon. rub. 9. cap. 7. Aloyſ. Ricc. in praxi aurea reſolut. 106. & in deciſ. Curie Archiepiſcop. Neapolit. deciſ. 185. part. 4. Ragn. de voce Canonico. quæſt. 39. numero 2. Homobon. de Bonis, de exam. Eccleſiaſtico par. 1. tractat. 2. cap. 1. quæſt. 6. prope fin. Nicol. Garc. de benefic. par. 5. cap. 7. numero 93. cum ſeqq. Monet. de commutat. vltim. voluntat. cap. 10. numero 164. cum multis ſeqq. Ego ipſe, de officio & poteſtat. Episcop. par 2. alleg. 7. ex num. 10.*

- 115 Quod quidem Concilij Tridentini decretum minimè reſtringit iuriſdictionem Sedis Apoſt. quamuis vacantis, ac proinde non prohibetur Vicarius Papæ etiam ſtatim poſt vacantem Sedem Apoſt. dimiſſorias litteras ad Ordines concedere, Henriq. *in ſum. lib. 10. c. 22. §. 3. Salzed. d. c. 26. litt. C. verſ. poterit, Campan. d. c. 8. n. 6.* Ego ipſe *d. alleg. 7. n. 13.*

- 116 Vnde colligitur primò Capitulum, ſeu Vicarium Sede vacante non poſſe infra annum dare dimiſſorias etiam ad primam Tonuſurâ,

vt resoluunt Maiol. *de irregul. lib. 4. c. 2. n. 3.* Fr. Emman. *in sum. tom. 2. c. 14. n. 6.* Quarant. *d. verbo Capitulum Sede vacante, vers. decimoquarto.* Nic. Garc. *d. p. 5. c. 7. n. 95.* Aloyf. Ricc. *in praxi anrea resol. 106.* Monet. *d. c. 10. n. 137.* Et si dederit incidit in poenam, *d. c. 10. sess. 23. de reform.* quamuis illis vsus non fuerit is, cui concessæ litteræ fuerunt, quia 117 actus fuit perfectus quoad Vicarium concedentem per quem non stetit, ita ex sententia S. Congregationis resoluit Garc. *in addis. ad suum tract. de benef. p. 5. c. 7. n. 92.*

Vnde S. Congreg. rescripsit Episcopo Squillacen. *die 13. Ianuarij* 118
1594. Vicarium Sede vacante posse litteras dimissorias ad primam Tonsuram concedere etiam infra annum Laicis, qui expectant præsentari per patronos ad aliqua beneficia.

Secundò colligitur non posse Capitulum Sede vacante infra an- 119
nū dimissorias ad Ordines dare etiā si haberet territorium distinctū, & exēptum ob immemorialē possessionē, & sint Iudices Ordinarij, ita Quarant. *d. verb. Capitulum Sede vacante, vers. decimoquarto.* Aloyf. Ric. *in dec. Curia Archiep. Neap. dec. 185. p. 4.* Post annum verò concedere 120
huiusmodi dimissorias spectat ad Vicariū, & non ad Capitulum. prout Vicario Capitulari Neapolitano rescripsit S. Congr. *negotius Episcoporum, & Regularium prepositorum, sub die 12. Ianuarij. 1604.*

Tertiò colligitur non posse idem Capitulum dicto durante anno 121
dare licentiam Episcopo commoranti in ciuitate, vel diocesi, vt ordinet Regulares etiam præuio examine per ipsum Vicarium facto, vt tenet Raguc. *de voce Canon. q. 39. n. 4.*

Declaratur autem supradicta resolutio multipliciter, & primò vt 122
non procedat quoad testimonium idoneitatis, illud enim infra annum posse Capitulum Sede vacante facere tradunt Nauar. *conf. 19. in antiq. aliàs conf. 27. in nouis, de temporib. ordin.* Sayr. *in floribus decis. sub eod. tit. decis. 11.* Bonac. *de Sacramen. disp. 8. q. unica, puncto 4. num. 24.* Gallet. *in margarita casuum Conscient. verbo Capitulum 5.* Quarant. *d. verbo Capitulum Sede vacante, vers. decimo quarto, limit. 3.* Monet. *d. c. 10. num. 182.* vbi refert modernum Romanæ Curia: styllum habere, vt Sede Episcopali vacante ipsæ quoque testimoniales dentur ab Ordinario viciniore.

Ante lapsū anni vacationis Sedis poterit Capitulum obtinēti fa- 123
cultatē à Sede Apost. de suscipiendo Ordines cum licētia sui Ordinarij, huiusmodi licentiā subordinatam concedere, vt docent Nau. *conf. 19. in antiq. aliàs conf. 27. in nouis sub tit. de tēp. ord.* Piafsec. *d. p. 1. c. 1. n. 3. vers. Capitulum pag. 30.* Ego ipse, *d. p. 2. alleg. 7. n. 14.*

- 124 Poterit inſuper idem Capitulum præſato anno durante concedere Epifcopo extero exercitium Pontificalium, & ordinatio nē priorum ſubditorum, non tamen ſubditorum vacantis Sedis, vt per Henrici in ſum. lib. 10. c. 22. §. 1. Quarant. d. verbo Capitulum Sede vac. q. 11. Piaſec. loco proximè citato, Marc. Ant. Genuen. in praxi Archiep. Neapol. c. 87. n. 33.
- 125 Poterit quoque idem Capitulum per Vicarium à ſe electum arctatis beneficiis tam habitis quàm habendis intra annū litteras dimiſſorias concedere, Conc. Trid. d. ſeſſ. 7. de reform. c. 10. Salzed. d. c. 26. lit. C. verſ. poteris, Zerol. in praxi Epifcop. parte 1. verbo Capitulum, in princ. verſ. ſecundum, Quarant. d. verſ. decimo quero, Monet. d. c. 10. numero 180. vbi ſubdit poſſe huiuſmodi Capitulum pro arctatis litteras dimiſſorias ei concedere, qui habeat Epifcopum à quo ratione originis, domicilij, aut alterius beneficij compatibilis ab eo recepti illas poſſet obtinere.
- 126 Arctati occasione beneficij recepti illi dicuntur, qui obtinēt aliquod beneficiū requirens ſeruitiū perſonale ratione cuius de Iure, cōſuetudine, priuilegio, ſtatuto Eccleſiæ, vel fundatiōe intra annū tenentur ſe promoueri facere, ita Nic. Garc. d. p. 5. c. 7. n. 98. Vgol. de poteſt. Epifcop. c. 26. §. 20. n. 5. verſ. & primo; Aloyſ. Ricc. in praxi aurea, reſol. 98. exemplificantes in eo, qui obtinet Parochialem Eccleſiam quod ſit arctatus ad Sacerdotiū intra annum, & in eo, qui obtinet Canonicatū ad Ordinem illi annexū, & in aliquibus beneficiis, ſeu Capellaniis requirentibus ex inſtitutione ſeruitiū perſonale, ſeu aliquē Ordinem, latè Monet. de commut. vlt. volunt. c. 10. n. 166 cum multis ſeqq. vbi cum Nic. Garc. & Vgol. locis proximè citatis, ideū ex eadē ratione dicendum putat vbi Ordo ſuſcipiendus beneficio eſt ita annexus, vt tempore prouiſionis in eo conſtitutus eſſe debeat, qui beneficium obrinet, ſed impetrans diſpenſatus fuit, vt hoc non obſtante huiuſmodi beneficium poſſet obtinere, vel vbi in litteris cōtineretur clauſ. non obſtantibus aliquibus, &c. per quæ effectus gratia noſtre impediri valeat quomodolibet, vel diſferri, vel ſimilis.
- 127 Arctati verò occasione beneficij recipiendi illi dicuntur, qui habent ius, ſeu ſunt vocati ad aliquod beneficium vacans, ſeu Capellaniam, quod tamen requirit actu certum Ordinum, quo illi carent, vel illi dicuntur, qui cum ſint Ordinati prima Tonſura, ſunt præſentati ad beneficia, vt docent Aloyſ. Ricc. d. reſol. 98. Monet. d. c. 10. n. 173. Vgol. d. §. 20. n. 5. Nic. Garc. d. c. 7. n. 99. & 100. vbi n. 101 ſubdit electum in concuſſu ad beneficium Curatum, cuius collatio faciēda

cienda est à Papa, non posse interim dici actatum tam occasione beneficii recepti quàm recipiendi, & n. 102. pariter resoluit non dici actatum occasione beneficii recipiendi illi, cui aliquis vult resignare aliquod beneficium requirens actu Ordinem, quo ille caret, de quo etiam Aloyf Ricc. d. resol. 98. n. 2. & 3. Monet. d. c. 10. num. 176. Vnde Capitulum Sede vacante posse dimissorias concedere intra annum ad primam Tonsurâ ei, qui est præsentatus à patronis laicis ad beneficium Ecclesiasticum Iuris patronatus ipsorum, vt illud obtinere valeat, docent Nic. Garc. p. 7. c. 1. n. 30. Molfes. in sum. Theolog. moral. tract. 6. c. 7. n. 50.

In interstitiis temporum dispensare poterit Capitulum Sede vacante, seu eius Vicarius cum ordinandis in vim suarum litterarum, dimissorialium eo modo, quo poterat Episcopus cum sibi subditis, vt per Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante, vers. quarto decimò, Aloyf Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 715. in 1. edit. aliàs resol. 483. n. 6. in 2. edit. Piafec. d. p. 1. c. 1. n. 50. vers. ead. Mart. de Iurisd. parte 2. c. 9. n. 13. Carol. de Grassis, de effectib. cleric. in prælud. num. 339. in fine, Armen dat. in addit. ad recop. legum Nauarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis in declar. num. 57.

Quæ quidem dimissoriæ litteræ à Capitulo Sede vacante ritè, & rectè concessæ per ingressum moderni Episcopi non expirant, vt benè resoluunt Quarant. in sum. Bullarj, verbo Capitulum Sede vacante, vers. secundo dubitatur, Petr. de Ledesma, in sum. p. 1. tract. de Sacramento Ordinis, c. 8. concl. 4. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloss. 12. num. 37. Monet. d. c. 10. n. 179. Molin. d. tract. 5. disp. 11 n. 4. Gutier. Canon. lib. 2. cap. 17. num. 12. vbi consulit Ordinatoribus, vt si tempore præsentationis dictarum litterarum coram eis, sciuerint nouum Prælatum atque successorem possessionem eiusdem Episcopatus accepisse, vel in Episcopatu adesse, illas non admittant, nisi reualidatæ, vel nouiter à successore concessæ productæ fuerint, vel ab eius Officiali ad id speciale mandatum habente, refert nouissimè Bonac. de suspensio. omnibus in particulari disput. 3. q. 1. puncto 12. num. 26. Quod autem à nouo Antistite reuocari possint per edictum omnes, & quæcunque dimissoriæ à prædecessoribus Episcopis, siue Capitulo Sede vacante concessæ, tenet Rebuff. in praxi benef. tit. de formalis. dimissor. num. 44. & id iuxta subsistente causa admittit Campan. d. rub. 9. cap. 8. num. 36.

Sed est aduertendū Vicarium Capituli Sede vacante, sicut & Vicarium Episcopi, sine speciali mandato litteras dimissorias conce-

dere non posse, secundum Rebuff. in *pract. tit. de forma Vicariatus Archiep. n. 47.* Franc. Pauin. *de potestate Capituli Sede vacante. c. 10. parte 2. princ. n. 17.* Mandos. *super reg. 24. Cancel. q. 6. n. 9. & seq. quos refert, & sequitur Rot. in Maurianen. pensionis 25. Iun. 1626. coram R. P. D. meo Pirouano.* Et quamuis mandatum speciale à Vicario non exhibeatur cum clausula facultatiua concedendi litteras dimissoriales; attamen cum illud possit probari ne dum expressè per illius exhibitionem, sed etiam tacitè per coniecturas, & præsumptiones, Crauer. *de antiquitate tempor. parte 2. primæ partis num. 17.* Hieronym. Gabr. *conf. 181. n. 9. lib. 2. Rot. decis. 675. in princ. parte 2. diuersi.* non potest dubitari tales concurrere posse, quæ indicent Vicarium habuisse sufficientem facultatem, ubi de illa dubitari contingat, Prima est ex quo ista facultas dandi dimissorias est de solitis pro iurisdictione Vicariorum, Ioan. Andr. *in c. cum nullus, in fine, de tempor. ordin.* dicens istis temporibus solere dari Vicariis, idem firmat Crescent. *decis. 15. num. 6. de probat.* Secunda desumitur ex quo ordinans, & ordinatus sunt notæ probitatis, qui faciunt iam facta præsumi licita, *cap. nisi essent, de præben.* Oldrad. *conf. 115. num. 1.* Hieron. Gabr. *conf. 187. n. 57. lib. 2.* Tertia colligitur ex eo quòd Vicarius præsumitur voluisse id, quod poterat concedere Rot. *d. decis. 675. n. 4. parte 3. diuersi.* Quarta denique ubi Tonsuratus recipit characterem in publica ordinatione facta per Episcopum, cui etant directæ litteræ dimissoriales, in eadē ciuitate, ubi Capitul. Sedem habebat, quæ sola sufficit ad probandum eiusdē Capituli consensū quoad hanc facultatē dandi dimissorias propter verisimilem scientiā, & notitiā illius, ut in puncto tenuit Rot. *in Burgen. Canonic. 17. Octob. & 24. Nouemb. 1586. coram Gypso, & has omnes præsumptiones & coniecturas vti sufficientes in his terminis considerauit Rot. in d. Maurianen. pensioni.*

130 Pœna verò imposita in *d. c. 10. Conc. Trid.* contra Capitulum Sede vacante, quod contrauenit dicto decreto Concilij concedendo intra annū præfatum in casibus sibi non concessis litteras dimissorias ad Ordines, est ut ecclesiastico subiaceat interdicto, quæ locum habet etiam si, cui concessit, illis vsus non fuerit, quia actus fuit perfectus quoad concedentem, per quem non stetit, ut per Nic. Garc. *in addit. ad suum tract. de benef. p. 5. c. 7. n. 92.*

131 Sed aduersus sic ordinatos, si in minoribus Ordinibus constituti fuerint, statutum est *eodem cap. 10.* ut nullo privilegio clericali, præsertim in criminalibus, gaudere debeant, ita per illum tex. tradunt Nauar. *consil. 10. alias 28. sub titul. de temporib. ordin.* Sayr. *in floribus*

ribus decisissub eod.tit.decis.22.in.princip.Card.Tolet.in instruct. Sacerd. lib.1.cap.49.vers.secunda, Henriq.in sum.lib.13.cap.38.§.2.lit.C. Quar. in sum.Bullarij verbo Ordo,vers.secundò limitas, Lessi.de iustit.lib.2.c.34. sub n.49. Thom.Valasc.alleg.Iuris tom.1.alleg.45.n.19. & 20. Mart. de Iurisd.p.4.casu 149.n.8. Campan.d.rub.9.c.2.n.9.

An possint habere beneficium contingit nonnumquam dubitari, 132 & prima facie videbatur dicendum quòd non, quia quòd quis sit capax beneficij ecclesiastici, est clericale priuilegium, vt probatur in c.ex litteris, de transact. & in c.2. de instit. Verùm quia taliter ordinatus hoc priuilegium non amittit ipso iure, sed debet illud amittere per sententiam, vel per exceptionem, sequitur quòd poterit beneficium habere antequam priuetur, & ratio est quia Concil. sepè cit. no cap.10. vtitur verbo, gaudeat, quod est futuri temporis, & ideo ita resoluunt Nauar.d.conf.28. Quarant.d.verbo Capitulum Sede vac. q.10. vers.hinc.contingit, Sanch.d.Matrim.lib.7.disp.46.n.18.

Verùm contra sic in maioribus Ordinibus constitutos idem 133 Concil.citato cap.10. ab executione Ordinum ad beneplacitum futuri Prælati suspensos ipso iure esse declarat. Ex quo colligitur impedimentum hoc perpetuum non esse, sed temporale; donec scilicet aliud placeat futuro successori, vt notant Salzed.d.c.26. verbo si ne licentia, vers.has autem dimissorias, Soar.10.5. de censur.disp.31. sect.1. n.20. Petr.Ledesma, in sum.p.1. tract. de Sacram.Ord.c.8.concl.5.

Ad reliqua autem Pontificalia exercenda vicinus, vel alius aduo- 134 catur Episcopus cum cautela studio, vt inquit tex. in c. Pontifices 7. q.1. idest, ab eo præstita cautione quòd ex hoc nullum sibi ius in Ecclesia vendicabit, vt exponunt glos. & Doctores, ibi.

Denique mortuo Episcopo nihil debet à Capitulo innouari in 135 iis, quæ ad Ius Ecclesiæ, aut Episcopi pertinent, cum non sit qui Episcopale ius tueatur, c.1. ne Sede vacante. Vnde infert Panorm.in c. cum olim, de maiorit. & obed. non posse Capitulum præscribere potestatem, quam pro Episcopo Sede vacante exercuerit in iis, in quibus de Iure communi non succedit, nō enim valet cōsuetudo, quòd Capitulum Sede vacante exerceat ea, quæ ei à Iure communi non permittuntur, argum. cap.1. & cap. de quarta, de præscript. Hinc pariter fit vt nec etiam possit Capitulum Sede vacantes res, aut iura Ecclesiastica alienare, aut permutare, cap. si qua de rebus, 12. q.2. glos. in d. cap. cum olim, de maior. & obed. licet locare valeat ad tradita per Cald. Pereira, de empt. & vendit. cap.26.n.14. Imò qui in Sede vacante bona relictā, vel tēpore vacationis collecta occupant, dissipant, consumunt &c.

sunt suspensi ab officiis, & beneficiis, donec obstantibus consuetudinibus, statutis etiam iuratis, & à Sede Apost. confirmatis, ita expressè decidit tex. in cap. quia sæpè 40. de elect. 6. & ex eo colligunt Soar. tom. 5. de censur. disp. 28. sect. 3. n. 6. Rainer. in catalogo censur. & irreg. tit. de suspens. cap. 4. suspens. 2. nouissimè Bonac. de suspens. omnibus in particulari, disp. 3. q. 4. pun. 15. per tot.

- 136 Et demùm illud est sciendum quòd ea, quæ potestate Capituli cum Episcopo, aut Sede vacante diximus, de Capitulo Cathedralis Ecclesiæ intelligenda sūt, cum aliis quoque Ecclesiis, quæ inde Collegiatæ dicuntur, sūt Canonicorum Capitula, quæ huiusmodi potestatem non obinēt, cap. Sanctorum 70. dist. nam cum Prælatus, & Ecclesiæ præsertim in præstanda obedientia exprimitur, tunc nomine Ecclesiæ solùm cum Prælato Capitulum Cathedralis Ecclesiæ continetur, cum clerici, de verbor. signif.

- 137 Quia decet Capitulo commissionem Vicario in scriptis facere, ut de eius facultate in futurum ambigi non possit, talis commissionis formulam pro coronide subnectere censuimus, cui pro voluntate Capituli addi, vel minui potest. Nos Canonici, & Capitulum Cathedralis, N. Sede vacante per obitum bonæ memoria N. Episcopi & c. Reuerendo N. salutem in Domino sempiternam. Cum ex sacrorum Canonum dispositione Ecclesiarum Cathedralium Capitula in deficientium Episcoporum (præsertim si ex humanis eximi contigerit) locum subrogentur, eisque in spiritualibus & temporalibus succedant: eorum munus erit viduatis Ecclesiis ita consulere, ut ministrorum solertia, & diligentia viduitatis incommoda minimè sentiantur. Ne igitur supradicta Ecclesia nostri culpa aliquid detrimenti in spiritualibus, & temporalibus patiatur, Nos dictis sacris Canonibus, & Concil. Trident. decretis obtemperare volentes, vocatis omnibus, & singulis Canonicis infra tempus à dicto Concilio statutum, ad Vicariū, qui vices nostras sustinere debeat, deputandum, congregatisque iis, qui debuerunt, voluerunt, & potuerunt interesse, habitisque interessentium votis, de consensu, & voto eiusdem Capituli, te Reuerendum N. de cuius probitate, scientia, & sufficientia, confisi generalè in spiritualib. & temporalib. Vicariū nostrū in prædicta Ecclesia Cathedrali, Ciuitate, & Diœcesi, tenore præsentium deputamus, creamus, & constituimus (per menses sex...) vel (Episcopali Sede vacante) cum omnibus, & singulis facultatibus, privilegiis, honoribus, oneribus, præminentia, & prærogatiuis, ad huiusmodi munus exercendum necessariis, & opportunis, Dantes tibi plenam, & liberam potestatem omnia, & singula exercendi, quæ Capitulo Sede vacante in utroque foro à Iure permittuntur, & proinde causas omnes tam civiles, quanti

quàm criminales, & mixtas, etiam hæresis, & matrimoniales, audiendi, & prouidendi, decidendi, cū facultate excommunicandi, & censuras proferendi, cū voto tamen ordinariorum Consultorum nostræ Curia insensentiando, & procedendo ad actus, quorum grauamen per appellationem à diffinitiuâ reparari non potest; necnon ea omnia faciendi, quæ nos facere, & mandare possumus, etiam si speciale mandatum requirant. Reseruantes nobis collationem beneficiorum, eorumque institutionem ad Capitulum spectantem deputationem examinatorum, officialium, actuariorum, & ministrorum Curia, regimen Seminarij, facultatem cognoscendi de causis suspicionum, & denegata iustitia, & constitis (seruatis de iure seruandis) alteri delegandi, Volumus autem, ut concedere licentiam ordinandi etiam ad primam Tonsuram, (in casibus in Sacro Concil. Tridentin. Capitulo permissis) & prouidere de Predicatoribus in Aduentu, & Quadragesima; ac dispensare in foro exteriori, etiam quoad temporum interstitia, & casus reseruat de nouo facere non possis, absque expresso nostro consensu capitulariter habito. Nec approbare Confessores, ordinandos, & ad benefic. obtinenda, nisi premio examine ab examinatoribus deputatis, quorum approbationes per Secretarium annotentur in libro. In casu verò infirmitatis, vel absentia substituere non possis, vel causas delegare, sed in his casibus prouiso ad nos spectare debeat. Præcipimus itaque vniuerso Clero huius Ciuitatis, & Diocesis, aliisque huius Ecclesiæ iurisdictioni subiectis, quatenus te in Vicarium, Officialémque nostrum generalem recipiant, tibi que in omnibus premissis pareant, & obediant. Dantes tibi vices, & voces nostras, &c. Contradictores, & inobedientes pœnis, & censuris Ecclesiasticis compescendi, & ita te in Vicarium deputamus, cum solutione salarij, per eum, cui incumbit, facienda. In quorum fidem presentes scribi ius simus per Notarium nostræ Curia, & manu propria subscripsimus. Datum in nostro Capitulo Cathedralis Ecclesiæ N. Die .... Anno ...

FINIS.

Hvc diuino adiutus auxilio finem huius operis consequutus sum, attestator tandem illud, & quicquid hactenus scripsi, habere eum sensum, quem tenuit, & tenet Sancta Mater Ecclesia Romana, & inualidum ac nullum me habere profiteor, si quid est in meis operibus, quod candidis, ac sacris sanctionibus contraueniat; illa, autem qua adhuc in lucem prodierunt, sunt qua sequuntur.

Dictionarium Lusitanico-Latinum. impressum Brachatz Augutz, apud Fructuosum Laurentium de Basko, 1611.

Remissiones Doctorum in varia loca Concilij Trid. Vlissiponc, apud Petrum Crasbeeck, 1618. &c. deinde alibi.

Casigationes, & additamenta ad annotationes Parentis in Ordinationes Regias Lusitanorum. Vlissiponc, apud Petrum Crasbeeck, 1620.

Remissiones Doctorum de Dictionibus, & Clausulis. Romæ, apud hæredes Bartholomæi Zametti, 1621.

Pastoralis sollicitudinis, siue de officio, & potest. Episcopi tripartita descriptio. Romæ, apud impressores R. Cameræ Apostol. 1623. deinde Parisiis, Venetiis, & accuratius Lugduni, apud Laurentium Durand, 1628.

Collectanea Doctorum tam veterum, quam recentiorum in Ius Pontificium uniuersum, in quatuor tomis diuisa, apud Impressores R. Cameræ Apostol. 1626. & 1629.

Selecta Iuris Canonici interpretationes addenda Collectaneis Doctorum super quinque priores Decretalium libros, Romæ apud Franciscum Corbelletum, 1626.

Varia Iuris tractationes, in quibus continentur quinque tractatus Legales, iuxta seriem alphabeticam breui methodo dispositi. Videlicet,

I. De Axiomatibus Iuris vsufrequentioribus.

II. De Appellatione verborum vtriusque Iuris significatione.

III. De Locis communibus argumentorum Iuris.

IV. De Clausulis vsufrequentioribus.

V. De Dictionibus vsufrequentioribus. Lugduni apud Laurentium Durand, 1631.

Allegatio Iuris in propria causa Bracharen, regressus, siue ingressus ad Theaurarium. Romæ, apud Franciscum Caballum, 1631.

Pastoralis sollicitudinis, siue de officio, & potestate Parochi tripartita descriptio. Romæ apud Guilielmum Facciottum, 1632. & nunc auctus, & accuratius Lugduni apud Laurent. Durand, 1634.

De Canonici, & Dignitatibus Cathedralium, & Collegiarum Ecclesiarum, eorumque officio, tam in Choro, quam in Capitulo. Romæ, apud Franciscum Corbelletum, 1632. & nunc auctus, & accuratius Lugduni apud Laurentium Durand, 1634.

Tractatus de Iure Ecclesiastico uniuerso, in quo de Personis locis, & Personis Ecclesiasticis plenissimè agitur, Lugduni apud Laurentium Durand, 1634.

Collectanea Doctorum qui in suis operibus varia loca Concilij Trid. incidenter tractarunt, Lugduni apud Laurentium Durand, 1634.

Collectanea Bullarum, aliarumque Summorum Pontificum constitutionum, necnon precipuarum Decisionum, qua ab Apostolica sede à Sacris Congregationibus S. R. E. Cardinalium, Rens celebratis vsque ad annum 1633. emanarunt. Lugd. apud Laurentium Durand, 1634.

INDEX COPIOSISSIMVS

RERVM OMNIVM, ET VERBORVM

quæ in hoc Tractatu continentur.

A

B B A S Canonici Cathedralis debet anteferri, quando Canonici incedunt, vt singuli, non ita si collegialiter, cap. 18. n. 56. pagina 175

Abbatibus, & alijs administrationem plenam habentibus iure communi prohibitum non est, quod iudices esse possint, cap. 19. n. 14. pag. 183

Abbatibus, & Abbatissas in sede sua collocat Archidiaconus, c. 5. n. 25. p. 53

Absens optare potest per procuratorem si statutum, vel consuetudo contraria non obuiet, c. 30. n. 14. p. 286

Absentia causa studiorum etiam obtehta licentia à Sede Apostolica, non excusat ab amissione tertiz partis detractæ, sicut nec excusat ab amissione cæterarum distributionum, c. 25. n. 11. p. 235

Abfoluere ab excommunicatione potest Capitulum, à qua poterat absolueri ipse Episcopus, nisi ei fuerit à Sede Apostolica specialiter interdicta potestas, c. 42. num. 62. p. 389

Acta per Canonicos in Capitulo non possunt ab eisdem Canonici reuocari nisi capitulariter, c. 35. n. 17. p. 321

Actus quando requiritur quod capitulariter sit factus, ita & ratificatio capitulariter est faciendæ, c. 35. n. 19. p. 322

Adiuncti regulari possunt à parte, & solo iuramento, c. 28. n. 9. p. 262

Adiuncti si sine fraude tempore diuinorum Officiorum absint, priuandi non sunt quotidianis distributionibus, c. 28. n. 10. p. 262

Adiuncti iuramentum subire debent de bonè, & fideliter se habendo, c. 28. n. 8. p. 262

Administratio iurisdictionis residet penes totum Capitulum ante electionem Vicarii infra octo dies faciendam, c. 42. num. 29. pag. 383

Administratio in Collegiatis Ecclesiis spectat simul ad omnes, c. 14. n. 16. p. 123

Admissus semel vt purus ad Canonicatum, si illum resignet, potest alium in eadem Ecclesia obtinere absque noua probatione, c. 13. n. 47. p. 113

Actus 23. annorum permitti potest in Vicario Capitulari, si alius est idoneus, non tamen expedit, c. 41. n. 54. p. 387

Actus 25. annorum inceptorum requiritur in principali Dignitate Collegiatæ Ecclesiæ, c. 13. n. 21. p. 105

Actus promouendorum ad Canonicatus Collegiatarum Ecclesiarum illa requiritur, quæ ante Conc. Trid. præscribebatur, & sic quatuordecim annorum, c. 13. n. 14. p. 103

Actus 25. annorum requiritur in Archidiacono habente curam annexam, in alijs, quibus ea non inest, 22. anni completi sufficiunt, c. 5. n. 10. p. 50

Alternatiua non gaudet non Episcopus absens etiam ex causa à Conc. approbata, c. 14. n. 23. p. 125

Alternatiua gratia gaudens Episcopus si resideat apud Ecclesiam, aut Diocesim suam verè, & personaliter in mensis Februarij, Iunij, Augusti, & Octobris, & Decembris, Canonicatus, & Præbendas vacantes prouidet, c. 24. n. 22. p. 125

Alternatiua acceptatione recepta in Dataria in aliquo mense Apost. non incipit vius illius nisi toto mense peracto, secus si in mense Ordinarij, c. 14. n. 14. p. 125

Animarum curæ incumbentes imminenti suæ Dignitati, vel Canonicatus, dum sunt in actu administrandi Sacramenta, distributiones quotidianas lucratur, c. 24. n. 11. p. 223

Annuus de se promoueri faciendo ad sacros Ordines computari debet à die habitæ possessionis, dummodo per prouisum non sctetur quominus antea possessionem percepit, c. 16. n. 7. p. 148

Antiquior non ætate, sed receptione prius optare debet, c. 30. n. 9. p. 284

Antiquitas sola in optione consideranda est, non personæ prærogatiua, quamuis sit Cardinalis, c. 30. n. 10. p. 284

INDEX R E R V M,

Antiquiores in optione Præbendæ illi dicuntur, qui diutius in Ecclesia militauerunt, & fuerunt in possessione priores, licet sint in prouisione posteriores, c. 30. 11. p. 184
 Antiquiores regulariter prius optare debent quam iuniores, c. 30. 7. p. 184
Approbatum ad Dignitatem Ordinem sacrum annexum habentem, examini nihilominus subiiciendus est ad suum Ordinem amicum suscipiendum, c. 13. 8. p. 102
Aqua benedictæ aspectu debet fieri sigillatim quibuscunque Dignitatibus, & Canonicis, c. 34. 23. p. 315
Archidiaconatus, & Archipresbyteratus etiam in Collegiatis Ecclesiis de iure communi sonant tantum in Dignitatem, c. 4. 5. p. 38
Archidiaconum, qui sit ex privilegio Protonotarius, non lucratur fructus, & distributiones sui Archidiaconatus, si cum habitu Protonotarij in Ecclesia choro, processionalibus, ac diuinis Officiis assistat, c. 5. 3. p. 60
 Archidiaconus, seu alia Dignitas maior post Pontificale præfertur Vicario Capitulari, etiam si non sit Canonicus, c. 42. 41. p. 385
 Archidiaconus cum sustinet Baculum Episcopi dum celebrat solemniter, thurificandus est immediate post Diaconos assistentes, etiam si sit primus Archidiaconus, c. 33. 22. p. 305
 Archidiaconus ubi non adest in illius locum succedit Decanus, c. 7. 4. p. 55
 Archidiaconus à Vicario Episcopi in quo differt, ostenditur, c. 5. 36. p. 55
 Archidiaconus tanquam prima dignitas post Pontificalem in choro aliis superior, & maior habetur, c. 5. 20. p. 52
 Archidiaconi ad officium pertinet Episcopo ministrare, & solemniter celebrato Episcopo sacrum Euangelium cum voluerit legere, & illos designare, qui illud & Epistolam cantent, c. 5. 28. p. 53
 Archidiaconus, seu alia Dignitas maior post Pontificalem præfertur Vicario Capitulari, etiam si non sit Canonicus, c. 42. 41. p. 385
 Archidiaconus de iure maior est omnibus post Episcopum, & Archipresbyter eius subiacerit iurisdictioni, c. 5. 38. p. 55
 Archidiaconus, & Archipresbyter si in funeralibus de eadem Cathedrali concurrant, dan la est præcedentia Archipresbytero ratione stolis, c. 5. 49. p. 59
 Archidiaconus, qui oculus Episcopi dicitur, in omnibus Ecclesiis, ubi fieri potest, eligendus est, qui sit Magister, seu Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel Iure Canonico, c. 5. 5. p. 50
 Archidiaconus de iure est prima dignitas in Cathedralibus Ecclesiis, c. 5. 4. p. 49
 Archidiaconi in Hispania non obligantur esse Doctores, aut Licentiati, c. 5. 9. p. 50
 Archidiaconus Græco vocabulo dicitur quasi ministrorum princeps, c. 5. 22. p. 48
 Archidiaconus de iure præcedit Archipresbytero in administratione, cum in diuinis Archipresbyter præcedat Archidiacono, nisi Archidiaconus sit etiam in Presbyteratus Ordine constitutus, c. 5. 42. p. 50
 Archidiaconus ratione sui muneris non potest curam committere animarum, cap. 5. 31. p. 54
 Archidiaconus post Episcopum dicitur esse Vicarius in omnibus, c. 5. 34. p. 54
 Archidiacono ad visitationem expediendam poterit Episcopo terminum præscribere, comitatum, & equitatum, c. 5. 14. p. 52
 Archidiaconus cur de iure præferatur Archipresbytero, ostenditur, c. 5. 41. p. 55
 Archidiaconus principalem habet dignitatem post Episcopum, c. 5. 2. p. 48
 Archidiaconus nullus reperitur in tota Hispania, qui totam illam Iuris communis retineat potestatem, c. 5. 8. p. 50
 Archidiaconus Sacerdos in celebratione Missarum solemnium, absente Episcopo est præferendus Archipresbytero, c. 5. 44. & 45. p. 60
 Archidiaconus dum visitat Ecclesiam suæ præbendæ, non percipit fructus illius Canoniciatus, quem obtinet ex dispensatione, vel ex illius Ecclesiæ consuetudine, c. 5. 15. p. 51
 Archidiaconus qui sustinet Baculum Episcopum celebrat solemniter, thurificandus est immediate post Diaconos assistentes, c. 5. 52. p. 60
 Archidiaconus quare dicatur oculus Episcopi, ostenditur, c. 5. 12. p. 51
 Archidiaconus respicit, vt Primicerius & Sacrista, vel custos iniuncti sibi muneris sollicitudinem diligenter exequantur, c. 5. 24. p. 53
 Archidiaconus dum assistentia est apud Episcopum, intelligitur præfens in choro tam in Ecclesia Cathedr. quàm in alia, c. 5. 51. p. 60
 Archidiaconus si sit prima dignitas debet exercere officium Presbyteri assistentis cum Plurali Episcopo celebranti, illicque candelam, & palmam benedictam ministrare, c. 5. 50. p. 60

Archidiaconi iurisdictionem contentiosam habentes debent esse Doctores, & promoti in publico gymnasio, c. 5. 7. p. 50

Archidiaconus instituit in beneficiis curam animarum habentibus de auctoritate tantum, & mandato episcopi, vel si hoc habeat ex preceptione, c. 5. 30. p. 53

Archidiaconus est dignior Archipresbytero, & Primicerio in voce, loco, & administratione, c. 5. 3. p. 49

Archidiaconi iurdictio hodie per consuetudinem est imminuta, c. 5. 33. p. 53

Archipresbyter est duplex, vnus vrbicus, & alius ruralis, c. 5. 5. p. 64

Archipresbyter in ciuitate Padue ex antiqua consuetudine precedit Archidiacono, & quomodo probetur hanc consuetudo, ostenditur, c. 5. 40. p. 55

Archipresbyter quomodo dicatur in c. 2. de officio Archiepiscopi. Sacerdotes Cardinalibus preesse, ostenditur, c. 5. 14. p. 65

Archipresbyteri praefecti sunt in processibus Vicariis Parochialium ecclesiarum, c. 6. 29. p. 68

Archipresbyter non potest inobedientes coercere, atque poenam iniungere, sed omnia debet episcopo denunciare ad effectum, vt contra eos, prout ipsi visum fuerit, procedatur, c. 6. 35. p. 69

Archipresbyter minora, seu minima, quae expediri possunt abique figura iudicii, per se ipsum determinare potest, c. 6. 37. p. 69

Archipresbyter nullam habet iudicalem iurisdictionem in suo Archipresbyteratu, sed omnia debet referre episcopo, nec aliquid contra eius decreta ordinare potest, c. 6. 33. p. 68

Archipresbyter potest amicaliter, & non per viam iuris iurgia inter Sacerdotes, & Clericos orta in sua ecclesia componere, c. 6. 36. p. 69

Archipresbyter quamuis sit prima dignitas in choro, debet tamen cedere primum, ac digniorem locum celebranti, c. 6. 13. p. 65

Archipresbyter omnibus de Diocesi Sacramenta administrare potest, c. 6. 20. p. 66

Archipresbyter vocatur decanus Presbyterorum, c. 6. 3. p. 65

Archipresbytero ratione stolae debetur praecedentia, c. 6. 31. p. 68

Archipresbyter post Archidiaconum primam habet dignitatem, c. 6. 1. & 4. p. 64

Archipresbyter si non poterit, vel noluerit celebrare Missas sibi incumbentes, non potest pro suo arbitrio eas alteri delegare, sed aliae Dignitates, & Canonici per ordinem

substant in eius locum, c. 6. 11. p. 65
Archipresbyteri officium non omnis Plebanus habet, sed is tantum, quem Episcopus statuerit, c. 6. 28. p. 68

Archipresbyter non debet se intrinicare in regimine chori, quod ad solum Cantorem pertinet, c. 6. 12. p. 65

Archipresbyter ruralis dignitatem habet si Collegium, Conuentum, vel duas Capellas, aut saltem prerogatiuum in Cathedrali habuerit, aliis scilicet, c. 4. 6. p. 39

Archipresbyter est quasi Parochialis Sacerdos omnium post episcopum, videlicet in administratione Sacramentorum, c. 6. 18. p. 66

Archipresbyter ruralis eam habet auctoritatem propter Parochiale officium, quam ei episcopus dare voluerit, c. 6. 27. p. 67

Archipresbyter in Parochianos non habet iurisdictionem fori contentiosi, sed tantum penitentialis, c. 6. 34. p. 69

Archipresbyter dicitur quasi Presbyterorum primus, siue Praefectus, cap. 6. 2. p. 64

Arctari occasione beneficii recepti, & recipiendi qui dicantur, ostenditur, c. 4. 2. 126. & 127. p. 403

Argumentum valet à Vicario episcopi ad Vicarium Capituli Sede vacante, c. 36. 9. p. 326

Aroussa Canonici Regulares à quibus instituti, & quo tempore incerpunt, cap. 1. 28. p. 16

Aspersorium cum aqua benedicta episcopo accedenti ad ecclesiam debet ministrari à prima Dignitate, vel digniore Canonico, c. 32. 8. p. 295

Aspersorium porrigendum est episcopo accedenti ad ecclesiam Collegiatam ab illius Priore, non autem à prima Dignitate, vel primo Canonico Cathedralis, quatenus ibi adsit, c. 32. 9. p. 296

Assisy, seu Mansionarii sunt, qui in eadem ecclesia assidui, & veluti permanentes officium canendi in Choro, & Diuina celebrandi obire tenentur, c. 4. 37. p. 44

Assistentia duorum Canonicomum semper conuenit episcopo loci Ordinario tantum, siue celebret, siue diuini Officii assistat, maxime quando est paratus, c. 33. 6. p. 302

Assistentia cum Pluiali episcopo celebranti facienda est à prima Dignitate, seu à primo Canonico in Ordine Presbyterali constituto, c. 33. 3. p. 302

Assistentia in choro quomodo facienda, & Fff 2 an,

an, & quando ab eo egredi liceat, ostenditur, c. 34. n. 17. p. 314

Assistentiam duorum Canoniconum ultra Diaconum debet habere Episcopus suffraganeus, c. 33. n. 19. p. 305

Assistere, & inferuire tenentur Canonici Episcopo ceteroq. Pontificalia extra Cathedralis Ecclesiam in ciuitate tantum, c. 33. n. 9. p. 303

Assistentes duo Canonici Episcopo debent eligi ex numero Diaconorum quando præbendæ sunt distinctæ, cap. 33. num. 7. p. 303

Assistentes Episcopo, licet sint minus digni, omnibus aliis præferuntur, c. 33. n. 15. p. 304

Assistentes ratione *Assistentiæ* ante Dignitates, & Magistratum thurificantur, & recipiunt pacem, c. 33. n. 16. p. 304

Assisteri Episcopo debent digniores, & honoratiores, c. 33. n. 2. p. 301

Assistere tenentur, Episcopo celebranti Decanus, seu prima Dignitas, & doctores alie Dignitates, vel Canonici præter Diaconum, & Subdiaconum ministros, c. 33. n. 1. p. 301

Assistere Episcopo tenentur Canonici etiam quando Ordinationem celebrat extra propriam Ecclesiam, c. 33. n. 8. p. 303

Assistere Episcopo Pontificaliter celebranti etiam in Ecclesia Collegiata, vel Parochiali perhibere Dignitarius, & Canonici Cathedralis, quatenus adfint, non autem ad Canonicos Collegiatæ, vel Presbyteros Parochialis, c. 33. n. 11. p. 303

Assistere non tenentur Canonici Episcopo Missam priuatè celebranti in Cathedrali, nisi ex consuetudine Ecclesiæ assistere tenerentur, ibid. n. 12. & 14. p. 304

Assistere tenentur Canonici Episcopo Suffraganeo quando nomine proprii Episcopi functiones episcopales exercet, ibid. n. 18. p. 304

Auditori Cameræ vigore obligationis Cameralis tribuitur facultas procedendi per audientiam contradictoriam, cap. 22. n. 5. p. 206

B

Beneficiarius, qui ad sacros Ordines suis Dignitatibus, Personatibus, Officiis, vel Præbendis annexos se intra statutum tempus promoueri non faciunt, quas potius incuriant, ostenditur, cap. 16. num. 8. & 9. p. 45

Beneficiarius si non promouetur infra annum ad Ordinem requiritur propter tu-

stum impedimentum, adhuc percipit post annum integras quotidianas distributiones, c. 16. n. 11. p. 149

Beneficiarius, si sint in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis, vocem in Capitulo non habent, c. 37. n. 17. p. 215

Beneficia inferiora in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis reperiuntur, quæ non sunt de corpore Capituli, c. 4. n. 36. p. 44

Beneficia spectantia ad solam collationem Episcopi conferre non potest Capitulum Sede vacante, quamuis beneficiorum collatio ad Episcopum pertineret iure deuoluto, c. 42. n. 169 & seq. p. 398

Beneficia quomodocunque reservata, siue generaliter, siue specialiter, etiam per reg. 8. Cancellariæ, non cadunt sub optione, c. 30. n. 22. p. 288

Beneficia, & Præbendæ quæ permittantur, vel resignantur, non optantur, cap. 30. num. 23. p. 287

Beneficia ratione sui Canonici potest quis conferre quamuis non sit in Sacris, c. 37. n. 22. p. 333

Beneficia simultaneæ collationis si Episcopus conferat vni, & Capitulum alteri, neutra collatio valebit, quia adiuvicem se impediunt, c. 14. n. 9. p. 122

Beneficia iurisdictionis laicalis, aut mixti non cadunt sub optione nisi accedat patroni consensus, c. 30. n. 25. p. 287

Beneficia manualia nuncupantur distributiones quotidianæ & quare, ostenditur, cap. 21. n. 5. p. 94

Beneficia obrinentes in Collegiatis Ecclesiis, quibus nullus facit Ordo est annexus, percipiunt distributiones, licet nunquam Ordinem sacrum suscipiant, c. 16. n. 17. p. 151

Beneficia quævis auctoritate Episcopali creari possunt, c. 2. n. 23. p. 24

Beneficij ecclesiastici capaces de Iure sunt descendentes ab Hebræis, c. 13. n. 49. p. 114

Beneficij in impetratione non est opus facere mentionem de Præbenda illi annexa, c. 12. n. 11. p. 93

Beneficij appellacione in materia odiosa non venit præbenda, c. 12. n. 26. p. 95

Beneficij priuat, & auctoritate Episcopi puniunt Archidiaconus, c. 5. n. 28. p. 53

Beneficiorum in possessionem corporalem mittit Archidiaconus institutos ab Episcopo, c. 5. n. 31. p. 54

Beneficium quod vacaret in Cathedrali si concedat Papa, non comprehenditur Præbenda Canonialis, cap. 12. p. 27. p. 95

Beneficium dicitur vacare per obitum coadiutori

coadiuti, cap. 19. 7. p. 271
Biretum debet Episcopus cum cappa sedens
 ad sedem suam, sibi de per se extahere,
 c. 33. n. 26. & 27. p. 306
Breue de capienda possessione nomine Ca-
 meræ de Canoniatu sibi à Papa collato
 obtinens, si ea capta: & in se translata, &
 eisla per Commissarium Cameræ post ali-
 quos annos ad Cathedralē accedat, vt
 suo Canoniatui inferuiter, debet sedere,
 & incedere ante alios Canonicos, qui de
 nouo post possessionem captam nomine
 Cameræ hoc medio tempore posses-
 sionem ingressi sunt, c. 18. p. 170
Breuium interpretatio à communi stylo, &
 vlti Curiz sumenda est, c. 13. n. 55. p. 115

C

C*eremoniale* Romanum seruandum est
 circa assistentiam faciendam Episcopo
 à Dignitatib. & Canonicis, c. 33. n. 23.
 p. 305
Ceremoniale non tollit immemorabiles, &
 laudabiles consuetudines, sed abusus, c. 39.
 24. p. 305
Ceremoniale seruandum est circa associati-
 onem, & reductionem Episcopi celebraturi
 in Cathedrali, c. 32. 2. p. 295
Casarangulianus Archiepiscopus post secu-
 larizationem, in qua erectus fuit vnus Ca-
 nonicatus Lectoralis cum assignatione
 Præbendæ, an teneatur ad solutionem sa-
 larij, quod ante soluebat, ostenditur, c. 17.
 n. 36. & seqq. p. 250
Canonica est ius spirituale per quod quis ha-
 bet non solum stallum in choro, & locum
 in Capitulo, sed etiam ius ad præbendam,
 & facultatem actu percipiendi distribu-
 tiones quotidianas, c. 12. 1. p. 90
Canonica est ius habendi sedem in choro ad
 eandem, & legendum, & vocem in Ca-
 pitulo proueniens ex electione, seu rece-
 ptione in fratrem, c. 12. 19. p. 93
Canonica supra numerum ad futuram præ-
 bendam hodie erigi non possunt, c. 12. 23.
 p. 94
Canonica & præbenda in quibus differant,
 ostenditur, c. 12. 18. p. 93
Canonica, & Præbenda Canonialis est quo-
 cunque alio beneficio præstantior, & ho-
 notabilior, c. 12. 25. p. 95
Canonica est mater præbendæ, c. 12. 10. p. 91
Canonica portio, seu distributio duplex,
 c. 14. 4. p. 90
Canonicius seu præbendæ vbi supprimendæ

sunt in Ecclesia aliqua collegiata, quæ
 Cathedra is non sit, vitra consensum Ca-
 pituli inferioris ecclesiæ requiritur etiam
 consensus Capituli Cathedralis, c. 3. n. 25.
 p. 34
Canoniatum sibi impetrans an, & quando
 teneatur facere mentionem de Præbenda,
 ostenditur, c. 12. 18. p. 96
Canoniatum, aut Dignitatem habentem sa-
 crum Ordinem suscipientes, siue intencio-
 ne illum assumendi, an peccent mortaliter,
 & teneantur ad restitutionem, ostenditur,
 c. 16. 12. p. 152
Canonicatus trahit ad se præbendam, cum
 non possit esse sine præbenda saltem diu,
 c. 12. 9. p. 91
Canonicus possessio quod sit legitime ca-
 pta iustificatur ex actibus Canonicalibus
 per Canonicum gestis, cum presentia, &
 patientia Capituli, c. 15. n. 16. p. 140
Canonicus vt quis primetur ob non residen-
 tiam debet personaliter citari, & quid si
 personaliter citari non possit, ostenditur,
 c. 20. n. 18. p. 199
Canonicatus non dicitur Sacerdotalis etiam
 quod habeat annexum onus Missarum,
 c. 16. 31. p. 147
Canonicus duos in diuersis ecclesiis citra
 dispensationem obtinens nequit duplices
 habere distributiones, c. 11. n. 19. p. 199
Canonicatum supra numerum ad futuram
 præbendam creare non potest episcopus,
 nec alius inferior à Papa, c. 2. 24. p. 24
Canonicatus auctoritate Papæ confirmati
 cum prætensione numeri, & decreto irri-
 tante non possunt supprimi per episco-
 pum, c. 3. n. 9. p. 11
Canonicus appellacione venit etiam Ca-
 nonicatus Regularis, c. 12. 8. p. 6
Canonicatum, seu Præbendam ecclesiæ
 Cathedralis prouiso ad quem, seu quos
 pertineat, non est expresso iure cautum,
 c. 14. n. 1. p. 120
Canonicatum obtineri sufficit, vt quis possit
 esse delegatus Pontificis, tempore com-
 missionis, licet presentacionis tempore
 non obtineatur, c. 19. n. 6 & 7. p. 181
Canonicatum obtinens in ecclesia Cathedra-
 li ante factam Ordinum distributionem
 in ea saltem ætate oportet esse constitu-
 tus, vt infra annum ad Subdiaconatum pos-
 sit promoueri, c. 13. 10. p. 103
Canonicatus, & Portiones integre in Cathedra-
 li requiritur artingentiam 21. annorum,
 si non habeant annexum Ordinem Presby-
 teratus, vel Diaconatus, c. 13. n. 12. p. 105

- Canonicatus Subdiaconalis in 11. Diaconalis in 12. & Sacerdotalis in 14. anno obtineri potest, c. 13. 9. p. 101
- Canonicatus Penitentialis non potest optari, nec Penitentiarius potest aliam Præbendam optare, c. 26. 23. p. 141
- Canonicatus eriguntur, & Canonici creantur, vel in ipsa erectione Ecclesiæ Cathedralis aut Collegiata, vel post eam erectionem, c. 11. t. p. 19
- Canonicatus Theologalis in Regno Franciæ est semper prouideus per Ordinarium, & Capitulum vni Theologo in quocunque mense vacauerit, c. 27. 16. p. 147
- Canonicatus, & Præbendæ Theologalis in Regnis Coronæ Castellæ, & Legionis, quomodo, & per quem prouideri soleant, ostenditur, c. 27. 16. p. 147
- Canonicatus duo de iure in vim decretorum Concilii id incompatibiles sunt, & post adeptam pacificam possessionem secundi prius vacat ipso iure, & si quis vtrumque retinere petierit, ille est ipso iure priuatus, c. 41. 16. p. 165
- Canonicatum, seu inferiorum Dignitatum in electionibus in Ecclesiis Collegiatis existentium non est necessario seruanda forma, cap. quia propter de elect. cap. 38. num. 1. p. 135
- Canonicatus non habet ex natura sua prærogatiuam, vt vnus Canonicus alios antecedit, c. 19. 3. p. 180
- Canonicatus Cathedralis secundum latam significationem dici potest Dignitas, propriè tamen talis non est, c. 19. 1. p. 180
- Canonicatum obtinens, cui iniunctum est onus penitentiariæ, non potest vigore consuetudinis, obtinere Dignitatem, c. 41. 19. p. 266
- Canonici à Canone dicuntur, c. 1. 1. p. 4
- Canonici olim in certis congregati scortum à cæteris habitabant, c. 1. 1. p. 4
- Canonici omnes antiquis temporibus cum suo Episcopo sub certa regula, mensaque communi vixerunt, ibid. 3. p. 5
- Canonicorum duo sunt genera, ibid. 4. p. 5
- Canonicorum trium numerus congruus est ad Collegiatam constituendam, c. 11. p. 12. p. 12
- Canonicorum vltra numerum non certum auctoritate Papæ potest quis in Canonicum recipi sine Præbendâ, c. 3. 5. p. 19
- Canonici, & clericis Cathedralium, & Collegiarum Ecclesiarum competit ius percipiendi quotidianas distributiones, c. 21. 31. p. 197
- Canonicis dispensato in ætate competit ius percipiendi quotidianas distributiones, c. 21. 11. p. 197
- Canonici supranumerarii, & creati cum expectatione Præbendæ competit ius percipiendi distributiones quotidianas, c. 21. 17. p. 198
- Canonici recepti vltra numerum habent statim omnia iura Canonici, nisi consuetudo sit in contrarium vel quod Canonicus non possit administrare iura Canonici nisi prius fuerit installatus, c. 21. 14. p. 198
- Canonicus procurator Capituli, & pro negotiis Capituli assistens tanquam præsens reputandus est, & habere debet distributiones quotidianas, c. 44. 10. p. 225
- Canonicus, qui à Capitulo munus accepit ad negotia Ecclesiæ peragenda, quæ extra tempus diuini Officii expedire poterat, distributiones lucratur si ea tempore diuini Officii expedit, c. 4. 21. p. 225
- Canonicus, qui ad peragenda Ecclesiæ negotia citius discessit quam par est, aut regressum diutius distulit quam opus est, non potest distributiones percipere pro eo tempore, quo citius discessit, aut diutius regressum distulit, si sciatur hoc fecit, c. 24. 22. p. 225
- Canonicus, qui à Capitulo mandatum habuit expediendi negotium aliquod in euidentem Ecclesiæ suæ utilitatem, potest distributiones lucrari, quamuis aliquod temporis spatium in profanis recreationibus infumat, c. 24. 23. p. 225
- Canonicus ab Ecclesia, cui est adstrictus, absens ex Pontificis priuilegio potest percipere distributiones quotidianas, c. 24. 13. p. 223
- Canonicus missus à suo Episcopo ad visitanda limina Apostolorum eius nomine, vel comitans ipsum Episcopum ad eadem limina, distributiones quotidianas lucratur, c. 24. 14. p. 223
- Canonicus, qui ex causa pestis abfuerit, non debentur quotidianæ distributiones nisi pestis grassetur, & probetur legitima consuetudo, quod distributiones huiusmodi dari consueverint absentibus ex iusta causa, c. 24. 41. p. 229
- Canonicus si in nouem mensibus anni notabiliter absint, peccant mortaliter, cap. 10. 8. p. 187
- Canonicis non excusantur à residentia quamuis velint quotidianas distributiones amittere, c. 20. 9. p. 187
- Canonicis nihil prodest, quod in ciuitate maneant, nisi Ecclesiæ debitis horis insensiant,

ET VERBORUM.

seruiant, cap. 20. num. 10. pag. 187
 Canonici seculares dicuntur, qui ius habent
 Canoniz, & Præbendæ in Cathedrali, &
 Collegiata Ecclesiâ, c. 1. 45. p. 16
 Canoniorum secularium origo demonstra-
 tur, c. 1. 46. p. 16
 Canonici Episcopi fratres, & consiliarij, &
 cum eo vnum quodammodo corpus effi-
 ciunt, & eidem consilium, & auxilium in
 negotiis Ecclesiarum tractandis præ-
 stant, c. 1. n. 47. p. 16
 Canonici Synodalis examinators, qui cau-
 sa examinis abest à choro, non lucratur
 distributiones quotidianas, cap. 25. num. 9.
 p. 234
 Canonici absens studiorum causa percipit
 quidem fructus præbendæ, non vto distri-
 butiones, c. 25. 10. p. 234
 Canonici, qui non sit in Sacris, non potest
 vocem in Capitulo præscribere, aut aliquo
 pacto acquirere, c. 37. 6. p. 329
 Canonici habentes vocem in Capitulo non
 ratione Canoniz, sed priuilegio, statuto,
 fundatione, vel consuetudine, licet Sub-
 diaconi non sint, vocem in Capitulo ha-
 bent, c. 37. 7. p. 329
 Canonici supranumerarij vocem in Capitu-
 lo habent, quem mandauit Papa recipi de-
 rogato certo numero cum plenitudine Iu-
 ris Canonicali, c. 37. 8. p. 329
 Canonici à Papa dispensantur, vt ante legiti-
 mam ætatem ad Subdiaconatus Ordinem
 promoueat, ad Ordinem Subdiaconatus
 sic ex dispensatione promotus vocem ha-
 bebunt in Capitulo, c. 37. 9. p. 329
 Canonici hebdomadarij Officiis faciens
 debet habere locum supra omnes Dignita-
 tes, & Canonicos, c. 18. 30. p. 172
 Canonici, qui sit Miles Regularis, non pos-
 sent supra habere Canonicalem deferre
 Crucem Ordinis Militaris, c. 18. 39. p.
 173
 Canonici duos Ecclesiâ suæ potest Episco-
 pus in sui seruitium habere, qui fructus
 Præbendarum in absentia, non tamen di-
 stributiones quotidianas percipiant, c.
 25. 5. p. 232
 Canonici duo intererentes Episcopo ad
 mentem Sacrorum Canonum percipiunt
 distributiones, nisi in illis consisterent om-
 nes fructus, c. 25. 6. p. 233
 Canonici associantes suum Prælarum quan-
 doque volentes audire Missam non in
 Cathedrali, sed in alia Ecclesiâ ciuitatis,
 non sunt participes quotidianarum distri-
 butionum, c. 25. 7. p. 233

Canonici si successiue post adeptam posses-
 sionem non capitulariter, aut aliis legiti-
 me captam ex patientia Canoniorum ad
 alius Canonicos Canonici tantum
 competentes admissi fuerint, tunc censetur
 legitimus possessor, c. 15. 15. p. 140
 Canonici inuult possidens superuenien-
 te sibi nouo titulo valido potest conti-
 nuare possessionem ipsam de facto mu-
 tato solum primo iure, & titulo posses-
 sionis, que mutatio ipso iure statim facta in-
 telligitur data nouicia secundi tituli, c. 15.
 17. p. 141
 Canonici missi à Capitulo pro aliquo
 seruitio ipsius Ecclesiæ, seu Capituli pos-
 test tante consuetudine percipere omnes
 fructus, & distributiones quotidianas, c. 23.
 17. p. 216
 Canoniorum, aut clericorum Præbenda,
 vel Portio vbi nulla est, sed totum in di-
 stributionibus beneficiorum consistit, con-
 cessa licentia percipiendi fructus in ab-
 sentia, distributiones absentibus debentur,
 c. 21. 31. 202
 Canonici compelli possunt ad consentien-
 dum si nolint, & iusta causa vnionis facien-
 dæ subesset, quando consensus Capituli in
 vnione faciendi per Episcopum requiri-
 tur, c. 42. 23. p. 378
 Canonici, qui non sunt in Sacris, nec vocem
 consultuam, nec assensuam, neque sedem
 in Capitulo habent, c. 37. 4. p. 328
 Canonici, qui Canoniarum dimisit, &
 alium in eadem Ecclesiâ impetravit, lo-
 cum vltimi Canonicatus obtinent habere
 debet, c. 18. 16. p. 170
 Canonici in Scholis generalibus, vel pu-
 blica Vniuersitate docentes Sacram Scrip-
 turam, seu Ius Canoniarum, & illi stu-
 dentes plenè gaudent priuilegijs omni-
 bus de perceptione fructuum Præbendarum
 suarum in absentia, cap. 27. 46. & 47.
 p. 256
 Canonici absentes in electionibus non sunt
 vocandi per sonum campanarum, sed per num-
 eum, vel litteras, c. 39. 4. p. 341
 Canonici ad docendum Sacram Scripturam,
 vel Ius Canoniarum in publica Vniuersi-
 tate nullam temporis determinationem
 habent, sed fructus Præbendarum suarum
 percipere possunt quamdiu docuerint, c.
 27. 55. p. 257
 Canonici sacris vestibus indui debent præ-
 cedere Vicario generali, c. 18. 25. p. 171
 Canonici nonagenarij, & sere lumini-
 bus orbatu choro non interueniunt pro
 præfente

INDEX R E R V M,

- præfente haberi mandatur, c. 14. 19. p. 127
 Canonici parari thurificandi sunt ante Vi-
 carium, c. 18. 19. p. 171
 Canonici ad electionem vocandi sunt qui
 sunt in provincia suæ Diocæsi, maxime
 quido absentia non est affectata, c. 39. n. 3.
 p. 342
 Canonici possunt licite abesse à Capitulis
 stante legitimo impedimento, aut alia
 iusta causa ad non assistendum illis, c. 40.
 num. 4. p. 353
 Canonici semper cum suo Canonicali ha-
 bitu in Capitulo prout in choro modestè,
 & cum silentio accedere, & in loco sibi
 debito sedere tenetur, cap. 36. num. 1.
 p. 323
 Canonici illicitè, & subreptitè ad sacros
 Ordines ante legitimam ætatem promo-
 ti suffragium ferre non possunt, c. 41. 1.
 p. 360.
 Canonici Locumtenens Episcopi debet in
 choro sedere in loco suæ receptionis in
 habitu Canonicali, nec ei competit pa-
 cis, & thurificatio honor ante Dignitates, & non
 luctatur distributiones quotidianas nisi se-
 deat in suo stallo cum habitu Canonicali,
 c. 18. 40. p. 173
 Canonici falsus si diu stetit in possessione,
 & deinde à Papa obtrinit provisionem,
 non est necessaria noua apprehensio, & in-
 stallatio, c. 15. 18. p. 141
 Canonici iunior iuxta consuetudinem Ec-
 clesiæ Elbore. debet supplere vices heb-
 domadarij absentis, vel impediti, & non
 coadiutor, c. 29. 34. p. 176
 Canonici, cui causa committitur per Sedem
 Apost. si post acceptationem litterarum
 designat talis esse, potest nihilominus iudex
 esse in illa causa, c. 19. 8. p. 181
 Canonici debent sedere in suo stallo, nec
 ascendere ad sedes Decani, & Archidiaconi
 si forte absint, c. 18. 4. p. 173
 Canonici, qui Canonicatum permutauit, si
 ad eundem Canonicatû redierit, quia per-
 mutatio effectû non habuit, debet habere
 locum, & stallû antiquum, c. 18. 17. p. 170
 Canonici, qui lumen oculorum amittit, &
 propterea Missas, & diuina Officia cele-
 brare non potest, distributiones quotidia-
 nas & cætera emolumenta luctatur, c. 24.
 30. p. 127
 Canonici iunior debet publicare festa mo-
 bilia in die Epiphaniæ, nisi alius ex con-
 suetudine Ecclesiæ sit assignatus, & secun-
 dum eam supplere vices hebdomadarij ab-
 sentis, c. 18. 23. p. 171
 Canonici ex gremio Capituli in Vicarium
 Sede vacante electus de tempore diuino-
 rum Officiorum suo muneri, & Officio in-
 cumbens, distributiones quotidianas non
 percipit, c. 42. 39. p. 385
 Canonici luctatur distributiones cum per
 vim ab aliquo detinetur, & propterea non
 potest in sua Ecclesia diuini interesse Of-
 ficii, c. 24. 43. p. 129
 Canonico prouiso de Canonicatu Presby-
 terali in Ecclesia, ubi præbende sunt dis-
 tinctæ, debetur locus inter alios Presby-
 teros supra omnes Diaconos, & Subdia-
 conos licet prius in Ecclesia receptus,
 c. 18. 2. p. 167
 Canonici post signum datum ad Officiû
 inchoandum, etiam non expectato Epi-
 scopo, Officiû inchoare poterunt, c. 32.
 15. p. 297
 Canonici, qui præuenit in apprehendenda
 possessione, præcedit aliis quamuis sint
 priores in prouisione, c. 18. 10. p. 168
 Canonici plures ubi vna die crearentur, tunc
 Canonici Doctores præferri deberet Can-
 onico non Doctore, c. 18. 7. p. 168
 Canonici si vocati intra assignatum termi-
 num competentem non venerint, non sunt
 de cætero expectandi, nisi absque peti-
 culo, & incommodo expectari possint,
 c. 39. 8. p. 342
 Canonici, qui in Ordine Presbyterali con-
 stituti Canonicatum Presbyteralem obti-
 nuerunt, in choro, in Capitulo, & proces-
 sionibus præcedere debent Canonici Can-
 onici Diaconales, aut Subdiaconales
 obinentibus, c. 18. 1. p. 167
 Canonici cogendi sunt ad personaliter ca-
 pendam Missam illis diebus, quibus ex in-
 stituto, & legitima consuetudine illius Ec-
 clesiæ debent, c. 31. 5. p. 290
 Canonici abiens si nullum inueniat in Ca-
 pitulo, qui velit esse eius procurator, non
 potest cogi aliquis ad acceptandum, nec
 poterit nolente Capitulo extraneis depu-
 tare, c. 39. 21. p. 347
 Canonici posterior in receptione præcedere
 debet posteriori in prouisione, & priori in
 possessione culpam habenti, & impedimen-
 tum præstanti ne antea prouisus possessio-
 nem capere possit, c. 18. n. 13. p. 196
 Canonici præfentes in loco in tribus casibus
 vocandi sunt per signa solita suæ campæ-
 niæ suæ viæ vocis, abientes vero in pro-
 vincia per litteras, vel nuncium, c. 39. 2.
 p. 341
 Canonici præcedunt secundum ordinem re-
 ceptionis.

ET VERBORVM.

ceptionis etiamſi per eos non ſteterit, vt poſſeſſionem prius non ceperint propter aliquod impedimentum, cap. 18. num. 12. p. 168

Canonicorum numerum augere non determinatum non licet niſi augeantur prouentus, c. 3. n. 2. p. 29

Canonicorum numerum augere tantum poſteſt Papa quando Canonici in erectione facta coram Papa iurauerunt non augere, vel ſtaturum numerum taxatus fuit a Papa, vel longiſſimo tempore confirmatum, aliis Episcopis cum Capitulo poſſet, c. 3. num. 3. p. 29

Canonici in eodem habitu Canonicali tenentur aſſociare Episcopum in ſolemnioribus, tanti n diebus, quibus cum cappa ad celebrandum ſolemniter, ſeu vt diuini Officis aſſiſtat, accedere voluerit, c. 3. n. 5. p. 295

Canonici Diaconi non debent hinc inde aſſiſtere Episcopo dum accedit ad Eccleſiam, niſi quando eſt paratus cum Plurimali, & Miſſa, c. 32. n. 6. p. 295

Canonici non tenentur niſi ex voluntate, & vrbantate aſſociare Episcopum cum in diebus non ſolemnioribus priuate ſine cappa, vel ex alia cauſa ad Eccleſiam accedere voluerit, c. 32. n. 7. p. 295

Canonici nec quidem fruſtus lucrantur pro tempore quo interſunt Lectioni S. Scriptu & Theologi illam legentis in Cathedrali, c. 27. n. 45. p. 255

Canonici quando non vult reſidere, & intereſſe ex contemptu, ſeu contra Prælati ſui particulare præceptum ex iuſta cauſa laſum, peccat mortaliter, c. 40. num. 15. p. 314

Canonici digniores debent ſedere in ſedibus, quæ ſunt vicinioreſ ſedi Episcopali, c. 8. n. 42. p. 173

Canonicus poſteſt ſine præbenda creari, niſi ſtaturum, aut conſuetudine aliud cauſetur, c. 12. n. 22. p. 94

Canonici, qui in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis obtinent dignitates, Perſonatum, Officia, vel Præbendas, quibus aliqui Ordines ſunt annexi, tenentur eundem Ordinem reſqueſciturum iotra annum ſuſcipere, c. 16. n. 1. p. 147

Canonici poſſunt eſſe delegati Pontificis, c. 19. n. 5. p. 181

Canonici, qui non interſunt diuinis Officiis ipſo facto ante vllam Iudicis ſententiam diſtributiones quotidianas amittunt, c. 22. num. 1. p. 205

Canonicus in Eccleſia Cathedrali, vel Collegiata, qui priuatus fuit Canoniatu, non percipit quotidianas diſtributiones, c. 12. num. 13. p. 208

Canonici in tribus menſibus quolibet anno abelle volentes licentiam ab Episcopo petere non tenentur, c. 2. n. 3. p. 187

Canonici perſonale, aut locale interdictionem violantes ſcienſter excreendo actum ſacri Ordinis, vel celebrando Officia diuina, vocẽ in Capitulum amittunt, c. 41. n. 8. p. 362

Canonici de iure in Conſeruatores deputati non poſſunt, ſecus aſſenta Conſtitutione Greg. XV. c. 19. n. 4. p. 180

Canonici, qui vna hebdomada interſunt diuinis Officiis, vt poſſint lucrari diſtributiones ſequenti etiam hebdomada, quamuis illis non interſint, poſteſt conſuetudine introduci, c. 23. n. 10. p. 215

Canonicus ſanctatis cauſa balnea, vel alium locum petens percipit diſtributiones in abſentia, c. 24. n. 33. p. 227

Canonici aliquis ſi poſt adeptam poſſeſſionem omni iure Collegij priuetur, & deinde reſtituatur, non recuperat primum locum, c. 18. n. 15. p. 69

Canonicus obtinens Dignitatem perdit Canoniatum, niſi priuilegio, vel conſuetudine muniatur, c. 41. n. 18. p. 365

Canonici celebrantes dum diuina Officia recitantur, non lucrantur diſtributiones niſi ad celebrandum compulſi fueint ab eo, ad quem pertinet, c. 25. n. 12. p. 234

Canonicorum conſenſus non poſteſt facere, vt qui non interſuit diuinis habeat diſtributiones quotidianas, & neq; ſtaturum, aut lege hoc poſteſt conſtitui, c. 22. n. 1. p. 211

Canonici parati præcedunt Vicario generali non obſtante conſuetudine in contrarium, c. 18. n. 28. p. 178

Canonici Cathedralis, vel Collegiata Eccleſiæ ſemper præcedere debent Regularibus etiam in ipſorum Regularium Eccleſiis, c. 18. n. 69. p. 178

Canonici duo aſſiſtentes Episcopo debent eligi ex numero Diaconorum, quando Præbendæ ſunt diſtinctæ, c. 33. n. 7. p. 303

Canonicorum Collegij olim dicebatur conſiliũ Episcopij, hodie vocatur Capitulum à capite, ſub quo regi, & congregari debet ad præbenda conſiliis, c. 1. n. 48. p. 177

Canonici angeli non debent, ad quid ſoluendum in ingreſſu, etiamſi conuerti debeat in reſtauratione prædiorum & bonorum Capituli, c. 15. n. 26. p. 143

Canonici in Miſſis priuatis Episcopo interuenientes

INDEX R E R V M,

uientes non luctantur distributiones quotidianas, nisi ex confuetudine ecclesie assilire tenerentur, cap. 33. 13. & 14. p. 304

Canonicis quamuis posterius prouisus competat precedantia supra coadiutores, nisi aliud in forma coadiutorie caueatur quancunque confuetudine in contrarium non obstante, c. 19. 25. p. 274

Canonicis, Dignitates, aut Portionarij in Cathedralibus, seu Collegiatis Ecclesiis non residentes an, & quibus fructibus priuentur, ostenditur, c. 20. 15. p. 189

Canonicus potest distributiones, quas alter male quæstiat, sibi applicatas, & traditas illi ipsi donare, qui eas amittit, c. 22. 19. p. 210

Canonicis debent associare Episcopum redeuntem vsque ad aulam, unde deduxerunt cum ad Ecclesiam, c. 32. 21. p. 298

Canonicus, vel Dignitas factus Episcopus cum retentione Canonicatus, vel Dignitatis debet precedere omnibus alijs Dignitatibus, & Canonicis etiam ipso antiquioribus, c. 18. 31. p. 172

Canonicis donec ad Ordines suis Canonicaribus annexos se promoueri post annua non fecerint, voce in Capitulo priuantur, c. 41. 1. p. 360

Canonicus, vel Presbyter paratus Officium faciens debet precedere omnibus, etiam Decano, c. 18. 24. p. 171

Canonicis celebrantibus non debent sedere coram Episcopo in sede cum postergali, sed in aliquo scamno oblongo tapete cooperto in latere Epistolæ, c. 18. 43. p. 173

Canonicis per solum Canonicatum assequutionem perfecte quesita sunt omnia iura Canonicalia, c. 37. 1. p. 328

Canonicis per solum Canonicatum assequutionem statim dicuntur de Capitulo, licet non sint in Sacris, c. 37. 2. p. 328

Canonicis soli, qui in Sacris saltem Subdiaconatus Ordine sunt constituti vocæ habent in Capitulo in electionibus, & communibus tractatibus, c. 37. 3. p. 328

Canonicis, vt Episcopum in reditu finito Officio associant, sufficit vsque extra portam Ecclesie, vel vsque ad primum atrium, c. 31. 19. p. 297

Canonicus in Sacris minime constitutus collegiales actus, & ea omnia, quæ extra Capitulum sunt, exercere potest, c. 37. 19. p. 333

Canonicus etiam non constitutus in Sacris debet habere suam hebdomadam, si col-

lario spectat ad Canonicum hebdomadarium per turnum, c. 37. 20. p. 333

Canonicis vt in Capitulo secreto sua vota ferant, an expediens sit, ostenditur, c. 37. 23. p. 333

Canonicis Capituli sui secreta reuelantes quas penas incurrant, ostenditur, c. 37. 24. p. 334

Canonicis non tenentur ad harmoniacæ modulationem cantus figurari, sed satisfaciant in magnis festiuitatibus, in quibus Ecclesia eo cantu utitur, assistendo cum debita intentione Cantoribus, c. 34. 14. p. 313

Canonicus in choro cum alijs non cantans non tenetur ad totas distributiones restituendâs, sed proportionabiliter pro parte correspondente defectibus, quos commisit, c. 34. 15. p. 312

Canonicus, qui abest à choro sine causa animo amittendum distributionum tempore absentiae respondentium, an peccet mortaliter, remissius, c. 34. 16. p. 313

Canonicos adstringere non potest Episcopus, vt domi suæ Capitulum vocent, si fuerit solum, vt fiat in Sacristia, vel in alio Ecclesie loco, c. 35. 11. p. 319

Canonicorum absentium vocatio ad electionem faciendâ est singulariter, & personaliter si seiatur ubi degant, & commodè, ac sine periculo fieri possit: si vero nesciatur ubi commotentur, faciendâ erit per publicum edictum, c. 39. 5. p. 341

Canonicis tenentur per se ipsos, & non per substitutos suo muneri satisfacere, nisi legitime sint impediti, c. 31. 2. p. 289

Canonicus in Ecclesijs receptiui propriè non dicitur habere successorem, nec eius Canonicatus vacare dicitur, sed consensum ubi titularis decedit supprimitur, expirat, & cessat, c. 3. 8. p. 30

Canonicus non succedit Canonico in honore, & onere, sed Capitulum, c. 39. p. 311

Canonicis eo Ordine initiati esse debent, quæ Præbenda requirit vel saltem in tali ætate, vt infra legitimum tempus valeant ordinari, c. 13. 2. p. 100

Canonicus dispensatus à Papa, vt in ætate sexdecim annorum possit Canonicatum in Cathedrali obtinere, an valeat vocem in Capitulo dare, ostenditur, c. 37. 13. p. 331

Canonicus absens quamuis amittat quotidianas distributiones, mortaliter peccat, secundum vnâ sententiam, sed contrarium verius, c. 40. 9. & 10. p. 351

Canonicus, qui est Sacerdos, non ob id impeditur quia possit Præbendam Subdiaconalem

- conalem retinere, c. 16. 4. p. 147
 Canonici si Dominici, & festiuis diebus de
 pcepto interſint tantum, abeſſe intelli-
 guntur vltra tres meſes, quamuis ſic reſi-
 dere pcepta conſuetudinis, aut ſtatuti
 intendunt, c. 20. 22. p. 188
 Canonici non ſatiſ faciunt ſuo muneri exhi-
 bendo ſuam pſentiam in choro niſi pſal-
 lant, c. 20. 13. p. 188
 Canonici in Capitulo non extra votare de-
 bent, c. 14. 19. p. 124
 Canonici creati à Papa cæteris patribus
 pſeſcendus ſi factio ab inferiore, c. 2. 15.
 p. 20
 Canonici propter dignitatem, quam habent,
 & pſeſſentiam ſupra alios clericos, ſi-
 gnium aliquod habere debent, vt dignoſcatur
 à cæteris, c. 1. 26. p. 25
 Canonici in Sacris non conſtituti bene po-
 teſt optare maiorem Pſebendam ſi ſtatut-
 um, vel conſuetudo contraria non obuiet,
 c. 30. 15. p. 185
 Canonici ad requiſitos Ordines infra annũ
 non promoti poſſunt aliis pœnis etiam
 priuationis puniri pſecedente ſolemnitate
 Conc. ſeſſ. 22. de reform. cap. 4 c. 16. 10.
 p. 152
 Canonici vbi non ſunt pſeſentes in loco, nec
 deſeruiunt, iuſte poſſunt abeſſe à Capitu-
 lis, ſeu congregationibus Capitularibus,
 c. 40. 6. p. 351
 Canonicos cogere poſteſt Epicoſopus ad edi-
 ſcendum Cantum Gregorianum etiam per
 ſubtractionem ſuictum, c. 13. 6. p. 101
 Canonici, qui Breuiarium à Pio V. reſorma-
 tum acceptarunt, tenentur (ſed nõ ſub pec-
 cato mortali) recitare in choro Officia
 Deſu: Chorm, & 8. Maria, & 15. almos Pœ-
 nitentiales, & Graduales diebus assignatis,
 c. 34. 4. p. 310
 Canonici obligantur ſub onere, & obligatio-
 ne reſtitutionis diſtributionum pſallere,
 ſeu cantare in choro cum alijs, & non ſa-
 tiſ faciunt ſi ſolum aſſiſtant, c. 34. 9. & ſeqq.
 p. 310
 Canonici Ordinem requiſitum ſuſcipiens
 ante legitimam ætatem non ſatiſ facit ſuz
 obligationi, c. 1. 6. p. 148
 Canonici non eſt vocandus ad Capitulum
 quando eſt in probatione babinus, c. 40. 8.
 p. 151
 Canonici antiquior ſi diſſert optare infra
 legitimum tempus, poterit iunior ſequens
 optare Pſebendam, c. 30. 8. p. 248
 Canonici ſumere poſſunt dies recreationis
 cauſa ſibi conceſſos in diebus Capituli, niſi
 de induſtria faciat, c. 40. 5. p. 351
 Canonici non tenentur venire ad Capitulum
 quando vocantur tempore inſolitò, vel in-
 congruo, c. 40. 7. p. 351
 Canonici non poſſunt licite ordinari abeſſe
 à Capitulis, ſeu congregationibus Capitu-
 laribus, c. 40. 1. p. 349
 Canonici ſupranumerarij illi dicuntur qui in
 Canonicoꝝ Collegium coaptantur, &
 Canonici circantur, vltra numerum certum
 Pſebendarum, & Canonicoꝝ abſque
 vlla Pſebenda illis attributa, c. 3. 12. p. 31
 Canonicoꝝ ſupra numerum duæ ſunt ſpe-
 cies, vna iuris, alia facti, c. 3. 13. p. 31
 Canonici ſupranumerarij receptus ſimpli-
 citer de mandato Papæ in aliqua Eccleſia,
 in qua eſt certus numerus Canonicoꝝ,
 non illi derogando, aut non mandando reſ-
 cipi cum plenitudine iuris canonialis,
 non habet ius canoniz: ſtallum ſcilicet, in
 choro, & vocem in Capitulo, & alias om-
 nes pſerogatas, quibus cæteri Canonici
 gaudent, c. 3. 14. p. 32
 Canonici ſupranumerarij receptus cum
 expreſſa Papæ derogatione de certo Ca-
 nonicoꝝ numero, vel cum plenitudine
 iuris Canonialis, habet ius Canoniz,
 c. 3. 15. p. 32
 Canonici quando ſunt priuilegiati ſuper
 numero certo ſi poſtea aliquem ſuſta-
 numerarium admittant, non poſſunt vti
 exceptione numeri contra Papam volen-
 tem aliquem ſupra numerum conſtituere,
 c. 3. 16. p. 32
 Canonici ſupranumerarij, an & quando poſ-
 ſint teſſe delegati Papæ, & diſtributiones
 quodidianas habere, teſſiſſe, cap. 3. 17.
 p. 32
 Canonici iure poſſunt numerum pſebendas
 minuire, cum annui eorum redditus non
 ſuſſiciunt ad commodè ſubſtentandos Ca-
 nonicos, c. 3. 18. p. 32
 Canonici Cathedralis ſi aſſint debent infer-
 uire Epicoſopo Pontificalia exercienti ex-
 tra Cathedralẽ, & non alij inferiore,
 c. 33. 10. p. 88
 Canonici Eccleſie Cathedralis Regularis
 non datur à Sede Apoſt. delegatus, niſi ex
 certa ſcientia Papæ, cap. 19. 10. cum ſeqq.
 p. 181
 Canonici Cathedralis in funetalibus, &
 alijs proceſſionibus pſecedunt proprio
 Parocho cotta, & ſtola induto, non verò
 quando Canonici ſine Cruce, & conſenſu
 Capituli vti ſinguli incedunt, cap. 18. 59. &
 63. p. 176
 Cano

INDEX RERVM,

Canonici Ecclesie Cathedralis licet non sint Doctores in Congregationibus, & ubique præferendi sunt Prebendis non Canonici licet sint Doctores, c. 18. 64. p. 177

Canonici Ecclesie Cathedralis Sede vacante electus in Vicarium non percipit distributiones si consuetudo cum absentem non excludat, c. 24. 15. p. 104

Canonici Cathedralis sunt ante Magistratum thurificandi tam in Cathedrali Ecclesia quam in aliis in quibus simul conveniunt, ubi talis est consuetudo, cap. 18. 73. p. 179

Canonicatus in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis instituitur quousque valeat, ostenditur, c. 2. 21. p. 24

Canonici Cathedralis præcedunt Canonici Collegiati non obstante consuetudine in contrarium etiam in omnibus actibus, & functionibus in propria Collegiata exercendis, c. 18. 48. p. 174

Canonici in Cathedralibus Ecclesiis tot numero debent esse quot pro servitio Ecclesie satii facere possint, c. 3. 1. p. 29

Canonici Cathedralium præcedunt aliis Beneficiariis, & Prelatis Ecclesiarum inferiorum, c. 18. 45. p. 173

Canonici, & ceteri Presbyteri Ecclesie Cathedralis tenentur accedere ad lectionem Scripturarum, c. 27. 18. p. 149

Canonici Cathedralis sunt præferendi Magistratui seculari quando non est de perpetuis, & maioribus, c. 18. 71. p. 179

Canonici Ecclesie Cathedralis dicuntur Fratres Episcopii, c. 18. 54. p. 175

Canonicus ex gremio Capituli in Vicarium Sede vacante electus de tempore dinominatum Officium suo muneri, & Officio incumbens distributiones quotidianas non percipit, c. 42. 39. p. 385

Canonici Ecclesie Cathedralis super iuribus Canonicatus sui Romæ litigans iustam causam non resiliendi habere censetur, nec hoc casu ad lucrandas distributiones opus est licentia Episcopi, cap. 24. 26. pag. 226.

Canonici Episcopali Sede vacante eligere valet in Vicarium generalem Canonicum eiusdem Ecclesie, qui in eadem civitate, & Ecclesia curam quoque gerit animarum, c. 42. 38. p. 385

Canonici Cathedralium, qui non fecerunt primam residentiam, nec Fidei professionem emisserunt, non possunt pro presentibus haberi, licet pro causis, & negotiis Capituli absentes fuerint, c. 47. 33. p. 162

Canonicus Cathedralis Ecclesie qua litterarum scientia præditus esse debeat, ostenditur, c. 13. n. 4. p. 101

Canonici Cathedralis dicuntur clerici primi gradus, & ideo omnibus debent præcedere, c. 18. 43. p. 174

Canonici Cathedralium Ecclesiarum ceteris Canonici Collegiarum digniores sunt, c. 18. 44. p. 173

Canonici Cathedralis ante Magistratum in omnibus Ecclesiis, ubi simul conveniunt, thurificandi sunt, c. 34. 34. p. 317

Canonici Collegiarum Ecclesiarum omnibus a iis Clericis præcedunt post Cathedralium, quia Collegiata est dignior quacunque alia inferiori Ecclesia etiam Patriarchali, c. 18. 65. p. 177

Canonici Collegiati thurificari debent duplici ductu thuribuli, c. 18. 66. p. 153

Canonici Ecclesiarum Collegiarum præcedunt Parochis in funeralibus, licet aliter sentiant aliqui, c. 18. 67. & 68. p. 178

Canonici Collegiati, quæ curam crecet animarum, quam exigat ætatem, ostenditur, c. 13. 17. p. 104

Canonici Ecclesiarum Collegiarum, nisi sint in Sacris constituti, vocem in Capitulo non habent, c. 37. 10. p. 330

Canonicus Collegiatus Ecclesie, quamvis peritissimus Doctor, delegatus Papæ, seu Iudex Synodalis constitutus non potest, c. 19. 10. p. 182

Canonici Collegiati non debent in processibus incedere parati sicut Canonici Ecclesie Cathedralis, cap. 18. 70. p. 178

Canonici debent associare Episcopum ad Ecclesiam in Dominicis diebus, & aliis festivitibus per annum, si id consuetudine fuerit introductum, c. 32. 11. p. 296

Canonici tenentur in eorum habitu Canonicali accedere ad domum Episcopi, & illum associare ad Ecclesiam celebrantem, vel divina Officia audientem cum cappa accedentem, excipientes illum ex aliquo cubiculo Patrij Episcopalis Ecclesie contigui, c. 32. 11. p. 294

Canonicus Episcopo assistens superveniente digniore Canonico debet reddere locum assistenti digniori, c. 18. 26. p. 171

Canonicus Theologus, qui resignavit in manibus Ordinarij Præbendam Theologalem, potest obtinere mediante optione pinguiori Præbendam cum retentione sui illi in choro, cap. 27. 22. p. 248

ET VERBORVM.

Canonicus Theologus potest ex vi consuetudinis obtinere Dignitatem in eadem ecclesia, quæ nullum habet onus, seu emolumentum, sed solum sedet supra Canonicos, c. 17. n. 13. p. 148

Canonicus Theologus debet sedere in loco sui Canonicatus, c. 17. n. 24. p. 148

Canonicus Theologus non est admittendus ad ius optandi, c. 17. n. 10. p. 148

Canonicus Theologus à lectione Sacre Scripturæ vacare potest tribus mensibus Iulij, Augusti, & Septembris, c. 17. 27. p. 149

Canonicus docentes Theologiam, vel ius Canonicum in publica Vniuersitate non lucratur fructus in absentia nisi id faciant de licentia eiusdem Vniuersitatis, quamvis Cathedrali, aut sacrum, non habeat, c. 17. n. 50. p. 156

Canonicus docentes Theologiam, vel ius Canonicum lucratur fructus in absentia quamvis Præbendæ, quas obtinent siue sint in Cathedrali eiusdem Ciuitatis, in qua publici Lectoris munere funguntur, c. 17. n. 51. p. 156

Canonicus docentes, vel studentes Sacre Scripturæ, aut Iuri Canonico distributiones quotidianas percipere non possunt, nisi in huiusmodi distributionibus omnes Capituli redditus constant, quia tunc illas percipere poterunt dempta tertia parte, c. 17. n. 52. & 53. p. 156

Vide in verbo Theologus.

Canonicus Penitentiaris, & Lector Sacre Scripturæ optare non potest, c. 30. 20. p. 386

Vide in verbo Penitentiaris.

Canonicus Protonotarius potest in actibus non competentibus sibi tanquam Canonico vti habitu Protonotarij, c. 18. n. 36. p. 171

Canonicus Protonotarius Prælatiis habitu indutus ad Capitulum accedere non debet, nec in eo recipiendas esse, c. 36. 11. p. 326

Canonicus si eum habitu Protonotarij in Ecclesia incedat, & diuinis assistat non lucrabitur fructus, & distributiones sui Canonicatus, c. 18. n. 35. p. 171

Canonicus Protonotarius potest in Ecclesia, choro, & processionibus portare subaneam violaceam, dummodo in ceteris omnibus gerat habitum Canonicis congruentem, c. 18. n. 37. p. 173

Vide in verbo Protonotarius.

Canonicus Regularis sunt qui monasticam vitam in claustris ducunt, c. 1. n. 5. p. 5

Canonicus Regularis subdiuiduntur in duas classes, vna est illorum, qui in Ecclesia Cathedrali Regulari, seu alia non Cathedrali Canonici Regularis sunt, ibid. n. 9.

Canonicus Regularis Cathedralium, seu aliarum Ecclesiarum habent bona saltem ad vium fructum, & possunt de illis inter viros ad opera pia disponere, ibid. n. 10.

Canonicus Regularis prouisus per Episcopum de Canonatu, vel Dignitate in Ecclesia Regulari, non potest amoueri per Superiorem Regularem, ibid. n. 16. p. 7

Canonicus Regularis S. Augustini plures sunt in Regnis Hispaniarum, & præcipue habent ius adminiculandi, quæ suo victui sunt destinata, ibid. n. 19. p. 8

Canonicus Regularis Hispaniarum non distinetur à ceteris Regularibus capacibus bonorum in communi quoad ea, quæ communia sunt omni Religioni, sicut vivere sine proprio, abstinere à negotiationibus, & similibus, ibid. n. 20.

Canonicus Regularis in Hispaniis degentes licet habeant portiones separatas, non habent tamen ratione domini cum non sint capaces, sed solum ratione administrationis, ibid. n. 21. p. 3

Canonicus Regularibus non licet portiones, neque alia bona quoad dotarium obtinere, ibid. n. 23.

Canonicorum Regularium classis alia est illorum, qui sub elaturo, & obedientia sicut alij veri Religiosi viuunt absque vlllo administrandi iure, ibid. n. 25. p. 9

Canonicus Regularis, qui portionem, vel bona ita possidet, vt non sit animo paratus etiam ad Superioris nutum relinquere, peccat manifestè contra votum solennæ paupertatis, & tenetur restituere, ibi 24. p. 8

Canonicus Regularis Cathedralium sunt eiusdem Ordinis, & cordicis cum reliquis Canonicis Regularibus Ecclesiarum inferiorum, c. 1. n. 40. p. 15

Canonicus Regularis in penalibus, & exorbitantibus non comprehenduntur Monachorum appellatione, c. 1. n. 41. p. 15

Canonicus Regularis non possunt esse patrini eleuando baptizatum de fonte sicut nec Monachi, c. 1. n. 42. p. 15

Canonicus Regularibus non licet admittere intra claustrum Monasterij mulieres etiam omni suspitione maiores obsequiorum honestorum præstandorum causa, c. 1. 43. p. 15

Canonicus Regularibus non licet interesse agitationi taurorum, c. 1. n. 44. p. 16

Capitularia negotia non possunt à Decano prima Dignitate, vel aliquibus tantum Canonici, ceteris incisi, & non legitime vocatis, & extra locum Capitularem decreti, c. 35. n. 3. p. 31

Capitulum initio cuiuslibet anni duos ex Ca-

INDEX RERVM,

- piculo ad quid eligere teneatur, ostenditur, c. 28. n. 1. p. 147.
 Capitulum vocem alicui, qui non sit in Sacris, concedere non potest, c. 37. n. 5. p. 329
 Capitulum si habet iustam causam non tradendi possessionem, tunc non suffragabitur possessio non capitulariter capta, c. 15. 13. p. 140
 Capitulum suum convocare potest Episcopus quando Canonici aliquid deliberandum proponere vult, in casibus tantum spectantibus ad Episcopalem Dignitatem, c. 35. 9. p. 319
 Capituli appellatio soli Canonici continentur, c. 37. 15. p. 354
 Capitulum si denegavit tradere possessionem, tunc ea aliter capta habetur ac si capitulariter capta esset, c. 15. 11. p. 339
 Capituli auctoritas an etiam in iis, quæ requirunt speciale mandatum, transeat in Vicarium, ostenditur, c. 42. 103. p. 396
 Capitulum tradendo possessionem prout ab Episcopo de beneficio simulaneæ collationis, an censeatur etiam ipsum conferre, remittitur, c. 14. 11. p. 122
 Capitulum potest committere collationem, vel nominationem beneficij ad illud pertinentis Canonico, qui non sit in Sacris, c. 37. 21. p. 333
 Capitula non exempta minimè comprehenduntur sub decreto Conc. sess. 25. de reformat. c. 6. c. 18. 2. p. 261
 Capituli consensus in multis casibus exigitur, ita quod sine ipso ab Episcopo factum fuerit, nullius sit roboris, & momenti, c. 42. 14. p. 378
 Capitulum totum quando deliquit contra Capitulares sine Adiunctis procedit Episcopus, modo delictum non sit in ipsius personam, vel in contemptum ipsius, c. 28. 23. p. 381
 Capitula dum celebrantur Officia divina, fieri non debent, nisi causa aliqua vrgens ea in aliud tempus differre non pateretur, c. 35. 14. & 15. p. 320
 Capitulum non potest electionis propter defectum aliquorum non vocatorum, c. 39. 25. p. 348
 Capituli toties, & omnino Canoniconum consensus requiritur quando negotium de quo agitur, singulos concernit Canonicos separatim, & principaliter, non verò secundario, c. 38. 11. p. 338
 Capitulum potest statuere si interueniat presentia, & consensu Episcopi in concen-
 nentibus statum vniuersalem Ecclesie, seu in iis, quæ tangunt particularia ipsius Capituli negotia, c. 41. 15. & 16. p. 378
 Capituli potestas in maiori, & saniori parte Canoniconum consistit, quod enim maior pars Capituli facit, à toto Capitulo intel- ligitur factum, & appellationem non admittit, c. 38. 3. p. 336
 Capituli maior pars numeri non sufficit, nisi & ratione sanior probetur, cap. 38. 4. p. 336
 Capituli sanior pars quod sentit id amplectendum est, c. 38. 5. p. 336
 Pars sanior præfertur maiori numero nisi in numero magnus esset excessus, cap. 38. 6. p. 336
 Capitulum totum per consuetudinem non potest concedere quòd absens lucratur distributiones quotidianas etiam si per momentum temporis durauerit absentia, c. 22. 22. p. 211
 Capituli auctoritas an etiam in iis, quæ requirunt speciale mandatum, transeat in Vicarium, ostenditur, c. 42. 103. p. 396
 Capitulum, vbi in principio anni duos de Capitulo non elegerit, poterit Episcopus per se solum procedere, dummodo illud prius moneat, c. 18. 4. p. 261
 Capitulum potest visitare Diocesim post lapsum annum à die vltimæ visitationis per Episcopum facto tempore triennij non expectato, licet dicatur Episcopum consueuisse visitare singulis trienniis, c. 42. 71. p. 391
 Capituli consensus non sufficit in vnioue facta ab Episcopo ipsi Capitulo, cum non possit auctorizare in facto proprio, secus si fieret alicui Dignitati, vel Præbendæ Capituli, c. 42. 11. p. 377
 Capituli consensus requiritur in rerum Ecclesiasticarum alienatione, quæ ad Cathedralium Ecclesiam pertineat, c. 42. 7. p. 375
 Capitulum Cathedralis representat personam Episcopi, c. 18. 53. p. 175
 Capitulum non tenetur expectare, vi quis promoueatur ad sacros Ordines intra tempus à iure electioni faciendæ præfixum, c. 39. 10. p. 143
 Capitulum Ecclesie maioris si iniungitur ad aliquas functiones, præcedere debet aliis Canonicis, & Prælati inferioribus etiam in propriis Ecclesiis, c. 18. 50. p. 174
 Capitula Ecclesiarum ex manifesta, & rationabili causa, possunt cessare à Diuinis in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, & diuinorum Officiorum celebrationem suspendere,

pendere, cap. 41. num. 14. pag. 378
 Capitulum non potest statutum condere,
 quo charitativum subsidium in futurum
 ex parte minuat, c. 41. § 4. p. 393
 Capitulum circa quotidianas distributiones
 nihil potest statuere, c. 41. 75. p. 391
 Capituli consensus non requiritur in admi-
 nistratione bonorum, & reddituum Eccle-
 siæ, c. 41. 3. p. 374
 Capitulum cognoscere potest de causis in
 prima instantia vigore, *Conc. sess. 24. de re-
 for. cap. 20. c. 41. 25.* p. 385
 Capitula Cathedralium Ecclesiarum vocan-
 da sunt, & admittenda ad Concilia Provin-
 cialia, c. 41. 21. p. 380
 Capitulo, & Clero Ecclesiæ Cathedralis lo-
 ques dignior in funeralibus, semper relin-
 quitur, c. 18. 60. p. 176
 Capitulum non potest habere pro præsen-
 tibus Dignitates, vel Canonicos, qui nun-
 quam in Ecclesia residerunt, & tibi pro-
 fessionem nondum emisissent, cap. 41. 75.
 p. 391
 Capitulum non potest statuere contra ius
 commune etiam interveniente consensu
 Episcoporum, c. 41. 17. p. 379
 Capituli consensus requiritur in unione vnus
 Ecclesiæ alteri Ecclesiæ, seu Dignitati, vel
 Præbendæ per Episcopum faciendæ, c. 41. 3.
 p. 376
 Capitulum cum Episcopo facit vnum corpus,
 c. 41. 1. p. 374
 Capitulum etiam semota aliqua speciali con-
 suetudine cessationem inducere potest, c.
 42. 45. p. 386
 Capituli consensus an exigatur in unione
 à legato de Latere faciendæ, ostenditur c.
 41. 12. p. 377
 Capitula Collegiarum quasi Episcopalem
 iurisdictionem habentia ad Synodum Pro-
 vincialem sunt vocanda, c. 41. num. 22. pag.
 380
 Capitulum quamvis non teneatur eligere
 personam in Vicarium de gremio ipsius
 Capituli, si tamen adfuerit idoneus cæteris
 paribus est preferendus, c. 41. 37. p. 385
 Capitulum si infra octidies post mortem
 Episcopi non prouiderit de Vicario, vel
 non idoneum elegerit, poterit Archiepi-
 scopus deputare Vicarium, seu Officialem
 de ecclesiâ suffraganeâ, c. 41. 55. p. 387
 Capitulum Sede vacante potest facere ea
 omnia, quæ competunt episcopo iure
 proprio, non autem alieno, hoc est iurisdic-
 tione Ordinaria, non autem delegata, c.
 42. 105. p. 396

Capitulum Sede vacante contraveniens de-
 creto *Conc. Trid. sess. 7. c. 10.* quam poenam
 incurrat, ostenditur, c. 42. 130. p. 405
 Capitulum Sede vacante ad Vicarij Capitu-
 laris electionem iteratis vicibus deuenire
 potest, absque causa tamen non debet, c. 42.
 30. p. 383
 Capitulum Cathedralis ecclesiæ Sede va-
 cante in ius episcopale subintrat, & po-
 test omnia facere, quæ sunt iurisdictionis,
 nisi expresse prohibita reperiantur, c. 42.
 61. p. 388
 Capitulum Sede vacante, non succedit epi-
 scopo in iurisdictione, quæ illi competen-
 tet, iure aliquo speciali, siue accidentali,
 c. 42. 108. p. 398
 Capitulum Sede vacante succedit in ius
 exercendi Pontificalia per Vicarios epi-
 scopi, c. 42. 113. p. 400
 Capitulum, seu Vicarius Capitalis Sede
 vacante non potest exequi commissionem
 Apostolicam in forma dignum, & alias directas
 episcopo, vel eius Vicario generali intuius
 officij, vel sub nomine Dignitatis, c. 42. 59.
 p. 388
 Capitulum infra annum concedere potest
 episcopo extero exercitium Pontificalium,
 & ordinationem propriorum subditorum,
 non tamen subditorum vacantis Sedis, c.
 42. 124. p. 402
 Capitulum Sede vacante potest tunc demum
 Diocesim visitare quando lapsus est an-
 num à postrema Antistitis visitatione, c.
 42. 70. p. 390
 Capitulum Sede vacante non potest prouide-
 re Penitentiariam tunc temporis vacan-
 tem, sed Papa, quamvis collatio Præbenda-
 rum sit communis episcopi, & Capituli vel
 etiam solus Capituli, c. 26. 5. p. 318
 Capitulum ante lapsum anni vacationis Sedis
 poterit obtempenti facultatem à Sede Apo-
 stolica de suscipiendo Ordine cum licen-
 tia sui Ordinarij, hanc licentiam subordi-
 natam concedere, c. 42. 113. p. 402
 Capitulum Sede vacante potest facere ea
 omnia, quæ competunt episcopo iure pro-
 prio non autem alieno, hoc est iurisdictione
 Ordinaria, non autem delegata, c. 42. 104. p. 396
 Capitulum, ubi non esset Doctor, potest in
 ipso actu deputacionis Vicarij dare ei
 consultorem Doctorem sibi bene visum
 partibus non suspectum, c. 42. 52. p. 387
 Capitulum Sede vacante non potest infra
 annum vacationis dare licentiam episco-
 po commoranti in ciuitate, vel Diocesi,
 ut ordinet Regulares, c. 42. 121. p. 401
 Cap

INDEX RERVM,

- Capitulum Sede vacante inuentarium de rebus Ecclesie conficere tenetur, c. 42. n. 17. p. 383
- Capitulum Sede vacante contraueniens decreto *Cone. Triul.* sess. 7. 10. quam potius incurrat, ostenditur, c. 42. n. 130. p. 405
- Capitulum Cathedralis Ecclesie Sede vacante in ius Episcopale subintrat, & potest omnia facere, que sunt iurisdictionis, nisi expresse prohibita reperiuntur, c. 42. n. 61. p. 388
- Capitulum infra annum concedere potest Episcopo extero exercitium Pontificalium, & ordinationem pro rorum subditorum, non tamen subditorum vacantis sedis, c. 42. n. 124. p. 402
- Capitulum Sede vacante potest tunc demum Diocesim visitare, quando lapsus est annus à postrema ntitutis visitatione, c. 42. n. 70. p. 391
- Capitulum Sede vacante, non potest suppressere quodcumque beneficium, & sibi venire, c. 42. n. 99. p. 395
- Capitulum Sede vacante non arctatur ad constituendum Vicarium nisi illos octo dies, & successiue potest de se administrare, c. 42. n. 31. p. 383
- Capitulum si constituerit Vicarium simpliciter absque temporis praefinitione, eius officium dura: durante Sedis vacatione, c. 42. n. 46. p. 386
- Capitulum Episcopali Sede vacante eligere valet in Vicarium generale Canonium eiusdem Ecclesie, qui in eadem ciuitate, & Ecclesia curam quoque gerit animarum, c. 42. n. 18. p. 385
- Capitulum ante lapsum anni vacationis Sedis poterit obtinere facultate à Sede Apostolica de suscipiendo Ordines cum licentia sui Ordinarii, hanc licentiam subordinatam concedere, c. 42. n. 123. p. 402
- Capitulum, ubi non esset Doctor, potest, in ipso actu deputationis Vicarij dare ei consultorem Doctorem sibi bene visum partibus non suspectum, c. 42. n. 52. p. 387
- Capitulum potest visitare Diocesim post lapsum annum à die vltimae visitationis per Episcopum factae, tempore triennij non expectato, licet dicatur Episcopum consensisse visitare singulis trienniis, c. 42. n. 71. p. 391
- Capitulum Sede vacante succedit in ius exercendi Pontificalia per Vicarios Episcopos, c. 42. n. 3. p. 400
- Capitulum Sede vacante, non potest infra annum vacationis dare licentiam Episcopo commoranti in ciuitate, vel Diocesi, vt ordinet Regulares, c. 42. n. 121. p. 402
- Capitulum, seu Vicarius Capitularis Sede vacante non potest exequi commissiones Apostolicas in forma dignum, & alias directas Episcopo, vel eius Vicario generali intuitu officij, vel sub nomine Dignitatis, c. 42. n. 59. p. 388
- Capitulum potest Vicarium eligere cum clausula quod non duret nisi per annum, c. 42. n. 44. p. 386
- Capitulum Sede vacante in commissione Vicarij potest certum tempus praefinire, quo clausula eius iurisdictionis expiret, c. 42. n. 43. p. 385
- Capitulum Sede vacante potest Diocesim visitare per se, vel per alium, c. 42. n. 69. p. 390
- Capitulum Sede vacante non potest suppressere Canoniciatus, c. 3. n. 23. p. 33
- Capitulum si infra octo dies post mortem Episcopi non prouideret Vicario, vel non idoneum elegerit, poterit Archiepiscopus deputare Vicarium, seu Episcopalem in Ecclesia suffraganeam, c. 42. n. 55. p. 387
- Capitulum Sede vacante duos Vicarios substituere potest, vt alternis mensibus Vicarius nunciare fungantur, si legitime probetur immemorialis consuetudo, & illis qualitatibus sint praediti, quas requirit Conc. c. 42. n. 24. p. 382
- Capitulum potest Vicarium eligere, cum clausula, quod non duret nisi per annum, c. 42. n. 44. p. 383
- Capitulum Sede vacante, non succedit Episcopo in iurisdictione, qua illi competere, iure aliquo specialia, siue accidentia, c. 42. n. 108. p. 398
- Capitulum Sede vacante in commissione Vicarij potest certum tempus praefinire, quo clausula eius iurisdictionis expiret, c. 42. n. 43. p. 385
- Capitulum si constituerit Vicarium simpliciter absque temporis praefinitione eius officium dura: durante Sedis vacatione, c. 42. n. 46. p. 386
- Cap. qui nonnullis de magis declaratur, c. 27. n. 41. p. 253
- Cap. Episcopus de Praebend. declaratur, 27. n. 42. p. 253
- Cap. si quis Presbyter 22. dist. declaratur, c. 40. n. 14. p. 394
- Carceratus iuste lucratur distributus si veniat absolendus, c. 24. n. 2. p. 229
- Cardinalis Legati in seruitio absentes lucrantur fructus, non tamen distributiones suarum Praebendarum, c. 25. n. 4. p. 232

ET VERBORVM.

Cathedra proprie accipitur per Sede Docto-
ris, & Prælati, c. 1. 5. p. 20
Cathedralis præcedit Collegiatæ in associâ-
dis funeribus defunctorum propriæ ipsius
Collegiatæ Parochiæ, & in Synodo, c. 18.
50. p. 174
Cathedralis ecclesia Collegiatam honore
vincit, & superat dignitate, cap. 18. 47.
p. 173
Cathedralis dicitur Parochia totius ciuitatis,
vel Diocesis, c. 6. 19. p. 66
Cathedralis in erectione quæ sunt consideran-
da, ostenditur, c. 2. 3. p. 20
Cathedralis ita dicitur, quia penes ipsam est
Cathedra in qua magistrorum magna di-
gnitas designatur, ibid. 4. p. 20
Cathedrales Regulares in Anglia plures
existunt, & duæ sunt in Sicilia, cap. 1. 11.
p. 6
Cathedralis ex quibus probetur ostenditur,
c. 2. 7. p. 20
Cantoria de Iure communi non est Dignitas,
sed officium, c. 4. 33. p. 43
Cantor qui est Dignitas in Cathedrali, debet
suum munus obire, vel per seipsum, vel per
Vicecantorem à se assumendum, & ab Epi-
scopo approbandum, c. 9. 11. p. 77
Cantores Capellæ Pontificiæ actu insensuen-
tes vti veri familiares Papæ lucrantur fru-
ctus, non tamen distributiones suorum Ca-
nonicarum, c. 25. 2. p. 132
Cantoris munus quod fit, ostenditur, c. 9. 13.
p. 77
Cantorum schola fuit instituta in ecclesia
Cathedrali, c. 9. 2. p. 76
Cantum requisitum scire tenetur, in Canoni-
corum promouendas, c. 13. 5. p. 101
Causæ pendentes contra Capitulares exem-
ptos coram Vicario foraneo, procedente
cum Aliis, & à Capitulo deputatis non
potest ad se auocare Episcopus, sed bene
cum Adiunctis, c. 28. 25. p. 265
Censuræ imponit Archidiaconus, non tamen
sine Episcopi auctoritate, c. 5. 29. p. 47
Censurati ab Auditore-Cameræ, seu eius lo-
cumentibus absolui non possunt nisi ab
eis, & aliis suis, etiam de partium con-
sensu, præterquam in mortis articulo,
c. 22. 7. p. 206
Cessationis à Diuinis siue iustæ, siue ini-
iustæ tempore Canonici non percipiunt
quotidianas distributiones, cap. 22. 11.
p. 207
Cessatione à Diuinis durante Canonici di-
tributiones quotidianas non recipiunt ab
ecclesia, c. 24. 50. p. 230

Charitativum subsidium exigere potest Ca-
pitulum Sede vacante, c. 42. 83. p. 393
Circulum debent facere Dignitates, & Cano-
nici tantum, & non alij, etiam Vicarius ge-
neralis, c. 33. 2. 5. p. 305
Ciratio eius, cuius principaliter interest, est
accessoria, non autem illius, qui in conse-
quentiam lædi potest, c. 38. 14. p. 338
Ciratio vna sufficit si personaliter fuerit
executa in Canonico contra quem agi-
tur ad priuationem ob non residentiam,
c. 20. 19. p. 190
Clausula, diuino Ecclesia in Diuinis non
passatur detrimentum quomodo intelli-
genda, ostenditur, c. 18. 32. p. 170
Clerici ad Ordines promouendos examina-
re, atque probare, cōique Episcopo nomi-
ne S. Ecclesiæ ordinandos offerre spectat
ad Archidiaconum, c. 5. 21. p. 53
Clerici recedentes à choro diuini diuinum
Officium amittunt, possunt stante consue-
tudine lucrari distributiones, si id fieri
contingat ob celebrandam Missam, vel Sa-
cramentalem Confessionem, cap. 23. 16.
p. 216
Clerici seculares si recipiantur in ecclesia
Cathedrali Regulari pro celebratione Di-
uinorum, tenentur celebrare Officium Re-
gulare, nec sunt admittendi ad seculare pro
evitando scandalo, c. 1. 18. p. 7
Clericus secularis idoneus quando non re-
peritur pro Theologali Præbenda, quod fa-
ciendum, ostenditur, c. 27. 160. p. 258
Clerici inferiores debent reuerentiam Cap-
itulo sicut Episcopo, & ideo siue præcedit
Episcopus, ita & Capitulum debet præce-
dere, c. 18. 52. p. 174
Clericorum literæ, & iurgia modica tamen au-
dit Archidiaconus, c. 5. 27. p. 53
Coadiutoria in Dignitatibus, Canonica-
tibus, & Portionibus Cathedralium, Cō-
siliatarum ecclesiarum à tempore Sixti V.
conceduntur à solo Papa, cap. 29. 11.
p. 270
Coadiutoria licet similis sit resignationi
est tamen quid diuersum ab illa, c. 29. 36.
p. 276
Coadiutoria post mortem coadiuti continet
gratiam coadiutoris, & non subiacet pu-
blicationi, c. 29. 8. p. 271
Coadiutoria ad titulum non potest coadiu-
tor ordinari, c. 29. 39. p. 273
Coadiutor in Dignitate, absente, vel im-
pedito coadiuto suo, præcedit omnibus
Canonici, & ei competit stallum in quo
sedere debet coadunus, & functiones
E h h facere,

INDEX R E R V M,

- facere, quas obiret propriarius si aderat,
c. 29. 17. p. 175
- Coadiutor non intelligitur comprehensus in
statuto quod ex aliqua causa iubileare facit
Canonicos, c. 29. 18. p. 175
- Coadiutor non sibi optat, sed coadiuto, c. 29.
29. p. 175
- Coadiutor in ingressu non debet fabricæ
soluere, quod est consuetum solui per
Canonicos de nouo ingressos, c. 29. 30.
p. 175
- Coadiutor non tenetur tempore concessionis
coadiutorie habere Ordinem Presbyteria-
lem ubi statuto ecclesiæ cautum fuerit,
quod Canonicus actu sit Sacerdos tempo-
re promotionis, c. 29. 36. p. 176
- Coadiutor non tenetur se promoueri facere
intra annum ad Ordinem requisitum si
nunquam refedit, seu inseruit, cap. 29. 37.
p. 176
- Coadiutor datus Canonico non ordinato
iuxta formam statuti requirentis Ordinem
Subdiaconatus sub pena amissionis cetæ
partis fructuum, non lucratur fructus &
distributiones pro coadiuto, si ipse coad-
iutor est Ordinatus ad formam statuti,
c. 29. 36. p. 176
- Coadiutor lucratur distributiones quotidia-
nas absente coadiuto ad illius fauorem,
c. 29. 11. p. 174
- Coadiutor non tenetur recitare officium Ca-
nonicum, sed proprietarius, ibid. 13.
p. 174
- Coadiutor non tenetur emitte Fidei pro-
fessionem nisi cum fuerit successioni locus
ibid. 14. p. 173
- Coadiutor non lucratur distributiones ex-
communicato coadiuto, ibid. 16.
- Coadiutor verè non capit possessionem nisi
post cessationem coadiutorie, ibid. 18.
p. 174
- Coadiutor non potest esse Iudex Apost. seu
delegatus Papæ, aut Iudex Synodalis, ibid.
31. p. 176
- Coadiutor tenetur deferre habitum, & Ton-
suram clericalem, ut fori priuilegio gau-
dent, ibid. 42. p. 177
- Coadiutores cum futura successione, qui
iuxta formam concessionis coadiutorie
habent vocem in Capitulo, si intra annum
non susceperunt Ordines requisitos, amittunt
vocem in Capitulo, & dimidiam
partem distributionum, cap. 37. 25.
p. 334
- Coadiutor quando aliunde habet unde se va-
leat decetere sustentari, disponitur non
nunquam quod nihil prius percipere
debeat de fructibus, aut distributionibus,
c. 29. 12. p. 174
- Coadiutor debet habere locum capæ posses-
sionis post mortem coadiuti, & non locum
capæ possessionis viuente coadiuto, c. 29.
20. p. 174
- Coadiutor non tenetur ad residentiam
peritiam, sed causatiam, cap. 29. 15.
p. 173
- Coadiutor non tenetur ad penas iudiciales,
& quæ non haberent rationem multæ or-
dinariæ impositas ob culpam coadiutoris,
c. 29. 35. p. 176
- Coadiutor, & coadiutor possunt absque tribus
mensibus in quolibet anno, cap. 20. 7.
p. 187
- Coadiutores Dignitatum, seu Canonorum
in Cathedralibus non tenentur durante
coadiutoria Fidei professionem emitte,
c. 17. 12. p. 158
- Coadiutor sedere debet in ultimo loco
post omnes Canonicos, cap. 29. 22.
p. 174
- Coadiutores antiamitatem non à die eorum
admissionis, sed à cessationis coadi-
utorie die adipiscuntur, cap. 29. 13.
p. 174
- Coadiutores quando aliquas functiones fa-
ciunt, quæ pertinent ad suos coadiutores,
debet illas facere in nouissimo loco, c. 29.
12. p. 174
- Coadiutoris potestas à forma coadiutorie
pendet, c. 29. 1. p. 170
- Coadiutores cum futura successione non
sunt Beneficiarij interim dum viuunt co-
adiuti, non habent ius in re, sed ad rem,
c. 29. 3. p. 171
- Coadiutorie cum futura successione non
sunt verè, & propriè beneficia, c. 29. 4.
p. 171
- Coadiutor gaudet regula de annali, & trien-
nali possessore, c. 29. 43. p. 177
- Coadiutor potest gaudere mensibus datis
causa recreationis, & illos consumere sicut
principales, c. 19. 44. p. 178
- Coadiutore impedito, seu infirmo an coadiu-
tore teneatur inferuire si habitus sit ad ef-
fectum lucrandi distributiones, ostenditur,
c. 29. 46. p. 178
- Coadiutor excommunicato existente prin-
cipali potest inferuire, & residere in ec-
clesiâ, & lucrari partem, seu portio-
nem sibi assignatam pro congrua, c. 29.
45. p. 178
- Coadiutor tenetur habere equalitatem requi-
sitam

fitas ad obtinendam Præbendam; c. 29. 47.
 p. 278
 Coadiutores debent esse constituti in illa
 ætate, quæ ad illud obtinendum beneficiū
 requiritur, c. 29. 48. p. 278
 Coadiutor ex quo refidet, & inseruit, debet
 promoueri infra annum ad Ordinem suæ
 Præbendæ annexum, c. 29. 49. p. 278
 Coadiutor extra ecclesiam Cathedralē in
 absentia coadiuti tanquam verus, & prop-
 prius Canonicus quoad præminentias
 censendus est, c. 29. 50. p. 279
 Coadiutor tenetur facere mentionem de
 obtinentis beneficiis, quæ habet, c. 29. 51.
 p. 279
 Coadiutor, quamuis non sit in Sacris consti-
 tutus, potest omnia, & singula facere, &
 exercere, quæ sine Paramentis sacris cum
 cappa, & cotta facere posset coadiutus; si
 præiens esset, c. 29. 52. p. 279
 Coadiutori tenentur Canonici inseruire, &
 ministrare, prout tenentur inseruire pro-
 prio Canonico coadiuto in omnibus fun-
 ctionibus Canonicalibus, cap. 29. 53.
 p. 279
 Coadiutor seruans pro coadiuto, an de-
 beat exire de Capitulo in quo agitur de
 negotio ipsius coadiuti, ostenditur, c. 29.
 54. p. 279
 Coadiutor non gaudet priuilegiis, & indultis
 de præcipiendis fructibus in absentia, c. 29.
 55. p. 276
 Coadiutor non tenetur ad onera Canonico-
 rum iuniorum, licet teneatur ad onera sui
 coadiuti, c. 29. 55. p. 276
 Coadiutoris interuenientes non possunt lu-
 erari fructus Præbendæ pro Præbendatis
 coadiutis ecclesiæ Carthagen. pro tem-
 pore, quo dicti eorum coadiuti culpabiles
 reperi manifesti carcerati, cap. 29. 17.
 p. 273
 Coadiutor non potest exercere officia ad quæ
 coadiutus electus est, c. 29. 40. p. 277
 Coadiutor consequi non potest fructus ex
 beneficio coadiuti, c. 29. 10. p. 272
 Coadiutus, cui datus fuit coadiutor à
 Papa cum futura successione, capax est
 distributionum quotidianarum, ac si nul-
 lum haberet coadiutorem, cap. 21. 17.
 p. 199
 Cognoscere de crimine hæresis potest Capitu-
 lum Sede vacante, c. 42. 66. p. 390
 Cognoscere de arduis causis potest Capitu-
 lum Sede vacante, c. 42. 72. p. 391
 Collatio Præbendarum, & Canoniciatus
 quando ad Episcopum tantum spectat,

vacationes in mensibus Ianuarij, Februa-
 rij, Aprilis, Maij, Iulij, Augusti, Octobris,
 & Nouembris, ad Papam spectant, c. 14. 21.
 p. 125
 Collationibus simultaneis Episcopi, & Capi-
 tuli, tantam potestatem habet Episcopus
 solus per se quantum habet totum Capi-
 tulum, & c. contra, c. 14. 7. p. 121
 Collat. res Camere Apostolicæ, si sunt Ca-
 nonici, ab Episcopo visitari, & corrigi non
 possunt, c. 28. 17. p. 263
 Collegiata Ecclesiæ secularis Canonicius,
 seu Præbendæ vacantes spectant ad elo-
 cationem, & præsentationem Prælati in-
 feriotis, & Capituli eiusdem Ecclesiæ
 Collegiatæ, & ad institutionem Epi-
 scopi de iure communi, cap. 14. 15.
 p. 123
 Collegiatæ Ecclesiæ Prælati suppressionem
 præbendarum tenentium facere non potest
 licet esset exemptus, & Ecclesia insignis,
 c. 3. 21. p. 33
 Collegiatam erigere nullus inferior à Papa
 potest, c. 2. 8. p. 21
 Collegiata consistit illa, qua habitus existit,
 ibid. 13. p. 22
 Collegiatæ signum manifestum est quando
 Canonici, seu Clerici in Ecclesia faciunt
 propria statuta, ibid. 15. p. 23
 Collegiata ex signis, & aliis sufficientibus
 existimatur, licet de fundatione, & pri-
 uilegio non consistat, c. 2. 16. p. 23
 Collegiata insignis ex quibus probetur, ostē-
 ditur, ibid. 18. p. 23
 Collegiata insignis ab eius erectione præce-
 dit aliis Collegiatis quamuis antiquiori-
 bus, ibid. 19. p. 24
 Collegiata simplex præcedit omnibus Ec-
 clesiis simplicibus, & quæ tantum Paro-
 chiales sunt, etiam si aequum erigeretur
 in Collegiatam illis cederet, ibidem 20.
 p. 24
 Collegialitas ubi non constat de fundationis
 initio ex coniecturis, & indicij probatur,
 c. 2. 9. p. 21
 Collegialitatis coniecturæ, & indicia quæ
 sint, ostenditur, ibid. 10. p. 21
 Collegialitatis qualitas probata est sufficien-
 ter etiam ex collationibus Canoniciatum,
 & assignatione stalli in choro, & loci in
 Capitulo, ibid. 11. p. 22
 Collegialitatis potissima coniectura est si
 in Ecclesia adsint aliquis vti caput, & cle-
 ricus, vel Canonici vti membra, ibid. 14.
 p. 23
 Collegialitatis indicium sufficiens non erit

INDEX R E R V M,

actus congregandi se ad sonum campanæ,
nisi alia signa concurrant ad sciendum
collegia necessaria, ibid. 17. p. 123

Collatio Sede Episcopali vacante stante si-
multanea spectat ad Capitulum iure pro-
prio, c. 14. 13. p. 112

Commendare Ecclesias, siue beneficia ad tem-
pus potest Capitulum Sede vacante, c. 4. 1.
94. p. 394

Commissio causæ facta alicui tanquam Cano-
nico non transit eo mortuo ad successorem
in Canonicam, c. 3. 10. p. 31

Commutare ultimas voluntates potest Capitu-
lum Sede vacante in casibus in quibus
de iure communi posset Episcopus, c. 4. 1.
101. p. 395

Conc. sess. 25. de reform. c. 6. sustulit imme-
morabilem consuetudinem, cap. 28. 11.
p. 162

Conc. Trid. c. 3. sess. 21. & 22. de reform. de-
claratur, & cōcordatur, c. 22. 15. cum seqq.
p. 109. & 110

Concilio Provinciali, seu Synodali interessen-
tes percipiunt distributiones quotidianas,
c. 14. 10. p. 223

Confessiones omnium de Diocesi audit Ar-
chipresbyter, & absoluit, præterquam
à casibus Episcopo reseruatis, cap. 6. 21.
p. 66

Confessores pro casibus Episcopo reseruatis
assignare potest Capitulum Sede vacante,
c. 42. 64. p. 389

Confessores approbare, & exponere potest
Capitulum Sede vacante per Vicarium à
se electum, c. 42. 100. p. 395

Confirmare electos, & præsentatos per patro-
nos instituere potest Capitulum Sede va-
cante, c. 42. 63. p. 389

Consensus patroni siue Ecclesiastici, siue
Laici, ac inferioris collatoris, & ele-
ctorum requiritur in suppressione Cano-
nicarum, si illi ad aliquorum præsen-
tationem, seu electionem spectent, c. 3. 26.
p. 34

Consilium Capituli per Episcopum est requi-
rendum, non autem consensus exigen-
dus in processibus edicendis, decemen-
dis, dirigendis, atque deducendis, c. 42. 10.
p. 180

Consilium Capituli in Episcoporum tracta-
tibus, vel negotiis plerumque est requi-
rendum, c. 42. 19. p. 379

Constitutio disponens de Canonicatibus
non comprehendit quærenarias, & alia
inferiora beneficia Cathedralium, c. 3. 10.
p. 174

Constitutio facta per Episcopum, & Capitu-
lum post Conc. Trid. ad soluendam certam
quantitatem ratione nouæ possessionis Cano-
nicatus, quæ integrè cedat in fabricam,
valet, c. 15. 30. p. 144

Consuetudo signat locum sedendi, eundi, &
standi, c. 4. 8. p. 39

Consuetudo plurimam operatur ad digno-
scendum, quæ nam sit prima Dignitas in
aliqua ecclesia, c. 4. 9. p. 39

Consuetudo donandi aliquid in ingressu, &
admissionem alicuius ad Canonicatum, est
sublata per Conc. sess. 24. c. 14. de reform.
c. 15. 28. p. 143

Consuetudo, siue statutum admittitur per
quod aliquid exigitur ab obtinentibus
Canonicatus, quod in ipsorum exigentiam
utilitatem, sed ecclesie, in alioque pios
vius conuertatur, c. 5. 29. p. 144

Consuetudo ecclesie est seruanda circa vo-
cem, & locum in Capitulo inter Digni-
tates, & Canonicos Præbendatos, c. 18. 4.
p. 167

Consuetudine, seu præscriptione, vel statuto
introduci potest, quod Præbendæ collatio
in Cathedralibus ad solum Episcopum, vel
e conuerso ad solum Capitulum spectet,
c. 14. 20. p. 124

Consuetudo non valet, quod Canonicis resi-
dentes dimidia distributionum non pri-
uentur ubi intra annum non promouentur,
c. 16. 16. p. 150

Consuetudo vt per triennium fructus Cano-
nicarum à nouis prouisus exigi non pos-
sint, est abusus, c. 15. 32. p. 144

Consuetudo ecclesie capiendi possessionem
Canonicatus etiam non capitulariter, va-
let, c. 15. 10. p. 139

Consuetudo valet, vt fructus primi anni re-
sistentur hæreditibus beneficiarum, c. 15. 31.
p. 144

Consuetudo valet, vt clericis senibus post 70.
annum dentur distributiones, quamuis di-
uinis Officiis non interfint, cap. 23. 23.
p. 215

Consuetudo ecclesie Astæ, quod fructus
spectent ad Capitulum, donec Beneficia-
tus sit Sacerdos, est obseruanda, c. 15. 34.
p. 145

Consuetudo valet, vt distributiones quoti-
dianæ tribuantur non modo iis, qui in-
gressis horis non interfuerint, verum etiam
non omnibus, sed aliquibus, & certis dum-
taxat, c. 21. 22. p. 200

Consuetudo vt Dignitates, & Canonicis Mi-
tram, gremiale, & rhabotum, & similia
mini

ministrant Episcopo, seruanda est, c. 33. 20.
p. 395
Consuetudo seruari debet vt Dignitas, seu
Canonicus gesserit Baculum Pastorale ante
Episcopum in quibusdam diebus festiuis,
c. 33. 21. p. 305
Consuetudo ecclesie, vt Canonici obtineant
locum secundum tempus admissionis, licet
Præbendæ sint distinctæ, seruanda est, quan-
do omnes sunt acti Presbyteri, c. 18. 3.
p. 167.
Consuetudine, aut statuto vigente Canonici
choro satisfaciunt interresendo, & facien-
do, vt Capellani, & Cantores psallant, c. 34.
12. p. 269
Consuetudo, quæ imponit onus recepto,
quod tendat in utilitatem Canonicorum,
non valet, sed in utilitatem ecclesie, c. 15.
33. p. 145
Consuetudo in aliquibus ecclesiis introduxit
vt Archipresbyter, vel Episcopitus, aut alia
Dignitas Archidiacono præferatur, c. 5. n.
39. p. 55
Consuetudo seruanda est, quæ recitatur in
choro Officium B. Virginis in Semidupli-
cibus, & Dominicis, c. 34. 5. p. 268
S. Crucis Coniubriensis Canonici Regula-
res à quibus instituti, & quando inceper-
unt, c. 1. n. 33. p. 12
Cubiculario ad bussulam Sanctissimi abienti
à residentia Canonicatus non debentur, c.
25. p. 197
Culpæ alia Theologia, alia iuridica, c. 40. 13.
p. 353
Cura iurisdictionalis Dignitati adherens re-
quirat in promouendo ad illam vt saltem,
25. iuxta ætatis annum attingat, c. 13. 20. p.
41
Custos ille dicitur, cui, ea, quæ Ecclesie com-
petunt, custodienda committuntur, c. 8. 8.
p. 73
Custos fuit tamen minister Sacristie, eidem-
que addictus, c. 8. 9. p. 74
Custodis ad Officium quæ spectent, ostendi-
tur, c. 8. 10. p. 77

D

D*ebilis in erubris, seu tibiis si ad eccle-*
siam se conferre non possit, quotidia-
nas perceperit distributiones, c. 24. n. 38. p.
226
Decanatuum qui consequi vale nullo Concil.
Trid. decreto tenetur esse Magister, vel
Doctor, aut Licentius in Theologia, aut
iure Canonico, c. 7. 8. p. 71

Decanatus acceptus pro simplici beneficio
non est nomen Dignitatis, nisi habeat iuri-
isdictionem, aut alia pro Dignitate habeatur
in ecclesia, c. 4. 31. p. 43
Decanus in tota fere Hispania, & Gallia in Ca-
thedralibus primum locum obtinet, & di-
citur maior Dignitas post Pontificalem,
c. 7. 2. p. 70
Decani, Archidiaconi, seu Priores, qui non
sunt Prelati, licet possint conuocare Ca-
pitulum, & in eo proponere, ac resolutio-
nes accipere, quamuis in Sacris constitui
non sint, non tamen eis licet vocem dare
in Capitulo, c. 37. 12. p. 330
Decanus, qui ex consuetudine simul est Cano-
nicus, & vna hebdomada seruit, vt Decanus,
& altera vt Canonicus, in hebdomada, quæ
seruit vt Canonicus debet sedere in loco
Canonicali circumscripta consuetudine,
c. 18. 21. p. 170
Decanus solet appellari omnis ille, qui ali-
cuius ordinis primus est, c. 6. 8. p. 64
Decanus in Capitulo, & in Collegio habet
primam vocem, c. 7. 3. p. 63
Decanus dum locum Archipresbyteri in ec-
clesia obtinet tanquam subrogatus eadem
potest, quæ Archipresbyter, & hac ratione
dicitur Dignitas, c. 4. 32. p. 43
Decano Capituli, non Cantori pertinet ali-
quæ præminentia in choro, c. 7. 7. p. 71
Decanus de iure nullum habet iurisdictionem,
ac proinde non fortis in Dignitatem,
nisi pro tali habeatur, c. 7. 1. p. 70
Decretum Conc. scilicet 25. de reform. cap. 6.
procedit in Episcopo non consecrato, &
Capitulo Sede vacante, c. 28. 6. p. 262
Defunctum vltimas voluntates exequi po-
test Capitulum Sede vacante quatenus iure
ordinario competeat episcopis, c. 42.
76. p. 392
Delegatio facta dignitati non expresso nomi-
ne proprio transit ad successorem eo quod
illum verè habeat, c. 3. 11. p. 31
Delegati Pontificis possunt esse Canonici, c.
19. 5. p. 181
Delegatus Papæ non potest constitui Cano-
nicus Collegiatæ quamuis permissus, c.
19. 10. p. 182
Deponere, & interdicere potest Capitulum Se-
de vacante, c. 42. 80. p. 392
Depositus, seu verbalis degradatus ab Ordine,
officio, vel beneficio amittit quotidianas
distributiones, illi, tamen danda sunt ali-
menta de ipsius redditibus ecclesiasticis si
aliunde non habeat vnde viuat, c. 22. 12.
p. 108

INDEX R E R V M,

Deputatio Præbende primò vacaturæ in Theologalem non comprehendit eam, quæ vigore statuti à sequenti Canonico optatur, sed illam Præbendam, quam dimiserit Canonici, qui nouissimè optat, c. 24.9. p. 245

Deputatio actualis requiritur, vt Præbenda primò vacatura Theologalis sit, c. 27. 24. p. 248

Detractio tertiæ partis in distributiones conuertenda non potest fieri nisi ex Canonici, & aliis beneficiis residentiam requirentibus in Cathedralibus, seu Collegiatis existantibus, item ex omnibus Dignitatibus, nisi sint ex illis, quæ nullas habent distributiones quædianas, c. 21. 25. p. 101

Detractio tertiæ partis facienda est de fructibus non secundum taxam antiquam, sed secundum valorem currentem, deductis prius pensionibus, & aliis oneribus legitime impositis, c. 21. 26. p. 101

Deuolutio fit ad Episcopum tanquam ad immediatum superiorem propter negligentiam Capituli Cathedralis Ecclesiæ in conferendis beneficiis, quæ ad suam collationem separati ab Episcopo pertinent, c. 42. 26. p. 382

Diaconus, & Subdiaconus inferuientes celebranti debent esse eiusdem Ordinis, & non inferioris cum celebrante, c. 34. n. 3. pag. 267

Dictio, ipsæque, est personalissima, c. 13. 53. p. 100

Dies ipsi residentie, & seruitij siue continui fuerint, siue interpolati, numerandi sunt ad complementum nouem mensium, quibus residere tenentur Canonici in quolibet anno, c. 20. 14. p. 188

Diebus solemnioribus tenentur Canonici Episcopum associare, & reducere etiam si cappa non utatur, si ea vni non soleat illis diebus, c. 32. 17. p. 114

Dies xx. ad optandum computantur à die vestimentis sciemur vacationis, & non currunt ignorantibus, c. 30. 6. p. 283

Dignior ille dicitur, data paritate temporis, qui habet plures, & maiores qualitates præcedendi, c. 18. 8. p. 168

Dignitas prima habet munus ordinandi processiones intra, & extra ciuitatem absente Episcopo, & non Vicarius, c. 7. 6.

Dignitas prima in Collegiata necessariò non requiritur vt sit Doctor, aut Licentius in Theologia, vel Iure Canonico, c. 11. 4. p. 283

Dignitas talis esse probatur si cum obtinens habet administrationem rerum ecclesiasticarum cum iurisdictione, c. 4. num. 11. p. 39

Dignitas Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum ex consuetudine, vel institutione Ecclesiæ dignoscuntur, c. 4. num. 7. p. 39

Dignitates Plurialibus, Canonici Presbyteri Planetis, & Subdiaconi Palmariis, & Tunicellis vt debent quando Episcopus solemniter celebrat, & in processionibus, c. 33. 27. p. 306

Dignitates, & Canonici non tenentur ad benedictionem Episcopi genuflectere, sed tantum caput inclinare, cap. 33. num. 18. p. 306

ad Dignitates, vel Personatus Cathedralium, quibus animarum cura nulla subest, requiritur ætas 22. annorum completorum, c. 13. 22. p. 22

Dignitas prima in aliqua Ecclesiâ quæ sit, dignosci potest ex communi reputatione, & publica fama loci, c. 10. p. 40

Dignitates Ecclesiarum Cathedralium sunt simultaneæ collationis Episcopi, & Capituli, 14. 5. p. 121

Dignitates, & Canonici tantum, & non alij etiam Vicarius generalis, debent facere circulum, c. 33. 15. p. 305

Dignitates, Canonici ac Præbendas, aut Portiones in Cathedralibus, vel Collegiatis obtinentes non possunt vigore cuiuslibet statuti, aut consuetudinis ultra tres menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse, c. 20. 1. p. 186

Dignitas dicitur vbi est iurisdicctio, vel illam obtinens habet prerogatiuas solendi ante alios tam in Choro, quam in Capitulo cum nomine Dignitatis, cap. 4. num. 23. pag. 40

Dignitatibus, & Canonice Cathedralium, & Collegiatarum in suis Ecclesiis duplici, æteris verò de choro vnicò ductu thurificatio debetur, c. 34. 30.

Dignitas annexum habet Officium, vel rerum ecclesiasticarum administrationem cum iurisdictione etiam in modicis causis, c. 4. 15. p. 40

Dignitates Collegiatarum Ecclesiarum quam ætatem requirant, ostenditur, c. 13. num. 23. p. 106

Dignitas, Personatus, & Officia inter se maxime differunt, c. 4. 14. p. 40

Dignitates, & Canonici Ecclesiarum Collegiatarum non tenentur processionem h-

ET VERBORUM.

dei cimitero, cap. 17. num. 14. p. 158
 Dignitates notæ in Ecclesia Cathedrali absque Apostolica auctoritate institui non possunt, c. 4. 4. p. 38
 Dignitates in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis ad conferendam, augendamque Ecclesiasticam disciplinam institutæ fuerunt, c. 4. 1. p. 37
 ad Dignitates, quibus cura animarum subest nullus est promouendus, qui saltem 25. sue ætatis annum non attigerit, & in clericali Ordine versans doctrina ad suum munus exequendum necessaria ac morum integritate commendatur, c. 13. 18. p. 105
 Dignitas prima, licet coadiutor cum futura successione, nihilominus iuxta formam literarum coadiutorie ad eum spectabit absente coadiutor functiones illi incumbentes facere, & exercere, c. 5. 48. p. 59
 Dignitates principales in Collegiatis in Regno Portugaliz obtinere non possunt descendentes ab Hebræis, cap. 13. num. 51. p. 114
 Dignitas prima pro libito ad munus sibi incumbens non potest alium sibi bene visum Canonicum, aut Dignitatem substituere, sed in eo munere proximor Dignitas succedere debet, c. 5. 47. p. 59
 Dignitas principalis in Collegiata debet esse constituta in ætate, 25. annum incipit, c. 11. 5. p. 83
 Dignitatibus, & Canonicis Cathedralibus, si adfuerint, potuerit assistere Episcopo Pontificaliter celebranti etiam in Ecclesia Collegiata, vel Parochiali, non autem ad Canonicos Collegiatis, vel Presbyteros Parochialibus, c. 33. 11. p. 303
 Dignitates, Canonici, vel Portionarii præsertim in Cathedralibus, si legitimo impedimento detenti sint, & per se ipsos munera eis incumbenda adimplere non possint, tunc alios eiusdem Ordinis, & gradus deputare debebunt, c. 31. 6. p. 290
 Dignitatem cum Canonicatu, aut Portione obtinentes tenentur vtriusque beneficii onera subire per se ipsos, nisi seruitia eodem tempore concurrant, cap. 31. num. 7. p. 290.
 Dignitas, & Canonicatus, si sunt adinuicem vtriusque, & quando illos obtinens teneatur vtriusque onera subire per se ipsum, ostenditur, c. 31. 8. p. 291
 Dignitates si Canonicali Præbenda carent, non habent vocem in Capitulo, cap. 37. 14. p. 331

Dignitas prima, quamvis sit unica, ad assistendum Episcopo sub penis, & censuris Ecclesiasticis cogi potest, cap. 33. 4. pag. 302
 Dignitas prima dum in assistentia est apud Episcopum, intelligitur præsens in choro tam in Cathedrali quam in alia Ecclesia, c. 33. 5. p. 302
 Dignitatem cum Canonicatu, seu Portione simul habens, quibus est annexus Ordo diuersus, an amittat vocem in Capitulo si non habeat vtrumque Ordinem, ostenditur, c. 16. 19. p. 151
 Dignitatem habere est habere iurisdictionem in foro exteriori, c. 4. 16. p. 40
 Dignitas probatur talis ex eius expressione facta in collationibus Apostolica, aut Ordinaria auctoritate factis, & ex declaratione facta per Capitulum, & ex pluribus actibus, & functionibus Capitularibus, c. 4. 11. p. 39
 Dignitas prima semper est, & vocatur prima Dignitas, licet Vicarius sedeat in suo loco, c. 7. 5. p. 71
 Dignitati primæ spectat, & ea impedit ad secundam, & successiue ad tertiam, deferre Sacrosanctum Sacramentum, absente, vel impedito episcopo, in eius festiuitate, necnon Missas, & Vesperas Pontificales cantare, c. 5. 43. p. 57
 Dignitas prima ut dignoscatur plurimum operatur communis reparatione, & publica fama loci, c. 8. 7. p. 73
 Dimissoria litteras Clericis sue Diocesis dare potest Capitulum in Sede vacante, ut ab alio episcopo ordinentur post annum à die vacationis, & concedere potest Vitaris Capitularis etiam infra annum laicis, qui expectant præsentari per patronos ad aliqua beneficia, c. 42. 11. 4. p. 400
 Dimissorias infra annum Capitulum per Vicarium à se electum concedere potest articulis beneficiis, tam habitis quam habendis, c. 42. 12. 5. p. 401
 Dimissorias concedere post annum spectat ad Vicarium, & non ad Capitulum, c. 42. 12. 0. p. 401
 Dimissorias litteras ad primam Tonsuram concedere poterit Vicarius Capitalaris etiam infra annum laicis, qui expectant præsentari per patronos ad aliqua beneficia, c. 42. 11. 8. p. 401
 Dimissorias ad Ordines dare non potest Capitulum in Sede vacante infra annum etiam si habet territorium distinctum, & exemptum, c. 42. 1. 9. p. 401
 Dimissorias

INDEX RERVM,

Dimissoriae litterae à Capitulo Sede vacante rite, & rectè concessae per ingressum moderati episcopi non expirant, c. 42. n. 9. pag. 403.

Dimissoriae etiam ad primam Tonsuram non potest Capitulum, seu Vicarius Sede vacante infra annum concedere, c. 42. n. 16. p. 400

Dispensare potest Capitulum Sede vacante, seu illius Vicarius in interdictis temporum cum ordinandis in vim suarum litterarum dimissorialium, c. 42. n. 8. p. 398

Dispensare, & absolute vigore, *Council* ff. 25. de reform. c. 6. potest Capitulum Sede vacante, c. 42. n. 2. p. 392

Dispensare cum illegitimis ad beneficium simplex potest Capitulum Sede vacante, c. 42. n. 1. p. 392

Dispensare potest episcopus, vt suae ecclesiae Canonici abesse possint per quatuor menses, c. 10. n. 1. p. 188

Dispensare potest episcopus cum illegitimis ad Canonatus ecclesiarum Collegiarum, quid autem circa Canonatus Cathedralium ecclesiarum, ostenditur, c. 13. n. 5. & 26. p. 107

Dispensatio praesumpta, in qua fundatur reg. de trionali, non potest se defendere duos obtinens Canonatus, c. 41. n. 17. pag. 369

Dispensationes Matrimoniales directae episcopo, & eius Vicario generali, si Sedes vacare contingat, non possunt per Vicarium Capitularem expediti, cap. 42. n. 1. p. 388

Dispensatus simpliciter, vt in minori aetate possit habere Praebendam habentem Sacrum Ordinem annexum, non est dispensatus vt possit habere vocem in Capitulo, c. 19. n. 13. p. 183

Dispensatus per Papam vt non teneatur se promoueri facere, debet quotidianas distributiones percipere ac si promotus fuisset, c. 6. n. 1. p. 149

Distributiones non veniunt appellacione reddituum beneficiorum, nec etiam appellacione reddituum, & proventuum, dum de corpore beneficii non sunt, c. 21. n. 6. p. 194

Distributiones debent computari inter fructus, redditus, & proventus beneficii quando agitur de sola consideratione, & estimatione illius, c. 21. n. 7. p. 195

Distributiones aliquando veniunt sub nomine fructuum non ex propria nominis significatione, sed secundum subiectam mat-

riam, c. 21. n. 8. p. 195
Distributiones institutae fuerunt, vt praeter spiritualia praemia etiam temporale stipendium pro victui ab ecclesia clerici recipere, c. 21. n. 9. p. 196

Distributiones dantur propter intercessionem tanquam propter causam, & rationem formalem, nec committitur simonia cum in primis dentur, vt clerici Deo inferant, & munia sua obeant, cap. 21. n. 10. pag. 196

Distributiones propriae sunt stipendia quaedam personalia, quae ex redditibus ecclesiae (praeter Praebendam, aut portionem certam pro beneficio competentem) Canonici, & Beneficiarii, seu clericis Cathedralium, & aliarum Collegiarum ecclesiarum diuini Officii intercessionibus pro diuino Officio tribuantur, c. 11. 4. p. 194

Distributionum quotidianarum capax est obtinens in ecclesia Cathedrali, vel Collegiata Dignitatem, Canonicatum, aut Portionem, cui ab habente ad id potestatem datus sit coadiutor simplex, c. 21. n. 6. p. 271

Distributiones duplices habere nequit Canonici duos in diuersis ecclesiis citra dispensationem obtinens, c. 21. n. 19. p. 199

Distributiones quotidianas amittunt iustè excommunicati, suspensi, & interdicti, c. 21. n. 2. p. 205. cum seqq.

Distributiones quotidianas non percipiunt, Canonici tempore cessationis à diuinis siue iustè, siue iniuste, c. 21. n. 11. p. 207

Distributiones quotidianas amittit depositus, seu verbaliter degradatus ab Ordine, officio, vel beneficio, c. 21. n. 12. p. 208

Distributiones quotidianas quando absens ex consuetudine lucratur, c. 21. n. 1. pag. 213. cum seqq.

Distributiones quotidianas quibus casibus lucratur absentes, c. 24. n. 1. pag. 335 cum seqq.

Distributiones quotidianas suorum Canonice non lucrantur Cantores capellae Pontificiae, c. 25. n. 2. p. 237

Distributiones quotidianas non lucrantur Canonici associantes suum Praelatum quandoque volentem audire Missam non in Cathedrali sed in alia ecclesia ciuitatis, c. 25. n. 7. p. 234

Distributiones quotidianas non lucratur Canonicus synodalis examinatus, qui causa examinis absit à choro, cap. 25. n. 9. pag. 234

Distributiones vt conferantur iis, qui iusta suarum

ET VERBORVM.

- suarum ecclesiarum occupantur in computatione reddituum, vel sumptuum ipsarum ecclesiarum, potest consuetudine introduci, c. 23. 12. p. 175
- Distributiones duplicatae debentur ei, qui in eadem ecclesia Dignitatem, & Canonica- tum ex vi consuetudinis, vel dispensationis habet, c. 21. 18. p. 199
- Distributiones quotidianas percipit Canonicus, qui à Capitulo gratulationis causa mittitur ad Pontificem, vel Principem, aut Ciuitatem, c. 24. 9. p. 223
- Distributiones ubi non sunt regulariter tenues, sed pingues, licet sint aliquae horae, quae non habent distributiones, aut tenues, debent esse rationabiles assignati, detrahendo aliquam partem fructuum à praebendis, non autem ab aliis distributionibus ceteris horis assignatis, c. 21. 23. p. 200
- Distributiones ubi essent sufficientes, & tolerabiles tertia pars fructuum Praebendarum applicanda distributionibus detrahi non potest, c. 21. 29. p. 202
- Distributiones quotidianae, quae acceptae fuerunt in tertia parte fructuum Dignitatum alicuius ecclesiae, assignari debent non duobus tantum Horis Canonicis, sed etiam reliquis omnibus aliis, quibus qui non interfuert, distributionem amittit, c. 21. 24. p. 201
- Distributiones quotidianae quare dicantur beneficia manualia, ostenditur, cap. 21. 5. p. 194
- Distributiones quotidianas percipiunt Canonici, & clerici Cathedralium, & Collegiarum ecclesiarum, etiam si sint dispensati in aetate, c. 21. 11. & 12. p. 197
- Distributiones quaedam sunt, quae non distinguuntur à praebendis, sed ipsamet praebendarum vice funguntur, quaedam vero à praebendis separatae, atque distinctae sunt, c. 21. 2. p. 193
- Distributiones quotidianae singulis Horis Canonicis, & Missae Conuentali debent assignari, c. 21. 20. p. 200
- Distributionum quotidianarum portio aliqua debet assignari non modo diuinis ipsis Officiis, verum etiam supplicationibus, conuentibus Capitularibus, & aliis similibus, c. 21. 21. p. 200
- Distributiones quotidianas ut lucentur Canonici, tenentur ad cantandam Missam Conuentualem, c. 34. 1. p. 309
- Distributiones quotidianas non amittit Archidiaconus interim dum visitauit ecclesiam, iura, vel redditus suae Praebendae, c. 5. 15. p. 51
- Distributiones quotidianas non amittit absens pro euidenti utilitate ecclesiae, dummodo non sit ei constitutum salarium, c. 24. 19. p. 118
- Distributiones sic dicuntur, quia iuxta cuiusque merita, laborem, & qualitatem distribuuntur, c. 21. 1. p. 193
- Distributiones quotidianae ut diuidantur inter eos, qui intersunt Officio diuino certis horis licet non intersint omnibus, potest consuetudine introduci, cap. 23. 15. p. 216
- Distributiones quotidianas non percipit Archidiaconus, qui propriam ecclesiam non visitat, sed solum ecclesias suae diocesis, c. 5. 16. p. 51
- Distributiones quotidianas non lucentur Canonici in Missis priuatis Episcopo inferuentis nisi ex consuetudine ecclesiae, assiliter teneantur, cap. 33. 13. & 14. p. 303
- Distributiones quotidianas non percipiunt Canonici habentes curam animarum in aliis ecclesiis dum in eis resident, ac Sacramenta administrant, cap. 24. 12. p. 123
- Distributiones quotidianas, aut plenum ius Canonice non habet ille, quem Papa mandat simpliciter recipi in ecclesia, in qua est certus numerus Canoniconum, nec illi derogat, aut non mandat recipi eam plenitudine iuris Canonicalis, c. 21. 15. p. 98
- Distributiones absentibus debentur solum actu interessentibus, non vero aliis, qui igitur fictione censentur interessentes, ut qui absunt ex causa infirmitatis, vel ob aliam ecclesiae suae utilitatem, aut iustam, & rationabilem corporis necessitatem, c. 22. 18. p. 210
- Distributiones quotidianae intelliguntur sub nomine oblationum manualium in cap. 2. de officio Ordin. libro 6. c. 24. 51. p. 131
- Distributiones quotidianae ob non emissionem professionis fidei non amittuntur, c. 17. 26. p. 160
- Distributionibus non priuatur Canonicus quando ecclesia interdictitur, si non deducatur causam interdictio, & solitus erat diuinis Officiis interesse, cap. 24. 47. p. 230
- Distributiones praeteritae remitti de Iure Concilij Trident. prohibentur etiam si ab-

INDEX RERVM,

ut omnis fraus, & conventio, cap. 22. 23.

p. 211

Distributiones amissas ob non residentiam non potest Episcopus, seu Capitulum remittere, aut donare, c. 22. 20.

p. 210

Distributiones quotidianas percipere potest absens à choro, & etiam à Civitate ob metum ne occideretur ab inimicis, à Principe, &c. c. 24. 38.

p. 228

Distributiones quotidianas percipere potest timens redire ad patriam, vel in ea commorari ob bellum civile, aut externum, c. 24. 39.

p. 228

Distributiones quotidianas ordinariæ, & propriæ sumptibus amissis accedunt aliis clericis, qui inveniuntur diutius Officiis, c. 22. 14.

p. 228

Distributiones quotidianas absente coadiurolucratur, coadiutor ad favorem coadiutori, c. 29. 11.

p. 272

Distributiones non lucratur coadiutor, excommunicato coadiutor, cap. 29. 16.

p. 273

Distributiones amittunt dormientes, vel confabulantes in choro, cap. 34. 13.

p. 312

Distributiones quotidianas debentur Canonico coadiutor absente, vel non serviente coadiutore, c. 29. 41.

p. 277

Deservitur ratione inter Canonicos Presbyteros nulla datur præcedentia, sed tantum ratione Ordinis, & antiquitatis, c. 18. 5.

p. 167

Dilectus Theologus non potest esse Vicarius Capitularis Sede vacante, cap. 42. 53.

p. 387

Doctores referuntur de dignitate, officio, & iurisdictione Archidiaconi agentes, c. 5.

p. 61

Doctores referuntur de dignitate, officio, & potestate Archiepiscopi agentes, c. 6. 38.

p. 69

Doctores referuntur de materia Extravag. ad cultanda, agentes, c. 41. 5.

p. 361

Doctores referuntur de officio, & munere Decani agentes, c. 5. 9.

p. 72

Domus Episcopi quibus passibus debeat distari à Cathedrali ut Canonici illam ab ipsa domo ad Cathedralē associare teneantur, ostenditur, c. 32. 3.

p. 295

Donationem iurispatriaratus confirmare non potest Capitulum Sede vacante, c. 42. 111.

p. 399

Duri Segorbice, & Cardone an debeantur, & quomodo ætæmonie allocationis, thurificationis, & pacis per Canonicos sua

Ecclesiæ Cathedralis Segorbicæ. ostenditur, c. 32. 24.

p. 399

Dulcinaria multa prohibentur exigi à Capitulo pro admissione in possessionem alicuius novi Canonici, c. 15. 27.

p. 143

E

Ecclēsia non viduatur per inferiores, c. 14. 18.

p. 124

Ecclesiæ sub verbo absque ulteriori expressione alicuius Sancti, vel adiectione particule Cathedralis tanquam anonomastice sumpta intelligitur ecclesiæ Cathedralis, c. 2. 6.

p. 60

Ecclesiæ polluta existente non debet Canoniceus distributionibus privari, si pollutioni huiusmodi causam non dedit, cap. 24. 48.

p. 130

Ecclesiis tam Cathedralibus, quam Collegiatis, in quibus nullæ sunt distributiones quotidianæ, vel ita tenues, ut verisimiliter negligantur, tertia pars fructuum quorumcumque reddituum tam Dignitatum, & Canonicarum, quam aliorum omnium eiusdem ecclesiæ beneficiorum separari debet, & in distributiones quotidianas converteri, c. 21. 23.

p. 200

Ecclesiæ in Hispaniis quæ habeant statuta puritatem sanguinis requirunt, referuntur, c. 13. 28.

p. 108

Ecclesiæ Vimarancensis Magnus Prior nunc est Illustriss. & Reuerendiss. D. Marcus D. Bernardus Artaydius, c. 15. 58.

p. 84

Ecclesiæ Vimarancensis sex habet ex Capitulo Dignitates, & Præbendas viginti octo, c. 13. 10.

p. 84

Ecclesiæ Cathedralis, vide Cathedralis ecclesiæ.

Ecclesiæ Collegiata, vide Collegiata ecclesiæ.

Electio quibusdam non vocatis non est ipso iure irrita, sed eis penitentibus veniunt annullanda: dummodo ante confirmationem electionis oppositio de contemptu fiat, c. 39. 23.

p. 347

Electio personæ ad Præbendam Theologalem vacantem in mense Ordinario pertinet ad solum Episcopum, collatio vero ad illos, ad quos antea spectabat, quavis in ea ecclesiæ electio sola Canoniceorum pertineat ad Capitulum, & institutio ad Episcopum, cap. 27. 12. & 13.

p. 247

Electio Canoniceorum ad validitatem non sufficit habere maiorem partem suffra

suffragiorum respectu minoris, sed vltimus necessarius requiritur habere maiorem partem respectu totius Capituli, c. 38. 10. p. 337.

Electio non irritam facere potest qui ex electoribus canonicè vocatus non fuerit, c. 39. 22. p. 347.

Electio non confirmatur nisi constet copulatione factam esse à maiori, & saniori parte Capituli, c. 38. 7. p. 336.

Electio facienda tempore si absens iusto impedimento detineatur, vnum vel plures poterit procuratores constituere, qui per se vocum in electione præstent, c. 39. 11. p. 343.

Electio irritata, ex quo facta fuit aliquibus contemptis, an contemptores pro prima vice eligendi facultate priuentur applicanda contemptis damtaxat, ostenditur, c. 39. 26. p. 348.

Electio quilibet potest renuntiare voci sue in vno, vel altero actu electionis, c. 40. 3. p. 350.

Electores si ad electionem vocauerunt eos, quos vocare non tenebantur, an expectare illos vsque ad terminum præfixum teneantur, ostenditur, c. 39. 9. p. 343.

Eligendi potestates priuantur ipso iure qui sunt maiori excommunicatione ligati, non vero minori, c. 41. 4. p. 361.

Eligendi potestas quando ob electorum culpam ad alios deuoluatur, ostenditur, c. 41. 14. p. 364.

Eligere prohibentur qui ob delictum commissum potestatem eligendi priuati fuerunt, c. 41. 13. p. 364.

Eligere prohibentur qui ad ecclesiam receperint postularum tanquam institutum, vel administratores antequam admitta fuerint postulatione, c. 41. 12. p. 364.

Episcopus si fuerit simul Abbas in sua Cathedrali Regulari habet omnimodam iurisdictionem in Canonicos Regulares sue Cathedralis etiam in iis, quæ concernunt Regularia instituta, c. 1. 13. p. 6.

Episcopus in Canonicos Regulares Cathedralium exceptis iis, quæ concernunt Regularia instituta, habet omnimodam iurisdictionem, licet non sit Religiosus, ibid. 12.

Episcopus si fuerit simul Abbas in sua Cathedrali Regulari repræsentat duplicem personam, videlicet proprii, & veri Abbatis in concernentibus Regularia instituta, & simul proprii Episcopi quoad relictum, ibid. 14. p. 7.

Episcopus Abbas dum confert Canonicatum, aut Dignitatem in sua Cathedrali ecclesia Regulari, non confert tanquam Abbas, sed tanquam Episcopus, ibid. 15.

Episcopus debet Canonicis certam horam sui aduentus ad ecclesiam tempore congruo statuere, & significare, c. 32. 14. p. 296.

Episcopo Suffraganeo tenentur Canonici assistere quando nomine proprii Episcopi functiones Episcopales exerceat, c. 33. 18. p. 394.

Episcopus Suffraganeus non debet habere assententiam duorum Canoniconum ultra Diaconum, & Subdiaconum, cap. 33. 19. p. 305.

Episcopus, qui ut Canonicus in Capitulo assistit, quo loco sedere debeat, ostenditur, c. 36. 2. & seqq. p. 323.

Episcopus an teneatur sequi Capituli consilium in decernendo, aut statuendo, quæ visa fuerint opportuna in synodo, ostenditur, c. 42. 23. p. 381.

Episcopo cum Canonico Cathedralis in Collegiata exempta tburificatio qualis debeatur, ostenditur, cap. 34. 32. p. 316.

Episcopus potest initio ad summariam informationem, & detentionem sine Adiunctis procedere in criminibus ex incontinentia prouenientibus, & in atrocioribus delictis depositionem, aut degradationem requirentibus, ubi de fuga taceatur, c. 28. 21. p. 264.

Episcopi in collatione requiritur presentia duorum testium, c. 14. 35. p. 133.

Episcopus si ad ecclesiam descendat post inchoatum Officium, tunc sacris est quatuor, vel quinque Canonici ei obuiam eant, id est si post decantatum Euangelium concio inchoetur, c. 31. 18. & 17. p. 297.

Episcopum si finita concione velit ad domum redire, non debet Canonici delectere Missam, sed tres, vel quatuor Episcopum vsque ad portam comitetur, c. 32. 18. p. 297.

Episcopi iurisdicção arque arbitrium est statuere quora pars Canoniconum ab ecclesia quolibet tempore abesse poterit, c. 20. 4. p. 187.

Episcopus non tenetur cum Adiunctis procedere contra Coadiutores cum futura successione, nisi ex forma coadiutorie colligatur ipsis concessa fuisse omnia privilegia, quæ habent Canonici, c. 28. 26. p. 265.

Episcopus potest procedere sine Adiunctis

INDEX R E R V M,

- contra Portionarios habentes vocem in Capitulo, c. 28. 26. p. 265
- Episcopi licentia requiritur ad hoc vt Canonici studentes Sacre Scripturæ, vel Iuri Canonico in publica Vniuersitate lucrentur fructus suarum præbendarum, c. 27. 56. p. 257
- Episcopus tenetur licentiam concedere Canonicis minoribus triginta annis si in publico, celebrique gymnasio Theologiæ, vel Iuris Canonico operam dare vouerint, c. 27. 57. p. 257
- Episcopus cum consensu Capituli statuere non potest, vt aliquid minimum soluat in ingressu Canoniconum, c. 25. 24. p. 243
- Episcopus non potest Dignitatibus, Personatibus, & Officiis statuere certam officij, & seruitij formam præter solitum pro lucranda tertia parte præbende in distributiones conuersa, cap. 21. 27. p. 202
- Episcopus titularis Canonicus debet in ecclesia vti habitu ordinario, quo vtuntur Episcopi in Romana Curia, cap. 36. 5. p. 206
- Episcopus sine adiunctis procedere potest ad priuationem Canoniconum ex causa, quod Ordines suis Præbendis annexos non susceperunt, c. 28. 20. p. 264
- Episcopus Canonicus an habeat in Capitulo suffragium sicut ceteri Canonici, ostenditur, c. 36. 6. p. 324
- Episcopus potest sine Adiunctis rationem exigere ab Officialibus ex gremio Capituli constitutis Sede vacante, nisi velint criminaliter ad illorum punitionem procedere, c. 28. 24. p. 265
- Episcopus potest procedere sine Adiunctis ad purnas contra Capitulares non obseruantes diem festum S. Augustini ab eodem indictam, c. 28. 22. p. 265
- Episcopus, vel eius Vicarius potest intervenire in actibus Capitularibus, dummodo non agatur de interesse suo, non obstante quæcunque consuetudine in contrarium, c. 35. 8. p. 276
- Episcopus vbi de suo, vel suorum commodo agitur, licet possit Capitulum congregare, & rem proponere, debet tamen relinquere Canonicos de Capitulo solos, vt ipsi libere rem discutiant, c. 35. 9. p. 276
- Episcopus si habet controuerfiam cum Capitulo non potest domi suæ illud congregare, sed debet ad aulam Capitularium accedere, in qua solum est Capitulum semper conueniri, cap. 35. 10. p. 276
- Episcopus Missam priuare celebranti in Cathedrali non tenetur Canonici assistere, nisi ex consuetudine ecclesiæ assistere tenerentur, c. 33. 12. & 14. p. 304
- Episcopo titulari Canonicarum obtinenti præcedentia competunt in choro, Capitulo, & processionibus, aliisque actibus supra omnes eiusdem ecclesiæ Dignitates, & Canonicos, c. 36. 8. p. 325
- Episcopo solemniter celebranti assistit Archiepiscopus, & Sacerdotibus tunc præcipue, vt sacris se vestibus induant, cap. 6. 15. p. 65
- Episcopis non licet quicquam sibi capere pro collatione Canonici non obstante quacunque consuetudine etiam immemoriali, c. 15. 25. p. 144
- Episcopus potest cogere Canonicum ad præstandum iuramentum de fideliter punctando in choro, c. 34. 20. p. 144
- Episcopo exercenti Pontificalia extra Cathedrali ecclesiam in ciuitate tamen, tenentur Canonici assistere & inseruire, qui solent assistere, & inseruire exercenti Pontificalia in Cathedrali, cap. 33. 9. p. 303
- Episcopo celebranti solemniter, vel etiam Missam solemnem, & Vesperas audienti à dextris assistit Archid. c. 5. 23. p. 53
- Episcopus si initio mensis, vel per momentum abfuerit à sua Diocesi nihil illi proderit, si eodem mense reddat antequam vacet beneficium quominus Papa de eo provideat, c. 14. 27. p. 127
- Episcopus si in collatione beneficii simultaneæ collationis expresserit se conferre vigore alternatiuæ, Capitulum irradendo possessionem non potest intelligi, quod contulerit, c. 14. 11. p. 122
- Episcopus providere debet ne tres menses, in quibus Canonici quolibet anno abesse possunt, incidat in Natale, aut Pascha Domini, siue similes maximas solemnitates, c. 20. 6. p. 187
- Episcopus, seu Capitulum de eius consensu Dignitatem iam communiter institutam pro vniuersali ecclesia, in aliqua particulari creare potest, c. 4. 4. p. 38
- Episcopi arbitrio relinquuntur quo tempore, & hora, & super qua materia S. Scripturae legere debeat Theologus Canonicus, c. 27. 26. p. 249
- Episcopus si initio mensis præsens fuerit, & vacauerit beneficium, illudque vti alternatiuæ

nauiz contulerit, moxque recesserit, nihilominus initia erit illius prouisio, & Papa prouidebit, c. 14. 28. p. 128
Episcopus in suis prouisionibus non ponit clausulam non obstantibus, &c. c. 14. 24. p. 114
Episcopi possunt procedere ad priuationem ob non residentiam tamen illa temporum intervalia non fuerint obseruata, c. 10 17. p. 189
Episcopi licentia non exigitur ad Capitulum congregandum, si absque ea congregari solent, c. 35. 4.
Episcopus quamuis iuxta solitum teneatur Canonicis ad se congregandum facultatem concedere, non potest illos cogere ad declarandum quæ negotia in Capitulo proponere velint, c. 35. 5.
Episcopus Canonicos pœnis, & censuris cogere potest ad præstandam sibi copiam actonum Capitularium, c. 35. 6.
Episcopus edicere potest ne Dignitates, & Canonici sine eius licentia abesse possint, c. 20. 5. p. 187
Episcopus potest vti opera duorum Canonico- rum siue de Cathedrali, siue de Collegiata ecclesia, sed non plûs duobus, c. 25. 8. p. 231
Episcopus in Ordinum distributione pro Canonicatibus debet recipere consilium Capituli, sed non tenetur illud sequi, c. 1. 29. p. 26
Episcopus sine consensu, vel consilio Capituli pleraque negotia exequi non potest, c. 42. 2. p. 374
Episcopus titularis Canonicis debet præcedere omnibus aliis Canonicis eiusdem ecclesiæ, & sedere in primo stalli supra omnes, c. 36. n. 4. p. 244
Episcopus potest compellere Canonicos sub pœna pecuniaria, vt accedant ad Congregationem casuum Conscientiæ, c. 27. 29. p. 249
Examinandus non est ab Ordinario super litteratura, seu idoneitate scientiæ prouisus per Sedem Apostolicam in forma dignum de Canonicatu, cuius Ordinem requisitum iam habet, c. 13. 7. p. 101
Excommunicationes, & aliæ censuras, ac pœnas inferre, & excelsus corrigere potest Capitulum, quatenus defunctus episcopus poterat, c. 42. 65. p. 389
Excommunicati Canonici maiori excommunicatione vocem non habent in Capitulo, c. 41. 3.
Excommunicatus ab excommunicatione ap-

pellans appellatione pendente distributionibus priuatur, c. 22. 3. p. 361
Excommunicatus iniuste eo ipso quotidianas distributiones amittit, nec eas recuperat, c. 22. 2. p. 209
Excommunicatus potest optare, nisi speciali statuto, vel consuetudine optandas sit titulus, c. 30. 18. p. 286
Excommunicatus iniuste non amittit distributiones quotidianas si solitus erat ante impedimentum excommunicationis diuinis Officiis interesse, c. 24. 45. p. 229
Executori non licet super validitate sententiæ, cuius executioni additus est, pronuntiare, c. 22. 6. p. 206
Exemptos visitare non potest Capitulum. Sed vacante, c. 42. 105, & 107. p. 341. & seq. p. 397
Exclusus iniuste non debet amittere quotidianas distributiones, c. 24. 44. p. 229

E

E Amatecens, & precipue quæ post litteram contestatam inceptit, non probat impuritatem, c. 13. 42. p. 112
E Ama in concussa in antiquis plene probat quando habet originem à hîde dignis, & orta est ex iustis, & probabilibus causis, c. 23. 37. p. 111
E Ama ad probandam impuritatem non aliter recipitur, quam si sit perpetua, & i' l'esa apud omnes, & appareat oriri potuisse ex aliqua probabili causa, quæque contrariis probationibus non debilitetur, c. 13. 41. p. 112
E festa solemnia, seu dies sollemnes, quibus episcopus potest incedere, seu procedere ad ecclesiam cum capra, seu Plunali, sunt qui in c. 1. & 33. Ceremonialis Episcoporum annumerantur, c. 32. 10. p. 296
Fidei professionem emittere non tenetur coadiutor, nisi cum fuerit successioni locus, c. 29. 14. p. 273
 Vide in verbo Professio Fidei.
Filius illegitimus non potest obtinere Canonicatum in eadem ecclesia, in qua pater, c. 4. 20. p. 366
Fiscalis, qui interuenire solet in criminibus Canonico- rum eorum assumere potest episcopus in visitatione personarum Cathedralis ecclesiæ, vel aliam, quem magis voluerit deputare, c. 28. 14. p. 263
Fortes benedicat Archiepiscopus, & Pœnitentiam, aliâque Sacramenta pro episcopo eo infirmo, vel absente ministrat, c. 6. 17. p. 66

INDEX RERVM,

Forma collationis, quæ sit per episcopum de Canonatu, & habenda ecclesiæ Cathedralis vacantibus per obitum ponitur, c. 14. 30. p. 132
Formam professionis Fidei emittendæ qui adducant, referuntur, c. 17. 2. p. 134
Fructuum prebendarum tertia pars inter distributiones assignari debet ubi talis portio non fuerit deputata, c. 2. 31. p. 26
Fructuum amissionem incurrit, qui intra duorum mensium spatium à die capte possessionis numerandum Fidei professionem non emisit, c. 17. 22. p. 155
Fructus an ipsi ob non factam Fidei professionem sint impediendi vel in usus pauperum, vel in fabricam ecclesiæ, c. 17. 27. pag. 161
Fructus beneficii collati ab Ordinario non exprimuntur in eius provisione, cap. 14. n. 33. p. 133
Fructus, & distributiones debentur absentis à servitio ecclesiæ pro defensione iuriû ipsius ecclesiæ, vel sui beneficii, c. 24. 25. p. 225

G

G *Eorgij in Alga Canonici Regulares à quo instituti, & quando inciperint, c. 1. 38. p. 14*
Gradum Doctoratus, seu Licenciaturæ ubi beneficia requirunt, sufficit cum habere etiam sine scientia sufficienti, quo an verum sit, ostenditur, num. 9. cap. 26. num. 7. p. 238
Gradus Doctoratus ad Penitentiarium non sufficit contra Academiam statuta, vel consuetudinem receptæ, seu non facta professione Fidei, c. 26. 7. p. 238
Gremio vel Canonici Regulares à quo instituti, & quando inciperint, c. 1. 34. p. 22

H

H *abitum, & tonsuram clericalem tenentis defesse coadiutor, & fori privilegio gaudet, c. 29. 42. p. 277*

I

I *legitimi in Canonicos non sunt promouendi, c. 13. 24. p. 106*
Impedimentum ab alio quàm à Capitulo prestitum non excusat à capiendâ possessione capitulariter, sed illud tantum, quod ab ipso Capitulo prestatum, c. 15. 24. p. 240

Impedimentum iustum, propter quod venire ad electionem quis non potest, quale esse debeat, ostenditur, c. 19. 18. p. 346
Impedimenta duo si concurrant vno sublatione alterum remanet, c. 19. 23. p. 184
Impedimento aliquo existente propter quod possessio capitulariter adipisci non possit, sufficit si aliter acquiratur, cap. 15. num. 12. p. 140
Impuritas sanguinis potest probari per testes deponentes de existimatione, fama, & auditu, c. 13. 40. p. 112
Impuritatis probatione facta ex parte Capituli, potest nihilominus proutvis contraria probatione probare suam puritatem, c. 13. 45. p. 113
Indignum quoad hunc effectum est dicitur, qui habet defectus personæ expressos, in cap. quia propter, de elect. c. 41. 11. p. 163
Indignum scienter eligentes aut similiter postulantes pro ea vice eligendi potestate priuantur, c. 4. 10. p. 362
Indulgentiam concedere potest Capitulum Sede vacante, c. 42. 91. p. 324
Indultum primarium precum dum referuat principales Dignitates in Collegiatis, comprehendit solum primas, c. 13. 57. pag. 115
Infirmus, qui personaliter diuinis Officiis adesse non potest, quotidianas percipit distributiones in absentia, si cum erat sanus consueuerat interesse diuinis Officiis, etiam si propria culpa in infirmitatem inciderit, c. 24. num. 27. & 36. pag. 226. & 227
Insignis Collegiæ Ecclesiæ Vimaraniensis descriptio brevis ponitur, cap. 11. num. 9. p. 84
Instrumentum narrans tantummodo possessionem Canonici fuisse acceptam coram Notario, & testibus nulla facta mentione de præsentia Capituli non probat pro sustinenda manutentione, c. 15. 4. p. 139
Interdictum iuste ab ingressu Ecclesiæ amittit ipso iure quotidianas distributiones, c. 22. 10. p. 207
Irregulares Canonici vocem in Capitulo non habent si eam habebant ratione alicuius sacri Ordinis, cuius irregularis exercitium non habet, c. 41. 9. p. 362
Iudex Synodalis constitui non potest Canonice Collegiæ quamvis periclitissimus, c. 19. 10. p. 182
Iudex Apostolicus seu delegatus Papæ, aut Iudex Synodalis esse non potest coadiutor, c. 29. 51. p. 276

ET VERBORVM.

Iurisdictio non deuoluitur ad Adiunctos, sed ad superiorem si Episcopus nolit, vel non valeat contra Capitulares delinquentes procedere, c. 28. §. 5. p. 261
Iurisdictio habens Ecclesiasticam in foro exteriori annexam personæ ratione beneficii, largè dicitur dignitatem habere, c. 4. 17. p. 40
Iurisdictio nulla annexa est Canonici ex ecclesiastica eius institutione, cap. 19. n. 2. p. 180
Iurisdictio, & aliorum iura Archipresbytero incumbens per contrariam consuetudinem hodie sublata videtur, c. 6. 25. p. 66
Iurisdictio quando datur alicui, vt cognoscat, censetur sublata iurisdictio alterius, c. 42. 6. p. 375
Iurisdictio quando habeat Archidiaconus, ostenditur, c. 5. 33. p. 54
Iurisdictio licet inferiorem in multis habet Archidiaconus, c. 5. 26. p. 54
Ius optandi quanto tempore consuetudine induci possit, ostenditur, c. 30. 3. cum seqq. p. 282

L

Labrum quod signum olim fuerit, ostenditur, c. 9. 17. p. 68
Laici Canonici institui prohibentur, c. 13. 6. p. 101
Lateranenses Canonici Regulares quo tempore inceperint, c. 1. 26. p. 9
Lectiones, & responsoria Diuini Officii Lectoris, & Cantoribus assignare pertinet ad officium Archidiaconi, cap. 5. num. 19. p. 52
Ligilis loco, de quo in Cærem. lib. 2. cap. 31. potest tolerari Laicus clauisarius, dummodo sit indutus habitu clericali, c. 32. 23. p. 299
Lepra, aut alio morbo contagioso coactus Canonicus ab rube discedere, in absentia distributiones quotidianas luatur, c. 24. 34. p. 227
Libri Capituli circa Canonicorum interestiam standum est, c. 34. 24. p. 314
Libri Capituli eo fortius pro ipso Capitulo fidem faciunt si fuerint teneti, & rogati per secretarium Capituli, qui fuerit Notarius, c. 34. 22. p. 314
Licentia Episcopi non requiritur ad hoc, vt Canonici docentes Sacram Scripturam, aut ius Canonicum lucentis fructus præbendarum suarum in absentia, cap. 27. 54. p. 257

Licentiam vt Nouitijs disponant de bonis temporalibus concedere potest Capitulum Sede vacante, c. 42. 90. p. 394
Licentia concessa per Episcopum Canonici ad studendum in aliquo publico gymnasio, illis non suffragatur ultra quinquennium, c. 17. 58. p. 357
Licetia causa studiorum etiam obtenta à Sede Apost. nõ excusat ab omissione cæterarum distributionum quoridianarum, c. 21. 10. p. 202
Licentiam edificandi Ecclesiam, vt acquiratur ius patronatus concedere potest Capitulum Sede vacante, c. 42. 38. p. 393
Licentia concedere potest Capitulum Sede vacante, quam dare posset Episcopus, c. 42. 87. p. 333

M

Magister scholæ nonnullis Scholasticus, alius Scholarchus, est scholæ Præpositus, siue Præfectus, c. 10. 1. p. 78
Magistratus debetur thurificatio post Canonicos æquis ductibus, c. 34. 33. p. 316
Mantuani Canonici Regulares à quibus instituti, & quando inceperint, cap. 1. 31. p. 11
Massa vniuersalis omnium reddituum Canoniorum tam ratione distributionum quam Præbendarum constituenda est, & ex ea contribuendum pro expensis, quæ sunt ad sustentandas Capitulum tangentes ab vnoquoque præcutata quam quisque percipit ex tali massa, cap. 23. num. 24. pag. 225
Matrimoniales causas cognoscere potest Capitulum Sede vacante, c. 42. 102. p. 395
Marrimonis celebrando assistere potest Capitulum Sede vacante, & alij Sacerdotes assistendi licentiam concedere, c. 42. 86. p. 393
Medicinam sumens Canonicus, aut si sanguine minuat, percipit distributiones in absentia, c. 24. 32. p. 227
Mensi Februarij, & Augusti semel per absentiam Ordinarij facti Apostolici, tales esse non desinunt reuertente Ordinario ad suum Episcopatum, c. 14. 26. p. 127
Menses tres, quibus Capituli quolibet anno abesse possunt, continere, debent 90. dies non solum continui, sed etiam interpolati, c. 20. 2. p. 186
Menses Iunij, & Decembris nunquam sunt Apostolici quamuis Ordinarius nunquam resideat, c. 14. 19. p. 128
Menses Aprilis, & Octobris semel facti Apost.

INDEX RERVM,

- Apost. propter absentiam Ordinarij, semper remanent Apostolici, quamvis ipse reueretur de nouo, c. 14. 15. p. 126
- Metropolitana* ciuitatis Casaraugustæ secularizatio, c. 14. 59. p. 47
- Metropolitano negligente suum Vicarium constituere episcopus antiquior ex Suffraganeis in Metropolitana illum constituere potest, episcopo vero exempto negligente episcopus propinquior deputare poterit, c. 42. 56. p. 384
- Missa* Pontificales per seipsum celebrare non valens episcopus, non potest in praeiudicium primæ dignitatis, ad quam id spectat, alteri sibi bene viso pro libito voluntatis demandare, c. 5. 46. p. 56
- Missa Conuentualis omitti non potest pro Missa votiva pro Defunctis, c. 34. 2. p. 309
- Missa distribuit inter Dignitates, & Canonicos Archiepiscopus, non semper vni, sed successiue per ordinem, c. 6. 10. p. 64
- Monacho* simplici potest causa ex certa scientia à Sede Apost. committi, seu delegari, c. 19. 12. p. 183
- Monachus ex legitima dispensatione factus Canonicus Ecclesiæ Cathedralis secularis non potest esse delegatus Papæ, c. 19. 15. p. 184
- Monasteria* Monialium, quæ visitat episcopus auctoritate Apostolica, non potest visitare Capitulum Sede vacante, c. 42. 106. p. 397

N

- N**atus inter Christianos non grauius onere probandi se esse natum ex puris Christianis, sed hoc in dubio præsumitur, c. 13. 23. p. 110
- Neophyti* non prohibentur in Canonicos assumi, si alias reperiatur idonei, c. 13. 27. p. 108
- Nobilitas*, & puritas sanguinis optime probatur quando ostenditur descendentes ab eodem genere, & origine habuisse officia ad quæ nonnulli nobiles, & puri sanguinis admittuntur, c. 13. 39. p. 122
- Notarius* propius ab episcopo assumendus est in visitatione personarum Cathedralis ecclesiæ, qui Capitulo suspectus non sit, c. 28. 13. p. 263
- Numerus* Canonicorum & Præbendarum in Cathedralibus, & Collegiatis quandoque nullus interdum certus est, c. 3. 7. p. 30
- Numerus* Canonicorum is dicitur definitus, quem in Ecclesia Cathedrali Episcopus cum consensu Canonicorum, in inferioribus Collegiatis ipsam Canonici cum

- Episcopi consensu desuper accedente præfinierint, c. 3. 4. p. 29
- Nuncio* præfatum iuraro creditur an aliquis ex vocalibus absens, sit vocatus neque, c. 39. 7. p. 342

O

- O**bligatus in forma Camere potest sine personali citatione excommunicari, c. 22. 4. p. 206
- Obsequi* datus ab Ecclesia, aut etiam repræsentatum loco, caput, & decens quotidianis distributionibus priuandus non est, c. 24. 18. p. 167
- Oeconomus* præficere potest Capitulum Sede vacante, c. 42. 92. p. 394
- Officium* facere in Ecclesia vbi corpus defuncti sepelitur, pertinet ad Parochum ipsius Ecclesiæ, c. 18. 61. p. 176
- Officium Canonicorum in duobus potissimum consistit, scilicet in choro cum participatione Diuinarum, & loco in Capitulo, c. 31. 1. p. 289
- Officium Canonicorum in choro in quibus consistat, ostenditur, c. 31. 2. p. 289
- Officium Canonicorum recitare non tenetur coadiutor, sed proprietarius, c. 29. 13. p. 272
- Officium paruum B. Virginis quando recitatur in choro tempore Paschali dicitur sine addito Alleluia, c. 34. 6. p. 268
- Officium in choro dato signo inchoandum est non expectato Vicario, c. 34. 7. p. 310
- Officium non est inchoandum statim signo dato, sed elapsa tertia parte horæ post signum datum, c. 34. 8. p. 310
- Officia diuina dum recitantur non licet fieri congregationes particulares commissariarum Capituli, neque occupari Beneficiatos in negotiis, & rebus Ecclesiæ, c. 35. 35. p. 322
- Officium Archiepiscopi ciuitatis in Cathedrali Ecclesia quod sit de iure communi, ostenditur, c. 6. 9. p. 64
- Officium Archiepiscopi hodie secundum consuetudinem Ecclesiæ attenditur, c. 6. 26. p. 60
- Officium largo modo dicitur habere omnis, qui habet aliquod onus, vel curam, seu administrationem, aut custodiam, c. 4. 24. p. 42
- Officio duplici fungens potest duplicatum salarium recipere, c. 27. 39. p. 217
- Officium simplex cum perpetua rerum administratione quandoque Dignitas appellatur secundum consuetudinem Ecclesiæ, c. 4. 18. p. 252
- Officium

ET VERBORVM.

Officium non est Dignitas etiamsi habere-
turs ratione Officii administrationem ali-
quarum rerum, sine tamen aliqua prae-
rogativa in Choro, & in Capitulo ultra alios
sui ordinis, c. 4. 22. p. 41

Officio quando est annexa Dignitas, vel in
Officio concurrerent ea signa ex quibus
ecclesiastica Dignitas discernitur, tunc
Officium diceretur habere Dignitatem,
c. 4. 23. p. 44

Opinionem tempore inest formido ne contrarium
sit verum, c. 40. 12. p. 353

Optare non potest vacantem Praebendam qui
propter aliquod corporis vitium repellitur
ab Ordinibus illi annexis, quamvis vitium
huiusmodi contraxerit post obtentum be-
neficium in ecclesia, si in optione requira-
tur noua collatio, c. 30. 19. p. 286

Optare nemo immeditatur quamuis habeat re-
seruatum beneficium ratione optionis di-
mittendum, necnon quamuis habeat Prae-
bendam super cuius fructibus ipse volun-
tarie consensit pensionem referuari ad fa-
uorem alterius, c. 30. 16. & 17. p. 285

Optio regulariter fieri debet intra viginti dies
& currunt simul omnibus optare valenti-
bus, sed non potest id tempus per Capitu-
lum minui, c. 3. 9. p. 283

Optio est ius quoddam Capitulo, seu Colle-
giali alicui ecclesiae ex consuetudine, vel
statuto cõpetens, vt antiquiores gradatim
vacantem Praebendam, quae reseruata non
sit, propria dimissa intra certum tempus
eligere possint, c. 30. 8. p. 284

Optio non inducitur à Iure communi, sed à
consuetudine, privilegio Indultu Apolloli-
co, aut statuto, c. 30. 6. p. 244

Optio ita gradatim fieri debet, vt si nō optat
primus, seu antiquior, optet secundus, seu
sequens, c. 30. 32. p. 357

Optionis natura est, vt successiuè unus Prae-
bendus, seu Beneficiarius post alium, prout
quisque antiquior est, gradatim ascendat,
c. 39. 13. p. 285

Optio habet locum in his Praebendis, quae de-
uoluntur ad Papam ex negligentia infe-
riorum in non conferendo intra sex menses
à die notitiae vacationis, c. 30. 24. p. 287

Optio locum non habet in beneficiis, seu Prae-
bendis in Curia, vel apud Sedem vacanti-
bus, c. 30. 21. p. 286

Ordinarius an possit absque Adiunctis pro-
cedere ad priuationem Canoniorum,
eo quod requisiti Ordines infra an-
num non susceperunt, ostenditur, c. 16. 21.
p. 251

Ordinarius non potest condonare fructus
amissos ob non factam Fidei professionem,
c. 17. 28. p. 161

Ordinarius in prouisione non requiritur ex-
pressio beneficiorum, quae obtinet is, cui
conferretur, c. 14. 32. p. 145

Ordinati contra formam, cap. 10. Concil.
sess. 7. non gaudent privilegio clericali,
c. 42. 131. p. 404

Ordo Presbyteratus est dignior gradu Docto-
ratus in quacunque scientia, c. 18. 6. p. 267

P

Palarium Episcopi, si sit longe distans,
debet Episcopus associari per Canoni-
cos ex aliquo loco ad hoc deputato prope
Ecclesiam, vel ex Ecclesiae ipsius atrio, aut
scalis, c. 32. 4. p. 295

Pallium a palatio in Ecclesiam non conuocatur
gestare Episcopo, sed debet assumi post
cantatam Tertiam in sacello Ecclesiae vbi
paratur Episcopus, c. 32. 22. p. 299

Papa prouilio de beneficiis simultaneae col-
lationis in casu discordiae inter Episcopum,
& Capitulum, est valida, c. 14. 10. p. 134

Papa si cum minore dispenlet, vt sit Canoni-
cus in Ecclesia Cathedrali, non ob id cen-
setur cum eo dispensare, vt in ea etate pos-
sit esse Index delegatus, c. 19. 9. p. 182

Papae in seruitio abientes de Iure communi
luerantur fructus, sed non distributiones
suarum Praebendarum, c. 25. 1. p. 201

Papa coadiutoriam concedendo non prouidet
absolutè de beneficio, sed necessitati Eccle-
siae, c. 29. 3. p. 271

Papa solus ad augendum cultum diuinum
erigere & constituere potest Ecclesiam in
Cathedrali, & ipsam in Metropolita-
nam, c. 2. 2. p. 19

Parochus in propria Ecclesia tantam habet
potestatem quantum Episcopus in sua
Dioecesi, c. 18. 57. p. 175

Parochus in propria Ecclesia omnibus quin-
tumvis in Dignitate constitutis praecedere
debet, c. 18. 58. p. 175

Parochus defuncti, vel Parochus Ecclesiae, ad
quam corpus defuncti deferretur, digniorem
locum obtinere debet, & praecedere qui-
buscunque aliis Presbyteris, non autem
Ecclesiae Cathedralis, c. 18. 61. p. 176

Pars minor quomodo eligenda, ostenditur,
c. 40. 11. p. 353

Pars maior sumenda est respectu totius non
respectu aliarum partium, c. 38. 9. p. 337

Pars suffragiorum quoniam sit sanior non
K k k anoplus.

INDEX R E R V M,

amplius inquirunt, sed tantummodo minor, vel maior ipsorum numerus respectatur, c. 38. 8. p. 337

Pauper non sunt de præbendis ecclesiæ Cathedralis providendi, nisi aut litterati, c. 13. 1. p. 100

Permutationem beneficiorum auctoritatem præstare potest Capitulum Sede vacante, c. 42. 97. p. 394

Personatus est quædam prærogativa in ecclesiâ post existentes in Dignitate, sicut habere locum honorabiliorem in Choro, & primum locum in processionibus, c. 4. 19. p. 41

Pessu ob causam à sua ecclesiâ absens potest percipere distributiones quotidianas, si probatur ex antiqua consuetudine distributiones dari solitas absentibus ex iusta causa, c. 24. 40. p. 228

S. Petri de Monte Corbulo Canonici Regulares à quo instituti, & quando inciperunt, c. 1. 39. p. 14

Plebanus officium appellatur non Dignitas, etiam si plebanus haberet curam animarum, Baptismum, & Chrisma, possitque Capellanos sui plebanatus excommunicare, & confirmare, c. 4. 27. p. 42

Plebanus quando effect Collegiatus ipsiusque ecclesiæ plebanus effect esset, haberetque præeminentiâ, & iurisdictionem in Canonicos ecclesiæ, tunc conferetur in Dignitate constitutus, c. 4. 28. p. 43

Pluralis locutio resolvitur in plures singularitates quædò dispositio loquitur de pluribus subiectis copulatis, non autem de uno tantum, c. 43. 54. p. 115

Pœna contra obtinentes Canonicatus, & non residentes, non habet locum in Canonico carente præbenda, c. 20. 21. p. 190

Pœna contra obtinentes Canonicatus, & non residentes potest Episcopus ante sententiam minuire, sed non in totum tollere, c. 20. 20. p. 191

Pœnarum gradus in Conc. Trid. sess. 24. de reformat. cap. 12. præscripti necessario servandi sunt antequam deveniant ad privationem, aliâs nulla erit, c. 20. 16. p. 189

Pœna privationis, dimidiæ partis distributionis, quam incurrit Canonici requisiti Ordines non suscipientes, intrat, quâvis reliqua dimidia pars, quæ superest, non sufficiat ad sustentationem Clerici, c. 16. 14. p. 129

Pœna privationis dimidiæ partis distributionum, quam incurrit Canonici requisiti Ordines non suscipientes, locum habet quâvis intresint Divinis, & Officium recitent, c. 16. 15. p. 150

Regam Conc. sess. 23. c. 10. incurrit Capitulum, seu Vicarius Sede vacante concedens divinos officios infra annum vacationis quâvis illis usus non fuerit cui concessæ fuerunt, c. 42. 117. p. 401

Reconciliantes in feria quarta Cinctum ab ecclesiâ expellit Archipresbyter, & Feria 5. in Cena cum reconciliantur, Episcopo re-præsentat, c. 6. 16. p. 65

Reconciliantes solemniter Episcopo inconcilio non absoluit, vel reconciliat Archipresbyter, c. 6. 22. p. 66

Reconciliantialis Canonicatus non potest optari, nec penitentiarius potest aliam præbendam optare, c. 2. 6. 23. p. 241

Reconciliantiarum institutio, & electio personarum ad solam Episcopum absque consensu Capituli pertinet, c. 16. 4. p. 232

Reconciliantiarum debet esse constitutus, in ætate quadraginta annorum completorum, seu alias quando aptior pro loci qualitate non reperitur, c. 26. 10. p. 239

Reconciliantiarum dicitur pro loci qualitate non reperiri aptior quando non reperitur in civitate, aut etiam in Diocesi persona apta cû qualitatibus requisitis, c. 26. 11. p. 237

Reconciliantiarum eo ipso quod est institutus habet à lure, & à Concilio facultatem audiendi Confessiones penitentiarum illius Diocesis absque nova Ordinarii licentia, c. 16. 12. p. 239

Reconciliantiarum quis, & quomodo instituendus, ostenditur, c. 26. 8. p. 233

Reconciliantiarum institutus ante vacationem præbende eius officio vitæ neque vocem in Capitulo, neque locum in choro sibi vindicare potest, c. 26. 3. p. 232

Reconciliantiarum deputari debet qui sit Magister, aut Doctor, seu Licentius in sacra Theologia, vel iure Canonico, seu alijs, qui aptior pro loci qualitate reperitur, c. 26. 6. p. 238

Reconciliantiarum hodie in singulis Cathedralibus decreto Concil. Trid. institui iubetur ad Confessiones pro Episcopo audiendas, c. 6. 23. p. 66

Reconciliantiarum debet semper paratus existens ad audiendas Confessiones horis opportunis, loco, & Sede Episcopi, c. 26. 14. p. 239

Reconciliantiarum virgam, seu baculum in manu sicut in Urbe non debet retinere, c. 26. 15. p. 239

Reconciliantiarum absolvere non potest à casibus, quos Episcopus sibi expresse reservavit, c. 26. 16. p. 240

penitentiarius casus referuatos sibi ab Episcopo commissos non potest alteri delegare, c. 26. 17. p. 240

penitentiarius non potest delegare suam auctoritatem, c. 26. 18. p. 240

penitentiarius non tenetur ad maiorem se-
sidentiam quam alij Canonici, c. 26. 19.
p. 240

penitentiarius pro presente in choro ha-
bendus dum audit Confessionem, c. 26. 20.
p. 240

penitentiarius dum actualiter Confessiones
audit, & lucrat etiam ipsas elemosynas,
quæ distribuuntur pro associandis, & sepe-
liendis cadaueribus, vel pro supplicationi-
bus, c. 26. 21. p. 241

penitentiarius Confessiones etiam infirmo-
rum extra ecclesiam audiens non censetur præ-
sens in choro, c. 26. 22. p. 241

Pontificalia exercendi in ecclesia vacante li-
centiam concedere potest Capitulum Sede
vacante extero Episcopo, c. 42. 59. p. 388

Portio si vnita sit Dignitati perpetua, & acce-
ssorie, & per viam incorporationis, tunc ob-
tinens Dignitatem non tenetur seruire tan-
quam portionarius, c. 31. 9. p. 291

Portio dimidia est de inferioribus beneficiis
ecclesie Cathedralis, c. 44. 2. p. 45

Portiones, & dimidiæ portiones ecclesie Ca-
thedralis sunt simultaneæ collationis Epi-
scopi, & Capituli, c. 1. 6. p. 121

Portiones, quas habent Canonici Regulares,
eis conceduntur de licentia Superioris ad
usus suos peculiares honestos, & necessa-
rios, vel conuenientes, & sic paratis dicta
bona dimittere ad libitum superiorum,
c. 1. 12. p. 8

Portiones congruas assignare, & recognoscere
potest Capitulum Sede vacante, c. 42. 93.
p. 394

Portiones dimidiæ in Cathedralibus neque
ordines sacros, neque ætatem ad illos re-
quisitam exigant, c. 13. 16. p. 104

Portionarij idem sunt quod *Assisij*, & non di-
cuntur habere præbendam sicut *Dignita-
tes*, & Canonici, sed portionem, id est par-
tem fructuum, c. 4. 38. p. 45

portionarij, & alij prout de Capellanijs
in Ecclesia Cathedrali non tenentur pro-
fessionem Fidei emittere, c. 17. 13. p. 158

portionarij, Mansionarij, Tertianarij &
Quartanarij vocem in Capitulo non ha-
bent, c. 37. 16. p. 332

portionarij non sunt de Capitulo, quod à
solis Canonici constituitur, cap. 4. 39.
p. 415

portionarij non ex eo, quod admittuntur
in Capitulo, & ibi habent vocem, possunt
dici de Capitulo, c. 4. 41. p. 415

portionarij, seu Beneficiarij si per omnia equi-
parentur Canonici, & æqualiter sedent,
& incedant, duplici ductu thurificandi
sunt, c. 34. 31. p. 316

portionarij in aliquibus Hispaniæ Cathe-
dralibus multas prerogativas, & præemi-
nencias habent, quibus gaudent Canonici,
c. 4. 40. p. 415

Portugallia gubernator vigilantissimus tunc
extat Excellentissimus Dominus D. Anto-
nius Ataydus, Castri de Ayto Comis,
c. 13. 15. p. 84

Portugallæ in Regno excluduntur à Ca-
nonicibus Cathedralium descendentes ab
Hebræis vsque ad septimam generatio-
nem, c. 13. 48. p. 113

Possessio de Canonatu capta à Canonici de
Capitulo, sed non capitulariter, non valet,
c. 15. 9. p. 139

Possessio de Canonatu sine Consensu Ca-
pituli seu capitulariter capi non debet
etiã si data esset facultas capiendi eius
possessionem propria auctoritate, c. 15. 8.
p. 139

Possessionem verè non capit coadiutor, nisi
post cessationem coadiutoris, cap. 29. 18.
p. 274

Possessio prima capta viuente coadiuto non
sufficit, est enim post illius mortem noua
capienda, c. 29. 19. p. 274

Possessio debet capi in sede propria Cano-
nici, seu Dignitatis, cap. 15. 6.
p. 139

Possessione Ecclesie, seu Canonici capta,
censetur capta possessio omnium bonorum,
& iurium dicte Ecclesie, seu Canonici,
c. 15. 22. p. 42

Possessio ab obitu coadiuti numeranda est
quamuis prior possessio accederet ad an-
nos viginti, c. 29. 21. p. 274

Possessio adepta per priuilegium, qui tenebatur
facere Fidei professionem, est manutenu-
bilis post tempus præfixum ad facendam
professionem, c. 17. 3. p. 156

Possessio, quod sit capitulariter capta sus-
ficieniter probatur per testes ecclonentes
fuisse captam coram reuerentantibus
maiorum, & ianiorum partem Capituli,
c. 15. 5. p. 139

Possessionis nouæ acquisitio de manu ere-
ctoris non contradicit reuocatio pri-
mæ possessionis naturalis, cap. 15. 21.
p. 142

INDEX R E R V M,

Possessio non capitulariter capta de Canonica-
 xatu non suffragatur quamvis fuisse capta
 de mandato executoris litterarum Aposto-
 licarum, c. 15. 7. p. 139
 Possessionis Canonici in apprehensione
 debet Capitulum congregari, & ab eo-
 dem sic congregato possessio tradi, c. 15. 5.
 p. 139
 Possessio capitulariter capta in Capitulo
 dicitur, etiam aliquibus Canonici contradic-
 tentibus, vel illis ad alia negotia ibi con-
 gregatis, c. 15. 2. p. 138
 Possessores Dignitatum, vel Canoniciarum in
 Cathedralibus, qui non fecerunt huius pro-
 fessionem intra duos menses, iurantur regu-
 la de trienniali ad effectum ne possint
 molestari super titulum, c. 17. 32. p. 161
Præbenda appellatione venit spiritualis ubi-
 que agitur de collatione, vel de titulo
 conferendo, c. 12. 13. p. 92
Præbenda proprie dicitur quando bona eccle-
 sia sunt diuina, c. 12. 3. p. 90
Præbenda est spiritualis ius recipiendi certos
 proventus in ecclesia competentes ex diui-
 no Officio, cui præbendarius deseruit, c. 12. 5.
 p. 88
Præbenda Theologalis, ubi, & quando con-
 stitui, & deputari debeat, ostenditur,
 c. 27. 1. p. 245
Præbenda vnica, & accessoria dicitur quoque
 spiritualis, & sequitur naturam principa-
 lis, quamvis in bonis temporalibus consi-
 stat, c. 12. 11. p. 92
Præbenda, cuius fructus omnes consistunt in
 distributionibus quotidianis, potest depu-
 tati in Theologalem, c. 27. 7. p. 246
Præbenda deputanda in Theologalem debet
 esse integra, unde Portio non sufficit, c. 27. 6.
 p. 246
Præbenda vna si vacaret, quæ esset insuffi-
 ciens, poterit Episcopus vacante altera
 ambas applicare pro lectione Sacre Scri-
 pturæ, c. 27. 8. p. 246
Præbenda erecta, & deputata pro Theologo
 à sequenti Canonico operari non potest,
 c. 27. 19. p. 248
Præbenda officio Penitentiarij vnienda de-
 bet esse integra, atque Canonialis, c. 26. 2.
 p. 232
Præbende si non sint distinctæ, & omnes re-
 quirant Ordinem Presbyteralem, tunc præ-
 cedunt Canonici secundum ordinem rece-
 ptionis, c. 18. 9. p. 168
Præbende regulariter non habent Ordinem
 annexum, sed potest illorum annexio
 statuto, consuetudine, vel insti-

tutione fieri, cap. 16. 2. p. 147
Præbenda spiritualis est beneficium ecclesia-
 sticum, c. 12. 21. p. 93
Præbenda vacans in mense reservato non cõ-
 petit Canonico Theologo in vim unionis
 factæ ab Episcopo de Præbenda primò va-
 catura, c. 27. 1. p. 247
Præbendarum, aut portionum in suppressione
 non sufficit Capituli consensus, c. 42. 112.
 p. 199
Præbenda interdum sumitur pro patrimonio,
 & redditibus ipsius beneficii, cap. 12. 8.
 p. 91
Præbende temporales quamvis sint plures
 & habeantur insimul cum aliqua Dignita-
 te, non inducunt incompatibilitatem, c. 12.
 15. p. 93
Præbenda, & beneficium tanquam genus,
 & species distinguuntur, cap. 12. 24.
 p. 95
Præbenda de se non habet sedem in choro,
 nec vocem in Capitulo, c. 12. 20. p. 93
Præbenda dicitur à præben, quia præben red-
 ditus ad congruam sustentationem, vel à
 prædio, quali sit quoddam prædium pro
 dote assignatum, c. 12. 5. p. 83
Præbende temporales possunt vendi sine ali-
 qua labe simoniæ, & permutari propria
 auctoritate, c. 12. 16. p. 93
Præbendarum plures sunt species, cap. 12. 6.
 p. 91
Præbenda sumpta largè pro ipso titulo bene-
 ficii, est ius præcipiendi proventus in Ec-
 clesia ratione officij, c. 12. 7. p. 83
Præbendam primam vacantem assignare pro
 penitentiario non est in optione Episco-
 pi, sed pro Theologo, nisi alias magis ex-
 pediens in aliquo particulari loco visum
 fuerit, c. 27. 5. p. 246
Præbenda quandoque accipitur pro certa
 portione per se distincta nihil spirituali-
 tatis habente, & alio conceditur pro la-
 bore temporalis, c. 12. 14. p. 92
Præbendam presbyteralem vacantem poterit
 Episcopus conferre illi, qui Diaconalem,
 seu Subdiaconalem habet, & has illi, qui
 etiam habet pro his obtinendis, & Canoni-
 catus natura est attendenda, & non pa-
 rochialis ei accessorie, & in perpetuum
 vnita, c. 13. 12. p. 103
Præbendam temporalem obtinentes non obli-
 gantur horas Canonicas recitare, c. 12. 17.
 p. 209
Præceptor, & Cantor idem sunt quod primi-
 cterius, c. 9. 10.
Præcepto cap. omnis utriusque sexus de
 Puni

Poenitent. quilibet potest satisfacere confitendo poenitentiarior, c. 26. 13. p. 139
Praeminencia sola non ponit quem in Dignitate, c. 4. 20. p. 41
Praeminencia debetur antiquiori de collegio, c. 18. 21. p. 170
Prælati Capituli debet proponere negotia delideranda, dicere primum vorum, & suffragia votantium colligere, licet non sit in Sacris, c. 35. 2. p. 318
Prælati principali Ecclesie Collegiarum, quamvis Sacris Ordinibus careat, competit præfidentia, ac vox in Capitulo, c. 37. n. 1. p. 330
Prælati seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopalem non possunt Canonice suppressere etiam in casibus in quibus Episcopi possunt in sua Diocesi, c. 3. n. 21. p. 33
Praemonstratenses Canonici Regulares à quibus instituti, & quando incorporant, c. 130. p. 10
Præpositura non est Dignitas, quia non habet nomen sonans in Dignitatem à iure commune, sed officium appellatur, nisi ex constitutione Ecclesie, vel consuetudine loci aliud fuisse institutum, vel nisi esset praelatus in Cathedrali, aut Collegiata, c. 4. 25. p. 42
Præpositus non habet Dignitatem à iure communi introductam, sed officium, c. 9. 28. p. 68
Præpositus quem locum habere debeat, ostenditur, c. 9. 20. p. 79
Præpositi in multis Germanie, polonie, Flandrie, & Anglie Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis præcipuam gerunt Dignitatem cum animarum cura, & iurisdictione, c. 9. 19. p. 78
Præpositi dicuntur omnes aliorum præfetti, & qui aliis præfunt, c. 9. 24. p. 69
Præpositi castrorum dicebantur, qui præfetti erant militibus præsidij causa degentibus in provinciis, c. 9. 15. p. 79
Præpositi laborant qui remissi sunt, c. 9. 16. p. 78
Præsentatio Clericos à patronis admittere, siue instituere potest Capitulum Sede vacante, c. 42. 95. p. 394
Primicerius est officium, non Dignitas, nisi probaretur ipsum communi opinione habitum fuisse pro Dignitate, c. 4. 26. 42
Primicerius licet dubitetur an sit Dignitas, debet in processibus capere pluviale sicut Dignitas, & non planetam sicut Canonici, c. 9. 9. p. 77
Primicerij officium de iure ecclesiastico est docere Diaconos, & reliquos clericos can-

tandi formam, & alia, quæ hic referuntur, c. 9. 6. p. 76
Primicerius in rubr. C. de primicer. lib. 12. dicitur primus Notarius principis, vel Magister ille, qui principis litteris ceream signum imponebat, c. 9. 8. p. 77
Primicerius ad regendum chorum, destinatus à suo officio non est dimouendus, ut assilatur Episcopo, c. 9. 9. p. 77
Primicerius est primus in choro cantantium, & dicitur secundum alios quasi primus cantor, seu primus ratione cantus, quia ceteros docet quid sit canendum in choro, c. 9. 1. p. 76
Primicerio quis locus tribuendus, ostenditur, c. 9. 3. p. 76
Primicerius melius sic dicitur quasi primus in eo officij genere, & antesignanus in quolibet arte, c. 9. 4. p. 76
Primicerios alij sic dictos credunt, quia primi erant, qui in cura præsentiam, & absentiam cæterarum adnotabant, c. 9. 8. p. 77
Principalis idem significat quod prima, c. 13. 52. p. 114
Prior Magnus insignis Ecclesie Vimaraneus inter omnes Collegiarum Lusitanie priores primas tenet, c. 11. 8. p. 84
Prior Magnus Vimaraneus omnibus præfuit in Ecclesia, & Vicarium nominat, ad quem minora criminia in principalis visitatione referuntur, ad primates vero graviora spectant, c. 11. 11. p. 84
Priores, qui in Ecclesiis Collegiatis toti præfunt Canoniconum Collegio, Dignitatem habere dicuntur, & non alij, c. 11. 2. p. 83
Priores seculares respectu Regularium sunt personæ principales, quæ in Collegiatis Ecclesiis toti præfunt Canoniconum Collegio, c. 4. 30. p. 43
Prior an aliquando possit excusari à residenti ostenditur, c. 11. 2. p. 83
Prior Collegiatus si in Cathedrali interest simul cum illius Dignitatibus, & Canonicis, duplici ductu thuribuli thurificandus est, c. 11. 7. p. 84
Priores tunc censentur in Dignitate constituti si sunt Collegiati, & habet præminentiam, vel iurisdictionem in Ecclesia, aliis secus, c. 4. 18. p. 38
Prior Collegiarum tanquam in propria Ecclesia dicitur habere pro se lites assistentiam in præcedendo cæteris omnibus, secundum aliquos, c. 11. 8. 49. p. 174
Prior Collegiarum non habet præcedentiam super Canonicos Cathedralis, c. 11. 6. p. 84
Priores rurales dicuntur qui curam animarum

INDEX R E R V M,

absque collegio habent, & sic Parochialem simplicem, c. 11. 2. p. 82
Præbendæ dimidiz partis distributionū, quam incurritur: Canonici, & alij intra annum, requisiti Ordines non suscipientes, intelligenda est de his dumtaxat distributionibus, quæ propriæ, & strictè distributiones quotidianæ dicuntur, non autem de extraordinariis, c. 16. 13. p. 150
Præbendæ iniuste debeantur fructus, & distributiones quotidianæ, c. 24. 49. p. 130
Procurator ad eligendum debet cessare si contingeret electorem absentem impedium, qui eum constituit, interim mori, c. 39. 20. p. 347
Procurator ad votandum in electione debet constitui vnus de Collegio, nisi Capitulum ex gratia velit consentire vt committatur extraneo, c. 39. 14. p. 144
Procurator constitutus à Collegio reuocari non potest etiam per maiorem partem, nisi collegialiter, c. 35. 18. p. 328
Procurator de Collegio ab absente simpliciter constitutus in casu electionis, non potest vnum suo, & alium procuratorio nomine eligere, c. 39. 15. p. 321
Procuratori absque mandato affirmanti medio iuramento super impedimento Capitularis non valentis ad electionem venire, non creditur, c. 39. 19. p. 346
Procuratorem, vt quis constituere possit ad eligendum, debet abesse à loco, vbi fit electio, & esse in loco, à quo possit, & debeat auocari, c. 39. 17. p. 345
Procuratores si sint plures constituti ad votum in electione præstandum, quomodo se gerere debeant, & quis præcedat, ostenditur, c. 36. 13. p. 344
Procuratores legitimè constituti cum generali mandato ad eligendum ab iis, qui legitimè impediti sunt, non excluduntur dummodo non habeant speciale mandatum de eligenda certa persona, c. 39. 19. p. 346
Professio Fidei facta non proficit ad recuperandū fructus amissos post duos menses, sed tantum ad querendū futurum, c. 17. 23. p. 159
Professionis Fidei omisio non excludit promissos, nec tollit omnino possessionem, sed impedit illius effectum quoad fructuum perceptionem, c. 17. 30. p. 162
Professionem Fidei semel emittens tenetur eā iterū emittere in adeptione similis Dignitatis, vel Canoniciatus, c. 17. 8. p. 157
Professionem Fidei etiam post duos menses facere tenetur promissus de Dignitate, vel Canoniciatu in Cathedrali; quia

ille terminus non est præfixus ad terminandam obligationem, c. 17. 16. p. 158
Professio Fidei, vt Episcopo præsentem semel fiat in Capitulo, satis est, cap. 17. num. 4. p. 156
Professionem Fidei faciens coram Vicario etiam Episcopo non impedito satisfacit Conciliari dispositioni, cap. 17. num. 3. pag. 156
Professio Fidei emittere tenentur Dignitates, & Canonici Cathedralium, siue sint seculares, siue Regulares, & siue sint subiecti, siue exempti, c. 17. 5. p. 150
Professio Fidei emittenda est intra duos menses ad minus à die adeptæ possessionis Dignitatis, vel Canoniciatus in Cathedrali Ecclesia, c. 17. 15. p. 158
Professionem Fidei emittens peccat mortaliter, nisi per ignorantiam, seu inaduertentiam non fecerit, c. 17. 20 & 21. p. 159
Professionem Fidei non emittens intra duos menses minimè tenetur in conscientia fructus sic amissos restituere donec condemnnetur, seu sequatur sententia declaratoria, cap. 17. num. 24. contra citatos, n. 25. p. 160
Promoti ad Dignitates, Personatus, Officia, & præbendas debent in ea ætate constitui esse, vt infra annum possint ad Ordinem requisitum promoti, c. 16. 5. p. 183
Protonotarij habitui vti non possunt Archidiaconi in publicis functionibus in assistentia Episcopi, nec in alijs actibus sibi tiquā Archidiacono competentibus, c. 5. 54. p. 61.
Protonotarius Canonici cum sedet vti Canonici debet sedere in loco suæ receptionis quamvis habitu protonotarij in Ecclesia, choro, processionibus, & Diuinis, assistat, c. 18. 34. p. 172
Promissio præbendarum in Cathedralibus non debet fieri per Episcopum, & Capitulum collegialiter, c. 14. 4. p. 121
Promissio de Canonici, seu Dignitate, quæ sit de Capitulo capitulariter capi debet, & aliter capta non est inane, c. 15. 5. p. 138
Promissio præbendarum in Cathedralibus licet ad Episcopum, & Capitulum simul pertineat, tamen vno illorum impedito, vel confectæ nolentæ alter confectæ valide, c. 14. 3. p. 121
Promissio præbendarum in Cathedralibus ex communi Doctorum sententia est simultanea Episcopi, & Capituli, c. 14. 1. p. 120
Promissi de Dignitatibus, & Canoniciatibus in Ecclesijs Cathedralibus quomodo recipiunt.

ET VERBORVM.

neatur professionem Fidei emittere
offenditur, c. 17. 1. p. 155

Provisi de Dignitatibus, & Canonicatibus in
Cathedralibus tenentur vltro se offerre ad
professionem Fidei emittendam, c. 17. 21.
p. 158

Provisi in Ecclesiis puritatem sanguinis exi-
gentibus ad effectum, vt. admitti possint,
non grauatur onere probandi se descen-
dere ex Christianis antiquis, sed Capitulo
exipienti illos descendere ex origine
infecta incumbit onus probandi, cap. 13.
31. p. 109

Provisio in 13. etatis anno de Canonicatu in
Ecclesia Collegiata, vbi vigore statuti Ec-
clesiæ provisi ante realem possessionem &
fructuum perceptionem debent expectare
per biennium, obstat Concil. sess. 13. c. 6. de
refor. c. 13. 1. p. 105

Provisio, qui non accepit possessionem, non
currit terminus duorum mensium ad emit-
tendam Fidei professionem præscriptus,
quamvis per eum ster quominus illam
accipiat, c. 17. 17. p. 158

Promissus de Canonicatu habente annexum
Ordinem sacrum, qui est completæ etatis,
vt possit intra annum Ordinem requisitum
suscipere, non habet vocem in Capitulo,
sed non perdit partem aliquam distribu-
tionum, c. 16. 10. p. 149

Provisus Sede Episcopali vacante tenetur
emittere professionem Fidei, c. 17. num. 9.
p. 157

Provisus tenetur probare se fecisse Fidei pro-
fessionem quando Ordinarius super illa
inquirat ex officio, c. 17. 18. p. 159

Provisus per obitum, siue per resignationem
tenetur emittere professionem Fidei, c. 17.
10. p. 157

Provisus ab Ordinario quando agit ad exclu-
sionem provisi Apost. de beneficio vti de
reservato ratione mensis, tenetur probare
vacacionem in mense Ordinario, c. 14. 31.
p. 183

Provisus de Canonicatu si capta possessione
lustrine orbetur, & non possit promoueri
ad Ordinem requisitum, reputatur præsens
quoad fructus, sed non tenetur assistere in
choro, c. 24. 31. p. 227

Provisus ab Episcopo ad suæ gratiæ validita-
tem nihil tenetur iustificare, quia providet
Moru proprio Ecclesiis, non autem perso-
nis, c. 14. 10. p. 159

Punctator est creandus qui in choro notet
eos, qui non interfunt Divinis, c. 34. n. 28.
p. 314

Punctator librum ostendere debet eum Epi-
scopo videbitur, c. 34. 19. p. 314

Puritas sanguinis probatur per testes depo-
nentes de publica voce, & fama, & com-
muni hominum existimatione, c. 13. n. 36.
p. 110

Puritatis, & impuritatis facta æquali proba-
tione, semper prævalet illa, quæ est pro pu-
ritate, c. 13. 46. p. 113

Purum se probare quis debet quando causa
appellationis interpolatur per prouisum
elict deserti, vel quando pro parte Capitu-
li est probata aliqua, c. 13. 35. p. 110

Purus vnusquisque præsumitur dum non pro-
batur contrarium, c. 13. 34. p. 110

Q

Quartarij, Tertiarij, & dimidij præ-
bendati in Cathedralibus Portuga-
liz vocem in Capitulo non habent, c. 4. 43.
p. 419

Quotidianæ dicuntur distributiones, siue quia
quotidie distribuuntur, siue potius quia
distribuuntur iis, qui quotidie Horis Ca-
nonicis, diuinisque Officiis interfunt, c. 21.
n. 3. p. 194

R

Rationem ab administratoribus piorum
locorum exigere potest Capitulum
Sede vacante, c. 42. 78. p. 394

Rediens ad suum Canonicatum vigore regres-
sus recuperat locum, & stallum antiquum,
c. 28. 18. p. 266

Referendarius vtriusque Signaturæ extra Ec-
clesiam præcedit Canonicis, & Dignitati-
bus Cathedralibus, c. 18. 71. p. 128

Regressu concessio operatur restitutionem
tituli, non autem translationem, c. 18. n. 20.
p. 170

Regressu obtento ad beneficium dicitur
e concessum id, per quod ad beneficium iam
obtentum perueniri solet, cap. 18. num. 20.
p. 171

Reg. 1. Cancell. comprehendit tantum primas
Dignitates in Collegiatis, non autem Infe-
riores, c. 13. 56. p. 115

Regula 2. aliis 3. Cancell. non capit benefi-
cia spectantia ad collationem Capituli, c.
14. 14. p. 123

Religiosus piam voluntatem exequutores
compellere potest Capitulum Sede vacan-
te reddendas administrationis rationes, c.
46. 77. p. 392

Religio

INDEX RERVM,

Religiosus Episcopus obtinens à Pontifice
licentiam testandi etiam ad opera pia, du-
plex impedimentum tenetur explicare,
alterum se esse Religiosum, alterum se
Episcopum, c. 19. 18
Remuniam, siue cedens libere licet dicatur
perdere dominium, & possessionem faltem
de iure, attamen si postea ineumbat de fa-
cto, & realiter inhæreat possessioni, adhuc
ad statum est manutendus, & reintegran-
dus si spoliatur, c. 19. 10. p. 142
Renunciatio strictè est interpretanda, vt mi-
nus lædat renuntiantem, c. 15. 10. p. 139
Reservationes an sint odiosæ, vel potius fauor-
abiles, ostenditur, c. 13. 58. p. 115
Residentiam facere quis præsumitur vbi ha-
bitare consuevit, c. 9. 96. p. 342
Resignationes beneficiorum recipere potest
Capitulum Sede vacante, c. 42. 96. p. 394
Rochero sub cotta non potest vti Canonicus
Protonotarius dum in choro assistit. Horis
Canonicis, c. 18. 38. p. 173
Rota à Capitulis consuetam pietatem, & re-
uerentiam erga litteras Apost. plurimum
desiderat, c. 13. 60. p. 117
Rufi Canonici à quibus instituti, & quo tem-
pore inceperint, c. 1. 27. p. 9
Ruralis, vel foraneus Archiepiscopus est qui
ruri Ecclesie præest Parochialis, seu Pleba-
niz, c. 6. 7. p. 64

S

S*accellarius* vocatur à paruo sacco, quem
ferrebat secum, c. 8. 2. p. 73
Sacrista, seu Thesaurarius minor quæ hodie
competant ostenditur, c. 8. 11. p. 74
S. Saluatoris Canonici Regulares, à quo in-
stituti, & quando inceperint, c. 1. 37. p. 13
Scholasticaria necessariò conferenda est Docto-
ri, vel Magistro, aut Licentiato in Theolo-
gia, vel iure Canonico, dummodo in ali-
qua Vniuersitate approbata graduatus sit,
c. 10. 5. p. 81
Scholasticum, id est obtinentem Scholasterium,
institutum formæ præscribit Conc. Trid. sess.
23. de refo. c. 18. vers. deinde, c. 10. 2. p. 81
Sedes quando dicatur vacare vbi Episcopus
transfertur ad aliam Ecclesiam, ostenditur,
c. 42. 32. p. 384
Sede Episcopali vacante collatio stante simul-
tanea spectat ad Capitulum iure proprio,
c. 14. 13. p. 122
Sepul ita confectus vt residere, & interesse
diuinis non possit, modo alias interesse
consueuerit, percipere debet quotidianas

distributiones, c. 14. 37. p. 127
Sententia erit nulla si Episcopus, & vnus ex
duobus Adiunctis sine tertio pronun-
tiant, c. 28. 15. p. 263
Sententia lata inter duos facit ius quoad
omnes in causa status, & quando agitur
de iure reali, veluti de puritate sanguinis,
c. 13. 38. p. 111
S. Sepulchri Canonici Regulares à quo in-
stituti, & quando inceperint, c. 1. 31. p. 11
Signum aliquod concedere Canonicis Eccle-
siæ Cathedralis, vel concessum mutare
inconsculta Sede Apost. non potest Episco-
pus, c. 2. 27. p. 15
Statuta aliquarum Ecclesiarum in Hispaniis
puritatem sanguinis requirentia non vi-
dentur, improbanda, c. 13. 19. p. 108
Statuta concedere potest Capitulum Sede
vacante, quæ ad statum Ecclesiæ pertineant,
quæque durare debeant etiam tempore
Episcoporum succedentium, cap. 42. 73. p. 391
Statutorum rigor, vt excludatur, satis est de
sanguinis impuritate non constare, c. 13. 11.
Statuta puritatem sanguinis requirentia in
obtinentibus Canonicis sunt exorbitantia,
& poenalia, & proinde strictissime inter-
pretanda, c. 13. 30. p. 109
Statuta excludentia à beneficiis descendentes
ab Hebræis nihil fauoris continent, sed
odiosa sunt, & à iure exorbitant, c. 13. 59.
p. 116
Statutum quod Canonici possint inferuire
per substitutos, vel alternatim vnus pro
alio, non est attendendum, c. 31. 4. p. 289
Statutum disponens quod coadiutores grada-
tim ascendant, & præcedant posteris Cano-
nicis, non est obseruandum, c. 19. 26. p. 274
Studium generale dicitur, quod est erectum,
& institutum per Papam, Regem, seu prin-
cipem, c. 27. 48. p. 256
Studium, quod non sit Vniuersitas, non sufficit
ad hoc, vt Canonici in eo studentes lucren-
tur fructus in absentia, quamuis in eo op-
timè legatur, c. 27. 49. p. 256
Succentorius officium est absente Cantore
siue præcentore incipere cantum in choro,
Antiphonas, & psalmos inchoare, c. 9. 49.
p. 78
Suffraganeus Episcopo veniente ad Ecclesiam
ad celebrandum nomine proprii Episcopi
non tenetur Canonici obuiam ire, nisi
vsque ad portam Ecclesiæ, c. 32. 13. p. 296
Supranumerarius appellatur qui fuerit rece-
ptus supra numerum, c. 3. 6. p. 39
Suspensus iuste ad officio priuatus est ipso
iure

ET VERBORVM.

Iure quotidianis distributionibus, c. 22. 8.
p. 107
Suspendus iniuste ab Officio, vel beneficio non amittit distributiones, cap. 24. 46.
p. 230
Suspendus iuste à beneficio amittit distributiones quotidianas, cap. 22. n. 9.
p. 207
Suspendi Canonici per sententiam Iudicis, aut etiam Canonis, vocem in Capitulo non habent, c. 41. 6. p. 361

T

Testis super paritate, vel impuritate debet etiam non interrogatus rationem dicti sui concludentem reddere, c. 13. 44.
p. 113
Testes ad probandam famam impuritatis deont attestari se audiuisse à maiori parte populi, prout in negotiis grauibz exigitur, c. 1. n. 43. p. 12
Testimonium idoneitatis facere potest Capitulum Sede vacante, c. 42. 112. p. 401
Theol. galus Præbenda an, & quando conteri possit Decretorum Doctori, remissius, c. 27. 18. p. 248
Theologalis Præbenda dum vacat illa dari debet in commendam vni Canonico idoneo eiu dem Capitali donec titularis provideatur, c. 27. 59. p. 257
Theologali Præbendæ deputatio locum non habet in Ecclesiis Cathedralibus Regularibus, vbi Præbendæ non sunt distinctæ, nec Ecclesiæ numeratæ, c. 27. 2. p. 245
Theologalis Præbenda si vacauerit in mense Apost. vel aliis esset reueruata electio personæ, & collatio spectabit ad Papam, c. 27. 13. p. 247
Theologalis Præbendæ collatio erectæ post Conc. spectat ad eum ad quem ante Conc. spectabat etiā in casu, quo ante Conc. electio spectabat ad Capitulum, & institutio ad Episcopum, c. 27. 14. p. 247
Theologalis Præbendæ deputatio locum habet in Ecclesiis Collegiatis, quarum Præbendæ sunt de iure patronatus laicorum, c. 27. 3. p. 246
Theologus Canonici si nolit legere quomodo providendum, ostenditur, c. 27. 30. & 31. p. 289
Theologus Canonici si ex capite infirmitatis sanabili imp. diatur quominus per se ipsum legere valeat, non potest compelli ad ponendum substitutum, & eo

casu, quo quis esset substituendus electio substituit spectat ad Episcopum, c. 27. 32. p. 249
Theologus Canonici ex gratia distributiones lucratur pro tota die in qua legerit, c. 27. 33. p. 250
Theologus Canonici in die, qua legerit, non censetur præsens Martino, quod dicitur pro die sequenti in vespero præcedenti secundum consuetudinem Ecclesiæ, c. 27. 34. p. 250
Theologus Canonici in die, qua legerit, lucratur emolumenta quæcumque personaliter interessentibus dari solita, etiam si choro non inferuiat, cap. 27. n. 35. p. 250
Theologo Canonico in vim vnionis factæ ab Episcopo de Præbenda creatura non competit ins. aduersus Canonicatum vacaturum per resignationem, c. 27. 10. p. 247
Vide in verbo Canonici Theologus.
Thesauraria ex quibus probetur Dignitas, ostenditur, c. 4. 35. p. 44
Thesauraria de iure communi non est Dignitas, sed officium ecclesiasticum habet, ex consuetudine vero, & statutis Ecclesiarum Cathedralium inter Dignitates referri cepit, c. 4. 34. p. 43
Thesauraria ex quibus probetur Dignitas, ostenditur, c. 8. 6. p. 73
Thesauraria ex consuetudine, & omnium ferè Ecclesiarum Cathedralium statuti inter Dignitates referri cepit, cap. 8. 5. p. 73
Thesaurarius olim nullam Dignitatem, aut beneficium, sed tantum officium ecclesiasticum habebat, c. 8. 4. p. 73
Thesaurarius Ciminiarcha Græco nomine dicitur, id est rerum pretiosarum asservator, seu custos, c. 8. 3. p. 72
Thesaurarius à thesauro Ecclesiæ custodiendo appellatur, c. 8. 1. p. 72
Thurificare debet Episcopum assistens Presbyter, c. 33. 17. p. 204
Thurificatio cum vnico tantum thuribulo semper facienda est, c. 34. 35. p. 317
Thurificandi munus ad Diaconum spectat, c. 34. 24. p. 315
Thurificandus minimè est à Presbytero celebrante dominus loci, aut quilibet alius, c. 34. 25. p. 315
Thurificatio cum triplici ductu thuribuli Episcopo tantum conuenit, cap. 34. 26. p. 317
Thurificatio Episcopo non debetur à Canonico,

INDEX R E R V M,

nonico, vel Dignitate assistente genibus flexis, sed stante, c. 34. 27. p. 317
 Thurificatio iuxta regulas Cærimonialis debet fieri celebranti in absentia Episcopi triplici ductu, c. 34. 28. p. 317

V

Verba, solus Episcopus cognoscit, intelliguntur respectu molestantis, non autem respectu Capituli connexi Episcopo, c. 42. 4. p. 374

Verba, solus Episcopus possit degradare, non concludit Capitulum concurrere in degradatione, sed alios Episcopos, ibid. 5

Vicarius Papa etiam statim post vacantem Sede Apost. dimissorias litteras ad Ordines concedere potest, cap. 42. 115. p. 400

Vicarius Episcopi demorui non debet confirmari nisi esset Doctor, cap. 42. 10. p. 386

Vicarius Episcopi Archidiacono tam in choro, quam vbi libet præcedit, cap. 5. 55. p. 60

Vicarius natus Episcopi, quoad spiritualia dicitur Archiepiscopus, cap. 6. 24. p. 61

Vicarius non dicitur possidere nomen proprium, sed eius, à quo deputatur, c. 6. 30. p. 68

Vicarius etiam absente Episcopo in Capitulo intervenire non potest, si verò sit de Capitulo, debet inde exire vbi tractandum sit de rebus ad suum, vel Episcopi commodum pertinentibus, c. 35. 22. p. 329

Vicarius si sit Capitulo debet ibi tanquam Capitularis in proprio loco sedere, c. 35. 23. p. 320

Vicarius Episcopi non lucratur distributiones quotidianas si choro non interfit quando est Canonicus, etiamsi à tempore immemorabili observatum sit, vt debeatur, c. 24. 16. p. 224

Vicarius Episcopi non abest ab Ecclesia, vbi est Canonicus ex iusta causa, cum soli Episcopo, & non Ecclesie deserviat, c. 24. 17. p. 224

Vicarius à Metropolitano deputatus in vin, cap. 16. scil. 24. amoveri potest ad nutum ipsius Metropolitanus, cap. 42. 48. p. 386

Vicarius minus exerceat Aut. diaconus ipso non alicuius facti, Episcopo assistente, & eius officibus, non autem

Sede vacante, c. 5. 35. p. 14

Vicarius generalis Canonicus cum loci vti Canonicus, debet sedere in loco sue receptionis, & in habitu Canonicali, alias si vti Vicarius præcedit omnibus Canonicis, & Dignitatibus, sed non lucratur distributiones quotidianas, c. 18. 32. p. 172

Vicario generali dantur candelæ, & palmæ ante Canonicos, ac Dignitates, exceptis illis, qui cum paramentis assistunt Episcopo in Sede Episcopali existenti, c. 18. 27. p. 171

Vicarius à Metropolitano deputatus in vin, cap. 16. scil. 24. amoveri potest ad nutum ipsius Metropolitanus, cap. 42. 48. p. 387

Vicario generali sedenti in choro licet supra Canonicos thurificatio duplici, non auream triplici ductu thuribuli debetur, si tamen non sit l'etatus, cap. 34. 29. p. 316

Vicarius generalis absente Episcopo debet habere primum locum super omnes Insignitates, & Canonicos, non obstante consuetudine in contrarium, cap. 5. 56. p. 62

Vicarius Episcopi vel Capituli Sede vacante non potest Canonicatum suppressionem facere etiam in casibus in quibus posset Episcopus, c. 3. 24. p. 34

Vicarius Episcopi, & Capituli Sede vacante potest procedere contra Capitulares adhibitis duobus de Capitulo iuxta formam Cone, sess. 25. de reformat. c. 6. & 28. 11. p. 262

Vicarius Episcopi quando tanquam Canonicus in Capitulo assitit, debet in proprio loco sedere, c. 36. 7. p. 325

Vicario Capituli Sede vacante præcedit prima Dignitas post Episcopum, non vero alij Canonici, siue Dignitates secundariæ, c. 36. 8. p. 326

Vicarium generalem in spiritualibus & temporalibus constituere potest Capitulum Sede vacante, c. 12. 79. p. 392

Vicarius Episcopi morui non debet confirmari nisi esset Doctor, cap. 42. 10. p. 333

Vicarius non potest interponi inter Episcopum & Capitulum, c. 18. 55. p. 175

Vicarius Capitularis occupare non debet in Ecclesia sedem Archidiaconi, sed debet sedere in alia sede portali, cap. 42. 42. p. 377

Vicarij Capitularis electione facta, non potest

ET VERBORUM.

est Capitalum illum reuocare nisi ex causa bene visæ Sacre Congregat. cap. 42. 47. p. 387

Vicarius Capituli magis expedit, vt eligatur liberè absque villa conditione nominationis, & assignatione assessoris, c. 42. 45. p. 386
Vicarij in electione si discordia fuisset inter Canonicos, & plures, ad hoc officium assumereant, magis idoneus, & habens qualitates Cone. remanere debet, ceteris remotis, 42. 36. p. 384

Vicarius Capitularis occupare non debet in Ecclesia sedem Archidiaconi, sed debet sedere in alia sede portatili, c. 42. 42. p. 385

Vicarius Capituli, Sede vacante debet eligi Doctor, vel Licentiatum in Iure Canonico, seu alijs quantum fieri potest idoneus, si secus fiat electio est nulla, cap. 42. num. 49. p. 388

Vicarius vnus tantum eligendus à Capitulo Sede vacante nisi legitime adesset immemorialis consuetudo duos, aut plures eligendi, c. 42. 33. p. 384

Vicarius Capituli Sede vacante non potest cognoscere de causis delegatis, Vicario generali Episcopi, nec exequi dispensationes in Matrimonij impedimentis, & litteras in forma dignum, quæ huiusmodi Vicario Episcopi solent committi, cap. 42. num. 57. pag. 387

Vicarius infra octo dies post mortem Episcopi constituere, vel existentem confirmare omnino tenetur Capitulum, c. 42. n. 28. p. 383

Vicario Capituli Sede vacante debet prouideri de competente salario, c. 42. num. 35. p. 384

Vicarius Capitularis, qui funus est Canonicus, si in choro interueniat cum Canonici apparatu, vt distributiones quotidianas lucretur, debet sedere in loco proprio sui Canonici antiquioribus non præcedendo, c. 42. 40. p. 385

Vicarius Capitularis Diocesim visitare potest quauis id à Capitulo specialiter ei non fuerit commissum, c. 42. num. 28. pag. 383

Vicarius Capitularis Sede vacante executioni demandare potest litteras Episcopo per Sacram Congregationem directas, & ab illo non exequitur, necnon illud, quod Episcopo mortuo per Bullam, seu Breue in causis iurisdictionem importantibus concessum erat, c. 42. 40. p. 388

Vicarius Capitularis debet esse Doctor in aliqua Vniuersitate, non verò à persona

privata, c. 42. 51.

p. 384

Vicarius Capituli Sede vacante si fuerit Canonici debet sedere in loco proprio sui Canonici antiquioribus non præcedendo, c. 36. 10. p. 325

Vicarius foraneus ratione sui officij nullam habet præcedentiam in choro, sessionibus, processionibus, & alijs actibus, & functionibus Ecclesiasticis, c. 5. 57. p. 62

Vicarius foraneus ratione sui Vicariatus nullam in quauis functione, & loco habet præcedentiam supra alias Dignitates, & Canonicos antiquiores, c. 18. 33. p. 172

S. Villerius Canonici Regulares à quo instituti, & quando inceperint, cap. 1. num. 29. pag. 9

Visitare potest Episcopus sine Adiunctis corpus Ecclesiæ Cathedralis, & Sacramentum, Reliquas vestes, ornamenta, ceteraque ad cultum diuinum destinata, & capellas, ac capel annis, c. 28. 18. p. 164

Visitare Clericos omnes debet Archidiaconus tertio quoque anno, si Episcopus ipse non possit, c. 5. 11. p. 45

Visitare potest Diocesim Capitulum Sede vacante, & sic omnia loca, quæ poterat visitare Episcopus, c. 42. 67. p. 290

Visitando potest Episcopus sine adiunctis peccata, & excessus Capitularium, quos correctione, & punitio indignos reperit, corrigere, punire, & emendare, non tamen pena ordinaria, c. 28. 19. p. 164

Visitationem si quam Archidiaconus legitime exercere consuevit, assumpto notario de consensu Episcopi facere per se ipsum tantum debet, c. 5. 13. p. 51

Visitario Capitularum, & personarum Episcopi concessa, intelligenda est cumulatiue, non priuatiue ad Abbates, & Decanos, & alios, quibus ante Conc. comperebat ius visitandi, seorsum tamen ab Episcopis, c. 28. 16. p. 163

Vno vbi sit ab Episcopo tanquam Apost. Sedis delegato, etiam Capituli consensus requiritur, c. 42. 10. p. 376

Vno potest fieri per Episcopum absque Capitulo vbi extaret consuetudo in contrarium, c. 42. 7. p. 375

Vniones ex causa facere potest Capitulum Sede vacante, dummodo per eas iurisdictioni Episcopali nihil detrahatur, c. 42. n. 8. p. 395

Vocem alicui, qui non sit in Sacris concedere non potest Capitulum, cap. 37. num. 5. pag. 329

Vocem in Capitulo præscribere non potest, LII 2

INDEX RERVM, ET VERBORVM.

- test, ut aliquo pacto acquirere Canonicus, qui non sit in Sacris, ibid. n. 6. p. 329
- Vocem in Capitulo habent Canonici etiam in Sacris, non constituti, si eam habeant non ratione Canoniz, sed privilegio, statuto, fundatione, vel consuetudine, ibid. num. 7.
- Vocem in Capitulo habet Canonicus supernumerarius, quem mandavit Papa recipi derogato certo numero, cum plenitudine Iuris Canonici, ibid. n. 8.
- Vocem in capitulo an habeat Canonicus dispensatus à Papa in ætate, ostenditur, ibid. n. 13. p. 330
- Vocem in Capitulo non habent Canonici Ecclesiarum Collegiarum nisi sint in Sacris constituti, ibid. n. 10. p. 330
- Vocem in Capitulo habet Prælati principalis Ecclesie Collegiate quamvis non sit in Sacris constitutus, ibid. num. 11. pag. 330
- Vocem in Capitulo habent Dignitates si Canonici Præbenda careant, ibid. n. 14. p. 331
- Vocem in Capitulo non habent Beneficiati si sunt in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis, neque Portionarij, Mansionarij, Tertianarij, & Quarternarij, ibid. n. 16. & 17. p. 332
- Vocis priuatio in Capitulo intelligitur de voce actiua, & quæ simpliciter vox dicitur, c. 16. 18. p. 331
- Voces duas in Capitulo habet qui ex legitimo titulo in eadem Ecclesia habet duas Præbendas, vel Præbendam, & Dignitatem, c. 37. 18. p. 332
- Vocem in Capitulo habere, vel dare an potius sit præminetia, & fructus Canonici carus quam onus, ostenditur, cap. 40. n. 1. p. 330
- Vox Episcopii, vel alterius Prælati tanta est, quanta solius Capituli quando de iure speciali ius eligendi spectat ad Episcopum, & Capitulum simul, vel ad Prælatum, & Capitulum, non ita quando de iure communi cunctis spectat ad Prælatum, & Capitulum, c. 14. 8. p. 122
- Voti in computatione non est habenda ratio illorum, qui recedunt à loco ubi facienda est electio, nec illorum, qui noluerunt votare, c. 18. 12. p. 337
- Vorum habentes in electione computantur tantum in maiori parte suffragiorum, c. 18. n. 11. p. 237
- Vorum absentis ut per procuratorem possit sustineri, tria requiruntur, cap. 39. num. 12. p. 344
- Vniuersales Canonici Regulares à quibus instituti, & quando incorporant, cap. 1. n. 35. pag. 13

F I N I S.

Laudes DEO, & Beatissime Virgini ab OLIVA insignis Ecclesie Vimaranesis patronæ pacifice.

